

MICHAEL NEWTON, PH.D.

DESTINUL SUFLETELOR

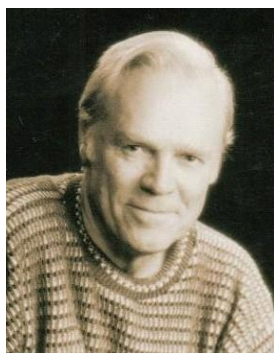
NOI STUDII DE CAZ ASUPRA VIEȚII DINTRE VIEȚI

Ediția a II-a, 2006

Titlul original în limba engleză: **Destiny of Souls**

Cartea Daath
Publishing House

Mulțumiri

Michael Newton

Această carte este dedicată tatălui meu, John H. Newton, cel care mi-a insuflat dragostea pentru jurnalism încă din copilărie, și fiului meu, Paul, pentru umorul și încurajarea cu care m-a susținut în ultimii ani. Îi mulțumesc totodată soției mele, Peggy, care m-a ajutat să pregătesc această carte, revăzând sutele de cazuri ale clienților mei. Doresc să mulțumesc în mod special și corectorilor manuscrisului,

Norah Newton Mayper, John Fahey, Jaqueline Nash, Gary și Susan Aanes, cât și editorului meu, Rebecca Zins.

Vreau, de asemenea, să-mi exprim gratitudinea și față de numeroșii oameni care mi-au transmis, începând din momentul publicării „Călătoriei Sufletelor” în anul 1994, cât de mult a însemnat pentru ei să afle ce se petrece după moarte. Într-un fel, aceștia m-au convins să-i mai duc o dată de cealaltă parte a timpului.

După ce am citit capitolul 2 din „Destinul sufletelor” și am văzut că aceia pe care îi iubim se întorc spre a ne consola, am plâns de bucurie. *(Susan, Sacramento, California)*

Am fost emoționată de faptul că ideile doctorului Newton au fost publicate într-o nouă carte. Avem astfel prilejul de a înțelege mai bine și de a aprofunda cele învățate deja din prima sa lucrare. *(Laura, Denver, Colorado)*

Destinul sufletelor va stimula mulți oameni care, asemeni mie, au așteptat încă un volum, după apariția *Călătoriei Sufletelor*. *(Jerry, Albany, New York)*

Până să citesc cartea dumneavoastră nu înțelesesem nicio-dată cu adevărat sensul amintirilor mele de dincolo de viață. *(Dave, Atlanta, Georgia)*

Calitatea și comprehensiunea scrierilor dumneavoastră despre spiritualitate sunt deosebit de profunde și, totodată, aveți calitatea de a explica într-un mod simplu aceste idei complexe. Vă mulțumesc din adâncul inimii pentru inspirație. *(Doris, Riverside, California)*

Aplaud curajul dumneavoastră de a înfrunta curentul de idei religioase negative din această țară. *(Marcia, Topeka, Kansas)*

Analiza pe care o faceți structurii lumii spiritelor, ca loc al ordinii și al iubirii, este inspiratoare. *(Tracy, Jasper, Indiana)*

Cartea dumneavoastră îmi aduce alinare și mă ajută să-mi reduc teama în fața mării necunoscute. *(Renee, Paris, Franța)*

Mesajele pline de conținut din interviurile cazurilor dumneavoastră sunt neprețuite. *(Holtz, Bonn, Germania)*

Am simțit adesea o singurătate adâncă și un sentiment că nu aș aparține acestei vieți. M-ați făcut să văd de unde vin

aceste sentimente și cine sunt cu adevărat. (*Rachel, Londra, UK*)

Despre autor

Michael Duff Newton este doctor în consiliere psihologică, atestat ca hipnoterapeut și membru al Asociației Americane de Consiliere. A fost profesor la Facultatea de Înalte Instituții Educative și a activat în domeniul practicii private în Los Angeles. Dr. Newton și-a dezvoltat propriile tehnici referitoare la regresie pentru a putea să-și ducă clienții aflați sub hipnoză dincolo de amintirile vieții lor trecute, spre experiența mai însemnată a sufletului în viața de apoi. Autorul este considerat un pionier al dezlegării misterele vieții noastre în lumea spiritelor, relatate pentru prima dată în best-sellerul său, *Călătoria Sufletelor* (1994), volum tradus în zece limbi străine. Grație reputației sale internaționale ca regresionist spiritual, Dr. Newton a apărut în numeroase emisiuni de radio și de televiziune, dar și în calitate de conferențiar, la conferințele *New Age*. În semn de respect pentru îndelungatele sale cercetări clinice ale amintirilor sufletului și descoperirile cosmologiei vieții de după moarte, Dr. Newton a primit în 1998 premiul anual al Asociației Hipnoterapeuților Transpersonali pentru „contribuția unică” adusă în domeniul unirii minții, trupului și al sufletului. În 2001 a primit premiul anual al Asociației Publiciștilor Independenți pentru *Destinul Sufletelor*. Autorul este istoric, astronom amator și călător de-a lungul și de-a latul lumii. Alături de soția sa lui, Peggy, trăiește în casa sa din munții Sierra Nevada, în nordul Californiei.

Pentru a-i scrie autorului:

Dacă doriți să-l contactați pe autorul acestei cărți sau să aflați mai multe informații despre această carte, vă rugăm să-i scrieți pe adresa Editurii Llewellyn, cererea dumneavoastră urmând să fie transmisă mai departe. Atât autorul, cât și editorul vor aprecia să primească un semn de la dumneavoastră și să afle cum v-a plăcut cartea și cum v-a ajutat. Editura Llewellyn nu poate garanta că va fi posibil să se răspundă tuturor scrisorilor trimise autorului, dar poate garanta că toate vor fi transmise acestuia. Vă rugăm scrieți pe adresa:

Michael Newton, Ph.D

c/o Llewellyn Worldwide
PO BOX 64383, Dept.k499 - 5
St Paul, MN 55164 - 0383, USA

CUPRINS

Introducere

1. *Lumea spiritelor*

2. *Moarte, durere și alinare*

Negație și acceptare

Tehnici/Modalități Terapeutice ale Sufletelor

Modalități în care Spiritele iau Legătura cu cei încarnați

Recunoașterea în vise

Străini sosiți ca mesageri

Îngeri sau alte ființe cerești

Recuperarea emoțională a sufletelor și a

supraviețuitorilor

Regăsirea acelor pe care îi iubim

3. *Spirite pământene*

Planurile Astrale

Spiritele Naturii

Stafile

Suflete Singuratice

Entități discarnate care vizitează Pământul

Demonii sau Spiritele Malefice

4. *Restabilirea energiei spirituale*

Energia sufletului

Tratamentul Standard la Intrarea în Lumea Spiritelor

Tratamentul de Urgență la Intrarea în Lumea Spiritelor

Zone de Refacere pentru Sufletele mai Puțin Vătămate

Regenerarea Sufletelor Grav Afectate

Sufletele singurătății

Vindecarea Energiei pe Pământ

Diviziunea și Reunificarea Sufletului

5. *Sistemele grupurilor de suflete*

Nașterea sufletului

Așezările spirituale

Culorile spiritelor

Sunetele și numele spirituale

Grupurile de studiu ale sufletelor

6. *Consiliul Bătrânilor*

- Teama oamenilor față de judecată și pedeapsă
- Locul în care este evaluat sufletul
- Aspectul și componența consiliului
- Semne și simboluri
- Prezența
- Lanțul influenței divine
- Interpretarea întrunirilor consiliului
- 7. *Dinamicele Comunității*
 - Rude primare de suflet/suflete pereche
 - Legăturile dintre familiile spirituale și cele umane
 - Reunirea cu sufletele care ne-au rănit
 - Interacțiunea dintre grupurile de suflete
 - Activități de recreere în lumea spiritelor
 - Patru tipuri generale de suflete
- 8. *Trecerea sufletului într-un nivel superior*
 - Absolvirea
 - Trecerea în nivelurile intermediare
 - Specializările
- 9. *Inelul Destinului*
 - Camera Ecranelor în care vizualizăm viețile viitoare
 - Axele de timp și alegerea trupurilor
 - Maestrii Timpului
 - Liberul Arbitru
 - Sufletele tinerilor
- 10. *Drumul nostru spiritual*

INTRODUCERE

Cine suntem? de ce ne aflăm aici? Încotro ne îndreptăm? M-am străduit să răspund la aceste întrebări vechi de când lumea cu prilejul primei mele cărți, *Călătoria sufletelor*, publicată în 1994 la Editura Llewellyn. Mulți oameni mi-au spus că lectura acestei cărți le-a provocat trezirea spirituală a sinelui lor interior, pentru că nu avuseseră niciodată până atunci posibilitatea de a citi o relatare atât de detaliată despre viața din lumea spiritelor. Tot ei mi-au mai zis că citirea acestei lucrări le-a adus certitudinea că sentimentele lor adânci, intuitive, referitoare la viața sufletului după moartea fizică și la

scopul întoarcerii acestuia pe Pământ, vorbeau despre o realitate.

După ce cartea a fost publicată și apoi tradusă în alte limbi, am primit o mulțime de apeluri de la cititori din toată lumea care mă întrebau dacă va mai exista și un al doilea volum. Am rezistat acestor sugestii o perioadă lungă de timp. Era dificil să organizez toate datele adunate în cursul anilor mei de cercetări pentru ca, în cele din urmă, să aștern pe hârtie un studiu comprehensiv asupra vieții noastre de după moarte. Simțeam că făcusem destul.

În introducerea cărții mele, *Călătoria Sufletelor*, am explicat deopotrivă istoricul meu ca hipnoterapeut tradițional și cât eram de sceptic în ceea ce privește folosirea hipnozei în scopul regresiei metafizice. Am hipnotizat pentru prima oară pe cineva în 1947, la vârsta de cincisprezece ani, așadar făceam în mod cert parte din cercul adeptilor practicilor tradiționale și nu ale celor *New Age*. Am fost, așadar, copleșit atunci când, în timpul ședinței cu un client, am deschis în mod accidental poarta lumii spiritelor. Mi se părea că majoritatea practicanților regresiei în viața anterioară considerau că viața dintre vieți era un loc cețos de abandon și de uitare, ce servea doar ca punte între o viață trecută și următoarea. Mi-a fost apoi, în scurtă vreme, evident că trebuia să descopăr singur treptele necesare atingerii și deblocării memoriei unui subiect asupra acestui loc plin de mistere. După mai mulți ani de cercetări solitare, am putut construi, în sfârșit, un model funcțional al structurii lumii spiritelor și am înțeles cât de benefic, din punct de vedere terapeutic, poate fi acest procedeu pentru client. Am aflat totodată că nu are nici o importanță dacă o persoană este atee, profund religioasă sau adepta vreunei credințe filosofice - indiferent de credințele lor, o dată aflați în starea de hipnoză supraconștientă, toți clienții mei relatau lucruri asemănătoare. Din acest motiv am devenit ceea ce am numit un regresionist spiritual, adică un hipnoterapeut specializat în viața de după moarte.

Am scris *Călătoria Sufletelor* spre a oferi publicului, într-un mod ordonat și concis, informații referitoare la ceea ce înseamnă moartea și trecerea dincolo de ea - cine anume ne întâmpină, încotro ne îndreptăm și ce anume facem în lumea spiritelor, în calitatea noastră de suflete, înainte de a ne alege

noul trup pentru reîncarnare. Am gândit formatul acestei cărți ca pe un periplu prin timp, folosindu-mă de relatările clienților mei despre experiențele trăite de ei în perioada dintre viețile lor trecute. Astfel, *Călătoria Sufletelor* nu a fost doar o carte în plus despre reîncarnare, ci a deschis noi perspective în domeniul cercetării metafizice, neexplorat până atunci cu ajutorul hipnozei.

În timpul anilor '80, pe când îmi formam un model asupra lumii de dintre vieți, am încetat să practic orice altă formă a hipnoterapiei. Pe măsură ce avansam în studiul cazurilor mele, deveneam tot mai obsedat de descoperirea secretelor lumii spiritelor, dar, în același timp, și mai convins de validitatea și autenticitatea considerațiilor mele inițiale. De-a lungul acestor ani de cercetări asupra lumii spiritelor am lucrat, practic, în singurătate, numai clienții mei implicați direct în munca de cercetare având cunoștiință de aceasta, și chiar și aceștia, doar la ceea ce se referea în mod direct la ei și la prietenii lor. M-am ținut departe și de librăriile specializate în cărți de metafizică, pentru că am vrut să beneficiaz de libertate absolută față de orice influențe exterioare. Astăzi știu că izolarea și rămânerea în afara publicității pe care mi le-am impus au fost o decizie corectă.

Când am plecat din Los Angeles în munții Sierra Nevada pentru a scrie *Călătoria Sufletelor*, mă așteptam la un anonimat liniștit, lucru care s-a dovedit a fi o amăgire. Cea mai mare parte a materialului prezentat în carte nu fusese publicat niciodată înainte, astfel că am început să primesc o mulțime de scrisori din partea editorului meu. Datorz Editurii Llewellyn recunoștință pentru că a avut curajul și intuiția de a oferi publicului cercetările mele. Am început să fac lungi călătorii pentru a-mi ține conferințele, dând totodată o serie de interviuri la radio și la televiziune.

Dar oamenii au vrut mai multe detalii despre lumea spiritelor și continuau să întrebe dacă mai am și alte materiale pe această temă. A trebuit să le răspund că da. De fapt, aveam încă o mare varietate de informații, dar pe care am considerat că ar fi mai bine să nu le ofer publicului, fiind totuși un autor necunoscut. În ciuda faptului că oamenii au găsit *Călătoria Sufletelor* ca fiind foarte inspirată, am rezistat ideii de a scrie o continuare. M-am decis, apoi, să fac un compromis. În timp ce a

cincea ediție se afla sub tipar, a fost adăugat un index, alături de o nouă copertă și de câteva paragrafe noi, în speranța unei mai bune clarificări a unor probleme specifice. Nu a fost însă de ajuns. Numărul de scrisori pe care îl primeam în fiecare săptămână continua să crească, cu tot felul de întrebări despre viața de după moarte.

Oamenii începuseră să mă solicite și m-am decis să încep din nou să-mi practic meseria, pe o bază limitată însă. Am observat un procent mai mare de suflete mai dezvoltate. Clienții trebuia să aștepte multă vreme pentru a mă vedea, din cauza semi-izolării mele, astfel că s-a redus mult numărul lor. Drept rezultat, am avut mai puține cazuri de suflete tinere în crize psihologice și mai multe cazuri cu clienți care aveau puterea de a fi răbdători. Acești oameni își doresc să descifreze înțelesul ascuns al anumitor probleme, prin sondări în memoria lor spirituală, pentru a-și putea identifica propriile scopuri în viață. Mulți dintre ei sunt vindecători și autodidacți, care se simt confortabil încredințându-mi informații despre experiențele sufletului lor în viața dintre vieți. La rândul meu, sper că i-am ajutat în identificarea adevăratului lor drum.

În tot acest timp percepția publicului a fost că nu am spus chiar toate secretele pe care le știam. În cele din urmă, în mintea mea a început să se nască ideea de a scrie o a doua carte. Consider prima mea carte, *Călătoria Sufletelor*, un pelerinaj spre lumea spiritelor, pe marele fluviu al eternității. Voiajul a început la gurile râului, o dată cu momentul morții fizice, și s-a sfârșit în locul în care ne-am întors într-un trup nou. Am urcat, în *Călătoria Sufletelor*, în susul râului, spre Sursă, atât cât am putut. Acest lucru nu s-a schimbat. Cu toate că amintirea acestei excursii revine în mintea fiecărui om de nenumărate ori, nimeni dintre cei încă încarnați nu pare că ar avea capacitatea de a mă conduce mai departe.

Destinul Sufletelor are intenția de a conduce călătorii într-o a doua expediție pe același râu, în scopul unei explorări mai detaliate, în timpul călătoriei noastre din această a doua expediție, vreau să descopăr mai mult din aspectele ascunse ale acestui drum, pentru a oferi oamenilor o perspectivă mai largă asupra întregului. Am proiectat această carte mai degrabă pe categorii precise decât în funcție de locații temporale sau de spațiu. Am încercat, de asemenea, să ofer

cititorilor o privire asupra câtorva elemente ale vieții sufletului din perspectiva câtorva cazuri (concrete). *Destinul Sufletelor* are intenția de a extinde înțelegerea noastră asupra incredibilei semnificații a ordinii și a planificării ce există în folosul ființei umane.

În același timp intenționez ca acest al doilea tur prin minunile lumii spiritelor să fie unul proaspăt și plăcut și pentru călătorul novice. Pentru cei ce citesc pentru prima dată o lucrare despre munca mea, capitolul de deschidere va oferi o privire de ansamblu asupra celor descoperite de mine despre viața noastră dintre vieți. Sper ca acest cuprins va ajuta înțelegerii dumneavoastră asupra a ceea ce urmează și vă va încuraja, poate, să citiți și cartea mea de început.

Așadar, pentru că tocmai suntem pe punctul de a începe această a doua călătorie a noastră, vreau să mulțumesc tuturor acelor care mi-au fost de ajutor în greaua misiune de a deschide ușile spirituale ale minții. Aceste asocieri, combinate cu indulgența multor ghizi, mai ales a celui personal, mi-au dat energia de a conține acesta sarcină. Mă simt cu adevărat binecuvântat că am fost ales să fiu unul dintre mesagerii acestei lucrări semnificative.

1

LUMEA SPIRITELOR

În momentul morții sufletul nostru se desprinde de corpul-gazdă. Dacă sufletul este bătrân și are experiențe din mai multe vieți anterioare, va ști negreșit că a fost eliberat și se va întoarce acasă.

Nu e nevoie ca o persoană anume să întâmpine aceste suflete avansate. Cu toate acestea, cele mai multe suflete cu care lucrez sunt întâmpinate de călăuze în afara planului astral al Pământului. Un suflet tânăr sau un copil care a murit ar putea fi puțin dezorientat până când ar apărea cineva mai aproape de nivelul de bază pentru a-l întâmpina. Există suflete care preferă să rămână pentru un timp la locul unde le-a surprins moartea. Cele mai multe pleacă imediat. Timpul nu are sens în lumea spiritelor. Desprinse de trupul în care s-au

aflat, spiritele care vor să aducă alinare cuiva aflat în suferință sau au alte motive pentru a rămâne o vreme în apropierea locului în care a survenit moartea nu resimt timpul ca pe o pierdere. Pentru suflet timpul devine timpul Acum, care e diferit de timpul linear.

Pe măsură ce se îndepărtează de Pământ, sufletele se învăluie într-o lumină din ce în ce mai strălucitoare. Unele dintre ele vor vedea pentru câteva momente o întunecime cenușie și vor simți cum trec printr-un tunel sau printr-o poartă. Diferențele dintre aceste două fenomene depind de viteza de ieșire a sufletului din corp, care, la rândul său, se află în strânsă legătură cu experiențele sufletului. Senzația de a fi condus de călăuze poate fi plăcută sau forțată, în funcție de maturitatea sufletului și de capacitatea lui de a se adapta repede. La începutul perioadei de desprindere, toate sufletele văd „fâșii de nori” în jurul lor care, la scurt timp, se limpezesc, permițându-le să se avânte în infinitul depărtărilor. Este momentul în care sufletul obișnuit zărește o formă fantomatică de energie venind spre el. Această apariție poate să fie unul sau chiar două suflete pereche, dar în mod sigur este călăuza. În situațiile în care suntem întâmpinați de un soț sau de un prieten care ne-a părăsit înaintea morții noastre, călăuza noastră se află și ea în apropiere, astfel încât să poată prelua procesul de transformare. În lunga mea activitate de cercetare nu am întâlnit nici un suflet care să fi fost întâmpinat de o personalitate religioasă marcantă cum ar fi Iisus sau Buddha. Totuși esența plină de iubire a marilor învățați de pe Pământ se află, cu siguranță, în călăuzele noastre personale, destinate fiecăruia dintre noi, în parte.

În momentul în care sufletele se îndreaptă spre locul numit „acasă”, trăsătura lor „pământescă” deja s-a schimbat. Ele nu mai pot fi numite umane în sensul pe care-l atribuim unei ființe omenеști cu laturile ei, emoțională, temperamentală și fizică. De exemplu, sufletul nu își deplânge moartea corpului fizic în felul în care o fac cei apropiați lui. Sufletul e cel care ne face umani pe Pământ, însă, fără corpul nostru, nu am mai fi ceea ce suntem, Homo Sapiens. Sufletul are o măreție care nu poate fi redată în cuvinte, aflându-se dincolo de orice descriere. Tind să cred că sufletele sunt forme inteligente de energie luminoasă subtilă. După moarte, sufletele simt imediat schimbarea, pentru

că nu mai sunt împovărate de un trup-gazdă temporar, cu creier și sistem nervos central. Unele suflete au nevoie de o perioadă mai îndelungată de acomodare decât altele.

Energia sufletului este capabilă să se dividă în părți egale, asemeni unei holograme. Energia sufletului poate avea vieți paralele în alte corpuri, cu toate că acest lucru este mult mai rar decât ne-am putea aștepta. Totuși, datorită naturii duale a tuturor sufletelor, o parte din energia noastră subtilă rămâne întotdeauna, ca o constantă, în lumea spiritelor. Astfel, se poate să îți vezi mama, la întoarcerea ei dintr-una din viețile de pe Pământ, chiar dacă ea, probabil, a murit cu treizeci de ani în urmă și sufletul său s-a reîncarnat.

Perioada de orientare petrecută alături de călăuzele noastre, care se desfășoară chiar înainte de a ne alătura grupului matcă, variază de la suflet la suflet atât în funcție de diferitele vieți trăite de acesta, cât și de diferitele vieți ale aceluiași suflet. Aceasta este o perioadă de liniște și acalmie și oferă oportunitatea de a scăpa de orice frustrări legate de viața pe care tocmai am încheiat-o. Perioada de orientare are intenția de a fi o sesiune ușoară de informare și de testare făcută cu grijă de ghizii-profesor, care poate fi mai lungă sau mai scurtă, în funcție de ceea ce am realizat sau nu din contractul vieții noastre.

Problemele karmice speciale sunt la rândul lor revăzute, cu toate că vor fi discutate detaliat mai târziu în cadrul grupului matcă al sufletului nostru. Energia cu care unele dintre suflete se întorc nu va fi trimisă imediat în grupul lor. Este vorba de acele suflete care au fost contaminate de trupurile lor fizice și s-au implicat în acțiuni malefice. Însă trebuie făcută distincția între a face un rău fără intenția de a răni pe cineva și răul săvârșit intenționat. Răul făcut altora este evaluat cu grijă, pe diferite grade, de la înșelătorie la rea-voință.

Acele suflete care au fost asociate cu răul sunt duse în centre speciale pe care unii clienți le numesc „unități intensive de ajutor”. În acel loc, mi s-a spus, energia lor este remodelată pentru a fi reîntregită. Aceste suflete pot fi retrimise pe Pământ în scurt timp, în funcție de natura trangresiunilor lor. În acest fel, aceste suflete vor avea posibilitatea de a alege să servească drept victime ale unor alte acțiuni rele în viața viitoare. Cu toate acestea, dacă manifestările lor au fost crude și s-au

repetat de-a lungul unui număr de vieți, înseamnă că avem de-a face cu un mod de comportament reprobabil. Sufletele de acest fel pot petrece o lungă perioadă - chiar mai mult de o mie de ani pământenii - într-o experiență spirituală solitară. Un principiu de bază al lumii spiritelor este că săvârșirea unui rău, intenționat sau nu, va necesita să fie redresat într-un fel sau altul într-o viață viitoare. Acest fapt nu este considerat ca o pedeapsă, nici măcar ca o penitență, ci ca o posibilitate de creștere karmică. Nu există iad pentru suflete, exceptând, poate, viața pământească.

Unele vieți sunt atât de dificile, încât sufletul ajunge acasă foarte obosit. Astfel, în locul unei energii întinerite de ghizii noștri, care-și combină propria energie cu a noastră la intrarea în lumea spiritelor, se poate întâmpla totuși ca energia noastră să fie foarte scăzută. În aceste cazuri, în loc de a sărbători acest eveniment (întoarcerea acasă), sufletele au nevoie mai degrabă de repaos și de singurătate. Într-adevăr, multe suflete care au nevoie de odihnă o primesc după reunificarea cu grupurile lor. Grupul nostru de suflete poate fi violent, furtunos sau supus și docil, în concordanță cu ceea ce am făcut în timpul unei încarnări. Toate grupurile își întâmpină prietenii în felul propriu, dar întotdeauna cu sentimente de adâncă dragoste și camaraderie.

Întoarcerea acasă este un interludiu plin de bucurie, mai ales dacă urmează unei vieți fizice în care nu am avut prea multe contacte cu rudele apropiate de suflet. Majoritatea subiecților mei m-au spus că au fost întâmpinați cu îmbrățișări, zâmbete și cu mult umor, ceea ce consider că este un mod de comportament definitoriu al vieții în lumea spiritelor. Grupurile entuziaste care au plănuit sărbătoarea în cinstea sufletului care s-a întors își pot suspenda, în acest scop, orice altă activitate. Iată ce a relatat unul dintre subiecții mei despre întoarcerea sa:

După ultima mea viață, grupul meu mi-a organizat o petrecere grozavă, cu muzică, dans, vin și cântece. Ei au aranjat ca totul să arate ca un festival clasic roman, cu holuri de marmură, togi și toate acele accesorii exotice existente în numeroasele noastre vieți petrecute împreună în lumea antică. Melissa (o rudă primară de suflet) mă

aștepta chiar în fața casei, recreând vârsta la care mi-o aminteam cel mai bine și arătând mai fericită ca oricând.

Grupurile de suflete variază între trei și douăzeci și cinci de membri, având în medie cincisprezece. Există momente când sufletele dintr-un grup alăturat vor să intre în contact unele cu celelalte. Această activitate implică cel mai adesea sufletele mai bătrâne care și-au făcut mulți prieteni în alte grupuri, de-a lungul sutelor de vieți anterioare. Aproape zece milioane de telespectatori din Statele Unite au urmărit emisiunea *SIGHTINGS*, produsă de Paramount în 1995, în cadrul căreia a fost transmis un fragment referitor la munca mea. Aceia care au văzut această emisiune (despre viață și moarte) își pot aminti de una dintre clientele mele, pe nume Colleen, care vorbea despre una dintre ședințele noastre. Ea descria că, la întoarcerea în lumea spiritelor după o viață anterioară, a nimerit în toiul unui bal din secolul al XVII-lea. Subiectul meu a văzut peste o sută de persoane care au venit să-i sărbătorească întoarcerea. Au fost reproduse cu generozitate un timp și un spațiu pe care ea le-a iubit, astfel încât Colleen a putut să înceapă procesul de înnoire a stilului.

Astfel, întoarcerea acasă poate avea loc în două moduri. Un suflet poate fi întâmpinat la intrarea în lumea spiritelor de câteva suflete, pentru ca apoi acestea să renunțe în favoarea unui ghid, care îl va conduce într-un tur orientativ. De obicei, comitetul de întâmpinare așteaptă până în momentul în care sufletul se întoarce în grup. Acest grup poate fi izolat într-o clasă, adunat în jurul treptelor unui templu sau așezat într-o grădină; se mai poate întâmpla ca sufletul reîntors să dea peste mai multe grupuri reunite într-o atmosferă de bibliotecă. Sufletele care trec pe lângă alte grupuri în drumul spre propriul grup remarcă, adesea, că alte suflete, cu care au intrat cândva în contact în viețile trecute, le caută și le recunosc cu un zâmbet sau cu un salut amical.

Modul în care un subiect vede alcătuirea grupului matcă e direct proporțional cu nivelul de dezvoltare al acestuia, cu toate că amintirile atmosferei unei săli de clasă sunt întotdeauna foarte clare. În lumea spiritelor plasarea într-o clasă educațională sau alta depinde de nivelul de dezvoltare al sufletului. Simplul fapt că un suflet s-a încarnat pe Pământ încă

din timpul epocii de piatră nu e o garanție a unei plasări superioare. La conferințele mele remarc adesea un client care a totalizat patru mii de ani de viați anterioare pentru a depăși sentimentul de gelozie. Pot să confirm că acesta nu mai e astăzi o persoană geloasă, dar deocamdată nu a făcut decât mici progrese în ceea ce privește intoleranța sa. Unora dintre studenți le ia mai multă vreme să asimileze și să depășească anumite lecții, la fel ca și în clasele de pe Pământ. Pe de altă parte, toate sufletele avansate sunt bătrâne, atât în ceea ce privește nivelul cunoașterii, cât și acela al experienței.

În *Journey of Souls (Călătoria sufletelor)*, am clasificat în linii mari sufletele drept începătoare, medii și avansate și am dat exemple concrete pentru fiecare dintre acestea, explicând că există nuanțe fine de dezvoltare între aceste categorii. În general, componența unui grup de suflete este dată de ființe aflate la același nivel de dezvoltare, cu toate creșterile și scăderile lor individuale.

Aceste atribute formează echilibrul grupului. Sufletele se ajută unele pe altele în însușirea aspectelor cognitive ale absorbției informațiilor din experiențele de viață și în revederea felului în care au fost folosite sentimentele și emoțiile trupurilor lor gazdă, trăiri aflate în legătură directă cu experiențele lor de viață. Fiecare aspect al unei vieți este disecat, mergând până la inversarea rolurilor, un joc în cadrul grupului, cu scopul creșterii gradului de conștientizare al propriilor acțiuni. Când sufletele ating nivelele medii de dezvoltare, încep să se specializeze în acele domenii pentru care au demonstrat că au aptitudini specifice. Voi discuta mai pe larg aceste ipostaze în capitolele următoare.

Un aspect semnificativ al cercetărilor mele este identificarea culorilor energiei în care sunt investmântate sufletele în cadrul lumii spiritelor. Culorile reliefează nivelul de avansare al unui suflet sau altul. Aceste informații, strânse încetul cu încetul, de-a lungul a mai mulți ani, reprezintă un indicator al progresului în timpul evaluării clientului și servesc, de asemenea, la identificarea celorlalte suflete pe care la văd în jurul lor clienții mei aflați în stare de transă.

Sunt de părere că albul pur denotă un suflet mai tânăr, în vreme ce energia unui suflet avansat, devenind mai densă, își schimbă culoarea în portocaliu, apoi în galben, verde și în cele

din urmă în nuanțe de albastru. Pe lângă aceste aure esențiale, există amestecuri subtile de culori ale haloului în cadrul fiecărui grup, în funcție de aspectele caracteristice fiecărui suflet.

Din dorința obținerii unui sistem cât mai bun, am clasificat dezvoltarea sufletului pe o scară ce începe la nivelul I - începător, și traversează diferite nivele de învățare, până la nivelul VI, corespunzător stadiului de avansat. Aceste suflete foarte avansate apar ca având o culoare profund violetă. Nu mă îndoiesc că există și nivele mai înalte, dar cunoștințele mele referitoare la acestea sunt limitate, pentru că tot ceea ce pot să fac este să iau notă de relațiile unor oameni încă încarnați. Sincer vorbind, nu sunt încântat de folosirea termenului „nivel” pentru ierarhizarea sufletelor, pentru că această etichetare ascunde privirii diversitatea dezvoltării sufletelor în oricare dintre stadii în parte. Cu toate aceste neajunsuri, subiecții mei folosesc termenul „nivel” pentru a descrie exact unde anume se află pe scara învățării. În ciuda evaluărilor mele, nici unul dintre clienții mei nu se arată înclinat să certifice că este un suflet avansat, dând dovadă de modestie față de realizările obținute. Însă, odată ieșiți de sub hipnoză, având sub control o minte pe deplin conștientă și mulțumită de sine, ei devin mai puțin reticenți.

În starea supraconștientă din timpul hipnozei adânci, subiecții mei îmi spun că în lumea spiritelor nici un suflet nu este desconsiderat pentru că ar avea mai puțină valoare decât oricare alt suflet. Ne aflăm cu toții într-un proces de transformare ce tinde către ceva mai înalt decât starea noastră actuală de iluminare. Fiecare (dintre noi este considerat ca fiind unic, calificat să-și aducă propria contribuție la acest întreg, neavând prea mare importanță cât de mult ne străduim cu lecțiile noastre. Dacă acest fapt n-ar fi adevărat, în primul rând nici măcar n-am fi fost creați.

Din afirmațiile mele referitoare la culorile specifice celor avansați, nivele de dezvoltare, clase, profesori și studenți, ar fi ușor de presupus că ambianța lumii spiritelor este una bazată pe ierarhie. Această concluzie ar fi destul de departe de adevăr, din punctul de vedere al tuturor clienților mei. Dacă ar fi totuși ceva de spus despre acest lucru, atunci lumea spiritelor este ierarhică din punct de vedere al gradului de conștientă

mentală. Noi tindem să gândim organizarea autorității pe Pământ ca fiind reprezentată de lupte pentru putere, războaie și de folosirea unui întreg șir de reguli rigide în cadrul diferitelor structuri. Un sistem există, fără îndoială, și în lumea spiritelor, dar acesta se situează în cadrul unei matrici sublime a compasiunii, armonici, eticii și a moralității, cu mult diferită de ceea ce se practică la noi, pe Pământ. Din experiența mea, lumea spiritelor are și un departament de personal centralizat având menirea de a atribui sarcini sufletelor. Acolo există încă un sistem de valori centrat pe toleranță, amabilitate, răbdare și iubire absolută. În timp ce îmi relatează aceste lucruri, subiecții mei sunt smeriți.

Am un vechi prieten din colegiu, aflat în Tucson, un iconoclast ce a opus rezistență autorității de-a lungul întregii sale vieți, o atitudine cu care pot empatiza. Prietenul meu presupune că sufletele clienților mei au suferit o „spălare a creierului” pentru a crede că-și pot controla destinul. El consideră că nici un fel de autoritate - chiar și cea spirituală - nu poate exista în lipsa corupției și a abuzului de privilegii. Cercetarea mea, revelând existența unei ordini atât de desăvârșite acolo sus, nu poate fi pe placul său.

În același timp, toți subiecții mei sunt încredințați că au avut posibilitatea unei multitudini de alegeri în trecutul lor și că această stare de fapt va continua și în viitor. Un stadiu avansat în asumarea propriei responsabilități nu include dominația sau ierarhia statutelor, ci recunoașterea unui potențial. Pretutindeni în viața lor de dintre viețile pe Pământ, subiecții mei au avut integritate și libertate personală.

Nimeni, în lumea spiritelor, nu ne obligă să ne reîncarnăm sau să participăm la proiecte de grup. Dacă sufletele doresc solitudine, o pot avea. Dacă nu vor să avanseze în rezolvarea sarcinilor lor, pot să nu o facă. Un subiect mi-a zis: „Am trecut prin multe vieți ușoare și mi-a plăcut pentru că nu voiam să muncesc prea mult. Acum lucrurile se vor schimba. Ghidul meu spune - noi suntem gata atunci când ești și tu pregătit”. De fapt, acolo există atât de multă libertate a voinței, încât, dacă nu suntem gata, din diferite motive personale, să părăsim planul astral al Pământului după moarte, ghizii noștri ne vor permite să rămânem câtă vreme avem nevoie pentru a fi pregătiți să mergem acasă.

Sper ca această carte va arăta că avem o mulțime de posibilități de alegere atât în cadrul lumii spiritelor, cât și în afara acesteia. Ceea ce este foarte evident pentru mine, referitor la aceste posibilități de alegere, dorința intensă a celor mai multe dintre suflete de a se dovedi la înălțimea încrederii investite în ele. E de așteptat ca noi să facem și greșeli în acest proces. Motivația primordială a sufletelor este tocmai efortul de a avansa către o mai mare bunătate pentru a intra în conjuncție cu Sursa care ne-a creat. Atunci când li se oferă posibilitatea de a se încarna în forme fizice, sufletele cunosc sentimentul umilinței.

Am fost întrebat adesea dacă subiecții mei vizualizează Sursa creației în timpul sesiunilor noastre. În introducerea acestei cărți am afirmat că mă pot apropia de această Sursă numai în cadrul limitelor impuse de faptul că lucrez cu oameni încă încarnați. Subiecții avansați vorbesc despre timpul conjuncției, despre momentul când se alătură „Celei Mai Sacre Dintre Toate”. În această sferă de lumină densă, roșie, există o Prezență atotcunoscătoare. Nu pot să spun exact ce înseamnă toate acestea, dar știu că este simțită o prezență atunci când mergem în fața Consiliului Bătrânilor. O dată sau de două ori, în timpul de dintre vieți, vizităm acest grup de ființe superioare, aflate cu o treaptă sau două mai sus decât ghizii/profesorii noștri. În prima mea carte am prezentat o serie de studii de caz referitoare la aceste întâlniri. Cu prilejul acestei lucrări voi detalia și mai mult domeniul vizitelor la acești maestri, aflați foarte aproape de Creator, pentru că aici sufletul experimentează o sursă mai înaltă a cunoașterii divine. Clienții mei numesc această forță energetică „Prezența”.

Consiliul Bătrânilor nu este nici un tribunal al judecătorilor, nici o curte unde sufletele se înfățișează spre a fi triate și pedepsite pentru faptele rele comise, deși trebuie să recunosc că, uneori, cineva îmi va spune că a apărut în fața Consiliului induce un sentiment asemănător cu acela în care un elev este chemat în biroul directorului. Membrii Consiliului doresc să discute cu noi despre greșelile noastre și despre ceea ce putem face pentru a ne corecta comportamentele negative în viața viitoare.

Acesta este locul în care încep considerațiile asupra trupului optim din viața noastră viitoare. Pe măsură ce se

apropie timpul renașterii noastre, mergem într-un spațiu unde putem vedea/încerca o serie de trupuri, pentru a observa dacă se potrivesc cu cerințele și nevoile noastre. Avem astfel șansa de a privi în viitor și de a testa diferitele noastre trupuri înainte de a face o alegere. Sufletele aleg în mod voit corpuri imperfecte și vieți dificile, în scopul de a-și plăti datoriile karmice sau de a lucra la acele aspecte ale unei lecții la care au avut probleme în trecut. Cele mai multe dintre suflete acceptă corpurile care le sunt oferite în camera de selecție, însă un suflet poate refuza atât ceea ce i se oferă, cât și să se reîncarneze. De asemenea, un suflet poate cere să meargă pentru o vreme pe o planetă fizică, alta decât Pământul. Dacă acceptăm noua sarcină, suntem trimiși de regulă într-o clasă de pregătire, spre a ne reaminti principalele semnificații și indicii ale vieții ce va urma, în special acelea în care rudele noastre primare de suflet ne intră în viață.

În cele din urmă, când vine timpul reîntoarcerii, ne luăm la revedere de la prietenii noștri și suntem escortați spre un loc de îmbarcare pentru excursia pe Pământ. Adesea, sufletele se alătură gazdelor lor desemnate abia după cea de-a treia lună a sarcinii, având, astfel, la dispoziție un creier suficient de evoluat pentru a putea lucra cu el înainte de naștere. În timpul sarcinii ele sunt încă în stare să gândească în calitate de suflete nemuritoare până se obișnuiesc cu circuitele creierului și cu alter-egoul gazdei lor. După naștere, o memorie amnezică se declanșează și sufletele înlocuiesc caracterul lor nemuritor cu temporara minte omenească, pentru a produce o combinație de trăsături necesare unei noi personalități.

Pentru a atinge mintea sufletului celor aflați în stadiile incipiente ale regresiei hipnotice, folosesc o apropiere sistematică, printr-o serie de exerciții pregătitoare. Această procedură este destinată atât ascuțirii graduale a memoriei subiecților mei cu privire la trecut, cât și pregătirii acestora pentru analiza critică a imaginilor pe care le vor vedea din viața din lumea spiritelor. După obișnuitul interviu, hipnotizez foarte repede clientul, secretul meu constând în gradul de intensitate al hipnozei. În urma unor lungi perioade de experimentare, am conștientizat că aducerea unui client în stadiul normal de hipnoză - *alpha* nu este suficientă pentru a atinge starea supraconștientă a minții

sufletului. Pentru aceasta trebuie să aduc subiectul într-o stare mai avansată de hipnoză -și anume starea *theta*.

În termeni metodologici, este indicat să petrec peste o oră vizualizând îndelung imagini ale pădurii sau ale țărmului mării, după care aduc subiectul în anii copilăriei sale. Pun întrebări detaliate referitoare la lucruri ca: stilul mobilei din casă la vârsta de doisprezece ani, articolul vestimentar favorit la vârsta de zece ani, jucăria preferată la vârsta de șapte ani și fac apel la cele mai timpurii amintiri ale copilăriei, de la vârsta de doi sau trei ani. Trec prin toate acestea înainte de a cobori subiectul în perioada sa prenatală, pentru a răspunde la alte întrebări, iar apoi să facem o scurtă trecere în revistă a vieții sale trecute. Podul pe care l-am construit este complet în momentul în care clientul a trecut pragul morții din acea viață și a ajuns la porțile lumii spiritelor. Hipnoza continuă, devenită profundă în cursul primei ore, produce ruptura subiectului de mediul său inițial; urmează ca subiectul să răspundă detaliat, în următoarele două ore, la un interviu referitor la viața sa spirituală.

Subiecții care ies din transă după ce, din punct de vedere mental, s-au întors acasă, afișează o atitudine de teamă respectuoasă, de departe mai profundă decât dacă ar fi experimentat o simplă regresie a unei vieți trecute. De exemplu, un client mi-a spus: „Asemeni unui râu, spiritul, grație calităților sale complexe și curgătoare, are capacitatea de a scăpa oricărei încercări de a-l determina, explica, în mod adecvat”. Mulți dintre foștii mei clienți îmi scriu despre cum s-a schimbat viața lor după ce au vizualizat nemurirea. Iată o mostră a unei scrisori:

Am câștigat o senzație indescriptibilă de fericire și de libertate din aflarea adevăratei mele identități. Faptul cu adevărat uluitor este că această cunoștință se afla în mintea mea dintotdeauna. Vederea profesorilor mei m-a lăsat într-o stare plină de entuziasm. Am înțeles că singurul lucru care are cu adevărat importanță în această viață materială este modul în care trăim și ne comportăm față de ceilalți oameni. Circumstanțele vieții noastre nu înseamnă nimic în comparație cu compasiunea și acceptarea datorite celorlalți. Am acum o cunoaștere, mai curând decât un sentiment,

despre motivul pentru care sunt aici și despre locul în care voi merge după moarte.

Prezint constatările mele în această carte - care include șaizeci și șapte de cazuri și numeroase citate - ca un reporter și ca un mesager. Înainte de a începe orice conferință, explic audienței că ceea ce voi spune reprezintă adevărurile *mele* despre viața noastră spirituală. Există multe drumuri spre adevăr. Adevărurile mele izvorăsc din marea înțelepciune primită de la multitudinea de persoane care mi-au luminat viața de-a lungul anilor, în calitate de clienți ai mei. Dacă fac afirmații care contravin concepțiilor, credinței sau filosofiei dumneavoastră de viață, vă rog să rețineți doar ceea ce vi se potrivește și să lăsați la o parte restul.

2

MOARTE, DURERE ȘI ALINARE

Negație și acceptare

A supraviețui unei persoane iubite reprezintă unul dintre cele mai dificile momente ale vieții. Este bine cunoscut faptul că procesul supraviețuirii unei astfel de dureri presupune traversarea șocului inițial, apoi lupta cu negarea, mânia, depresia, pentru ca, în cele din urmă, să ajungem să ne împăcăm cu gândul. Fiecare dintre aceste stadii de dezechilibru emoțional variază, în durată și în intensitate, de la câteva luni la câțiva ani. Pierderea cuiva de care am fost strâns legați ne poate aduce într-o asemenea disperare, încât simțim că ne aflăm într-o groapă fără fund, moartea părând atât de definitivă.

Credința în finalitatea morții reprezintă pentru societatea, cultura occidentală un obstacol în calea alinării. Avem o cultură dinamică, în care posibilitatea de a ne pierde personalitatea este de neînchipuit. Dinamica morții într-o familie ai căror membri sunt apropiați, se aseamănă cu aceea a unei piese de succes, căzută pradă dezordinii din pricina morții unuia dintre

staruri. Interpreții rămași se zbat în jurul nevoii de a schimba scenariul. Confruntarea cu acest uriaș gol în economia textului, produs de cel dispărut prin însăși dispariția sa, afectează rolurile viitoare ale actorilor rămași. Avem de a face în acest caz cu o dihotomie, pentru că sufletele, pe când se află în lumea spiritelor, pregătindu-se pentru o nouă viață, zâmbesc la ideea că ar face repetiții pentru următoarea lor piesă de pe Pământ. Ele știu că toate rolurile sunt temporare.

În cultura noastră, nu ne pregătim pentru trecerea în neființă în mod adecvat încă din timpul vieții, pentru că moartea nu este ceva pe care să-l putem schimba sau determina. Aprehensiunea Dispariției fizice începe să ne frământa pe măsură ce înaintăm în vârstă, mereu prezentă, pândind în umbre, nepăsătoare la tot ceea ce credem că se întâmplă în acel moment sau după moarte. Discutând în timpul conferințelor mele despre viața de apoi, am fost surprins să descopăr că tocmai oamenii care aveau puternice opinii religioase tradiționale păreau să se teamă de moarte cel mai mult.

Pentru cei mai mulți dintre noi această frică vine din necunoaștere. În afară de cazul în care am văzut moartea cu ochii sau am trăit o regresie a vieții anterioare, grație căreia ne-am putut aminti ce a însemnat, de fapt, acest moment, trecerea în lumea umbrelor e un mister. A avea de-a face cu moartea, fie ca participanți sau ca observatori, poate fi dureros, trist sau înspăimântător. Cel sănătos nu dorește să vorbească despre aceasta și nici cei foarte bolnavi nu o fac prea adesea. Astfel, cultura noastră privește sfârșitul vieții ca pe o oroare.

În secolul al XX-lea s-au produs multe schimbări în atitudinea publicului față de viața de după moarte. Dacă în primele decenii ale secolului cei mai mulți dintre oameni și-au păstrat vederile tradiționaliste, considerând că le este dat să trăiască doar o singură viață, în ultima treime a secolului al XX-lea, în Statele Unite s-a estimat că aproximativ 40% dintre cetățeni cred în reîncarnare. Această schimbare de atitudine a făcut ca acceptarea fenomenului morții să devină mai ușoară pentru aceia care, devenind mai spirituali, se îndepărtează de acea credință ce postulează că după moarte urmează doar uitarea.

Unul dintre cele mai semnificative aspecte ale cercetărilor pe care le-am efectuat referitor la lumea spiritelor este posibilitatea de a afla, din perspectiva sufletului desprins, ce se petrece când murim și cum se străduiesc sufletele să-i aline pe cei rămași pe Pământ. Sper ca în acest capitol să reușesc să vă dau certitudinea că acel sentiment pe care-l simțiți în adâncul ființei după o astfel de pierdere este mai mult decât o simplă dorință. Persoana pe care o iubiți nu s-a dus cu adevărat. Aveți în vedere și ceea ce am spus în ultimul capitol, referitor la dualitatea sufletelor. O parte a energiei v-a fost lăsată în lumea spiritelor în momentul încarnării. Când cel pe care-l iubiți ajunge din nou înapoi acasă, voi veți fi deja acolo, așteptându-l cu acea parte a energiei voastre care a fost lăsată în urmă. Această energie similară (cu aceea care v-a însoțit în viața pământească) este ținută în rezervă pentru a se uni cu sufletul care se întoarce. O altă revelație semnificativă desprinsă din cercetările mele a fost aceasta: că rudele-de-suflet nu sunt niciodată separate cu adevărat una de alta.

Secțiunile care urmează ilustrează metodele concrete pe care le folosesc sufletele pentru a comunica cu aceia pe care îi iubesc. Aceste tehnici pot începe chiar imediat după moartea fizică și pot fi foarte intense. Cu toate acestea, sufletul care se desprinde poate fi îngrijorat cu privire la pornirea spre casă, căci densitatea pământului îl golește de energie. Sufletul este despovărat și eliberat pe neașteptate prin moarte. Dacă simțim nevoia, sufletele desprinse ne pot contacta din lumea spiritelor în mod regulat.

Contemplația tăcută și meditația pot crea o receptivitate mai mare față de cel plecat și, totodată, de-a vă înzestra conștiința cu un sens mai înalt al conștiinței, mesajele verbale din cealaltă parte nefiind necesare. În procesul de revenire după o atare durere, ne poate fi de ajutor să înlăturăm obstacolul propriei nesiguranțe și să ne deschidem mintea măcar către posibilitatea prezenței cuiva pe care-l iubești.

Tehnici/modalități terapeutice ale sufletelor

Cazul cu care încep această carte este acela al unui suflet avansat, numit Tammano, care se pregătește să devină ghid-student. El mi-a spus: „M-am încarnat și am murit pe Pământ timp de mii de ani și abia în ultimele secole am înțeles cu

adevărat cum să schimb gândurile negative și să liniștesc oamenii”. Acest caz începe în timpul sesiunii noastre, în punctul în care Tammano descrie momentele imediat următoare morții lui după o viață trecută.

Cazul 1

S (Subiectul): Soția mea nu-mi simte prezența. Nu pot să ajung la ea.

Dr. N: De ce? Care e problema?

S.: Prea multă durere. E atât de copleșitoare. Alice e într-o asemenea stare de șoc în urma morții mele, încât este prea stupefiată ca să-mi simtă energia.

Dr. N: Tammano, această problemă a existat și în cazul celorlalte vieți anterioare sau se întâmplă doar cu Alice?

S.: Imediat după moarte, oamenii care te iubesc sunt ori foarte agitați, ori complet paralizați. În oricare dintre situații, mintea lor se poate opri. Sarcina mea este să încerc să obțin un echilibru între trup și minte.

Dr. N: Unde se află sufletul tău în acest moment?

S.: Pe tavanul dormitorului nostru.

Dr. N: Ce ai vrea să facă Alice?

S.: Să nu mai plângă și să-și concentreze gândurile. Crede că mai pot fi totuși în viață, astfel că toate rezervele ei de energie sunt prea înlănțuite în planul material. E așa de frustrant. Sunt chiar lângă ea și totuși nu știe asta!

Dr. N: Vei renunța, așadar, pentru moment și vei pleca în lumea spiritelor, având în vedere că mintea ei este blocată?

S.: Aceasta ar fi cea mai ușoară calc pentru mine, nu însă și pentru ea. Îmi pasă prea mult de ea pentru a renunța acum. Nu voi pleca până când nu va simți măcar faptul că cineva din această încăpere este alături de ea. Acesta este primul pas. Pe urmă, voi putea să fac mai mult.

Dr. N: Cât a trecut de la moartea ta?

S.: Câteva zile. Învmormântarea s-a sfârșit și acum e momentul în care mă liniștesc încercând s-o alin pe Alice.

Dr. N: Presupun că propriul tău ghid așteaptă să te conducă acasă?

S.: (râde) I-am spus ghidei mele, Eaan, că va trebui să mă aștepte un timp... ceea ce, oricum, nu era necesar. Știe toate acestea, pentru că ea m-a învățat și pe mine!

Acest caz ilustrează un punct comun pe care mi-l relatează sufletele proaspăt desprinse. Multe dintre ele nu sunt atât de pricepute și de determinate ca Tammano. Cu toate acestea, cele mai multe dintre sufletele care se simt îngrijorate de gândul plecării în lumea spiritelor nu vor părăsi planul astral al Pământului până ce nu iau câteva măsuri în scopul de a-i alina pe aceia care i-au iubit și suferă în urma morții lor. Am rezumat relatarea clientului, în scopul de a accentua efectele pe care le poate avea energia sufletelor asupra energiei umane slăbite.

Dr. N: Tammano, ți-aș li îndatorat dacă mi-ai preciza câte ceva despre tehnicile pe care le folosești pentru a o ajuta pe Alice să depășească această durere.

S.: Bine, mai întâi îți spun că Alice nu m-a pierdut (respiră adânc). Încep suflând energia mea asupra soției mele, Alice, din dreptul capului ei până la mijloc, oarecum asemănător unei umbrele.

Dr. N: Dacă aș fi un spirit, așezat chiar înaintea ta, cum ar arăta acesta?

S.: (zâmbește). Ca un nor de vată de zahăr.

Dr. N: Cu ce o ajută aceasta?

S.: Îi oferă un înveliș de căldură mentală, care o calmează. Trebuie însă să-ți spun că nu sunt încă pe de-a-ntregul expert în această procedură, dar că am plasat asupra ei, în aceste ultime trei zile de la moartea mea, un nor protectiv de energie, spre a o face mai receptivă.

Dr. N: Văd că ai început deja să te ocupi serios de Alice. Bine, Tammano, ce faci acum?

S.: Încep să filtrez norul de energie din jurul ei, până voi simți punctul unde este cel mai mic blocaj (pauză). L-am găsit în partea stângă a capului ei, în spatele urechii.

Dr. N: Are vreo semnificație acest punct?

S.: Când eram în viață, Alice adora să-i sărut urechile (amintirile punctelor sensibile sunt pline de semnificații). Când văd deschiderea din partea stângă a capului ei îmi transform energia într-o rază concentrată și o canalizez spre acel punct.

Dr. N: Soția ta simte acest flux chiar acum?

S.: La început, Alice conștientizează o atingere tandră, dar această senzație îi e fragmentată de durere. Atunci, cresc intensitatea razei mele trimițându-i gânduri de iubire.

Dr. N: Vezi vreun semn că această sporire ar funcționa?

S.: (fericit) Da, detectez venind de la Alice noi mostre de energie care nu mai sunt atât de întunecate. Se produc schimbări în emoțiile ei... nu mai plânge... se uită în jurul său... mă simte. Zâmbește.

Dr. N: Ai terminat?

S.: Ea va fi bine. E timpul să plec. Voi veghea asupra ei, dar știu că va trece peste asta, ceea ce e bine, pentru că voi fi ocupat o vreme.

Dr. N: Înseamnă că nu o vei mai contacta mai târziu?

S.: (ofensat) Sigur că nu! Voi rămâne în contact cu ea oricând va avea nevoie. Ea e iubirea vieții mele.

Chiar și cel mai novice dintre ghizii-studenți este mai îndemânat în ceea ce privește folosirea acestor proceduri decât majoritatea sufletelor aflate la un nivel mediu de dezvoltare; dar asupra acestor aspecte voi insista mai târziu, în capitolul 4, în cadrul secțiunilor referitoare la reabilitarea energiei. Cu toate acestea, majoritatea sufletelor cu care am lucrat reușesc să obțină efectele dorite atunci când acționează din lumea spiritelor asupra unui trup fizic. Una dintre modalitățile caracteristice alese de suflete este efectul unei raze de energie concentrată descris mai sus de Tammano. Aceste proiecții de energie plină de iubire pot avea efecte foarte puternice asupra oamenilor aflați în stări de traume emoționale, chiar și atunci când sunt folosite de suflete mai puțin experimentate.

Practicanții orientali de yoga și meditație folosesc chakrele în moduri comparabile aceloră prin care sufletele împart corpul uman când aplică energia tămăduitoare. Cei care practică tămăduirea chakrelor spun că, din moment ce avem un trup eteric, care există în conjuncție cu cel fizic, vindecarea trebuie să țină seama de ambele elemente. A lucra asupra Chakrei presupune deblocarea energiilor noastre spirituale și emoționale, prin diferite puncte ale corpului, aflate în șira spinării, inimă, gât, frunte și așa mai departe, pentru a deschide și a armoniza corpul.

Modalități în care spiritele iau legătura cu cei încarnați

Atingerea somatică

Am combinat termenii clinici de „legătură somatică” și, respectiv, „atingere terapeutică” pentru a descrie metoda pe care o folosesc sufletele neîncarnate, direcționând razele de energie către diferitele părți ale unui trup încarnat. Vindecarea nu se limitează la punctele de pe corp unde sunt reprezentate chakrele la care am făcut referire mai sus. Sufletele care se întorc spre a-i alina pe cei rămași în viață caută locurile cele mai receptivă la energia lor. Am văzut o exemplificare a acestui fapt în cazul 1 (Tammano insistând asupra unui punct situat în spatele urechii stângi a soției sale). Energia transmisă de emițător devine terapeutică în momentul în care se formează o punte între mintea acestuia și cea a receptorului prin transmisia telepatică.

Formarea unei astfel de punți, prin intermediul gândurilor, către un trup ce suferă este somatică în măsura în care metodele sunt fiziologice; fapt care presupune atingerea subtilă a organelor trupului, obținându-se anumite reacții emoționale, care pot include și folosirea simțurilor. Aplicate cu pricepere, razele de energie pot evoca recunoașterea prin vedere, sunet, gust și miros. Ideea principală a recunoașterii este de a convinge persoana îndurerată de faptul că acela pe care îl iubește și pe care îl consideră pierdut pentru totdeauna se află încă în viață. Scopul atingerii somatice este de a permite persoanei zdrobite de durere să accepte situația în sensul că absența celui dispărut reprezintă doar o schimbare de realitate, și nu un final. Într-un mod fericit, aceasta va permite îndoliatului să meargă mai departe și să-și continue viața în mod constructiv.

De asemenea, sufletele sunt capabile să se deprindă cu atingerea somatică. Următorul caz, al unui bărbat de patruzeci și nouă de ani care a murit de cancer, este un exemplu în acest sens. Deși sufletul acestui om nu se dovedește a fi prea îndemânatic, intențiile sale sunt totuși bune.

Cazul 2

Dr. N: Ce tehnică folosești pentru a intra în legătură cu soția ta?

S.: Oh, tot vechea mea metodă - insist asupra porțiunii din mijlocul pieptului.

Dr. N: De ce tocmai acolo?

S.: Îmi direcționez raza de energie chiar spre inimă. Dacă mă abat puțin, nu contează prea mult.

Dr. N: Și de ce consideri că această metodă este cea mai potrivită?

S.: Sunt în tavan, ea e aplecată și plânge. Când am atins-o prima dată cu raza mea, s-a ridicat. Suspină adânc și simte ceva, se uită în sus. Apoi îmi folosesc tehnica de împrăștiere.

Dr. N: Despre ce e vorba?

S.: (zâmbește) Oh, știi, împrăștii energie în toate direcțiile dintr-un punct central din tavan. De obicei, unul dintre aceste fascicule ajunge în locul potrivit - capul - sau oriunde altundeva.

Dr. N: Cum determini locul potrivit?

S.: E cel care nu este blocat de energie negativă.

Faceți comparația între acest al doilea caz și următorul client, care își împrăștie energia cu atenție, concentrându-se pe un anumit loc, ca și cum ar aplica glazura pe o prăjitură.

Cazul 3

Dr. N: Descrie-mi, te rog, cum procedezi pentru a-ți ajuta soțul cu energia ta.

S.: Voi lucra asupra bazei capului, chiar deasupra șirei spinării. Doamne, Kevin suferă prea mult. Nu voi pleca până când nu se va simți mai bine.

Dr. N: De ce te concentrezi anume pe acest loc?

S.: Pentru că știu că îi plăcea să-i masez ceafa, așadar este o porțiune în care este mai receptiv la atingeri vibraționale. Apoi mă joc în această zonă ca și cum i-aș face masaj - ceea ce și fac, de fapt.

Dr. N: Te joci?

S.: (subiectul meu chicotește și-și întinde mâna în față, deschizând complet palma) Da, îmi împrăștii energia și rezonoz

și eu la atingere. Apoi folosesc ambele mâini, în jurul fiecărei părți a capului lui Kevin, pentru a obține efectul maxim.

Dr. N: Știe că ești tu?

S.: (cu un zâmbet pervers) Oh, bănuiește că trebuie să fiu eu. Nimeni altcineva nu-i putea face ceea ce îi fac eu, și îmi ia numai un minut.

Dr. N: Nu-i va fi dor de astfel de mângâieri după ce te vei întoarce în lumea spiritelor?

S.: Credeam că știi aceste lucruri. Mă pot întoarce oricând va fi cuprins de deprimare și va tânji după mine.

Dr. N: Întrebam doar. Nu vreau să fiu insensibil, dar ce va fi dacă Kevin va cunoaște o altă femeie în această viață?

S.: Aș fi încântată dacă va fi din nou fericit. Acest fapt stă mărturie despre cât de bine ne-a fost împreună. Viața noastră împreună - fiecare moment al acesteia - nu este pierdută, chiar va putea fi recuperată și jucată din nou în lumea spiritelor.

Tocmai când credeam că dobândisem o înțelegere completă asupra capacităților și limitelor sufletelor, avea să apară un client care să risipească aceste noțiuni imperfecte. Multă vreme am spus oamenilor că toate sufletele par să întâmpine probleme în a trece peste suspinele de durere, înainte de a începe să lucreze cu energia tămăduitoare. Avem, în cele ce urmează, un scurt citat din experiența unui reprezentant al nivelului III, a cărui tactică de apropiere, chiar din timpul apogeeului durerii, a dovedit că mă înșelam.

*Nu sunt inhibat de oamenii care plâng în hohote.
Tehnica mea e de a-mi coordona rezonanța vibrațională cu variațiile tonale ale corzilor lor vocale și apoi de a sări direct în creier. În acest fel îmi pot alinia energia pentru a realiza o contopire mai rapidă a esenței mele cu trupul lor. În curând ei se vor opri din plâns fără să știe de ce.*

Personificări prin intermediul obiectelor

Mi-a fost dat să aud niște povești absolut fascinante, referitoare la folosirea unor obiecte familiare, de genul celei care urmează. De vreme ce bărbații mor, de obicei, înaintea soțiilor, aflu despre tehnicile de folosire a energiei mai mult din perspectiva lor. Aceasta nu înseamnă că sufletele bărbaților

sunt mai prolifici în vindecări, grație faptului că au mai des posibilitatea de a o practica. Sufletul despre care e vorba în cazul 4 a fost la fel de eficient în viețile sale anterioare - când a fost femeie și a murit înaintea soțului ei - ca și în cea actuală, când este bărbat.

Cazul 4

Dr. N: Ce faci dacă, imediat după moarte, eforturile tale nu-și ating efectul dorit, în nici un punct al trupului?

S.: Dacă văd că Helen, soția mea, nu îmi simte apropierea în mod direct, mă voi ajuta de un obiect familiar.

Dr. N: Te referi la un animal, un câine sau o pisică?

S.: Am folosit asta înainte... dar nu, nu de data asta. Am hotărât să mă folosesc de un obiect personal, la care soția mea știa că țin foarte mult. Am ales inelul meu.

În acest punct subiectul mi-a explicat că, în timpul vieții ce tocmai trecuse, a purtat întotdeauna un inel cu model indian, cu o piatră turcoaz în mijloc. Deseori, pe când stătea împreună cu soția sa în fața focului, discutând despre ziua care se încheiase, avea obiceiul să se joace cu piatra de la inel. Soția sa îl tachina adesea că, în acest fel, va sfârși prin a toci piatra cu totul. Odată, Helen i-a spus că observase acest tic nervos chiar din seara în care se cunoscuseră.

Dr. N: Cred că am înțeles cum stau lucrurile cu inelul, totuși, ce vei face cu el ca spirit?

S.: Atunci când lucrez cu obiecte și cu oameni trebuie să aștept până ce ambianța devine foarte liniștită. La trei săptămâni după moartea mea, Helen a aprins un foc în care a privit cu lacrimi în ochi. Am început să-mi învelesc energia în cadrul focului, folosindu-l ca pe un conductor de căldură și de elasticitate.

Dr. N: Scuză-mi întreruperea, dar ce înțelegi prin elasticitate?

S.: Mi-a luat secole să învăț asta. Energia elastică este fluidă. Pentru ca energia sufletului meu să devină fluidă trebuie să mă concentrez intens și să exersez, deoarece aceasta trebuie

să fie subțire și moale. Focul servește ca un catalizator în acest procedeu.

Dr. N: Ceea ce este exact opusul unei raze puternice, înguste de energie?

S.: Exact. Pot să fiu foarte eficient prin schimbarea rapidă a energiei mele din stare fluidă în stare solidă și invers. Această modificare este subtilă, dar trezește mintea umană.

Notă: Alți clienți mi-au spus despre această tehnică a modificării energiei că „gâdilă mintea umană”.

Dr. N: Interesant, te rog, continuă.

S.: Helen intrase în conexiune cu focul și, așadar, și cu mine. Pentru un moment durerea i-a fost mai puțin copleșitoare, așa că m-am îndreptat direct spre vârful capului ei. Mi-a simțit slab prezența. Nu era de ajuns. Am început apoi să-mi modific energia, după cum ți-am spus, alternând de la solid la fluid, bifurcând-o.

Dr. N: Ce faci, de fapt, atunci când „bifurci” energia?

S.: O divid. În vreme ce păstrez un fluid ușor de energie pe capul său, spre a menține contactul, bifurc o rază puternică spre cutia în care se află inelul meu, în sertarul mesei. Intenția mea e să deschid o cale directă și netedă, dinspre mintea ei spre inel, pentru a o direcționa într-acolo; pentru aceasta folosesc o rază de energie cu intensitate constantă.

Dr. N: Ce face Helen?

S.: Cu ajutorul îndrumării mele, se ridică încet, fără să știe prea bine de ce. Se îndreaptă, ca și cum ar fi somnambulă, spre masă și ezită. Apoi deschide sertarul. Continuu să bifurc raza de energie, focalizând-o înainte și înapoi, de la mintea ei la capacul cutiei. Helen deschide cutia (cu un oftat adânc) și scoate inelul, ținându-l în mână stângă. Atunci știu că am reușit.

Dr. N: De ce?

S.: Pentru că inelul încă îmi mai păstrează o parte din energie. Nu vezi? Ea simte energia mea în amândouă părțile în care am direcționat-o. Acesta este un semnal bidirecțional foarte eficient.

Dr. N: Da, înțeleg - ce faci apoi cu Helen?

S.: Acum construiesc un pod, între mine, care stau în dreapta ei și inelul aflat în stânga sa, suprasolicitându-mă din punct de vedere energetic. Helen sărută apoi inelul meu și spune: „Mulțumesc, dragul meu, știu acum că ești cu mine. Voi încerca să trec peste asta și să fiu mai curajoasă”. Vreau să încurajez pe oricine se află într-un stadiu de durere profundă pricinuită de dispariția cuiva drag, să ia exemplu de la medii talentați care doresc să găsească persoane dispărute. Luați o bijuterie, un articol vestimentar - orice a aparținut celui dispărut - și țineți-l pentru o vreme într-un loc familiar, apoi deschideți-vă mintea, eliminând orice alte gânduri neimportante.

Înainte de a încheia secțiunea aceasta vreau să vă relatez istoria mea favorită referitoare la contactul energetic pe care îl pot realiza ființele discarnate cu ajutorul obiectelor.

Soția mea, Peggy, este asistentă medicală la secția de oncologic, are o licență în consiliere, și având în vedere că se ocupă de chimioterapie în spital, intră adesea în contact cu bolnavii de cancer și cu familiile acestora, cât și cu personalul azilului. Câteva dintre aceste femei și soția mea sunt prietene apropiate și se întâlnesc cu regularitate într-un grup de ajutorare. Una dintre membrele grupului este o proaspătă văduvă al cărui soț, Clay, a murit de cancer. Lui Clay îi plăceau trupele de dans, așa că el și soția lui mergeau adesea în excursii în locurile unde aveau spectacole cele mai mari trupe de acest gen.

Într-o noapte, după moartea lui Clay, soția mea și restul membrilor grupului de ajutor se aflau acasă la văduva acestuia, așezate în formă de cerc în mijlocul podelei din sufragerie, discutând despre teoriile mele referitoare la întoarcerea sufletelor pentru a aduce alinare persoanelor iubite rămase în viața pământească. Văduva a exclamat frustrată: „De ce Clay nu mi-a dat nici un semn, spre a mă consola?”. După un moment de tăcere, s-a auzit deodată muzica dintr-o combina muzicală așezată pe un raft de cărți, cântând piesa lui Glenn Miller “In the mood”. Din câte am înțeles, s-a lăsat o liniște împietrită, urmată de un hohot nervos de râs. Tot ce a mai putut spune văduva a fost: „Această combina n-a mai fost atinsă

de doi anii". Dar acest fapt are mai puțină importanță, important e că a primit și a înțeles mesajul lui Clay.

Energia luminoasă are câteva proprietăți de forță electromagnetică, putând influența în mod misterios obiectele. Joann și Jim sunt doi foști clienți ai mei al căror mariaj este unul foarte bun, fiind foarte apropiați. După sesiunile lor, am început să discutăm despre folosirea razelor de energie de către oamenii încarnați. Rușinați, ei mi-au spus că atunci când se grăbesc își combină energia pe autostrăzile din California pentru a împinge mașinile din fața lor pe o bandă alăturată. Când i-am întrebat dacă merg chiar bară la bară, mi-au răspuns: „nu, nu facem decât să direcționăm o rază combinată de energie spre spatele capului șoferului și apoi să o bifurcăm spre banda din dreapta, și tot așa”. Ei pretind că în mai mult de 50 % dintre cazuri acest procedeu le reușește. Le-am spus, mai în glumă, mai în serios, că împinsul mașinilor pe autostradă poate fi o risipă de putere și de energie și că ar face mai bine să-și folosească abilitățile într-un mod mai constructiv din punct de vedere al exigențelor lumii spiritelor, altfel, acest procedeu va rămâne un obicei greu de schimbat.

Recunoașterea în vise

Una dintre principalele modalități folosite de un suflet recent desprins pentru a-i contacta pe cei pe care îi iubește este apariția în visele acestora. Durerea care ne-a pus stăpânire pe minte în stare de conștiință este îndepărtată temporar din gândurile noastre în timpul somnului. Chiar și atunci când ne aflăm într-o stare nu chiar de somn adânc, partea inconștientă a minții ne este mai receptivă. Din nefericire, o persoană îndurerată se va trezi prea des dintr-un vis ce ar putea conține un mesaj, astfel încât acesta nu va putea fi înregistrat în memorie. Unele imagini și simboluri pe care le visăm nu au nici o relevanță pentru moment, acestea fiind interpretate drept dorințe, ca de exemplu, în cazul în care cineva visează că se află împreună cu decedatul.

Înainte de a trece mai departe, vreau să fac câteva aprecieri despre natura generală a viselor. Grație experienței mele profesionale referitoare la acest subiect, dobândite în urma relatărilor subiecților mei aflați sub hipnoză, pot încerca să ofer o explicație asupra modului în care sufletele discarnate

folosesc starea de visare pentru a intra în contact cu cei ce trăiesc. Spiritele sunt foarte selective în ceea ce privește folosirea secvențelor din visele noastre. Am ajuns la concluzia că majoritatea viselor nu sunt profunde, idei ce mi-a fost confirmată și de faptul că înșiși specialiștii acestui domeniu consideră că multe dintre visele noastre din timpul nopții sunt, pur și simplu, o înșiruire de absurdități, cauzate de supraîncărcarea circuitelor mentale în timpul zilei. În timpul unor anumite cicluri de somn mintea se descarcă și atunci transmisia nervoasă de-a lungul fisurilor noastre sinaptice eliberează energie pentru a relaxa creierul.

Am clasificat visele în trei moduri, unul dintre acestea fiind starea de curățenie a casei. Uneori, în timpul nopții, multe gânduri rătăcite din timpul zilei sunt amestecate și înlăturate din minte întocmai unui lucru fără sens. Mai mult, nu le pricepem pentru că nici nu e nimic de înțeles. Pe de altă parte, știm că partea preponderentă a somnului este cea cognitivă. Am împărțit această stare în două părți, cea a rezolvării problemelor și cea spirituală, despărțite doar de o linie subțire de demarcație. Există în acest sens oameni care au avut premoniții despre anumite evenimente viitoare, ca o consecință a viselor. Starea minții noastre poate fi schimbată de vise.

Una dintre cele mai stresante perioade ale vieții noastre este aceea a doliului, când pierdem - și noi credem că pentru totdeauna - afecțiunea unei persoane pe care o iubim. Aproape singurul moment în care ne putem elibera de suferință este în timpul somnului. Mergem chinuiți la culcare și atunci când ne trezim ne întâmpină aceeași durere, însă ce anume se întâmplă între aceste două momente este o enigmă. În unele dimineți ne trezim cu un gând mai bun referitor la pașii ce trebuie să-i parcurgem în scopul acceptării pierderii noastre. Rezolvarea unor probleme în timpul visului este un proces de incubatie mentală, care a fost numit procedural, pentru că imaginile care ne apar în vis ne învață cum să mergem mai departe. Dar dacă înțelegerea acestor probleme vine de undeva din afara noastră? Dacă visul se revarsă în dimensiune spirituală, atunci aceia care ne contactează pe această cale au plătit, probabil, o convorbire telefonică și un prompter, în încercarea de a ne ajuta să trecem peste suferințele noastre emoționale.

Visele spirituale îi includ pe ghizii și profesorii noștri, ca și pe rudele noastre primare de suflet, care vin ca mesageri spre a ne ajuta oferindu-ne soluții. Nu trebuie însă să fim neapărat îndurerați pentru a primi ajutor în acest fel. În cadrul acestor vise spirituale putem avea și unele reveniri de memorie a experiențelor noastre din alte lumi fizice sau mentale, inclusiv din lumea spiritelor. Câți dintre voi nu ați visat că puteți zbura sau înota pe sub apă? Am descoperit alături de unii clienți ai mei că aceste amintiri mitice condu informații referitoare la viețile trăite de ei pe alte planete, în calitate de ființe inteligente zburătoare sau subacvatice. Frecvent, aceste secvențe din timpul viselor ne oferă indicii metaforice pentru a putea face comparații între viețile noastre trecute și cea actuală. Caracterul nemuritor al sufletului nostru nu se schimbă prea mult de la un trup gazdă la altul, așa încât aceste comparații nu sunt chiar atât de bizare. Unele dintre cele mai mari revelații ale noastre ne vin din visele episodice ale evenimentelor, locurilor și ale comportamentelor emenate din experiențe de dinaintea intrării în trupul actual.

În capitolul I am pomenit în treacăt despre clasa de pregătire pe care o urmărim în lumea spiritelor înainte de a ne întoarce pentru o nouă viață. Acest exercițiu al sufletului este descris mai în amănunțime în prima mea carte, dar îl menționez și în lucrarea de față, întrucât este edificator pentru visele noastre. Scopul cursului este de a putea recunoaște anumți oameni și anumite evenimente în viitor. În timp ce ne pregătim să ne încarnăm, un profesor subliniază aspectele importante stipulate în noul contract al vieții noastre, întâlnirea și dialogul cu suflete ce aparțin grupului nostru, dar nu numai, menite a ne împărtăși părți ale noii noastre vieți constituie o parte integrantă a cursului.

Amintirile acestui curs pregătitor pot fi declanșate în visele noastre, spre a aprinde o lumină în întunericul disperării, mai ales atunci când pierdem, în timpul vieții, o rudă primară de suflet. Jung spunea: „Visele întruchipează dorințe suprimate și temeri, dar pot, de asemenea, să dea expresie unor adevăruri de care nu putem scăpa, ce nu sunt nici iluzii și nici fantezii sălbatice”. Uneori aceste adevăruri, reprezentate sub forma unor imagini arhetipale în timpul viselor noastre, sunt ascunse în adevărate puzzle-uri metafizice. Simbolurile viselor sunt

generalizate din punct de vedere cultural și nici cuprinsul acestora nu este imun la această prejudecată. Fiecare persoană ar trebui să-și folosească propria intuiție pentru a descifra simbolistica unui vis.

Aborigenii australieni, posesorii unei culturi ce însumează peste zece mii ani de istorie neîntreruptă, cred că visul este, de fapt, un timp real, discutând în termenii realității obiective. Percepția pe care o avem în timpul viselor este adesea la fel de reală ca aceea din timpul conștientiei. Sufletele aflate în lumea spiritelor există numai în timpul prezent, astfel, în funcție de cât de mult timp a lipsit din punct de vedere fizic din viața voastră, persoana pe care o iubiți dorește ca voi să fiți conștienți că ea se află încă în realitatea timpului „acum”. Cum vă poate ajuta un spirit care vă iubește să obțineți înțelegere și acceptare asupra acestor lucruri în visele voastre?

Cazul 5

Subiectul meu din acest caz tocmai a murit de pneumonie la New York în 1935. Era o femeie tânără, de circa treizeci-treizeci și cinci ani, care venise la New York după ce crescuse într-un mic orașel din vest. Moartea Silviei a fost neașteptată și ea a dorit să-i aducă alinare mamei ei îndoliate.

Dr. N: Te întorci imediat în lumea spiritelor după moarte?

S.: Nu. Trebuie să-mi iau rămas bun de la mama, așa că am decis să rămân pe Pământ până când ea va primi vestea.

Dr. N: Mai există și altcineva pe care vrei să-l vezi înainte de a te duce la mama ta?

S.: (ezitând, cu o voce aspră) Da... am un vechi prieten pe nume Phil... Voi merge întâi la el.

Dr. N: (încet) Înțeleg, îl iubeai pe Phil?

S.: (după o pauză) Da, dar niciodată nu ne-am căsătorit... vreau doar să-l mai ating o dată. Nu pot să-l contactez pentru că este adormit și sforăie, deci nu visează. Nu pot sta mult deoarece vreau să ajung la mama înainte ca ea să afle ce s-a întâmplat cu mine.

Dr. N: Nu cumva ai fost un pic prea grăbită cu Phil? De ce n-ai așteptat un ciclu de vise potrivit pentru a-i lăsa un mesaj?

S.: (decisă) Phil n-a mai făcut parte din viața mea de mulți ani. M-am dat lui pe când eram amândoi tineri. Nu cred că se

mai gândește la mine... Și... bine. Să-l contactez printr-un vis... Oricum ar putea pierde mesajul. Urmele energiei mele sunt suficiente deocamdată, pentru că vom fi împreună din nou în lumea spiritelor.

Dr. N: După ce pleci de la Phil te duci la mama ta?

S.: Da. Încep printr-un mod de comunicare mai convențional, prin gânduri, raiul este trează, dar nu ajung nicăieri. Este atât de tristă. Durerea de a nu fi alături de mine o copleșește.

Dr. N: Ce metode ai încercat?

S.: Îmi proiectez gândurile cu o lumină portocalie, asemănătoare flăcării unei lumânări, plasându-mi lumina în jurul capului ei, trimițându-i gânduri de iubire. Nu sunt eficientă. Nu simte că sunt cu ea. Voi încerca să-i apar într-un vis.

Dr. N: Foarte bine, Silvia, arată-mi cum faci. Începe, te rog, prin a-mi spune dacă alegi un vis al mamei tale sau poți crea tu singură unul.

S.: Nu pot crea încă bine vise. E mult mai ușor pentru mine să aleg unul al ei, la care să iau parte, pentru a putea obține un contact mai natural. Vreau să știe sigur că eu sunt cea care-i apare în vis.

Dr. N: Bine, acum condu-mă cu tine prin acest proces.

S.: Primele câteva vise sunt nepotrivite. Unul e o aiureală plină de absurdități. Altul e un fragment dintr-o viață trecută, în care nu apar însă. În cele din urmă este un fragment în care ea merge pe niște câmpii în jurul casei mele. Ar trebui să știi că nu e îndurerată acum, pentru că încă nu am murit.

Dr. N: Cu ce te ajută acest vis, dacă nu apari în el?

S.: (râzând) Ascultă, nu vezi că încerc să intru pe nesimțite în visul ei?

Dr. N: Poți schimba secvența visului pentru a te include în el?

S.: Sigur, voi intra în vis din cealaltă parte a câmpului, armonizându-mi energia cu gândurile mamei. Proiectez o imagine despre mine similară cu cea pe care am avut-o atunci când m-a văzut ultima oară. Vin încet peste câmp ca să se poată obișnui cu prezența mea. Mă ondulez și zâmbesc, și apoi vin la ea. Ne îmbrățișăm, iar acum îi transmit trupului ei adormit unde de energie regeneratoare.

Dr. N: Ce înseamnă asta pentru mama ta?

S.: Această imagine este ridicată la un nivel mai înalt de conștiință pentru mama mea, întrucât vreau să mă asigur că visul va rămâne cu ea și după ce se va trezi.

Dr. N: Cum poți să fii sigură că nu va crede că este vorba doar de o proiecție a dorințelor ei de a te vedea, considerând visul ca nefiind real?

S.: Influența pe care o poate avea un asemenea vis viu este foarte mare. Când mama se va trezi, în mintea ei va rămâne imaginea acelui peisaj, alături de mine și va bănuși că sunt cu ea. Memoria devine atât de reală în timp, încât va fi sigură de asta.

Dr. N: Silvia, este oare imaginea din vis mișcată dintr-o realitate inconștientă într-una conștientă de transferul tău de energie?

S.: Da, este un proces de filtrare, în cadrul căruia continui să trimit unde de energie în ea în următoarele câteva zile, până când va începe să-mi accepte trecerea. Vreau să creadă că încă mai sunt o parte a ei și că voi fi întotdeauna.

Întorcându-ne înapoi la starea de somn a lui Phil, este clar că Silvia nu a intenționat să stea mult timp pentru a-și manifesta sentimentele în cadrul minții lui scufundate în inconștient. Visele nu par să se desfășoare în stadiile adânci (delta) ale activității mentale, în cadrul cărora mișcarea ochilor nu e atât de rapidă. Somnul REM, cunoscut și ca somnul paradoxal, este mult mai ușor și mai activ, ca atare, în ceea ce privește visele ce au loc, mai ales în perioada de început și de final a somnului. În următorul caz, cel care visează va fi contactat între vise, probabil pentru că se afla încă în somnul REM.

Toate sufletele cu care am intrat în contact și crează vise se implică în visele oamenilor, dar modalitatea lor de a proceda comportă două deosebiri majore.

1. Modificarea Viselor. Este vorba de procedeul prin care un suflet discarnat îndemânatic intră în mintea unei persoane adormite și schimbă parțial un vis deja existent aflat în curs de desfășurare. Această tehnică o voi numi interlinearitate, spiritele plasându-se în rândul actorilor respectivului vis, în așa fel încât cel care visează nu este conștient de falsificarea

scenariului prin aceste secvențe. În acest fel a procedat Silvia cu mama sa. Ea a așteptat să intre în visul potrivit pentru a iniția în cadrul acestuia o ușoară ajustare. Cu toate că această procedură de apropiere pare a fi dificilă, sunt convins că cea de-a doua o depășește în complexitate.

2. Crearea unui vis. În aceste cazuri, sufletul trebuie să-și creeze și să implanteze cu totul un vis nou, trasând și țesând tapetul acestor imagini într-o prezentare potrivită pentru atingerea scopului propus. Crearea ori modificarea unor scene în mintea celui care visează sânt menite transmiterii unui mesaj, fapt pe care îl percep ca pe o dovadă de dragoste. Dacă acest proces al creării unui vis nu este dus cu pricepere la îndeplinire, în așa fel încât visul să aibă o însemnătate certă, cel ce visează se va trezi dimineța amintindu-și doar niște fragmente dezlănate sau chiar nimic.

Pentru a ilustra folosirea terapeutică a creării viselor, voi cita cazul unui subiect aflat la nivelul V, pe nume Bud, care, în ultima sa viață, a fost ucis într-o bătălie din cel de-al doilea război mondial, în anul 1942. Cazul include o persoană care visează, pe nume Walt, fratele ce i-a supraviețuit lui Bud. Acesta din urmă este un adept al creării viselor, astfel încât, după moartea sa pe câmpul de bătălie, s-a întors în lumea spiritelor, unde a pregătit o metodă eficientă pentru a-l consola pe Walt. Cazul de față este unul dintre acelea care îmi largesc perspectiva asupra metodelor subtile de integrare pe care le pot folosi sufletele asupra oamenilor adormiți, în timpul acestui caz dens, subiectul meu va descrie tehnicile referitoare la vise, pe care le-a învățat de la ghidul său, Axinar.

Cazul 6

Dr. N: În ce fel plănuiești să ușurezi durerea fratelui tău după întoarcerea ta în lumea spiritelor?

S.: Axinar a lucrat împreună cu mine la elaborarea unei strategii eficiente. E o situație deosebit de delicată, având în vedere că suntem împreună cu perechea lui Walt.

Dr. N: Te referi la o acea parte duală a energiei lui Walt, rămasă în urmă în timpul încarnării lui pe Pământ?

S.: Da. Walt și cu mine facem parte din același grup de suflete, încep prin a mă conecta cu natura sa divizată aici, pentru a stabili o comunicare mai apropiată cu acea parte a lui Walt care se află pe Pământ.

Dr. N: Explică, te rog, această procedură.

S.: Plutesc chiar lângă locul în care este ancorată energia lui rămasă aici și mă contopesc repede cu ea. Acest fapt servește unei înregistrări perfecte a amprente energetice a lui Walt. Există deja o legătură telepatică între noi, dar vreau să am o uniune vibrațională mai puternică atunci când ajung în apropierea lui.

Dr. N: De ce dorești să ai cu tine, la întoarcerea pe Pământ, o amprentă perfectă a energiei lui Walt?

S.: Pentru a putea stabili o legătură mai strânsă cu visele pe care le voi crea.

Dr. N: De ce nu poate jumătatea lui Walt, rămasă în lumea spiritelor, să ia legătura cu el pe Pământ, în loc să o faci tu?

S.: (tăios) Acest lucru nu funcționează prea bine. Nu e nimic mai mult decât a vorbi cu sine însuși. Nu există, așadar, nici un impact, mai cu seamă în timpul somnului. Este un fiasco.

Dr. N: Foarte bine, din moment ce ai cu tine amprenta exactă a energiei lui Walt, ce se petrece atunci când intri în trupul său adormit?

S.: se zvârcolește în timpul nopții și suferă cu adevărat în urma morții mele. Axinar m-a învățat să lucrez între vise, pentru că el însuși excelează în aceste transferuri de energie.

Dr. N: Deci, lucrezi între vise?

S.: Da. În acest fel pot lăsa mesaje în două vise diferite, ca să le unesc apoi, pentru o mai mare receptivitate. Având amprenta exactă a energiei lui Walt, pot să alunec în mintea sa mai ușor și să-mi desfășor energia. După vizita mea urmează, ca o reacție întârziată, un al treilea vis, referitor la cele două de dinainte, Walt văzându-ne din nou împreună, într-o secvență din afara trupului, pe care nu o va recunoaște ca fiind din lumea spiritelor, dar activarea acestor amintiri îl va susține.

Notă: Unele culturi, ca aceea a misticilor tibetani, cred și recunosc lumea spiritelor aproape ca pe un paradis fizic, fiind o parte naturală a viselor.

Dr. N: Ce reprezentau visele pe care le-ai creat?

S.: Walt era cu trei ani mai mare decât mine, și ne jucam mult

Împreună în copilărie. Când a împlinit treisprezece ani, lucrurile s-au schimbat puțin, nu pentru că am fi fost mai puțin apropiați, ci din cauză că a început să prefere compania celor de vârsta lui, astfel că eu am fost exclus. Într-o zi, Walt și prietenii lui se legănau pe o funie legată de creanga unui copac mare, deasupra unei bălți, lângă ferma noastră. Eram prin apropiere și priveam. Ceilalți băieți au plecat primii. Fiind ocupați să se stropească, nu au văzut că Walt, sărind prea sus, s-a lovit cu capul de o altă cracă și a căzut în apă. Am plonjat în baltă și i-am ridicat capul, strigând după ajutor. Mai târziu, Walt mi-a spus, privindu-mă cu o expresie uluită: „Mulțumesc că m-ai salvat, Buddy”. Am crezut că în urma acestei fapte voi fi admis în cercul lor, dar, câteva săptămâni după aceea, Walt și prietenii lui nu m-au lăsat să joc împreună cu ei o partidă de softball. M-am simțit trădat că Walt nu mi-a luat apărarea. În timpul jocului, mingea a nimerit în niște tufișuri, ei neputând s-o mai găsească. În acea seară, am găsit mingea și am ascuns-o în hambarul nostru. Eram copii săraci, și în lipsa mingii nu s-a mai jucat softball până când unul dintre băieți nu a primit de ziua lui o alta.

Dr. N: Spune-mi, ce mesaj voiai să-i transmiți lui Walt?

S.: Am vrut să-i arăt două lucruri. Odată, am dorit ca fratele meu să mă vadă plângând și ținându-i capul însângerat în brațe, pe banca de lângă lac, ca să-și amintească ce ne-am spus atunci când s-a oprit din plâns. Al doilea vis despre jocul de softball s-a terminat când am adăugat o continuare la acesta, ducându-l la hambar, unde mingea era încă ascunsă. I-am zis lui Walt ca i-am iertat orice greșeală care m-ar fi putut răni. Vreau să știe că voi fi alături de el întotdeauna și că devotamentul pe care îl avem unul pentru celălalt nu va muri. Va ști asta când se va întoarce la vechiul hambar și va găsi mingea acolo.

Dr. N: Mai e nevoie ca Walt să viseze încă o dată toate acestea, după vizita ta?

S.: (râde) Nu e necesar, atâta vreme cât și-a amintit după ce s-a trezit locul în care era ascunsă mingea. Mergând la vechiul hambar și găsind-o, a făcut ca mesajul pe care i l-am

transmis să se lege. Acest fapt l-a determinat pe Walt să accepte cu seninătate moartea mea.

Simbolistica viselor se întinde pe mai multe nivele ale minții, unele dintre ele fiind abstracte, iar altele, emoționale. Visele din acest caz, cuprinzând imagini din experiență, reîmprospătează amintiri tulburătoare ale celor doi frați, într-o felie a unei perioade de timp. Unificarea viitoare i-a fost ilustrată lui Walt într-un al treilea vis în care ambele suflete se aflau împreună, fericite în lumea spiritelor.

Mi-a luat destul de multă vreme până să găsesc un subiect avansat, în ucenicie la un maestru în acest domeniu al viselor, titlu pe care îl consider potrivit a fi acordat lui Axinar, în cazul nr. 6. Ca în orice tehnică spirituală, unele suflete dau dovadă de o mai mare înclinație spre a atinge aptitudini avansate decât altele. În cazul 6, nu numai că Bud a creat niște vise în mintea lui Walt, dar s-a și angajat într-o tehnică mai complexă de a le uni într-o temă centrală a iubirii și a sprijinului dedicată fratelui său. În cele din urmă, Bud a produs dovezi fizice în sprijinul ideii că, într-adevăr, a fost acolo, prin indicarea locului în care a fost ascunsă mingea de baseball. Nu vreau să știrbesc în nici un fel meritele Silviei, din cazul 5, pentru că și ea a fost foarte eficientă în modul în care a intrat în visul mamei sale pentru a o consola. Atât că actorul principal al cazului 6 a dat dovadă de mai multă măiestrie spirituală.

Transmisiuni prin intermediul copiilor

Atunci când sufletele au dificultăți în a ajunge la mintea unui adult doborât de greutate, ei pot apela la posibilitatea de a folosi copiii drept conductori ai mesajelor lor. Aceștia sunt mai receptivi la spirite, pentru că nu sunt condiționați să se îndoiască sau să opună rezistență supranaturalului. În mod frecvent, persoana mai tânără aleasă să fie conductorul mesajului este un membru al familiei celui plecat. Această situație este de ajutor spiritului care încearcă să ajungă la o rudă rămasă în viață, mai ales dacă implică persoane din aceeași casă. Cazul următor este al unui bărbat care a murit de atac cardiac în curtea din spate a casei sale, având vârsta de patruzeci și doi de ani.

Cazul 7

Dr. N: Ce faci pentru a-ți consola soția în momentul morții tale?

S.: Pentru început încerc să o îmbrățișez cu energia mea, dar nu am încă priceperea necesară (subiectul se află la nivelul III). Pot să mă ocup de durerea ei, dar nimic din ceea ce fac nu funcționează. Sunt îngrijorat, pentru că nu vreau să plec înainte de a-mi lua rămas bun de la ea.

Dr. N: Relaxează-te acum și continuă încet. Vreau să-mi explici cum acționezi în fața acestei dileme.

S.: Îmi dau seama că mă pot apropia de Irene și o pot consola prin intermediul fiicei noastre de zece ani, Sarah.

Dr. N: De ce crezi că Sarah poate fi mai receptivă?

S.: Între mine și fiica mea există o legătură specială. Și ea suferă mult în urma morții mele, dar în același timp se și teme de ceea ce mi s-a întâmplat pe neașteptate. Sarah nu înțelege încă toate acestea. Sunt prea mulți vecini în jur care încearcă să o consoleze pe soția mea. Nici unul dintre ei nu-i acordă prea multă atenție fetiței mele, Sarah, care stă singură în dormitorul nostru.

Dr. N: Vezi în asta o oportunitate?

S.: Da. De fapt, Sarah simte că sunt încă în viață și este, astfel, mai deschisă să-mi accepte vibrațiile când intru în dormitor.

Dr. N: Bine - ce se întâmplă apoi între tine și fiica ta?

S.: (respiră adânc) Am reușit! Sarah ține în mână un set de andrele ale mamei ei. Îi trimit căldura prin ele și ea simte asta chiar acum. Folosesc apoi andrelele ca pe o trambulină pentru a ajunge la șira spinării, la baza gâtului și mă focalizez în jurul bărbiei ei (subiectul se oprește și începe să râdă).

Dr. N: Ce te-a înveselit așa?

S.: Sarah chicotește pentru că îi gâdil bărbia, așa cum făceam atunci când mergea la culcare.

Dr. N: Ce faci acum?

S.: Mulțimea de oameni pleacă, pentru că am fost scos în stradă și așezat într-o ambulanță. Irene intră singură în dormitor, pentru a se pregăti să meargă la spital. Vrea, de asemenea, să verifice în ce stare se află fiica noastră. Sarah se uită la ea și-i spune: „Mămico, nu trebuie să pleci, pentru că

tata este aici, cu mine - știu, deoarece simt cum îmi gâdilă bărbia.”

Dr. N: Și ce face atunci soția ta?

S.: Irene este scăldată de lacrimi, dar nu mai plânge atât de tare ca înainte, pentru că nu vrea s-o sperie pe Sarah. Așa că o îmbrățișează pe micuța noastră fetiță.

Dr. N: Irene nu vrea să accepte ceea ce crede că este fantezia fetei voastre, anume faptul că ai fi în continuare cu ea?

S.: Nu încă - dar sunt gata acum pentru Irene. Îndată ce soția mea o îmbrățișează pe fiica noastră, sar spațiul dintre ele, trimițând fluxuri de energie asupra amândorura. Irene mă simte și ea, deși nu atât de intens ca Sarah. Ele se așază pe pat, ținându-se în brațe, cu ochii închiși. Pentru un moment, suntem toți trei împreună, singuri.

Dr. N: Crezi că ai realizat ceea ce ți-ai propus pentru astăzi?

S.: Da, e destul. E timpul să plec și mă retrag dintre ele, plutind afară din casă. Apoi mă aflu deasupra regiunii și sunt aspirat spre cer. Curând intru în acea lumină strălucitoare, unde ghidul meu vine să mă întâlnească.

Contactul prin obiecte/situații familiare

Poate părea, în lumina cazului din urmă, că o dată ce sufletul desprins a ajuns afară și a luat contact cu aceia care țin la el, se îndreaptă spre lumea spiritelor, fără să-i mai pese de a mai fi din nou alături de noi. Există oameni care nu simt prezența unui suflet imediat după moarte, dar o vor percepe în viitor. Supraviețuitorii care și-au atins stadiul de acceptare în procesul asumării durerii, vor găsi mângâiere aflând că aceia pe care i-au iubit veghează încă asupra lor. Există însă și dintre aceia care niciodată nu rețin nimic.

Sufletele nu renunță ușor la noi. Un alt fel în care spiritele se pun în legătură cu oamenii este prin intermediul anumitor obiecte ale naturii ce sunt asociate cu memoria lor. Aceste contacte sunt eficiente în cazul acelor minți care pot fi închise la toate celelalte forme de comunicare spirituală. O asemenea metodă este ilustrată de următorul caz. Subiectul meu, o femeie pe nume Nancy, în ultima ei viață a murit subit după treizeci și opt de ani de căsătorie cu Charles. Soțul ei era blocat între negare și stadiile de mânie ale durerii, emoțiile lui fiind

atât de bine închise în el, încât nu putea să accepte nici ajutorul prietenilor lor, nici posibilitatea de a apela la un consilier profesionist. Ca inginer, mintea sa preponderent analitică refuza orice apropiere spirituală de pierderea sa, motivând că aceasta e neștiințifică.

Sufletul femeii a încercat să ajungă la soțul ei în câteva moduri, luni de-a rândul după înmormântare. Natura sa stoică crease un perete în jurul său, astfel încât Charles nici măcar nu plânsese de la moartea soției sale. Pentru a depăși acest obstacol, Nancy a decis că îi poate atinge mintea interioară prin intermediul simțului mirosului, folosind un mijloc natural familiar amândorura. Utilizarea organelor de simț de către suflete întregeste comunicarea cu partea inconștientă a minții. Nancy a decis să folosească grădina ei, mai ales o tufă de trandafiri, pentru a intra în legătură cu Charles.

Cazul 8

Dr. N: De ce crezi că Charles va reacționa la prezența ta, dacă te folosești pentru aceasta de grădina voastră?

S.: Deoarece știa că îmi iubeam grădina. În ceea ce-l privește, de fapt a trebuit să-i accepte existența. Știa că mie îmi face plăcere, dar pentru el grădinăritul însemna doar o muncă dificilă. Ca să fiu sinceră, m-a ajutat foarte puțin în acest domeniu. Era prea ocupat cu proiectele sale mecanice.

Dr. N: Așadar, n-a dat nici o atenție la ceea ce făceai în grădină?

S.: Nu, până ce i-am atras atenția spre ceva. Aveam o tufă favorită de trandafiri, în fața intrării noastre din față. De câte ori tăiam aceste flori i le treceam pe sub nas spunându-i că, dacă nici acest parfum dulce nu-l mișcă, atunci cu siguranță că nu are nimic romantic în suflet. Obişnuiam să râdem din această cauză, pentru că, de fapt, Charles era un amant tandru, dar n-ai fi zis de loc asta privind lucrurile din afară. Pentru a evita discuțiile pe această temă, Charles mă tachina spunând morocănos: „Aceștia sunt trandafiri albi. Mie îmi plac cei roșii”.

Dr. N: Așadar, ai pus la cale un plan legat de trandafiri, spre a-l anunța pe Charles că ești încă în viață și că te afli încă alături de el?

S.: Tufa mea de trandafiri s-a ofilit după moartea mea, din cauza lipsei de atenție. De fapt, toată curtea mea se găsea într-

o stare proastă, pentru că Charles nu se descurca prea bine în acest domeniu. Într-un weekend se plimba confuz în jurul grădinii, apoi a venit lângă trandafirii ce aparțineau vecinului de alături. A simțit mirosul. Exact ceea ce așteptam, și am intrat ușor în mintea lui. S-a gândit atunci la mine și a privit spre tufa mea de trandafiri care se ofilise.

Dr. N: Ai creat imaginea tufei de trandafiri în mintea sa?

S.: (suspină) Nu, pentru că, cel puțin la început, nu și-ar fi dat seama de acest lucru. Având în vedere mintea sa practică, l-am îndemnat să-și imagineze o lopată și o sapă. Apoi am făcut tranziția între tufa mea de trandafiri și magazinul din oraș de unde puteau fi cumpărate tot felul de răsaduri de flori. Atunci, Charles și-a scos cheile de la mașină.

Dr. N: L-ai determinat să se îndrepte spre mașină și apoi să conducă până la acea seră?

S.: (rânjind) Da, a durat ceva timp, dar am reușit în cele din urmă.

Dr. N: Ce ai făcut apoi?

S.: La seră, Charles s-a învârtit puțin prin preajmă, până ce am putut să-l atrag la locul unde se aflau trandafirii. Acolo erau numai varietăți de trandafiri roșii, și asta fapt îi convenea. Am proiectat atunci în mintea lui o culoare albă, astfel că a întrebat un vânzător de ce nu au și trandafiri albi. I s-a spus că cei roșii erau singurii care mai rămăseseră în stoc. După aceea, Charles n-a mai ținut seama de gândurile mele și a cumpărat un ghiveci mare de trandafiri roșii, spunându-i vânzătorului să le trimită la noi acasă, pentru că nu vrea să-și murdărească mașina.

Dr. N: Ce înțelegi tu prin: „N-a mai ținut seama de gândurile mele”?

S.: Oamenii devin nerăbdători atunci când sunt stresați și se întorc la modelele lor de gândire deja existente. Pentru Charles, trandafirii tipici sunt roșii. Așa este modelul său mental. Din moment ce la magazin nu se găseau trandafiri albi, soțul meu nu s-a mai preocupat de asta.

Dr. N: Așadar, Charles bloca imaginile conflictuale între gândurile sale conștiente și ceea ce proiectai în partea inconștientă a minții sale?

S.: Da, și în același timp soțul meu este foarte obosit din punct de vedere mental în urma morții mele.

Dr. N: Nu puteai să-ți atingi scopul la fel de bine folosind trandafirii roșii?

S.: (categorică) Nu. În acel moment mi-am focalizat energia asupra femeii, Sabine, care ținea magazinul și pe care o cunoșteam. Ea fusese la înmormântarea mea și știa că-mi plac trandafirii albi.

Dr. N: Nu cred că înțeleg prea bine ce se întâmplă, Nancy. Nu aveau trandafiri albi. Charles a cumpărat trandafiri roșii și a plecat apoi acasă. Nu era suficient?

S.: (râzând de mine) Voi, bărbații! Trandafirii albi mă reprezintă pe *mine*. În dimineața următoare, Sabine a venit personal acasă la noi, aducând un ghiveci mare de trandafiri albi. I-a spus soțului meu că i-a luat dintr-o altă seră și că asta ar fi fost și dorința mea, lăsându-l uimit în fața casei noastre. Charles i-a cărat apoi unde fusese tufa mea de trandafiri, în locul căreia săpase deja o groapă, și s-a oprit. Trandafirii se aflau chiar în fața sa. Le-a mirosit parfumul - dar ceea ce e și mai important e că nuanța de alb era asociată cu parfumul -(subiectul meu se oprește, scăldat în lacrimi, pe când recrează momentul).

Dr. N: (cu voce scăzută) Am înțeles foarte bine, te rog, continuă.

S.: Charles... Îmi simțea, în sfârșit, prezența... Mi-am disipat energia în jurul torsului său, pentru a învălui simetric trandafirii. Voiam să simtă atât parfumul trandafirilor albi, cât și esența mea, filtrată prin câmpul de energie.

Dr. N: A dat rezultate acest procedeu?

S.: (încet) în cele din urmă, el a îngenuncheat în fața gropii, înfundându-și fața în trandafiri. Apoi s-a prăbușit la pământ, suspinând îndelung. Când s-a ridicat, a știut că eram încă alături de el.

În vreme ce spiritele bărbaților vor apela mai degrabă la mașini sau la felurite echipamente sportive pentru a intra în legătură cu soțiile, femeile folosesc adesea în acest scop obiectele din grădină. Un alt client mi-a povestit că soția sa l-a contactat prin intermediul acțiunii de sădire a unui stejar. Înainte ca acest văduv să mă vadă, el a scris următoarele:

Chiar dacă ceea ce mi s-a întâmplat nu a venit neapărat din partea soției mele, are oare vreo importanță? Lucrul cel

mai important este că am reușit, într-un fel, să folosesc energia emoțională generată de sentimentul că a fost alături de mine, pentru a putea avea acces la resursele mele interioare, lucru care înainte nu fusese posibil. Nu mai sunt într-un abis lipsit de orice licărire de lumină.

Discutând cu oamenii despre asemenea experiențe, pe care unii le numesc mistice, este important să luăm în considerare posibilitatea unei surse spirituale. Dacă ne putem hrăni cu o energie atât de puternic încărcată emoțional, avem posibilitatea deopotrivă să ne vindecăm de durere și să învățăm mai multe despre sinele nostru interior.

Spiritele pot prefera să comunice cu noi cu ajutorul ideilor. Citez în continuare dintr-o scrisoare primită din partea unui fost client, referitoare la Gwen, soția sa care a murit. Cred că sesiunea noastră l-a ajutat să descopere cel mai bun mod de a primi gândurile soției sale.

Am învățat că, în calitate de suflete, nu toți avem abilități egale de a comunica unul cu celălalt. Trimiterea și primirea mesajelor sunt abilități ce trebuie îmbunătățite prin exercițiu, în cele din urmă am recunoscut amprenta gândurilor soției, după ce nu obținusem nimic în acest sens în timpul meditațiilor. Gwen era o persoană literară, ce s-ar fi folosit, pentru a genera un sentiment în mine, mai curând de cuvinte decât de imagini. A trebuit să învăț să integrez frânturile de cuvinte primite de la ea în propriul fel de a vorbi - pe care îl cunoștea - pentru a descifra ceea ce voia să-mi spună. Acum înțeleg mult mai bine cum pot să intru în legătură cu Gwen prin intermediul mintii mele.

Străini sosiți ca mesageri

Cazul 9

Derek era un bărbat sexagenar, venit din Canada pentru a mă vedea, în scopul de a-și evalua viața și a încerca să găsească un răspuns la problema cea mai tristă din existența sa. Pe când era tânăr, a pierdut-o pe frumoasa sa fiică, Julia, în vârstă de doar patru ani. Moartea ei a fost subită și i-a afectat

atât de mult, încât el și soția sa s-au decis să nu mai aibă niciodată copii.

L-am introdus pe Derek în hipnoză adâncă și l-am condus la o scenă ce a urmat ultimei sale vieți, când a apărut în fața consiliului său. Am descoperit atunci împreună că una dintre lecțiile sale majore din această viață era să învețe să accepte tragediile. În cursul ultimelor sale două vieți anterioare, Derek a fost deficitar la acest capitol, prăbușindu-se și îngreunând viața membrilor familiei ce au supraviețuit și care depindeau de el. În actuala sa viață s-a descurcat însă mult mai bine. Ceea ce m-a interesat cel mai mult în acest caz a fost un incident petrecut după vreo douăzeci de ani de la moartea Juliei.

Soția lui Derek murise recent de cancer și el era în doliu. Într-o zi, simțindu-se foarte descurajat, a mers într-un parc de distracții aflat în apropiere. După o vreme s-a așezat pe o bancă, lângă un carusel. Ascultând muzica, Derek privea copiii care se dădeau în carusel, așezați pe felurite animale colorate din lemn. A văzut de la distanță o fetiță care semăna cu Julia și i s-au umplut ochii de lacrimi. Chiar atunci, a apărut o femeie tânără, de circa douăzeci ani, care l-a întrebat dacă ar putea să ia loc lângă el pe bancă. Era o zi călduroasă. Ea avea ca îmbrăcăminte o muselină albă și ținea o băutură rece în mână. Derek a dat din cap afirmativ, dar nu a spus nimic, în timp ce femeia își savura băutura și-i povestea că a crescut în Anglia și a venit în Canada pentru că se simțea atrasă în mod inexplicabil de Vancouver. Când s-a prezentat, spunând că o cheamă Heather, Derek a observat că o înconjură o rază de lumină solară, care-i dădea o aparență angelică și strălucitoare.

Timpul părea suspendat pentru Derek, pe măsură ce conversația aluneca spre familie și ce avea să facă Heather în noua sa viață în Canada. Derek a descoperit că îi vorbea asemeni unui tata .și, pe măsură ce conversau, simțea tot mai puternic că o cunoaște. În cele din urmă, Heather s-a ridicat și și-a așezat mâna tandru pe umărul lui Derek. Zâmbind, ca i-a spus: „știu că ești îngrijorat pentru mine - te rog să nu mai fii. Sunt bine și mă așteaptă o viață minunată. Am convingerea că ne vom mai întâlni într-o bună zi.”

Derek mi-a relatat că, pe când se îndepărta de el, și-i făcea un ultim semn de rămas bun, a văzut-o pe fiica sa și s-a simțit împăcat, în timpul sesiunii noastre, Derek a recunoscut că

sufletul reîncarnat al Juliei a venit la el ca să-l asigure că nu a pierdut-o cu adevărat. Atunci când suferim de absența celor pe care-i iubim, aceștia ne pot vizita în mod misterios, cel mai adesea când mintea noastră este detașată, într-o stare superficială alpha. Interpretați aceste momente ca fiind mesaje din cealaltă parte și permiteți-le astfel, să vă ofere sprijin.

Îngeri sau alte ființe cerești

În anii din urmă s-a produs o revenire în ceea ce privește popularitatea îngerilor. Biserica romano-catolică îi definește ca fiind ființe spirituale, inteligente, necorporale, slujitorii și mesagerii lui Dumnezeu. Poziția bisericii creștine este că aceste ființe nu s-au încarnat niciodată pe Pământ. Noi ne imaginăm îngerii ca pe niște ființe investmântate în robe albe, cu aripi și halo - imagine teologică provenind din Evul Mediu.

Mulți clienți cred că văd îngeri atunci când îi conduc prin regresie în lumea spiritelor, mai ales aceia care au puternice convingeri religioase. Această reacție este similară răspunsurilor pe care le dau cei ce au trecut prin experiențe de moarte clinică. Cu toate acestea, în ciuda convingerilor lor religioase, subiecții mei realizează curând că ființele eterice pe care le vizualizează în timpul hipnozei reprezintă ghizii și companionii lor spirituali care au venit să-i întâmpine. Aceste ființe spirituale sunt înconjurată de o lumină albă și pot apărea investmântate în robe.

În experiențele făcute de mine, ghizii sunt adesea descriși ca fiind îngeri-gardieni, deși profesorii noștri sunt ființe care s-au încarnat în forme fizice cu mult timp înainte de a accede la nivelul de ghizi. O rudă intimă de suflet (un suflet pereche), discarnată poate, de asemenea, să vină la porțile lumii spiritelor spre a ne consola atunci când avem nevoie. Credința în îngeri îmi pare că emană din dorința interioară profundă de protecție personală pe care o resimt mulți oameni. Nu trebuie să aduc drept mărturie în sprijinul acestei observații faptul că milioane de oameni religioși cred în îngeri. Timp de mulți ani mi-a lipsit convingerea în orice altceva în afara propriei existențe. Știu cât este de importantă credința în ceva mai înalt decât tine însuși. Credința noastră este aceea care ne susține în viață, și această aserțiune este aplicabilă și certitudinii că există ființe superioare care veghează asupra noastră. Cazurile

prezentate de mine intenționează să dea contur și greutate conceptului spiritelor binevoitoare prezente în viața noastră.

Profesorii noștri spirituali au diferite stiluri și tehnici, exact ca și cei de pe Pământ. Caracterul lor nemuritor s-a adaptat într-o varietate de feluri propriei noastre esențe. Următoarele cazuri ilustrează afirmația mea că proprii noștri ghizi, ca și rudele noastre de suflet, cu toate că sunt reprezentați, ne contactează din lumea de dincolo dacă avem nevoie să fim consolați.

Cazul 10

Declarațiile ce urmează aparțin unei văduve în vârstă de patruzeci de ani, Renee, care și-a pierdut soțul, Harry, cu trei luni înaintea întâlnirii noastre. Am așteptat ca ședința să ia sfârșit pentru a-i pune următoarele întrebări. Intenția mea a fost ca Renee să suprapună imaginile conștiente și supraconștiente pe care le are asupra ghidei sale, Niath.

Dr. N: Înaintea ședinței de astăzi, ai mai avut vreun contact cu Niath, ființa pe care ai văzut-o când te aflai sub hipnoză?

S.: Da, de la moartea lui Harry, Niath a fost alături de mine în cele mai grele momente prin care am trecut.

Dr. N: Niath ți s-a părut că ar fi aceeași ființă pe care ai zărit-o înainte și după această ședință de hipnoză?

S.: Nu, nu am văzut-o chiar în același fel. Am crezut înainte... că era un înger și acum am înțeles că Niath este îndrumătoarea mea.

Dr. N: Figura și comportamentul ei ți s-au părut a fi diferite când erai sub hipnoză, în comparație cu ceea ce ai văzut în stare conștientă?

S.: (râde) Astăzi nu mai avea aripi sau halo, dar lumina strălucitoare care o înconjură era aceeași, ca și fața și felul ei tandru de a fi. Am văzut, de asemenea, că în grupul nostru de spirite poate fi... cel puțin instructivă.

Dr. N: Vrei să spui că era mai mult ca o profesoară decât ca un consilier în momente de durere?

S.: Da, probabil că așa este. Când a venit la mine, imediat după moartea lui, Harry, era atât de dulce și de plină de înțelegere... (apoi grăbită) asta nu înseamnă că nu mai e la fel de drăguță în lumea spiritelor, doar că este mai... exigentă.

Dr. N: Ai întreprins ceva în sensul de a o invoca pe Niath imediat după moartea lui Harry?

S.: Strigam după ajutor după ce se sfârșise înmormântarea. Am aflat apoi că aveam nevoie să fiu singură și foarte liniștită... pentru a asculta...

Dr. N: Înseamnă că mai degrabă ai auzit-o pe Niath decât ai văzut-o?

S.: Nu, la început am zărit-o plutind pe deasupra capului meu, în dormitor. Îmi țineam brațele în jurul unei perne ca și cum ar fi fost Harry, dar mă oprisem din plâns. Ea a devenit neclară după ce am văzut-o prima dată și mi-am dat seama că trebuia să ascult cu atenție ca să-i pot auzi vocea. În zilele care au urmat, mai mult am auzit-o pe Niath decât am văzut-o... dar trebuia să ascult.

Dr. N: Acest lucru însemna să te concentrezi?

S.: Da... sau nu. Mai degrabă semnifică să permit minții mele să se elibereze de trup.

Dr. N: Ce se întâmplă când nu asculți cum trebuie, dar în același timp îți dorești mesajele ei?

S.: Atunci, ca comunică prin sentimentele mele.

Dr. N: În ce fel?

S.: O, se poate întâmpla atunci când sunt singură în mașină sau când mă plimb, întrebându-mă dacă trebuie sau nu să fac ceva, o anumită acțiune. Ea mă va determina să mă simt bine - dacă respectivul demers îmi este benefic.

Dr. N: Și ce se întâmplă dacă ce ai de gând să întreprinzi nu este benefic pentru tine?

S.: Niath mă va face să mă simt neliniștită referitor la respectiva acțiune. Voi ști astfel, în sinea mea că e vorba de o mutare greșită.

Cazul următor este acela al unui tânăr care a murit într-un accident de mașină în 1942, la vârsta de treizeci și șase de ani. El ne deschide o nouă perspectivă asupra mitologici țesute în jurul îngerilor, din punctul de vedere al unui suflet ajuns din nou pe Pământ.

Cazul 11

Dr. N: Spune-mi, ce ai făcut pentru soția ta, Betty, după accident?

S.: Am stat trei zile în preajma acesteia ca să-i micșorez greutatea ce o apăsă. M-am poziționat deasupra capului ei, astfel încât câmpurile noastre energetice s-au intersectat și am putut s-o previn prin contopirea vibrațiilor noastre.

Dr. N: Ai mai apelat și la alte procedee?

S.: Da, mi-am proiectat imaginea în fața feței ei.

Dr. N: Și a funcționat?

S.: (jucăuș) Inițial, a crezut că sunt Iisus. A doua zi a fost foarte confuză, iar în a treia zi a căpătat convingerea că sunt un înger. Soția mea este foarte religioasă.

Dr. N: Ești necăjit că nu te-a recunoscut din cauza credințelor ei religioase?

S.: Nu chiar (apoi, după câteva ezitări). Oh... cred că aș fi fost foarte fericit dacă ea ar fi conștientizat că sunt eu, dar scopul meu principal este să o fac să se simtă mai bine. Betty este convinsă că sunt o zeitate cerească, dar asta e un lucru bun, pentru că reprezintă un ajutor spiritual pentru ea.

Dr. N: Crezi că s-ar fi simțit și mai bine dacă ar fi știut că ești tu?

S.: Uite ce e, Betty presupune că sunt în rai și că nu o pot ajuta. Îngerul ei, pe de altă parte, o poate face, pentru că eu sunt acela. Așadar, sunt travestit, și care e, în fond, diferența, atâta vreme cât scopul meu, de a o ajuta, este atins?

Dr. N: Bine, având în vedere că Betty nu știe că ești tu, mai există vreo cale prin care să poți comunica cu ea într-un mod mai personal?

S.: (zâmbind) Prin intermediul celui mai bun prieten al meu, Ted. El o consolează și o sfătuiește în ceea ce privește detaliile de fiecare zi. După care, planez asupra lor, trimițând... mesaje permissive (subiectul izbucnește în râs).

Dr. N: Ce ai găsit atât de amuzant?

S.: Ted este necăsătorit. A fost îndrăgostit de Betty multă vreme, dar ca nu și-a dat încă seama de asta.

Dr. N: Și tu nu ai nimic împotriva?

S.: (bine dispus, dar încă nostalgic) Sigur că nu. Mă ușurează faptul că poate face pentru ea ceea ce nu mai sunt în stare... cel puțin până când Betty se va întoarce acasă, la mine.

În cele din urmă, mai există și acele spirite asemănătoare îngerilor ce vizitează Pământul în mod regulat în timpul de

dintre vieți, pur și simplu pentru a-i ajuta pe acei oameni necunoscuți aflați în necaz. E posibil ca aceștia să se pregătească să devină vindecători, după cum mi-a relatat un client:

Ghidul meu și cu mine am ajutat un băiat în India, paralizat de frică pentru că era pe punctul de a se îneca. Părinții lui îl trăsese din râu și încercau să-l resusciteze, dar nu răspundea bine la acest procedeu. Mi-am așezat mâinile deasupra capului său ca să-i alung frica și am trimis o săgeată de energie spre inima lui, pentru a-i încălzi corpul; suprapunându-mi esența peste a lui pentru o clipă, pentru a-l ajuta să scuipe apa din plămâni și să poată să respire din nou. Am reușit să ajutăm în total douăzeci și patru de persoane în acea excursie pe Pământ.

Recuperarea emoțională a sufletelor și a supraviețuitorilor

Ultimele remarci din cazul 11, referitoare la Betty, respectiv acelea din cazul 3, privitoare la Kevin, ridică problema viitoarelor relații amoroase ale supraviețuitorilor. A te îndrăgosti din nou, după moartea partenerului de viață, poate cauza sentimente de vină sau chiar de trădare. În amândouă exemplele citate mai sus am văzut că soții care muriseră nu doreau altceva pentru cei ce rămăseseră în viață decât să fie fericiți și să se bucure de iubire.

Oamenii, ale căror prime căsnicii sunt lungi și fericite, dar care apoi se destramă prin moartea unuia dintre parteneri, devin candidați ideali pentru o a doua căsnicie reușită, acest lucru fiind un omagiu adus primei lor relații. A mai avea și alte legături nici nu micșorează, nici nu dezonorează prima noastră dragoste, ci o validează, dacă între acestea a trecut suficient timp necesar acomodării. Știu că îndepărtarea sentimentelor de vinovăție ce ne încearcă într-un asemenea caz e un lucru ușor de spus, dar mai greu de făcut. Am primit scrisori de la văduvi și văduve, în care aceștia mă întrebau dacă partenerul lor decedat chiar îi poate vedea pe când se află cu altcineva în intimitate.

În rezumatul dedicat lumii spiritelor, am arătat că sufletele își pierd cea mai mare parte a bagajului emoțional negativ atunci când își leapădă trupurile. Deși e adevărat că putem să ducem cu noi în viața viitoare amprenta unor traume emoționale dintr-o viață trecută, această condiție este suspendată până ce ne întoarcem într-un trup nou. Așadar, o mare cantitate de energie negativă este expulzată în stadiile incipiente ale întoarcerii noastre în lumea spiritelor, mai cu seamă după deprogramarea din timpul orientării.

Atunci când un suflet se reîntoarce la o stare de energie pură în lumea spiritelor, nu mai simte ura, mânia, invidia, gelozia și alte sentimente de acest gen. El a venit pe Pământ pentru a experimenta și a învăța din aceste sentimente. Dar, oare, după desprinderea de Pământ simt sufletele vreo tristețe pentru ceea ce au lăsat în urmă? În mod sigur, sufletele au sentimente de nostalgie după perioadele fericite din toate viețile lor fizice. Acest fapt este temperat de o stare de omnisciență fericită și de o asemenea înțelegere a stării de bine, încât sufletele se simt chiar mai vii decât atunci când erau pe Pământ.

Cu toate acestea, am identificat două feluri de emoții negative pe care le pot experimenta sufletele, fiecare dintre genuri cuprinzând o formă de tristețe. Pe una am numit-o vina karmică de a fi făcut alegeri foarte proaste, mai cu seamă atunci când în urma acestora au fost afectați alții. Voi stăruii mai mult asupra acestor aspecte mai târziu, în secțiunea dedicată karmei. Cealaltă formă de tristețe a sufletelor nu este nici melancolie, nici deprimare sau nefericire ca urmare a felului în care viața și-a urmat cursul după dispariția lor. Tristețea sufletelor provine din dorința lor ardentă de a se reuni cu Sursa existenței proprii.

Cred că toate sufletele, indiferent de nivelul lor de dezvoltare, au același motiv al acestei aspirații de a căuta perfecțiunea. Factorul care motivează sufletele venite pe Pământ este propria creștere. Astfel, urma de tristețe pe care o discern în suflete este absența din caracterul lor imortal a acelor elemente de care au nevoie pentru a-și întregi energia. Așadar, face parte din destinul sufletelor căutarea adevărului prin experiențele lor, pentru a câștiga înțelepciune. Este totodată important ca supraviețuitorii să știe că această

aspirație nu compromite capacitățile de empatie, simpatie și compasiune ale unui suflet, destinate acelor care suferă din cauza dispariției acestuia.

Atâta vreme cât caracterul nemuritor al sufletelor nu mai este împovărat de temperamentul individual și de reacțiile chimice ale ultimului său trup, sufletul este împăcat. Sufletele au treburi mult mai bune de făcut decât să se interfereze cu oamenii de pe Pământ. În cazuri rare, anumite suflete sunt atât de tulburate de unele acte de injustiție săvârșite împotriva lor în timpul vieții, încât nu vor părăsi planul astral al Pământului până când nu obțin o anumită rezolvare a acelei probleme. Voi discuta mai mult despre acest fenomen în secțiunea dedicată stafiilor. Conflictul spiritual al acestor suflete nu include tristețea cauzată de faptul că v-ați găsit fericirea alături de altcineva, bineînțeles, cu excepția cazului în care v-ați ucis partenerul pentru a putea fi cu altă persoană. Marele avantaj pe care sufletul plecat îl are asupra celor ce i-au supraviețuit este că acesta știe că se află încă în viață și că va vedea pe oricine a devenit important pentru ei din nou. Integritatea sufletelor include o dorință intensă ca aceia pe care îi iubesc să aibă deplină libertate de a-și continua și sfârși viețile după placul inimii. Dacă doriți ca un suflet să vină la voi, probabil că acesta va sosi, dacă nu, intimitatea voastră va fi respectată. În plus, o parte a energiei, pe care v-ați lăsat-o în lumea spiritelor, este mereu acolo, la dispoziția lor.

Din moment ce sufletele pierd atât de multe sentimente negative atunci când reintră în lumea spiritelor, reiese în mod necesar ea și sentimentele lor pozitive suferă niște schimbări. De exemplu, sufletele simt multă iubire, dar această dragoste nu este condiționată de reciprocitate din partea altora, pentru că este oferită în mod gratuit. Sufletele afișează o legătură universală unele eu celelalte, într-un mod atât de absolut, încât nu poate fi înțeleasă de pământeni. Acesta este unul dintre motivele pentru care sufletele ne par a fi atât abstracte, cât și empaticе în același timp.

Am auzit de anumite tradiții culturale care îi sfătuiesc pe supraviețuitori să-i lase pe cei decedați să plece și să nu încerce să comunice cu ei, pentru că sufletele au lucruri mai importante de făcut. Într-adevăr, sufletele nu vor să devină dependenți de comunicarea cu ele, în detrimentul luării unor

decizii în mod independent, însă mulți supraviețuitori au nevoie nu numai de mângâiere, dar chiar și de un soi de aprobare în ceea ce privește o nouă relație. Sper că următorul meu caz mă va ajuta să risipesc ideea că cei plecați nu sunt interesați de viitorul vostru. Intimitatea vă este respectată de spiritul iubitului/iubitei vostru/voastre când sunteți mulțumiți. Mai mult, dacă într-o acțiune prospectivă, în special în aceea de a vă apropia de cineva, sunteți nehotărâți, sufletele vor încerca să-și dezvăluie opiniile. Din cauza naturii lor duale, sunt capabile să facă mai multe acțiuni în același timp. Aceasta poate include și o perioadă liniștită pentru suflet, petrecută în singurătate, de unde își concentrează energia asupra oamenilor pe care i-a lăsat în urmă. Sufletele procedează astfel pentru a ne aduce împăcarea, chiar și atunci când nu le-am cerut ajutorul.

Cazul 12

George a venit la mine într-o stare măcinată de sentimente de vinovăție referitoare la faptul că în viața sa apăruse o nouă iubire. Era văduv de doi ani, după un lung și fericit mariaj cu Francis. George se întreba dacă ca privește de acolo de sus cu neplăcere relația sa cu Dorothy. Mi-a spus că Dorothy și soțul ei decedat, Frank, erau prieteni buni cu el și cu Francis. Totuși, George simțea că atracția crescândă pe care o nutrea pentru Dorothy putea fi considerată ca un act de trădare. Încep acest caz în punctul din cadrul ședinței noastre în care George o vede pe Francis, după o viață trecută petrecută împreună.

Dr. N: Acum că ai intrat în coreul rudelor tale de suflet, cine e cel ce te întâmpină primul?

S.: (strigând) O, doamne, e Francis! Mi-a fost atât de dor de tine, draga mea. Este atât de frumoasă... Am fost împreună... Încă de la început.

Dr. N: Vezi că nu ai pierdut-o cu totul în această viață și că ea va aștepta atunci când va veni timpul să pleci și tu?

S.: Da... mereu am simțit asta... dar acum o știu.

Notă: George se prăbușește. Și o vreme nu mai putem continua, în acest timp vreau ca subiectul meu să se obișnuiască să-și îmbrățișeze soția încă o dată și să-i vorbească

prin intermediul minții sale supraconștiente. El e foarte convins că ghidul lui împreună cu al meu au conspirat să-l aducă în această situație. Îi explic că informațiile pe care le va obține ar trebui să-l ajute să continue această viață alături de Dorothy. Legătura cu acest fapt devine evidentă atunci când începem să identificăm și alți membri ai grupului de suflete al lui George.

Dr. N: Vreau să identifici figurile celor ce stau lângă Francis.

S.: (se luminează) O, da... nu pot să cred... dar desigur... acum înțeleg.

Dr. N: Ce anume?

S.: E Dorothy și... (devine foarte emoționat)... Și Frank, stau chiar lângă Francis, zâmbindu-mi... nu pricepi?

Dr. N: Ce ar trebui să înțeleg?

S.: Că ei ne-au... adus împreună pe mine și pe Dorothy.

Dr. N: Explică-mi, de ce crezi că e așa?

S.: (nerăbdător cu mine) Sunt fericiți că ne-am descoperit unul pe altul într-un mod... mai intim. Dorothy a fost multă vreme îndurerată de dispariția lui Frank, și durerea le-a fost alungată de compania celuilalt.

Dr. N: Și vezi că toți patru faceți parte din același grup de suflete?

S.: Da... dar nu-mi venea să cred că e așa.

Dr. N: Sunt diferite Francis și Dorothy ca suflete?

S.: Francis este un suflet foarte puternic, plin de puterea de a învăța, în vreme ce Dorothy e o natură mai artistică și mai creativă... mai tandră. Dorothy are un suflet plin de pace, fiind în stare să se adapteze mai ușor decât noi ceilalți la condițiile existente.

Dr. N: Acum, că ai acceptul lui Frank și al lui Francis, ce va câștiga Dorothy devenind a doua ta soție în această viață?

S.: Înțelegere, dragoste, confort emoțional... pot să-i ofer mai multă Protecție, pentru că sunt orientat spre un scop. Iau în piept lucrurile pe care Dorothy le consideră bune. E foarte tolerantă. Avem un echilibru bun.

Dr. N: Crezi că Dorothy este sufletul tău pereche?

S.: (empatic) Nu, Francis. Dorothy se potrivea de obicei cu Frank în viețile lor, dar cu toții suntem foarte apropiați.

Dr. N: Ai cooperat cu Dorothy și înainte, în alte vieți?

S.: Da, dar în situații diferite. Ea lua adesea rolul surorii mele, unei nepoate sau a unei prietene apropiate.

Dr. N: De ce crezi că te potriveai, de obicei, cu Francis ca pereche?

S.: Francis și cu mine am fost alături încă de la început. Suntem atât de apropiați pentru că am luptat împreună, ajutându-ne... a fost mereu cea care m-a putut face să râd de natura mea serioasă - de prostia mea.

Atunci când am încheiat această parte a ședinței noastre, am simțit că George a câștigat mai multă înțelegere. S-a arătat nespus de bucuros la aflarea veștii că nu a fost un accident că el și Dorothy s-au apropiat. Toate cele patru suflete își știu dinainte traseele actuale.

Am primit informații similare de la clienți care nu erau în același grup cu noua lor dragoste, dar au fost conectate ca suflete afiliate din grupurile aflate în apropiere. Cred că cei mai mulți dintre oameni știu dacă persoana cu care trăiesc este sau nu o rudă primară de suflet (suflet pereche) importantă. Acest lucru nu înseamnă că nu pot avea relații fericite cu suflete ce aparțin de alt grup. Voi cita în cele ce urmează declarația unui client ce a murit înaintea soției sale în ultima lor viață petrecută împreună:

Atunci când am intrat în legătură cu soția mea după propria moarte, pentru a o consola, am făcut-o ca un prieten și un partener. Nu ne iubeam cu adevărat. Nu era sufletul meu pereche, după cum nici eu nu eram pentru ea. O respectam foarte mult. Aveam nevoie ca această relație să lucreze asupra acelor lucruri care aveau de-a face cu punctele forte și cu slăbiciunile noastre. Așa că nu i-am spus „te iubesc”, pentru că ar fi știut că nu e adevărat. Ar fi putut, pe de altă parte, să mă confunde cu sufletul ei pereche. Contractul vieții noastre este îndeplinit și, dacă dorește, aș vrea să facă loc unei alte persoane în inima ei.

Regăsirea acelor pe care îi iubim

Este potrivit să închei acest capitol dedicat morții cu un caz ce ilustrează cum se simt sufletele pereche atunci când se

regăsesc în cealaltă parte. Cazul include o văduvă care-și întâmpină soțul la intrare (în lumea spiritelor), după o lungă despărțire.

Cazul 13

Dr. N: Cine te întâmpină imediat după moartea ta?

S.: ESTE EL! Eric... oh... În sfârșit... În sfârșit... iubirea mea!

Dr. N: (după ce o liniștesc pe clienta mea) Acest om este soțul tău?

S.: Da, ne-am regăsit chiar înainte de a trece dincolo - înainte de a-l vedea pe ghidul nostru.

Dr. N: Spune-mi cum se petrece totul, inclusiv modul în care se transmit între tine și Eric sentimentele de tandrețe.

S.: Începem cu ochii... de la o mică distanță... privindu-ne adânc... Știind tot ce gândim unul despre celălalt... tot ce am însemnat unul pentru celălalt... Energia ne este absorbită într-un pol magnetic al unei bucurii indescriptibile, care ne leagă inseparabil.

Dr. N: Aveți în acest moment forma fizică pe care ați avut-o în ultima voastră viață?

S.: (râzând) Da, am memorat foarte repede prima noastră întâlnire - cum ne-am privit unul pe altul - și am trecut prin fazele în care trupul ni s-a schimbat în timpul lungului nostru mariaj. Nu este definitiv, pentru că nu ne-am oprit doar la un an al vieții petrecute împreună. E mai mult decât atât... ne învolburăm fragmente de energie chiar acum. Alegem și alte trupuri pe caic le-am avut în viețile trecute.

Dr. N: Ai fost, de obicei, femeie în aceste vieți?

S.: În cele mai multe, da. Mai târziu ne vom reveni pentru a experimenta și celălalt sex, pentru că au existat momente fericite în viețile noastre trecute, când el era femeie și eu bărbat (face o pauză). Dar acum e chiar amuzant să fim oamenii care eram în ultima noastră viață.

Notă: Clienta mea mă roagă să nu-i mai pun întrebări pentru câteva minute. Ea și Eric se îmbrățișează, și atunci când îmi vorbește din nou, o face pentru a-mi spune cum a curs energia lor împreună.

S.: E un extaz al combinării (de energie).

Dr. N: Această pasiune spirituală mi se pare aproape erotică.

S.: Desigur, dar e vorba de mult mai mult. Nu pot descrie, însă extazul pe care îl simțim unul pentru celălalt vine din sutele de vieți petrecute împreună, combinate cu amintirile stărilor de beatitudine pe care le-am trăit de asemenea, unul lângă celălalt în timpul de dintre vieți.

Dr. N: Și cum te simți după ce îți amesteci energia cu cea a soțului tău?

S.: (izbucnind în râs) Ca după o partidă grozavă de sex, numai că mai bine chiar (apoi mai serioasă). Trebuie să înțelegi că am murit la vârsta de optzeci și trei de ani, ca o femeie bătrână și bolnavă. Eram obosită. A fost o viață îndelungată și mă simțeam ca o sobă rece care avea nevoie să fie încălzită.

Dr. N: Soba rece?

S.: Da, am nevoie de întinerirea energiei. E vorba întotdeauna de un transfer de energie pozitivă atunci când suntem întâmpinați de ghizii noștri sau de oricine altcineva care ne iubește. Eric a scăpărat energia mea obosită, aprinzând un foc în mine pentru a mă face din nou întreagă.

Dr. N: Când această întâlnire va lua sfârșit, ce veți face voi doi?

S.: Profesorul vine să-mi ureze bun venit și sunt condusă prin negură la centrul nostru.

Atunci când un subiect îmi spune că reintrarea sa în lumea spiritelor are efectul de a-l reîntregi, acest lucru necesită câteva clarificări. Primim o infuzie de energie nouă din partea sufletelor pereche și a ghizilor ce pot, de asemeni, să transfere în noi o parte a energiei pe care am lăsat-o în urmă. Cu toate acestea, după cum relatam când am discutat despre aspirația spirituală a sufletelor, nu suntem compleți decât atunci când ne-am terminat lucrarea. În ciuda acestui fapt, a fi readuși la ceea ce am fost înainte de a ne începe viața este o senzație asemănătoare cu a te simți întreg încă o dată. Un subiect a definit acest lucru, astfel: „Moartea este ca o trezire dintr-un somn lung, în care ai avut doar o conștiință încețoșată. Eliberarea pe care o simți este ca aceea care vine după ce plângi, atât că aici nu plângi”.

Am încercat să prezint moartea din perspectiva sufletului, pentru a ușura durerea celor lăsați în urmă. După cum a spus Platon, „o dată eliberat de trup, sufletul poate vedea adevărul mai limpede, pentru că este mai pur decât înainte și își amintește de ideile pure pe care le știa”. Supraviețuitorii trebuie să învețe să-și continue viața în lipsa prezenței fizice a persoanei pe care o iubeau, având încredere că sufletul care a plecat este încă alături de ei. Acceptarea pierderii vine într-o bună zi. Vindecarea este o progresie de pași mentali care începe prin a avea încredere că nu sunteți singuri cu adevărat.

Pentru a ne completa contractul vieții făcut în avans cu cel dispărut, este obligatoriu să ne alăturăm din nou restului umanității în calitate de participanți activi. Vă veți vedea de curând cu aceia pe care îi iubiți destul. Sper că anii mei de cercetări în domeniul vieții pe care o trăim ca suflete va ajuta supraviețuitorii să recunoască faptul că moartea schimbă numai o realitate cu alta, în lunga continuitate a existenței.

3

SPIRITE PĂMÂNTENE

Planurile astrale

Ori de câte ori subiecții mei aflați sub hipnoză își descriu interludiul în lumea spiritelor ca pe o „înălțare dintre straturile de lumină translucidă”, mi se amintește de planurile astrale despre care avem ocazia să citim în textele orientale. Trebuie să vă mărturisesc că nu sunt atras prea mult de stratificarea din punct de vedere calitativ, realizată într-un mod rigid, a celor șapte planuri de existență, de la inferior înspre superior, care își are rădăcinile în filosofia spirituală orientală. Aceasta se datorează faptului că subiecții mei nu văd vreo probă clară a acestor dimensiuni. Neajunsul omului este acela că etichetează conceptele ca mijloace de codificare. Mă simt la fel de vinovat de acest obicei în descrierea mea despre lumea spiritelor ca toți ceilalți. Poate că cel mai bine este să acceptăm acele precepte care ne fac domeniul spiritualului inteligibil și să le

respingem pe celelalte, indiferent de vechimea unor anumite idei sau de autoritatea celor care ni le prezintă drept adevărate.

Motivele obiecțiilor mele față de formulele rigide ale anumitor planuri de existență, de la Pământ la Dumnezeu, sunt că acestea sunt și inhibitoare, și inutile. Toate cercetările mele realizate pe subiecți aflați într-o stare mai mare de luciditate îmi indică faptul că după moarte părăsim un plan astral care înconjoară Pământul pentru a ne îndrepta direct spre poarta care deschide lumea spiritelor. Toți subiecții mei, indiferent dacă sufletul lor este unul tânăr sau bătrân, mai evoluat, îmi spun că imediat după moarte sufletul lor trece printr-o atmosferă densă de lumină, din jurul planului astral al Pământului. Acea lumină prezintă pete de un cenușiu închis, dar nu se poate vorbi despre zone negre, impenetrabile. Mulți descriu prezența unui „efect de tunel”. Acela este momentul în care toate sufletele venite de pe Pământ se contopesc rapid cu lumina puternică a lumii spiritelor, E vorba de un singur spațiu eteric, unitar și fără bariere în jurul său.

Specific lumii spiritelor este că toate așa-numitele spații sau locuri disponibile spiritelor care urmează a se reîncarna sunt congruente. De exemplu, însemnările Akashice după tradiția gândirii orientale nu apar subiecților mei ca fiind situate pe un al 4-lea plan cauzal separat de alte zone funcționale. Subiecții mei numesc aceste scrieri Cărțile Vieții, texte care sunt păstrate în biblioteci simbolice, considerate adiacente altor planuri spirituale.

Recunosc că în acest caz este vorba de mai mult decât de experiența spirituală a sufletului reîncarnat și, în consecință, aceasta nu are legătură cu aria mea de cercetare. Este posibil ca întreaga idee a planurilor cosmice să fie, în fond, un mod de abordare ce are ca scop conștientizarea planurilor conștiinței eterice, ca fiind opuse oricăror mișcări îngrădite de bariere. Din punct de vedere istoric, delimitările exacte ale planurilor care includ „lumea inferioară” - menită anumitor suflete lipsite de valoare - au prevalat mult mai mult în gândirea umană. Voi aborda mai detaliat acest subiect în capitolul 6.

Când clienții mei vorbesc despre călătoria interdimensională, presupun că cineva ar putea interpreta aceasta ca fiind o mișcare a sufletelor prin diverse planuri.

Termenul „plan” nu este folosit la fel de mult precum noțiunile de nivel, margine, graniță și diviziuni, cu excepția situației când un client se referă la lumea pământească. Aflați sub hipnoză, oamenii relatează că în cadrul planului astral din jurul Pământului există realități alternative sau coexistente, care sunt parte a lumii noastre fizice. Aparent, în cadrul acestor realități, unii oameni pot vedea aceste ființe non materiale în realitatea noastră fizică. Mi s-a relatat despre existența unei multitudini de sfere interdimensionale, care sunt folosite de suflete pentru educație și recreere, din lumea spiritelor.

Granițele spirituale pot fi la fel de subțiri ca diviziunile epiteliale transparente care separă grupurile matcă sau la fel de largi ca spațiile dintre universuri. Mi s-a spus că toate zonele spațiale au proprietăți vibraționale care permit sufletului trecerea doar atunci când undele lor energetice sunt comutate la frecvența corectă. Sufletele mai dezvoltate explică fenomenul prin faptul că timpul absolut, așa cum îl cunoaștem, nu pare să existe în acele zone, Are, oare, lumea fizică a Pământului caracteristici similare, nevăzute de cei mai mulți dintre noi? Am avut un client deosebit de înțelept care mi-a scris după ședință următoarele:

Cu ajutorul ședințelor, mai făcut să înțeleg că realitatea noastră este asemenea unui proiector de filme, ce ne arată pe un ecran imagini tridimensionale ale cerului, munților și ale mării. Dacă un al doilea proiector, cu propriile frecvențe de imprimare ale luminii alternante, precum și cu secvențele sale în spațiu-timp, ar fi sincronizat cu primul, atunci ambele realități ar putea exista simultan, cu entitățile materiale și non-materiale în aceeași zonă.

Dacă este adevărat ceea ce mi-au spus despre acest sistem oamenii aflați în stare de transă, ființele eterice ar fi capabile să existe în realități diferite în cadrul aceluiași plan astral din jurul Pământului - și chiar pe Pământ. Forțele energetice vibraționale din jurul Terrei se află într-un flux constant. Cred că dacă aceste câmpuri magnetice și-ar schimba densitatea, ar putea produce variații ciclice la nivel de secole ale timpului uman. În consecință, putem să fim mai mult sau mai puțin receptivi în a vedea spirite pe Pământ în oricare secol ne-am

afla. Poate că anticii chiar puteau să zărească mai multe decât noi, în lumea noastră modernă.

Spiritele naturii

Într-un show de televiziune difuzat la nivel național, o femeie a declarat că a zărit spiriduși în via ei. Ea a spus că la început i-a auzit numai și și-a făcut câteva griji cu privire la starea ei de sănătate mentală. Cu timpul, a reușit să vorbească cu ei și chiar să vadă câțiva. I-a descris ca având o înălțime de circa două picioare (șaizeci de centimetri), urechi minuscule și purtând pantaloni bufanți. Bineînțeles că mulți oameni din împrejurimi au crezut-o nebună când s-a transmis știrea. Însă sfaturile pe care le-a primit de la aceste ființe cu privire la modul în care trebuie să trateze solul pentru ca producția ei de struguri să crească în calitate și în cantitate, depășind-o pe cea realizată de vecinii săi fermieri, i-a determinat curând pe aceștia din urmă să o privească cu mai multă seriozitate.

Când povestea s-a aflat, această femeie a fost invitată să susțină un test al undelor activității sale cerebrale, în urma căruia s-a descoperit că unele porțiuni ale creierului său erau capabile de o emisie de energie mult mai mare decât este normal.

Am avut o clientă care susținea la rândul său că are capacități similare. Ea era un spirit bătrân și, aflată în stare de transă adâncă, a afirmat: „Cu mult timp înaintea apariției civilizației noastre au existat zâne, care nu au dispărut niciodată. Mulți dintre noi nu le vedem astăzi, ca în timpurile străvechi, întrucât fiind atât de bătrâne, densitatea lor a pierdut mult din intensitate, în timp ce corpurile noastre pământene au încă o energie grea.” I-am cerut mai multe detalii și a adăugat: „În timp ce o stâncă are densitatea 1-D, un copac ar putea avea 2-D, iar corpurile noastre se găsesc la nivelul 3-D. Așadar, ființele naturii sunt invizibile cu o transparență cuprinsă între 4-D și 6-D.”

Când mă gândesc la femeia care a văzut spiriduși în podgoria sa am o imagine în minte. Dacă am putea privi spre Pământ printr-un spectru de raze X, acesta ar putea să semene cu o serie de coli topografice suprapuse. Aceste straturi de energie vibrațională variază în densitate și îmi indică existența

unor realități alternante. Anumiți oameni înzestrați ar putea să vadă printre aceste straturi, dar majoritatea dintre noi nu o pot face.

De asemenea, cred că o mare parte din folclor își are originea în amintirile dobândite de suflete în urma experiențelor lor din alte lumi fizice sau mentale. Ceea ce ei afirmă în stare de hipnoză despre aceste experiențe corespunde, în anumite privințe, cu miturile și legendele pămâtenene. Aceste asociații de suflete includ spiritele copacilor și ale plantelor, cât și legături cu elementele din aer, apă și foc. Folclorul și memoria sufletelor vor fi abordate mai pe larg în capitolele care urmează.

Stafile

Mulți cercetători din domeniul paranormalului au scris despre stafii. Nu mă consider un expert în materie, deși am avut câteva expuneri despre sufletele stafii. În cursul prelegerilor susținute sunt întrebati adesea cum pot să permită ghizii spirituali binevoitori acestor ființe să rățăcească înapoi și înapoi pierdute, nefericite și singure. Contribuția mea în studiul stafilor ar fi să revizuiesc ceea ce consider a fi o concepție greșită despre acest fenomen și să-l explic mai degrabă din perspectiva stafilor decât din cea a celor care le văd pe Pământ.

Când am început să-mi dedic practica hipnoterapeutică exclusiv studiului vieții de dintre vieți, a trecut mult timp până ce am avut un client care a fost stafie pentru o perioadă apreciabilă de timp, după o viață anterioară. Nu îi privesc pe cei care sunt stafii pentru perioade scurte de timp în sens tradițional. De exemplu, am avut o clientă care a murit de tânără în focul care a mistuit o școală, în timp ce salva copii. Această profesoară a mai rămas câteva luni în preajma orașului pentru a se asigura că totul e în regulă cu copiii și cu persoanele care-i plângeau moartea prematură. Când am întreb-o ce anume a determinat-o să plece, în final mi-a răspuns: „La un moment dat m-am plictisit”. Am ajuns la concluzia că numai o mică parte dintre suflete au fost vreodată stafii, după acea perioadă (normală) de timp de care are nevoie

un suflet discarnat înainte de a părăsi Pământul. Nu cred că suntem bântuiți de chiar atât de multe stafii pe lumea aceasta.

Cazurile următoare vor demonstra faptul că ghizii noștri nu ne constrâng sau obligă să trecem în lumea spiritelor dacă afaceri neîncheiate ne determină să nu dorim să părăsim planul astral al Pământului. Consider că se poate întâmpla aceasta mai ales dacă sufletul are un ghid permisiv. Anumiți ghizi au o atitudine foarte liberală. Apoi, în general, ghizii noștri nu își fac apariția lângă noi în momentul imediat al morții.

Pentru majoritatea sufletelor, senzația de extragere simțită imediat după moarte este ușoară și crește deliberat o dată cu ieșirea din planul astral al Pământului. Nu se poate spune că spiritele mai evolute sunt imediat informate despre moartea noastră. Până una alta, dorințele defuncțiilor sunt respectate. Rețineți că timpul nu are nici o importanță în lumea spiritelor. Sufletele neîncarnate nu au noțiunea timpului, așadar zilele, lunile sau anii nu prezintă aceeași relevanță ca pentru sufletele încarnate. O stafie care a bântuit un castel englezesc timp de patru sute de ani și care, în final, se întoarce în lumea spiritelor, poate percepe această perioadă, din punct de vedere al timpului spiritual, ca fiind nu de patru sute de ani, ci de patruzeci de zile sau chiar patruzeci de ore.

Anumiți oameni au concepția eronată că fantomele nu știu nici că au murit și nici cum să iasă din această situație. Da, într-un fel vedeniile sunt prinse ca într-o capcană, dar aceasta este o stare de obstrucție spirituală și nu una materială. Spiritele nu sunt pierdute într-un plan astral mărginit și conștientizează că au făcut o tranziție lăsând în urmă viața de pe Pământ. Confuzia căreia îi cad pradă stafiile rezidă din faptul că sunt atașate în mod obsesiv de anumite locuri, persoane și evenimente de care nu se pot despărți. Aceste acțiuni de autodesprindere sunt voluntare, însă ghizii speciali, numiți înțelepții Mântuitori, urmăresc în mod constant semnele prin care spiritele cunoscute ca fiind neliniștite dovedesc că sunt pregătite să plece. Avem dreptul să ne alegem chiar și experiența propriei morți. Ghizii spirituali îi respectă și pe cei care se decid mai greu.

Din ceea ce am putut observa până acum, fantomele sunt spirite mai puțin evolute care au dificultăți în a se elibera de influențele pământești. Acest fapt se verifică în special dacă

așteptarea lor în incertitudine se întinde pe perioade îndelungate de timp, măsurate în ani pământenii. Motivele așteptării sunt numeroase. Probabil că viața lor s-a sfârșit într-un mod brusc, ceea ce le-a cauzat o deviere de la destinul inițial. Aceste suflete ar putea simți că liberul lor arbitru a fost afectat într-un fel. De cele mai multe ori moartea celor ce devin stafii are legătură cu o traumă teribilă. Probabil că vor să încerce să protejeze de pericol o persoană la care țin.

În 1994, o tânără care conducea noaptea pe drumul aflat nu departe de casa mea din munții Sierra Nevada s-a rostogolit de pe dig într-o prăpastie și a murit. Nimeni nu văzuse accidentul și nici nu observase rămășițele aflate la o distanță de cincizeci de picioare (cincisprezece metri) în josul dealului, unde copilul ei de trei ani se zbătea să supraviețuiască de cinci zile. Accidentul a intrat în atenția generală în momentul în care un motociclist, aflat în trecere, a văzut stafia unei tinere goale, întinse pe autostradă exact deasupra locului în care se produsese tragedia. Acesta a fost un mod dramatic prin care o vedenie s-a făcut remarcată și a funcționat, deoarece copilul ei a fost găsit la timp pentru a fi salvat.

Cred că motivul principal ascuns în spatele acestor suflete tulburate este o schimbare bruscă, care le abate de la direcția karmică propusă, modificare pe care o percep a fi nu numai neașteptată, ci și nedreaptă. Cele mai obișnuite cazuri de apariție a stafiilor implică suflete care au fost omorâte sau față de care s-a făcut o nedreptate în timpul vieții. Cazul următor începe ca o poveste obișnuită despre fantome, dar arată apoi cum pot fi rezolvate în mod constructiv pentru stafie aceste probleme.

Sufletul abandonat

Belinda a venit să mă vadă datorită unui sentiment coplesitor de tristețe pe care nu era capabilă să și-l explice și care izvora din experiența vieții ei curente. În timpul interviului pe care i l-am luat am aflat că avea patruzeci și șapte de ani și că nu fusese măritată niciodată. Se mutase de pe Coasta de Est în California în urma despărțirii furtunoase de un bărbat pe nume Stuart, în urmă cu vreo douăzeci de ani. Belinda ținea la Stuart, dar rupsese logodna cu el în urma deciziei de a-și schimba viața și de a se muta în vest pentru a începe o nouă

carieră. I-a cerut lui Stuart să o urmeze, dar acesta nu a vrut să își lase serviciul și familia. Stuart a încercat să o convingă pe Belinda să se mărite cu el și să rămână în zona în care au crescut amândoi de mici, dar ea a refuzat. Belinda mi-a spus că Stuart era devastat de faptul că ea avea să-l părăsească, dar tot nu vroia să o urmeze. În cele din urmă, Stuart s-a însurat cu altcineva.

Belinda mi-a mai zis că, după câțiva ani, a trăit o pasionantă poveste de dragoste în urma întâlnirii cu Burt, dar că, în cele din urmă, el a părăsit-o pentru o altă femeie. Mă întrebam dacă aceasta era cauza neexplicată a suferinței Belindei, dar m-a asigurat că nu. Fusesse rănită, dar făcuse o alegere corectă nemăritându-se cu Burt. Belinda a realizat acum că pe lângă faptul că Burt s-a dovedit neloial, erau și nepotriviți din punct de vedere temperamental. Ea a adăugat că, din anumite motive, cu mult timp înainte de a începe o relație cu un bărbat, a avut niște senzații stranii de abandon și de pierdere.

Cazul 14

Stă în obiceiul meu să-mi conduc subiecții în cea mai recentă dintre viețile lor trecute, înainte de a intra în lumea spiritelor. Tehnica hipnozei ne permite o trecere mai firească, la nivel mental, după scena morții. Am rugat-o pe Belinda să aleagă un moment critic, pentru a începe discuția noastră despre viața ei trecută. A ales unul dintre cele mai intense episoade de suferință. A povestit că era o tânără pe nume Elizabeth care trăia într-o fermă mare de lângă Bath, în Anglia anului 1897. Elizabeth era în genunchi, ținându-se de haina soțului ei, Stanley, care o trăgea spre ușa de la intrare a conacului lor. După cinci ani de căsnicie, Stanley o părăsea.

Dr. N: Ce îți spune Stanley acum?

S.: (începând să suspine) Zice: „îmi pare rău, dar trebuie să părăsesc domeniul și să văd lumea”.

Dr. N: Ce îi răspunzi?

S.: Îl implor să nu plece, pentru că îl iubesc foarte mult și voi încerca din răspuț să îl fac fericit aici. Ținându-l de haină și fiind târâtă pe hol către treptele de la intrare, mâinile încep să mă doară.

Dr. N: Ce spune soțul tău?

S.: (plângând în continuare) Stanley îmi spune: „Nu din cauza ta plec. Mi-e greață de locul asta. O să mă întorc.”

Dr. N: Chiar crezi că vrea să facă asta?

S.: O... Știu că o parte din el mă iubește într-un anume fel, dar nevoia de a evada din acea viață și din tot ce învățase încă de mic copil era prea puternică (după această afirmație, corpul subiectului începe să tremure în mod necontrolat).

Dr. N: (după ce o mângâi puțin) Relatează-mi ce se întâmplă acum, Elizabeth.

S.: Aproape că s-a terminat. Nu pot să îl mai țin... brațele nu-mi sunt atât de puternice - mă dor (subiectul își freacă brațele). Cad pe trepte, în fața servitorilor - nu îmi pasă. Stanley se urcă pe cal și dispare în timp ce mă uit neajutorată după el.

Dr. N: Îl mai vezi vreodată?

S.: Nu. Știu doar că a plecat în Africa.

Dr. N: Cum te întreții, Elizabeth?

S.: Mi-a lăsat proprietatea, dar nu mă descurc prea bine. Las să plece majoritatea personalului și a muncitorilor. Cu timpul, rămân fără resurse și sunt la limita subzistenței, dar tot nu pot renunța la fermă. Trebuie să aștept să se decidă în cele din urmă să se întoarcă la mine.

Dr. N: Acum vreau să te deplasezi către ultima zi a vieții tale, Elizabeth. Doresc să știi anul și împrejurările în care s-a întâmplat.

S.: Se întâmpla în 1919 (subiectul are cincizeci și doi de ani) și muream de gripă. Nu opusesem multă rezistență în ultimele săptămâni, datorită faptului că vegetam. Singurătatea și regretele... lupta pentru a ține ferma pe picioare... inima mea e distrusă.

Acum o conduc pe Elizabeth spre scena morții sale și încerc să o aduc la punctul în care întâlnește lumina. Nu are nici un sens, pentru că rămâne extrem de fermă. Nu după mult timp descopăr că acest suflet destul de tânăr e pe cale să devină o stafie.

Dr. N: De ce ți-e greu să părăsești planul astral al Pământului?

S.: Nu voi pleca - nu pot deocamdată.

Dr. N: De ce nu?

S.: Trebuie să îl mai aștept pe Stanley la fermă.

Dr. N: Dar ai așteptat deja douăzeci și doi de ani și tot nu s-a întors.

S.: Da, știu, însă tot nu pot pleca.

Dr. N: Ce faci acum?

S.: Cutreier, ca spirit.

Discut cu Elizabeth despre comportamentul și prezența ei fantomatică în jurul fermei. Nu detectează vibrațiile energetice ale lui Stanley pentru a-l localiza pe acesta, oriunde s-ar afla în lume, așa cum ar face orice suflet experimentat. Continuând întrebările, aflu că Elizabeth crede că dacă poate speria orice potențial cumpărător al fermei, aceasta ar putea rămâne în proprietatea familiei. Într-adevăr, ferma rămâne neocupată, toți locuitorii din zonă știind că este bântuită. Elizabeth îmi spune că zboară în jurul conacului plângând că a fost părăsită.

Dr. N: De câți ani pământenii îl așteptă pe Stanley?

S.: Of, de patru ani.

Dr. N: Ți se pare mult? Ce faci?

S.: Nu înseamnă nimic - câteva săptămâni. Nu mă pot abține să nu plâng și să nu suspin cu tristețe. Știu că lumea se teme, mai ales când mă ating de obiecte.

Dr. N: De ce vrei să sperii oameni care nu ți-au făcut nici un rău?

S.: Pentru a-mi exprima nemulțumirea față de ce mi s-a întâmplat.

Dr. N: Te rog, explică-mi cum se sfârșește această poveste.

S.: Sunt... chemată.

Dr. N: Aha, ai cerut să fii eliberată de această situație tristă.

S.: (face o pauză lungă) Nu chiar... Într-un fel... dar el știe că sunt aproape pregătită. Vine și îmi spune: „Nu crezi că e de ajuns?”

Dr. N: Cine îți spune asta și ce se întâmplă?

S.: Mă cheamă Salvatorul Sufletelor Pierdute, iar eu mă îndepărtez de Pământ împreună cu el, stând de vorbă în timp ce așteptăm.

Dr. N: O secundă - este ghidul tău spiritual?

S.: (zâmbește pentru prima dată) Nu, așteptăm ghidul meu spiritual. Acest spirit se numește Doni. El salvează alte spirite ca mine. E treaba lui.

Dr. N: Cum arată Doni și ce îți zice?

S.: (râde) Este mic, asemeni unui pitic, cu fața ridată și cu o pălărie turtită toată - mustățile îi tremură când îmi vorbește. Îmi spune că mai pot rămâne dacă vreau, dar nu ar fi mai amuzant să mă întorc acasă și să îl văd pe Stanley acolo? Este foarte distractiv și mă face să râd, dar mi se pare atât de tandru și de înțelept. Mă ia de mână și ne mutăm într-un loc frumos pentru a vorbi mai mult.

Dr. N: Povestește-mi despre acest loc și despre ce ți se întâmplă în continuare.

S.: Este un loc pentru spirite îndurerate, ca mine, și arată ca o pajiște plină de flori. Doni mă sfătuiește să fiu veselă și îmi încarcă energia cu dragoste și bucurie, purificându-mi mintea. Mă lasă să mă joc printre flori ca un copil și îmi spune să prind fluturi câtă vreme stă la soare.

Dr. N: Sună minunat. Cât timp durează toate astea?

S.: (abătuta puțin de întrebarea mea) Atât cât vreau!

Dr. N: Și Doni, în acest timp îți vorbește despre Stanley și comportamentul tău de stafie?

S.: (reacționează cu aversiune) Absolut deloc! Salvatorul (Sufletelor Pierdute) nu este Tishin (ghidul subiectului). Acele întrebări apar mai târziu. Acesta este timpul meu de repaos. Fața îmbătrânită a lui Doni este atât de plină de bunătate și dragoste și nu se exteriorizează niciodată. Mă încurajează doar să mă joc. Sarcina lui este să îmi însănătoșească sufletul, ajutându-mă să îmi eliberez mintea.

După ce energia subiectului Elizabeth este refăcută, Doni o însoțește până la Tishin și își ia rămas bun. Apoi evaluările preliminare încep ca pentru orice persoană care se întoarce în lumea spiritelor. Am putut stabili comunicarea cu Elizabeth - Belinda și a fost instructiv. La început a afirmat că viața ei de soție abandonată s-a irosit. Desigur, Elizabeth și-a petrecut mult timp din viață în suferință fără să facă mici modificări sau să accepte schimbări. Sub îndrumarea lui Tishin a văzut că această lecție nu a fost în van. Azi, Belinda este o femeie independentă, care a trecut prin multe furtuni emoționale.

Nu știu dacă cititorul a înțeles până acum că Stanley este azi Stuart. Când povestesc oamenilor această parte a poveștii, unii îmi spun: „O, Doamne, a putut să-i răspundă nenorocitului exact cu aceeași monedă, pentru a se răzbuna pentru ceea ce i-a făcut”. Acest mod de a gândi arată cât de greșit interpretăm lecțiile karmice. Sufletele lui Stanley și ale soției sale, Elizabeth, au acceptat să-și asume rolurile din zilele noastre și să fie Belinda și Stuart. Acesta trebuia să simtă și el durerea emoțională pe care i-a cauzat-o femeii. Cât despre Stanley, acesta acceptase să se supună angajamentelor presupuse de o căsnicie, într-o cultură și o perioadă în care femeia era dependentă de bărbat. Deoarece decizia lui de a o părăsi a fost foarte rapidă și necompromițătoare, s-a dovedit în mod deosebit brutală. Aceasta nu o scuză, însă, pe Elizabeth, care nu a luat nici o măsură pentru a face anumite schimbări în viața ei. Suferința ei și neacceptarea situației au fost atât de extreme, încât a devenit stafie.

Prin acceptarea rolului lui Stanley în viața ei de zi cu zi, sufletul Belindei trebuia să învețe ce l-a determinat pe Stanley să se simtă prizonierul unui loc nedorit. Belinda nu era soția lui Stuart când a plecat de pe Coasta de Est, așadar angajamentul ei nu era echivalent cu cel asumat de Stanley față de ea în viața lor anterioară. Iată că, în această viață, erau iubiți din nou și Stuart s-a simțit abandonat, datorită faptului că Belinda dorea să își părăsească orașul, prietenii și familia și să plece în căutarea aventurii și a oportunităților în altă parte. Pentru că a avut curajul să facă acest lucru de una singură, Belinda a înțeles că Stanley nu a părăsit-o din dorința malițioasă de a-i cauza o suferință emoțională. Stanley dorea doar libertate, la fel și Belinda.

Belinda a purtat cu ea în această viață amintirile din viața ei anterioară. Din punct de vedere karmic, Belinda are o doză de tristețe reziduală, ca și Elisabeth, pe care n-a putut s-o înțeleagă până la ședința noastră. Belinda îmi spune că încă se mai gândește la Stuart și el, probabil, n-o va putea uita de vreme ce ea a fost prima lui dragoste. Ei sunt rude primare de suflet, fac parte din același grup și cred că ar fi foarte posibil să-și asume un nou rol, împreună, într-o viață viitoare, punând în balanță ceea ce au învățat în ultimele două vieți.

Pentru aceia dintre voi care sunteți curioși să aflați de ce Belinda a trebuit să treacă prin acea scurtă poveste de dragoste cu Burt, acesta a fost un test. Burt este un alt membru al aceluiași grup de suflete și s-a oferit să dea semnale pentru a elibera amintirile sufletului Belindei, din vremea în care era Elizabeth, pentru a vedea dacă a învățat să țină piept durerii emoționale cauzate de un eșec în dragoste. Acțiunile lui Burt au servit și ca un semnal de trezire, pentru ca Belinda să realizeze în viața actuală cum s-a simțit Stuart atunci când l-a părăsit. Lama karmică a tăiat ambele destine.

Dualitatea spirituală

În urmă cu câțiva ani un articol dintr-o revistă relatează călătoria unei americance care conducea prin ținuturile englezești și care, în mod inexplicabil, a simțit imboldul de a se abate de la destinația propusă inițial, intrând pe un drum îngust. Nu după mult timp a ajuns la un conac părăsit (nu cel al lui Stanley). Îngrijitorul i-a spus femeii că o fantomă care seamănă foarte mult cu ea bântuia casa. Plimbându-se prin preajmă, s-a simțit într-un mod straniu legată de ceva. Probabil că se afla acolo pentru a se elibera. Cele două părți ale sufletului ei ar fi putut fi atrase una către cealaltă, în cazul în care ar exista o finalitate irezistibilă, în același mod misterios în care doi oameni trăind vieți paralele împart același suflet.

În primul capitol, am abordat dualitatea sufletelor și cum sunt capabile să își împartă energia pentru a trăi mai multe vieți în același timp. O parte din energia celor mai multe suflete nu părăsește lumea spiritelor pe durata încarnării lor. Voi dezvolta subiectul referitor la împărțirea sufletului în capitolul următor deși împărțirea energiei sufletului este în mod particular relevantă pentru studiul fantomelor. În cazul prezentat anterior, deși Elizabeth a stat pentru un timp în spațiul incert ca stafie, o altă parte a energiei ei a rămas în lumea spiritelor ca să aprofundeze anumite lecții și să interacționeze cu alte suflete. Acea altă parte se poate încarna din nou și poate trece în altă viață, ceea ce cred că s-a întâmplat și cu femeia care a găsit casa bântuită.

Nu sunt de acord cu anumiți experți în fenomenele legate de existența fantomelor, care afirmă că acestea reprezintă o carcasă pământească lipsită de esența conștiinței unui suflet.

Există cicluri de existență atunci când un suflet alege să ia într-un corp uman mai puțină energie decât ar trebui. Totuși, chiar dacă ajung stafii, aceste suflete sunt cu mult mai mult decât o carcasă goală de energie. S-ar putea crede că echilibrul energiei unei fantome care rămâne în lumea spiritelor trebuie să ajute mai mult acel alter ego care încă mai răătăcește în jurul Pământului. Din câte am auzit, majoritatea sufletelor neevoluate care pășesc peste celălalt prag nu sunt capabile să realizeze singure transferul și integrarea energiei. Următorul pasaj este un raport pe care l-am primit de la sufletul pereche al unei vedenii. Această fantomă este sufletul primului soț al clienței mele și aparține nivelului I (de dezvoltare spirituală).

Cazul 15

Dr. N: Mi-ai spus că primul tău soț, Bob, a devenit o fantomă după ultima lui viață. Explică-mi, te rog, circumstanțele.

S.: Bob a devenit o stafie, datorită faptului că a fost ucis de tânăr în acea viață, în perioada în care eram căsătoriți. Era atât de copleșit de disperare și ținea atât de mult la mine, încât îi venea greu să se despartă...

Dr. N: Înțeleg. Ai putea să îmi zici, aproximativ, cât din energia lui totală a luat cu el în acea viață?

S.: (dă din cap afirmativ) Bob a avut doar un sfert din energie, ceea ce nu era de ajuns pentru acea criză mentală... a judecat greșit... (se oprește)

Dr. N: În acest caz, crezi că, dacă Bob ar fi luat mai multă energie, ar fi putut să nu ajungă o stafie?

S.: Nu pot să-ți răspund. Cred însă că l-ar fi făcut mult mai puternic... mai rezistent la durere...

Dr. N: Atunci, de ce a luat atât de puțină energie pe Pământ?

S.: Hmmm... Pentru că dorea să fie mai implicat în lucrarea lui din lumea spiritelor.

Dr. N: Sunt nelămurit de ce ghidul lui Bob nu l-a convins să ia mai multă energie pe Pământ.

S.: (dă din cap, negând) Nu, nu! Nu suntem constrânși în felul acesta. Avem libertatea de a alege. Și Bob nu trebuia să devină o fantomă. A fost sfătuit să ia mai multă energie, dar

este încăpățânat și se gândea la o altă viață trăită în același timp (o viață paralelă).

Dr. N: Lasă-mă să înțeleg. Bob și-a subestimat capacitatea de a funcționa normal în situații de criză, cu un trup având doar 25 % din capacitatea lui energetică?

S.: (tristă) Mi-e teamă că da.

Dr. N: Chiar dacă prin moarte acel corp se pierdea?

S.: Nu a contat. Efectele îl afectau încă și nu avea puterea să depășească situația.

Dr. N: Pentru cât timp a fost Bob stafie înainte de a-și recăpăta restul de energie în lumea spiritelor?

S.: Nu pentru multă vreme, circa treizeci de ani. se pare că nu se putea abține... lipsa de experiență... parte din lecția sa... apoi profesorul nostru a fost chemat de către... Știi... acele ființe care patrulează pe Pământ veghind asupra celor rătăciți... pentru a recupera energia care îi lipsea ca să vină acasă.

Dr. N: Ei au fost numiți de anumiți oameni Salvatorii Sufletelor Pierdute.

S.: Li se potrivește. Numai că sufletul lui Bob nu era tocmai pierdut, ci doar chinuit.

Suflete singuratic

Următorul meu caz se referă la un pacient mai evoluat, care mi-a oferit detalii despre niște entități care nu sunt fantome, dar nici nu se întorc acasă după moarte. Pe măsură ce ședința avansează, vom observa că sunt doi factori motivanți care împing aceste tipuri de suflete spre însingurare.

Cazul 16

Dr. N: Există oameni care mor și nu sunt pregătiți să se întoarcă în lumea spiritelor?

S.: Da. Câteva suflete care-și părăsesc corpul fizic nu sunt încă gata să părăsească Pământul.

Dr. N: Presupun că toate sunt stafi...

S.: Nu, deși pot fi dacă își doresc - majoritatea nu sunt. Pur și simplu nu vor să intre în contact cu nimeni.

Dr. N: Iar energia lor spirituală nu se întoarce acasă imediat după moarte?

S.: Așa este, cu excepția faptului că există o parte din energia lor care nu a părăsit niciodată lumea spiritelor.

Dr. N: Exact, asta am auzit și eu, dar aș vrea să te întreb dacă aceste suflete izolate rămân așa, pentru un timp mai scurt, sau aleg să stea între aceste planuri, incerte, pentru mulți ani pământeni.

S.: Depinde. Unele suflete vor să se întoarcă într-un nou corp cât mai curând posibil. Acestea nu vor deloc să renunțe la forma fizică. Sunt diferite de majoritatea dintre noi care vrem să ne odihnim și să mergem acasă să învățăm. Multe dintre ele sunt războinicii care formează linia întâi pe Pământ. Ei vor să păstreze o continuitate în ceea ce privește viața lor fizică.

Dr. N: Din câte am înțeles, ghizii noștri nu ne permit să rămânem în așteptare, undeva în apropierea Pământului, și să ne întoarcem imediat într-o nouă viață. Oare aceste suflete nu știu că trebuie să treacă prin procesul normal de revenire la grupurile din care provin, să fie consiliate, să-și aprofundeze lecțiile și să ia parte la alegerea unui nou trup?

S.: (râde) Ai dreptate, însă ghizii nu le forțează pe acelea care se află într-un disconfort maxim să se întoarcă acasă până când nu văd chiar ele utilitatea acestui lucru.

Dr. N: Da, dar nu li se va dăruia un corp nou decât după un anumit timp de acomodare.

S.: (ridicând din umeri) Da. E adevărat.

Dr. N: Este, de asemenea, adevărat că alte suflete rătăcite nu vor să se întoarcă nici pe Pământ, dar nici în lumea spiritelor?

S.: Da. O altă categorie...

Dr. N: Dar dacă ambele tipuri de suflete nu patrulează în jurul Pământului lipsite de corp fizic deranjând oamenii ca stafii, ar fi bine, oare, să le numesc suflete rătăcite, când tot ceea ce vor ele, de fapt, este să fie lăsate în pace?

S.: Sunt divergente. Tot ceea ce fac este rezultatul a ceva nedus la bun sfârșit... traumatic... copleșitor. Nu vor să se despartă de trecut, ori acest comportament nu este obișnuit. Nu vor să comunice cu învățătorii lor, datorită marii nefericiri pe care o trăiesc.

Dr. N: De ce ghizii lor nu vor să se impună și să le atragă mai puternic în lumea spiritelor, în ciuda rezistenței pe care o manifestă?

S.: Dacă aceste suflete ar fi forțate să facă ceea ce este bine pentru ele, nu ar învăța nimic, datorită fricii pe care ar trăi-o și a faptului că s-ar închide în ele însele.

Dr. N: Înțeleg, dar încă mă întreb de ce sufletele care vor să se întoarcă imediat, neîntâmpinând opreliști în lumea spiritelor, nu pot obține imediat un trup.

S.: Nu înțelegi că plasarea unui suflet tulburat într-un corp nou ar fi cu adevărat nedreaptă pentru un copil care tocmai își începe viața? Aceste suflete au dreptul la izolare, dar trebuie ca într-un final să se decidă să ceară ajutor. Trebuie să ajungă la concluzia că nu pot evolua de unele singure. Dăruirea unui corp nou nu le poate fi de folos.

Dr. N: Încotro se îndreaptă sufletele care nu vor să rățăcească pe Pământ ca stafii, dar nici nu vor să se întoarcă acasă?

S.: (tristă) în orice spațiu pe care vor să și-l creeze. Își proiectează propria realitate pe baza amintirilor pe care le au din viața fizică. Unele trăiesc în locuri frumoase amenajate ca o grădină. Altele - de exemplu acelea care au făcut rău oamenilor - își creează spații îngrozitoare, asemenea unei închisori, unei camere fără ferestre. Se ascund în aceste spații pentru a nu primi prea multă lumină sau ca să nu intre în contact cu nimeni. Este o autopedepsire.

Dr. N: Am auzit că sufletele tulburate - cele asociate răului - sunt izolate în lumea spiritelor.

S.: Așa este, însă, cel puțin, sunt pregătite să facă față muzicii și să-și vindece energia prin dragoste și afecțiune.

Dr. N: Îmi poți spune ceva despre cum procedează ghizii cu toate tipurile de suflete care își autoimpun exilul?

S.: Le lasă timp pentru a se gândi la asta. Este o provocare pentru profesori. Ei știu că acestor suflete le pasă atât de evaluarea care li se va face, cât și de reacțiile grupului de suflete de care aparțin. Sunt pline de energie negativă și nu gândesc prea limpede. Aceia care vor să le ajute trebuie să ia multe măsuri de siguranță înainte ca aceste suflete să fie de acord să iasă din izolare.

Dr. N: Presupun că numărul tehnicilor de convingere este egal cu cel al ghizilor.

S.: Sigur... depinde de pricepere. Anumiți ghizi nu se vor apropia de un suflet rătăcit până când acesta nu se va fi săturat

de izolare și va cere singur ajutorul. Acest lucru poate dura ceva timp... (face o pauză, apoi continuă). Alți învățători apar adesea pentru discuții.

Dr. N: Toate aceste suflete se vor elibera în cele din urmă?

S.: (face o pauză) Să punem problema altfel. Toate sufletele vor fi eliberate într-un fel sau altul prin diferite forme de încurajare... (râde) sau de convingere.

Aceia dintre dumneavoastră care sunteți familiarizați cu munca mea știți că am puternice convingeri în ceea ce privește existența influenței pe care memoria sufletului o are asupra gândului uman. Izolarea și însingurarea sufletelor, despre care ați citit în cazul 16, ar putea da oricui impresia unui purgatoriu creștin, ca loc de căință. Oare acest concept religios ar fi putut apărea din amintirile fragmentate ale sufletului referitoare la izolarea din lumea spiritelor, doar pentru a fi subminat pe Pământ? Există atât similitudini, cât și mari diferențe între descoperirile mele referitoare la izolarea sufletelor și la purgatoriu, așa cum e definit de biserică.

Doctrina creștină definește purgatoriul ca fiind o stare de auto-purificare pentru aceia care trebuie să se lepede de toate păcatele înainte de a intra în rai. Am auzit că unele suflete aflate în izolare se vindecă singure, în timp ce altele cer ajutor pentru a-și recăpăta energia. Cu toate acestea, nu ieșim din starea de izolare purificați pe de-a-ntregul sau, dacă reușim să o facem, nu va mai trebui să ne reîncarnăm din nou. De asemenea, izolarea sufletului nu înseamnă exil. În ultimii ani, cei mai puțin conservatori reprezentanți din cadrul bisericii creștine nu mai accentuează ideea de iad așa cum o făceau în trecut. Totuși, biserica refuză universalismul, credința că toți ajung în rai, considerând că sufletele care mor cu păcate capitale nemărturisite trec prin purgatoriu pentru a coborî apoi în iad, unde vor suferi pedeapsa „focului veșnic”. În accepțiunea bisericii, condamnarea eternă este separarea de Dumnezeu, opusul binecuvântării. Bisericile creștine, pur și simplu, nu acceptă conceptul potrivit căruia *totul* poate fi iertat după moarte. Din câte am văzut până acum, toate sufletele se pocăiesc, pentru că se simt responsabile de alegerile pe care le-au făcut.

Din tot ce am aflat se desprinde ideea că energia sufletului nu poate fi distrusă sau adusă în stare de nefuncționalitate, ci remodelată și purificată de contaminările pământene. Sufletele care doresc să fie lăsate în singurătate după moarte nu se autodistrug, unele dintre ele având convingerea că această izolare este necesară pentru a nu contamina și alte suflete cu energie negativă. Mai există și acea categorie de suflete care, deși nu se simt contaminate, nu se simt încă pregătite de a fi consoleate.

Lucrul care trebuie reținut este că sufletele sunt stăpâne pe energia lor și că, cele mai multe dintre, le cer ghizilor lor să fie duse în centrele de vindecare și reîntinerire din lumea spiritelor. Acestea sunt niște zone terapeutice, situate la o anumită distanță de grupul lor de suflete, unde sufletele beneficiază de solitudine și de timp pentru meditație. Totuși, acesta este un fel de terapie direcționată.

Sufletele neliniștite, despre care am vorbit în cazul 16, nu aleseseră încă să primească ajutor. Din toată istoria cazurilor pe care le-am studiat reiese faptul că, după moarte, avem dreptul de a refuza ajutorul pe care ni-l oferă maeștrii noștri spirituali, atâta vreme cât simțim acest lucru.

Am fost întrebat în timpul conferințelor dacă locurile de exil autoimpus sunt „planuri inferioare” sau „lumi inferioare”. Nu mă pot abține să gândesc că aceste idei izvorăsc dintr-o dogmă bazată pe frică. Poate că e o problemă de semantică. Cred că o mai bună traducere a acestei stări ar fi aceea de spațiu autoimpus, un vacuum de realitate subiectivă creat de spiritul care vrea să rămână în singurătate. Spațiul separat, departe de centrul spiritual al sufletului, aparține celui care îl crează și îi este definitoriu. Nu cred că aceste suflete ar fi pierdute într-un tărâm separat de lumea spiritelor, locul în care trăiesc celelalte suflete. Avem de-a face cu o separare mentală.

Sufletele tăcerii conștientizează că sunt nemuritoare, dar se simt, neputincioase. Țineți seama de ceea ce fac ele în singurătate, fără vreun ajutor. Își re trăiesc mereu acțiunile, revizuind toate implicațiile karmice a ceea ce au făcut altora și a ceea ce li s-a făcut lor în cadrul ultimei lor vieți. Probabil că în cursul acesteia i-au rănit prin acțiunile lor pe ceilalți sau au fost la rândul lor lezate. Am auzit adesea că sunt chinuite de evenimentele pe care nu le-au putut controla într-o mică

măsură. Sunt triste și furioase în același timp. Nu interacționează deloc cu grupul lor de suflete. Aceste suflete suferă de auto-învinuire și de înțelegere limitată. Trebuie să recunosc că aceste condiții se intersectează cu câteva dintre definițiile purgatoriului.

Sartre a spus: „Avem un ego imaginar al lumii, cu aspirații și dorințe, și un ego real”. Acestor cuvinte le-aș adăuga pe cele ale lui William Blake: „Percepția adevăratului nostru ego ar putea amenința împăcarea cu acesta”. În spațiul lor, aceste suflete ale singurătății au renunțat la ego-ul lor imaginar în favoarea unor lungi ședințe de auto-flagelare. Solitudinea și prospecția interioară tăcută sunt aspecte importante și normale ale vieții sufletului în lumea spiritelor. Diferența rezidă din faptul că aceste suflete neliniștite nu sunt încă pregătite să-și găsească ușurarea din chinurile pe care le îndură cerând ajutor, progresând și schimbându-se.

Partea îmbucurătoare este că aceste suflete nu constituie decât o parte minoră din numărul de suflete care trec pragul către lumea de dincolo în fiecare zi.

Entități discarnate care vizitează Pământul

Există entități care călătoresc pe Pământ ca niște turiști, dar care nu s-au încarnat niciodată pe planeta noastră. Unele sunt destul de evolute, în timp ce altele se adaptează foarte greu. Aceste ființe mi-au fost descrise ca fiind: prietenoase, săritoare și pașnice, sau dimpotrivă rezervate, enervante și chiar arțăgoase. Timp de mii de ani cred că au fost recunoscute în folclorul nostru ca ființe înzestrate cu abilitatea de a induce frica, dar și de a încanta. Mitologia noastră face aluzie la diferențele dintre ființele luminoase, care sunt eterice și capricioase, și cele întunecate care sunt grele și au temperamente urâte. Câteva dintre aceste legende pre-creștine se regăsesc în credințele religioase contemporane, într-un tablou luminos sau întunecat, de grație sau violență al vieții de după moarte.

Un număr impresionant de subiecți mi-au spus că între viețile pământești călătoresc ca ființe neîncarnate în alte lumi atât în interiorul, cât și în afara dimensiunii noastre. Unii afirmă că au întâlnit alte entități non-fizice în călătoriile lor. Mă

surprinde din acest motiv faptul că subiecții mei îmi relatează doar ocazional despre întâlniri cu alte ființe eterice pe Pământ. Aceștia le întâlnesc atunci când se decid să viziteze Pământul, ei înșiși în calitate de entități non-fizice, discarnate, în perioada de dintre vieți. Relatările lor sunt cel puțin interesante, așa cum se poate vedea și în cazul următor:

Cazul 17

Dr. N: Povestindu-mi despre cât de mult îți place să călătorești, atât în lumile fizice, cât și în cele mentale în timpul de dintre vieți, m-ai făcut curios în ceea ce privește celelalte ființe pe care le întâlnești atunci când vizitezi Pământul.

S.: Ființele despre care mă întrebi plutesc prin realitatea noastră, de aici de pe Pământ, așa cum fac eu în alte dimensiuni.

Dr. N: Cunoști multe suflete care se încarnează de obicei pe Pământ și care ne vizitează așa cum o faci tu?

S.: Nu. Sa știi că nu e un lucru prea obișnuit, însă mie îmi place să vin. Mulți dintre prietenii mei preferă o schimbare de peisaj între vieți, drept pentru care optează să stea mai departe de Pământ. Când vin aici, întâlnesc câteodată ființe ciudate, pe care nu le cunosc.

Dr. N: Cum arată?

S.: Ciudat, forme stranii, vapoare sau dense... nu au formă umană.

Dr. N: Să vorbim despre asta. Mi-ai povestit despre cum pot sufletele să ia o formă umană în lumea spiritelor. Cum arătați tu și cu prietenii tăi, ca spirite, pe Pământ?

S.: O... Aproape la fel. Când vizităm o lume atât de densă precum Pământul ne schimbăm mai mult formele fizice, pentru a da culoare a ceea ce am fost cândva aici.

Dr. N: Vrei să îmi spui că te afli într-o stare în care liniile corporale sunt mai subliniate?

S.: Mmmda.. cam așa ceva. În lumi asemeni Pământului avem marginile mult mai definite într-un cadru transparent, într-o lumină slabă, difuză. În lumea spiritelor, atunci când luăm forme umane, ale unei existențe anterioare, de exemplu, strălucim în deplinătatea forțelor energetice.

Dr. N: Poate fi văzută de către oameni o ființă non-fizică, aflată într-o stare difuză?

S.: (chicotind) O...da. Dar numai anumiți oameni ne pot zări ca apariții și nu tot timpul.

Dr.N: De ce?

S.: Depinde de nivelul lor de receptivitate - de percepție - în acele momente când suntem prin preajmă.

Dr. N: Pune-te, dacă vrei, în locul unei lumini transparente pe Pământ și spune-mi ce faci aici. Vreau să incluzi (în relatarea ta) orice spirit non-uman pe care îl întâlnești, care nu s-a reîncarnat niciodată pe Pământ.

S.: (fericită) Ca vizitatori putem zbura peste munți și văi, orașe și orășele. Preluăm indirect o parte din energia luptelor în care a fost antrenat Pământul. Este întotdeauna interesant să te izbești de alte ființe care fac și ele un tur pe aici. Acestea știu că locuitorilor Pământului le este teamă de noi și majoritatea dintre ele își doresc să risipească această frică... totuși, aceia dintre noi care suntem de pe Pământ, știm că nu ne putem permite să ne amestecăm prea serios în viața oamenilor.

Dr. N: Asta înseamnă că ființele venite din alte lumi nu au astfel de rezerve?

S.: Da.

Dr. N: Presupun că prin „amestec” vrei să spui intervenție în destinul karmic al unei persoane.

S.: Mmmda...

Dr. N: Dar de ce să nu ajuți oamenii, dacă poți?

S.: (tăios și, probabil, cu o urmă de vinovăție în glas) Uite care este situația, nu suntem ghizi trimiși aici pe Pământ, ci doar vizitatori, ca și ceilalți pe care îi întâlnim în mod ocazional aici. Este o călătorie de vacanță pentru noi. Dacă ne confruntăm cu o situație delicată, ne putem opri pentru un moment să... luminăm o minte să aleagă o cale alternativă mai bună. Ne face plăcere să... Înghiontim oamenii... pentru a lua decizii în interesul și nu în defavoarea lor.

Dr. N: Dacă se întâmplă să te afli la locul și momentul potrivite?

S.: Exact, redirecționezi... discret într-o perioadă critică (ridică vocea) - nu rezolvi probleme majore. Știi la ce mă refer.

Dr. N: Atunci, poți fi considerat un spirit bun?

S.: (râde): în comparație cu ce?

Dr. N: (încercând să subliniez acest subiect) Cu spiritele rele care intervin în drumul ființelor vii pentru plăcerea de a le face rău.

S.: (tăios): Cine ți-a spus așa ceva? Nu există spirite rele, sunt doar deplasate... Și acelea care nu au grijă... indiferente...

Dr. N: Ce poți să îmi spui despre spiritele triste, cele care sunt dezorientate, sau cele jucăușe - pot face rău?

S.: O, da, dar nu este unul premeditat (face o pauză după care adaugă). Nu toate sufletele facem parte din aceeași categorie... survolăm Pământul pentru a ne amuza.

Dr. N: Aici vroiam să ajung. Mă gândesc la stafii.

S.: Acestea sunt suflete legate de anumite locuri de pe Pământ prin libera lor voință.

Dr. N: Dar ce poți să îmi zici despre spiritele care nu sunt de pe Pământ?

S.: (face o pauză) Există alte spirite care călătoresc interdimensional și pe care le considerăm a fi neadaptate. Nu par să aibă nici o afinitate cu Pământul. Nu știu nimic despre ființele umane.

Dr. N: (cu blândețe) Pot cauza probleme celor în viață?

S.: (tăios) Da, uneori... deși fără nici o intenție. Nu sunt spirite rele, malefice, ci doar copii neîndemânatici și neastâmpărați. Acele ființe ușoare, mai puțin evaluate se pot pierde prin și în dimensiuni. Amuzamentul le poate distra atenția. Le considerăm adolescenți neastâmpărați. Acești farsori cred că Pământul este locul lor de joacă unde pot adopta un comportament afurisit cu oameni ușor de păcălit, neîncrezători, sperându-i de moarte. Se distrează de minune până când sunt prinși de unul dintre hoinari (ghizii urmăritori) trimiși să îi captureze pe acești rătăcitori.

Dr. N: Acesta este un fenomen obișnuit?

S.: Nu cred. Sunt exact ca niște copii care mai scapă din când în când de sub ochiul supraveghetor al părinților.

Dr. N: Deci nu vezi spiritele răuvoitoare ca fiind trimise aici de către vreo forță demonică?

S.: (prompt) Nuuu... Se prea poate ca uneori să ne intersectăm cu o entitate grea, întunecată, dezorientată de sfera Pământului. Acest loc este dens însă ele vin din locuri chiar mai compacte. Cu toate acestea, vor să se agațe de noi, datorită

faptului că nu știu ce fac. Le denumim entități „grele” din cauza lipsei lor de mobilitate.

Dr. N: Dar ce poți să îmi relatezi despre spiritele despre care mi-ai povestit că le sunt indiferenți oamenii de pe Pământ?

S.: (oftează adânc) Da... pot speria oamenii. Datorită faptului că unele au o natură distrugătoare. Nu sunt prudente.

Dr. N: Tauri într-un magazin de porțelanuri?

S.: Da - nu se adaptează obiceiurilor locale.

Dr. N: În cazul acestor diferite tipuri de spirite care pot face rău oamenilor de aici, încerci să intervii în vreun fel?

S.: Dacă dăm peste vreun spirit năzdrăvan, încercăm să-l oprim și să-l îndepărtăm. Dar se întâmplă destul de rar, pentru că cei care provin din alte lumi sunt serioși și foarte respectuoși (face o pauză). Vreau să accentuez că nu suntem filantropici. Acesta este timpul în care ne recreem, așa că nu vrem să avem responsabilități.

Dr. N: Bine, dar atunci de ce i s-ar permite unui spirit inoportun, din orice categorie ar fi făcând el parte, venit pe Pământ pentru indiferent ce motive, să facă probleme, chiar și din neatenție, oamenilor care trăiesc aici? Ghizii lor spirituali sunt mai puțin atenți?

S.: (netulburată) Prea multă observație îi face pe copii să devină mărginiți. Dacă îi ții din scurt, cum îi poți învăța ceva? Nu li se va permite să distrugă sau să producă prea mult rău.

Dr. N: O ultimă întrebare. Crezi că toate tipurile de spirite despre care am vorbit există mișunând pe tot Pământul?

S.: Nu chiar. Dacă e să le comparăm cu populația Pământului, avem de-a face cu un număr mic. Judecând după experiența pe care am acumulat-o aici, sunt puține acelea care sunt câteodată prin jur, și nu pot să le văd pe toate. Nu este un fenomen constant... ci mai mult ciclic.

E un mister în faptul că ceea ce este invizibil pentru ființele vii poate fi simțit cu ajutorul celorlalte simțuri. Mă întreb dacă aceste entități non-fizice nu ne generează amintiri care să ne facă să ne gândim la ceea ce am fost odată și vom fi din nou.

Demonii sau spiritele malefice

Cred că este potrivit să închei acest capitol cu un rezumat al concepțiilor greșite pe care ni le-am format în ceea ce privește existența spiritelor malefice sau bune și a influențelor spirituale care au loc pe Pământ. Dacă voi zdruncina cumva teorii adoptate de către cititor, îl rog pe acesta să aibă în vedere că afirmațiile mele au la bază mulți subiecți pe care i-am hipnotizat de-a lungul studiului meu. Aceștia nu văd spirite malefice sau demonice plutind în jurul Pământului. Ceea ce simt atunci când sunt spirite este o abundență de energie negativă împrăștiată de sentimente intense de furie, ură și de frică. Aceste modele de gânduri distrugătoare sunt acumulate de către conștiința altor ființe care gândesc negativ, adunând și împrăștiind și mai mult haos. Toată această energie întunecată din eter se manifestă în detrimentul înțelepciunii pozitive de pe Pământ.

Anticii credeau că demonii erau entități zburătoare care ocupau ținuturile dintre rai și Pământ, nefiind neapărat malefice și periculoase. Biserica creștină timpurie a ridicat demonii la statutul de „cârmuitori malefici ai întunericului”. Fiind îngeri decăzuți, se puteau deghiza în mesageri mai curând ai lui Dumnezeu decât ai Satanei, cu scopul de a înșela oamenii. Cred că e drept să amintim că, în accepția mai liberalelor comunități religioase de astăzi, demonii reprezintă tulburările noastre lăuntrice, anumite pasiuni care ne pot crea probleme.

De-a lungul anilor în care am lucrat cu spiritele, nu am avut niciodată vreun subiect care să fie posedat de către alt spirit, neprietenos sau altfel. Când am declarat aceasta la unul dintre cursurile mele, un om a ridicat mâna și a spus: „O, mare guru, foarte bine, dar până când nu vei fi pus sub hipnoză toți oamenii, nu poți vorbi despre absența forțelor demonice”. Desigur că acesta este un argument întemeiat împotriva rezultatului la care am ajuns prin hipnoză: și anume, că nu există astfel de lucruri precum posedare, demoni, diavolul și iadul. Totuși, nu pot ajunge la nici o altă concluzie dacă toți subiecții mei care au luat contact cu lumea spiritelor, chiar și aceia care au venit la mine cu credințe puternice în forțele demonice, au respins ideea existenței acestora.

Din când în când, anumiți subiecți mă vizitează convinși că sunt posedați de entități extraterestre sau alte spirite

răuvoitoare. Am avut alți subiecți care erau decisi că trebuie să ispășească un anume blestem abătut asupra lor datorită comportamentului pe care l-au avut într-o viață anterioară. pe măsură ce ședința de regresie hipnotică atinge partea supraconștientă a minții acestor oameni, regăsim în mod tipic una dintre următoarele trei condiții:

1. Aproape întotdeauna frica se dovedește a fi neîntemeiată.
2. În mod ocazional, un spirit prietenos, de cele mai multe ori o rudă decedată, încearcă să ia legătura cu ei. Subiectul fiind distrat interpretează greșit intenția spiritului, care nu a dorit decât să-i aducă liniște și pace. Nu s-a stabilit o comunicare adecvată între emițător și receptor. Sufletele nu au probleme cu comunicarea telepatică între ele, dar aceasta nu înseamnă că toate au aceleași abilități și în ceea ce privește dialogul cu oamenii încarnați.
3. Foarte rar, un spirit neliniștit, neevoluat, a stabilit niște contacte, datorită unor probleme karmice nerezolvate pe Pământ. Am observat acest lucru în cazul 14.

Cercetătorii din domeniul paranormalului au ajuns la alte trei concluzii asupra motivului pentru care anumiți oameni cred că sunt posedați de demoni, și anume:

4. Abuzul fizic și emoțional suferit în copilărie, care crează impresia că adultul reprezintă o putere malefică ce are control total.
5. Sindromul Personalității Multiple
6. Creșterile periodice ale activității câmpurilor electromagnetice din jurul Pământului, suficiente pentru a deranja activitatea cerebrală a unui individ tulburat.

Posibilitatea ca oamenii să fie posedați de ființe satanice provine din structurile religioase medievale. Este vorba de un sistem bazat pe teamă, rezultat direct al superstițiilor teologice ce au distrus nenumărate vieți de-a lungul ultimilor o mie de ani. mare parte din acest non - sens s-a spulberat în ultimele două sute de ani, însă mai este cultivat încă de fundamentalști. Exorcismul demonilor se mai practică încă de către anumite grupări religioase. De cele mai multe ori aflu că subiecții care vin la mine cu probleme legate de posedare nu mai au control

asupra propriilor vieți, pentru că le-au îngreunat cu diverse tulburări sufletești și constrângeri. Oamenii care aud voci care îi îndeamnă să facă lucruri rele nu sunt posedați, ci, după toate probabilitățile, suferă de schizofrenie.

În ciuda faptului că în lumea noastră fizică plutesc spirite nefericite, acestea nu blochează sau inhibă mințile oamenilor. Lumea spiritelor este mult prea ordonată pentru a putea permite un astfel de amestec. A fi posedați de o altă ființă nu numai că ar abroga contractul nostru de viață, dar ar distruge și liberul arbitru. Acești factori stau la baza reîncarnării și nu pot fi compromiși. Ideea că ar exista entități satanice ca forțe externe care îi amăgesc și îi corup pe oameni, este un mit perpetuat de aceia care caută să controleze mințile altora în scopuri personale. Răul există în interior, între granițele unei minți răvășite. Viața poate fi crudă, dar aici, pe această planetă, o avem sub control.

Asumarea faptului că ne-am născut ca ființe malefice, sau că anumite forțe exterioare au ocupat mintea unor persoane malefice, face mai ușoară acceptarea răutății de către unii. Este o modalitate de a denumi rațional cruzimea premeditată, apărându-ne umanitatea, și de a ne absolve de responsabilitate în mod individual și colectiv, ca rasă. Când ne întâlnim cu cazurile criminalilor în serie, sau cu copiii careucid alți copii, îi putem eticheta pe acești oameni ori drept „asasini înnașcuți”, ori ca fiind posedați de influențe demonice exterioare. În acest fel scăpăm de întrebarea problematică de a afla de ce acestor ucigași le place să cauzeze durere prin exprimarea propriei dureri.

Nu există suflete monstruoase. Oamenii nu se nasc răi, ei sunt corupți de societatea în care trăiesc, unde săvârșirea răului satisface poftele caracterelor vicioase. Acest lucru pornește din creier. Studiile care au fost făcute asupra psihopaților demonstrează că plăcerea de a cauza durere altora fără remușcări umple un gol pe care îl resimt psihopații față de ei înșiși. Folosirea răului este o sursă de putere, de forță pentru oamenii deplasați. Ura face să dispară realitatea unei vieți nesuferite. Mințile pervertite ale acestor călăi spun: „Dacă viața mea nu merită trăită, de ce să nu am dreptul de a o lua pe a altcuiva?”.

Răul nu se moștenește genetic. Totuși, în cazul în care într-o familie există precedente de violență și de cruzime la adresa copiilor, aceste manifestări se transmit peste generații prin educație, deci în forma unui comportament dobândit, învățat. Violența și comportamentul disfuncțional al unui membru adult al familiei generează o reacție emoțională internă care se revarsă și asupra celor mai tineri membri ai acesteia, contaminându-i. Copiii ce cresc într-o atare familie vor putea dobândi un comportament distructiv. Cum pot însă aceste defecte, moștenite și acumulate în timp prin expunerea la un anumit mediu, care ne-au afectat corpul, să ne afecteze și sufletul?

Ceea ce am descoperit de-a lungul cercetărilor mele este că energia sufletului se poate disocia de trup în anumite momente critice. E vorba despre aceia care simt că nici măcar nu aparțin trupurilor lor. Dacă situațiile sunt cu adevărat critice, aceste suflete sunt predispuse sinuciderii - dar de obicei nu iau viața altcuiva. Voi dezvolta acest subiect în capitolele următoare. O parte din această tulburare provine din conflictul rezultat din interacțiunea produsă între caracterul nemuritor al sufletului cu temperamentul unui creier - gazdă, purtător al propriei zestre genetice. Alte cauze ar mai putea rezida și în funcționarea improprie a creierului, ca și în dezechilibrele hormonale care afectează sistemul nervos central, putând contamina astfel sufletul.

Cred că un alt element ar putea fi acela că sufletele neevoluate au adesea probleme în manipularea unui sistem defectuos al circuitelor unei minți aparținând unei ființe umane tulburate. În acest caz există o opoziție între ego-ul spiritului și ego-ul uman. O forță antagonică care trage, și în același timp împinge, se luptă să afișeze lumii un singur ego. O bătălie fără prea mulți sorti de izbândă. Forțele care se exercită sunt de natură internă și nu externă. O atare minte tulburată nu are nevoie de un exorcist, ci de un psihiatru pe cât se poate de competent.

Sufletele nu reprezintă tot ceea ce poate fi mai pur și mai bun într-un corp. Dacă ar fi așa, nu ar mai fi nevoie să se reîncarneze pentru a evolua. Sufletele vin pe Pământ pentru a-și îndrepta defectele. În termenii descoperirii de sine, putem menționa că un suflet are posibilitatea de a alege un corp în

concordanță sau în opoziție cu propria personalitate. de exemplu, un suflet care vrea să își înfrâneze porniri spre egoism și indulgență nu s-ar împăca prea bine cu un ego uman al cărui temperament ar fi predispus spre acte ostile pentru propria mulțumire de sine.

Adesea oamenii tulburați au suferit experiențe traumatice cum ar fi abuzul fizic și emoțional în copilărie. Ei ori s-au interiorizat, creându-și o carapace în spatele căreia să se ascundă de durere, ori s-au exteriorizat proiectându-se mental în afara corpurilor lor în mod frecvent. Aceste mecanisme de apărare sunt mijloace de supraviețuire pentru păstrarea sănătății noastre mentale. Atunci când un pacient îmi povestește despre plăcerea de a se „desprinde” și de a exersa proiecția astrală, datorită faptului că experiențele dematerializării îl fac să simtă că trăiește, încep să caut tulburările acestuia. Este adevărat că se prea poate să nu găsim altceva decât pura curiozitate, însă obsesia dematerializării indică o dorință de a evada din realitatea curentă.

Acesta este motivul pentru care cred că mă deranjează și teoria transferului, privită ca un alt mod de evadare. Cred că întreaga idee a acestei teze este falsă din punct de vedere conceptual. Conform acestei doctrine, zeci de mii de suflete existente acum pe planetă s-au încarnat în corpul lor fizic fără a mai trece prin procesul normal de naștere și de copilărie. Ni se spune că aceste suflete posedante sunt entități luminate cărora li se permite să preia corpul adult al unui suflet care vrea să se retragă, viața devenindu-i prea grea. Astfel, conform adeptilor acestei teorii, sufletele transferate fac, de fapt, un act umanitar. Numesc acest fenomen posedare prin permisiune.

Dacă această concepție este validă, atunci ar trebui să-mi predau roba mea albă și medalionul de aur de mare guru. În toți anii mei de lucru cu subiecți în regresie, nu mi s-a întâmplat niciodată să întâlnesc un suflet transferat. De asemenea, acești oameni nu auziseră niciodată de alte spirite din lumea spiritelor, care să fie asociate cu astfel de practici. De fapt, ei chiar neagă existența unor astfel de fapte, întrucât ar însemna o abrogare a contractului pe care sufletul îl are cu viața. A acorda unui suflet permisiunea de a veni și de a prelua planul karmic al vieții ar anula în primul rând scopul sosirii pe

Pământ! Este un raționament înșelător acela conform căruia sufletele transferate ar vrea să-și completeze ciclul lor karmic într-un corp selectat într-un mod original și desemnat altcuiva. Dacă aș fi în ultima clasă de liceu, într-o oră de trigonometrie, mi-aș părăsi clasa pentru a parcurge coridorul și a intra într-o altă clasă, la o oră de algebră, la începători, unde un elev s-ar lupta cu examenul, și i-aș spune că termin eu examenul, așa încât el să poată pleca mai devreme? Ar fi o situație din care ambii elevi ar avea de pierdut - și ce profesor ar permite așa ceva?

Întreaga teorie a transferului e ca un suicid; deși se presupune că aceasta îl combate prin faptul că sufletului care ar vrea să plece i se dă permisiunea de a scăpa de responsabilitate și de a-și face viața mai ușoară. Spiritul care va pleca cedează drepturile asupra corpului gazdă, pentru a fi preluate de către un alt spirit mai evoluat care nu vrea să treacă prin neplăcerea de a fi în corpul unui copil. Acesta este unul dintre cele mai vulnerabile puncte ale posesiunii prin permisie. Din câte am aflat despre caracteristicile corpului, se scurg ani întregi până când un spirit reușește să își coordoneze vibrațiile energetice cu cele ale creierului gazdă. Procesul începe atunci când copilul este în stare de fetus. Toate elementele esențiale care ne spun cine suntem cu adevărat provin din imixtiunea inițială a sufletului într-un anumit corp. Luați în calcul cei trei „I” care provin din chiar natura sufletului: imaginație, intuiție, introspecție. Apoi adăugați componente precum conștiința și creativitatea. Credeți că mintea umană nu va recunoaște pierderea celui alt ego și noua prezență? Rezultatul ar fi nebunia, nu vindecarea. Le spun oamenilor să nu își facă griji în privința pierderii sufletului - va rămâne cu noi până la sfârșit, datorită faptului că există motive întemeiate pentru posesia unui anumit corp.

Sufletele își asumă pe deplin responsabilitatea, chiar dacă aceasta înseamnă asumarea unor corpuri care nu sunt funcționale. Ele nu sunt încorsetate din punct de vedere material. De exemplu, un suflet poate trăi într-un corp aflat în comă pentru mulți ani, neabandonându-l până la moarte. Aceste suflete sunt capabile să călătorească în libertate peste ținuturi și să se întâlnească cu alte suflete care se desprind nu pentru mult timp de corpul lor în timpul somnului. Aceasta se

întâmplă mai frecvent cu sufletele aflate în corpurile sugarilor. Sufletele sunt foarte respectuoase cu moștenirile trupești, chiar dacă s-au plictisit de acestea. Ele își lasă o mică parte de energie, astfel încât să se poată întoarce în caz de nevoie. Lungimile lor de undă sunt asemenea unor lumini de far teleghidate care focalizează partenerii lor umani.

Atunci când energia unui suflet părăsește un trup uman, acesta nu oferă oportunitatea unei entități demonice de a se instala într-o minte care a rămas liberă. Aceasta este o altă superstiție. Pe lângă faptul că, în primul rând, aceste entități demonice nici nu există, mintea unui suflet a cărui energie călătorește nu rămâne niciodată liberă. O entitate răuvoitoare, nici în cazul în care ar exista, nu s-ar putea strecura aici.

Evident, locuitorii lumii spiritelor sunt conștienți de interesul nostru față de spectrele întunecate și păcătoase care reprezintă un pericol pentru suflet. Am întâlnit un caz neobișnuit și definitoriu care mi-a atras atenția. Acest eveniment ilustrează cum utilizarea în mod aproape brutal a umorului poate fi folosită în mod sugestiv în lumea spiritelor pentru defectele noastre de pe Pământ.

Al 18-lea caz pe care îl redau în acest volum se referă la experiența întâlnirii cu moartea pe care a trăit-o un pastor evanghelist al anilor 1920. Acest om își petrecuse viața văzând diavolul în fiecare ungher al orașului său din Sudul îndepărtat. În timp ce revizuiam viața clientului meu, care purta cu el aceste amintiri, mi s-a spus: „Credincioșii mei tremurau din tot sufletul la predicile înfocate în care le spuneam despre iadul care îi așteaptă pe toți păcătoșii”. Voi începe acest caz cu o scenă care se desfășoară exact după ce subiectul meu ajunge la poarta de intrare (în lumea de dincolo).

Cazul 18

Dr. N: Spui că, deși lucrurile nu sunt prea clare, plutești într-o lumină strălucitoare și cineva se îndreaptă spre tine?

S.: Da, sunt puțin dezorientat. Încă nu m-am obișnuit cu lucrurile de aici.

Dr. N: E în regulă. Lasă figura să plutească spre tine în timp ce și tu plutești înspre ea.

S.: (o pauză mai lungă, după care, exclamând tare, îngrozit)
O, DUMNEZEULE, NU!

Dr. N: (uimit de acest strigăt) Ce se întâmplă?

S.: (corpul subiectului începe să tremure fără control) O,
DUMNEZEULE MARE! ESTE DIAVOLUL. ȘTIAM EU. AM
AJUNS ÎN IAD.

Dr. N: (apucând subiectul de umeri) Acum încearcă să te
relaxezi și să respiri adânc, întrucât vom trece prin asta amân-
doi (apoi convingător). Nu ești în iad.

S.: (întrerupe pe un ton strident) O, DA - ATUNCI DE CE
VĂD DIAVOLUL CHIAȚ ÎN FAȚA MEA?

Dr. N: (fața subiectului meu este acoperită de transpirație
și folosesc un șervețel pentru a-l șterge în timp ce continuu să îl
liniștesc) Încearcă să te calmezi, e vorba de o interpretare
greșită aici și vom încerca să o lămurim în curând.

S.: (nefiind atent la mine, subiectul începe să se
rostogolească pe-o parte și pe alta suspinând) Oooh... s-a
terminat totul pentru mine... sunt în iad.

Dr. N: (intervin mai convingător) Spune-mi exact ceea ce
vezi.

S.: (șoptind la început, după care cu voce tare) O... ființă...
demonică... fața roșie - verzuie... coarne... cu ochi sălbatici...
fața precum un lemn ars... O, IUBITE IISUSE, DE CE EU
DINTRE TOȚI OAMENII, EU, CARE AM VORBIT ATÂȚ DE
MULT ÎN NUMELE TĂU?

Dr. N: Ce altceva mai vezi?

S.: (dezgustat) CE ALTCEVA MAI E DE VĂZUT? CHIAȚ NU
POȚI ÎNȚELEGE? SUNȚ ÎN FATA DIAVOLULUI.

Dr. N: (rapid) Mă refeream la restul corpului. Uită-te mai
jos de cap și zi-mi ce vezi.

S.: (tremurând violent) Nimic, doar un corp volatil, ca de
fantomă.

Dr. N: Rămâi cu mine. Nu ți se pare neobișnuit ca diavolul
să apară fără corp? Avansează rapid în timp și spune-mi ce face
acest personaj.

S.: (corpul subiectului meu tremură violent, după care, cu
un oftat mare, se lasă înapoi în fotoliu) Oh... nenorocitul... tre-
buia să-mi fi dat seama... e SCANLON. Își dă masca jos de pe
față și îmi zâmbește răutăcios...

Dr. N: (acum mă pot relaxa) Cine este Scanlon?

S.: Ghidul meu. Aceasta este o idee despre ce înseamnă o glumă. Crudă, n-am ce zice.

Dr. N: Care este aspectul real al lui Scanlon?

S.: Înalt, cu trăsături acviline, încărunțit, pus pe trăznăi, ca de obicei (râde ostentativ, dar încă nu e complet refăcut). Trebuia să îmi fi dat scama. M-a prins nepregătit de data asta.

Dr. N: Scanlon și-a făcut un obicei din asta? De ce să te sperie tocmai când ajungi în lumea spiritelor și ești puțin dezorientat?

S.: (defensiv) Ei bine, este un profesor grozav. E felul lui. I-a pus pe toți cei din grupul nostru să poarte măști; dar știe că nu îmi plac așa de mult.

Dr. N: Spune-mi, de ce a folosit Scanlon o mască de diavol pentru a te speria chiar după această viață? Vorbește cu el acum.

Notă: Păstrez tăcerea pentru câteva momente, în timp ce subiectul meu ia legătura mental cu Scanlon.

S.: (după o perioadă de tăcere) Asta mă aștepta. O, știam eu! Mi-am petrecut întreaga viață predicând despre diavol, speriiind oamenii cumsecade... spunându-le că aveau să ajungă în iad dacă nu mă ascultau. Scanlon m-a atacat puțin cu propria-mi armă.

Dr. N: Și ce părere ai acum despre metodele sale?

S.: (abătut) Și-a spus punctul de vedere.

Dr. N: Vreau să îți pun o întrebare directă. Chiar credeai în ceea ce le predica enoriașilor despre acele forțe demonice omniprezente sau erai motivat de altceva?

S.: (intens) Nu, nu. Credeam când spuneam că răul se află pretutindeni, în fiecare persoană. Nu am fost ipocrit.

Dr. N: Ești sigur că nu era o formă de evlavie falsă, că pretindeai că simți și că ești ceea ce nu crai?

S.: Nu! Credeam. Nenorocirea constă în modalitatea prin care mi-am ținut predicile și puterea rezultată din aceasta pe care o aveam asupra celorlalți. Da. Recunosc acest eșec... Am făcut viața grea câtorva din „turma” mea... nevăzând bunătatea esențială din oameni. Eram întotdeauna suspicios, din cauza obsesiei mele legate de prezența răului și asta mi-a întunecat mintea.

Dr. N: Crezi că parte a ceea ce ai devenit are drept cauză alegerea corpului pentru această viață?

S.: (cu o voce plictisită) Nu am avut parte de constrângeri. Am ales un corp cu o minte ageră și m-am lăsat purtat. Eram prea pățimaș ca pastor.

Dr. N: Și ai idee de ce rațiunea sufletului tău a ales să intre în corpul unui pastor care intimidă în mod constant oamenii?

S.: O, eu... la naiba... am lăsat lucrurile așa, pentru că m-am simțit bine să am situația sub control... mi-era teamă să... nu fiu luat destul de în serios.

Dr. N: Ți-era frică de pierderea controlului?

S.: (după o pauză mai lungă) Da, că... aș putea fi... nepotrivit.

Dr. N: Crezi că Scanlon înjosește concepțiile pe care le-ai predicat folosind o mască de diavol?

S.: Nu. Acesta este felul de a fi al profesorului meu. Am ales corpul unui preot și el m-a ajutat în a face această alegere. M-am rătăcit, nu era un drum greșit. Credința mea nu era un lucru rău, însă rătăcindu-mă i-am rătăcit și pe alții. Scanlon vrea să îmi arate ce înseamnă să sperii oamenii în loc să comunici cu ei. A vrut să simt frica pe care le-am insuflat-o celorlalți.

Notă: Acum îmi direcționez subiectul către alte grupuri, pentru a observa cum Scanlon își învață discipolii cu ajutorul măștilor.

Dr. N: Cine este prima persoana care se îndreaptă spre tine?

S.: (ezită și devine precaut) Este... un înger... de un alb strălucitor... aripi... (apoi recunoscând prezența) EI BINE, GATA, M-AM SĂTURAT. DESTUL!

Dr. N: Cine este îngerul?

S.: Diane, draga mea prietenă. Și-a îndepărtat masca de înger și râde, îmbrățișându-mă.

Dr. N: Sunt puțin nelămurit. Sufletele pot lua orice formă și pot avea orice trăsături. De ce deranjul de a mai purta măști?

S.: Masca este asemănătoare unei figuri de stil, un simbol pe care cineva îl are la îndemână pentru a crea un efect. Diane compensează marea glumă a lui Scanlon prin înfățișarea sub

aspectul unui înger, în timp ce ceilalți râd de ceea ce mi s-a întâmplat.

Dr. N: Ce fel de persoană este Diane?

S.: Plină de iubire și de umor. Îi plac farsele, dealtfel, ca și restului grupului. Cu toții știu că iau lucrurile mult prea în serios. Nu îmi plac atât de mult măștile, așa că le face plăcere să mă tachineze.

Dr. N: În timpul lecțiilor voastre se folosesc măști ca material didactic pentru atitudinea bună și cea greșită?

S.: Da, sunt mijloace de conștientizare a gândirii corecte și a celei greșite, a prejudecăților... se identifică acele aspecte ale personalității noastre care sunt pozitive, precum și acelea care sunt de nedorit, putând juca anumite roluri unii cu ceilalți.

Dr. N: Scanlon este acela care a inițiat această metodă de învățare pentru lecțiile grupului?

S.: (râde) Da, și asta face o reală impresie.

Acesta este un caz straniu și trebuie să admit că Scanlon mă păcălise pentru un moment când am crezut că subiectul meu mă va conduce în locuri în care nimeni nu mă mai purtase. Tratamentul pe care l-a primit acest subiect la poarta de trecere nu este normal. Mai mult, nu am întâlnit niciodată un ghid al cărui comportament să prezinte mai multă extravaganta și provocare.

În capitolele următoare vom vedea cum poate teatrul să joace un rol important în activitatea grupului de suflete. Folosirea măștilor de către Scanlon ca gest simbolic pentru a reprezenta sistemul de credințe este cu adevărat unic în toată experiența mea. Măștile au o tradiție îndelungată în cultura noastră, unde personificarea forței divine sau demonice s-a folosit pentru a lua în derâdere spiritele de temut și pentru a le onora pe cele care suntenerate. Masca de diavol își găsește rădăcinile în ședințele tribale de exorcism ale unui spirit răuvoitor. Cazul 18 este unul în care practicile spirituale mitice au fost preluate de pe Pământ de către coordonatorul unui grup de spirite pentru a servi ca semnal de alarmă pentru studenții săi.

RESTABILIREA ENERGIEI SPIRITUALE

Energia sufletului

Nu putem defini sufletul ca pe ceva fizic, pentru că aceasta ar însemna să limităm ceva care pare să nu aibă limite. Eu văd sufletul ca pe o energie luminoasă inteligentă. Această energie pare să funcționeze ca niște valuri care vibrează, asemănătoare cu forța electromagnetică, dar fără limitele particulelor de materie. Energia spiritului nu pare a fi uniformă. Ca o amprentă, fiecare suflet are o identitate, o compoziție și o distribuție vibrațională unică. Pot discerne proprietățile de dezvoltare ale sufletului după tonurile de culoare, și totuși, nimic nu definește ceea ce este sufletul ca entitate.

După ani de studiu asupra modului în care sufletul interacționează într-o varietate de minți omenеști de-a lungul multor încarnări, și ceea ce face după aceea în lumea spiritelor, am ajuns să știu că tinde spre perfecțiune. Nici acest fapt, însă nu îmi spune ce este sufletul. Pentru a înțelege pe deplin energia spirituală, ar trebui să cunoaștem toate aspectele creației și conștiința sursei sale. Aceasta este o perfecțiune pe care nu o pot cunoaște, în ciuda tuturor eforturilor mele de a explora misterele vieții de după moarte. Îmi rămâne deci să analizez acțiunile acestei energii profunde, cum reacționează cu oamenii și cu evenimentele și ce încearcă să facă, atât în mediile fizice, cât și psihice. Dacă existența spiritului începe și este modelată de gândirea pură, ca este susținută de acel gând ca o entitate nemuritoare. Caracterul individual al sufletului îi permite să influențeze mediul său fizic, dând armonie și echilibru vieții. Spiritele sunt expresia frumuseții, a imaginației și a creativității. Egiptenii antici spuneau că pentru a începe să înțelegem sufletul trebuie să ne ascultăm inima. Cred că aveau dreptate.

Tratamentul standard la intrarea în lumea spiritelor

Când trecem dincolo și suntem întâmpinați de ghizii noștri, consider că tehnicile pe care aceștia le folosesc la contactul inițial se împart în două categorii:

1. Învăluirea. În acest caz, sufletele care se întorc sunt învăluite complet într-o masă circulară de energie puternică a ghidului lor. Când sufletul și ghidul se întâlnesc, sufletul simte ca și cum ambii ar fi închiși într-un balon. Aceasta este metoda cea mai obișnuită, pe care subiecții mei o descriu ca fiind extaz pur.

2. Efectul de focalizare. Această procedură de contact inițial este puțin diferită. Pe când ghidul se apropie, energia este focalizată asupra anumitor puncte la extremitățile formei eterice a sufletului, din orice direcție pe care o alege ghidul. Putem fi luați de mână sau ținuți de umeri dintr-o parte. Vindecarea începe dintr-un punct anume al formei eterice, ca o mângâiere urmată de o adâncă pătrundere de energie.

Alegerea procedurilor depinde de preferința ghidului și de starea energiei noastre spirituale din acel moment. În ambele situații are loc o infuzie de energie revigorantă în timp ce noi suntem proiectați în față. Aceasta este faza introductivă a călătoriei spre destinația noastră spirituală finală. Cele mai avansate spirite, în special dacă sunt nevătămate, nu au nevoie de ajutorul unei astfel de energii iubitoare.

Un rezumat al tehnicilor folosite de subiectul din cazul 1 asupra soției lui, Alice, demonstrează atât efectul de focalizare, cât și pe cel de învăluire a unei persoane încarnate de către cineva care încă nu este ghid. Alte cazuri din ultimul capitol indică faptul că acesta este un mod de a ne începe practica de folosire a energiei tămăduitoare înainte de a dobândi statutul de ghid. În timpul momentelor de extaz de după contactul inițial, ghidul nostru poate aplica cu pricepere și ceea ce numesc *pătrunderea* de energie. Acest efect al transferului de energie a fost descris ca fiind asemănător cu filtrarea cafelei. În cazul 8 sufletul unei femei a folosit cu soțul său, Charles, un proces de filtrare a energiei care implică mirosul.

Vindecarea suferinței fizice și emoționale, atât în lumea spiritelor, cât și în afara ei, emană dintr-o sursă de bunătate. Energia pozitivă curge în fiecare parte a ființei sufletului, de la

cel care o trimite, a cărui esență și înțelepciune sunt, de asemenea, transmise. Subiecții mei nu sunt în stare să explice frumusețea și subtilitatea acestei asimilări, ci doar spun că se aseamănă cu un flux de electricitate care întinerește.

Tratamentul de urgență la intrarea în lumea spiritelor

Când sufletele ajung la poarta spre lumea spiritelor cu energia deteriorată, unii dintre ghizii noștri vor proceda la o vindecare de urgență. Este un exercițiu de vindecare deopotrivă fizic și mental, care are loc înainte ca sufletul să treacă mai departe în lumea spiritelor. Unul dintre clienții mei a murit într-un accident de automobil, în ultima sa viață, pierzându-și piciorul. El mi-a povestit ce s-a întâmplat la intrarea în lumea spiritelor în urma acestei experiențe:

Când am ajuns la poartă, ghidul a văzut găurile din aura mea energetică și a început imediat procesul de refacere a energiei pierdute. A modelat-o ca pe argilă ca să umple, să refacă și să netezească marginile aspre și discontinuitățile, pentru a mă reîntregi.

Corpul eteric este un contur al vechiului nostru corp fizic, pe care sufletele îl duc în lumea spiritelor. În esență, reprezintă o amprentă a unei forme umane, de care nu ne-am eliberat încă, asemănătoare cu pielea unei reptile. Aceasta nu este o situație permanentă, deși am putea să o creăm mai târziu în conturul unei energii colorate și luminescente. Știm că amprenta unui corp vătămat dintr-o viață anterioară poate influența forma fizică actuală a unor oameni dacă nu a fost înlăturată cum trebuie, prin urmare, de ce nu ar putea fi așa și invers? Există spirite care se eliberează complet de forma corpului în momentul morții. Totuși, multe suflete cu cicatrici fizice și emoționale din viață ajung înapoi acasă cu amprenta acestei energii afectate.

În ceea ce privește suferința și vindecarea sufletului, învăț multe atât de la studenți, cât și de la profesorii din lumea spiritelor. Următorul meu caz, în care un ghid student nu a reușit să vindece cum trebuie energia afectată, la intrarea în

lumea spiritelor, a fost unul destul de neobișnuit pentru mine. Subiectul acestei întâmplări tocmai încheiase o viață grea, murind într-un bombardament de artilerie în timpul unei confruntări din Primul Război Mondial.

Cazul 19

Dr. N: După moartea ta în noroiul și ploaia câmpului de luptă, ce vezi când ajungi în acea lumină puternică?

S.: O siluetă într-o haină lungă, albă, venind spre mine.

Dr. N: Cine este această siluetă?

S.: O văd pe Kate. Este o profesoară nouă, care a intrat în grupul nostru de curând.

Dr. N: Descrie-i înfățișarea și spune ce îți comunică în timp ce se apropie.

S.: Are o față tânără, o frunte lată. Kate radiază pace - simt acest lucru - dar totodată și îngrijorare și (râde) nu vrea să se apropie de mine.

Dr. N: De ce nu?

S.: Energia mea nu e într-o stare bună. Îmi spune: „Zed, trebuie să te vindeci!”.

Dr. N: De ce nu te ajută să faci asta, Zed?

S.: (râde din nou, tare) Kate nu vrea să se apropie de energia mea negativă din război...și mai e și faptul că am fost omorât.

Dr. N: N-am mai auzit ca un ghid să dea înapoi din fața responsabilității de a reface energia perturbată. Se teme de contaminare?

S.: (râzând încă) Așa ceva. Trebuie să înțelegi, Kate este destul de nouă în ceea ce privește acest gen de sarcină. Nu e prea bucuroasă, văd asta.

Dr. N: Descrie-mi cum arată energia ta acum.

S.: E dată peste cap, sfărâmată...neregulată...nu mai are nici un contur.

Dr. N: Din cauză că nu ai ieșit din corp suficient de repede în momentul morții?

S.: Cu siguranță! Am fost luat prin surprindere. De obicei, mă desprind de corp atunci când văd moartea venind.

Notă: Acest caz și multe altele m-au învățat că sufletele își părăsesc adesea corpurile cu câteva secunde înaintea unei morți violente.

Dr. N: Bine, și Kate nu poate să-ți dea o mână de ajutor la refacerea energiei?

S.: Încearcă...puțin.cred că e prea mult pentru ca în momentul de față.

Dr. N: Și ce faci?

S.: Încep să-i ascult sugestiile și să încerc să mă ajut singur. Nu mă descurc prea bine, dezechilibrul e prea mare. Apoi, un flux puternic de energie se abate asupra mea ca apa dintr-o tulumbă și mă ajută să încep să-mi recapăt forma și să elimin ceva din energia negativă din băătăle.

Dr. N: Am auzit de un loc unde energia curge asupra sufletelor

vătămate, care s-au întors de curând. Acolo ești tu?

S.: (râzând) Cred că da - energia e de la ghidul meu, Bella. Îl văd acum. Se pricepe cu adevărat la acest lucru. Stă în spatele profesoarei și o ajută.

Dr. N: Apoi ce ți se întâmplă?

S.: Bella dispăre și Kate se apropie de mine, își pune brațele în jurul meu, începem să vorbim și ea mă conduce.

Dr. N: (provocator în mod deliberat) Ai încredere în Kate după ce te-a tratat ca pe un lepros?

S.: (se încruntă) Ei, hai, e prea mult spus. În curând va ști să lucreze cu o astfel de energie tulburată. Îmi place mult de ca. E înzestrată cu multe... dar nu și cu mecanica, deocamdată.

Zone de refacere pentru sufletele mai puțin vătămate.

Indiferent de tratamentul energetic pe care sufletul îl primește la intrarea în lumea spiritelor, aproape toate sufletele se vor mai opri o dată pentru a fi vindecate înainte de a se alătura grupurilor lor. Toate sufletele, în afară de cele mai avansate, sunt întâmpinate la trecerea în lumea spiritelor de suflete binevoitoare, care fac contact cu energia lor pozitivă și le însoțesc pe cele care au nevoie de ajutor în locuri liniștite unde să se poată reface. Numai sufletele foarte dezvoltate, cu

energia încă în stare bună după încarnările lor, se întorc direct la activitățile obișnuite. Cele mai avansate suflete par să treacă peste greutățile din urma unei vieți mai repede decât altele. Un bărbat mi-a spus: „Cei mai mulți oameni cu care lucrez trebuie să se oprească și să se odihnească, dar eu nu am nevoie de nimic. Mă grăbesc prea mult să mă întorc și să-mi continui programul”.

Cele mai multe zone de refacere pentru sufletul care revine implică un fel de orientare înapoi către lumea spiritelor. Aceasta poate fi intensă sau moderată, în funcție de condiția sufletului și include, de obicei, o trecere în revistă a vieții care tocmai s-a terminat. Sfaturi mult mai profunde vor fi date mai târziu de către ghizi în timpul conferințelor de grup și în Consiliul Bătrânilor. Am scris despre aceste proceduri de orientare în *Călătoria Sufletelor*. Împrejurimile zonelor de refacere sunt locații pământene, care au luat naștere din amintirile noastre și din ceea ce ghizii spirituali cred că favorizează vindecarea. Mediile de orientare nu sunt aceleași după fiecare din viețile noastre. După ce a murit într-un lagăr de concentrare german în 1944, o femeie a avut de spus următoarele:

Există diferențe subtile în ceea ce privește peisajul fizic, în funcție de viața pe care ai trăit-o. Deoarece m-am întors dintr-o viață plină de orori, frig și de tristețe - totul mi se pare luminos și îmi alină suferința. Este chiar și un un foc plăcut lângă mine, așa că am un sentiment de căldură și de veselie.

Întorcându-se în lumea spiritelor, subiecții mei se descriu deseori fiind într-o grădină, în timp ce alții spun că se află într-o învăluire cristalină. Scena din grădină este plină de frumusețe și de seninătate, dar, oare, ce reprezintă cristalul? Am auzit despre existența acestor cristale nu numai în camerele de orientare. Peșterile de cristal, spre exemplu, apar în mințile unor oameni care petrec un timp singuri, cugetând, după ce s-a sfârșit o viață. Iată o afirmație tipică despre refacerea într-un mediu de cristal:

Locul meu de refacere are o compoziție cristalină și mă ajută să-mi leg gândurile. Pereții de cristal au pietre multicolore care reflectă prisme de lumină. Unghiurile geometrice ale acestor cristale trimit raze de lumină în zigzag, fapt care aduce claritate în gândurile mele.

După ce am discutat cu o scrie de clienți care au ieșit din transă și cu alții care au cunoștințe despre cristale, mi-am dat scama că acestea reprezintă o modalitate de îmbunătățire a gândurilor printr-o echilibrare a energiei. Ca o unealtă șamanică, cristalul ajută la potrivirea tiparului nostru vibrațional la o forță energetică universală în timp ce se elimină energia negativă. Motivul principal pentru care se află într-un loc de refacere spirituală este ca prin vindecare să perceapă înțelepciunea unei conștiințe extinse.

Exemplul următor include cadrul unei grădini. Am avut un client care a lucrat asupra propriei umilințe de-a lungul a multor vieți. În primele încarnări, de obicei ca bărbat, acest suflet fusese prins în corpuri gazdă care deveniseră îngâmfate, arogante și chiar crude. Ca o întoarcere la 180 de grade, ultima viață a acestei persoane a fost una de acceptare vecină cu pasivitatea. De vreme ce această viață fusese atât de neobișnuită pentru clientul meu, când acest suflet a ajuns în zona de refacere exista un sentiment de eșec. Mi s-au povestit atunci următoarele:

Mă aflu într-o grădină frumoasă, rotundă, cu sălcii și cu un lac pe care sunt rațe. E atâta liniște aici, și această scenă atenuează sentimentele de descurajare pe care le am din ultima mea viață. Ghidul meu, Makil, mă conduce spre o bancă de marmură. Deasupra atârnă viță-de-vie și flori. Mă simt atât de deprimat din cauza vieții mele irosite, pentru că am trecut de la o extremă la alta. Makil zâmbește și îmi oferă o gustare. Bem nectar și mâncăm fructe împreună privind rațele. În timp ce facem toate acestea, aura corpului meu fizic se îndepărtează de mine din ce în ce mai mult. Încep să simt că îi asimilez energia puternică, e ca și cum aș lua o gură de oxigen după ce am fost la un pas de înec. Makil este o gazdă bună și știe că am nevoie de hrană pentru că mă judec în mod atât de critic. Deseori sunt chiar

mai dur cu mine decât el. Vorbim despre corectarea greșelilor mele din trecut și despre ceea ce am vrut să fac și n-am reușit - sau am finalizat doar parțial. Makil mă încurajează spunându-mi că am avut de învățat din această viață, care o va face pe următoarea mai bună. Îmi explică ce este important, și anume faptul că nu mi-a fost teamă să mă schimb. Toată atmosfera din grădină este atât de relaxantă. Deja mă simt mai bine.

Din astfel de cazuri am învățat că ghizii noștri folosesc amintirea simțurilor pe care le-am avut în corpurile noastre fizice ca să ne ajute la refacere. Sunt multe feluri de a realiza acest lucru, cum ar fi, în cazul de mai sus, folosirea - de către Makil - a amintirii gustului. Am ascultat și scene descriptive care implică atingerea și mirosul. După ce au primit râuri de „energie lichidă” de un alb strălucitor, subiecții descriu tratamente suplimentare cu senzații de sunet și lumini multicolore:

După dușul curățător, mă îndrept spre o încăpere alăturată, locul de reechilibrare. În timp ce plutesc spre centrul acestui loc, văd multe pete de lumină deasupra capului. Aud că mi se strigă numele: „Banyon, ești gata?” Când îmi dau asentimentul, sunetele vibrează în mine, răsunând ca niște contacte de frecvență, până când energia mea este gata să facă bule - precum baloanele de săpun. Este minunat. Apoi luminile vin pe rând. La început, sunt străbătut de o rază vindecătoare de lumină verde, intensă. Descrie un cerc în jurul meu ca și cum ar fi pe o scenă. Această lumină este menită să ridice nivelul energiei care lipsește - să vadă ce a fost pierdut sau vătămat - și să îndrepte. Cred că acest lucru este mai eficient, fiindcă energia mea face bule datorită vibrațiilor de sunet. După aceea, primesc un duș de lumină aurie pentru a mă întări și un altul de lumină albastră pentru conștiință. În final, îmi este redată de către una dintre lumini culoarea mea alb - rozalie. Simt liniște și iubire și îmi pare rău când se termină.

Regenerarea sufletelor grav afectate

Există anumite suflete dislocate care au devenit atât de contaminate de corpurile gazdă, încât trebuie tratate într-un mod special, în viață, ele devin destructive pentru alții și pentru ele însele. Acest spectru de comportament include, în primul rând, sufletele care au fost asociate cu răul făcut altora în mod intenționat. Sunt suflete care au devenit din ce în ce mai contaminate într-o serie de vieți, în timp ce altele sunt complet subjugate de un singur corp. În ambele cazuri aceste suflete sunt duse în locuri de izolare unde energia lor are parte de un tratament mai radical decât sufletele obișnuite care se întorc.

Contaminarea sufletului poate avea nenumărate forme și să fie mai mult sau mai puțin gravă în timpul unei încarnări. Un corp gazdă dificil are posibilitatea de a face ca un suflet mai puțin experimentat să se întoarcă în lumea spiritelor cu energia vătămată, în vreme ce o ființă mai avansată ar supraviețui aceleiași situații rămânând relativ intactă. Energia sufletului obișnuit va fi umbrită atunci când acesta a trăit într-un corp gazdă obsedat de frică și de furie. Întrebarea este, cât de mult?

Gândurile, sentimentele, dispozițiile și atitudinile noastre sunt mediate de către substanțele corpului, care sunt eliberate prin semnalele de amenințare și de pericol, pe care le percepe creierul. Mecanismele de luptă sau de avânt provin din creierul nostru primitiv, nu din suflet. Sufletul are o mare capacitate de a controla reacțiile noastre biologice și emoționale față de viață, dar puține suflete sunt capabile să regleze un creier care nu funcționează bine. Sufletele prezintă asemenea cicatrici atunci când părăsesc un corp care s-a deteriorat în acest fel.

Am propria teorie referitoare la nebunie. Sufletul intră în făt și începe să fuzioneze cu mintea umană înainte de a se naște copilul. Dacă acesta se maturizează cu sindromuri mentale organice, psihoze, sau cu nereguli afective majore, rezultatul este comportamentul anormal. Sufletul care se luptă în corp nu se asimilează complet. Când acest suflet nu mai poate controla comportamentul aberant al corpului său, cele două încep să se separe, formându-se o personalitate disociată. Sunt mulți factori psihici, emoționali și de mediu care contribuie atunci când o persoană devine un pericol pentru ea însăși și pentru ceilalți. În acest caz, Eul combinat a fost afectat.

Unul dintre semnalele de alarmă pentru sufletele care își pierd capacitatea de a dirija ființele umane care se abat de la normal este atunci când aceste suflete au traversat o serie de vieți în corpuri care au demonstrat o lipsă de intimitate și au exprimat tendințe violente. Aceasta are un efect de domino la un suflet care cere unui astfel de corp să depășească violența. Deoarece avem liber arbitru, ghizii noștri sunt indulgenți. Un suflet nu este absolvit de responsabilități pentru o minte umană tulburată pe care nu este capabil să o regleze, deoarece face parte din aceasta. Problema sufletelor care învață mai greu este că s-ar putea să fi avut o scrie de lupte în viețile anterioare, înainte de a ocupa un corp care, depășind nivelul săvârșirii răului, a atins pragul maleficului.

Ce se întâmplă cu aceste suflete tulburate când se întorc în lumea spiritelor? Voi începe citând un client care mi-a oferit o descriere (din afară) a locului unde sunt duse sufletele grav afectate. Unii dintre subiecții mei numesc această zonă Orașul Umbrelor:

Aici se elimină energia negativă. Dat fiind că s-au adunat atâtea suflete cu energie negativă, acest loc este întunecat pentru noi, cei de afară. Nu putem intra aici, unde sufletele asociate cu ororile trec printr-un proces de schimbare. Și, în orice caz, nici n-am vrea să mergem acolo. Este un loc de vindecare, dar de la distanță pare o mare neagră - în timp ce o privesc de pe o plajă luminoasă. Lumina care înconjoară această zonă este mai puternică prin contrast, pentru că energia pozitivă se diferențiază prin această bunătate redată de lumina strălucitoare.

Când privești întunericul acesta cu atenție, vezi că nu este chiar negru, ci un amestec de verde închis. Știm că acesta este un aspect al forțelor unite ale vindecătorilor care lucrează aici. Cunoaștem, de asemenea, că sufletele care sunt aduse aici nu sunt absolvite. În final, într-un fel sau altul, ele trebuie să îndrepte răul făcut altora. Trebuie să facă asta pentru a-și recăpăta energia pozitivă.

Subiecții care sunt familiarizați cu sufletele vătămate îmi explică faptul că unele dintre cele mai cumplite amintiri ale faptelor lor rele nu dispar complet. Se știe că este imposibil ca

sufletul să nu rețină ceva dintr-o viață în care a făcut rău. Această cunoaștere este relevantă pentru deciziile viitoare. Totuși, reînvierea sufletului în lumea spiritelor se face cu milă. După tratament, sufletul nu reține în totalitate detaliile referitoare la răul făcut altora în timp ce se afla în fostele sale corpuri gazdă. Dacă nu ar fi așa, sentimentul de vină legat de amintirea unor astfel de vieți ar fi atât de puternic, încât sufletele ar putea refuza să se reîncarneze ca să îndrepte răul făcut. Aceste suflete ar putea să nu mai aibă destulă încredere în ele pentru a ieși din prăpastia disperării. Am înțeles că există suflete ale căror acte în corpurile lor gazdă au fost atât de mârșave, încât nu li se permite să se întoarcă pe Pământ. Sufletele sunt fortificate prin procesul de regenerare în speranța că vor putea ține sub control viitoarele corpuri cu potențial malefic. Desigur, odată ajunse în noul corp, amnezia anumitor greșeli din viețile anterioare nu ne lasă să fim atât de inhibați, încât să nu progresăm.

Există diferențe în procesul de regenerare a sufletelor afectate moderat și a celor prejudiciate grav. După ce am ascultat o scrie de explicații despre tipurile de tratament ale energiei, am ajuns la concluzia următoare: cel mai radical mod de purificare a energiei este acela de *remodelare* a energiei, iar cea mai puțin drastică metodă este *îndreptarea* formei energetice. Aceasta este o supersimplificare, deoarece sunt multe lucruri pe care nu le știu despre aceste tehnici ezoterice. Arta reconstituirii energiei este stăpânită de maestrii care nu se reîncarnează și care nici nu se află în biroul meu ca să răspundă la aceste întrebări. Eu lucrez cu ucenicii. Cazul 20 va arunca o privire în domeniul mecanismelor de îndreptare a energiei, iar cazul 21 se va referi la remodelarea acesteia.

Cazul 20

Subiectul meu în acest caz este un practicant al medicinei chiropractice și homeopatice, care se ocupă cu repolarizarea energiei dezechilibrate a pacienților. Acest client este vindecător de mii de ani pe Pământ și în lumea spiritelor se numește Selim.

Dr. N: Selim, mi-ai vorbit despre grupul vostru de vindecători din lumea spiritelor și despre faptul că voi cinci vă pregătiți în probleme specifice legate de energie. Aș vrea să știu mai multe despre munca voastră. Poți să începi prin a-mi spune cum se numește grupul vostru de studiu și ce faceți?

S.: Ne pregătim să fim regeneratori. Lucrăm ca să îndreptăm... să reorganizăm... și să echilibrăm energia dislocată.

Dr. N: E vorba de locul destinat acelor suflete a căror energie a fost dislocată?

S.: Da, cele aflate într-o stare proastă. Acelea care nu se vor întoarce la grupurile lor imediat. Ele vor sta în locul de ancorare.

Dr. N: Poți estima acest lucru la poarta de intrare în lumea spiritelor?

S.: Nu, nu pot. Nu am atins încă acest nivel. Decizia e luată de ghizii lor, care îi vor chema pe maeștrii care mă învață și pe mine.

Dr. N: Spune-mi atunci, Selim, când anume intervii tu, după ce un suflet cu afecțiuni severe se întoarce în lumea spiritelor?

S.: Sunt chemat de instructorul meu atunci când se consideră că pot ajuta în acest proces de vindecare a energiei. Atunci merg la locul de ancorare.

Dr. N: Te rog, explică-mi de ce folosești termenul de „loc de ancorare” și cum anume arată acesta?

S.: Sufletul deteriorat este ținut aici până ce regenerarea sa devine completă și este din nou sănătos. Această sferă arată ca un stup acoperit de faguri. Fiecare suflet are propriul loc în care să locuiască pe durata vindecării.

Dr. N: Acest lucru sună foarte asemănător cu descrierile pe care le-am auzit despre incubajul noilor suflete după crearea lor și înainte ca ele să fie repartizate grupurilor.

S.: E adevărat... acestea sunt spații în care energia este hrănită.

Dr. N: Așadar, toate aceste spații asemănătoare stupilor se află în același loc și servesc acelorași scopuri - atât pentru regenerare, cât și pentru creație?

S.: Nu, nu este așa. Lucrez într-un loc al sufletelor deteriorate. Sufletele nou-create nu sunt deteriorate. Nu îți pot spune nimic despre locurile acestora.

Dr. N: Bine, Selim, vorbește-mi atunci despre acele locuri pe care le cunoști și în care ai experiență. De ce crezi că ți-a fost repartizat acest fel de muncă?

S.: (mândru) Grație marii mele experiențe, acumulate în atâtea vieți în care am lucrat cu oameni răniți. Atunci când am întrebat dacă aș putea să mă specializez ca regenerador, dorința mi-a fost îndeplinită și am fost repartizat într-o clasă de inițiere.

Dr. N: Și astfel, dacă un suflet grav rănit este întors la locul de ancorare, ești unul dintre sufletele care pot fi chemate să dea o mână de ajutor?

S.: (dă din cap în sens negativ) Nu neapărat. Sunt solicitat să merg în locurile de regenerare numai pentru a lucra cu energia moderat dislocală. Sunt un începător. Există multe lucruri pe care nu le știu.

Dr. N: Bine, dar am un mare respect pentru ceea ce știi, Selim. Înainte de a te întreba despre nivelul muncii tale, poți să-mi explici de ce un suflet afectat ar trebui să fie trimis la locul de ancorare?

S.: Ele au fost subjugate de ultimul lor trup. Multe sunt suflete care au fost oprite în mod repetat în viețile anterioare. Acestea sunt acele suflete care devin blocate în viața de după viață, nefăcând nici un progres. Fiecare trup le-a contaminat și mai mult. Eu lucrez cu aceste suflete mai mult decât cu acelea care au avut distrugerii semnificative de energie, într-o viață sau în mai multe.

Dr. N: Aceste suflete a căror energie a fost sleită în mod gradual cer ajutor sau sunt silite să vină la locul de ancorare?

S.: (prompt) Nici unul nu e forțat. Strigă după ajutor, pentru că au devenit total ineficiente, repetând mereu aceleași greșeli. Profesorii lor văd că nu se regenerează suficient între vieți. Vor să fie regenerate.

Dr. N: Același strigăt de ajutor vine și din partea sufletelor care au fost sever afectate?

S.: (face o pauză) Probabil că mai puțin. E posibil ca o viață să fie atât de distructivă, încât să distrugă... identitatea sufletului.

Dr. N: Ca atunci când sunt implicate în acte crude de violență?

S.: Acesta ar fi un motiv, da.

Dr. N: Selim, te rog să-mi dai câte detalii poți despre ce se întâmplă când ești chemat la locul de ancorare să lucrezi la un caz unde este vorba despre energie grav afectată.

S.: Înainte de a-l întâmpina pe noul sosit, unul dintre Maeștrii de Restabilire conturează meridianele de energie pe care le vom regenera. Revedem ceea ce se știe despre sufletul vătămat.

Dr. N: Sună ca și cum ați fi chirurghi care se pregătesc pentru o procedură cu raze X înainte de operație.

S.: (încântat) Da, asta îmi dă o idee la ce să mă aștept în planul tridimensional. Îmi plac provocările legate de munca de refacere a energiei.

Dr. N: Bine, condu-mă prin acest proces.

S.: Din perspectiva mea, sunt trei pași. Începem cu examinarea tuturor particulelor de energie vătămată. Apoi, aceste zone întunecate de blocaj sunt înlăturate și ceea ce rămâne - golurile - sunt reumplute cu o infuzie de energie nouă, purificată. Aceasta este suprapusă peste energia reparată, pentru fortificare.

Dr. N: Și reumplerea înseamnă pentru tine doar reîndreptarea formei, ca și cum ar exista ceva și mai radical?

S.: Da.

Dr. N: Ești implicat personal în toate fazele acestei operații?

S.: Nu, sunt antrenat pentru prima etapă a evaluării și pot să ajut puțin și la a doua etapă - acolo unde modificările nu sunt atât de complexe.

Dr. N: Înainte de a începe efectiv să lucrezi, ce vezi atunci când energia unui suflet a avut mult de suferit?

S.: Energia vătămată arată ca un ou prăjit, atunci când partea albă s-a întărit. Trebuie s-o înmuiem și să umplem găurile negre.

Dr. N: Hai să vorbim puțin despre această energie întunecată...

S.: (întrerupe) Ar fi trebuit să adaug că energia vătămată poate cauza și... leziuni. Aceste fisuri sunt și ele goluri, provocate de vătămare gravă fizică sau emoțională.

Dr. N: Care sunt efectele energiei sfărâmate asupra sufletului încarnat?

S.: (face o pauză) Acolo unde energia nu este distribuită în mod egal, aceasta se datorează deteriorării energiei pe termen lung.

Dr. N: Ai vorbit despre rearanjarea și repararea energiei vechi cu o energie nouă, purificată, pentru vindecare. Cum se procedează?

S.: Prin raze intense, încărcate. Este o muncă delicată, pentru că trebuie să îți păstrezi propriul tipar vibrațional... În secvențe care se potrivesc cu cele generate de către suflet.

Dr. N: O, devine, așadar, un fapt personal. Energia unui maestru este folosită drept cale de transmitere?

S.: Da, dar sunt și alte surse de energie nouă, purificată pe care nu le utilizez mult și despre care știu prea puțin din cauza lipsei mele de experiență.

Dr. N: Selim, mi-ai povestit cum energia solidificată este fluidizată și i se permite să se întoarcă în spațiile potrivite, dar mă interesează introducerea noii energii purificate. Nu cumva schimbați identitatea nemuritoare a acestor suflete prin toată această reconfigurare?

S.: Nu, am făcut... schimbări... ca să întărim ceea ce există deja... să aducem sufletul aproape de forma sa originală. Nu vrem să se întâmple asta din nou.

Dr. N: Există vreun mod de a vă testa eficiența muncii după ce ați terminat-o?

S.: Da, putem simula un câmp de energie negativă - lichidă - în jurul sufletului regenerat - ca să vedem dacă se poate infiltra prin structura reparațiilor noastre. Cum am mai spus, nu vrem să repetăm acest proces.

Dr. N: O ultimă întrebare, Selim. Când terminați, ce se întâmplă cu sufletul regenerat?

S.: Depinde. Toate stau cu noi un timp... vindecăm prin sunet... muzică vibrațională... lumină... culoare. Și când aceste suflete sunt eliberate, există multă grijă în ceea ce privește următoarele lor încarnări și selecția corpurilor, (oftează) Dacă sufletul a fost într-un corp care a făcut rău altora în vieți anterioare... atunci... am fortificat aceste suflete ca să se întoarcă și să înceapă un nou drum.

Următorul meu caz este un exemplu de remodelare radicală (a energiei). În cazul 21 este vorba despre o clasă specială de

suflete pe care le numesc suflete hibrid. În capitolul 8, cazul 61 este vorba de un alt reprezentant al acestui tip de suflet. Cred că sufletele hibrid au tendința de a se autodistrage pe Pământ, fiindcă s-au încarnat în alte lumi înainte de a veni aici. Există unele suflete hibrid care se adaptează foarte greu pe planeta noastră. Dacă acest lucru este adevărat, probabil prima lor încarnare aici a fost în ultimele câteva mii de ani. Celelalte s-au adaptat deja pe Pământ sau l-au părăsit pentru totdeauna. Mai puțin de un sfert dintre toți clienții mei își amintesc că au vizitat alte lumi între vieți. Această activitate în sine nu înseamnă că sunt suflete hibrid. Un procent și mai mic al clienților mei își amintesc că s-au încarnat în alte lumi înainte de a veni pe Pământ. Acestea sunt sufletele hibrid.

Hibridul este, de obicei, un suflet mai vechi care, dintr-o serie de motive, a decis să-și trăiască restul de vieți fizice pe planeta noastră. Vechea sa lume poate să nu mai fie locuibilă sau este posibil să fi trăit într-o lume blândă unde viața a fost prea ușoară și acum vrea o provocare, într-o lume ca Pământul care încă nu și-a atins potențialul. Indiferent de circumstanțele în care un suflet părăsește o lume, consider că aceste încarnări implică în mod tipic forme de viață care au fost ușor superioare, aproape egale sau ușor inferioare posibilităților creierului uman. Sufletele hibrid care s-au încarnat pe planete cu civilizații cu o tehnologie mai avansată decât cea de pe Pământ, cum ar fi cele care călătoresc în spațiu, au un nivel mai inteligent, deoarece sunt o rasă mai veche. De asemenea, am remarcat că atunci când am un suflet hibrid în calitate de client, acesta tinde să aibă abilități psihice paranormale.

Uneori clienții hibridi confundă primele lor încarnări în alte lumi fizice cu viața pe Pământ până când clarificăm faptul că prima lor lume seamănă doar cu unele locuri de aici. Un bun exemplu în acest sens îl constituie viziunile unei vieți pe continentul Atlantida. Fără a nesocoti posibilitatea ca Atlantida să fi existat pe Pământ cu mii de ani în urmă, bănuiesc că amintirile existenței în alte lumi sunt sursa multora dintre miturile pământene străvechi.

Cred că suflet hibrid este un termen potrivit pentru acele suflete dintre noi care își au originea în încarnări mixte. Astfel de suflete s-au dezvoltat sălășluind în gazde care sunt diferite genetic de oameni. Am văzut oameni înzestrați în această viață

care și-au început dezvoltarea în altă lume. Cu toate acestea, există o latură întunecată a acestei experiențe, după cum va explica un subiect al nivelului V, care se antrenează pentru a deveni Maestru în Reabilitare.

Cazul 21

Dr. N: Având în vedere că lucrezi cu suflete grav afectate, poți să-mi dai mai multe informații despre sarcinile tale?

S.: Sunt într-o secțiune specială unde lucrez cu acele suflete care s-au pierdut într-un vârtej de răutate.

Dr. N: (după ce am aflat că acest subiect lucrează numai cu acele suflete de pe Pământ, care s-au încarnat pe alte lumi înainte de a veni aici) În această secțiune sunt sufletele despre care am auzit?

S.: Da, într-o zonă de refacere unde ne ocupăm de acele suflete care au devenit atroce.

Dr. N: Ce nume îngrozitor pentru un suflet!

S.: Îmi pare rău că te deranjează, dar cum altfel poți numi un suflet care a făcut fapte atât de rele, încât nu poate fi salvat în stadiul de față?

Dr. N: Știu, dar corpul uman a avut destul de mult de-a face cu...

S.: (întrerupându-mă) Nu credem că asta este o scuză.

Dr. N: Bine, atunci te rog vorbește mai departe despre natura muncii tale.

S.: Sunt un restaurator în etapa a doua.

Dr. N: Ce înseamnă asta?

S.: Când sufletele se desprind de trup, sunt întâmpinate de ghizi și, poate, de vreun prieten apropiat. Această primă fază nu durează mult și atunci sufletele care au comis acte teribile sunt aduse aici, la noi.

Dr. N: De ce nu durează această primă fază la fel de mult ca în cazul altor suflete?

S.: Nu vrem ca sufletele să înceapă să uite efectul faptelor lor - răul și durerea pe care le-au provocat pe Pământ. Faza a doua le separă de sufletele necontaminate.

Dr. N: Sună ca și cum ai conduce o colonie de leproși.

S.: (tăios) Nu mă amuză remarca.

Dr. N: (după ce îmi cer scuze) Doar nu vrei să spui că toate sufletele care comit fapte rele sunt suflete hibrid, cum le numești tu?

S.: Sigur că nu, aceasta este secțiunea mea. Dar trebuie să înțelegi că unii care au fost adevărați monștri pe Pământ sunt hibrizi.

Dr. N: Credeam că lumea spiritelor este un loc unde domnește ordinea, cu maeștri care au cunoștințe superioare. Dacă aceste suflete hibrid au făcut lucruri groaznice ca oameni - fiind incapabile să se adapteze la particularitățile emoționale ale corpului uman - de ce au fost trimise aici? Acest raționament îmi arată că lumea spiritelor nu este infailibilă.

S.: Marea majoritate sunt suflete bune și aduc mari contribuții societății omenesci. Ai vrea să le refuzăm tuturor sufletelor ocazia de a veni pe Pământ doar pentru că unele dintre ele apucă pe căi greșite?

Dr. N: Desigur că nu. Să continuăm. Ce faceți cu aceste suflete?

S.: Alții, superiori mie, le examinează energia contaminată prin prisma efectului pe care l-a avut lumea în care și-au trăit primele experiențe asupra corpului lor omenesc. Cei care fac acest lucru vor să știe dacă acesta a fost un caz izolat sau dacă și alte suflete de pe acea planetă au avut probleme pe Pământ. Dacă se dovedește astfel, atunci e posibil ca accesul altor suflete din acea lume să nu mai fie permis pe Pământ.

Dr. N: Te rog, povestește-mi mai multe despre secțiunea ta.

S.: Zona mea nu se ocupă de sufletele care au comis o singură greșeală foarte gravă. Lucrăm cu suflete care au trăit vieți de cruzime sistematică. Aceste suflete pot acum să aleagă. Vom face tot ce ne stă în putință ca să le purificăm energia și dacă considerăm că pot fi salvate, li se oferă șansa de a se întoarce pe Pământ în încarnări în care vor avea parte de aceeași durere pe care au provocat-o, dar sporită.

Dr. N: Poate fi salvat un suflet care a comis atrocități în viață, dar care a avut mustrări de conștiință pronunțate?

S.: Probabil.

Dr. N: Credeam că justiția karmică nu pedepsește.

S.: Nu pedepsește. Oferta aceasta reprezintă șansa de a se stabiliza și de a-și ispăși păcatele. De obicei, îți ia mai mult de o

viață să înduri aceeași durere pe care ai provocat-o multor oameni. De aceea am spus „sporită”.

Dr. N: Chiar și așa, cred că multe suflete aleg această calc.

S.: Te înșeli. Majoritatea se tem prea tare că vor avea din nou același mod de viață. În plus, le lipsește curajul de a fi victime într-o serie de vieți viitoare.

Dr. N: Dacă nu vor să se întoarcă pe Pământ, ce faci?

S.: Atunci, aceste suflete vor lua calea celor care considerăm că nu pot fi salvate. Apoi le vom disemina energia.

Dr. N: Acesta este un procedeu de remodelare a energiei - sau ce?

S.: A... da... noi îl denumim fragmentarea energiei - ceea ce înseamnă diseminare. Firește, este o remodelare. Descompunem energia în particule.

Dr. N: Credeam că energia nu poate fi distrusă. Nu distrugeți identitatea acestor suflete contaminate?

S.: Energia nu este distrusă, ci doar schimbată și convertită. Putem amesteca o particulă din vechea energie cu particule de energie nouă, proaspătă. Această diluare va face energia contaminată inofensivă, și în același timp o mică parte din identitatea originală rămâne intactă.

Dr. N: Deci, energia negativă este amestecată cu supradoze de energie nouă, bună pentru a face inofensiv sufletul contaminat?

S.: (râde) Nu neapărat energie „bună”, ci proaspătă.

Dr. N: De ce ar refuza un suflet să i se disemineze energia?

S.: Chiar dacă sufletele care acceptă aceste proceduri pentru binele lor își revin și duc vieți productive pe Pământ și în altă parte... sunt suflete care nu vor să-și piardă deloc identitatea.

Dr. N: Atunci, ce se întâmplă cu aceste suflete care vă refuză ajutorul?

S.: Multe vor ajunge într-o stare de incertitudine, într-un loc singuratic. Nu știu ce li se va întâmpla în cele din urmă.

După cum am mai menționat, contaminarea sufletului nu vine numai de la corpul fizic. Firește, vătămarea energiei descrise în ultimele două cazuri indică faptul că înseși sufletele sunt entități impure care contribuie la propria tristețe.

Înainte de a continua, vreau să precizez ceva despre alegerea karmică, foarte important de reținut pentru noi toți. Când vedem oameni care sunt victime și duc o viață de suferință, aceasta nu înseamnă neapărat că au făcut fapte rele într-o viață trecută. Un suflet care nu a cauzat rău în trecut poate să aleagă suferința emoțională, pentru a învăța mai multe despre compasiune față de alții și empatic, oferindu-se dinainte să ducă o viață de chin.

Sunt cazuri în care energia unui suflet nu este foarte vătămată, astfel încât, deși are nevoie de atenție specială, nu necesită prezența unui Maestru de Reabilitare. Următorul citat face parte dintr-un raport al unui client despre un suflet înzestrat care lucrează într-o zonă de refacere. Mă gândesc la acel suflet ca la o asistentă care conduce un spital de pe front, și clientul meu este de acord:

O, este Numi - mă bucur atât de mult. N-am mai văzut-o de trei sau patru vieți, dar tehnicile ei de refacere și reprogramare a energiei sunt excelente. Sunt încă cinci ființe de care are grijă în acest loc, dar pe care nu le cunosc. Nu-mi vine și mă trage înspre ea. Pătrunde în interiorul meu și își amestecă energia cu a mea obosită. Simt infuzia vibrațiilor sale stimulatoare și mă remodelează puțin. Este ca și cum mi s-ar reîmprospăta propria energie. Curând, sunt gata să plec iar. Nu-mi zâmbește și-mi spune la revedere până data viitoare.

Sufletele singurătății

În ultimul capitol am explicat cum anumite suflete, care au trăit experiența morții fizice, părăsesc trupul și se izolează o perioadă. Nu sunt fantome, dar nu acceptă moartea și nu vor să se ducă acasă. Puținele suflete din această categorie de care mă ocup sunt în impas față de ele însele. Tendința lor majoră este aceea de evitare. În cele din urmă, sunt convinse de către ghizi capabili să stabilească o legătură empatică să se întoarcă în lumea spiritelor. Le-am numit „sufletele tăcerii”. Am mai spus și că se consideră o activitate normală pentru sufletele sănătoase din lumea spiritelor să petreacă un timp liniștite, departe de celelalte. În afară de a reflecta asupra destinului lor,

sufletele pot folosi această perioadă ca să ajungă la oamenii pe care i-au lăsat în urmă pe Pământ.

Totuși, există o altă categorie de suflete tăcute pe care le numesc „suflete singuratică” sau suflete ale singurătății, spre deosebire de sufletele izolate. Ar putea părea că despici firul în patru, dar sunt diferențe mari. Sufletele care doresc singurătatea sunt suflete sănătoase care s-au supus procesului de recuperare și cu toate acestea simt în continuare efectele contaminării cu energie negativă. Iată un astfel de caz:

După fiecare viață, mă duc într-un sanctuar pentru a medita în liniște. Mă gândesc la ce vreau să salvez și să recuperez din ultimul meu trup și la ce ar trebui să renunț. Chiar în acest moment, salvez curajul și încerc să scap de neputința de a menține un angajament personal. Pentru mine, acesta este un loc unde sortez însușiri și ceea ce decid să păstrez va face parte din caracterul meu. Restul se aruncă.

Numai un anumit gen de suflete face această activitate un timp îndelungat. Deseori, sunt suflete mai avansate care reflectează mai mult dacă sunt singure. Acestui tip de suflet i-ar putea aparține conducătorii a căror energie a fost epuizată, fiindcă au apărut alți oameni. Un astfel de suflet este Achem, un suflet care își dedică energia pentru a-i face pe alții mai buni.

Cazul 22

Acest subiect a luptat în viața sa trecută împotriva dominației franceze asupra Marocului și a fost capturat în 1934. Ca luptător în rezistență, clientul meu a fost dus din Munții Atlas în deșertul Sahara și torturat pentru a da informații, dar a refuzat. După ce a fost trântit la pământ, a fost lăsat să moară, o pieire lentă în soarele fierbinte.

Dr. N: Achem, te rog să-mi explici de ce îți trebuie o perioadă atât de lungă de singurătate după viața din Maroc?

S.: Sunt un suflet protector și energia mea nu și-a revenit încă după efectele acestei vieți.

Dr. N: Ce este un suflet protector?

S.: Noi, sufletele protectoare, încercăm să îi protejăm pe acei oameni care trebuie să-și păstreze bunătatea înăscută și dorința intensă de a face viețile multor oameni mai bune.

Dr. N: Pe cine ai protejat în Maroc?

S.: Pe liderul mișcării de rezistență, ce se opunea colonizării franceze. Datorită anilor mei de sacrificiu, a putut să-i ajute mai mult pe oamenii noștri să lupte pentru libertate.

Dr. N: Sună ca și cum ar fi vorba de o responsabilitate foarte mare. Obişnuiești să te implici în mișcări politice și sociale în viețile tale?

S.: Da, și în război. Suntem luptători ai cauzelor bune.

Dr. N: Ce atribute au sufletele protectoare, ca grup?

S.: Ne distingem prin perseverență și calm în situații limită în timp ce îi ajutăm pe alții care merită.

Dr. N: Dacă îi înfrunțați pe cei care caută să le facă rău oamenilor pe care îi protejați, cine anume decide dacă aceștia merită protecția voastră? Mi se pare că este un lucru foarte subiectiv.

S.: Adevărat, și de aceea stăm mult să reflectăm unde putem fi de folos cel mai bine oamenilor. Munca noastră poate fi ofensivă sau defensivă prin natura sa, dar nu ne implicăm în nici o acțiune agresivă lipsită de principii.

Dr. N: Bine, să vorbim despre epuizarea energiei tale după aceste încercări. De ce nu a revenit la normal în urma acestui „duș” vindecător sau după vreun alt procedeu de refacere?

S.: (râde) Tu îl numești „duș”, cu îl definesc „spălător de mașini”! Este ca un tub care se ondulează și te freacă pe toate părțile cu energie pozitivă, exact ca periile unui spălător de mașini. Tocmai i-am însoțit pe câțiva dintre studenții mei tineri care au trecut prin el după ultima viață și se simt excelent.

Dr. N: Deci, de ce nu te-a ajutat „spălătorul de mașini”?

S.: (mai serios) Nu a fost tocmai de ajuns, deși impuritățile s-au dus în mare parte. Nu, miezul ființei mele a fost afectat de cruzimea acelei vieți și de tortura pe care am îndurat-o.

Dr. N: Și ce faci?

S.: Îi trimit de la mine pe studenți și mă duc la sanctuarul unde pot să realizez o conexiune deplină cu mine însumi.

Dr. N: Te rog, spune-mi tot ce poți despre acest loc și ce faci acolo.

S.: Este un spațiu închis, întunecos - unii îl numesc camera de dormit - unde sunt și alții care se odihnesc, dar nu ne vedem. Simt că acum mai sunt încă vreo douăzeci. Ne simțim atât de goliți de energie, încât nu dorim să luăm legătura unii cu alții un timp. Paznicii au grijă de noi.

Dr. N: Paznicii? Cine sunt aceștia?

S.: Paznicii Neutralității au multă îndemânare în ceea ce privește non-interferența. Talentul lor constă în faptul că pot avea grijă de noi fără a interveni absolut deloc în gândurile noastre. Ei sunt gardienii camerelor de dormit.

Notă: Aparent, Paznicii Neutralității constituie un subgrup al Maeștrilor Restabilirii. Ei au alte nume, dar prin neutralitate se înțelege faptul că facilitează vindecarea indirect, fără a comunica în vreun fel. Clienții mei spun că aceste ființe veghează la liniștea absolută a sufletelor pe care le au în grijă.

Dr. N: Cum arată acești gardieni pasivi?

S.: (tăios) Nu sunt pasivi. Imaginea pe care ți-o pot oferi este aceea a călugărilor ce se plimbă printr-un sanctuar. Paznicii au mantii și o glugă peste față, astfel încât nu ne dezvăluie identitatea lor. Au dânduri opace, dar sunt foarte grijulii.

Dr. N: Deci ei, pur și simplu, veghează asupra voastră în timp ce vă odihniți?

S.: Nu, nu - tot nu înțelegi. Ei se pricep foarte bine să aibă grijă de noi. Preocuparea lor este să ne regleze energia pe care am acumulat-o în lumea spiritelor înainte de a începe o viață fizică.

Dr. N: Am auzit multe despre caracteristica sufletului de a se divide. De ce nu te duci în zona ta spirituală ca să-ți iei restul de energie și să te contopești cu ea? Sau de ce nu îți regenerează energia contaminată o echipă de Maeștri ai Restabilirii?

S.: (respiră profund) O să încerc să explic. Nu avem nevoie de așa ceva. Vrem să ne vindecăm de *efectele* impurităților, și chiar să ne recăpătăm propria energie, purificată și odihnită. Paznicii ne ajută la refacerea propriei energii.

Dr. N: E ca și cum ai face o transfuzie de la propria bancă de sânge?

S.: Da, exact, acum începi să înțelegi. Nu vrem să o facem în grabă. Nici nu avem nevoie de o refacere radicală. Primim lent infuzii din propria energie pe o perioadă prelungită pentru mai multă... elasticitate. Dorim înapoi puterea pe care am avut-o înainte de o viață grea, sporită după experiența fizică prin care am trecut.

Dr N: Câți ani durează această perioadă prelungită de refacere în sanctuar?

S.: O, e greu de spus... douăzeci și cinci până la cincizeci de ani... am vrea mereu să fie mai lungă, deoarece Paznicii își folosesc frecvențele vibraționale să ne... maseze energia - ceea ce este fantastic. Ei sunt totuși ființe foarte discrete, nu vor să fie văzute și să le vorbești, dar știu că le suntem recunoscători pentru grija pe care ne-o poartă. Cunoscm, de asemenea, când este timpul să ne alăturăm prietenilor noștri și să ne întoarcem la lucru (râde). Atunci, suntem împinși afară.

Din cazuri ca acesta am aflat că unul dintre cele mai bune moduri de a repara energia vătămată este de a o primi înapoi lent. Multe suflete singuraticе sunt destul de avansate și nu necesită refacere în zonele speciale. Aceste suflete viguroase pot avea uneori prea multă încredere în ele. Achem a recunoscut că a luat în Maroc numai 50% din energia sa și că ar fi trebuit să se „încarce mai tare” înainte să înceapă acea viață.

Următoarea secțiune vorbește despre vindecătorii planetari care lucrează în medii fizice. De vreme ce aceste suflete sunt, în general, încă încarnate, subiecții mei nu le consideră maeștri. Aici sunt incluse sufletele transformatoare menționate în următorul caz. În munca planetară suntem expuși la multe lucruri deosebite și aceasta constituie un teren de bază pentru pregătirea sufletelor în dezvoltare.

Vindecarea energiei pe Pământ

Vindecători ai corpului uman

Când am aflat că există suflete specializate în refacerea energiei vătămate în lumea spiritelor, am fost curios să știu cum aplică aceste suflete cunoștințele spirituale din

subconștient când lucrează în formă fizică. Unele suflete pun foarte mult accentul pe acest aspect al abilității lor de a ajuta ființele umane. Următorul meu caz este o femeie care lucrează folosind multe manifestări ale energiei, inclusiv reiki. Totuși, până la ședința noastră de hipnoză, nu prea cunoștea sursa puterii sale spirituale de vindecare. Numele ei spiritual este Puruian și în timpul ședinței noastre mi-a explicat cum și de ce sunt atât de necesare, deopotrivă pentru ființele încarnate și neîncarnate ajustările energiei.

Cazul 23

Dr. N: Puruian, aș vrea să știu dacă îți folosești pregătirea spirituală pentru vindecarea sufletului și în sarcinile tale de pe Pământ.

S.: (subiectul manifestă surprindere pe măsură ce mintea sa înregistrează întrebarea mea) Păi... da... nu mi-am dat scama cât de mult până acum... numai aceia dintre noi care vor să lucreze în continuare în acest fel pe Pământ se numesc transformatori.

Dr. N: Care este diferența? Cum definești un suflet transformator?

S.: (râde la recunoașterea denumirii) în calitate de transformatori, facem munca de reparație pe Pământ - suntem echipa care face curățenie - redând trupurilor sănătatea. Sunt oameni pe Pământ care au pete cenușii de energie care îi fac să se împotmolească. Îți dai seama de asta atunci când fac mereu aceleași greșeli în viață. Rolul meu este să mă încarnez, să-i găsesc și să încerc să îndepărtiez aceste pete, pentru ca ei să ia decizii mai bune, să capete încredere și apreciere de sine. Îi transformăm în persoane mai productive.

Dr. N: Puruian, aș vrea să clarificăm diferența, dacă există vreuna, între vindecarea sufletului în lumea spiritelor și transformarea energiei într-o lume fizică.

S.: (după o pauză lungă) Unele părți din pregătirea noastră sunt la fel, dar... transformatorii - aceia dintre noi cărora le place să lucreze cu forme fizice - sunt trimiși în alte lumi să studieze.

Dr. N: Descrie ultima perioadă de pregătire ca transformator înainte de a te întoarce pe Pământ.

S.: (șocată de întrebarea mea, dă un răspuns ca prin vis) O... două entități făcute din lumină au venit din altă dimensiune ca să lucreze cu noi șase (grupul de studiu al lui Puruian). Ne-au arătat cum să... ne menținem energia vibrațională concentrată într-o rază - și nu împrăștiată. Am învățat să-mi focalizez energia, ca să fie mai eficientă.

Dr. N: Aceste entități veneau dintr-o lume fizică?

S.: (pe un ton suav) Erau mai degrabă ca o sferă de gaz unde inteligența lor se afla sub formă de... baloane... dar ne-au făcut atât de bine. Am învățat... oh... am învățat...

Dr. N: (cu blândețe) Sunt convins. Să ne întoarcem la partea practică a ceea ce ai învățat, acum că ai devenit mai conștientă de originea abilităților tale. Spune-mi, cum aplici aceste cunoștințe spirituale în munca ta actuală de suflet transformator pe Pământ?

S.: (o privire mirată) Am în minte acum., văd cum lucrează... (se oprește)... raza focalizată...

Dr. N: (insist) Raza focalizată...?

S.: (cu seriozitate) O folosim ca pe o rază laser - cum ar face un dentist care scoate un dinte cariat - o îndreptăm asupra petei de energie cenușie pentru a o îndepărta. Aceasta este modalitatea rapidă. Îmi vine mai greu să folosesc o procedură lentă care durează mai mult și este și mai eficientă.

Dr. N: Bine, Puruian, adu-ți aminte că îmi explici cum îți folosești pregătirea spirituală în combinație cu cea pământească pentru a vindeca energia. Ai acum în memorie ambele aspecte. Povestește-mi despre metoda lentă.

S.: (respiră profund) Închid ochii și intru într-o semitransă când îmi apropiu mâinile de capul pacientului. Văd acum că ceea ce am învățat în lumea spiritelor mă ajută mai mult decât ce am învățat din cursurile de aici. Dar cred că nu are importanță.

Dr. N: Primim puterea de a îi ajuta pe alții din multe surse. Te rog, continuă să vorbești despre vindecarea pacienților de pe Pământ prin metoda lentă.

S.: Lucrez cu forme geometrice, de exemplu spirale de energie, pe care mi le formez în minte, în așa fel încât să fie potrivite cu configurația zonei afectate. Apoi, suprapun aceste structuri energetice peste petele cenușii. Datorită vibrațiilor mele lente, vindecătoare, zonele respective se refac, e ca și

cum ai pune ceva cald pe un mușchi care doare (face o pauză). Vezi, aceste suflete au fost vătămate atunci când s-au încarnat și această... infirmitate... se accentuează pe măsură ce corpul fizic se dezvoltă pe Pământ.

Dr: N: (surprins) Stai puțin. Cum adică au fost lezate când s-au încarnat? Credeam că munca voastră pe Pământ are de-a face, în principal, cu energia contaminată de suferințele vieții.

S.: Asta e doar o parte a problemei. Când sufletul intră în corpul uman pe Pământ, el vine în contact cu materia densă. La urma urmei, trupurile gazdă conțin energie animală primitivă, care este densă. Sufletul are o energie naturală pură, rafinată, care nu se amestecă ușor cu unele gazde umane. E nevoie de experiență pentru a se obișnui cu toate acestea. Mai ales sufletele tinere pot fi afectate. Se abat din drum și sunt... Întoarse pe dos.

Dr: N: Și poți proiecta diferite configurații de energie pentru pacienții tăi?

S.: Uh, aceasta e munca transformatorului. Liniile de energie vătămate sunt atât de... neregulate, ca o mângăleală... trebuie rearanjate pentru îndepărtarea energiei toxice. Aceste suflete sunt atât de dezechilibrate, încât trebuie să insistăm mult asupra celulelor corpului unde energia negativă împiedică fluxul celei pozitive. Când se realizează procedura cum trebuie, sufletul fuzionează deplin cu creierul uman. Dr: N: Atunci, merită să faci o asemenea muncă, într-adevăr.

S.: Există satisfacții, deși mai am încă multe de învățat (râde). Ne autodenumim bureți psihici pentru curățirea energiei.

Cazul 25 folosește reiki în munca ei pe Pământ, ceea ce nu este surprinzător. Reiki este o formă străveche de vindecare cu ajutorul mâinilor. După ce au fost evaluate pagubele produse energiei și s-a lucrat la vindecarea acesteia, practicanții acestei arte astupă găurile din câmpul energetic pentru a produce simetrie. Există teorii care spun că energia vătămată din corpul omenesc, fie ea fizică sau mentală, generează goluri în aura noastră, prin care poate pătrunde o forță negativă, demonică. Acesta este un alt mit bazat pe teamă, căruia i se acordă o atenție nemeritată. Specialiști în vindecare miau spus că acest lucru nu se întâmplă, fiindcă nu există nici o forță rea

exterioară care să încerce să pună stăpânire pe trup. Cu toate acestea, blocajele produse în câmpul nostru energetic pot cauza o reducere a capacității funcționale.

Mă deranjează, de asemenea, articolele științifice care nu dau crezare terapiei prin atingere cu mâinile, fiindcă am văzut ce putere are acest mod de vindecare asupra bolnavului. Această tămăduire este deseori oferită gratuit de anumite asistente medicale în spitale, dintr-o preocupare sinceră de a îngriji și a vindeca. Corpul nostru este format dintr-un câmp energetic de particule, care pare solid, dar fluid și are rol de conductor vibrațional. Un suflet transformator a spus următoarele despre metodele sale de vindecare prin atingere:

Secretul vindecării este să mă desprind de sinele meu conștient ca să evit inhibarea fluxului de energie dintre noi. Obiectivul meu este să fuzionez cu fluxul de energie al pacientului ca să aduc la suprafață tot ce este mai bun în acel trup. Locuirea se face cu tehnică, dar și cu dragoste.

Dacă partea care primește vindecarea se opune și inhibă fluxul liber al lui „chi” sau al forței vitale prin propriul negativism al minții, atunci persoana respectivă este perfect capabilă să împiedice detectarea câmpului său energetic de către vindecător. Acum că am intrat într-un nou mileniu, din ce în ce mai mulți oameni devin conștienți de proprietățile de vindecare ale meditației și învață să se autoîncarce cu energie. Sunt multe moduri de a ajunge la centrul înțelepciunii interioare apelând la o sursă de energie mai înaltă. Masajul, yoga, acupunctura și vindecarea biomagnetică sunt câteva dintre tehnicile disponibile pentru echilibrarea „chi” - ului nostru.

Energia trupească și cea sufletească sunt afectate de rezonanțe vibraționale care nu se armonizează. Trupul și sufletul trebuie să coexiste armonios pentru ca ființa umană să fie productivă. Dacă adoptăm o viziune holistică asupra sănătății trupului, sinele nostru creativ poate să funcționeze mai bine cu creierul uman. Dacă suntem în armonie cu sinele exterior și cel interior, aceasta favorizează o relație mai strânsă între fizic, psihic și mediul înconjurător.

Vindecători ai mediului

Înainte de a face cercetări asupra lumii spiritelor, nu știam nimic despre darul deosebit pe care îl au vindecătorii mediului de pe planeta noastră. Am aflat că însuși Pământul are propria rată vibrațională și că există oameni capabili să capteze această energie ecologică. Unul dintre cazurile care m-a făcut să văd acest lucru a fost o femeie rare lucrează la Serviciul Forestier în nord-vestul Pacificului. În scrisoarea în care îmi cerea să avem o ședință, mi-a explicat:

În ultimii câțiva ani am avut o senzație ca și cum mi-ar ieși scânteii din degete atunci când mă aflu în preajma vegetației dense. Nu doare, dar simt că trebuie să se elibereze ceva în timp ce lucrez în pădure. În ultima vreme am tot visat că îmi ieșeau fulgere din mâni și că voiam să le trag înapoi într-o sticlă, să le păstrez. Aceste vise par să îmi satisfacă o nevoie interioară și când mă trezesc sunt fericită. Oare înnebunesc?

Mă interesează oamenii care se cred nebuni din cauza unor fenomene inexplicabile din viața lor. Știu din proprie experiență cum este. Mulți dintre vechii mei colegi, care folosesc metode tradiționale, sunt convinși că mi-am pierdut mințile. Așa că am fost bucuros ca această femeie să devină clienta mea, după ce a acceptat să meargă la un medic să se asigure că nu are nimic pe fond nervos care îi cauzează probleme cu mâinile. Voi reda dialogul din acest caz din punctul unde discutam despre apartenența ei la un grup de studiu independent în lumea spiritelor.

Cazul 24

Dr. N: De ce v-ați reunit voi cinci în acest grup de studiu?

S.: Pentru că lucrăm cu energia în același fel. Ne ajută să ne îmbunătățim conștiința - abilitățile - atunci când suntem împreună.

Dr. N: Explică-mi, te rog.

S.: Ei, bine, situația noastră în momentul de față este că, individual, nu putem susține un flux de energie care să reziste foarte mult și să aibă efectul necesar.

Dr. N: Deci realizați ceea ce doriți în mod colectiv?

S.: Da, în oarecare măsură. de aceea ne place să lucrăm împreună, astfel încât să eliberăm energie la unison și să o „îmbutelim” în rezerve concentrate. Dacă lucrăm singuri, energia noastră nu este atât de puternică, atât de rafinată - se îndreaptă în toate direcțiile.

Dr. N: De aceea ai acele vise și senzațiile de scânteii în mâini în viața ta actuală?

S.: (reflectează) Da, văd că sunt un mesaj pentru mine. Trebuie să îmi schimb viața, în așa fel încât să lucrez mai mult cu energia.

Dr. N: Ți-ai ales actuala vocație dintr-un anumit motiv legat de abilitățile tale?

S.: Da!

Dr. N: Dar ceilalți membri ai grupului tău de studiu din lumea spiritelor?

S.: (zâmbește larg) Doi dintre ei lucrează cu mine în serviciul forestier.

Dr. N: Aș zice că tu și prietenii tăi sunteți vindecători planetari și munca asta vi se potrivește de minune acum, când există atâta distrugere a mediului pe Pământ.

S.: (tristă) E îngrozitor și este mare nevoie de noi aici.

Dr. N: Spune-mi, tu și membrii grupului tău de studiu v-ați pus energia în slujba mediului în multe vieți trecute pe Pământ?

S.: A, da... mult timp.

Dr. N: Dă-mi un exemplu.

S.: În ultima mea viață am fost indian Alonquian și mă chema Copacul Cântător. Treaba mea era să mă asigur că pământul nostru ne va da mâncare în continuare. Stăteam în pădure ore întregi cu mâinile întinse. Tribul credea că vorbesc cu copacii și cu pământul, dar, de fapt, făceam schimb de energie cu acesta. Este o extensie a minții și a sufletului cu puțin ajutor din partea ghizilor noștri.

Dr. N: Și astăzi?

S.: (pauză) Când creezi și întreții frumusețea și rodnicia pământului, le dai forțe și altora care trăiesc aici. Prin intermediul mâinilor tale, oferi un mijloc prin care ceilalți sunt motivați de frumusețea a ceea ce văd în jurul lor, și primesc sprijin din partea mediului.

Uneori, după ani de zile, primesc scrisori de la clienți care vor să-mi spună că, în sfârșit, și-au atins țelul în viață. O persoană cu darul de a vindeca mediul poate să-mi scrie, să mă anunțe că a devenit arhitect peisagist, că a deschis o grădiniță în aer liber sau că s-a alăturat unui grup de protest pentru a opri tăierea copacilor bătrâni. Îmi plac aceste aspecte din munca mea în ceea ce privește orientarea în carieră, care încep cu întrebarea „De ce mă aflu aici?”. Când m-am implicat în cercetarea misterelor lumii spiritelor, m-am gândit că oamenii vor să știe, în primul rând, despre ghizii lor spirituali și sufletele lor pereche. În schimb, am descoperit că interesul lor primordial este scopul în viață.

Înainte de a părăsi subiectul mediului înconjurător și al modului în care oamenii sunt capabili să-și regleze vibrațiile la cele ale planetei, aș vrea să spun ceva despre locurile sfinte. Mai mulți cercetători au raportat faptul că există locuri în lume care emit unde intense de energie magnetică. În ultimul capitol am vorbit despre straturile de energie vibrațională, ce variază în densitate, din jurul Pământului. Unele zone sacre de pe Pământ sunt bine cunoscute publicului, cum ar fi locurile din piatră din Sedona, Arizona; Machu Pichu din Peru; și Ayers Rock din Australia, ca să numim numai câteva. Oamenii care stau în aceste locuri au o conștiință de sine accentuată și o stare fizică de bine.

Câmpurile magnetice planetare ne afectează conștiința fizică și spirituală, și găsesc o asemănare stranie aici cu descrierile lumii spiritelor. Clienții mei spun că terenul grupului lor este „un spațiu în alt spațiu” ale cărui granițe non solide au o concentrație specifică de energie vibrațională generată de acel grup. Poate că unele dintre habitatele umane pe Pământ, considerate a fi sacre de către antici, conțin vârtejuri de energie concentrată, produsă de așa numitele „linii energetice”. Locurile în care aceste linii magnetice converg se presupune că purifică gândurile din subconștient și facilitează legătura minții noastre cu tărâmul spiritual. Cunoașterea acestor zone este foarte folositoare pentru vindecătorii planetari. În capitolul 8, la secțiunea despre sufletele care explorează alte lumi, voi reveni la tema structurii vibraționale planetare care afectează formele de viață inteligente extraterestre.

Diviziunea și reunificarea sufletului

Capacitatea sufletelor de a-și divide esența energiei influențează multe aspecte din viața acestora. Poate că extensia sufletului ar fi un termen mai potrivit decât divizarea sufletului. Așa cum am spus în secțiunea despre fantome, toate sufletele care vin pe Pământ își lasă o parte a energiei în lumea spiritelor, chiar și acelea care trăiesc vieți paralele în mai multe corpuri. Procentul de energie pe care sufletele îl lasă în lumea spiritelor poate să varieze, dar fiecare particulă de lumină este un duplicat exact al celui alt Sine și replica întregii identități. Fenomenul este similar cu modul în care imaginile luminoase sunt separate și dublate într-o hologramă. Totuși, există diferențe. Dacă numai un procent mic din energia sufletului este lăsată în lumea spiritelor, acea particulă din Sine este mai puțin activă, deoarece este mai puțin concentrată. Cu toate acestea, rămânând în stare pură, necontaminată, este încă puternică.

Când am descoperit că avem rezerve de energie în lumea spiritelor, mi-am explicat atâtea lucruri. Grandoarea acestui sistem al dualității sufletului are impact asupra multor aspecte din viața noastră. De exemplu, dacă cineva drag a murit cu treizeci de ani înaintea ta și de atunci s-a reîncarnat, poți totuși să îl revezi la întoarcerea în lumea spiritelor.

Capacitatea sufletului de a se reuni cu sine însuși este un proces natural de regenerare a energiei după moartea fizică. Un client mi-a spus cu emfază: „Dacă am lua 100% din energia noastră într-un singur corp în timpul unei încarnări, am da peste cap circuitele creierului”. Captarea întregii energii a sufletului într-un corp omenesc ar implica subjugarea creierului de puterea sufletului. Presupun că acest factor al ocupării unui trup gazdă de către un suflet a fost investigat în fazele de început ale evoluției umane de acei maestri spirituali care au ales Pământul ca școală planetară.

Mai mult, întreaga capacitate energetică a sufletului într-un singur corp ar împiedica procesul de dezvoltare a sufletului pe Pământ, deoarece acesta nu ar mai întâmpina nici o provocare din partea creierului. Prin fortificarea mai multor părți din energia totală a sufletului în diverse încarnări, întregul devine

mai puternic. 100% din energie ar avea și alt efect advers. Uitarea (amnezia) ne face să mergem în locurile de pe Pământ unde trebuie să fim puși la încercare, fără a avea răspunsuri la sarcinile pe care am fost trimiși să le îndeplinim. Uitarea ne ușurează de povara nereușitelor trecute, pentru a păși într-o nouă viață cu mai multă încredere.

Fantoma din cazul 15 a arătat cum este posibil ca sufletele să socotească greșit concentrația de energie pe care o iau cu sine în viață. Unul dintre clienți a denumit acest lucru „coeficientul nostru de lumină”. În mod curios, descopăr că subiecții mei de nivel IV și V iau cu ei mai puțină energie decât sufletele nu la fel de dezvoltate. Acest lucru a fost demonstrat de sufletului războinicului din cazul 22. În general, un suflet foarte avansat ia cu el pe Pământ nu mai mult de 25% din capacitatea sa totală, în timp ce un suflet obișnuit, mai puțin încrezător, are 50 - 70 %. Energia unui suflet mai evoluat este rafinată, elastică și viguroasă în cantități mai mici. De aceea, sufletele mai tinere trebuie să ia mai multă energie în primele lor încarnări. Astfel, nu volumul energiei dă potențial sufletului, ci calitatea forței vibraționale care reprezintă experiența și înțelepciunea sufletului.

Cum ne ajută această informație să înțelegem forța combinată a energiei umane și a celei spirituale? Fiecare suflet are un anumit tipar al câmpului energetic care reflectă amprenta veșnică a caracterului său, indiferent de numărul părților în care se divide. Când acest sine spiritual se combină cu personalitatea mai bine structurată a unui creier fizic, se produce un câmp cu densitate mai mare. Este atât de complicat să înțelegem subtilitățile acestei simbioze, încât nu am atins subiectul decât la suprafață. Ambele amprente ale energiei reacționează una cu cealaltă într-o infinitate de moduri pentru a se contopi. De aceea bunăstarea fizică, simțurile și emoțiile sunt într-o legătură atât de strânsă cu mintea spirituală. Gândul este îndeaproape asociat cu modul în care aceste tipare de energie sunt conturate și fiecare îl alimentează pe celălalt în corpul nostru.

Mă folosesc frecvent de analogia cu o hologramă pentru a descrie divizarea sufletului. Imaginile holografice sunt duplicate exact. Această analogie mă ajută, dar nu spune totul. Am menționat faptul că una dintre variabilele procesului de

divizare a sufletului implică forța concentrației de energie în fiecare parte a întregului. Acest element se leagă de experiența sufletului. Altă variabilă este densitatea energiei materiale în fiecare corp omenesc și tipul emoțional al aceluia corp. Dacă același suflet intră în două corpuri în același timp și ia cu el în fiecare corp 40% din energia sa, aceasta se va manifesta diferit.

Gândiți-vă cum este să faceți o fotografie a aceleiași scene dimineața, la prânz și seara. Schimbările de refracție a luminii ar produce efecte diferite asupra filmului. Energia sufletelor are, inițial, un tipar specific, dar o dată ce sufletele ajung pe Pământ, aceste tipare se schimbă datorită condițiilor locale. Când ne vedem viitoarea viață din lumea spiritelor, ni se dau sfaturi în legătură cu energia de care are nevoie trupul pe care îl vom ocupa. Noi hotărâm câtă energie luăm. Multe suflete vor să lase în lumea spiritelor cât mai multă, fiindcă le place casa lor și activitățile care se desfășoară acolo.

Traumele emoționale și fizice ne seacă rezervele de energie. Putem pierde cantități însemnate de energie pozitivă, fie pentru că o dăm de bunăvoie altor oameni, fie pentru că alții o absorb cu negativitatea lor. Este nevoie de energie ca să ne creăm mecanisme de apărare și să le menținem. Odată, un subiect mi-a spus: „Când îmi împart lumina cu cei care consider că merită să o primească, pot să mă reîncarc mai repede, fiindcă le-am oferit-o de bunăvoie”.

Unul dintre cele mai bune mijloace de revitalizare a energiei este somnul. Putem să ne divizăm încă o dată energia pe care am adus-o cu noi și să hoinărim liberi, lăsând doar un mic procent care să înștiințeze porțiunea mai mare să se întoarcă repede dacă este nevoie. Cum am menționat mai sus, această capacitate se dovedește utilă în special când corpul este bolnav, în stare de inconștiență sau de comă. Cum timpul nu reprezintă o limită pentru un suflet eliberat, orele, zilele sau săptămânile departe de trup revigorează sufletul. Aș adăuga faptul că în timpul unei crize sufletele se pot reîncărca și cu ajutorul unor spirite iubitoare. Interpretăm aceste explozii de energie ca pe niște revelații profunde. O odihnă de trei ore departe de corpul uman poate face minuni pentru un suflet atâta vreme cât partea care rămâne acolo nu face eforturi prea mari ca să dețină controlul și nu trebuie să facă față unui vis

complex. Această împrejurare ne-ar putea face să ne trezim epuizați.

Deoarece trăirea mai multor vieți în paralel este o altă opțiune de divizare a sufletului, care sunt motivațiile și efectele acestei decizii? Mulți consideră că este ceva obișnuit pentru suflete să trăiască vieți paralele. Am descoperit că nu este deloc adevărat. Sufletele care aleg să se încarneze în două sau mai multe trupuri în aceeași perioadă de timp pe Pământ vor să învețe mai repede. Astfel, un suflet poate să lase în lumea spiritelor până la 10% din energia sa și să pună restul în două sau trei corpuri. Fiindcă avem liber arbitru, ghizii noștri ne dau voie să facem aceste experimente, dar nu ni le recomandă. În general, deoarece cantitatea de energie absorbită este enormă, cele mai multe suflete care trăiesc vieți paralele procedează astfel numai o dată sau de două ori, după care renunță. Sufletele nu doresc să trăiască vieți paralele, decât dacă sunt foarte ambițioase. De asemenea, sufletele nu-și divid energia ca să se încarneze în gemeni. Ar fi contraproductiv să-ți împărți energia pentru a fi în aceeași familie, cu același material genetic, aceeași influență din partea părinților, același mediu și aceeași naționalitate. O astfel de lipsă de diversitate nu constituie o motivație pentru a trăi vieți paralele.

Oamenii sunt curioși să afle originea a două suflete în corpurile gemenilor identici. Am avut două cliente gemene, care aveau circa patruzeci de ani și fuseseră născute la un minut diferență. Sufletele acestor femei au o legătură strânsă și se află în același grup spiritual, cu toate că nu sunt strict suflete pereche. Fiecare și-a întâlnit sufletul pereche masculin și trăiește cu el, și sunt foarte îndrăgostiți. Aceste suflete au trăit mii de ani ca prieteni apropiați, rude, părinți și copii, dar nu ca pereche. Nu au mai fost niciodată gemeni, și motivul pentru care s-au reîncarnat astfel acum este dublu. Au chestiuni nerezolvate, legate de încredere, din relația pe care au avut-o în viața anterioară, dar au spus că principalul motiv pentru care au făcut asta este că „împreună, câmpul nostru de energie combinată se dublează, ceea ce ne face mai eficiente când încercăm să ajungem la alte minți”.

Oamenii mă întreabă: dacă un suflet nu și-a luat destulă energie în trup în stadiul de făt, poate să-și procure mai multă mai târziu în viață? Cred că o dată ce sufletul a ales să ia un

anumit procent de energie, aceea rămâne toată viața. Să adaugi permanent energie „proaspătă” din lumea spiritelor probabil că ar strica echilibrul delicat stabilit, inițial, între suflet și creierul uman. de asemenea, pare improbabil ca o ființă încarnată să poată lua o substanță eterică din sinele său neîncarnat. În orice caz, cu ajutorul ghizilor, unii oameni au abilitatea de a comunica - sau de a apela temporar - la rezerva proprie de energie în timpul unei crize.

Procesul reunirii sufletelor cu restul energiei lor devine cel mai evident pentru mine atunci când îi fac pe subiecții mei să-și amintească experiența unei morți anterioare. Dacă nu există complicații din viața precedentă, cele mai multe suflete își redobândesc echilibrul energiei la una dintre cele trei stații spirituale primare: lângă poarta spre lumea spiritelor, în timpul orientării sau după reîntoarcerea la grupul lor de suflete. Sufletele avansate se opresc, de obicei, numai la finalul călătoriei spre casă.

Cele trei stații

Nu se întâmplă prea des să primim propria energie la intrarea în lumea spiritelor. Un asemenea proces are loc, probabil, datorită inițierii procedurii de regenerare lângă intrarea în lumea spiritelor printr-o metodă de vindecare asemănătoare unui duș. Aud totuși că se manifestă din când în când, ca în cazul următor, în care, soțul mort deja, i-a adus unei femei, la prima stație, o mică parte din energia ei rămasă în lumea spiritelor. Ea a descris împrejurarea astfel:

Iubirea mea m-a făcut să primesc cu ușurință puțină energie pe care o lăsasem. El mi-a adus-o și a împrăștiat-o blând asupra mea cu mâinile ca și cum mar fi acoperit cu o pătură, în timp ce ne îmbrățișam. Știa cât de bătrână și de obosită eram și a cerut să vină. O dată ce am luat contact, restul energiei mele se întoarce în mine ca un magnet. Simt că mă reîntregesc. Primul lucru pe care îl observ este că îi pot citi gândurile mult mai bine telepatic și simt mult mai mult din ceea ce se află în jurul meu.

Când ghizii noștri ajung la concluzia că ar fi un avantaj să primim mai mult din energia noastră la cea de-a doua stație, în

timpul orientării, această decizie are diverse ramificații. În principiu, hotărârea se bazează pe credința că reîntregirea după o viață dificilă este mai productivă. Apoi, s-ar putea ca din diverse motive să nu ne întoarcem la grupul nostru spiritual imediat după orientare. Iată un exemplu de reunificare a sufletului la această stație:

Mă aflu într-o încăpere simplă, cu aspect futurist, cu pereți netezi, albi ca laptele. E o masă cu două scaune - această mobilă nu are colțuri Ghidul meu, Everand, își face griji din cauză că nu răspund lui este pe cale de a face ceea ce numim „topirea formei fizice” și deține restul energiei mele într-un vas frumos, translucid care radiază. Everand vine în față, punând vasul în mâini. Simt că energia mea se înalță ca o încărcătură electrică. Apoi ghidul se apropie de mine, stimulându-mi frecvența vibrațiilor naturale pentru ca să primesc mai ușor energia pe care am lăsat-o în lumea spiritelor. Pe măsură ce miezul mi se umple cu propria esență, amprenta învelișului extern al trupului meu fizic se topește. Este ca și cum aș fi un câine care se scutură de apă după ce s-a udat. Particulele pământești nedorite sunt înlăturate - dizolvate - și energia mea începe acum să sclipească din nou, în loc să fie o lumină slabă, tristă.

Majoritatea sufletelor se reunesc cu energia lor după ce se întorc la grupul lor spiritual. Un subiect a spus astfel: „Este mai ușor pentru mine să mă reunesc cu mine însumi după ce ajung acasă la prietenii mei. Aici, pot să asimilez energia odihnită în propriul ritm. Când sunt gata, mă duc singur să o iau”.

Cazul 25

Acest fragment este luat dintr-o discuție pe care am avut-o cu un suflet numit Apalon, care a vorbit despre reunificarea ce a avut loc când a ajuns acasă cu mai multă agitație decât sufletul din citatul de mai sus. Apalon este un suflet de nivelul II care tocmai s-a întors în lumea spiritelor dintr-o viață grea în Irlanda, unde a fost o femeie săracă ce a murit în 1910. Deși a avut un fizic puternic și multă încredere în sine, Apalon a trăit cu un soț dominator, alcoolic și a trebuit să crească cinci copii, practic, de una singură. A suferit din cauza lipsei de libertate și

a imposibilității de exprimare. Consider petrecerea de bun venit acasă a sufletului Apalon ca pe o răsplată pentru treaba bine făcută în această viață grea.

Dr. N: Spune-mi, Apalon, după ce te-au salutat cei din grupul tău spiritual, mai trece mult timp până te unești cu rezerva ta de energie?

S.: (râzând) Ghidului meu, Canaris, îi place să facă o ceremonie din această reunificare.

Dr. N: Cu energia pe care ai lăsat-o în urmă?

S.: Da, Canaris se duce într-o nișă a spațiului nostru unde energia mea este păstrată într-o urnă de sticlă, așteptându-mă. Este în grija lui.

Dr. N: Înțeleg că rezerva ta de energie nu a fost prea activă în timpul absenței tale. Ce procent din totalul de energie ai lăsat în urmă?

S.: Numai 15% - îmi trebuia foarte multă pentru viața din Irlanda. Această parte a reușit să se alăture grupului meu și m-am putut mișca împrejurul zonei noastre, dar nu am participat la activitățile recreative.

Dr. N: Înțeleg, dar acest 15% este o reprezentare completă a sufletului tău?

S.: (vehementă) Absolut - este o versiune mai mică a mea.

Dr. N: Și acest 15% din tine a fost în stare să țină pasul cu lecțiile de grup și să întâmpine oameni în timp ce 85% era pe Pământ?

S.: Mmm... Într-o oarecare măsură... da. Dobândesc cunoștințe în continuare în ambele dimensiuni (pe Pământ și în lumea spiritelor).

Dr. N: Sunt curios de un lucru. Dacă acel 15% este încă viabil, de ce nu te duci să-l ici? De ce ai nevoie de Canaris?

S.: (jignită) I-ar strica ceremonia. Canaris îmi menține flacăra, ca să spun așa, în timp ce sunt plecată. În plus, ceea ce sugerați este o încălcare a prerogativelor de a mă asista în timp ce mă reunesc cu energia mea. El vrea să facă o ceremonie din asta.

Dr. N: Îmi pare rău că am vorbit prea mult, Apalon. Înfațișează-mi, te rog, ritualul.

S.: (bucuroasă) Canaris se duce la nișă și, cu atitudinea unui tată grijuliu, aduce energia, în timp ce prietenii mei se adună și mă aplaudă pentru ceea ce am realizat în Irlanda.

Dr. N: În acest grup se află și sufletul care a fost soțul tău în viața din Irlanda?

S.: Da, da. Se află în primul rând și aplaudă cel mai tare. Nu este aceeași persoană, o dată ieșit din trupul pe care l-a avut în Irlanda.

Dr. N: Bine, ce face apoi Canaris?

S.: (râde) Scoate din nișă urna din sticlă verzuie cu alergia mea. Urna strălucește, dar el o freacă bine cu mâinile ca să strălucească și mai tare. În acest timp, se bucură de expresiile noastre fericite. Apoi se apropie și aruncă norul de energie asupra mea ca pe o mantie a unei personalități înalte. Mă asistă la reîntregire cu propriile sale vibrații puternice.

Dr. N: Cum te simți în acest moment când ai toată energia?

S.: (încet) Să te contopești cu tine însuși este ca și cum două granule de mercur se întâlnesc pe un platou de sticlă. Intră una într-alta în mod natural și devin omogene instantaneu. Simt o creștere a puterii și o reafirmare a identității. Căldura fuziunii mă face să mă simt senină și împăcată. Simt... că... sunt nemuritoare.

Dr. N: (retoric, pentru a obține o reacție) Nu e păcat că nu luăm 100% din energia noastră pe Pământ?

S.: (reacționează imediat) Vorbiți serios? Nici o minte ome-nească nu ar putea să rețină atât de mult în acele condiții, dar am avut nevoie de multă energie pentru viața din Irlanda.

Dr. N: Ce procent de energie ai în actualul tău corp?

S.: Oh... vreo 60% și este destul.

Dr. N: Mi s-a spus că există planete unde sufletele se duc și își pot lua toată energia și pot păstra toată memoria.

S.: Sigur, și multe din aceste forme de viață sunt capabile de telepatie. Lumile fizice, cum este Pământul - cu genul de corp pe care îl avem - sunt un stadiu de dezvoltare mentală. În momentul de față, faza de evoluție în care ne aflăm pune condiții în care trebuie să ne descurcăm pe cont propriu. E bine să avem limite acum.

Dr. N: Apalon, explică-mi câtă energie crezi că ar trebui să iei pe Pământ înainte de fiecare viață.

S.: Nivelul energiei mele este controlat de Canaris și de către consiliul meu, pentru fiecare corp, în funcție de caracteristicile fizice și mentale ale acelui trup. Anumite corpuri au nevoie de mai multă energie spirituală decât altele și știu ce condiții le așteaptă înainte de a intra în viață.

Dr. N: Mi-ai zis că această femeie irlandeză avea un fizic puternic, dar și o voință puternică, presupun, de vreme ce ai rămas intactă. Totuși, ai luat o mare parte din energia ta în Irlanda.

S.: Da, ea era mai puternică decât sunt eu acum, dar avea nevoie de ajutorul meu spiritual, și eu, de forța ei ca să-mi exercit cât puteam influența, pentru a supraviețui cu o oarecare identitate într-o viață de lipsuri. Nu am fost întotdeauna în armonie.

Dr. N: Deci, când nu ești în armonie cu trupul este nevoie de mai multă energie a sufletului?

S.: O, da. Și dacă mediul îți este potrivit, și acest lucru trebuie luat în considerare. Mă simt mult mai sincronizată cu actualul meu corp, deși uneori îmi doresc să am forța trupului irlandez. Sunt multe variabile. Asta este provocarea. De aceea e distractiv.

Notă: Astăzi, Apalon este încarnată ca o femeie de afaceri independentă care călătorește pretutindeni în lume pentru o firmă internațională de consultanță financiară. A avut numeroase oferte de căsătorie, pe care le-a refuzat.

Ocazional, câte un client îmi spune că după ce a trăit o viață a preferat să aștepte mai mult decât e normal pentru a se reuni cu propria energie. Acest lucru este ilustrat de citatul următor:

Uneori prefer să aștept până după întâlnirea cu consiliul, deoarece nu vreau ca energia proaspătă să-mi dilueze amintirile din viața pe care tocmai am trăit-o. Dacă aș lua infuzia de energie, acea viață mi-ar părea mai puțin reală. Vreau să mă concentrez să răspund cu luciditate la întrebările legate de munca mea în acel trup, având amintiri clare despre fiecare întâmplare. Doresc să rețin fiecare emoție pe care am trăit-o în timpul acelor

evenimente, așa cum au avut loc, astfel încât să explic mai bine de ce am acționat în anumite feluri. Prietenilor mei nu le place să facă asta, dar eu mă pot reîncărca și odihni întotdeauna mai târziu.

5

SISTEMELE GRUPURILOR DE SUFLETE

Nașterea sufletului

Cred că este potrivit să încep explorarea vieții sufletului cu crearea acestei vieți. Foarte puțini dintre subiecții mei au capacitatea mentală de a se întoarce la starea lor originară de particule de energie. Unele detalii legate de începuturile vieții sufletului le-am primit de la grupul începătorilor. Aceste suflete tinere au o poveste a vieții mai scurtă, atât în interiorul, cât și în afara lumii spiritelor, prin urmare, amintirile lor sunt încă proaspete. Cu toate acestea, subiecții mei de nivelul 1 au, în cel mai bun caz, doar amintiri efemere despre geneza Eului. Următoarele remarci făcute de două suflete începătoare pot ilustra acest lucru:

Sufletul meu a fost creat dintr-o mare masă noroasă, neregulată. Am fost expulzat ca particulă minusculă de energie din această lumină pulsatorie, de o nuanță alb-gălbuie, cu irizări de un albastru intens. Pulsațiile trimit vortexuri de materie din care este făcut sufletul. Unele cad înapoi și sunt reabsorbite, dar eu mi-am continuat traseul spre exterior fiind purtat de un șuvoi, împreună cu alții asemănători mie. Următorul lucru de care îmi aduc aminte este că mă aflu într-un spațiu închis, strălucitor, alături de niște ființe foarte iubitoare, care aveau grijă de mine. Îmi amintesc că ne găseam într-un fel de pepinieră, unde stăteam ca niște ouă într-un stup. Când am devenit mai conștient, mi-am dat seama că mă aflu în pepiniera de la Uras. Nu știu cum am ajuns acolo. Eram ca un ou în lichidul embrionar, așteptând să fie fecundat și am simțit că mai

erau multe alte celule de lumini tinere pe cale să se trezească o dată cu mine. Mai se afla acolo și un grup de mame, frumoase și iubitoare care... ne-au înțepat membrana și ne-au deschis. În jurul nostru erau curenți turbionari de o lumină intensă, hrănitoare și am putut auzi sunetele unei melodii. Conștiința mea de sine a început o dată cu manifestarea curiozității. Nu după mult timp am fost luat de la Uras și m-am alăturat altor copii, într-o altă așezare.

Cele mai complete și mai interesante informații despre pepinierele de suflete îmi parvin doar sporadic, de la câțiva subiecți aflați cu adevărat la un nivel superior. Aceștia sunt specialiștii cunoscuți sub numele de „Mamele de Incubator”.

Cazul următor aparține unui reprezentant al acestui sector de servicii, un suflet excepțional, aflat la nivelul V, pe nume Seena.

Cazul 26

Această persoană este un specialist în copii, atât în cadrul lumii spiritelor, cât și în afara ei. În momentul de față lucrează în așezămintele cu copii grav bolnavi. În viața ei anterioară a fost o poloneză care, deși nu era de origine evreiască, s-a oferit voluntar să intre într-un lagăr de concentrare german în 1939. În aparență, se afla la dispoziția ofițerilor, ocupându-se de niște treburi la bucătărie, fapt care era însă un șiretlic. Seena voia să fie aproape de copiii evrei care intrau în lagăr, pentru a-i ajuta cât de mult îi stătea în putere. Ca locuitoare al unui oraș din apropiere, putea părăsi incinta lagărului oricând dorea, dar această stare de fapt a durat doar primul an. Apoi a fost prea târziu și soldații nu i-au mai dat voie să plece. În cele din urmă a murit în lagăr. Acest suflet avansat ar fi putut supraviețui mai mult dacă ar fi luat mai mult de 30% din energia ei, pentru a putea face față încercărilor grele implicate de această sarcină. Mărturisirea care urmează aparține unei reprezentante a nivelului V:

Dr. N: Seena, care a fost cea mai semnificativă experiență trăită în perioada dintre viețile tale?

S.: (fără ezitare) Mă duc în locul unde se clocește - unde sufletele sunt clocite. Sunt mamă de incubator, un fel de moașă.

Dr. N: Vrei să spui că lucrezi într-o pepinieră de suflete?

S.: (mândră) Da, le ajutăm pe cele noi să apară. Noi ajutăm sufletele în primele lor momente... fiind aproape de ele, blânde și grijulii. Noi le întâmpinăm.

Dr. N: Te rog, explică-mi cum arată acest loc?

S.: Este ceva gazos... un fagure de miere format din celule având deasupra curenți turbionari de energie. E o lumină intensă acolo.

Dr. N: Când spui „fagure de miere”, mă întreb dacă vrei să sugerezi că pepiniera are structura unui stup.

S.: Da... deși pepiniera însăși este un spațiu vast, fără să pară a fi limitat de dimensiuni exterioare. Sufletele noi au propriile celule de incubator unde stau până când cresc suficient pentru a fi mutate din spațiul respectiv.

Dr. N: În calitate de Mamă de Incubator, când anume vezi pentru prima dată sufletele noi?

S.: Suntem în camera de primire, care este o parte a pepinierii și se află la un capăt al spațiului respectiv. Nou-sosiții sunt transportați sub forma unor cantități mici de energie albă, închisă într-un sac auriu. Ei vin spre noi încet, sub forma unui șir ascendent, maiestuos.

Dr. N: De unde sosesc?

S.: La capătul acestui spațiu, sub o arcadă, tot peretele este plin cu o masă de energie topită de mare intensitate și vitalitate. Pare mai degrabă însuflețită de o uimitoare forță a dragostei decât de o sursă de căldură perceptibilă. Această masă pulsează și se ondulează într-o frumoasă mișcare curgătoare. Culoarea ei este aceea de sub pleoapele tale, dacă te-ai uita cu ochii închiși la soare într-o zi strălucitoare.

Dr. N: Și din acesta masă de materie vezi apărând sufletele?

S.: Din această masă începe o umflătură, dar niciodată exact din același loc. Umflătura crește și împinge spre exterior, devenind o ridicătură lipsită de formă. Separarea este un moment minunat. S-a născut un nou suflet. Este complet viu, cu o energie și o claritate proprie.

Notă: Un alt reprezentant al nivelului V a făcut următoarea afirmație despre incubatie. „Văd o masă care are forma unui ou, cu o energie care curge în afară și înapoi înăuntru. Când își mărește volumul, se formează fragmente de energie ale noului suflet. Când umflătura se contractă, cred că trage înapoi acele suflete care nu s-au format așa cum trebuie. Din anumite motive, aceste fragmente nu au putut rezista până la următorul stadiu al individualității.”

Dr. N: Ce vezi dincolo de această masă, Seena?

S.: (după o pauză lungă) Zăresc acea strălucire plină de fericire, de culoare galben-portocalie. Este un întuneric violet dincolo de această masă, dar nu un întuneric rece... este eternitatea.

Dr. N: Poți să-mi spui mai multe despre șirul progresiv al noilor suflete care se îndreaptă spre tine din acea masă?

S.: Din galbenul portocaliu incandescent înaintarea este mai înceată, deoarece fiecare ou apare din masa de energie. Ele sunt transmise în diferite puncte, unde se află sufletele mamă, asemenea mic.

Dr. N: Câte mame vezi?

S.: Văd cinci prin apropiere... care, ca și mine, se pregătesc.

Dr. N: Care sunt responsabilitățile unei mame de incubator?

S.: Plutim în jurul ouălor din care urmează să iasă noile suflete, așa încât putem... să le ștergem cu prosopul după ce deschid sacii de aur. Progresia lor este redusă pentru a putea să le înglobăm energia minusculă într-o formă eternă, desăvârșită.

Dr. N: Ce vrei să zici prin „a le șterge cu prosopul”?

S.: Uscam energia umedă a noului suflet, ca să spun așa. Nu pot explica exact toate acestea în limbaj uman. Este un fel de îmbrățișare a noii energii albe.

Dr. N: Deci, acum poți vedea cu adevărat energia albă?

S.: Da, și când ele vin lângă noi - sus, aproape - observ mai multe nuanțe de albastru și violet strălucind în jurul lor.

Dr. N: De ce crezi că se întâmplă așa?

S.: (pauză, apoi cu blândețe) O... Îmi dau seama acum... este un ombilic... legătura de energie a nașterii care îi unește pe fiecare.

Dr. N: Din ceea ce afirmi, văd imaginea unui colier lung de perle. Sufletele sunt perlele legate într-un șirag. E corect ce spun?

S.: Da, ca un șir de perle pe o curea argintie.

Dr. N: În regulă, acum explică-mi, când îmbrățișezi fiecare suflet nou - sau îl ștergi, după cum ai spus - acest fapt îi dă viață?

S.: (reacționează rapid) O, nu. Prin noi - nu de la noi - vine o forță de viață plină de dragoste și de cunoaștere atotștiutoare. Ceea ce reușim să facem prin vibrațiile noastre în timpul uscării energiei noi este... esența unui început, speranța unei realizări viitoare. Mamele o numesc... „îmbrățișarea iubirii”. Acest lucru implică transmiterea unor gânduri despre ceea ce sunt și ce pot deveni sufletele. Când înconjurăm un suflet nou cu o îmbrățișare drăgăstoasă, îi insuflăm acestei ființe înțelegerea și compasiunea noastră.

Dr. N: Dă-mi voie, te rog, să merg puțin mai departe cu această îmbrățișare vibrațională. Fiecare suflet nou are un caracter individual în acest moment? Adăugați sau scădeți ceva identității lui inițiale?

S.: Nu, acest caracter îl dobândește chiar de la sosire, deși sufletul nou nu știe încă cine este. Noi aducem hrana. Anunțăm la clocitoare că este timpul să începem. Prin... scânteierea energiei sale îi dăm sufletului conștiința propriei existențe. Acesta este momentul trezirii.

Dr. N: Seena, te rog, ajută-mă să clarific un aspect. Când mă gândesc la asistentele de obstetrică dintr-o secție de maternitate care se ocupă de creșterea și hrănirea nou-născuților, ele nu au nici un fel de idee despre ce fel de persoană va fi copilul. Și la voi se întâmplă la fel - să nu știți despre caracterul nemuritor al acestor suflete noi?

S.: (râde) Suntem îngrijitoare în pepinieră, dar aceasta nu este o secție a maternității umane. În momentul în care le luăm în grijă pe cele noi, știm câte ceva despre identitatea lor. Trăsăturile individuale devin mai evidente, deoarece ne unim energia cu a lor ca să le furnizăm hrană. Acest lucru ne permite să ne folosim mai eficient vibrațiile pentru a le activa conștiința. Toate acestea fac parte din primele lor clipe de viață.

Dr. N: Cum ți-ai dobândit cunoștințele necesare folosirii potrivite a vibrațiilor la noile suflete, în timpul uceniciei?

S.: Acest lucru este ceva pe care noile mame trebuie să îl învețe. Dacă nu este făcut așa cum trebuie, sufletele care prind viață nu vor fi cu adevărat pregătite pentru acest lucru. Apoi, unul dintre Maeștrii Pepinierei va trebui să intervină mai târziu.

Dr. N: Poți să îmi precizezi ceva mai mult despre aceasta, Scena? În timpul îmbrățișării pline de dragoste, când ici prima dată în grijă aceste suflete, tu și celelalte mame procedați la un proces de selecție organizat în spatele sarcinii de a vă ocupa de identitatea noului suflet? De exemplu, putem avea zece suflete mai curajoase care să fie urmate de zece suflete mai prudente?

S.: Sună atât de schematic! Fiecare suflet este unic, în totalitatea caracteristicilor sale create de o perfecțiune pe care nu pot să o descriu. Ceea ce pot să vă spun este că nu există niciodată două suflete identice.

Notă: Am auzit de la câțiva subiecți că unul dintre motivele principale pentru care fiecare suflet diferă de altul este acela că, după ce Sursa „eliberează” fragmente de energie pentru a-l crea, ceea ce a rămas din masa inițială se transformă imperceptibil, astfel încât nu mai e la fel ca la început. Prin urmare, Sursa se aseamănă cu o mamă divină care nu va da naștere niciodată la gemeni.

Dr. N: (insistând, dorind ca subiectul meu să mă corecteze): Crezi că este vorba de o selecție absolut întâmplătoare? Nu există nici o ordine a caracteristicilor care să se potrivească în vreun fel cu similaritățile? Știi ceva în acest sens?

S.: (frustrată) Cum aş putea cunoaște acest lucru dacă nu am fost eu Creatorul? Există suflete asemănătoare, dar și unele care nu se potrivesc cu nimic, toate în aceeași serie. Aceste combinații sunt aleatorii. Ca mamă, pot surprinde fiecare trăsătură majoră pe care o percep și de aceea vă pot spune că nu există două care să aibă exact aceleași combinații de caractere.

Dr. N: Bine... (subiectul dorește să continue).

S.: Simt o Prezență puternică de cealaltă parte a arcadei, care coordonează totul. Dacă există o cheie, un cod pentru modelele de energie - nu este nevoie să cunoaștem acest lucru...

Notă: Iată momentele pe care le aștept în ședințele mele, când încerc să deschid ușa spre ultima Sursă. Această ușă nu se deschide însă niciodată complet, mai degrabă se întredeschide.

Dr. N: Te rog, spune-mi ce senzații ai în legătură cu acesta Prezență, cu masa de energie care aduce aceste suflete noi la voi. Cu siguranță, tu și celelalte mame trebuie să vă fi gândit la originea acestor suflete chiar dacă nu o puteți vedea.

S.: (în șoaptă) Simt... Creatorul... că este aproape... dar nu poate să facă, de fapt, partea concretă a muncii.

Dr. N: (cu blândețe) Vrei să zici că masa de energie s-ar putea să nu fie Creatorul primar?

S.: (nefiind în largul ei): Cred că există alții care ajută - nu știu.

Dr. N: (încercând o altă cale) Este adevărat, Seena, că există imperfecțiuni la sufletele noi? Dacă ar fi create perfect, n-ar fi normal ca ele să fie create în întregime de un Creator desăvârșit?

S.: (îndoindu-se) Totul pare să fie perfect aici.

Dr. N: (mă îndrept temporar spre o altă direcție) Lucrezi numai cu sufletele care vin pe Pământ?

S.: Da, dar ele pot merge oriunde. Doar o parte vin pe Pământ. Există multe lumi fizice similare cu Pământul. Noi le spunem lumile plăcerii și lumile suferinței.

Dr. N: Știi când un suflet este gata să vină pe Pământ, bazându-te pe experiența încarnărilor tale?

S.: Da. Știu că sufletele care vin în lumi asemănătoare Pământului trebuie să fie puternice și optimiste din cauza durerii pe care sunt nevoite să o îndure, pe lângă bucurie.

Dr. N: Așa cred și eu. Și când aceste suflete devin contaminate de corpul uman - în special cele tinere -, acest lucru se întâmplă deoarece nu sunt perfecte. Ar putea fi adevărat?

S.: Da, cred că da.

Dr. N: (continuând) Ceea ce îmi arată că trebuie să muncească pentru a dobândi mai multă substanță decât au avut inițial, mai multă instruire. Accepți această premiză?

S.: (pauză lungă urmată de un suspin) Cred că perfecțiunea este acolo... unde sunt sufletele abia create. Maturizarea începe cu sfărâmarea inocenței sufletelor noi, și asta nu pentru că sunt stricate inițial. Depășirea obstacolelor le face mai puternice, dar imperfecțiunile dobândite nu vor dispărea niciodată total până ce toate sufletele nu se vor strânge laolaltă - adică atunci când încarnarea ia sfârșit.

Dr. N: Nu este dificil ca sufletele care au fost create să ia mereu locul celor a căror reîncarnare se sfârșește pe Pământ?

S.: Toate acestea se vor termina când toți oamenii... toate rasele, naționalitățile se vor uni și vor fi ca unul. De aceea suntem trimiși să muncim în astfel de locuri, cum este Pământul.

Dr. N: Deci, atunci când experimentul va înceta, va dispărea și universul în care trăim?

S.: S-ar putea să dispară mai înainte. Nu contează. Sunt altele. Eternitatea nu se sfârșește niciodată. Procesul este important pentru că ne permite să savurăm experiența și să ne exprimăm pe noi înșine... Și să învățăm.

Înainte de a continua cu evoluția dezvoltării unui suflet, aș dori să trec în revistă ce diferențe am aflat că există între ele, încă din momentul creării lor.

1. Există fragmente de energie care par să se întoarcă la masa de energie care le-a creat chiar înainte de a ajunge la pepinieră. Nu știu care este motivul pentru care au fost avortate. Altele, care ajung la pepinieră, nu sunt capabile să se descurce, „să existe” ca indivizi în timpul începutului maturizării. Mai târziu, sunt asociate cu funcțiile colective și, după câte îmi dau seama, nu părăsesc niciodată lumea spiritelor.

2. Există fragmente de energie care au suflet individual... sau care dispun de resursele mentale necesare să se încarneze în forma fizică a oricărei lumi. Le găsim adesea în lumile mentale și par să se miște ușor între dimensiuni.

3. Există fragmente de energie cu suflet individual care se încarnează numai în lumile fizice. Aceste suflete pot fi pregătite

în lumea spiritelor cu ajutorul unor sfere mentale primite între vieți. Nu le consider călători interdimensionali.

4. Există fragmente de energie care sunt suflete cu abilitatea și înclinația de a se încarna și a funcționa ca indivizi în toate tipurile de medii fizice și mentale. Acest lucru nu le dă neapărat mai multă sau mai puțină instruire decât altor tipuri de suflete. Cu toate acestea, numărul mare de experiențe practice le oferă multe posibilități de specializare și sarcini de răspundere.

Marele plan pentru sufletul nou-născut începe încet. O dată eliberate din pepinieră, aceste suflete nu se încarnează și nici nu formează grupuri de suflete imediat. Iată mai jos o descriere a acestei perioade de tranziție, provenită din memoria încă proaspătă a unui suflet tânăr, de nivel I, care are doar câteva încarnări la activ:

Înainte de ați repartizat la grupul meu de suflete și de a începe să vin pe Pământ, îmi amintesc că mi s a dat posibilitatea să trăiesc într-o lume semi-fizică sub forma unei lumini. Părea mai mult o lume mentală decât una fizică întrucât, ceea ce mă înconjura nu era complet solid și nu exista viață biologică. Am văzut alte suflete tinere lângă mine și ne-am putut mișca cu ușurință în jurul Pământului ca niște becuri luminoase asemănătoare formei omenеști. Nu făceam nimic, doar existam și îmi însușeam sentimentul pe care ții dă o structură solidă. Deși locul era mai mult astral decât temporal, învățam să comunicăm unii cu alții ca ființe trăind într-o comunitate. Nu aveam responsabilități. Era o atmosferă utopică de dragoste, siguranță și de protecție extraordinară pretutindeni. Atunci am aflat că nimic nu este static și că această perioadă de început va fi cea mai ușoară a existenței noastre. În curând aveam să existăm într-o lume în care nu vom fi protejați, în locuri unde vom avea amintiri ale durerii și singurătății și totodată ale plăcerii - înțelegând că aceste experiențe reprezintă perioada în care înveți.

Așezările spirituale

În timp ce sunt în transă, subiecții mei descriu multe reprezentări vizuale ale lumii spiritelor, folosind simboluri pământești. Au însușirea de a crea imagini structurale din propriile experiențe planetare sau aceste configurații pot fi făurite pentru ei de ghizi care încearcă să le ridice nivelul de confort creând o ambianță familiară. După ce am discutat în prelegerile mele aspectul memoriei inconștiente, am auzit oameni spunând că, în ciuda veridicității lor, aceste observații nu par credibile. Cum pot exista sălile de clasă, bibliotecile și templele în lumea spiritelor?

Pun aceste întrebări explicând că memoria de observare a trecutului este metaforică din perspectiva curentă. Scenele originare din toate viețile noastre nu părăsesc niciodată memoria noastră de suflete. În lumea spiritelor, să vezi un templu nu înseamnă perceperea literală a unor blocuri de piatră, ci mai degrabă o vizualizare a semnificației pe care sanctuarul o are pentru acel suflet. Întorși înapoi pe Pământ, amintirile unor evenimente din trecut, din viața sufletului nostru, sunt reproduceri ale unor împrejurări și evenimente bazate pe interpretări și cunoaștere conștientă. Recrearea întregii memorii a clientului se bazează pe observațiile memoriei sufletului, care prelucrează informațiile printr-o minte umană. Dincolo de structurile vizuale ale așezărilor spirituale, am în vedere întotdeauna aspectele funcționale a ceea ce face subiectul în aceste locuri.

O dată ce noile suflete părăsesc coconii protectori, ele intră în viața de comunitate. Deoarece își încep încarnările, descrierile locurilor și structurilor pe care le văd între vieți capătă aceleași caracteristici ca și cele ale sufletelor mai bătrâne care merg pe Pământ. Uneori aceste prezentări nu sunt așa de pământești. Am auzit relatări despre niște structuri de sticlă asemănătoare unor catedrale, despre săli mari de cristale, despre construcții geometrice cu multe unghiuri și împrejurimi netede, cu bolți, fără delimitări. Apoi, subiecții mei ar mai putea spune că în jurul lor nu sunt construcții, ci numai câmpuri cu flori și scene câmpenești, cu păduri și lacuri. Oamenii aflați sub hipnoză manifestă un soi de beatitudine când povestesc cum plutesc spre destinațiile lor în lumea spiritelor. Mulți sunt așa de copleșiți, încât nu pot descrie așa cum ar trebui ceea ce văd.

Aud multe relatări despre mișcarea diafană a sufletelor care merg dintr-un loc în altul. Următoarea expunere este aceea a unui suflet de nivel IV care folosește formele geometrice pentru a descrie proprietățile diverselor locuri pe care le vede.

Călătoresc mult în lumea spiritelor. Formele geometrice pe care le văd reprezintă pentru mine anumite funcții. Fiecare structură are sistemul propriu de energie. Piramidele sunt pentru singurătate, meditație și vindecare. Formele dreptunghiulare, pentru revederea și studiul vieților anterioare. Formele sferice sunt folosite pentru a examina viețile viitoare, iar intrările de formă cilindrică sunt pentru a călători în alte lumi și a căpăta o perspectivă. Câteodată trec pe lângă punctele centrale ale activității sufletului - asemănătoare unui aeroport - cu oameni încolonați telepatic. Punctele centrale sunt niște roți uriașe sub formă de prismă cu niște spițe direcționale care se curbează în partea opusă ție. Este aglomerat, dar bine organizat (râde). Nu te poți grăbi prea tare, căci ai putea trage mai sus linia pe care dorești să o elimini dintre aceste puncte. Aceste centre sunt porți de comunicare cu sufletele gazdă care conduc traficul și sunt atente la întrebările călătorilor. Totul se petrece într-o mișcare de plutire ușoară, confortabilă și, în plus, există tonuri armonioase, minunate, pe care sufletele le pot înregistra vibrațional pentru a le auzi până la destinație.

Există o afirmație în Upanișadele indiene referitoare la simțurile noastre care sunt păstrate în memorie după moarte. Cred că acest vechi text filosofic este corect, presupunând că simțurile, emoțiile și cui uman reprezintă un drum spre experiența infinită, ceea ce conferă un caracter fizic conștient Eului nemuritor. Aceste sentimente au fost exprimate de un client al meu într-un mod convingător:

Putem crea orice dorim în lumea spiritelor pentru a ne aduce aminte de locuri și lucruri de care ne-am bucurat pe Pământ. Simulările noastre fizice sunt aproape perfecte - pentru mulți sunt perfecte. Dar fără un corp... ei bine... pentru mine par niște imitații. Îmi plac portocalele. Pot crea

o portocală aici și chiar să îi reproduc gustul dulce, aromat. Cu toate acestea, nu este chiar la fel când muști dintr-o portocală pe Pământ. Acesta este unul dintre motivele pentru care mă bucur de reîncarnările mele fizice.

În ciuda comentariilor acestui client, am avut subiecți care mi-au spus că ei văd lumea spiritelor ca pe o adevărată realitate, Pământul fiind o iluzie creată ca să ne învețe. Poate că nu e nici o contradicție. În această comparație Oamenii de pe Pământ au papile gustative foarte dezvoltate. De aceea, portocalele și ființele umane se armonizează unele cu celelalte într-o existență. Există nivele ale realității. Simplul fapt că universul nostru este un teren de pregătire nu îl face ireal, ci doar nepermanent. Ceea ce poate fi o iluzie temporară în mediul uman nu provine din faptul că o portocală mâncată pe Pământ de un pământean *are gustul* mai bun decât una creată în lumea spiritelor și mâncată de un suflet. Din aceeași mărturie aflăm că realitatea unei lumi spirituale interdimensionale, cu lipsa sa de perfecțiune, permite sufletului o gamă largă de experiențe dincolo de conceptele fizice.

Când subiecții mei descriu centrele spirituale pe care le văd, aceasta este o imagine minunată pentru ei. Toate stereotipurile culturale amestecate cu aspectele simbolismului metaforic de care mintea umană își aduce aminte sunt prezente, dar toate aceste reconstituiri dramatice nu sunt mai puțin reale în viața spirituală a unei persoane. Când sufletul se întoarce pe Pământ învăluit în uitare, trebuie să se adapteze unui creier nou lipsit de memorie conștientă. Copilul nou apărut nu are încă experiențe trecute. Reversul este adevărat imediat după moarte. Pentru hipnoterapeutul spiritual există două forțe care acționează în procesul regresiei. Pe de o parte, notăm memoria sufletului în acțiune, cu marea moștenire a vieții anterioare și a amintirilor vieții spirituale. Pe de altă parte, avem, de asemenea, amintirile conștiente ale unui corp prezent, angajat într-o imagine descriptivă, în timp ce subiectul este sub hipnoză. Latura conștientă a minții sale nu este inconștientă în timpul hipnozei, pentru că, dacă ar fi așa, subiectul ar fi incapabil să vorbească coerent cu interlocutorul său.

Memoria

Înainte de a continua cu analiza a ceea ce văd subiecții mei aflați sub hipnoză în lumea spiritelor, vreau să furnizez mai multe informații despre cum interpretăm ceea ce își reamintește memoria și ADN-ul. Există oameni care cred că toate amintirile sunt stocate în ADN. În acest fel, ei primesc o consolare din partea a ceea ce consideră a fi o abordare științifică împotriva reîncarnării.

Cu siguranța, fiecare are tot dreptul să nu creadă în reîncarnare din anumite motive personale, religioase și de alt gen. Dar să spui că toată memoria vieții anterioare este, de fapt, genetică la origine, fiind stocată în celulele noastre cu un ADN de la niște strămoși foarte îndepărtați, pentru mine reprezintă un argument care nu stă în picioare din mai multe motive.

Amintirile inconștiente ale traumelor suferite în viața anterioară pot aduce în noul nostru corp o amprentă grav afectată fizic a trupului mort de mult timp, dar acest lucru nu se datorează ADN-ului. Aceste coduri moleculare sunt noi-nouțe și apar o dată cu actualul nostru corp material. Atitudinile și părerile provenite din mintea sufletului nu afectează mintea biologică. Există cercetători care cred că inteligența noastră eternă, incluzând amprente energetice și modele de memorie din vieți anterioare, poate influența ADN-ul. Într-adevăr, sunt nenumărate alte elemente care implică secvențe de gândire pe care le aducem în corpul gazdă din sute de vieți anterioare. Acest lucru include, de asemenea, experiențele noastre în lumea spiritelor, unde nu avem corp.

Un argument convingător împotriva memoriei ADN din viața anterioară este volumul de cunoștințe pe care le-am acumulat despre viețile precedente. Fostele corpuri pe care le-am avut în viețile dinainte nu sunt aproape niciodată legate genetic de familia noastră actuală. Aș fi putut fi un membru al familiei Smith, împreună cu alții din grupul meu de suflete într-o viață și am fi putut alege toți să facem parte din familia Jones într-o viață viitoare. Cu toate acestea, nu ne vom întoarce la familia Smith, cum voi explica mai pe larg în capitolul 7. Subiectul obișnuit a trăit vieți anterioare ca oriental, caucazian și african, fără legături de credite. În plus, cum se poate ca amintirile noastre despre a fi în alte lumi, de a aparține altor

specii să provină din celulele umane de ADN create doar pe Pământ? Răspunsul este simplu, așa-numita memorie genetică reprezintă, de fapt, memoria sufletului provenind din partea inconștientă a minții.

Eu împart memoria în trei categorii:

1. Memoria conștientă. Această stare a gândirii se va aplica la toate amintirile reținute de creier în corpul nostru biologic. Se manifestă printr-un Eu conștient care este perceptiv și adaptabil la planeta noastră fizică. Memoria conștientă este influențată de experiențe senzoriale și de toate manifestările noastre biologice și ale instinctelor, cât și de experiențele emoționale. Poate fi imperfectă, pentru că există mecanisme de apărare legate de ceea ce primește și evaluează aceasta prin impresii primite de la cele cinci simțuri.

2. Memoria veșnică. Amintirile din această categorie se pare că vin prin partea subconștientă a minții. Gândirea subconștientă influențează funcțiile organismului care nu sunt supuse controlului conștient, cum ar fi bătăile inimii și rolul glandelor. Cu toate acestea, poate fi, de asemenea, locul unde se înmagazinează selectiv memoria conștientă. Memoria nemuritoare poartă amintirile originilor noastre în această viață și în alte vieți fizice. Este un depozit al unei mari părți a psihicului nostru, pentru că partea subconștientă a minții formează puntea între cea conștientă și cea supraconștientă.

3. Memoria divină. Acestea sunt amintirile care provin din partea supraconștientă a minții noastre, cea care găzduiește sufletul. În cazul în care conștiința, intuiția și imaginația sunt exprimate prin memoria subconștientă, ele provin din această sursă superioară. Mintea eternă a sufletului nostru a evoluat de la o energie a gândirii conceptuale superioare dincolo de noi înșine. Se pare că inspirația își are originea în memoria veșnică, dar există o inteligență superioară în afara minții corpului nostru, care formează o parte a memoriei divine. Sursa acestor gânduri divine este iluzorie Uneori o identificăm cu memoria personală, când, în realitate, memoria divină reprezintă comunicări de la ființele din existența noastră veșnică.

Centrele comunității

Următorul meu caz ilustrează asocierile vizuale pe care le fac subiecții mei, aflați în stare supraconștientă, cu amintirile descriptive referitor la întoarcerea lor acasă. Acest exemplu implică o identificare cu Grecia clasică, ceea ce nu este neobișnuit. Am auzit despre vizualizări atât de futuriste și de suprarealiste, încât ne permitem puține comparații cu cele cunoscute pe Pământ. Oamenii îmi spun că imaginile pe care le văd în acest punct nu se pot descrie în cuvinte. O dată ce duc un client dincolo de poartă, în spații unde începe să aibă contacte cu alte spirite, el devine bucuros.

În cazul 27, un subiect al cărui nume spiritual este Ariani, va asocia experienței de după moartea din viața ei anterioară un templu al Greciei antice. Poate că acest lucru nu este surprinzător, deoarece mulți dintre subiecții mei au avut încarnări în perioada în care Grecia antică a adus unei lumi sumbre lumina unei civilizații superioare. Atât în artă, cât și în filosofie și guvernare, grecii antici au lăsat o moștenire și o provocare pentru cei care urmau să vină. Această societate a încercat să unească mintea rațională cu cea spirituală, lucru de care își amintesc clienții care au trăit în Vârsta de Aur. Ultima încarnare a sufletului Ariani în Grecia antică a avut loc în secolul II î.Hr., chiar înainte să înceapă ocupația romană.

Cazul 27

Dr. N: Ce vezi când te apropii de centrul tău spiritual, Ariani?

S.: Un frumos templu grec, cu coloane strălucitoare de marmură albă.

Dr. N: Creezi tu însăși imaginea sanctuarului sau ți-o inserează altcineva în minte?

S.: Este chiar acolo, în fața mea! Chiar așa cum mi-o amintesc... dar... s-ar putea să mă mai ajute și altcineva... ghidul meu... nu sunt sigură.

Dr. N: Acest templu îți este familiar?

S.: (zâmbind) Îl știu atât de bine. Reprezintă punctul culminant al unei serii de vieți importante pe care nu aveam cum să le trăiesc din nou pentru mult timp pe Pământ.

Dr. N: Ce înseamnă toate acestea? De ce contează așa de mult pentru tine acest templu?

S.: Este un templu închinat Atenei, zeița înțelepciunii. Am fost preoteasă - împreună cu altele trei. Treaba noastră era să păzim flacăra cunoașterii. Flacăra se afla pe o stâncă netedă, în centrul templului, cu o inscripție gravată de jur împrejur.

Dr. N: Ce semnifică inscripția?

S.: (pauză) Ah... În esență... să cauți adevărul cu orice preț. Și calea pentru a căuta adevărul este căutarea armoniei și a frumuseții în tot ceea ce ne înconjoară în viață.

Dr. N: (prefăcându-mă, intenționat, că nu înțeleg) Ei bine, asta este tot ce ai făcut - doar să te asiguri că flacăra nu se stinge?

S.: (puțin exasperată) Nu, acesta era un loc de inițiere în care putea participa o femeie. Flacăra simboliza flacăra sacră din inimile noastre pentru aflarea adevărului. Noi credeam într-un singur zeu, cu zeități mai puțin importante reprezentând părți ale acelei puteri centrale.

Dr. N: Vrei să spui că tu și celelalte femei aveți credințe monoteiste?

S.: (zâmbind) Da, și secta noastră depășise granițele templului. Eram văzute de autorități ca având sufletul pur și nu ca o castă intelectuală. Mulți dintre ei nu înțelegeau care era, de fapt, menirea noastră. Ei o vedeau pe Atena într-un fel, în timp ce noi o vedeam altfel. Pentru noi, flacăra însemna că rațiunea și sentimentul nu erau antagonice. Și că templul așeza mintea deasupra superstiției. Noi, de asemenea, credeam în egalitatea dintre sexe.

Dr. N: Bănuiesc că acest mod de gândire radical ți-ar putea aduce multe necazuri într-o așezare patriarhală.

S.: Da, într-adevăr. Toleranța lor a luat sfârșit, noi am văzut înșelătorii și intrigi în interiorul propriei caste, apoi a apărut trădarea. Nu aveau încredere în acțiunile noastre. Am fost desființate de un stat care făcea diferență între sexe, care pierdea puterea și avea impresia că secta noastră contribuia la corupția din interiorul țării.

Dr. N: Și doreai să ai templul alături de tine în lumea spiritelor după aceste vieți trăite în Grecia?

S.: Acesta este un fel de a vedea lucrurile. Pentru mine, prietenele mele și această viață și celelalte trăite în Grecia reprezentau o etapă superioară a rațiunii, înțelepciunii și a spiritualității. A trebuit să aștept mult timp înainte de a fi

capabilă din nou să îmi exprim deschis, într-un trup femeiesc, aceste sentimente.

Când am condus-o pe Ariani în templul său, ea a văzut o galerie dreptunghiulară uriașă, fără tavan, plină cu aproximativ o mie de suflete. Aceste suflete aparțineau unui mare grup secundar și ea le văzuse strânse laolaltă, în grupuri mai mici, așa-numitele grupuri primare formate din trei până la douăzeci și cinci de suflete. Propriul grup matcă se afla în mijloc, în spate, în partea dreaptă (vezi fig. 1, pag. 119, cercul A). Când a făcut drumul de întoarcere, Ariani a fost însoțită de ghidul ei. Apoi ea a descris cum îi apare această intrare unui suflet care se întoarce. Această scenă este una pe care o aud repetându-se iar și iar, implicând un număr mare de grupuri de suflete, în felurite structuri ale așezării. În mințile superconștiente ale oamenilor, aceste adunări ar putea avea loc la fel de bine într-un amfiteatru, în curtea unui palat, într-o aulă sau într-un templu.

Dr. N: Ariani, explică-mi cu ce seamănă drumul tău prin această mulțime de suflete, până la propriul grup matcă.

S.: (foarte emoționată) Este înălțător și straniu în același timp. Condusă de ghidul meu, începem să ne croim drum la dreapta și la stânga printre grupuri, dintre care unele stau jos într-un cerc, iar altele în picioare, vorbind. La început, cei mai mulți dintre oameni nu-mi acordă nici o atenție, pentru că suntem străini. Sufletele pe lângă care trec ar putea da din cap în semn de acceptare politicoasă a sosirii mele. Apoi, cam pe la mijlocul drumului, oamenii care mă văd devin mai însuflețiți. Un bărbat, care a fost iubitul meu două vieți, se ridică, mă sărută și mă întreabă ce mai fac. Mai mulți oameni din alte grupuri încep acum să îmi zâmbescă și să îmi facă semne cu mâna. Unii, pe care i-am cunoscut în viețile mele destul de puțin, mă salută. După aceea, ajungând la un grup de lângă propriul grup matcă - îmi văd părinții. Ei se opresc din ceea ce fac și se îngrămădesc în micul spațiu dintre cele două grupuri pentru a mă îmbrățișa și a mă încuraja. În sfârșit, ajung la propriul grup și toată lumea mă întâmpină pentru că m-am întors.

Aproape jumătate dintre pacienții mei zăresc grupuri mari de suflete la întoarcere. Cealaltă jumătate povestește că, după sosirea lor, ei văd doar propriul grup matcă. Imaginile vizuale, atât cele ale adunărilor mari de suflete, cât și acelea ale adunărilor mai mici pot fi diferite la același suflet după vieți diferite. De asemenea, grupul primar de suflete, de care suntem legați mai strâns, poate să apară acelorași subiecți sub forma unor oameni care participă la scene de relaxare în aer liber, cum ar fi câmpurile de la țară pline cu flori.

Fără să țină seama de o așezare exterioară sau interioară, figurile 2 și 3 ilustrează ceea ce văd majoritatea subiecților când iau prima dată contact cu grupul. În aceste momente nu se observă alte grupuri în zonă. În figura 2, sufletele care le întâmpină sunt mai degrabă strânse laolaltă, fiecare suflet ajungând la rândul lui în poziția din față. Figura 3 arată modul obișnuit în care un grup formează un semicerc în jurul sufletului nou venit. Cei mai mulți dintre subiecții mei experimentează această formă circulară de întâmpinare. O reprezentare descriptivă a acestei practici va fi redată în Capitolul 7, la Căzul 47.

Acei subiecți care povestesc că se duc direct într-o sală de clasă când se întorc dintr-o viață trecută au în minte imaginea clară a coridoarelor care leagă o serie de spații pentru studiu. În mod infailibil, par să știe cărui spațiu îi aparțin. În aceste cazuri, grupurile matcă își întrerup, de obicei, activitatea pentru a-i întâmpina pe cei nou veniți. Figura 4 reprezintă planul obișnuit al unui centru de studiu unde lucrează multe grupuri de suflete. Consecvența cu care mi se relatează despre așezările ilustrate de figura 4 este uimitoare. Doar un mic procent al subiecților mei spune că întâlnirea lor inițială cu grupurile de suflete implică doar plutirea în aer fără nimic în jur. Absența unor peisaje sau a unor structuri fizice nu durează mult, chiar și în mințile acestor oameni.

Figura 1: Sala Mare a Centrului Comunității

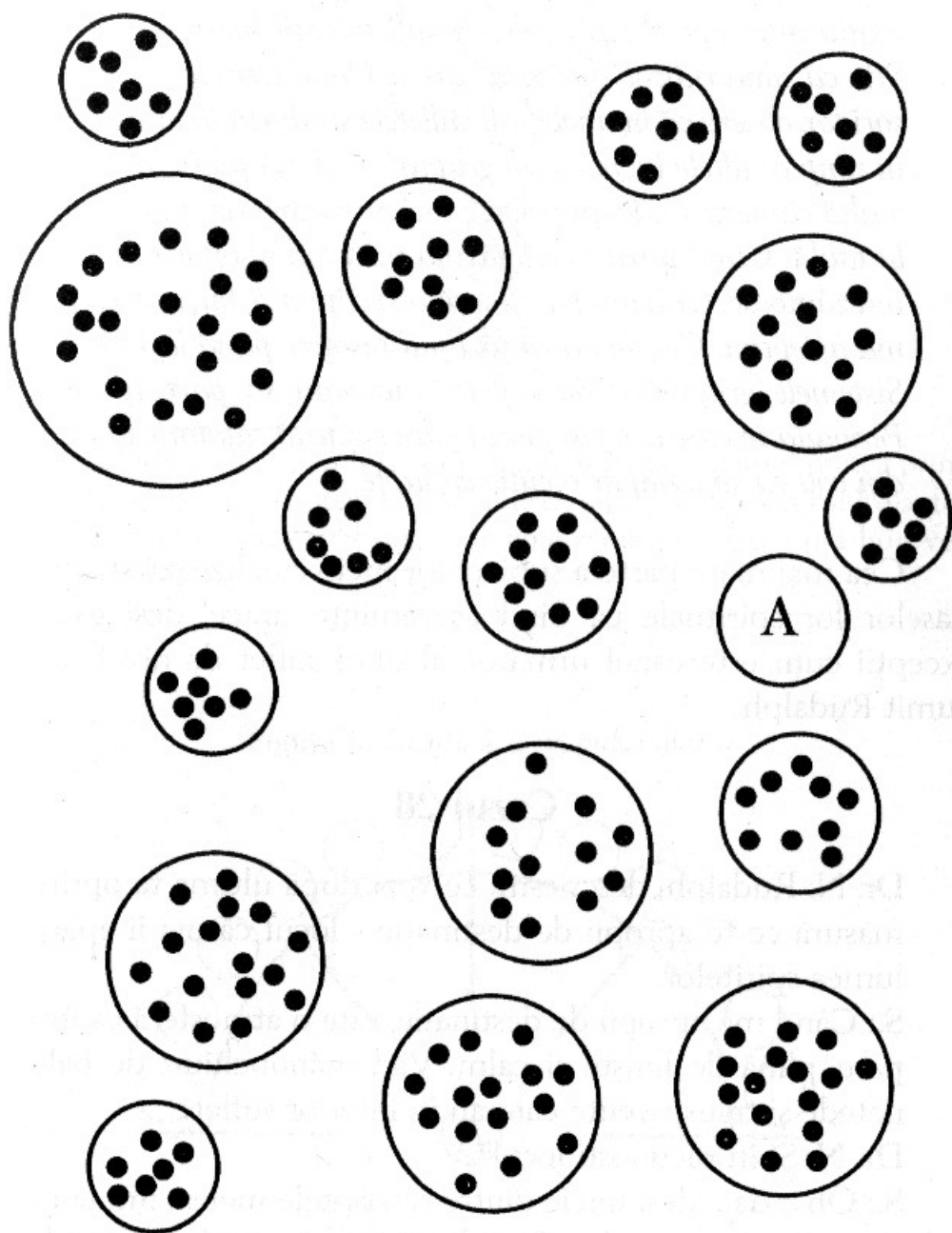

Figura 1 reprezintă ceea ce mulți oameni văd, la prima vedere, ca fiind numeroase grupuri primare de suflete ce formează un grup mare secundar de aproximativ o mie de suflete. Grupul primar A este grupul matcă al subiectului.

Figura 2: *Poziția 1 a grupului matcă.*

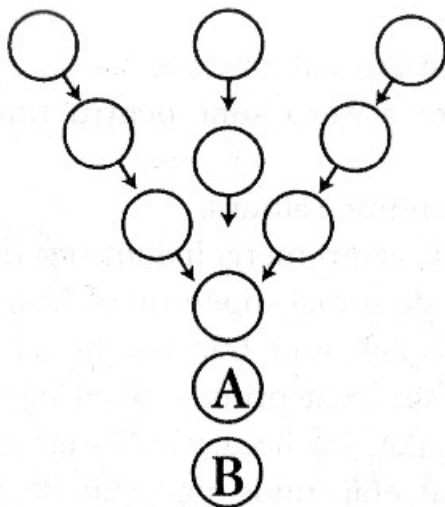

Figura 2 indică poziția în formă de diamant în care grupul matcă primar se așează atunci când așteaptă întoarcerea unui suflet. Aici multe suflete așteaptă, unul în spatele altuia, să le vină rândul pentru a ura bun venit celui care revine.

Figura 3: Poziția 2 a grupului matcă

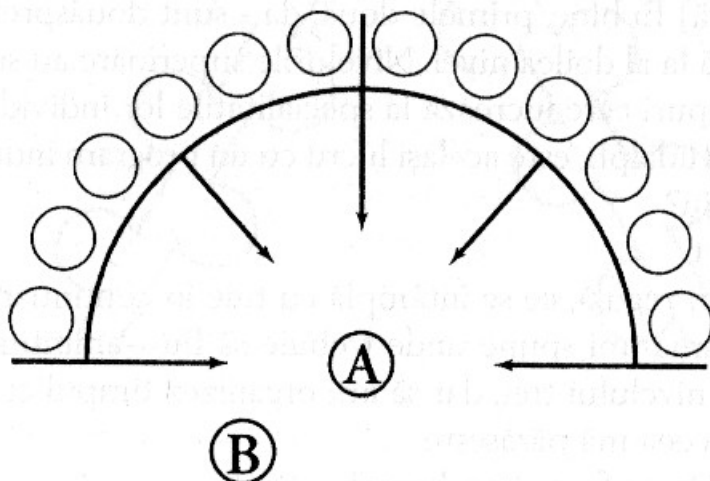

Figura 3 indică poziția mult mai obișnuită, de semicerc, pe care o au sufletele din grupul care așteaptă revenirea sufletului A cu (sau fără) un profesor-ghid în poziția B. În această poziție ca de ceas, sufletele înaintează fiecare, la rândul său, într-o mișcare de arc de cerc de 180 de grade. Sufletele nu vin și din spatele celui care se întoarce, sufletul A, cum ar fi dinspre ora 6 a ceasului.

Figura 4: Centrul de învățământ

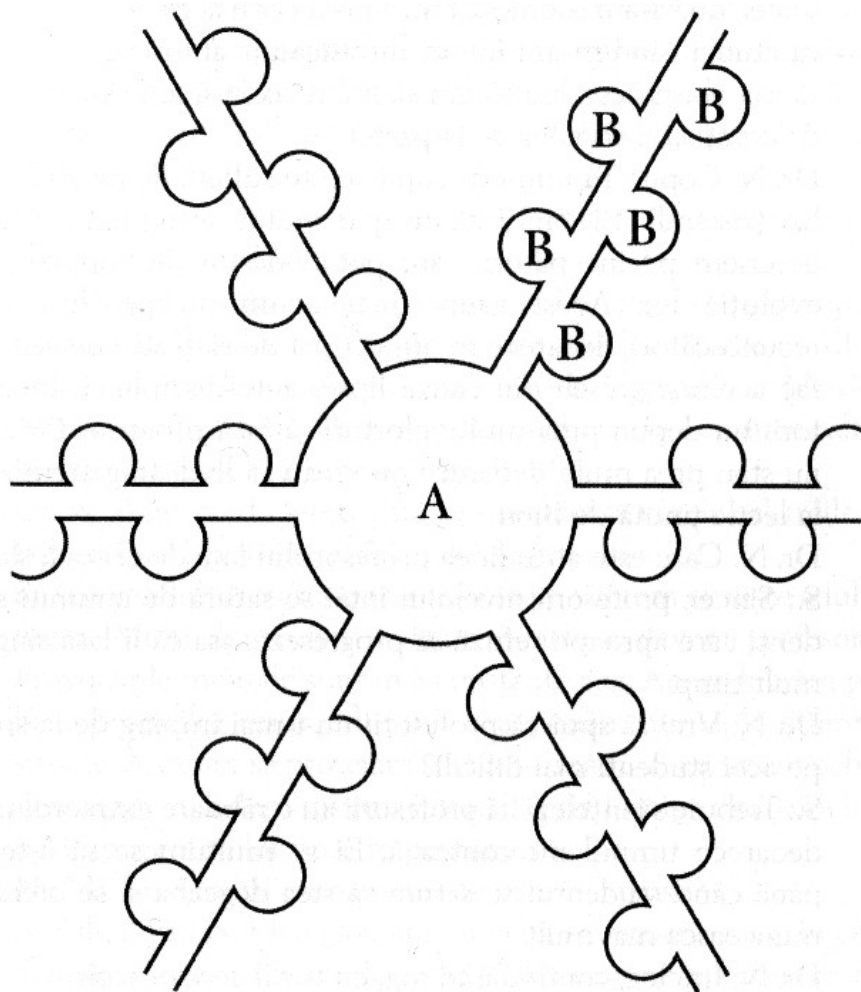

Figura 4. Designul clasei de curs este vizualizat de multe suflute ca având o rotundă A în centru, camere de studiu pentru grupurile matcă B aflate pe coridoare adiacente. De obicei, nu sunt mai mult de șase camere pe un coridor. Aceste săli rotunde se află departe unele de altele. Numărul coridoarelor variază.

Sălile de clasă

Orice adunare a sufletelor în afara sălilor de clasă, inclusiv cele din marile săli de întruniri, arată că este timpul socializării și al relaxării generale. Acest lucru nu înseamnă că nu au loc discuții serioase în aceste așezăminte, ci doar că activitățile sufletului nu sunt îndrumate, ca în locurile de studiu. Mai jos este o descriere tipică făcută de un subiect care se îndreaptă spre o sală de clasă (vezi fig. 4):

Ghidul mă conduce într-o structură sub formă de stea și știu că acesta este locul meu de studiu. Este ca o sală centrală cu o boltă rotundă, acum goală. Văd coridoare care duc în direcții diferite și noi mergem pe unul dintre aceste culoare, unde sunt așezate sălile. Ele sunt așezate, astfel încât să nu existe două săli față în față. În felul acesta nu vom deranja o altă cameră cu suflete. Cămăruța mea este a treia pe stânga. Nu văd niciodată mai mult de șase camere pe un coridor. În fiecare odaie sunt aproximativ între opt și cincisprezece suflete care lucrează la birouri. Știu că sună ridicol, dar asta zăresc. Când trec cu ghidul meu pe coridor, observ că în unele săli sufletele studiază în liniște, singure, în timp ce altele lucrează în grupuri de două până la cinci. Într-o altă cameră studenții privesc un instructor care ține o prelegere la tablă. Când intru în cămăruța mea toți se opresc din lucru și îmi zâmbesc. Unii îmi fac cu mâna și câțiva se bucură, ca și când mă așteptau. Cei de lângă ușă mă însoțesc până la locul meu și Sistemele grupurilor de suflete sunt gata să participe la lecție. Perioada în care am fost plecat pare o scurtă călătorie la prăvălia din colț ca să cumpăr o cutie cu lapte.

Cea mai mare parte a subiecților mei vizualizează structurile claselor lor spirituale ca fiind așezăminte unice, deși există și excepții cum este cazul următor, al unui suflet de nivel mediu, numit Rudalph.

Cazul 28

Dr. N: Rudalph, descrie-mi ce vezi după ultima ta oprire, pe măsură ce te apropii de destinație - locul căruia îi aparții în lumea spiritelor.

S.: Când mă apropii de destinație, este o atmosferă ca într-un parc, plină de liniște și calm. Văd mănunchiuri de baloane netede și transparente care au în interior suflete.

Dr. N: Și îți recunoști locul?

S.: Oh... da... deși unele dintre referințele mele... Îmi iau ceva timp să mă acomodez. Sunt bine. Aș fi putut face acest lucru singur, dar ghidul meu, Tahama (care apare ca un indian american), a venit să mă însoțească în această călătorie, deoarece știa că eram obosit după o viață lungă și grea (subiectul a murit la vârsta de optzeci și trei de ani, în 1937). E atât de amabilă.

Dr. N: În regulă, descrie-mi acest loc, te rog.

S.: Văd locul ca un balon mare - care este clădirea unei școli - împărțit în patru etaje. În interiorul baloanelor sunt multe puncte strălucitoare, colorate, ale energiei sufletului.

Dr. N: Și toate acestea sunt pentru tine transparente din afară?

S.: Semitransparente... alburii.

Dr. N: În regulă, acum mergi înăuntru și descrie-mi cum vezi aceste patru etaje și mai spune-mi ce înseamnă pentru tine.

S.: Cele patru etaje sunt transparente și seamănă cu sticla. Fiecare nivel este legat printr-o scară de o cămăruță pentru studiu la un capăt. La fiecare etaj sunt grupuri care învață. Intru la primul etaj, unde un grup de începători de optsprezece suflete ascultă o femeie lector numită Bion. O cunosc - ea este foarte conștientă de lacunele tinerilor. E puternică, dar blândă.

Dr. N: Știi toți profesorii din această școală?

S.: Da, bineînțeles. Eu sunt unul dintre ei - tocmai am început. Vă rog să nu credeți că mă laud, sunt doar un profesor începător, dar foarte mândru.

Dr. N: E firesc să fii mândru de asta, Rudalph. Spune-mi, fiecare etaj are un grup matcă primar?

S.: (ezită) Ei bine, primele două, da - sunt douăsprezece care lucrează la al doilea nivel. Nivelurile superioare au suflete din alte grupuri care lucrează la specialitățile lor individuale.

Dr. N: Rudalphy, este același lucru cu un program independent de studiu?

S.: Exact.

Dr. N: În regulă, ce se întâmplă cu tine în continuare?

S.: Tahama îmi spune unde trebuie să fiu - amintindu-mi că aparțin nivelului trei, dar să îmi organizez timpul cum vreau.

După aceea mă părăsește.

Dr. N: De ce face acest lucru?

S.: Oh, știi... Ghizii noștri păstrează cu noi o relație profesor - student în acest centru. Încearcă să nu fie foarte familiari cu noi... din punct de vedere social, datorită... statutului lor profesional. Nu vreau să spun că se comportă ca niște profesori înfumurați pe Pământ. Este diferit. Profesorii șefi, cum ar fi celălalt ghid al meu, Relon, păstrează o oarecare distanță față de studenți când nu predau, pentru a le da libertate și a le permite să se exprime individual. Ei cred că este important pentru evoluția studenților ca aceștia să nu stea în jurul lor tot timpul.

Dr. N: Foarte interesant. Continuă, te rog, Rudalphy.

S.: Ei, bine, Tahama spune că ne vom vedea mai târziu. Să fiu sincer, nu m-am acomodat încă perfect cu acest loc. Este la fel ca atunci când m-am întors. Întotdeauna am nevoie de timp să mă obișnuiesc, așa că am să mă relaxez și am să mă bucur de compania copiilor de la parter.

Dr. N: Copii? Tu numești copii aceste suflete de nivelul I?

S.: (râzând) Ei bine, acum par puțin înfumurat. Așa îi descriem pe începători, care pot fi destul de copilăroși în evoluția lor. Acest grup chiar acum începe. Îmi sunt recunoscători, deoarece m-am ocupat de ei. Îi știu pe cei care fac aceleași greșeli din cauza lipsei auto-disciplinei. Începătorii nu depun prea multe eforturi să facă progrese. Oricum nu stau prea mult, deoarece nu vreau să le distrag atenția de la lecția ținută de Bion.

Dr. N: Care este atitudinea profesorului față de cei mai slabi?

S.: Sincer, profesorii nivelului întâi se satură de anumiți studenți care aproape refuză să progreseze, așa că îi lasă singuri mult timp.

Dr. N: Vrei să spui că profesorii nu-i mai împing de la spate pe acei studenți mai dificili?

S.: Trebuie să înțelegi că profesorii au o răbdare extraordinară, deoarece timpul nu contează. Ei se mulțumesc să aștepte până când studentul se satură să stea degeaba și se oferă să muncească mai mult.

Dr. N: Înțeleg, continuă, te rog, cu turul acestei școli.

S.: Privesc în sus, prin tavanul de sticlă, la al doilea nivel. Spre acesta mă îndrept în continuare. Aceste suflete au o înfățișare lănoasă, cețoasă din acest punct. Nu am nevoie cu adevărat de o scară, dar asta reprezintă o punte de trecere în mintea mea. Când urc la al doilea etaj văd adolescenții. Sunt niște tineri foarte activi... plini de o energie neobosită... ca niște bureți care absorb multe informații repede și care încearcă să se folosească de cunoștințele lor. Învață să fie stăpâni pe ei înșiși, dar mulți încă nu știu cum să transmită aceste informații altora, eficient.

Dr. N: Ca profesor, ai putea spune că aceste suflete sunt preocupate de ele însele?

S.: (râde) Este normal, împreună cu o nevoie constantă de a primi o stimulare din afară (mai serios). Încă nu sunt calificat să predau la acest nivel. Enit se ocupă de acest lucru aici - un profesor care menține disciplina, dar are o inimă mare. Chiar acum ei sunt în pauză. Este nostim să îi ai în preajmă, deoarece toți îmi cer informații despre felul în care am învățat să realizez lucrurile pe Pământ. În curând va trebui să urc la al treilea nivel.

Dr. N: Ce s-ar întâmpla dacă unul dintre acești elevi te-ar urma la nivelul al treilea?

S.: (zâmbeste) Din când în când unul ajunge în zone superioare. Este similar cu situația în care un elev de clasa a III-a merge pe hol și intră într-o clasă a VI-a. Copilul s-ar pierde. Ar putea fi puțin cicăliți pe Pământ, dar cineva i-ar duce calm înapoi în clasele lor. Este aceeași situație.

Dr. N: Bine, cred că ești gata să mă duci la nivelul al treilea. Poți să îmi descrii impresiile tale despre acest loc?

S.: (cu veselie) Aceasta este zona mea și suntem ca niște adulți tineri. Mulți dintre noi învățăm pentru a deveni profesori. Provocările mentale sunt mai constante aici. Acum lucrăm pe baza propriilor resurse, nu mai reacționăm numai la diferite situații. Învățăm să protejăm și să informăm, să ne ținem ochii

deschiși și să vedem spiritul celorlalți prin lumina din ochii lor în timpul rotațiilor noastre pământești.

Dr. N: Îi recunoști pe oamenii pe care îi cunoști?

S.: Oh, îl văd pe Elan (soț, atât în viața anterioară, cât și în cea actuală, o rudă primară de suflet). El îmi apare așa cum eram în ultima viață. Elan îmi trezește cu dragostea lui energia amortită - așa cum aprinzi un foc într-o sobă rece. Am fost văduvă mult timp (lăcrimând). Suntem absorbiți într-o mare de fericire timp de câteva minute.

Dr. N: (după o pauză) Altcineva?

S.: Toată lumea. Este Esent (mama în viața actuală) și Blay (cea mai bună prietenă în viața ei actuală). (Subiectul este brusc tulburat). Vreau să urc repede la al patrulea nivel să o văd pe fiica mea Anna (tot în viața actuală).

Dr. N: Spune-mi tot ce știi despre al patrulea nivel.

S.: Sunt doar trei suflete acolo și de jos par niște umbre informe de un albastru auriu și argintiu. Este atâta căldură și iubire la aceste suflete care devin adevărați adulți. Ele devin foarte înțelepte ajutând sufletele să își folosească trupurile umane. Cred că se simt mai degrabă atinse de un spirit divin. Ele sunt adaptate existenței pe care o duc. Când se întorc dintr-o viață fizică nu trebuie să se adapteze, așa cum fac eu.

Dr. N: Unde sunt adulții mai bătrâni, cum ar fi ghizii mai în vârstă, înțelepții și alții asemenea lor?

S.: Ei nu sunt în acest balon, dar îi vedem în altă parte.

Biblioteca spirituală a Cărților Vieții

Mulți dintre clienții mei vorbesc despre faptul că se află în biblioteci de cercetare la scurt timp după ce se alătură grupurilor lor de suflete. Am ajuns să accept ideea că există un standard de învățare imperios, așa că începem imediat să ne studiem în profunzime viețile anterioare. După ce am scris în prima mea carte despre locul unde sunt înmagazinate însemnările vieții noastre, oamenii m-au întrebat dacă puteam să le furnizez mai multe detalii.

Persoanele care descriu structuri pământești în casa lor spirituală includ aici și biblioteca, iar descrierile acestui loc sunt destul de consecvente. Pe Pământ, o bibliotecă reprezintă o colecție de cărți adunate sistematic și aranjate pe domenii și

titluri, cu scopul de a furniza informații. Titlurile Cărților Vieții spirituale au numele clientului meu pe ele. Acest lucru poate părea ciudat, dar dacă lucrăm cu o ființă acvatică inteligentă de pe Planeta X care nu a fost niciodată pe Pământ și al cărei loc de studiu era oceanul, sunt sigur că acest lucru va fi povestit de această entitate ca fiind ceea ce a văzut în lumea spiritelor.

Am relatat despre clasele spirituale și despre cămăruțele adiacente mai mici unde grupurile primare interacționează, incluzând chiar și camere mai mici izolate, unde sufletele pot fi complet singure pentru a studia în liniște. Nimic nu este mic în ceea ce privește biblioteca. Toată lumea îmi spune că locul în care se află Cărțile Vieții este văzut ca un amfiteatru uriaș de studiu, cu o structură dreptunghiulară, cu cărți așezate pe pereți și multe suflete care studiază la birouri, suflete care par că nu se cunosc. Când subiecții mei descriu o bibliotecă spirituală, ci văd planul podelei încăperii în figura 5, imagine care este foarte puternică în mintea lor.

Odată intrați în acest spațiu, ghizii- bibliotecari sunt Sufletele-Arhivari care se ocupă de cărți. Ele sunt tăcute, aproape niște ființe monahale care îi ajută atât pe ghizi, cât și pe studenții din multe grupuri matcă să obțină informații. Aceste biblioteci spirituale îndrumă sufletele în diferite moduri, în funcție de nivelul cunoștințelor lor. Sufletele pot fi călăuzite fie de propriii ghizi, fie de Arhivari, sau de amândouă categoriile. Unii dintre clienții mei merg la bibliotecă singuri când se întorc în lumea spiritelor, în timp ce alții au ghizi care îi însoțesc, de obicei, în acest spațiu. Un ghid trebuie să își ajute studentul la început, după care va părăsi camera. Multe elemente concură aici, inclusiv complexitatea cercetării și perioada care trebuie revăzută de sufletul student. Când studenții se află în aceste coridoare de studiu lucrează uneori în perechi, dar, în principal, își fac cercetările singuri, după ce au fost ajutați de Arhivari la găsirea Cărților Vieții potrivite.

Figura 5: Biblioteca spirituală a Cărilor Vieții

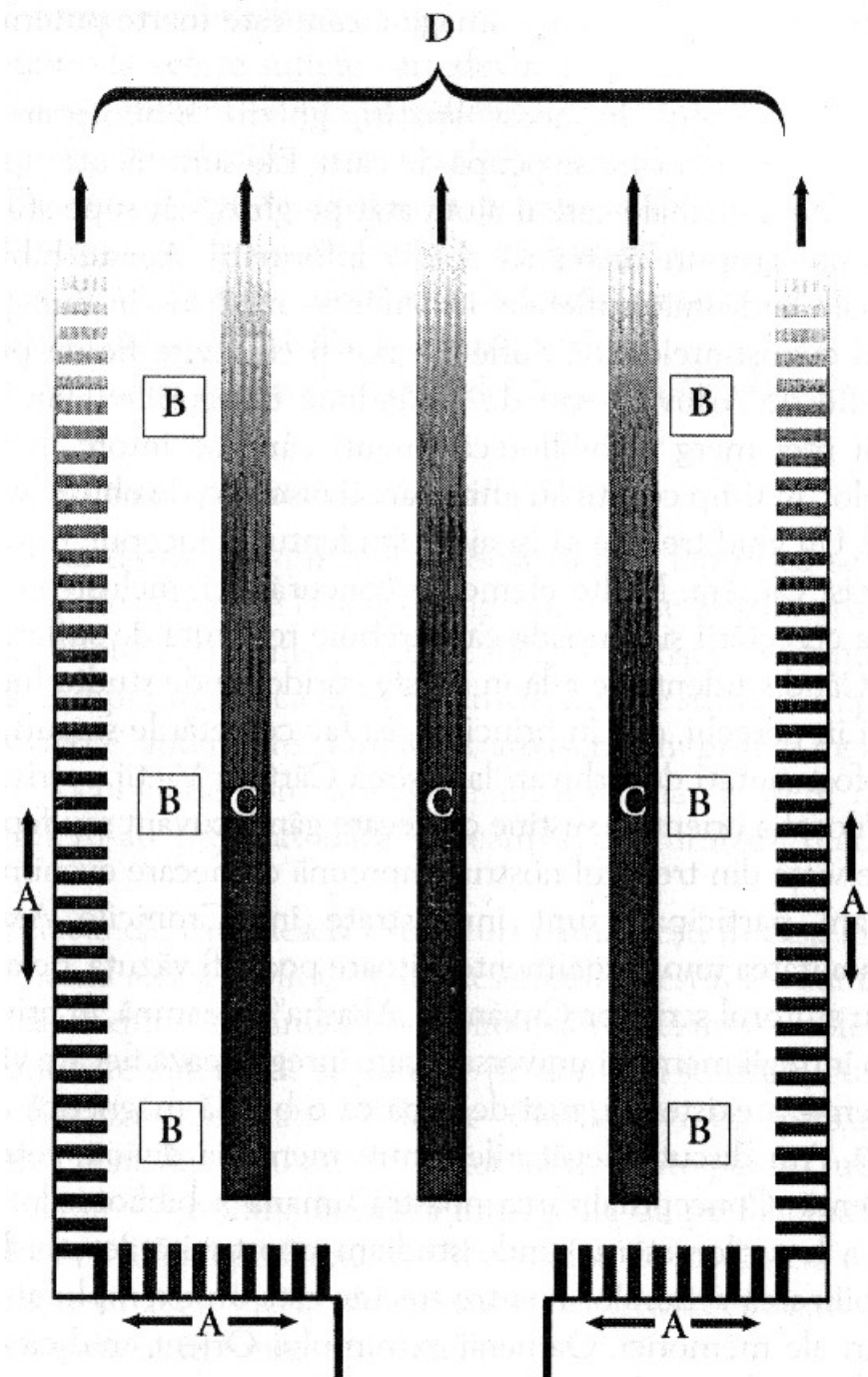

Figura 5

A: Rafturi de-a lungul pereților într-o structură dreptunghiulară.

B: Pedestaluri pentru arhivarii și ghizii care asistă sufletele pentru a-și localiza cărțile potrivite.

C: Mese lungi de studiu.

D: Pereți de cărți și mese de studiu depărtate unele de altele, astfel încât să nu fie în fața sufletului.

Filosofia orientală susține că fiecare gând, cuvânt sau faptă din fiecare viață din trecutul nostru, împreună cu fiecare eveniment la care am participat, sunt înregistrate în „Cronicile Akasha”. Eventualitatea unor evenimente viitoare poate fi văzută, de asemenea, cu ajutorul scribilor. Cuvântul „Akasha” înseamnă, în principal, esența întregii memorii universale care înregistrează fiecare vibrație de energie a existenței, mai degrabă ca o bandă magnetică audiovizuală. Am discutat legăturile dintre memoria divină, veșnică și conștiință. Conceptualizarea noastră umană a bibliotecilor spirituale, a locurilor eterne unde studiem oportunitățile pierdute și contabilizarea acțiunilor noastre trecute este un exemplu al acelor legături ale memoriei. Oamenii extremului Orient cred că esența tuturor evenimentelor trecute, prezente și viitoare este păstrată prin stocarea particulelor de energie și apoi prin redobândirea acestora prin alinieri vibraționale într-un loc spiritual sacru. Simt că întregul concept al însemnărilor spirituale personale ale fiecăruia dintre noi nu își are originea în India sau altundeva pe Pământ. A început o dată cu memoria noastră spirituală, care are deja cunoștințe despre aceste cronici din perioada dintre vieți.

Cred că este neplăcut că anumite aspecte legate de memoria redobândita despre bibliotecile spirituale pot fi distruse de sistemele de valori umane care își fac un scop din înspăimântarea oamenilor. În culturile orientale există persoane care au fost determinate să creadă că aceste Cărți ale Vieții sunt analoge cu jurnalele spirituale care pot fi folosite ca probe împotriva sufletului. Aparițiile bibliotecilor spirituale sunt interpretate ca locuri unde cazurile sunt pregătite, ca depoziii împotriva sufletelor răătăcite pe baza însemnărilor lor Karmice. Un pas înainte în acest sistem de valori greșit ne aduce la tribunalul groazei care condamnă pe baza mărturiei

despre defectele sufletului în ultima viață. Unii medii susțin că au un acces privilegiat la evenimentele din viitor prin Cronicile Akasha și că, lucrând exclusiv cu discipolii lor pot să îi ferească de nenorociri.

Extravaganța umană nu cunoaște limite atunci când e vorba să infiltreze frica. Un prim exemplu este teama de o pedeapsă groaznică pentru cei care se sinucid. Este adevărat că perspectiva de a fi ținut în afara raiului era un motiv ce împiedica sinuciderea, dar abordarea este greșită. Am observat în ultimii ani că nici măcar biserica catolică nu mai este chiar atât de mult împotriva sinuciderii, considerată un păcat de moarte, supus pedepsei spirituale extreme. Acum există un catehism aprobat de Vatican care declară că sinuciderea este „împotriva legii naturale”, dar care adaugă că „pe căi numai de Dumnezeu știute” există posibilitatea unei căințe salutare. Termenul salutar fund înțeles în sensul unui scop pozitiv.

Următorul meu caz prezintă un subiect care s-a sinucis în ultima sa viață. Ea își descrie interogarea privind acest act în incinta unei biblioteci. Deseori, în lumea spiritelor, aici începe căința. Deoarece îi voi revedea sinuciderea, este un moment potrivit să ne îndepărtăm puțin de bibliotecă și să urmărim câteva dintre întrebările pe care le-am pus despre sinucidere și pedeapsa care urmează în lumea spiritelor.

Când lucrez cu clienți care s-au sinucis în viețile anterioare, primul lucru pe care cei mai mulți îl spun chiar după moarte este „Oh, Doamne, cum am putut fi atât de prost!”. Acești oameni sunt cei sănătoși din punct de vedere fizic, nu cei care suferă de vreo boală. Sinuciderea unei persoane, tânără sau bătrână, a cărei stare fizică a redus calitatea vieții sale la aproape nimic, este tratată diferențiat în lumea spiritelor comparativ cu cele care au recurs la acest act având trupuri sănătoase. În timp ce toate cazurile de sinucidere sunt tratate cu blândețe și înțelegere, oamenii care s-au sinucis având un corp sănătos vor trebui să plătească într-un fel pentru acest lucru.

Din ceea ce rezultă din experiența mea, sufletele nu simt vreun sentiment de eșec sau de vină când au fost implicate într-o moarte blândă. Voi da un exemplu real al unei astfel de morți, în secțiunea dedicată liberului arbitru, în capitolul 9. Când există o suferință fizică de neîndurat, avem dreptul să fim

eliberați de durerea și jignirea de a fi tratați ca niște copii neajutorați legați de niște sisteme care să ne mențină în viață. Cred că în lumea spiritelor nu există nici un stigmat asupra unui suflet care părăsește un corp profund distrus, fie că este eliberat de propria sa mână sau de cea a unui îngrijitor milos.

Am lucrat cu un număr destul de mare de persoane care s-au sinucis cu ani înainte de a mă vedea și cred că această colaborare dintre noi a avut drept rezultat o perspectivă folositoare. Unele erau încă într-o stare emoțională confuză când le-am întâlnit, în timp ce altele se îndepărtaseră de gândurile auto-distructive. Am învățat însă un lucru: că oamenii care îmi spun că nu aparțin Pământului trebuie să fie luați în serios. Ei pot fi chiar cazuri potențiale de sinucidere. În practica mea, acești clienți pot fi încadrați într-una dintre următoarele trei clase spirituale:

1. Sufletele tinere, foarte sensibile care și-au început încarnările pe Pământ, dar care au petrecut puțin timp aici. Unele suflete din această categorie au avut mari dificultăți să se adapteze la corpul omenesc. Ele cred că însăși existența lor este amenințată, pentru că acesta este așa de crud.

2. Atât sufletele mai tinere, cât și cele mai în vârstă care s-au încarnat pe o altă planetă înainte de a veni pe Pământ. Dacă aceste suflete au trăit în lumi mai puțin aspre decât cea de pe Pământ, pot fi copleșite de emoțiile simple și de densitatea ridicată a corpului omenesc. Acestea sunt sufletele hibrid despre care am discutat în ultimul capitol, într-un cuvânt, se simt ca și cum ar fi într-un corp străin.

3. Sufletele aflate sub nivelul III, care s-au încarnat pe Pământ de la crearea lor, dar care nu se simt bine în trupul lor actual. Aceste suflete au acceptat un contract de viață cu un trup gazdă al cărui ego psihic este radical diferit de sufletul lor nemuritor. Ele par că nu se regăsesc în această viață.

Ce se întâmplă cu sufletele implicate în sinucideri, dar care au corpuri sănătoase? Aceste suflete îmi spun că se simt cumva vinovate în ochii ghizilor și a colegilor lor de grup, pentru că și-au încălcat contractul într-o viață anterioară. Este o pierdere a mândriei de sine, din cauza oportunității ratate. Viața este un dar și repartizarea anumitor trupuri pe care să le folosim a implicat o reflexie adâncă. Noi suntem cei care avem în grijă

acest trup și acest fapt implică o răspundere sacră. Clienții mei o numesc contract. În special când o persoană tânără, sănătoasă se sinucide, profesorii noștri consideră acest lucru un act de mare imaturitate și o abdicare de la responsabilitate. Maeștrii noștri spirituali și-au pus încrederea în curajul nostru de a termina viața cu corpuri funcționale, într-o manieră normală, oricât ar fi de dificil acest lucru. Ei au o răbdare nemăsurată cu noi, dar la cei cu sinucideri repetate iertarea lor capătă un alt ton.

Am lucrat cu un client tânăr care a încercat să se sinucidă cu un an înainte să îl consult. În timpul ședinței de hipnoză am găsit dovada unui model de auto-distrugere în viețile sale anterioare. Când s-a întâlnit cu profesorii săi la o ședință a consiliului care a avut loc după ultima lui viață, unul dintre dascălii mai în vârstă i-a spus acestui client:

Ești din nou aici, prea devreme, și asta ne dezamăgește. Oare nu ai înțeles că același test devine mai dificil cu fiecare viață pe care o închei? Comportarea ta este egoistă din multe motive, dintre care nu cel mai puțin important supărarea pe care ai cauzat-o celor pe care i-ai lăsat în urmă și care te-au iubit. Cât vei mai continua să arunci corpurile perfect sănătoase pe care ți le-am dat? Spune-ne, când o să încetezi să te auto-compătimești și să îți subestimezi posibilitățile?

Nu cred că am auzit vreodată un membru al consiliului să apostrofaze mai aspru pe unul dintre subiecții mei în problema sinuciderii. Luni de zile mai târziu, acest client mi-a scris pentru a-mi spune că, ori de câte ori îi venea ideea sinuciderii, o abandona pentru a nu mai fi nevoit să se mai întâlnească iar cu acest Bătrân, după comiterea faptei. O mică sugestie posthipnotică a mea a făcut ca această scenă să se refacă în memoria lui conștientă, spre a-l împiedica să se sinucidă din nou.

În cazurile de sinucidere în care sunt implicate trupurile sănătoase, unul dintre aceste două lucruri se întâmplă, de obicei, acestor suflete. Dacă ele nu recidivează, sufletele sunt deseori trimise înapoi la viață destul de repede, la cererea lor, pentru a compensa timpul pierdut. Acest lucru s-ar putea

întâmpla în decurs de cinci ani de la moartea lor pe Pământ. Sufletul obișnuit este convins că este important să te întorci pe linia de plutire după ce ai suferit un insucces într-o viață anterioară. La urma urmei, noi, ca ființe umane, avem instincte de supraviețuire naturale și cele mai multe spirite luptă cu tenacitate să rămână în viață.

Pentru cei care au nevoie să se îndrepte atunci când lucrurile se înrăutățesc, există locuri de căință. Aceste zone nu conțin vreun panteon al ororilor în vreun loc întunecos, cu o spiritualitate redusă, rezervat păcătoșilor. Mai degrabă decât să fie pedepsite într-un astfel de purgatoriu al întunericului, aceste suflete se pot oferi voluntar să meargă într-o lume planetară frumoasă, cu apă, copaci și munți, dar nu și într-o altă viață. Ele nu au legături cu alte suflete în aceste locuri de izolare, cu excepția unor vizite sporadice ale unui ghid care să le ajute în reflectările și în auto-evaluarea lor.

Locurile de izolare sunt foarte variate și trebuie să recunosc că par îngrozitor de plictisitoare. Poate că în aceasta constă totul, în timp ce stai pe tușă jocurile următoare, colegii tăi de echipă continuă cu provocările în noile lor vieți. Aparent, această metodă pare să funcționeze, deoarece aceste suflete se întorc la grupurile lor și se simt revigorată, dar sunt conștiente că au ratat multe acțiuni și oportunități alături de prieteni, utile evoluției lor personale. Totuși, există suflete care nu se vor adapta niciodată pe Pământ. Cred că unele sunt repartizate în alte lumi pentru încarnările lor viitoare.

Următoarele două cazuri reprezintă așezarea sufletelor în bibliotecile spirituale și impactul pe care îl are asupra lor vizionarea înregistrărilor. În ambele cazuri există dovada folosirii unei realități schimbate, cu unele diferențe. Femeii care face obiectul cazului 29, cu o sinucidere, îi vor fi arătate o serie de posibilități alternative pe care le-ar fi putut avea în viața anterioară, prezentate în patru secvențe de timp paralele. Prima perioadă de timp era chiar viața sa actuală. Ea va fi mai degrabă un observator decât un participant la aceste scene. La cazul 30, vom asista totuși la folosirea unei singure scene cu o realitate modificată, unde sufletul va intra dramatic într-o scenă din viața lui anterioară, pentru a experimenta un rezultat diferit. Ambele cazuri sunt menite să arate mai multe posibilități ale unei vieți ce implică alegeri.

Ghizii noștri decid asupra celor mai eficiente mijloace de auto-evaluare în bibliotecă. Apoi, metodele și scopul acestor investigații ajung sub jurisdicția Arhivarilor.

Cazul 29

Amy s-a întors de curând în lumea spiritelor dintr-un mic sat din Anglia unde s-a sinucis în 1860, la vârsta de șaisprezece ani. Acest suflet va aștepta încă o sută de ani înainte de a se întoarce, datorită propriilor îndoieli în ceea ce privește stăpânirea adversității. Amy s-a înecat într-un lac din zonă pentru că era însărcinată în luna a doua și nu era căsătorită. Iubitul ei, Thomas, murise cu o săptămână înainte, pe când repara un acoperiș de paie care s-a prăbușit. Am aflat că cei doi fuseseră îndrăgostiți și intenționau să se căsătorească. Amy mi-a spus când i-am analizat viața anterioară că a crezut că viața ei s-a sfârșit atunci când a murit Thomas. Amy a povestit că nu voia să își facă familia de răs din cauza bârfelor localnicilor. Chinuită, această clientă a declarat.: „Știu că mă vor considera târfă și, dacă fug la Londra, chiar asta va deveni o biată fată cu un bebeluș.”

În cazurile de sinucidere, ghidul sufletului ar putea să-i ofere acestuia posibilitatea izolării, a regenerării agresive a energiei, o întoarcere rapidă sau o combinație a acestora. Când Amy a trecut dincolo după ce s-a sinucis, ghidul ei, Likiko, și sufletul lui Thomas au fost acolo să o consoleze pentru un timp. Curând, a rămas singură cu Likiko și s-a așteptat să fie certată pentru lipsa ei de curaj. Supărată, și-a întrebat ghidul de ce viața nu i s-a desfășurat așa cum era planificată la început. Ea nu văzuse posibilitatea sinuciderii înainte de încarnare. Amy credea că urma să se căsătorească cu Thomas, să aibă copii și să trăiască fericiți în satul ei până la adânci bătrâneți. Cineva, a simțit ea, i-a tras covorul de sub picioare. Likiko i-a explicat că moartea lui Thomas a fost una dintre alternativele din acest ciclu de viață și că ea avea libertatea să facă alte opțiuni mai bune decât a se sinucide.

Amy a aflat că, pentru Thomas, alegerea lui de a se urca pe un acoperiș înalt, abrupt și deosebit de alunecos a fost una probabilă - mai plauzibilă deoarece mintea sufletului său considerase deja acest „accident” drept un test. Mai târziu aveam să descopăr că Thomas era gata să nu accepte slujba

pentru repararea acoperișului din cauza „unor forțe interioare care îl împingeau în cealaltă direcție”. Aparent, toată lumea din acest grup de suflete a văzut că Amy avea o capacitate de supraviețuire mai mare decât și-a închipuit ea, ținând scama că dovedise o comportare rafinată în viețile ei anterioare.

Pe de altă parte, Amy a considerat că întreaga încercare a fost crudă și inutilă. Likiko i-a amintit fetei că ea a avut în trecut stări de auto-flagelare și că, dacă era dornică mereu să îi ajute pe ceilalți să supraviețuiască, trebuia să depășească acest eșec personal. Când Amy a răspuns că nu avea de ales decât să se sinucidă, date fiind circumstanțele Angliei victoriene, s-a trezit în următoarea scenă din bibliotecă:

Dr. N: Unde ești acum?

S.: (cumva dezorientată) Sunt într-un loc de studiu... pare gotic... ziduri de piatră... mese lungi de marmură...

Dr. N: De ce crezi că te afli într-o astfel de încăpere?

S.: (pauză) În una dintre viețile mele am trăit ca un călugăr în Europa (în secolul al XII-lea). Mi-a plăcut coridorul vechii biserici ca un loc liniștit de studiu. Dar știu unde sunt acum. Este biblioteca minunatelor cărți... cronicile.

Dr. N: Mulți oameni le numesc Cărțile Vieții. E vorba de același lucru?

S.: Da, toți le folosim... (face o pauză, subiectul este tulburat) este un bătrân într-un halat alb care pare îngrijorat și se îndreaptă spre mine... se agită în jurul meu.

Dr. N: Ce face el, Amy?

S.: Ei bine, aduce un set de suluri, cu tabele. Bombăne și clatină capul spre mine.

Dr. N: Ai vreo idee de ee?

S.: Este bibliotecarul. El spune: „ai venit devreme”.

Dr. N: Ce crezi că vrea să zică?

S.: (pauză) Că... nu am avut motive serioase pentru a mă întoarce aici devreme.

Dr. N: Motive importante?

S.: (izbucnind) Oh... fiind foarte îndurerată - nu am fost în stare să îmi accept viața.

Dr. N: Înțeleg. Spune-mi ce face bibliotecarul în continuare.

S.: Este un spațiu deschis uriaș unde văd multe suflete așezate la niște birouri lungi, cu cărți peste tot, dar nu merg în

camera aceea acum. Bătrânul mă duce într-una dintre camerele mici din afară, acolo unde putem sta de vorbă fără să îi deranjăm pe ceilalți.

Dr. N: Cum te simți?

S.: (își clatină capul, resemnată) Cred că am nevoie de un tratament special chiar acum. Camera este foarte simplă, cu un scaun și o masă. Bătrânul aduce o carte mare și o așează în fața mea, ca pe un ecran de televizor.

Dr. N: Ce ar urma să faci?

S.: (brusc) Să fiu atentă la el! Mai întâi pune sulul în fața mea și îl desface. Apoi îmi indică o serie de linii care reprezintă viața mea.

Dr. N: Te rog, ia-o mai încet și explică-mi ce înseamnă aceste linii pentru tine?

S.: Sunt liniile vieții - liniile mele. Liniile groase, separate prin spații mari, semnifică experiențele importante din viața noastră și vârsta la care este cel mai probabil să se întâmple. Liniile mai subțiri se intersectează cu liniile principale și reprezintă o variantă a altor... circumstanțe.

Dr. N: Am auzit că aceste linii mai puțin proeminente sunt posibilitățile de a acționa, opuse probabilităților. Asta vrei să sugerezi?

S.: (face o pauză) Așa este.

Dr. N: Ce altceva poți să spui despre liniile groase comparativ cu cele subțiri?

S.: Ei bine, liniile groase seamănă cu trunchiul unui copac, iar cele mai mici sunt crengile. Știu că linia groasă a fost drumul meu principal. Bătrânul îmi arată linia aceea și mă ceartă puțin, deoarece am ales o creangă uscată.

Dr. N: Știi, Amy, dincolo de faptul că acest Arhivar se tot agită în jurul acestor linii, ele reprezintă cu adevărat o parte dintre posibilitățile tale de a alege. Din perspectivă karmică, toți pornim în drumul nostru, uneori, pe o cărare greșită.

S.: (înfierbântată) Da, dar e ceva serios. Nu am făcut doar o mică greșală în ochii lui. Știu că este preocupat de ceea ce fac (face o pauză și apoi, cu voce tare). VREAU SĂ ÎL LOVESC ÎN CAP CU BLESTEMATUL LUI DE SUL. ÎI SPUN: „AȘ VREA SĂ TRĂIEȘTI ÎN LOCUL MEU PENTRU UN TIMP!”.

Notă: În acest moment Amy îmi spune că fața bătrânului se destinde și că părăsește camera pentru câteva minute. Ea crede că îi dă timp să se adune, dar după aceea el aduce o altă carte. Aceasta este deschisă la o pagină unde Amy îl poate vedea pe Arhivar ca fiind un tânăr sfâșiat de Ici, pentru convingerile lui religioase, într-o veche arenă romană. El pune apoi cartea de-o parte și o deschide pe a fetei. O întreabă ce vede în continuare.

S.: Apare aieva, în culori tridimensionale. Îmi arată prima pagină care cuprinde un univers cu milioane de galaxii. Apoi Calea Lactee... și sistemul nostru solar... așa că îmi voi aminti de unde am venit, ca și când aș fi putut uita. După aceea, întoarce mai multe pagini.

Dr. N: Îmi place această perspectivă, Amy. Ce mai vezi în continuare?

S.: Ah... prisme de cristal... Întuneric sau lumină, depinzând de ce gânduri sunt transmise. Acum îmi amintesc că am mai făcut acest lucru înainte. Mai multe linii... și imagini... pe care le pot mișca înainte și înapoi în timp, cu ajutorul minții. Dar, oricum, bătrânul mă ajută.

Notă: Mi s-a spus că aceste linii formează secvențe vibraționale reprezentând alinamente temporale.

Dr. N: Cum interpretezi înțelesul liniilor?

S.: Formează modele pentru imaginile din viață în ordinea în care dorești să le privești - pe care ai nevoie să le privești

Dr. N: Nu vreau să ți-o iau înainte, Amy. Doar zi-mi ce face bătrânul cu tine acum.

S.: Bine. Lovește ușor pagina și mă văd în imagine, în satul din care tocmai am plecat. De fapt, nu este imagine - este atât de reală - chiar vie. Sunt acolo.

Dr. N: Ești cu adevărat în acea scenă sau doar o privești?

S.: Le putem face pe amândouă, dar acum se presupune că doar urmăresc scenele.

Dr. N: E bine, Amy. Să mergem la scena pe care bătrânul ți-o prezintă. Explică-mi ce se întâmplă.

S.: Oh... ne vom uita la... alte posibilități de alegere. După ce am văzut ce am făcut la lacul unde mi-am luat viața - urmă-

toarea scenă mă conduce înapoi la lac, pe mal. (pauză). de data aceasta nu trec apa - și nu mă înec. Mă întorc în sat. (râde pentru prima dată) Sunt încă însărcinată.

Dr. N: (râde împreună cu ea) în regulă, dă pagina. Acum ce se întâmplă?

S.: Sunt cu mama mea, Iris. Îi spun că port în pânțece copilul lui Thomas. Nu a rămas atât de șocată cum am crezut că va fi. Totuși este supărată. Sunt dojenită. Apoi... ca plânge cu mine și mă îmbrățișează (acum subiectul cedează, în timp ce continuă să vorbească lăcrimând). Îi mai zic că sunt o fată bună, dar am fost îndrăgostită.

Dr. N: Iris îi spune asta tatălui tău?

S.: Aceasta este una dintre alternativele de pe ecran.

Dr. N: Urmărește această variantă pentru mine.

S.: (pauză) Ne mutăm toți într-un alt sat și tuturor de acolo li se spune că sunt văduvă. Peste câțiva ani mă voi căsători cu un bărbat mai în vârstă. Sunt timpuri foarte grele. Tatăl meu a pierdut mult când ne-am mutat și eram chiar mai săraci decât înainte. Dar stăm împreună ca o familie și viața, în cele din urmă, devine mai bună (plângând din nou). Fetița mea era frumoasă.

Dr. N: Aceasta este singura alternativă pe care o studiezi acum?

S.: (cu resemnare) Oh, nu. Acum, mă uit la o altă alternativă. Mă întorc de la lac și recunosc că sunt însărcinată. Părinții țin la mine și apoi se ceartă în legătură cu cel care se face vinovat. Mă anunță că nu vor să renunțe la micuța noastră fermă pentru care au muncit din greu și să plece din sat din cauză că m-am dezonorat. Îmi dau ceva bani să merg la Londra ca să îmi pot găsi de lucru ca menajeră.

Dr. N: Și cum merge slujba?

S.: (cu amărăciune) Așa cum m-am așteptat. Londra nu va fi o alegere bună. Merg pe străzi și mă culc cu alți bărbați, (se înfioară) Mor de tânără și copilul meu va fi unul găsit, care la sfârșit va muri și el. Groaznic...

Dr. N: Ei bine, cel puțin ai încercat să supraviețuiești în acea alternativă de viață. Ți se prezintă și alte posibilități?

S.: Încep să obosesc. Bătrânul îmi arată și ultima alternativă. Mai sunt și altele, cred, dar se va opri aici pentru că îl rog. În această scenă părinții mei cred că ar trebui să plec

de lângă ci, dar așteptăm puțin până ce un vânzător ambulant vine în satul nostru. El este de acord să mă ia în căruța lui după ce tata îi dă ceva bani. Nu mergem la Londra, ci mai degrabă în alte sate din zonă. În cele din urmă îmi găsesc de lucru la o familie. Le spun că soțul meu a fost ucis. Vânzătorul ambulant mi-a dat un inel de alamă să îl port și țin secrete povestea. Nu sunt sigură că ei mă cred. Nu contează. Mă stabilesc în oraș. Nu mă căsătoresc niciodată, dar copilul meu crește sănătos.

Dr. N: După ce termini de răsfoit aceste pagini împreună cu bătrânul și ai văzut câteva dintre alternativele la sinucidere, care sunt concluziile tale?

S.: (tristă) A fost o greșeală să mă sinucid. Acum o știu. Cred că am știut-o tot timpul. Chiar după ce am murit mi-am spus: „Doamne, am făcut un lucru prostesc, acum va trebui să o iau de la început”. Când am fost dusă în fața consiliului, m-au întrebat dacă vreau să fiu curând testată din nou. Am spus: „Lăsați-mă să mă gândesc puțin”.

După această ședință, clienta mea a discutat unele dintre alternativele pe care le-a avut în viața ei actuală, acelea care implicau curaj. Ca adolescentă, ea a rămas însărcinată și și-a asumat această dificultate cu ajutorul unui consilier școlar și, în cele din urmă, cu ajutorul mamei ei, Iris, în viața în care ca a fost Amy. Ei au încurajat-o să își apere drepturile fără să țină seama de părerile celorlalți. În ședința noastră subiectul a aflat că sufletul ei are tendința să se grăbească să judece anumite evenimente din viața ei într-un mod negativ. În multe dintre viețile ei anterioare a existat un gând sâcâitor, și anume că, indiferent, ce decizie ar lua într-un moment de criză, aceasta va fi una greșită.

Deși Amy nu era dornică să se întoarcă din nou pe Pământ, astăzi ca este o femeie mult mai încrezătoare. Ea a petrecut cei o sută de ani dintre vieți, gândindu-se la sinuciderea sa și la deciziile luate în secolele dinaintea acestei vieți. Amy este un suflet muzical și a spus la un moment dat:

Pentru că am irosit corpul care mi s-a atribuit, într-un fel, mă căiesc, în timpul acestei perioade nu pot merge în camera de muzică, lucru pe care mi l-aș dori mult, pentru că trebuie să fiu singură în bibliotecă. Folosesc ecranele

pentru a-mi revedea acțiunile din trecut care implicau alternativele ce mi-au făcut rău și mie, și celor din jurul meu.

Când un client folosește cuvântul ecran pentru a descrie cum vede evenimentele, acest loc este relevant. Micile camere de conferințe și biblioteca par să aibă mese cu o varietate de cărți de mărimea unui televizor. Aceste așa-zise cărți au ecrane luminoase, tridimensionale. O clientă s-a făcut ecoul gândurilor celor mai mulți dintre subiecți când a spus: „Aceste înregistrări dau iluzia unor cărți cu pagini, dar, de fapt, sunt surse de energie care vibrează și formează modele de imagini ale evenimentelor”.

Mărimea acestor ecrane depinde de folosirea lor într-o locație dată. De exemplu, în camerele unde se face selecția secvențelor din viață, cele pe care le folosim chiar înaintea următoarei noastre încarnări, ecranele sunt mult mai mari decât acelea întâlnite în bibliotecile și sălile de clasă spirituale. Sufletelor li se dă posibilitatea de a intra în aceste ecrane de dimensiunile vieții. Ecranele uriașe, care licăresc, de obicei înconjoară sufletul și au fost numite Inelul Destinului. Voi discuta despre acest inel în capitolul 9.

În ciuda dimensiunii impresionante a ecranelor din încăperile unde se va face selecția vieților viitoare, sufletele petrec mult mai mult timp privind scenele în bibliotecă. Funcția ecranelor mai mici din biblioteci este aceea de a monitoriza continuu timpul trecut și prezent pe Pământ. Toate ecranele, mari sau mici, mi-au fost descrise ca secvențe de film care seamănă cu niște cascade în care poți intra, în timp ce o parte a energiei noastre rămâne în cameră.

Toate ecranele cosmice sunt multi-dimensionale, cu coordonate care să înregistreze timpul și spațiul evenimentelor. Deseori ne referim la acestea ca fiind perioade de timp și pot fi acționate de explorarea gândurilor. Pot exista și alți regizori ai acestui proces, nevăzuți de suflet. Destul de des un subiect va folosi dispozitive mecanice în descrierile lui, cum ar fi panouri, pârgii și cadrane. Aparent, toate acestea sunt iluzii create pentru sufletele care se încarnează pe Pământ.

Fără să ținem seama de dimensiunile ecranului, lungimea, lățimea și adâncimea fiecărui cadru permit sufletului să devină

parte a unui proces cauză-efect. Pot sufletele să intre în ecranele mai mici, asociate cărților, în același fel în care au făcut-o în ecranele mai mari când s-au regăsit în Inel? În timp ce nu există restricții pentru studiul călătoriei în timp, cei mai mulți dintre subiecți par să folosească ecranele mai mici mai mult pentru a observa evenimente trecute la care au participat cândva. Sufletele iau o parte din energia lor, lăsând restul pentru consolare și intră în ecrane într-unui dintre următoarele două moduri:

1. Ca observatori care se mișcă ca niște stafii nevăzute în scene pe Pământ, neavând nici o influență asupra evenimentelor. Consider acest lucru apropiat de ceea ce numim realitate virtuală.

2. Ca participanți care vor avea roluri în acțiunea de pe scenă, chiar transformând realitatea față de original, prin recreări ale acesteia.

Odată revăzută, totul revine la ce era, deoarece realitatea permanentă a unui eveniment trecut într-o lume fizică rămâne aceeași din perspectiva sufletului care a luat parte la evenimentul inițial.

Pe măsură ce dialogul avansează în următorul meu caz, va fi evident că o entitate nevăzută recrează o scenă dintr-o viață trecută, dar cu modificări. Aceste ajustări au ca scop să stimuleze empatia și să pregătească sufletul care face obiectul cazului 30. Acesta e un exemplu a ceea ce vor să spună unii dintre clienții mei când vorbesc despre intrarea în lumi în care timpul și cauzalitatea sunt schimbate prin ecranele găsite în cărți, prin consolele de birou și scenele de teatru. Deși aceste exerciții de pregătire în spațiu și timp nu schimbă cursul evenimentului istoric inițial de pe Pământ, s-ar putea ca aici să acționeze alte forțe.

Admit posibilitatea că amintirile subiectului meu ar putea demonstra că ei se mișcă prin universuri paralele care ar putea să multiplice spațiul și timpul nostru. Cu toate acestea, în clasele și bibliotecile spirituale clienții mei nu văd evenimentele trecute de pe Pământ ca fiind în afara realității universului nostru. Am sentimentul că ceea ce poate urmări și poate explica un suflet de pe Pământ este reglementat de vibrațiile ghizilor lor personali. Când ei ajung în camera în care se face

selecția vieții, cea cu ecrane mai mari, asemănătoare celor de la teatru, care privesc numai spre viitor, perspectiva lor despre o realitate constantă devine mai degrabă una fluctuantă.

Evenimentele de pe orice ecran pot fi mișcate înainte sau înapoi, ori așezate într-o mișcare rapidă sau lentă întrerupte pentru a fi studiate. Toate posibilitățile întâmplărilor care implică spectatorul sunt atunci disponibile pentru studiu ca și când ar folosi un proiector de film. Vă puteți da seama din cazul 30 că un eveniment trecut din lumea noastră fizică nu a fost schimbat pentru totdeauna pentru acest individ, chiar dacă sufletul său există *în prezentul etern* al lumii spiritelor. Unii ar numi aceste proiecții „în afara timpului” pentru suflete, deoarece trecutul poate fi împletit cu posibilități viitoare în viața următoare, într-un timp spiritual întotdeauna conjugat la prezent.

Cazul 30

Acest caz implică un suflet numit Unthur, care tocmai și-a încheiat o viață marcată de un comportament agresiv față de alți oameni. Mentorii săi au hotărât să înceapă reanalizarea vieții lui Unthur în bibliotecă, cu o scenă din copilăria sa, plasată în curtea în care se juca acesta.

Dr. N: Unthur, când te întorci în lumea spiritelor, există vreun eveniment al vieții tale anterioare de care îți amintești în mod deosebit și despre care ai vrea să îmi vorbești?

S.: După ce voi avea timp să-mi vizitez grupul pentru o vreme, ghidul Meu, Fotanious, mă însoțește în bibliotecă pentru niște studii în particular, câtă vreme viața mea anterioară este încă foarte proaspătă.

Dr. N: Această ocazie este singura în care vei veni aici?

S.: Oh, nu. Deseori venim aici singuri, pentru a studia. Este, de asemenea, și un mod de a te pregăti pentru viața viitoare. Voi studia profesiunile și ocupațiile secundare ale noii vieți, în lumina obiectivelor mele, pentru a vedea dacă se potrivesc.

Dr. N: În regulă, să intrăm în bibliotecă. Te rog, descrie tot ce observi, în ordinea în care vezi tu.

S.: Camera este într-o clădire mare, dreptunghiulară. Totul este de un alb luminos, transparent, pereții sunt plini cu cărți mari și groase.

Dr. N: Fotanious te-a adus aici?

S.: Doar la început. Acum sunt cu o femeie cu părul alb care mi-a fost prezentată. Fața ei e foarte încurajatoare. Primul lucru pe care îl observ când intru sunt șirurile lungi de bănci care se întind așa departe încât nu pot vedea unde este capătul. Văd mulți oameni așezați la aceste mese lungi și care se uită la cărțile din fața lor. Cei care studiază nu stau prea aproape unul de celălalt.

Dr. N: De ce?

S.: Oh... a nu sta unul în fața celuiilalt este o problemă de politețe și de respect pentru intimitate.

Dr. N: Te rog, continuă.

S.: Bibliotecara mea pare atât de învățată... noi numim acești oameni Academicienii (pentru alții, ei sunt Arhivarii). Ea se îndreaptă spre o secțiune apropiată și ia o carte. Știu că acestea sunt cronicile despre mine. (cu o voce îndepărtată) Conțin istorii spuse, dar și din acelea care nu au fost spuse.

Dr. N: (cu superficialitate) Ai o legitimație a ta de bibliotecă?

S.: (râde) Nu se cer legitimații - doar potriviri mentale.

Dr. N: Ai mai multe Cărți ale Vieții destinate ție?

S.: Da, și astăzi o voi folosi pe aceasta. Cărțile sunt așezate în ordine pe raliuri. Știu unde sunt ale mele și strălucesc de la distanță când le privesc.

Dr. N: Poți căuta singur în mormanele de cărți?

S.: Mmmm... nu... dar cred că cei mai în vârstă pot.

Dr. N: Deci, în acest moment bibliotecara ți-a adus cartea pe care urmează să o studiezi.

S.: Da, există pedestale mari așezate lângă mese. Academiciana deschide la pagina de unde voi începe.

Notă: Suntem acum la stadiul în care fiecare caz capătă o calitate unică de angajament personal față de ecranele Cărții Vieții. Minte conștientă poate fi sau nu în stare să traducă în limbaj uman ceea ce mintea superconștientă vede în totalitate în bibliotecă.

Dr. N: Și ea te pregătește pe acest pedestal, înainte ca tu să duci această carte la masă?

S.: Da... mă uit la o pagină cu... scris... cu litere aurite...

Dr. N: Poți să îmi citești ce scrie?

S.: Nu... nu pot traduce acum... dar o identific ca fiind cartea mea.

Dr. N: Nu poți descifra măcar un cuvânt? Privește atent!

S.: (face o pauză) Văd... simbolul grecesc pi.

Dr. N: E simbolul unei litere din alfabetul grecesc sau are o semnificație matematică pentru tine?

S.: Cred că este legată de proporții, cum se leagă un lucru de altul în ceea ce mă privește. Scrisul este un limbaj al mișcării și al emoției. Simți scrisul ca... pe niște vibrații muzicale. Aceste simboluri reprezintă cauzele și efectele unui set de relații proporționale între situații asemănătoare și diferite din viețile mele. Este mai mult, dar nu pot... (se oprește)

Dr. N: Îți mulțumesc pentru descriere. Acum, spune-mi ce vei face cu această carte?

S.: Înainte să o duc jos într-un spațiu liber al uneia dintre mese, vom face un exercițiu împreună. Simbolurile scrise ne spun unde să întoarcem paginile... dar nu pot să vă spun cum... nu știu cum să explic.

Dr. N: Nu-ți face griji. Faci o treabă minunată în ceea ce privește explicațiile. Relatează-mi numai cum te ajută bibliotecara.

S.: (respiră adânc) Ajungem la o pagină care mă arată ca un copil ce se joacă în curtea școlii (subiectul începe acum să tremure). Acest lucru... nu va fi amuzant... Sunt îndreptat spre perioada când eram un puști josnic, infect... urmează să trec din nou prin acele momente... ceea ce ei vor ca să văd... o parte a energiei mele... se târăște ea însăși pe pagină...

Dr. N: (încurajator) În regulă, lasă scena să se desfășoare și zi-mi tot ce poți.

S.: (simțindu-se stingherit în scaunul său) După ce... mă târăsc în carte... particip total la scenă în toate privințele, ca și când s-ar rejuca. Învăț... În școala primară. Sunt un puști dur care îi aleargă pe băieții mai mici, mai puțin agresivi... lovindu-i și aruncând cu pietre în toată lumea când supraveghetorii nu se uită. Și apoi... OH, NU!

Dr. N: Ce se întâmplă?

S.: (alarmat) Oh... pentru Dumnezeu! Acum sunt cel mai mic puști din curte și sunt lovit DE MINE! Este incredibil. După

un timp sunt din nou eu, fiind lovit de pietrele aruncate de toți ceilalți. OH, CHIAR DOARE!

Dr. N: (după ce îl liniștesc pe subiect și îl aduc din nou înapoi în bibliotecă) Te aflai în același moment temporal ca atunci când erai copil sau într-o formă de realitate modificată?

S.: (pauză) în același timp, dar într-o realitate schimbată. Nici unul dintre aceste lucruri nu mi s-a întâmplat în viața mea anterioară, dar ar fi trebuit. Deci, timpul a fost dat înapoi pentru mine, într-un mod diferit. Putem retrăi un eveniment pentru a vedea dacă îl putem face mai bine. Am simțit durerea pe care am pricinuit-o altora cu pumnii mei.

Dr. N: Unthur, ce ai învățat din toate acestea?

S.: (pauză lungă) Că am fost un copil rău, condus de frica față de tatăl meu. Acestea sunt scenele cu ce urmează să fac. Lucrez asupra sentimentului de milă și învăț să îmi controlez firea rebelă în calitate de suflet.

Dr. N: Care este semnificația Cărții Vieții tale și a faptului că te afli în această atmosferă de bibliotecă?

S.: Studiindu-mi cartea, sunt în stare să îmi recunosc greșelile și să experimentez alte variante. Aflându-mă în această zonă liniștită de studiu - privind toate celelalte suflete la mese, care fac același lucru - ei bine, Acest fapt îmi dă un sentiment de camaraderie față de ele și de tot ceea ce facem împreună.

Mai târziu în ședința noastră am descoperit că Unthur avea nevoie de auto-disciplină și de a fi mai amabil cu oamenii. Acesta fusese un model de comportament de-a lungul mai multor vieți. Când am întrebat dacă este posibil să studiem viețile viitoare în bibliotecă, am primit următorul răspuns: „Da, putem întrevede o multitudine de posibilități aici, în timp, dar evenimentele viitoare nu sunt deloc determinate și nu aş lua vreo decizie despre ce urmează să se întâmple în acest spațiu” (în bibliotecă).

Când aud afirmații ca aceasta, mă gândesc la universuri paralele unde pot fi examinate toate posibilitățile și probabilitățile. În acest scenariu, același eveniment se poate petrece suferind schimbări ușoare sau radicale, în aceeași perioadă de timp, în spații multiple, noi existând simultan în mai multe universuri. Cu toate acestea, Sursa întregului spațiu

și timp poate folosi realități alternative fără universurile paralele. În capitolele viitoare mă voi referi la raporturile despre universurile multiple din jurul nostru, care nu sunt copii ale universului propriu. În lumea spiritelor, sufletele care privesc ecranele orchestrate par a se mișca din trecut în prezent, din prezent în viitor și înapoi simultan, în același spațiu.

Când sufletele sunt în bibliotecă, mi se spune că anumite secvențe ale evenimentelor viitoare pot părea neclare în anumite privințe și că aproape dispar. Pe de altă parte, în clasele cu ecrane mai mari, și mai ales în zona unde se fac selecțiile din viață, loc dotat cu niște ecrane imense, asemănătoare unor panouri, perioadele de timp sunt mai proeminente. Acest lucru permite o explorare și o intrare mai ușoară a sufletului în studiul vieții viitoare. Sufletele mai noi trebuie să dobândească acest talent, învățând să-și îmbine undele de lumină cu liniile de pe ecran. Concentrându-și esența în acest fel, imaginile se focalizează într-un punct. Liniile temporale de pe ecran se mișcă înainte și înapoi, încrucișându-se ca niște unde de rezonanță ale probabilității și ale posibilității din timpul PREZENT al lumii spiritelor, unde viitorul și trecutul se unesc și totul poate fi cunoscut.

Cazurile 29 și 30, asemenea tuturor celorlalte, ridică întrebarea: ce este adevărata realitate? Clasele și biblioteca cu ecranele trecutului și viitorului sunt *reale*? Tot ceea ce știu despre viața noastră de după moarte se bazează pe observațiile tăcute de oameni. Observatorul dialoghează cu mine, în stare de transă, din mintea sufletului prin intermediul creierului. Observatorul este acela care definește proprietățile materiei și ale substanței eterice atât pe Pământ, cât și în lumea spiritelor.

Să luăm ca exemplu ultimul caz. Unthur mi-a spus că nu își poate schimba trecutul printr-o a doua vizită. Cu toate acestea, după moarte, s-a întors ca participant activ în locul unde se juca în copilărie. Era din nou băiatul care își petrecea timpul cu ceilalți copii, având toate simțurile - văz, auz, miros - și sentimentele legate de acel eveniment. Unii dintre clienții mei susțin că acestea sunt întâmplări simulate, dar, oare, este chiar așa? Unthur a devenit parte a scenei în care bătea copiii și apoi a fost atacat de ei. A putut simți durerea și s-a tăvălit în scaunul din biroul meu, din cauza durerii pe care în perioada copilăriei

nu o simțise. Cine afirmă că o realitate schimbată nu există simultan pentru toate evenimentele, unde atât originile, cât și rezultatele sunt interschimbabile? În timp ce studiază, sufletul observator poate lucra în lumea spiritelor cu mai multe realități în același timp. Toate sunt așezate pe drumul sufletului spre învățare.

Ne întrebăm dacă universul nostru este tot o iluzie. Dacă gândurile eterne ale sufletului sunt reprezentate de o energie luminoasă, inteligentă care nu are formă și atemporală, atunci aceasta nu este limitată de materia din universul nostru. Astfel, dacă o conștiință cosmică controlează ceea ce vede mintea observatorului pe Pământ, atunci întregul concept de cauză și efect în intervale de timp date este o iluzie manipulată cu scopul de a ne instrui. Chiar dacă credem că tot ceea ce gândim că este real pare o iluzie, viața nu este, în nici un caz, lipsită de sens. Știm că, dacă ținem o piatră în mână, acest fapt este la fel de real pentru noi cât și pentru un observator - participant într-o lume fizică. Trebuie, de asemenea, să ținem minte că o inteligență divină ne-a așezat în acest mediu, pentru a învăța și a evolua spre mai bine. Nici unul dintre noi nu este aici din întâmplare și nici evenimentele care ne afectează în propria realitate în acel moment temporal nu sunt.

Culorile spiritelor

Amestecul culorilor în grupurile de suflete

Când oamenii aflați în transă părăsesc mental atât spațiile regenerării și orientării energiei, cât și biblioteca, pentru a se angaja activ cu alte suflete, culorile lor contrastante devin mai evidente. Un aspect al înțelegerii dinamicii grupurilor matcă este identificarea fiecărui suflet prin culoare. În *Călătoria Sufletelor* am descris constatările mele despre culorile energiei sufletelor. Ceea ce vreau să fac în acest capitol este să încerc să corectez concepțiile greșite pe care le au oamenii în ceea ce privește recunoașterea culorii. În timpul explicațiilor mele, ar putea fi folositor pentru cititorii care au prima mea carte să compare figura 3 din *Călătoria Sufletelor* cu figura 6 din acest capitol.

În figura 6, am prezentat întregul spectru al culorilor care identifică nivelul evoluției sufletului, așa cum este văzut de subiecții aflați în stare de hipnoză adâncă. Mai important, am încercat să indic straturile subtile și amestecul culorilor energiei în cadrul acestor nivele. Culorile de bază - alb, galben și albastru, generate de suflete - sunt semnele majore ale dinamicii creșterii lor. Deoarece undele luminoase capătă nuanțe mai puternice, de la luminos la întunecos, în timpul evoluției, devin mai puțin împrăștiate și se concentrează mai mult asupra mișcării lor vibraționale. Tranziția este lentă și există multe pierderi ale nuanțelor culorilor când sufletele se dezvoltă. Din această cauză, trasarea unor reguli clare, definitive, despre transmisia culorilor ar fi restrictivă.

Referindu-ne la figura 6, căsuța 1, vedem tonurile de alb pur reflectate în sufletele începătoare. Este un semn al inocenței și totuși această culoare poate fi văzută în spectrul tuturor sufletelor. Culoarea universală de alb va fi explicată mai mult la cazul următor. Albul este deseori asociat cu efectul de aureolă. Ghizii, de exemplu, pot încărca dintr-o dată lumina lor - de obicei intensă, constantă - să se înconjoare cu un nimb de un alb strălucitor. Sufletele care se întorc în lumea spiritelor îmi spun adesea că, atunci când observă un suflet care vine spre ele, văd lumina albă.

Fig.6 *Spectrul culorilor Aurelor Spirituale*

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
alb	alb murdar, înspre gri/gri cu ușoare tente de roz	alb și rozalii	galben portocaliu deschis, cu nuanțe de alb	galben	auriu închis/ galben cu nuanțe de verde	verde sau maron-verzui	albastru deschis; bleu cu tente aurii, verzui sau maron	albastru închis	albastru închis	albastru închis
Nivelul I		Nivelul II		Nivelul III		Nivelul IV		Nivelul V		Nivelul VI

Sufletele ale căror nivele de dezvoltare sunt trecute în căsuțele 1, 5, 9 și 11 sunt văzute, de obicei, fără să fie

acoperite parțial cu alte nuanțe de culoare în centrul masei lor de energie. Nu am remarcat mulți clienți care să își etaleze exclusiv culorile arătate în căsuța 7. Acest lucru poate indica faptul că avem nevoie de mai mulți tămăduitori pe Pământ. Nu am avut niciodată un subiect a cărui energie să facă parte în totalitate din spectrul violet - purpuriu ca în căsuța 11.

Spectrele de culori dincolo de nivelul V sunt maestrul care nu apar ca fiind încarnați, așa că puținul pe care îl știu despre ei vine doar din observațiile subiectului meu.

Există variabile individuale în cadrul fiecărui grup de suflete în funcție de culoarea de bază centrală, deoarece ele nu se dezvoltă toate în același ritm. Cu toate acestea, culoarea energiei unui suflet poate, de asemenea, să fie afectată de un alt factor, care, inițial, m-a tulburat. Pe lângă culorile primare centrale care indică stadiul dezvoltării generale, anumite suflete au culori secundare. Acestea au fost numite culori ale aureolei luminoase, pentru că, de obicei, ele apar observatorului ca fiind în afara centrului masei de energie a sufletului.

Culorile nimbului nu sunt diluate de nuanțele sau umbrele altor culori, așa cum este cazul culorilor centrale. Singura excepție ar fi atunci când culoarea nimbului și cea din centru ar fi exact aceeași. Rapoartele primite de la subiecții mei referitoare la distingerea culorilor sunt făcute mai ușor, deoarece acest efect de acoperire parțială nu se vede prea des. Culorile nimbului reprezintă atitudini, idei și chiar aspirații neîmplinite ale sufletului. Deoarece se însușesc în fiecare viață, nuanțele nimbului pot fluctua mai rapid între diferitele vieți decât culorile centrale, care arată o dezvoltare mai lentă a caracterului. În timpul unei ședințe de hipnoză, aceste culori secundare ale nimbului sunt văzute de observator ca niște autoportrete strălucitoare. În cazul 31, un reprezentant foarte avansat al nivelului V va descrie acest efect. Acesta persoană a fost într-un grup de clienți care m-a ajutat să descifrez codul culorilor nimbului.

Cazul 31

Dr. N: Dacă aș sta în fața ta în lumea spiritelor, ținând în sus o oglindă în Lungimea sa, ce culori aș vedea?

S.: Ai zări un centru de un albastru deschis cu nuanțe de alb auriu la marginile energiei mele - nimbul meu.

Dr. N: Și când te uiți la profesorul tău, cum arată energia lui?

S.: Clandour are... un centru albastru închis... care tinde spre un violet pal în afară... Încununat cu un nimb alb pe margine.

Dr. N: Ce înseamnă pentru tine „energia din centru” și „energia nimbului”?

S.: Clandour își radiază starea solidă a experienței de învățare în centrul energiei sale, în timp ce forma violetă este înțelepciunea lui avansată provenită din această cunoaștere. Albul transmite această înțelepciune.

Dr. N: Care crezi că va fi, în cele din urmă, culoarea centrală a lui Clandour și cum va apărea asta?

S.: Violetul adânc al spiritualității divine radiind din toate pozițiile în masa lui de energie.

Dr. N: Poți defini diferența dintre variațiile culorii centrale și cea a nimbului în energia sufletului?

S.: Miezul central reprezintă realizarea.

Dr. N: Cum ar fi albastrul deschis în energia ta - acesta ar fi nivelul tău actual de însușire a învățăturii?

S.: Da.

Dr. N: Și marginile - nimburile - propriul tău alb auriu, ce îmi poți spune despre asta?

S.: (pauză) Ah... Însușirile mele... ei bine, am încercat întotdeauna să mă feresc de alți oameni în viețile mele - acesta sunt eu - dar este și ceea ce doresc să ajung... mai degrabă aș spune că vreau să mă străduiesc să devin mai puternic din acest punct de vedere.

Dr. N: Nu ești un suflet începător, dar cu toate acestea, ai ceva alb în energia ta. Sunt curios în legătură cu acest nimb de un alb strălucitor din jurul atâtor altor suflete care alte culori ale energiei lor.

S.: Vibrația energiei albe indică faptul că ne putem armoniza ușor vibrațiile cu toate celelalte suflete, în scopul unei comunicări mai bune.

Dr. N: Presupun că acesta este motivul pentru care ghizii-profesori etalează adesea nimburi de un alb strălucitor, dar

cum se deosebește acest alb de albul strălucitor al unui suflet tânăr?

S.: Albul reprezintă culoarea de bază a energiei tuturor sufletelor. Nuanțarea albului cu alte amestecuri de culori este cea care identifică fiecare suflet. Energia albă este foarte receptivă. Cei mai tineri primesc vibrații în cantități mari, în timp ce profesorii trimit informații în cantități mari, pentru a fi preluate ca adevăruri incontestabile.

Dr. N: Și sufletul începător a avut atât de puțină experiență, încât nu vizualizezi nici o altă culoare decât cea albă?

S.: Este corect, aceste suflete sunt nedevelopate.

Deși sunt multe lucruri pe care nu le știu despre întregul mecanism de formare a culorii energiei sufletului, am aflat că schimbările din centrul culorilor devin mult mai puțin evidente după nivelul IV. După mulți ani de cercetări, am păstrat o înregistrare cu ceea ce mi-au spus oamenii despre aceste culori secundare ale nimbului. Culorile principale au fiecare însușiri proprii. Peste 90% dintre subiecții mei sunt de acord cu calitățile pe care le reprezintă aceste culori într-un suflet. Am comprimat ceea ce am aflat în trei dintre cele mai des întâlnite trăsături de caracter pentru fiecare culoare, fără să țin seama de variațiile nuanțelor. Negrul e fie pătat, stricat sau constituie energia negativă a sufletului care se vede, în general, în centrele de recuperare a sufletelor.

Albul: Puritate, Limpezime, Neliniște

Argintiul: Eteric, Încredere, Flexibilitate

Roșul: Pasiune, Intensitate, Sensibilitate

Portocaliul: Exuberanță, Impulsivitate, Deschidere

Galbenul: Protecție, Putere, Curaj

Verdele: Tămăduire, Hrănire, Compasiune

Maroul: Sprijin, Toleranță, Hărnicie

Albastrul: Cunoaștere, Uitare, Revelație

Purpuriul: Înțelepciune, Adevăr, Divinitate

Figura 7: Culoarea energiei pe care le prezintă un grup de suflete

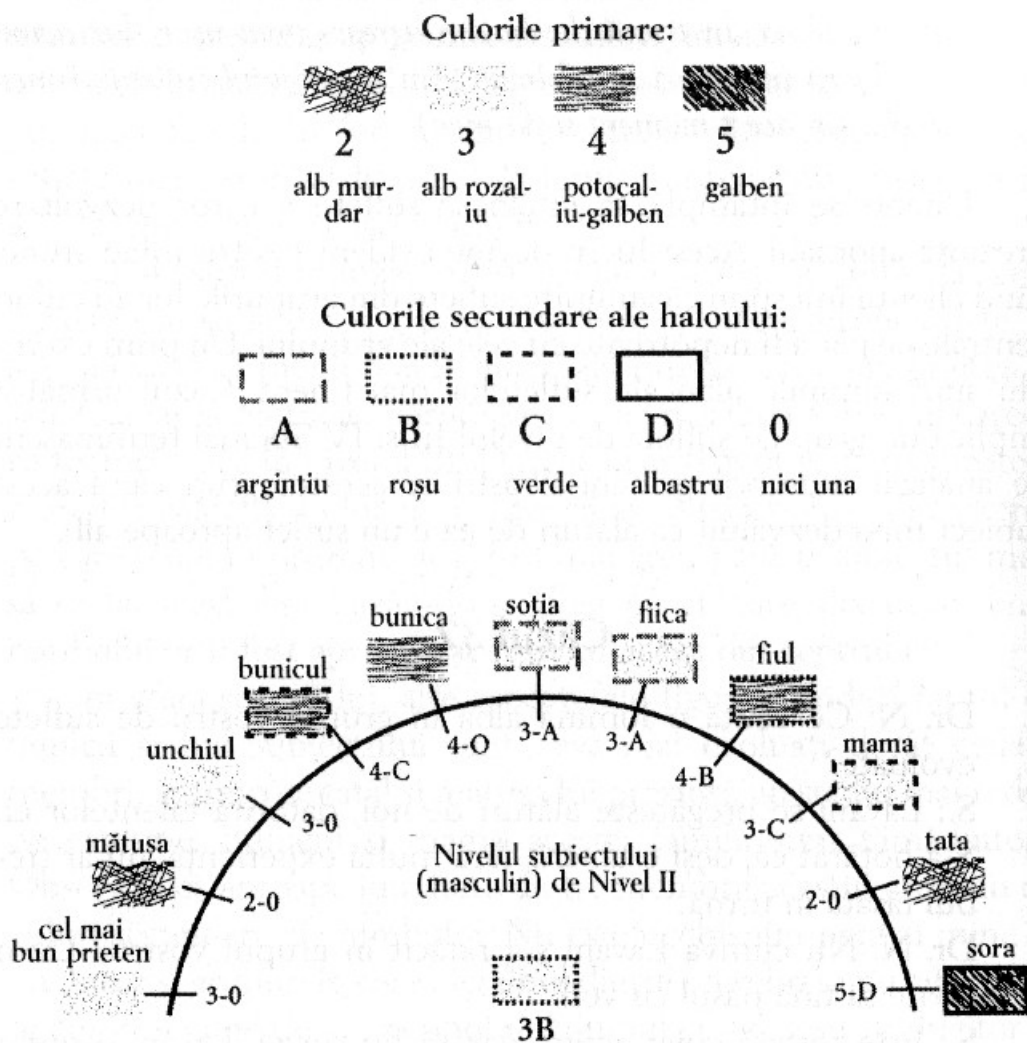

Figura 7. Această schemă indică rudele încarnate ale subiectului, precum și cel mai bun prieten al subiectului 3B. Pătrățelele fiecărei rude sunt explicate în figura 6 atât din punct de vedere al miezului, cât și al haloului culorilor. Pătrățele notate cu literele A,B,C și D

reprezintă culorile secundare ale halourilor prezente la membrii grupului.

În capitolul următor vor fi alte referiri de ordin spiritual la semnificația culorilor. Acest lucru se referă la veșmintele colorate pe care le poartă membrii consiliului, după cum sunt percepute de sufletele care vin înaintea lor. În plus, vă voi arăta cum desenele anumitor embleme purtate de acești Bătrâni, dintre care unele sunt pietre prețioase, transmit anumite mesaje prin culori.

Figura 7 este o reprezentare a unui grup de suflete de nivel II, care redă atât culorile centrale, cât și pe cele ale nimbului. Am evitat în mod intenționat să fac referire la un caz la care culoarea centrală a evoluției este în același timp și culoarea nimbului. Pentru a evita confuzia, figura 7 nu înfățișează nimburi de culoare albă, galbenă sau de un albastru închis. Sunt doisprezece membri ai acestui grup primar de suflete, inclusiv subiectul meu, un bărbat aflat la nivelul II. Diagrama indică relațiile dintre membrii unei familii în încarnarea lor actuală. Un grup primar de suflete mai apropiat de uzanțele lumii spiritelor nu se va încarna în întregime într-o *singură* familie.

Aflat sub hipnoză, acest subiect (3B) se uită la cele unsprezece suflete din grupul său primar, care sunt încarnate în această viață ca membri ai familiei sale, plus cel mai bun prieten al său. Culoarea centrală a surorii sale e de un galben aprins, deoarece ea tocmai trece în nivelul III. Dacă sora ar fi avut și partea protectoare tot galbenă, în locul nuanței albastre (simbol al cunoașterii) pe care o are în prezent, ar fi fost mai greu pentru subiectul meu să redea acest fapt bazându-se doar pe culoare, deoarece tenta nimbului ar fi fost aproape aceeași cu aceea din centrul ei.

În afara surorii lui, alte aspecte ale figurii 7 indică faptul că bunicii și fiul subiectului sunt ceva mai evoluți decât ceilalți membri, în timp ce tatăl și mătușa lui prezintă un stadiu mai redus de evoluție. Bunicul și mama acestei familii sunt tămăduitori. Observați că aproape jumătate dintre membrii acestui grup nu au culori secundare ale nimbului. Nu este neobișnuit pentru mine să întâlnesc și grupuri în care nici unul dintre membri să nu aibă aceste culori secundare ale nimbului.

Nimbul de un roșu strălucitor al subiectului meu așezat într-o masă centrală de energie de culoare albă și roz-roșcată i-a confirmat firea puternică și intensă. Fiul lui din această viață are trăsături de caracter similare. Soția sa e mai contemplativă, având o fire deschisă, încrezătoare. Fiica lui este nonconformistă și foarte spirituală. Când i-am cerut acestui subiect să îmi dezvăluie ce crede despre nuanța roșie din energia sa, a spus următoarele:

Din cauza firii mele intense, am probleme cu furia în cursul vieților mele. Deseori aleg corpuri care sunt foarte implicate emoțional, deoarece se potrivesc cu firea mea. Nu-mi plac trupurile pasive. Ghidului meu nu-i pasă de aceste alegeri, deoarece spune că voi învăța să mă controlez relaxând creierul acestor corpuri. Acest fel de control este dificil din cauza propriilor reacții impulsive și pasionale în situații dificile. Miau trebuit multe secole de vieți anterioare, dar mă descurc mai bine cu autodisciplina. În trecut deveneam agresiv prea ușor, dar acum acest lucru începe să se schimbe. Am și sprijinul sufletului meu pereche (în acest moment soția mea).

Uneori se întâmplă să întâlnesc suflete a căror dezvoltare prezintă anomalii. Acest lucru devine evident pentru mine atunci când clienții îmi spun că anumite suflete din grupurile lor au culori centrale ce par a fi nepotrivite cu cele ale grupului. Un prim exemplu sunt luminile albe ale sufletelor mai tinere. Cazul următor implică un grup de suflete de nivelul III și IV. Tocmai terminasem de analizat membrii galbeni-albaștri ai acestui grup când acest subiect mi-a dezvăluit că alături de ca e un suflet aproape alb.

Cazul 32

Dr. N: Ce caută o lumină albă în grupul vostru de suflete evaluate?

S.: Lavani se pregătește alături de noi, datorită talentelor ei. S-a hotărât că, deși e tânără, fără multă experiență, nu ar trebui lăsată în urmă.

Dr. N: Nu cumva Lavani s-a rătăcit în grupul vostru? Cum poate să țină pasul cu voi?

S.: Este testată chiar acum, dar, să fiu sincer, Lavani e puțin copleșită.

Dr. N: De ce a fost destinată grupului vostru?

S.: Grupul nostru este destul de neobișnuit, pentru că avem o mare toleranță în a lucra cu suflete neexperimentate. Cele mai multe grupuri de tipul grupului nostru sunt așa de ocupate, încât probabil ar ignora-o. Nu spun că ar fi nepoliticoase, dar la urma urmelor ea este un copil și așa ne și apare, cu modelele ei mici, înmănunchiate, de energie.

Dr. N: Presupun că cele mai multe grupuri avansate nu își doresc asemenea responsabilități.

S.: Exact. Grupurile ce evoluează sunt foarte absorbite de propria muncă. Unui copil, ele îi pot părea aproape disprețuitoare.

Dr. N: Atunci, explică-mi de ce ghidul răătăcitoarei Lavani i-a permis să vină aici, lângă oamenii tăi.

S.: Lavani are mult talent. Noi suntem un grup de studenți care învață repede și viețile noastre au fost deosebit de dificile, deși le-am parcurs rapid (subiectul meu a petrecut o mie șase sute de ani pe Pământ). În ciuda evoluției noastre rapide, avem reputația de a fi foarte modești, ba unii spun chiar mai mult decât atât. Noi studiem pentru a deveni profesori pentru copii și astfel Lavani ne e de ajutor.

Dr. N: Sunt foarte mirat de acestea. I s-a interzis sufletului Lavani să se asocieze cu propriul grup în acest stadiu timpuriu al existenței ei?

S.: Oh, nu! De unde ți-a venit ideea asta? Ea este împreună cu grupul său în cea mai mare parte a timpului (râde) și ei nici nu știu despre aventurile noastre. E mai bine așa.

Dr. N: De ce?

S.: Oh, ar putea să o tachineze și i-ar pune prea multe întrebări. E foarte legată de ei și noi vrem ca Lavani să aibă o legătură normală cu proprii prieteni, deși știm că va pleca devreme din grupul ci, datorită însușirilor pe care le are. Ei nu sunt motivați încă de aceeași dorință.

Dr. N: Ei bine, dacă sufletele sunt telepatice și știu totul unul despre celălalt, nu înțeleg cum Lavani poate ascunde toate acestea de prietenii ei.

S.: E adevărat că albiu nu sunt în stare să blocheze, să pună paravane, așa cum facem noi în anumite probleme personale.

Lavani a fost învățată să facă așa, ți-am spus că are potențial (face o pauză și apoi adaugă). Desigur, toată lumea respectă gândurile intime ale celorlalți.

Nu este neobișnuit să afli că atunci când suflete asemenea aceloră din cazul 32 se încarnează, sufletele mai tinere care lucrează cu ele cer să fie copiii lor în viață. Lavani e copilul acestui subiect azi. Reversul poate fi și el adevărat în acele cazuri în care copilul e, de fapt, sufletul mai evoluat, care trăiește alături de un părinte cu sufletul mai tânăr.

Sunt momente când aud despre un suflet a cărui culoare e descrisă ca fiind în regres. Cei mai mulți dintre noi am avut momente de declin după câteva vieți de-a lungul existenței noastre, dar când culoarea noastră involuează într-o măsură semnificativă, acest lucru se datorează unei stări serioase și prelungite. Avem în cele ce urmează declarația unui client, care conține un mesaj important pentru noi toți:

„Este o rușine ce se întâmplă cu Klaris. Verdele lui era strălucitor. A fost un mare tămăduitor care a devenit corupt de putere. Pentru el, lucrurile erau ușoare - avea mult talent. Căderea lui s-a produs într-un număr de vieți care au implicat multe abuzuri. Îi plăcea atât de mult să fie venerat și adulat, încât vanitatea lui a devenit o mască față de el însuși. Klaris a început să își piardă însușirile și noi am observat cum culoarea lui devenea tot mai ștearsă. În cele din urmă, Klaris a devenit atât de ineficient, încât a fost trimis înapoi pentru reinstruire. Cu toții îl așteptăm să se întoarcă.”

Culorile vizitatorilor din grupuri

Din când în când aflu că aspectul culorilor unui suflet sau două dintr-un grup pare să fie nepotrivită cu a celorlalte. Am descoperit că acest lucru poate semnifica o vizită temporară a unui oaspete sau a unui suflet foarte specializat dintr-un grup apropiat. Uneori mai aud și despre vizita unui călător interdimensional a cărui experiență o depășește cu mult pe cea a grupului. Prezint în continuare rezumatul unei declarații dintr-un raport interesant referitor la astfel de vizitatori:

Când privim ființele evolute care vin să ne viziteze grupul prin alte dimensiuni care nu ne sunt familiare, este ca și cum ar fi trecut în drumul spre noi printr-un ecran, pe care îl numim Lentilele Luminii. Vin din când în când la invitația ghidului nostru Joshua, pentru că sunt prietenele lui. Vedem aceste suflete ca având nuanța argintie a apei curgătoare, când trec prin fața noastră, pentru noi fluviul argintiu fiind... o manta de trecere... puritatea unei inteligențe strălucite inter-dimensionale. Ele sunt ființe elastice dotate cu abilitatea de a trece prin multe sfere fizice și mentale. Vin să ne ajute să alungăm întunericul ignoranței noastre, dar aceste ființe frumoase nu stau niciodată mult.

Ar trebui să adaug că aceste personaje pline de culoare, care apar în grupurile de suflete pentru scurt timp, au un efect profund asupra acestora. În cazul de mai sus, când i-am cerut clientului meu să dea un exemplu concret al înțelegerii câștigate din învățămintele primite de la aceste ființe argintii, mi-a răspuns: „Ele ne largesc perspectiva, pentru a vedea mai multe probabilități în alegerile pe care le facem, devenind astfel mai pricepuți în ceea ce privește cunoașterea oamenilor. Acest talent dezvoltă gândirea critică și permite luarea unor decizii temeinice bazate pe adevăruri mai generale.”

Culorile auri umane comparativ cu cele ale auri sufletului

Există încă o concepție greșită referitoare la culori, de care m-am izbit de când a fost publicată *Călătoria Sufletelor*. Mulți oameni încearcă să facă unele comparații între clasificările mele privind culorile auri sufletelor și aura umană. Cred că aceste presupuneri pot conduce la concluzii greșite. Vibrațiile culorilor și ale energiei sunt strâns legate în cazul sufletelor, aceste oscilații reflectând mediul non-material al lumii spiritelor. Astfel, într-un mediu fizic frecvența aceleiași energii a sufletului este modificată. Corpul uman schimbă și mai mult culoarea acestor modele de energie.

Când tămăduitorii identifică, așadar, culorile auri din jurul ființelor umane, aceste nuanțe sunt reflectări ale manifestărilor fizice. Pe lângă gândurile provenite de la un creier uman, care

sunt influențate de firea noastră emoțională, de sistemul nervos central și de echilibrul chimic, toate organele vitale ale corpului afectează aura umană. Chiar și mușchii și pielea joacă un rol în crearea energiei fizice din jurul nostru. Cu siguranță, există corelații între mintea sufletului și corpurile noastre, dar sănătatea fizică și mintală sunt determinanții principali ai aurei umane.

Ar trebui să menționez că nu văd aura umană. Toate informațiile mele despre aure vin de la specialiștii acestui domeniu și de la subiecții mei. Mi se spune că în timpul vieții, corpul nostru temporar are fluctuații rapide și acest lucru afectează pozițiile externe ale culorilor energiei noastre. E nevoie de multe secole pentru a se schimba culorile sufletului. Filosofia orientală susține, și sunt de acord cu această teorie, că avem un trup spiritual care există în strânsă legătură cu cel fizic și că acest corp eteric are propriul său contur de energie. Adevărata vindecare trebuie să țină seama atât de corpul fizic, cât și de cel eteric. Când noi medităm sau practicăm yoga, lucrăm pentru a ne debloca energia emoțională și spirituală prin diferitele părți ale corpului.

În mai multe ocazii, când vorbesc cu un subiect aflat în transă despre distribuirea energiei luminoase de la alte suflete din grupul lor, mi se relatează despre modelele de energie mai puternice care emană din anumite zone ce par a aparține unei forme umane. Așa cum putem aduce amprenta unei vieți anterioare în viața noastră curentă, tot așa putem lua amprente ale corpului în lumea spiritelor, în forma unor resturi ale conturului de energie rămas din încarnările noastre fizice. În timp ce puneam întrebări în cazul următor, mă întrebam dacă acest subiect își lasă memoria conștientă despre chakre să pătrundă în explicațiile ei inconștiente. Se presupune că chakrele sunt surse de putere, vârtejuri care emană dinspre noi spre exterior, prin șapte puncte majore ale corpului omenesc. Acest subiect a crezut că chakrele reprezintă o expresie spirituală a individualității prin manifestări fizice.

Cazul 33

Dr. N: Ai spus că Roy este unul dintre membrii familiei tale. În această viață și aparține grupului tău de suflete. Ce remarci atunci când te uiți la punctul focal de energie a lui Roy?

S.: Văd o concentrare de un galben-rozaliu care vine din mijlocul corpului său, locul unde ar fi plexul solar.

Dr. N: Ce formă a corpului? De ce prezintă Roy un corp fizic grupului tău?

S.: Noi arătăm trăsăturile corpurilor pe care le-am ocupat și care ne-au mulțumit în viață.

Dr. N: Ei bine, ce înseamnă pentru tine o concentrare de energie în zona stomacului?

S.: Cel mai tare punct al puterii personale de care a dat dovadă Roy în viețile sale este tăria sa de caracter, fără să ținem seama de corpul său. Are nervi de oțel (râde). Dar și alte pofte în această zonă.

Dr. N: Dacă energia metabolică a lui Roy prezintă această însușire, poți observa o atare distribuire a energiei foarte luminoase care vine din anumite locuri ale corpului și la alți membri ai grupului tău?

S.: Da, Larry are cea mai mare energie în zona capului. El a fost un gânditor creativ în multe vieți.

Dr. N: Altceineva?

S.: Da, Natalie. Esența puterii ei se dezvoltă mai repede în zona inimii, grație compasiunii sale.

Dr. N: Ce poți să îmi spui despre tine?

S.: Energia mea vine din gât, ca urmare a abilităților mele de comunicare prin discursuri de care am dat dovadă în unele dintre vieți, dar și prin faptul că eu cânt în viața actuală.

Dr. N: Au de-a face aceste puncte de energie cu proiecția culorii aurei umane?

S.: Nu întotdeauna, în ceea ce privește culorile. Însă referitor la puterea de a concentra energia, da.

Meditația spirituală folosind culorile

Proprietățile de vindecare ale luminilor multicolore pentru reechilibrarea energiei într-o zonă de recuperare au fost analizate în ultimul capitol cu ajutorul unui suflet numit Banyon. Cei care mi-au citit lucrările despre lumea spiritelor au întrebat dacă aceste informații despre culori pot fi folositoare și pentru vindecarea fizică. Meditația spirituală, ca mijloc de a intra în legătură cu eul nostru interior, este de mare ajutor în tămăduirea corpului. Există multe cărți bune de auto-vindecare pe piață care explică diferitele forme ale meditației. Deoarece

transmiterea culorilor este expresia energiei unui suflet și a ghizilor noștri, poate că ar trebui să dau un exemplu de meditație folosind culorile.

Exercițiul de meditație în șase etape pe care l-am ales provine atât din propriile vizualizări, cât și din cele ale unei femei curajoase de cincizeci și patru de ani, cu care am lucrat, a cărei greutate a scăzut la treizeci și două de kilograme în timp ce lupta cu un cancer ovarian. Ea este acum în perioada de atenuare a bolii după chimioterapie și viteza însănătoșirii ei i-a derutat pe doctori.

O parte dintre clienții mei dezvoltă un simț al puterii spirituale prin folosirea meditației prin culori. Cei care au probleme grave de sănătate îmi spun că cele mai bune rezultate apar prin practicarea meditației o dată pe zi timp de treizeci de minute sau de două ori pe zi, câte cincisprezece - douăzeci de minute. Vă rog să înțelegeți că nu recomand aceste etape de meditație drept tratament pentru bolile fizice. Puterea minții fiecărei persoane și abilitatea sa de a se concentra sunt diferite, ca și natura bolii sale. Cu toate acestea, știu că sistemul imunitar poate fi sprijinit dacă îl conectăm la Eul nostru superior.

1. Începeți prin a vă calma mintea. Iertați-i pe oameni pentru toate relele, reale sau imaginare, pe care vi le-au pricinuit. Petreceți cinci minute purificându-vă, vizualizând toată energia negativă din gândire - inclusiv temerile despre boală - ca pe o culoare neagră. Gândiți-vă la un aspirator care se mișcă din creștetul capului dumneavoastră până la picioare, preluând și scoțându-vă din corp tot întunericul provenit din durere și maladie.

2. Acum creați-vă un nimb de un albastru deschis deasupra capului, reprezentând ghidul dumneavoastră spiritual, pe care îl chemați în ajutor în timp ce emanați gânduri de iubire. Apoi petreceți alte cinci minute concentrându-vă și numărându-vă respirațiile. Măsurați-vă respirația cu grijă, gândindu-vă la relaxare în timp ce inspirați și la ceva compact în timpul expirației. Doriți să vă armonizați respirația cu ritmul corpului.

3. În acest moment, începeți să meditați la propria conștiință superioară ca la un balon larg, alb-auriu, care să vă ajute să vă protejați corpul. Spuneți-vă în mintea dumneavoastră: „Vreau acea parte din mine care este nemuritoare, pentru a o apăra pe cea muritoare”. Acum

începeți să vă concentrați foarte adânc. Vă veți scoate puritatea luminii albe din balon și o veți trimite ca pe o rază de putere în organele corpului. Deoarece globulele albe ale sângelui reprezintă puterea sistemului imunitar, vizualizați-le ca pe niște baloane și mișcați-le în jurul trupului. Gândiți-vă la baloanele albe, atacând celulele negre de cancer și dizolvându-le cu puterea pe care o are lumina asupra întunericului.

4. Dacă faceți chimioterapie, sprijiniți acest tratament emanând o culoare asemănătoare levănțicăi, ca și cum v-ați vedea printr-o lampă cu lumină infraroșie toate părțile corpului. Aceasta este culoarea divină a înțelepciunii și a puterii spirituale.

5. Acum, transmiteți în afară culoarea verde, pentru a vindeca celulele bolnave de efectul cancerului. Ați putea amesteca această culoare cu albastrul ghidului spiritual, intermitent, în timpul celor mai dificile perioade. Alegeți-vă propria nuanță și gândiți-vă la verde ca la un lichid care curge, vindecând ceea ce este înăuntru.

6. Ultimul pas este să vă creați încă o dată nimbul albastru de lumină în jurul capului, pentru a trimite puterea mintală și curajul asupra unui corp slăbit. Extindeți-o în jurul părților externe ale capului ca pe o pavăză. Simțiți puterea de vindecare a acestei lumini a iubirii atât înăuntru, cât și afară. Gândiți-vă la dumneavoastră într-o stare de suspendare, repetând o rugăciune cum ar fi „Vindecă, Vindecă, Vindecă!”.

Meditația ca disciplină zilnică este o muncă grea care cere mari sacrificii. Nu există un mod perfect de a medita. Fiecare persoană trebuie să găsească un program care să îi lege sistemele intelectuale și emoționale într-un cadru potrivit nevoilor sale. Reflecția adâncă ne aduce într-un stadiu al conștientei divine și la o eliberare temporară a sufletului de personalitate. Prin această eliberare vom fi capabili să transcendem într-o realitate diferită, non-dimensională, în care tot ce se află în mintea care se concentrează este unificat într-un întreg.

Femeia cu cancer ovarian a fost capabilă să își ajute doctorii printr-o concentrare mintală totală, cu scopul de a-și vindeca trupul. Când mintea este într-o stare pură, concentrată, putem alia cine suntem cu adevărat - acea esență pe care se

pare că am pierdut-o undeva pe drumurile vieții. Meditația zilnică este, de asemenea, folositoare ca mijloc de a intra în legătură cu prezența spiritelor iubitoare.

Forme ale culorilor energiei

Pe lângă efectele culorilor, un alt mijloc extern de investigare a sufletelor din grupuri este acela de a le compara formele. Aceste structuri de energie ar include simetria opusă iregularității formei, strălucirea sau întunecimea configurațiilor de lumină și calitatea mișcării, tot ceea ce conține semnăturile spirituale ale membrilor grupului. Când examinează alte suflete, mulți oameni aflați în transă sunt conștienți de o rezonanță vibrațională a sufletului. După ce analizez nuanțele de culoare cu un client, studiem împreună viteza de pulsație și de vibrație a mișcării celorlalte suflete din acel grup.

Discutând forma de energie a unui suflet, prima mea întrebare este: „Câtă energie a fost lăsată în lumea spiritelor înainte de încarnarea actuală?”. Această întrebare e strâns legată de activitatea sau pasivitatea sufletului și de strălucirea sau întunecimea energiei. În ciuda cantităților de energie, toate modurile de a genera energie se identifică astfel cu caracterul, capacitatea și starea de spirit a sufletului. Acestea sunt variabile care se pot schimba după mai multe vieți.

În timpul interviului pe care îl iau unui client înaintea hipnozei, îi pun întrebări despre distribuția personajelor în viața sa actuală. Îmi fac însemnări despre toate rudele lor, prietenii și iubirii din trecut. Aceasta deoarece voi avea un loc în rândul din față în piesa care este gata să înceapă în mințile lor și vreau un program al acesteia. Clientul meu va fi actorul principal în această dramă, iar ceilalți vor juca în rolurile secundare.

În fragmentul care urmează, se poate vedea cât de repede se pot obține informații despre culoarea, cât și forma unui membru secundar al distribuției din cadrul grupului de suflete al clientului, punând întrebări referitoare la acestea.

În timpul interviului meu cu Leslie, clienta mea, am aflat că Rowena, cumnata ei, îi stătea acesteia ca un adevărat ghimpe în coastă. Leslie, al cărei nume spiritual este Susius, s-a descris pe ea însăși ca pe cineva care caută siguranță în viețile ei și încearcă să fie înconjurată de oameni liniștiți. În viața actuală, acest subiect a remarcat: „Se pare că surorii soțului meu,

Rowena, îi place să se confrunte cu mine și să mă provoace în legătură cu convingerile mele". Ceea ce urmează este scena de deschidere a imaginii mintale a clienței mele, Leslie, asupra grupului ei de suflete.

Cazul 34

S.: (foarte abătută) Oh, nu pot să cred! Rowena se află aici - sau mai degrabă este Shath - aceasta e Rowena.

Dr. N: Ce nu este în regulă când vezi sufletul cumnatei în grupul tău?

S.: (încruntată, cu o încordare a gurii) Ei bine, Shath este unul dintre... cei dezmembrați...

Dr. N: Dezmembrați, în ce sens?

S.: Oh... comparativ cu cei ca noi, care au vibrații de energie netede, calme.

Dr. N: Susius, în timp ce îți observi cumnata, în ce fel este ca diferită în ceea ce privește culoarea și forma?

S.: (verificând încă recunoașterea Rownei) Iat-o, în regulă! Energia ei portocalie pulsează repede - obișnuitele margini ascuțite, zimțate - este Shath. Sparks, așa cum o numim.

Dr. N: Forma pe care ea o prezintă arată că ți se opune și aici, în această așezare spirituală, ca în viața actuală?

S.: (Leslie se adaptează acum prezenței Rowenei și vocea ei se calmează) Nu... de fapt, ne face să avansăm... este bună pentru grupul nostru... Înțeleg asta.

Dr. N: Vreau să știu în ce fel proiecțiile ei sunt diferite de propria ta energie, ca formă și culoare. Ce poți să îmi spui despre cum ești tu în lumea spiritelor?

S.: Culoarea mea este de un alb pal cu variații trandafirii... Prietenii îmi spun Bells, deoarece ei văd energia mea ca pe niște picături de apă de ploaie, fluide, care au un ecou de... clinchet stins de clopoțel. Shath are o claritate extraordinară a energiei și văd nuanțe aurii. Energia ei este strălucitoare și foarte puternică.

Dr. N: Și ce semnifică toate acestea pentru tine și pentru grupul tău?

S.: Nu putem fi mulțumiți de noi alături de Sparks. Este atât de neliniștită - un vârtej de mișcare constantă - întotdeauna există din partea ei întrebări și provocări legate de

performanțele noastre. Ei îi place să ia parte la viețile noastre, ceea ce ne clatină mulțumirea de sine.

Dr. N: Crezi că este mai puțin aspră în lumea spiritelor decât în corpul actual, ca Rowena?

S.: (râde) Poți să pariezi. Ea și-a ales un corp bine clădit care se înfurie foarte repede și amplifică totul. de data aceasta (viața actuală) a venit drept sora soțului meu. Shath poate fi atât de plictisitoare, dar acum când văd cine este cu adevărat, știu că acțiunile ei provin din dragoste și din dorința de a ne face să dăm ceea ce avem mai bun în noi (râde din nou). O ajutăm, de asemenea, să se calmeze, deoarece are tendința de a sări în foc fără să se uite.

Dr. N: Mai este și altcineva în cercul vostru de prieteni a cărui energie e similară cu cea a entității duble Shath - Rowena?

S.: (zâmbind) Da, ar putea fi Roger, soțul celei mai bune prietene a mea, Megan. Numele lui aici este Siere.

Dr. N: Cum îți apare energia sa?

S.: Transmite modele geometrice, unghiulare, care merg în zigzag înainte și înapoi. Sunt niște unde ascuțite - ca limba lui - și de la distanță energia îi reverberează ca niște talgere bubuitoare într-o orchestră. Siere este un suflet curajos, întreprinzător.

Dr. N: Bazându-mă pe ce mi-ai spus despre formele energiei, ar putea Shath și Siere - Rowena și Roger - să aibă o compatibilitate în viață?

S.: (izbucnește) Poate glumești! S-ar omorî unul pe celălalt. Nu, soțul Rowenei este Sen - fratele meu, Bill, un suflet pașnic.

Dr. N: Te rog, descrie-mi energia lui.

S.: are o energie puternică de culoare maroniu-verzuie. Știi că Vines (viță-de-vie) este prin preajmă când auzi un foșnet ușor.

Dr. N: Vines? Nu înțeleg ce înseamnă.

S.: În grupul nostru, când primești o poreclă, se prinde. Sen are unde vibraționale care seamănă cu vița-de-vie... cu modele care formează șuvițe în cosițe - știi cum e - ca părul lung.

Dr. N: Acest model de energie se identifică, oare, cu Sen - fratele tău, Bill - în vreun fel?

S.: Sigur. Complex, dar constant - foarte demn de încredere. Modelul reflectă abilitatea lui de a păstra o varietate

de elemente împreună, într-o armonie minunată. Vines și Sparks se înțeleg minunat, deoarece Rowena nu îl lasă niciodată pe Bill să fie prea mulțumit de sine, iar el îi oferă un punct de sprijin în viață.

Dr. N: Înainte să continuu, am observat că numele spirituale pe care le-ai dat celor din grupul tău de suflete încep toate cu litera S. Are vreo semnificație? Nici măcar nu sunt sigur că le pronunț corect.

S.: Nu-ți face griji în privința asta - sunetul dă intonații mișcării energiei lor. Acest lucru arată cine sunt cu adevărat prietenii mei.

Dr. N: Sunetul? Deci, pe lângă culoarea și forma energiei grupului tău, unde le fiecărui a un anumit sunet, așa cum l-am putea auzi pe Pământ?

S.: Ei bine... un fel de... noi identificăm vibrația energiei cu Pământul, deși nu ai putea auzi aceste vibrații cu o ureche omenească.

Dr. N: Ne putem întoarce la cea mai bună prietenă a ta, Megan? Ai amintit-o, dar nu îi știu modelul culorii vibraționale.

S.: (cu un zâmbet cald) Energia ei înmănușată, de un galben pal, este ca lumina pâlپătoare a soarelui pe un câmp cu cereale... blândă și delicată.

Dr. N: Și caracterul ei ca suflet?

S.: Milă absolută, necondiționată și dragoste.

Înainte de a merge mai departe cu problema sunetului și cu asemănarea câtorva nume spirituale, aș explica legătura karmică dintre pacienta mea, Leslie, și cea mai bună prietenă a ei în această viață, Megan. Pentru mine, este o poveste emoționantă. În timpul discuției mele din cazul 34, Leslie mi-a explicat că era cântăreață profesionistă și că uneori gâtul și laringele ei erau deosebit de sensibile. Am privit acest lucru, pur și simplu, ca pe un pericol specific meseriei și nu m-am mai gândit la el până nu am ajuns la scena morții din viața ei trecută. Atunci a fost necesar să deprogramăm amprenta unui fost corp, legată direct de sensibilitatea gâtului pacientei mele, Leslie.

În viața ei trecută, Megan era sora mai mică a cântăreței Leslie. Ca tânără, Megan fusese forțată de tatăl ei să ia în căsătorie un bărbat mai în vârstă, înstărit, brutal, numit Hogar,

care o bătea și abuza sexual de ea. După puțin timp, Leslie a ajutat-o pe Megan să scape de Hogar și să fugă cu un tânăr care o iubea (Roger). Înfuriat, Hogar a găsit-o pe Leslie în noaptea aceea și a târât-o într-un loc izolat unde a violat-o și a bătut-o ore întregi, pentru a afla în ce direcție a plecat sora ei. Leslie nu i-a spus lui Hogar nimic până când acesta a început s-o stranguleze pentru a obține informațiile. Atunci, Leslie i-a acordat surorii ei mai mult timp pentru a fugi în siguranță, dându-i lui Hogar indicații greșite. Hogar a strangulat-o pe Leslie până a omorât-o și a fugit, dar el nu a mai găsit-o nicio dată pe Megan. Mai târziu, în ședința noastră, Leslie a avut de spus următoarele: „A cânta în această viață este o expresie a iubirii, deoarece vocea mi-a fost redusă la tăcere, tot din cauza dragostei în ultima mea viață”.

Sunetele și numele spirituale

Am văzut cum culoarea, forma, mișcarea și sunetul sunt semne individuale ale sufletelor în grupurile lor. Aceste patru elemente se pare că interacționează, deși energia luminoasă, formele vibraționale și mișcarea lor specifică, precum și rezonanța sunetului nu sunt uniforme la membrii grupului de suflete. Cu toate acestea, există asemănări referitoare la aceste elemente între anumite suflete și sunetul poate fi dintre cele mai evidente pentru regresionistul spiritual.

Există un limbaj al sunetului în lumea spiritelor care trece dincolo de sistematizarea limbii vorbite. Mi se spune că râsul, fredonatul, cântatul există, la fel ca sunetul vântului și al ploii, dar sunt imposibil de descris. Unii subiecți pronunță numele sufletelor din grupul lor ca și când ar atinge corzi muzicale, pentru a le armoniza unele cu altele. Cazul 34 este un exemplu despre modul în care pronunțarea numelor spirituale într-un cerc de prieteni are o afinitate de sunet cu litera S. În cazul 28 cei doi profesori spirituali se numeau Bion și Relon. Se pare că există o reciprocitate ritmică între anumite energii ale sufletului într-un grup matcă, manifestată în acest mod.

Unii subiecți aflați sub hipnoză au dificultăți în pronunțarea numelor spirituale. Aceștia spun că numele sufletelor, percepute la nivel mental, constau într-o rezonanță vibrațională imposibil de tradus. Un client a afirmat: „Din experiența mea,

numele reale ale sufletelor sunt ceva similar cu emoțiile, dar nu au însușirile trăirilor omenești, așa că nu pot reproduce numele noastre prin nici un sunet”. Există, de asemenea, un simbolism vocal legat de nume, care ar fi putut ascunde înțelesuri pe care un client nu le poate descifra într-o formă umană.

Totuși, pentru mulți clienți care se străduiesc să își reamintească un nume spiritual, folosirea foneticii și a unei cadențe a sunetului pot fi de mare ajutor. Un subiect ar putea utiliza sunete de vocale pentru a-i caracteriza pe membrii grupului său. Am avut un client care a numit trei suflete din grupul său: Qi, Lo și Su. Nu este deloc neobișnuit pentru mine să am cazuri, precum ultimul, unde în numele grupului se accentuează o literă a alfabetului. Din anumite motive, mulți ghizi spirituali au un A la sfârșitul numelor lor.

Am subiecți în transă care cred că este mai ușor să îmi spună pe litere numele spirituale decât să încerce să le pronunțe. Totuși, aceiași clienți vor spune că citirea pe litere nu înseamnă tot atât de mult pentru ei ca sunetul. Ancheta mea privind numele spirituale poate să scoată la iveală versiuni prescurtate ale numelor actuale. Un client a declarat: „În grupul meu spiritual, porecla pentru ghidul nostru este Ned”. Nesatisfăcut cu acest lucru, am insistat și, în cele din urmă, am obținut numele întreg al ghidului scris pe hârtie. Rezultatul a fost Needaazzbaarriann. Am înțeles. În timpul acelei ședințe am rămas la Ned.

Intimitatea este, de asemenea, un factor de luat în seamă; de exemplu, atunci când am un client care crede că dacă îmi va da numele ghidului său spiritual, va compromite cumva această relație. Trebuie să le respect îngrijorarea și să fiu răbdător. Pe măsură ce ședința înaintează, această piedică s-ar putea să dispară. De exemplu, o clientă mi-a mărturisit că ghidul ei se numea Mary. Apoi a adăugat: „Mary îmi dă voie să îi spun pe nume în fața ta”. Am acceptat acest lucru și am continuat un timp când, deodată, numele ghidului a devenit Mazukia. Există momente în timpul regresiei când nu este bine să insiști prea mult pentru a obține informații.

În cele din urmă, ar trebui să precizez că propriile nume ale sufletelor noastre se pot schimba puțin pe măsură ce ne dezvoltăm. Am avut un subiect foarte avansat, care mi-a spus că numele ei ca suflet tânăr era Vina, și acum s-a schimbat în

Kavina. Am întrebat de ce, și Kavina mi-a răspuns că era un discipol al unui ghid mai vârstnic numit Karafina. Când am întrebat despre semnificația literelor conținute în aceste nume în lumea spirituală, mi s-a spus că nu era treaba mea. Există clienți care nu au nici o rețineră în a pune capăt repede unor întrebări, dacă simt că am depășit limita intimității.

Grupurile de studiu ale sufletelor

În prima mea carte, am dedicat capitole întregi examinării grupurilor de suflete începătoare, medii și avansate și ghizilor acestora. Am dat, de asemenea, exemple de cazuri legate de pregătirea energiei de grup, unde sufletele învață să creeze și să dea o formă materiei fizice, cum ar fi pietrele, solul, plantele și alte forme de viață mai puțin dezvoltate. Nu vreau să mă repet cu privire la aceste subiecte, atât că, procedând astfel, pot oferi informații suplimentare cititorului în legătură cu alte aspecte ale vieții în colectivitățile de suflete.

În această secțiune, voi examina legăturile dintre cei care învață în grupurile de studiu ale sufletelor, spre deosebire de aspectele structurale ale școlilor și sălilor de clasă analizate mai devreme în acest capitol. Centrele de învățare spirituală nu sunt neapărat vizualizate de clienții mei ca având o atmosferă de clasă sau de bibliotecă. Destul de des aceste locații sunt descrise doar ca „spațiul clasei noastre”. Chiar și așa, imaginile mediului în care se desfășoară învățarea spirituală se pot schimba rapid în mintea clienților mei atunci când discutăm despre perioada lor de instruire.

Când a fost publicat studiul meu despre viața noastră de dintre vieți, unii oameni mi-au criticat analogiile cu școlile și clasele umane ca model spirituale de instruire a sufletelor. Un cuplu din Colorado mi-a scris: „Considerăm dezagreabile referirile dumneavoastră la existența unor școli în viața de după moarte și acest lucru se datorează, probabil, înclinației pe care o aveți spre acest domeniu în calitate de fost educator”. Alții mi-au spus că pentru ei școlile au însemnat un lung șir de experiențe neplăcute referitoare la birocrăția, autoritatea și umilirea personală din partea altor elevi. Pe de altă parte, ei nu voiau să vadă nimic în cealaltă parte care să semene cu clasele de pe Pământ. Știu că există cititori care au amintiri neplăcute

despre momentele pe care le-au petrecut în școală. Din păcate, școlile de pe Pământ, ca și alte instituții, au defectele lor, asemenea ființelor umane. Profesorii și elevii pot fi aroganți, niște mici tirani indiferenți la problemele altora. Oriunde are loc procesul de învățare, există o cercetare atentă. Cu toate acestea, mulți dintre noi își amintesc că au avut profesori grijulii care le-au dat informații esențiale, în timp ce ei au legat prietenii de-o viață cu alți colegi.

Aspectele funcționale ale dobândirii cunoașterii spirituale sunt traduse de mintea omenească în centrele de învățare și sunt sigur că ghizii noștri sunt pricepuți în a crea vizualizări ale edificiilor pământene pentru sufletele care vin pe planeta noastră. Oamenii aflați sub hipnoză vorbesc despre o oarecare similitudine cu forma și structura de pe Pământ, dar rapoartele lor dau informații și despre unele diferențe mari referitoare la alte aspecte. Clienții mei îmi relatează despre amabilitatea coplesitoare, bunăvoința și răbdarea nemăsurată a tuturor celor din zonele eterice de studiu. Chiar analizarea rezultatelor fiecărui suflet de către colegii săi este făcută cu multă dragoste, respect și înțelegere reciprocă, pentru ca lucrurile să meargă mai bine în următoarea încarnare.

Grupurile de suflete apreciază individualitatea. E de așteptat să te remarci și să îți aduci contribuția. Există suflete puternice și suflete liniștite, dar nimeni nu domină și nimeni nu este supărător. Individualismul este apreciat întrucât fiecare suflet e unic, cu părți tari și slabe, completându-i pe ceilalți din grup. Noi suntem destinați anumitor grupuri de suflete atât pentru diferențele, cât și pentru asemănările noastre. Aceste trăsături distincte de caracter ne onorează, deoarece sufletele care își împărtășesc viața aduc o înțelepciune personală bogată fiecărei experiențe.

Sufletelor le place să se tachineze și folosesc umorul în grupul lor, dar întotdeauna își arată respect unul altuia, chiar și celor care au fost încarnate în corpuri care le-au pricinuit neazuri în viață. Mai mult decât iertare, sufletele manifestă toleranță. Ele știu că și cele mai negative trăsături ale personalității, legate de ego-ul corpului persoanei care le-a pricinuit tristețe și amărăciune au fost îngropate o dată cu moartea corpului. În fruntea listei emoțiilor negative la care s-a renunțat sunt furia și frica. Sufletele se oferă voluntar, atât să

predea, cât și să învețe anumite lecții și planurile karmice s-ar putea să nu funcționeze de fiecare dată așa cum trebuie, date fiind variabilele mediilor pământești.

Îmi aduc aminte că după una dintre prelegerile mele, un psihiatru a ridicat mâna și a spus: „Discuția dumneavoastră despre grupurile de suflete îmi amintește de tribalism”. Am răspuns că grupurile de suflete pot părea tribale în ceea ce privește marea lor loialitate și sprijinul reciproc de care dau dovadă într-o comunitate spirituală. Totuși, grupurile de suflete nu sunt tribale în relațiile lor cu alte grupuri. Societățile de pe Pământ au prostul obicei de a nu avea încredere unele în altele și, în plus, dau dovadă de cinism și cruzime în relațiile dintre ele. Societățile din lumea spiritelor sunt mai degrabă riguroase, moderate sau docile în relațiile interpersonale, dar nu văd nici o dovadă de discriminare sau de alienare în interiorul unui grup de suflete sau între acestea. Spre deosebire de ființele umane, toate entitățile spirituale sunt legate între ele. În același timp, sufletele observă cu strictețe puritatea altor grupuri de suflete.

Când eram profesor cu jumătate de normă la un liceu seral, am aflat că unii dintre elevii mei, inclusiv adulții din clasele mele, confundau faptele cu propriile modele de valoare. În timp ce ne confruntam cu problemele conceptuale, erau momente când se certau plecând de la o premiză falsă și chiar se contraziceau. Aceasta, la urma urmelor, este în firea elevilor. În cele din urmă, ei au învățat să extrapoleze și să sintetizeze ideile mai eficient. Pornind de la acest punct, introducerea în domeniul învățării din lumea spiritelor m-a făcut să înțeleg cum stau lucrurile.

În timpul primilor ani de cercetare a hipnozei, am fost uluit de lipsa totală a auto-înșelării în timpul claselor spirituale. Am văzut că profesorii-ghizi păreau prezenți peste tot, deși nu întotdeauna sub o formă palpabilă. Profesorii noștri vin și pleacă din ședințe spirituale de studiu, dar nu intervin în auto-evaluare. Deși sufletele în sine nu sunt încă atotștiutoare, având cunoștințe nemăsurate în orice domeniu, nu au nici un fel de îndoială în privința lecțiilor karmice și a rolului pe care l-au jucat în evenimentele din viețile anterioare. O axiomă a lumii spiritelor este aceea că sufletele sunt întotdeauna dure cu ele însele în ceea ce privește performanțele.

În interiorul grupurilor de studiu ale sufletelor există o claritate minunată a gândurilor raționale. Lipsește autoamăgirea, dar pot să spun că motivația de a munci mult în fiecare viață nu este aceeași la toate sufletele. Am avut clienți care mi-au spus: „Am de gând să patinez pentru un timp”. Acest lucru poate însemna încetinirea procesului lor de încarnare, alegerea unor încarnări ușoare sau amândouă. Deși profesorii sufletului și consiliul nu pot fi fericiți cu această decizie, este totuși respectată. Chiar și în lumea spiritelor, unii elevi aleg să nu dea întotdeauna tot ce au mai bun. Cred că aceștia sunt o minoritate distinctă de suflete legate de Pământ. La greci, cuvântul „persona” era sinonim cu „mască”. Acesta este un termen potrivit pentru felul în care sufletul folosește un corp gazdă pentru oricare dintre vieți. Când ne reîncarnăm într-un corp nou, caracterul sufletului este unit cu temperamentul gazdei sale pentru a forma o persoană. Trupul este manifestarea exterioară a sufletului, dar nu întruchiparea totală a Eului sufletului nostru. Sufletele care vin pe Pământ cred despre ele că devin actori mascați pe o scenă a lumii. În piesa de teatru *Macbeth* a lui Shakespeare, regele se pregătește de moarte, spunând: „Viața nu e decât o umbră trecătoare, un biet actor care umblă țănoș și se agită pe scenă și care apoi nu se mai aude de loc”. În oarecare măsură, aceste versuri celebre descriu ceea ce simt sufletele în legătură cu viața lor pe Pământ, diferența fiind aceea că o dată ce a început piesa, cei mai mulți dintre noi, datorită unei multitudini de blocaje amnezice, nu știu că se găsesc într-o reprezentație scenică până când nu se termină.

Astfel, analogia cu o piesă, la fel ca aceea cu o sală de clasă, se potrivește cu ceea ce văd clienții mei aflați într-o stare adâncă de transă hipnotică. Am avut clienți care mi-au spus că atunci când se întorc la grupurile lor de suflete, după o viață deosebit de grea, aud aplauze și strigăte de „Bravo!” de la prietenii lor. Aplauzele sunt pentru o treabă bine făcută la sfârșitul ultimului act al piesei vieții. Un subiect a relatat: „În grupul meu, actorii principali ai distribuției ultimei piese din viață se vor retrage într-un colț să studieze scenele individuale pe care le-am jucat, după ce reprezentația s-a terminat și înainte de începerea repetițiilor pentru următoarea”. Deseori îi aud pe subiecții mei râzând pentru că li s-a oferit un anumit rol

în piesa următoare - care este viața lor actuală - și discuțiile care au avut loc înainte de a se alege distribuția finală au avut ca scop împărțirea rolurilor în viitor.

Ghizii noștri devin regizori care trec prin scene din viața trecută împreună cu noi, umăr la umăr, atât în vremurile bune, cât și în cele rele. Erorile de judecată sunt puține. Sunt studiate toate rezultatele posibile și apoi comparate prin scrierea unor noi scenarii pentru aceste scene, cu seturi diferite de alegeri care ar fi putut fi făcute în fiecare situație. Modelele de comportament sunt analizate minuțios la fiecare actor, fiind urmate de o revizuire a tuturor rolurilor din scenariu. Sufletele ar putea decide atunci să schimbe rolurile între ele și să rejoyce scenele cheie din nou, pentru a verifica rezultatele cu un alt actor din grupul lor sau cu cineva ales dintr-un grup alăturat. Îi încurajez pe subiecții mei să îmi spună despre aceste inversări de roluri. Sufletele au posibilitatea să fie martore la propriile reprezentații din trecut prin intermediul altor actori.

Recrearea alternativelor vieții anterioare prezintă o dramă psihică pe care o găsesc folositoare ca instrument terapeutic în viața prezentă a sufletului. Aceste analogii cu scena nu trivializează ceea ce sufletele experimentează pe Pământ. Similitudinile sufletului un mijloc de înțelegere obiectiv și îi insuflă dorința de a se perfecționa. Sistemul este ingenios. Sufletele nu par niciodată să se plictisească în timpul acestor exerciții educaționale care promovează creativitatea, originalitatea și dorința de a triumfa asupra adversității prin dobândirea înțelepciunii din relațiile umane. Își doresc întotdeauna ca data viitoare să reușească mai bine. Oricare ar fi formatul, spațiile de învățare sunt prevăzute cu o fascinantă tablă de șah aflată la dispoziția sufletelor atunci când, după ce jocul s-a terminat, ele încearcă toate mișcările posibile pentru a găsi cele mai bune soluții, într-adevăr, unii dintre subiecții mei numesc întregul proces de reîncarnare „Jocul”.

Rezultatul reprezentației cuiva în piesă poate fi de la foarte bun până la acceptabil sau nesatisfăcător. Îmi dau seama că unii cititori ar putea trage concluzia că acest lucru sună suspect de apropiat de notele de pe Pământ, dar ideea în speță nu îmi aparține. Mi se spune că în grupurile de suflete evaluarea jocului de către colegii noștri nu este amenințătoare;

mai degrabă încurajează motivația. Mi se pare că cele mai multe suflete sunt mâinate de dorința de a revedea ultimul act pe care l-au jucat în viață, pentru a-l pregăti mai bine pe următorul. Ca atleții campioni, ele vor să încerce să se perfecționeze cu fiecare reprezentatie. În ultimul rând, ele știu că, la un anumit nivel al dezvoltării și al eficienței, acest aspect al jocului se va sfârși cu încheierea piesei și a încarnărilor lor fizice. Acesta este țelul sufletelor care vin pe Pământ.

Așa cum am declarat la începutul acestei secțiuni, instruirea în centrele de învățare nu se limitează la reanalizarea vieților anterioare. Pe lângă toate celelalte activități, folosirea adecvată a energiei este o parte importantă a instruirii. Dobândirea acestor abilități capătă multe forme în munca din clasă. Am spus mai înainte că umorul este un semn distinctiv al lumii spiritelor. Eleva din următorul caz ne explică cât de ciudat a fost într-una dintre orele ei de creație când situația a scăpat puțin de sub control:

Cazul 35

Dr. N: Ai explicat cum grupul tău s-a strâns într-o încăpere care semăna cu o sală de clasă, dar nu sunt sigur asupra a ceea ce se petrece aici.

S.: Ne-am strâns pentru a ne exersa crearea energiei. Ghidul meu, Trinity, stă în fața unei table desenând ceva, pentru ca apoi noi să studiem.

Dr. N: Și ce faci acum?

S.: Stau în banca mea cu ceilalți și îl privim pe Trinity.

Dr. N: Explică-mi imaginea. Sunteți așezați pe un rând împreună cu alții, într-o bancă mai mare sau cum?

S.: Nu, avem bănci individuale, cu capace care se deschid.

Dr. N: Unde ești așezată față de prietenii tăi?

S.: În partea stângă, la margine. Ca-ell, cel neascultător (fratele clientei mele în viața ei actuală) este lângă mine. Jac (soțul actual al clientei) este chiar în spatele meu.

Dr. N: Care este acum starea de spirit în încăpere?

S.: Foarte relaxată, pentru că această temă este atât de ușoară, încât devine aproape plictisitoare, când îl privim pe Trinity desenând.

Dr. N: Da, chiar așa? Ce desenează?

S.: Desenează... ah, cum să faci un șoarece repede... din diferite particule de energie.

Dr. N: Vă veți împărți în grupuri, ca să vă combinați energia cu alții pentru această temă?

S.: (cu o fluturare a mâinii) Oh, nu. Am trecut de asta. Vom fi testați individual.

Dr. N: Te rog, explică-mi testul.

S.: Trebuie să vizualizăm repede în minte un șoarece... astfel încât particulele necesare de energie să creeze unul întreg. Există o ordine a evoluției prin modul în care energia trebuie aranjată în orice creație.

Dr. N: Deci, testul este etapa potrivită pentru crearea unui șoarece?

S.: Mmm... da... dar... de fapt, mi se dă un test de viteză. Secretul eficienței în pregătirea creației este conceptualizarea rapidă - să știi cu ce parte a animalului să începi. Apoi abordezi problema energiei care urmează să fie aplicată.

Dr. N: Pare dificil?

S.: (cu un zâmbet larg) Este ușor. Trinity ar fi trebuit să aleagă o creatură mai complexă.

Dr. N: (adulmecând) Ei, mi se pare că Trinity știe ce face. Nu văd... (mă întrerupe cu un hohot de râs și o întreb atunci ce se întâmplă)

S.: Ca-ell tocmai mi-a făcut cu ochiul și și-a deschis pupitrul, iar acum văd cum o zbughește afară un șoarece alb.

Dr. N: (stăruind) Înseamnă că și-a terminat tema mai repede?

S.: Da, și acum se dă în spectacol.

Dr. N: Trinity e conștient de toate acestea?

S.: (încă râzând) Desigur, nu-i scapă nimic. Tocmai se oprește și spune: „în regulă, hai să facem cu toții acest lucru repede, dacă sunteți așa de dornici să începeți”.

Dr. N: Ce se întâmplă după aceea?

S.: Sunt șoricei care aleargă în toată camera (chicotește). I-am pus urechi mai mari decât cele normale șoarecelui meu, doar așa, pentru distracție, pentru a anima lucrurile și mai mult.

Voi încheia acest capitol cu un caz mai serios referitor la folosirea energiei de grup. Reprezintă un tip de lecție despre

care nu am mai vorbit înainte. Cazul 36 implică un cerc mai strâns, de trei prieteni care doresc să îl ajute pe un al patrulea membru, care tocmai s-a încarnat pe Pământ. Spre deosebire de nivelul mai ridicat al abilităților sufletului din cazul precedent, aceste suflete fac parte dintr-un grup de învățare care a intrat de puțin timp în nivelul II.

Cazul 36

Dr. N: În timp ce vizualizezi mental toate activitățile care au loc în grupul vostru de studiu, arată-mi, te rog, un exercițiu semnificativ și explică-mi ce faci.

S.: (pauză lungă) Oh... vrei să... ei bine, eu și cei doi prieteni ai mei încercăm tot ce ne stă în putință pentru a-l ajuta pe Kliday cu energie pozitivă, după ce a intrat în corpul unui copil. Dorim ca acest lucru să meargă, deoarece în curând o să îl urmărim în viață.

Dr. N: Hai s-o luăm încet. Ce faceți fiecare dintre voi în acest moment?

S.: (respiră adânc) Stăm într-un cerc, profesorul este în spatele nostru, dirijând lucrurile. Trimitem o rază unită de energie în mintea copilului care e acum Kliday. El tocmai a sosit și... Ei bine... oh... n-aș vrea să îți dezvălui asta, dar nu îi este prea ușor.

Dr. N: Înțeleg..., poate vorbind despre asta putem clarifica lucrurile. Nu crezi că ar fi bine să îmi explici ceea ce faci puțin mai târziu?

S.: Eu... cred că... nu văd răul...

Dr. N: (cu blândețe) Spune-mi, în ce lună, după concepere, s-a unit Kliday cu copilul?

S.: În luna a patra, (pauză și apoi adaugă) Dar noi am început să îl ajutăm pe Kliday în luna a șasea. Este o muncă așa de grea să continui până în luna a noua!

Dr. N: Înțeleg - concentrarea necesară și toate celelalte (pauză). Explică-mi, de ce are nevoie Kliday de ajutorul vostru?

S.: Încercăm să îi trimitem energie încurajatoare sub o astfel de formă încât să îl sprijinim să se adapteze mai bine la temperamentul copilului. Când te unești cu un copil, ar trebui să fie ca atunci când îți introduci mâna într-o mânășă care este de o mărime potrivită, atât pentru tine, cât și pentru el. de data aceasta, mânășă lui Kliday nu se potrivește bine.

Dr. N: Acest lucru vă surprinde pe tine și pe profesorul tău?

S.: Ah... nu chiar. Vezi, Kliday este un suflet liniștit, pașnic. Are o minte neliniștită, agresivă și... angrenajul este dificil pentru Kliday, deși știa la ce să se aștepte.

Dr. N: Vrei să spui că dorea o provocare înainte de a alege acest copil?

S.: Da, știa că trebuia să învețe să facă față unui astfel de corp, deoarece înainte avusese probleme din cauza faptului că nu fusese în stare să-și controleze agresivitatea.

Dr. N: Acest copil va fi o persoană ostilă? Poate chiar cu oarece inhibiții... conflicte emoționale și așa mai departe?

S.: (râde) Ai priceput - este fratele meu mai mare.

Dr. N: Vrei să zici, în viața ta actuală?

S.: Da.

Dr. N: Ce roluri au, în viața actuală a lui Kliday, celelalte două suflete care lucrează alături de tine?

S.: Zinene este soția lui, și Monts, prietenul său cel mai bun.

Dr. N: Pare că este o echipă bună care să-l sprijine. Poți să îmi explici mai pe larg de ce are nevoie Kliday de o astfel de personalitate de tip A într-un corp?

S.: Ei bine, Kliday este foarte profund. Se gândește mult și apoi încearcă. Nu acționează sub impulsul momentului. S-a crezut că acest corp îl va ajuta să-și lărgască posibilitățile, cât și să-l ajute pe copil.

Dr. N: Kliday a avut probleme în ultima sa viață?

S.: (ridică din umeri) Probleme... probleme... același fel de corp... a trecut prin stări obsedante și a fost stăpânit de pa-timi... control slab... A abuzat și de Zinene.

Dr. N: Atunci de ce?

S.: (izbucnind) Am studiat, într-adevăr, această ultimă viață... analizând totul iar și iar... Kliday voia o altă șansă în același fel de corp. A întrebat-o pe Zinene dacă vrea să îi mai fie o dată soție și ea a acceptat (subiectul începe să râdă).

Dr. N: Ce te amuză?

S.: Doar că de această dată voi juca rolul fratelui mai mic, pentru a-l ajuta să fie la înălțimea unui corp atât de puternic.

Dr. N: Hai să terminăm cu exercițiul tău vizând particulele energiei tale actuale. Explică-mi cum folosiți energia, tu și cei doi tovarăși ai tăi, pentru a-l ajuta pe Kliday.

S.: (pauză lungă) Particulele de energie ale lui Kliday și ale copilului sunt dispersate.

Dr. N: Copilul a răspândit energie emoțională și Kliday are probleme în legătură cu acest lucru?

S.: Da.

Dr. N: Acest lucru implică modelele de impulsuri electrice din creier sau altceva?

S.: (pauză) Da, procesele de gândire... de la terminațiile nervoase (se oprește și apoi continuă) încercăm să îl ajutăm pe Kliday să se sincronizeze cu acestea.

Dr. N: Copilul îi opune rezistență lui Kliday ca unui intrus?

S.: Ah, nu... Nu cred... (râde), dar Kliday crede că a primit un alt creier primitiv.

Dr. N: Unde anume în corpul copilului ajunge energia voastră combinată?

S.: Ni s-a spus să acționăm de la baza craniului, începând cu partea din spate a gâtului.

Dr. N: (aduc pacientul la timpul trecut). Ați reușit să faceți acest exercițiu?

S.: Cred că am reușit să-l ajutăm pe Kliday, mai ales la început (râde din nou). Dar fratele meu este încă o persoană încăpățânată, în această viață.

În capitolele următoare vor putea fi întâlnite mai multe ilustrații referitoare la interacțiunile din grupul de suflete. În capitolul 9, în partea care descrie parteneriatul dintre corp și suflet, voi da mai multe detalii despre aspectele fiziologice ale luptei noastre cu partea primitivă a minții omenești, lucru menționat și la ultimul caz. Următorul capitol este dedicat ajutorului spiritual deosebit pe care îl primim auxiliar grupurilor de studiu. Ramificațiile psihologice ale alegerilor din viațile viitoare încep, de fapt, cu primul nostru impuls de a ne întoarce în lumea spiritelor. Ideile care implică performanțe trecute și așteptări viitoare vor fi analizate mai atent la prima întâlnire a unui suflet cu consiliul.

CONSILIUL BĂTRÂNILOR

Teama oamenilor față de judecată și pedeapsă

Nu mult după ce sufletele se întorc la grupurile lor, ele sunt chemate înaintea unei adunări formate din ființe înțelepte. Aflați cu o treaptă sau două deasupra ghizilor noștri, acești maestri sunt entitățile cele mai avansate care pot fi identificate în lumea spiritelor de către clienții mei încă încarnați. Ei le-au dat diferite nume, cum ar fi Cei Bătrâni, Maestrii Sacri, Venerabilii sau titlurile pragmatice de Examinatorii ori Comitetul. Cel mai adesea aud termenii de Consiliu și Bătrânii, așadar îi voi folosi pentru denumirea acestor maestri foarte evoluți.

Având în vedere că acest Consiliu al Bătrânilor reprezintă autoritatea în lumea spiritelor, există persoane care, în timpul conferințelor mele, devin imediat suspicioase când vorbesc despre ființe înveșmântate în robe, care doresc să pună întrebări sufletelor despre realizările vieții lor trecute. Un bărbat din Toronto nu s-a putut abține și a proclamat cu glas tare întregii asistențe: „Aha, știam eu! Un tribunal, judecători, pedeapsă”! De unde vin această teamă și acest cinism referitor oare la viața de după moarte, prezente în mintea unui număr atât de mare de oameni?

Instituțiile religioase, tribunalele civile și militare ne dau coduri ale moralității și ale justiției care influențează comportamentul a milioane de oameni. E vorba de acuzații, pedepse și de toate tradițiile culturale care ne-au însoțit încă din vremurile tribale, referitoare la judecata aspră a transgresiunilor umane. Efectele pozitive ale codurilor de comportament și de etică ale tuturor religiilor care au existat de-a lungul istoriei au fost enorme. S-a argumentat că teama de justiția divină este motivul pentru care oamenii au un comportament mai bun decât ar avea în lipsa acesteia. Totuși, cred că există un regres al tuturor doctrinelor religioase care oferă perspectiva ca, după moarte, să avem de-a face cu o autoritate aspră și neiertătoare, cu spirite malefice, cauzând prin aceste precepte angoasă și teamă oamenilor.

Religiile organizate ne-au fost alături numai în ultimii cinci mii de ani. Antropologii ne spun că în mileniul trecut oamenii primitivi erau naturiști și împărtășeau credința că toate lucrurile, însuflețite sau nu, aveau spirite, bune sau rele. Astfel, practicile tribale străvechi nu erau chiar așa de diferite de idolatria religiilor istorice. Mulți dintre zeii trecutului erau mânioși și neiertători, în vreme ce alții se arătau binevoitori și îndatoritori. Ființele umane au privit întotdeauna cu neliniște forțele aflate mai presus de controlul lor, mai ales acele divinități care puteau să le conducă viața după moarte.

Din moment ce temerile cu privire la supraviețuire au fost mereu o parte a vieții noastre, reiese că ființele umane vor considera moartea ca fiind pericolul suprem. De-a lungul lungii noastre istorii, brutalitatea vieții a condus la concluzia că judecata, pedeapsa și suferința vor continua într-un fel sau altul și după moarte. Multe culturi din diferite colțuri ale lumii au alimentat aceste credințe pentru propriile scopuri. Oamenii erau făcuți să creadă că toate sufletele, bune sau rele, vor trece imediat după moarte printr-un infern al pericolului și al judecății.

În occident, purgatoriul a fost multă vreme ilustrat ca o stație solitară destinată sufletelor blocate între rai și iad. În ultimele decenii, bisericile neevangelice dau o definiție mai liberală purgatoriului, văzându-l ca pe o stare de izolare, în vederea purificării de păcate și imperfecțiuni înainte ca sufletul să poată intra în rai. În filosofia orientală, în special în canoanele hinduismului și ale sectelor budhiste Mahayama, există o lungă tradiție a unor închisori spirituale, reprezentate de niște planuri de existență joase, pângărite, teză care a fost liberalizată la rândul său. Acest concept este un motiv în plus pentru care sunt împotriva folosirii imaginii cercurilor concentrice multiplelor planuri astrale drept o hartă ce descrie călătoria sufletului după moarte. Din punct de vedere istoric, brâurile, folosind expresia lui Dante, au fost destinate înfățișării unei multitudini de celule ale purgatoriului, într-un infern al judecătorilor, tribunalelor și al demonilor.

Cei ce caută adevărul în tradițiile metafizice antice ale Orientului găsesc un amestec derutant de superstiții, asemănător aceluia din teologia occidentală. În vreme ce reîncarnarea a fost de multă vreme acceptată de Orient, au

existat rezerve față de doctrina transmigrației. În călătoriile mele prin India, am aflat că metempsihoză este un concept intimidant, care a fost folosit pentru a controla comportamentul oamenilor. Conform acestei credințe, o largă varietate de păcate sunt considerate că ar putea face ca sufletul să se încarneze într-o formă inferioară, subumană de viață, în următorul său ciclu de existență. În cadrul cercetărilor mele, nu am găsit nici o dovadă care să susțină trecerea sufletelor dintr-un corp în altul. Subiecții mei spun că energia sufletului diferitelor forme de viață de pe Pământ nu pare să se amestece în lumea spiritelor. Pentru mine, intimidarea și teama pe care le generează transmigrația reprezintă o constrângere a justiției karmice. Am constatat că sufletele oamenilor încarnate anterior în alte lumi au avut corpuri gazdă apropiate de specia noastră din punct de vedere al inteligenței. Nu am întâlnit niciodată clienți repartizați în alte lumi și care să nu fi făcut parte din rasa cu inteligența cea mai semnificativă de pe acea planetă. Așa sunt gândite lucrurile de la început.

Mai curând decât prin stadii de pedepsire, trecem prin etape de autoiluminare. Mai sunt încă segmente largi ale societății umane, incapabile să se dezbrace de sentimentul sâcâitor, dezvoltat în mii de ani de condiționări culturale, că judecata și pedeapsa trebuie să existe sub o formă sau alta după moarte, ca și pe Pământ. Poate că nu este vorba chiar de un iad în care să ne tortureze forțele întunericului, dar e ceva neplăcut. Speranța mea este că ceea ce voi spune în acest capitol va aduce alinare oamenilor înclinați spre teama unei pedepse după moarte. pe de altă parte, vor fi fiind și dintre aceia care cred că a fi trași la răspundere în fața unui Consiliu al Bătrânilor nu este totuși confortabil. Epicurienii acestei lumi - cei dedicați numai plăcerii în viață, fără a da prea multă atenție datoriei față de ceilalți - pot, de asemenea, să nu fie fericiți la citirea celor scrise în acest capitol. Și nici iconoclaștii, care se opun oricărei autorități, morale sau de altă natură.

Lumea spiritelor este un loc al ordinii, iar Consiliul Bătrânilor, exemplu de justiție. Membrii acestui for spiritual nu sunt sursa ultimă a autorității divine, dar par să reprezinte ultimul bastion al ființelor responsabile de sufletele încarnate încă pe Pământ. Aceste ființe înțelepte au o mare compasiune pentru slăbiciunea omenească și demonstrează o răbdare

infinită cu greșelile noastre. Ne va fi dată de multe ori o a doua șansă în viețile viitoare. Acestea nu vor fi vieți cu alegeri karmice ușoare, pentru că altfel nu vom învăța nimic din venirea noastră pe Pământ. Cu toate acestea, riscurile pe care le implică viața pe această planetă nu sunt destinate să ne cauzeze vreo suferință viitoare după moarte.

Locul în care este evaluat sufletul

Subiecții mei afirmă că apar în fața consiliului imediat ce o încarnare a lor a luat sfârșit, mulți dintre ei spunând că se mai înfățișează o dată în fața acestuia chiar înaintea re-nașterii lor. Dintre aceste două înfățișări, prima pare să aibă un impact semnificativ asupra sufletului. În timpul acestei întâlniri sunt revăzute alegerile majore pe care le-am făcut în viața care tocmai a luat sfârșit, apoi evaluate cu grijă comportamentul și responsabilitatea acțiunilor la răscrucile importante ale drumului nostru karmic. La prima întrunire ne conștientizăm în mod acut greșelile, mai cu seamă dacă i-am rănit pe ceilalți. Dacă mai există și o a doua vizită, atunci când se apropie timpul unei reîncarnări, aceasta este una mai relaxată, implicând discuții despre alegerile, oportunitățile și așteptările pe care le vom avea în viitoarea viață.

Ghizii noștri ne anunță când este timpul să ne înfățișăm înaintea consiliului și, de obicei, ne conduc în camerele acestor maeștri avansați. Rolul pe care îl joacă ghizii la aceste audieri nu pare a fi unul semnificativ, din câte mi-au spus clienții mei obișnuiți. Cu toate acestea, sufletele mai avansate îmi relatează că se duc la această întâlnire singure și că nu e neobișnuit să vadă că ghidul face parte din consiliu în timpul audierii lor. Când apar alături de noi în fața consiliului, ghizii noștri sunt mai degrabă tăcuți, pentru că discuțiile referitoare la viața noastră dintre ghizi cu membrii consiliului au avut loc deja.

Ca principali profesori și avocați ai noștri, e posibil ca ghizii să vrea să intercaleze un gând pentru a ni-l clarifica sau să ne interpreteze unele concepte, dacă au impresia că suntem confuzi într-un anumit punct din timpul procedurilor. Cred că ghizii fac mult mai mult în timpul acestor audieri decât înțeleg clienții mei.

Descrierile referitoare la forma și procedura din timpul întrunirilor consiliului sunt foarte consistente la toți subiecții

mei. Când ajung la această parte a ședinței unui client, obișnuiesc să mă apropiu întrebându-l ce anume se întâmplă când vine timpul să meargă în fața unui grup de ființe înțelepte. Citez în cele ce urmează un exemplu tipic pentru răspunsurile pe care le primesc:

Timpul pe care-l așteptam a sosit, îi voi vedea pe Cei Sfinți. Ghidul meu, Linii, vine și mă conduce de la grupul meu matcă pe un coridor lung, peste alte săli de clasă. Mergem într-un alt loc, printr-un pasaj la fel de lung, marcat de coloane de marmură. Pereții sunt tapetați cu ceva ce pare a fi lambriuri înghețate de sticlă multicoloră. Aud în surdină muzica unui cor și a unor instrumente cu coarde. Lumina strălucește într-un ton auriu. Totul este atât de relaxant, chiar senzual, dar sunt totuși puțin înspăimântat. Ajungem într-un atrium în care se află niște plante frumoase și o fântână arteziană. Acesta este locul de așteptare. După câteva clipe, Linii mă introduce într-o încăpere rotundă cu un tavan înalt, asemănătoare unui dom. Sunt raze de lumină ce coboară. Cei sfinți sunt așezați la o masă lungă, în formă de semilună. Mă îndrept spre centrul încăperii, în fața mesei, în vreme ce Linii stă puțin mai în spate, în stânga mea.

Când am auzit pentru prima dată despre întâlnirile consiliului, m-am mirat de faptul că ei consideră obligatoriu să fie văzuți într-un astfel de loc plin de autoritate. De ce nu într-o simplă scenă câmpenească, dacă tot sunt atât de plini de bunăvoință? În vreme ce sufletele mai tinere mi-au spus că acest loc era „potrivit pentru examinarea lor”, cele mai avansate mi-au explicat că există un motiv important pentru a alege un astfel de spațiu închis, în formă de dom. În acest fel, o prezență mai înaltă își focalizează de sus energia sub forma unei lumini asupra întregii proceduri. Voi discuta impactul profund al acestei Prezențe tot în acest capitol, dar mai târziu.

Marea majoritate a subiecților mei vizualizează încăperea Consiliului Bătrânilor ca pe un ansamblu în formă de dom, conform figurii 8 . Ei văd structura acestei camere sub forma unui loc sfânt de pe Pământ. Acest „lăcaș celest al compasiunii”, după cum a numit un client camera consiliului

său, este un simbol al templelor, moscheilor, sinagogilor și al bisericilor. În figura 8 am schițat masa centrală (D), care, de obicei, este lungă și curbată în jurul marginilor, spre a permite unui număr mare de Bătrâni să ia loc. Unii clienți mi-au relatat că au văzut această masă pe o estradă ușor înălțată peste nivelul privirii. Am aflat că aceste nuanțe reprezintă ceea ce simte sufletul ca fiind obligatoriu, pentru ca o anumită întâlnire să fie cât mai eficientă pentru el. Dacă un suflet vede consiliul său într-un mod mai autoritar, e posibil să existe motive pentru acest lucru, ceea ce voi examina împreună cu un client, referitor la viața pe care tocmai o încheiase.

Subiecții care sunt regresionați în lumea spiritelor nu se oferă bucuroși să-mi dea detalii despre scopul unei anumite întrebări primite din partea Bătrânilor. Ei trebuie să se simtă confortabil că hipnotizatorul le cunoaște drumul către o cameră a consiliului. La nivel inconștient, încrederea în regresionistul spiritual pare să le dea permisiunea mentală de a vorbi despre amintirile lor sacre. Acesta este motivul pentru care cercetările mele în domeniul amintirilor umane despre lumea spiritelor au durat atâția ani. A fost ca și când aș fi aranjat un puzzle. Unele piese mici, conținând informații despre lumea spiritelor conduceau către implicații mai mari, despre care niciodată nu mi s-ar fi întâmplat să pun întrebări în totalitatea contextului lor. De exemplu, motivul pentru care se afla în camera consiliului o estradă înălțată a fost unul dintre aceste mici detalii care au condus la descoperirea unor semnificații importante. Altul a fost cel referitor la poziția ghidului unui client, mai ales în timpul primei audieri.

Figura 8: Camera Consiliului

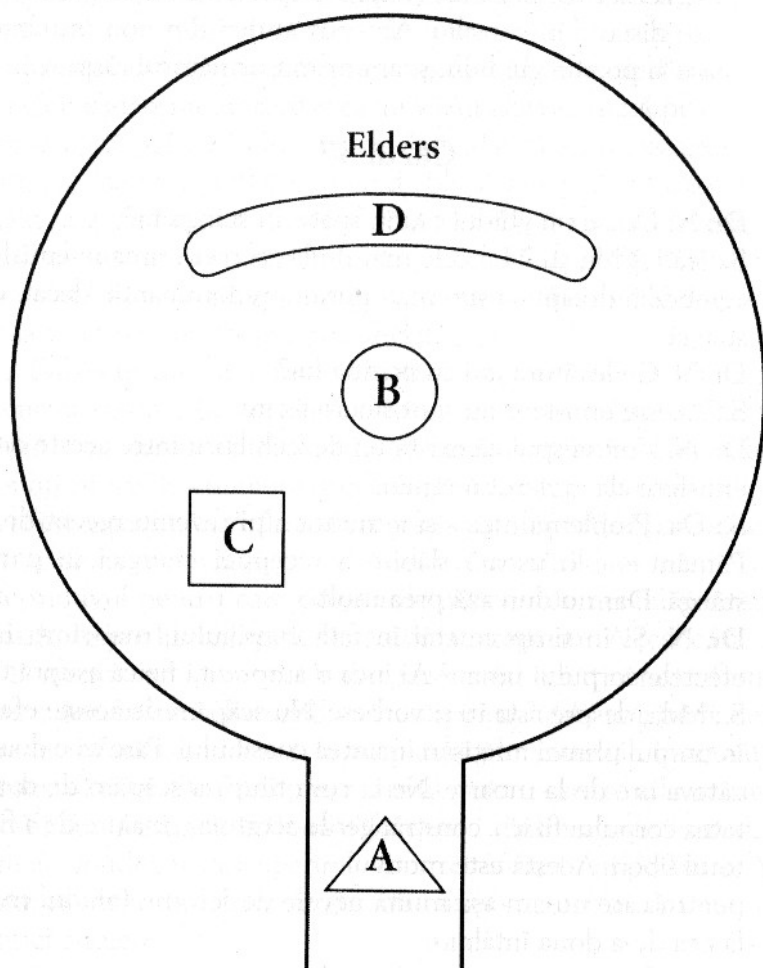

Figura 8. Un model structural tipic pentru întâlnirea dintre Bătrâni și suflet. Această cameră spațioasă apare multora dintre subiecți drept o sală largă rotundă, cu un acoperiș boltit. Sufletele intră în încăpere prin capătul coridorului (A) sau dintr-un alcov. Sufletul se așează în centru (B), împreună cu ghidul care stă în spatele lui, de obicei în stânga (C). Bătrânii stau, de obicei, la o masă lungă curbată (D), în fața sufletului. Masa poate să pară și dreptunghiulară

După cum se poate vedea în figura 8, poziția ghidului (C) este în stânga. Multă vreme nu am înțeles de ce erau ghizii poziționați, de obicei, în spatele majorității clienților mei. Dacă sufletul are doi ghizi, din când în când cel mai tânăr va sta în partea dreaptă. Cel mai adesea, numai ghidul nostru principal asistă la audieri și numai un mic procent al subiecților mei afirmă ca acesta stă în partea dreaptă. Ori de câte ori am pus întrebări referitoare la motivele acestei așezări, am primit răspunsuri vagi, de genul: „O, e mai puțin restrictiv” sau „E obișnuit pentru comunicarea noastră” sau „Stăm în picioare, în anumite locuri, din respect”. Multă vreme nu am mai pus această întrebare.

Apoi a venit o zi când, lucrând cu un subiect avansat foarte perceptiv, acesta mi-a vorbit despre importanța înțelegerii a tot ceea ce se discuta în consiliu. Am pus atunci din nou întrebarea referitoare la poziția ghidului și am primit următorul răspuns:

Cazul 37

Dr. N: De ce stă ghidul tău în spate, în stânga ta?

S.: (râde) Nu știi? La cele mai multe corpuri umane emisfera cerebrală dreaptă este mai puțin predominantă decât cea stângă.

Dr. N: Ce legătură are cu poziția lui?

S.: Aceste emisfere nu sunt sincronizate.

Dr. N: Vrei să spui că există un dezechilibru între aceste două emisfere ale creierului uman?

S.: Da. Problema mea - și a multor alții reveniți recent de pe Pământ - e o ușoară slăbire a recepției energiei în partea stângă. Dar nu durează prea mult.

Dr. N: Și în timp ce stai în fața consiliului, mai simți încă efectele corpului uman? Ai încă o amprentă fizică asupra ta?

S.: Mda, despre asta îți și vorbesc. Nu scăpăm de aceste efecte în timpul primei înfățișări înaintea consiliului. Pare că e doar la câteva ore de la moarte. Ne ia ceva timp să scăpăm de densitatea corpului fizic... constrângerile acestuia... Înainte de a fi cu totul liberi. Acesta este motivul pentru care nu am așa multă nevoie de Jerome (ghidul meu) la cea de-a doua întâlnire.

Dr. N: De ce?

S.: Pentru că la această a doua întâlnire primim și transmitem comunicarea telepatică mai eficient.

Dr. N: Explică-mi, te rog, ce anume face Jerome pentru a te ajuta, stând în spatele tău, în stânga?

S.: La cei mai mulți dintre oameni, partea stângă a creierului este mai rigidă decât cea dreaptă. Jerome mă ajută în receptarea energiei ce vine dinspre consiliu în partea mea dreaptă, blocând gândurile ce ar putea scăpa prin cea stângă.

Dr. N: Vrei să spui că aura ta de energie este ca o sită?

S.: (râde) Uneori seamănă cu asta - pe partea stângă. Blocând gândurile ce ar putea să-mi scape, el servește ca un fundal, împingând înapoi undele gândurilor. Asta mă ajută să înțeleg mai bine.

Dr. N: Crezi că el adaugă și propriile gânduri în acest proces?

S.: Cu siguranță. Vrea să înțeleg și să rețin tot ce mi se spune.

Discuțiile avute și cu alți clienți au confirmat efectul de fundal de care mi-a vorbit subiectul cazului 37. La începutul încarnărilor lor, când învață să folosească circuitele simple și complexe, sufletele constată că cele mai multe creiere umane nu au emisferele stângă și dreaptă echilibrate. Mi s-a spus că nu există două trupuri gazdă identice în ceea ce privește modul în care cele două emisfere ale creierului nostru sunt legate pentru a procesa judecățile critice, creativitatea și comunicarea prin limbaj. Acesta este unul dintre motivele principale pentru care sufletele mai înțelepte se alătură fătusului noului lor trup cât mai devreme în timpul sarcinii.

Terapeuții regresiei în viețile anterioare lucrează cu amprentele trupului fizic din viețile trecute, lucru care ar putea să fie inhibant pentru corpul actual al clientului lor. În mod obișnuit, acești oameni vin la noi după ce practicile medicinei tradiționale nu le-au fost de folos. De exemplu, o problemă de natură fizică poate cauza disconfort, ca urmare a unei morți violente într-o viață anterioară. O parte a muncii noastre constă în a deprograma aceste influențe ori de câte ori devin o povară pentru client.

În capitolul 4 am văzut cum amprentele trupului pot afecta și sufletul, care va trece în lumea spiritelor cu o energie fizică deteriorată. Trebuie să precizez că înaintea cazului 37 nu mi-aș fi închipuit niciodată că amprenta corpului uman poate afecta

dialogul în timpul întrunirilor consiliului. Eram conștient că pe durata acestor audieri membrii consiliului pot comunica între ei printr-un schimb rapid de vibrații înalte și joase. Sufletul obișnuit nu poate percepe acest fel de comunicare a Bătrânilor. Faptul că sufletele nu înțeleg ce discută între ei membrii consiliului pare să fie intenționat astfel. Cred că putem, în mod sigur, să tragem concluzia că, orice conversație din timpul întrunirilor consiliului care trebuie să fie interpretată e, de obicei, prelucrată de ghizii noștri.

Am o procedură cam neortodoxă pentru un regresionist spiritual, dar eficientă, și anume, una legată de comunicare și de consiliu. Atunci când lucrez cu un subiect ce se află înaintea consiliului, îl rog să îi întrebe pe Bătrâni și pe ghidul care asistă dacă ei îl cunosc pe ghidul *meu* spiritual. Clientul răspunde, de obicei, afirmativ, spunând ceva despre efectul prin care toți maeștrii din lumea spiritelor se cunosc între ei. Continuu apoi cu următoarea întrebare: de ce crede clientul meu că acești maeștrii, ghidul său și al meu au conspirat să-l aducă în biroul meu în această zi anume. Răspunsurile pot fi foarte revelatoare o dată ce clienții mei simt că sincronizarea funcționează. În cadrul acestui proces de hipnoză mai mulți subiecți vor remarca : „știi, îl văd pe ghidul tău suspendat deasupra umărului tău stâng, ajutându-te și râzând de eforturile tale de a afla despre lumea spiritelor mai multe decât ai nevoie să știi”.

Sufletele care vin înaintea consiliilor lor au fost deja stoarse de informații în urma ședințelor de orientare făcute cu ghizii lor. Cu toate acestea, sufletul se simte cel mai vulnerabil înaintea consiliului în privința realizărilor sale din trecut. Obiectivul întrunirilor consiliului nu este acela de a înjosi sufletele care se înfățișează sau de a le pedepsi pentru greșelile și neajunsurile lor. Scopul Bătrânilor este de a pune întrebări sufletului, pentru a-l ajuta să-și atingă obiectivele în următoarea viață. Fiecare suflet are o anumită idee despre forma cercetărilor referitoare la verificarea vieții sale trecute, totuși, ele știu că niciodată două întruniri înaintea consiliului nu vor fi la fel. Am observat că, atunci când un suflet tânăr se prezintă înaintea consiliului, atât ghizii cât și membrii consiliului sunt indulgenți și plini de solitudine. La începutul cercetărilor mele referitoare la întrunirile consiliului am aflat că întrebările puse direct subiecților mei de către acești

maestri spirituali sunt deopotrivă ferme și binevoitoare în același timp.

Recunosc că atunci când am auzit pentru prima dată despre aceste audieri aveam anumite dubii. Credeam că, dacă un suflet era chemat înaintea unei asemenea autorități de ființe spirituale, urma să fie vorba și de niște aspecte punitive, referitoare la evaluările karmice. Acest mod de gândire era tributar condiționărilor mele culturale. În cele din urmă am realizat că înfățișarea înaintea consiliului are mai multe fațete. Bătrânii sunt asemenea unor părinți iubitori, dar fermi în același timp, asemenea unor manageri, profesori iubitori sau consilieri comportamentali, toate acestea însă la un loc. Sentimentul pe care îl încearcă sufletele față de consiliul lor este acela de respect. De fapt, sufletele înseși sunt cei mai severi critici ai lor. Consider că evaluările făcute în grupul nostru de suflete sunt mai acerbe și mai dure decât orice consiliu al Bătrânilor, deși colegii noștri își împletesc criticile cu mult umor.

În timpul drumului străbătut până la locul în care are loc întrunirea, sufletele încearcă sentimente variate. Am avut subiecți care mi-au spus că așteaptă să se înfățișeze înaintea consiliului, pentru a căpăta o perspectivă mai autorizată asupra progreselor pe care le-au făcut. Alții sunt cuprinși de presimțiri nefaste, dar aceasta trece imediat ce încep procedurile. Bătrânii au un mod propriu de a face sufletele ce se prezintă înaintea lor să se simtă binevenite încă de la început. Una dintre cele mai evidente diferențe între o sală de judecată de pe Pământ și aceste adunări ale maestrilor spirituali este aceea că toți cei prezenți în camera în care are loc întrunirea consiliului au calități telepatice. Astfel, toți cei ce asistă cunosc tot adevărul despre orice aspect al comportamentului nostru, cât și despre alegerile pe care le-am făcut în viața trecută. Orice înșelăciune este exclusă. Nu e nevoie de probe, avocați ai apărării sau jurați. Pentru a putea să se implice total în planurile referitoare la viitorul nostru, Bătrânii vor să fie siguri că ne înțelegem pe deplin consecințele acțiunilor, mai ales acelea vizând comportamentul față de ceilalți.

Bătrânii ne întreabă ce credem despre evenimentele majore ale vieții noastre și drumul urmat de noi. Acțiunile dezirabile și cele contraproductive sunt discutate deschis, fără răutate sau

arătări cu degetul. Consiliul dă dovadă de o enormă răbdare, neavând importanță de câte ori am repetat o anumită greșeală. Noi înșine avem mult mai puțină răbdare cu noi. Cred că dacă consiliile tuturor sufletelor de pe Pământ cu care am lucrat n-ar fi fost atât de indulgente, un suflet mediu ar fi renunțat și ar mai fi revenit pe Pământ. Sufletele au acest drept de a refuza să se întoarcă.

Bătrânii ne întreabă și cum credem că ne-a ajutat sau ne-a îngreunat dezvoltarea corpul nostru gazdă. Consiliul ia deja în considerare următorul nostru corp și mediul în care va avea loc viitoarea încarnare. Ei vor să știe ce credem despre o altă întrupare.

Mulți subiecți au impresia că în cadrul consiliului nu s-a luat încă o decizie cu privire la viețile viitoare. Nimic din ce se petrece la aceste întâlniri nu pare a fi bătut în cuie.

Ceea ce are, într-adevăr, o importanță esențială în cadrul întrunirilor consiliului este intenția noastră în viață. Bătrânii știu deja totul despre noi înainte să apărem în fața lor, dar în timpul deliberărilor este analizat atent modul în care a colaborat mintea sufletului nostru cu un creier uman. Ei mai cunosc cum ne-am descurcat în trecut cu alte trupuri gazdă. E vorba de controlul sau de lipsa acestuia, pe care l-am exercitat asupra organismului și a emoțiilor negative ale corpurilor pământești. Constrângerile, iluziile și problemele de adaptare nu sunt niciodată prezentate de către suflete ca scuze pentru comportamentul lor. Nu vreau să spun că sufletele nu se plâng despre dificultățile lor în fața consiliului. Cu toate acestea, explicațiile raționale despre procesele vieții nu sunt substituite de o sinceritate brutală.

Consiliul urmărește să afle în ce fel caracterul nemuritor al sufletului nostru și-a păstrat integritatea în timpul încarnării, mai cu seamă în ceea ce privește valorile, idealurile și acțiunile. Ei vor să știe dacă am fost copleșiți de către corpul nostru gazdă în timpul încarnărilor sau am depășit limitele acestuia; dacă sufletul nostru a fost cu adevărat un partener al creierului uman, în sensul obținerii unei personalități armonioase. Membrii consiliului pun sufletelor și întrebări referitoare la modul în care au folosit puterea. A fost, oare, influența noastră una pozitivă sau am fost corupți de nevoia de a-i domina pe alții? Am fost, oare, conduși de convingerile celorlalți, dând

dovadă de o lipsă a puterii personale sau am adus la rândul nostru contribuții originale? Consiliul este mai puțin interesat de câte ori am regresat în drumul nostru, ceea ce are cu adevărat importanță fiind curajul de a ne ridica și de a merge până la capăt.

Aspectul și componența consiliului

Cuvântul Bătrân este considerat potrivit de mulți dintre clienții mei, datorită faptului că ființele avansate care fac parte din consiliile lor sunt percepute ca oameni în vârstă. Deseori aceștia sunt văzuți ca având capul chel sau părul alb și, probabil, purtând barbă. Întrebând despre sexul acestor ființe, am ajuns la câteva concluzii. Predominanța cu care sunt văzuți bărbați în vârstă în componența consiliilor este un stereotip cultural. Înțelepciunea se asociază vârstei, iar faptul că bărbații sunt prezenți în consilii mai des decât femeile e datorat îndelungatei noastre istorii de dominație masculină în pozițiile de autoritate.

Există doi factori care crează aceste imagini stereotipe: pe de o parte, ceea ce îți este proiectat din partea consiliului e intenționat să aibă impact asupra propriilor tale experiențe și concepții ca suflet venit de pe Pământ; pe de alta, reamintirea în timpul regresiei hipnotice implică un proces destul de complicat. În timp ce subiecții își re trăiesc experiențele în stare de suflet pur în fața consiliului, ei comunică și cu mine, prin intermediul corpului lor actual, care este supus tuturor influențelor culturale ale vieții contemporane.

Suntem supuși aceluiași influențe și ca ființe discarnate, atunci când proiectăm un set de trăsături faciale dintr-o viață trecută membrilor grupului nostru de suflete. Acest lucru reflectă atât caracterul și dispoziția noastră din acel moment, cât și crearea unei forme de recunoaștere spontană, menită acelor suflete care probabil că nu ne-au văzut de o perioadă de timp. Sunt convins că regresioniștii care vor face astfel de ședințe în viitor vor observa un număr egal de femei și bărbați în componența acestor consilii. Trebuie să rețineți că atunci când vorbesc despre o întrunire a consiliului este vorba, de obicei, despre una care are loc între niște vieți anterioare din secolele trecute. Când evaluez realitatea unei scene din lumea

spiritelor din mintea unuia dintre clienții mei țin scama întotdeauna de momentul în timp când se petrece aceasta.

Trebuie să adaug la finalul acestor precizări faptul că majoritatea clienților mei aflați la un nivel avansat, ca și un număr mare de suflete intermediare, văd consiliile lor ca fiind formate din androgini. Un Bătrân poate apărea într-o formă asexuată sau într-una aparținând ambelor sexe, arătând subiectului atât caracteristici feminine, cât și masculine. Totuși, de vreme ce majoritatea clienților mei fie nu pot, fie nu vor să-mi dezvăluie numele membrilor consiliului lor, ci înclină să le spună mai degrabă „el” decât „ea”, în ciuda oricărei apartenențe sexuale a acestora. Ghizii spirituali, pe de altă parte, sunt văzuți de clienții mei în mod egal atât ca femei, cât și ca bărbați.

Revenind la figura 8, cititorul va observa că poziția mesei de consiliu (A) este spre spatele rotondei. Sufletul (B) stă în picioare exact în centrul camerei. Majoritatea clienților mei spun: „Stăm în picioare din respect”. Nu sunt convins că au de ales în această privință. Am cunoscut și suflete mai avansate, care s-au așezat la unul dintre capetele mesei consiliului lor, dar acest lucru este unul destul de ieșit din comun, un suflet obișnuit considerându-l ca pe o dovadă de aroganță. Când mi se relatează că în încăpere nu există nici o masă și că Bătrânii îl poftesc fără prea multe formalități pe clientul meu să li se alăture, știu că am de-a face cu un suflet foarte avansat, care se apropie de statutul de ghid.

Sufletul foarte tânăr, care s-a încarnat pe Pământ de mai puțin de cinci ori, își vede consiliul într-un mod diferit față de toți ceilalți subiecți ai mei, după cum ilustrează următorul citat:

Patru dintre noi ne jucăm mai mult. Facem o groază de prostii când profesoara noastră, Minări, nu e prin preajmă. Eu și prietenii mei ne ținem de mâini când e timpul să mergem să ne întâlnim cu doi oameni importanți. Ne ducem într-un loc unde sunt peste tot culori deschise. Un bărbat și o femeie stau pe două scaune cu spătar înalt și zâmbesc larg. Abia au terminat cu un grup mic de copii care ies făcându-ne cu mâna. Cei doi cred că au în jur de treizeci-treizeci și cinci de ani. Ar putea să fie părinții noștri. Sunt blânzi și iubitori și ne fac semn cu mâna să ne apropiem. Ne

pun câteva întrebări despre cum ne simțim și ce am vrea să facem în viața următoare. Ne spun să fim foarte atenți la tot ce ne zice Minări. Este ca de Crăciun într-un magazin, cu doi Moși Crăciun.

Faptul că în fața consiliului se înfățișează mai multe suflete și nu unul singur dovedește negreșit că subiectul meu este considerat încă un „suflet copil”. Am aflat că acest suflet nu a mai fost pe Pământ decât o singură dată înainte de viața sa actuală. Din experiența mea reiese că undeva între a doua și a cincea viață aceste scene de întâlnire cu consiliul se schimbă. Un client care tocmai făcuse o astfel de tranziție a exclamat:

Doamne, cum s-au schimbat lucrurile! Întâlnirea aceasta este mai formală decât ultima. Sunt puțin emoționat. Se află o masă lungă aici, și tîvi oameni mai în vîrstă îmi cer să le descriu ce progrese am făcut. Parcă aș fi după un examen, când e timpul să aflu ce punctaj am obținut.

Clientul tipic vede în consiliul său între trei și șapte membri. Un suflet avansat poate avea de la șapte la doisprezece. Aceasta nu este o regulă fixă. Totuși, pe măsură ce sufletul se dezvoltă și devine mai complex, pare să aibă nevoie de mai mulți specialiști în consiliul său. Observ însă că sufletele mai puțin dezvoltate au deseori dificultăți în a-i diferenția pe membrii consiliului, cu excepția conducătorului și, poate, a unui alt Bătrân de la masă. Acești doi Bătrâni par a fi cei mai implicați în respectivul caz, în timp ce ceilalți, care nu pun direct întrebări sufletului, sunt percepuți de acesta încețos, în imaginea neclară din fundal.

Mă frapază faptul că pare să existe un fel de protocol legat de modul în care sunt dispuși membrii consiliului. Aceștia se așază pe un rând, cei mai puțin activi stînd la capetele mesei. Aproape întotdeauna există un Bătrân care conduce discuția și stă în centrul mesei, exact în fața sufletului, putînd fi considerat regizorul sau moderatorul. Numărul membrilor consiliului care participă la aceste întâlniri poate să se schimbe de fiecare dată, în funcție de circumstanțele vieții care tocmai s-a încheiat sau de cele ale aceleia care urmează. De obicei,

președintele și poate unul sau doi membri ai consiliului sunt prezenți pe perioade mari de timp, de-a lungul a mai multe vieți. Un alt aspect al acestei proceduri care mi se pare ciudat este că membrii aceluiasi grup de suflete apar în fața unor consilii diferite. Bănuiesc că acest fapt se datorează caracterului diferit al fiecărui suflet și stadiului de dezvoltare la care se află acesta. Clienții mei nu îmi pot explica de ce se întâmplă așa.

Când un subiect îmi spune că un membru al consiliului său a revenit în urma unei absențe îndelungate, după un număr de vieți sau că a apărut un membru nou în cadrul consiliului, devin atent. Un bărbat mi-a povestit:

După ultima mea viață am văzut o femeie care nu mai fusese în consiliul meu. Nu era aspră, ci ușor critică la adresa insensibilității față de femei de care dădusem dovadă în viețile anterioare. Ea este aici ca să mă ajute să fac un plan menit să depășească tendința mea de a ține femeile departe de mine. Acest lucru îmi împiedică dezvoltarea.

Se pare că specialiștii apar în consilii în anumite momente, pentru a-și oferi ajutorul, atunci când continuăm să facem în aceleași greșeli. Aflându-se în fața a trei Bătrâni, un subiect a remarcat:

Doar conducătorul din centru vorbește cu mine. Bătrânul din stânga mea emană spre mine o energie binefăcătoare și caldă, iar cel din dreapta îmi trimite seninătate. E ca și cum aș fi avut nevoie de liniște acum, când vorbim despre felul în care fac față sentimentelor de mânie în viață.

O altă clientă mi-a explicat ce s-a întâmplat la ultimul ei consiliu, astfel:

După multe vieți recente, numărul membrilor din consiliul meu s-a schimbat, de la trei la patru, apoi iar la trei și din nou la patru. Am observat că acest al patrulea membru are o culoare argintie, în timp ce ceilalți trei au

nuanțe închise de violet. Îl numesc consilierul meu de încredere. Invariabil, când îl văd în consiliu, știu că mi se va tine o predică despre lipsa mea de încredere. Îmi spune că sunt un suflet reticent, că mi-e teamă să mă impun chiar și atunci căruia știu că am dreptate. Îi zic cât de temătoare sunt pe Pământ și el îmi explică blând că atunci când mă deschid devin iubită și apreciată. Mi-e teamă de confruntări și de viețile pline de adversitate. Îmi spune: „Nu îți dăm niciodată mai mult decât poți duce; continuă să te deschizi, ai multe de oferit.

Acest subiect a ales să fie o femeie scundă și cu trăsături comune în viața actuală, în loc să accepte oferta tentantă a unui alt corp, de o frumusețe răvășitoare. Mi-a relatat că a făcut astfel, pentru că se aștepta ca acest consilier de încredere să fie mulțumit de această probă în plus, pe lângă faptul că a acceptat o viață cu niște părinți care au tratat-o cu neîncredere și dispreț în copilărie. Am întrebat-o pe clienta mea care a fost afirmația, din cele spuse de acest membru argintiu al consiliului, care a susținut-o cel mai mult în ultimele câteva secole. Mi-a răspuns: „Ceea ce obții din fiecare viață dificilă este câștigat pentru eternitate”.

În timp ce un ghid personal va verifica ulterior care ne-au fost obiectivele prioritare și ne va analiza fiecare pas din viață, Bătrânii pun întrebări mai generale. Consiliul nu pune întrebări despre ultima viață. Linia întrebărilor ne urmărește suma vieților și ne acoperă o zonă mai largă a progresului de autoîmplinire. Bătrânii vor să observe dacă ne dezvoltăm pe măsura potențialului nostru. Am ajuns la concluzia că discuțiile din cadrul comitetului sunt atent echilibrate de anumiți Bătrâni, al căror caracter și experiență trecută sunt asemănătoare cu cele ale sufletelor care li se înfățișează. Uneori observ o afinitate personală între un Bătrân și unul dintre clienții mei. Anumiți Bătrâni par să se indentifice cu caracterul, puterea sau slăbiciunile, interesele și scopurile unui suflet.

În ciuda celor expuse mai sus, trebuie să menționez faptul că marea majoritate a oamenilor aflați sub hipnoză nu se simt prea apropiați de Bătrânii din consiliul lor. Îi respectă și îi venerază, dar nu au și acea afecțiune profundă pe care o arată

față de ghizii lor spirituali. Din acest motiv, cazul următor este unul excepțional.

Cazul 38

Dr. N: Vezi figuri noi în cadrul consiliului tău comparativ cu ultima dată când ai apărut în fața acestuia?

S.: (tresărind brusc, apoi cu un adânc suspin de plăcere) ÎN SFÂRȘIT! Rendar s-a întors. Vai, mă bucur atât de mult să-l revăd!

Dr. N: Cine este Rendar?

Notă: Subiectul tremură și nu răspunde.

Dr. N: Acum respiră adânc și relaxează-te, ca să putem descoperi împreună ce se întâmplă. Unde stă Rendar?

S.: În stânga centrului mesei (încă pe gânduri). Ce mult a trecut...

Dr. N: Câți ani au trecut pe Pământ de când nu l-ai mai văzut pe Rendar?

S.: (în lacrimi, după o lungă pauză) Cam... trei mii de ani...

Dr. N: Asta trebuie să însemne multe vieți pentru tine. De ce a lipsit Rendar atâta vreme?

S.: (încă în lacrimi, dar revenind la normal) Nu înțelegeți semnificația revenirii lui în consiliul meu. Rendar este foarte bătrân și înțelept... atât de... liniștit... era cu mine înainte ca viețile mele pe Pământ să fie atât de numeroase. Rendar mi-a spus că eram foarte promițător și că mă voi dezvolta foarte repede - primeam misiuni importante - și apoi... (subiectul se oprește, înecându-se din nou).

Dr. N: (blând) Te descurci bine. Te rog, continuă și povestește-mi ce ți s-a întâmplat.

S.: (după o altă pauză lungă) Am... decăzut. Am intrat în capcana în care cad atâția dintre noi aici. Am devenit prea încrezător în puterile mele. Era amuzant să ai o poziție de conducere asupra altora. Nu conta ce fel de corp aveam. Am devenit tot mai indulgent cu mine însumi și tot mai egoist cu fiecare viață care trecea. Rendar m-a avertizat că îmi încetinesc progresul și i-am făcut promisiuni pe care nu le-am ținut. Atâtea vieți... irosite... Am aruncat atâtea oportunități... Și mi-am lăsat cunoașterea și puterea să fie corupte.

Dr. N: Bine, dar în mod evident lucrurile s-au schimbat de curând, altfel Rendar nu ar fi aici, nu?

S.: M-am străduit atât de mult să mă îndrept în ultimii cinci sute de ani. Să-mi pese de ceilalți - să mă pun în serviciul altora - să simt compasiune - și acum îmi primesc răsplata. Rendar a venit înapoi. (Subiectul începe să tremure puternic și nu mai poate vorbi).

Dr. N: (după o pauză în care încerc să-mi liniștesc clientul) Care e primul lucru pe care ți-l spune Rendar când îl revezi după atâta vreme?

S.: Îmi zâmbește cald și-mi zice: „E bine să lucrez din nou cu tine”.

Dr. N: Așa, pur și simplu? Numai atât?

S.: Nu e nevoie de nimic altceva. Simt puterea minții lui extraordinare și știu că are din nou încredere în viitorul meu.

Dr. N: Ce îi spui?

S.: Îi promit să nu mai repet această greșeală.

Culoarea robei lui Rendar pare a fi de un violet fosforescent. Obiectul vestimentar purtat atât de ghizi, cât și de membrii consiliului este aproape întotdeauna roba, descrisă uneori ca o tunică. Spiritele nu au nevoie de îmbrăcăminte, dar nici de clădiri în lumea spiritelor. Ca și în cazul altor imagini pe care le au oamenii despre lumea spiritelor, și aceasta este una metaforică. Fiind energie pură, Bătrânii au nuanțe închise de roșu, dar culoarea acestor veșminte de ceremonie poate varia. Simbolismul purtării lor conferă demnitate, onoare și o nuanță istorică în mintea celor care li se înfățișează. Oamenii asociază robele cu domeniul juridic, academic și cu cel teologic din societatea umană.

Există multe indicii pe care un terapeut le poate obține de la subiecții săi aflați sub hipnoză, prin întrebări referitoare la culoarea tunicilor pe care le poartă fiecare Bătrân din consiliul lor. Aceste veșminte apar pentru edificarea sufletelor de pe Pământ. Când am început să adun informații despre varietatea culorilor robelor, bănuiam că aceste diferențe conferă în mințile oamenilor un statut sau un rang Bătrânilor. În perioada primelor mele investigații asupra acestui aspect din lumea spiritelor, puneam întrebări bazându-mă pe presupunerea mea greșită despre autoritate. Am observat apoi că îmbrăcămintea

acestor ființe, poziția lor la masă și gradul lor de participare nu erau rezultatul unei ierarhii.

Cel mai des clienții mei văd robe albe și violete. De vreme ce sunt culori aflate la capetele opuse ale spectrului, acest lucru poate părea nefiresc. Cu toate că, așa cum a explicat subiectul cazului 31, albul este o energie receptivă pentru începători și în același timp o culoare propice transferului de gânduri sau intervenției pe care cei avansați le pot face. Această energie albă a sufletelor mai tinere denotă un proces de continuă reînnoire și autopurificare. Pentru cele mai avansate, semnifică puritate și claritate. Motivul pentru care robele albe sunt atât de frecvent văzute la membrii consiliilor - și la ghizii care ne întâmpină la intrarea în lumea spiritelor - este acela că albul reprezintă transmiterea de cunoaștere și de înțelepciune. Tunicile de energie albă sau albul aurei unei ființe luminate semnifică armonizarea și uniunea gândului cu energia universală.

Violet este culoarea înțelepciunii și a înțelegerii profunde. Membrii consiliului cu robe violete și mov reflectă abilitatea lor de a guverna problemele sufletelor care li se înfățișează cu bunăvoința și dragostea izvorâte din vasta lor experiență. Aceste culori ale energiei reflectate asupra robei unui Bătrân au calitatea ideală a perfecțiunii, răsfrântă asupra purtătorilor lor de către clienții mei. Robele negre nu sunt văzute niciodată, dar, arareori, câte un subiect mai pesimist îi numește pe Bătrâni „judecători” atunci când intră pentru prima dată în sala consiliului. O dată intrat însă, nici un suflet nu percepe această cameră a consiliului ca pe o sală de judecată.

Membrii consiliului pot fi văzuți purtând glugi, pălării cu patru colțuri, toate acestea având un aer antic. Glugile sunt, de obicei, trase de pe cap, ceea ce este mai puțin amenințător pentru cel care le vede. Aceste imagini îmi aduc aminte de ordinele religioase, cum ar fi cel Dominican, în care se poartă glugi și robe albe.

Aceste influențe pământești răsfrântă asupra robelor și tunicilor coboară mult în istoria noastră. Îmbrăcămintea și accesoriile Bătrânilor despre care vorbesc subiecții mei sunt moduri de a insufla respect față de aceste ființe înțelepte care, asemenea oracolelor, interpretează evenimentele din existența unui suflet. Următorul caz aparține unui suflet de nivelul I a

cărui ultimă viață s-a încheiat în 1937 și care abia a intrat în camera consiliului.

Cazul 39

Dr. N: Câți Bătrâni sunt în consiliul tău?

S.: Aș prefera să le spun Cei înțelepți. Sunt șase și stau la masă.

Dr. N: Spune-mi ce poartă fiecare dintre ei și ce impresie îți face acest lucru?

S.: (pauză) Păi, cel din mijloc are o robă violetă, iar ale celorlalți sunt combinații între alb și mov... ah... cu excepția celei din dreapta... este îmbrăcată în alb, cu puțin galben. Pare mai interesată de mine decât ceilalți.

Dr. N: Ce înseamnă toate aceste culori pentru tine?

S.: Depind, într-un fel, de viața pe care am trăit-o. Înțeleptul în alb din dreapta vrea să văd lucrurile mai clar. Persoana cu robă galbenă... are ceva de-a face cu felul în care ofer și primesc ajutor... dar nu știu în ce fel mă privește asta acum. Îmi aduc aminte că altcineva era în locul ei în urmă cu două vieți și purta o robă stacojie. S-a întâmplat pe când m-am întors acasă (în lumea spiritelor) după o viață în care am fost infirm.

Dr. N: Ce ai gândit când i-ai văzut roba roșie, acum două vieți?

S.: Este ceva fizic - o culoare orientată spre trup. Cea în stacojiu se ocupa de influențele karmice ale acelui corp. Eram chiar epuizat și mânios după acea viață. Mai era și cineva îmbrăcat în verde, pe care nu îl văd acum.

Dr. N: De ce verde?

S.: Ei sunt pricepuți la vindecare... fizică și mentală.

Dr. N: Și este un fapt obișnuit să observi toate aceste culori la robele celor din consiliu?

S.: De fapt, nu. De cele mai multe ori îi văd purtând aproape aceleași nuanțe de roșu. De data asta trebuie să primesc un mesaj special.

Dr. N: Să vorbim despre cel din mijloc, cu roba violetă. Crezi că este cineva important?

S.: (râde de mine) Hei, toți sunt importanți!

Dr. N: Bine, atunci cineva mai important pentru tine decât ceilalți.

S.: Mda, este conducătorul. El controlează aproape totul.

Dr. N: De ce crezi că e așa?

S.: Pentru că ceilalți par să cedeze în fața lui. El conduce lucrurile. Cel mai adesea, ceilalți vorbesc prin el.

Dr. N: Îi știi numele?

S.: (râde) Nici vorbă! Nu frecventăm aceleași cercuri pe aici.

Dr. N: Cum a început întrunirea?

S.: Conducătorul îmi spune: „Bine ai venit. Ne bucurăm că te avem din nou printre noi”.

Dr. N: Tu ce spui?

S.: „Mulțumesc”- dar gândesc: „Sper că totul o să meargă bine”.

Dr. N: Ce fel de gânduri primești de la cel care conduce discuția?

S.: Nu vrea să simt că înțelepții îmi sunt atât de superiori, încât să nu pot vorbi cu ei. Această întâlnire este pentru mine. Apoi spune: „Ce crezi despre progresul tău de când ne-am văzut ultima dată? Ai învățat ceva nou despre care putem vorbi?” (pauză) Așa încep aceste întâlniri. Vor să audă ce am de zis.

Dr. N: Te simți mai relaxat acum?

S.: Da.

Dr. N: Spune-mi câte ceva despre cum se petrec lucrurile de acum încolo.

S.: (pauză) Începem cu ce am făcut bine. Am avut o companie de succes cu mulți angajați în viața care tocmai s-a terminat, întorc asta pe toate fețele în mintea mea. Vreau să fac o impresie bună spunându-le despre contribuțiile mele caritabile - știi, lucrurile bune pe care le-am făcut (pauză)- apoi discuția continuă despre felul în care am condus compania... inabilitatea mea de a evita conflictele - neînțelegeri și certuri cu angajații mei. (Subiectul devine agitat) Este atât de frustrant... Mă străduiesc... dar apoi...(se oprește).

Dr. N: Te rog, continuă. Ghidul tău te ajută în vreun fel acum?

S.: Ghidul meu, Joaquin, vorbește din spatele meu. Rezumă părțile importante din viața mea și modul prin care am contribuit în societate, prin angajările pe care le-am făcut în timpul crizei economice.

Dr. N: Mi se pare bine. Te mulțumește modul în care te prezintă Joaquin în fața Celor Înțelepți?

S.: Păi, da. Prezintă ce am vrut să fac și ce s-a întâmplat în realitate. Tonul său este egal. Joaquin nu mă susține și nu mă laudă. Pur și simplu, relatează participarea mea la niște evenimente în timpul unei perioade grele din America.

Dr. N: Îl vezi pe Joaquin ca pe avocatul tău?

S.: (scurt) Nu, lucrurile nu stau așa aici.

Dr. N: Joaquin este obiectiv în prezentarea faptelor din viața ta?

S.: Da, dar abia dacă am început. Îmi formez gândurile despre cât de bine mi-am întreținut familia, asta se cam amestecă și cu viața mea profesională... Nu-mi pot scoate din minte cum mi-am tratat angajații. Chiar mă deranjează. Joaquin a tăcut acum - nu vrea să se bage în gândurile mele.

Dr. N: Să ne concentrăm pe gândurile tale și ale Consiliului Înțelepților. Continuă, te rog.

S.: Încerc să le anticipez întrebările. Știu că mi-a plăcut să strâng avere în timpul vieții. Mă întreabă de ce și le răspund că m-a făcut să mă simt valoros ca om, dar am călcat pe oameni. Apoi evocă acțiuni similare din alte vieți... Și mă întreabă dacă eu cred că fac progrese.

Dr. N: Crezi că probele lor din alte vieți periclitizează în vreun fel rezultatele din viața pe care o trăiești acum?

S.: Nu, întrebările lor nu sunt periculoase sau duplicitare. E bine din punctul ăsta de vedere, dar acum mă gândesc din nou la actele mele de caritate ca la ceva ce ar fi trebuit să fac mai mult... apoi...(se oprește)

Dr. N: (încurajator) Te descurci foarte bine. Spune-mi ce se întâmplă mai departe.

S.: Înțeleptul din centru... mintea lui puternică mă înconjoară.

Dr. N: Ce îți comunică, mai exact?

S.: (încet) Iată ce aud în mintea mea: „Emmanual, nu suntem aici ca să te judecăm, ca să te pedepsim sau ca să îți oprimăm gândurile. Vrem să te vezi prin ochii noștri, dacă poți. Asta înseamnă să te ierți. Este aspectul cel mai provocator din timpul pe care îl petreci cu noi, pentru că dorim să te accepți așa cum ești și cu aceeași dragoste necondiționată cu care te

privim. Suntem aici ca să te ajutăm în ceea ce ai de făcut pe Pământ. Ți-am amintit de episodul cu autobuzul”.

Dr. N: Episodul cu autobuzul - ce înseamnă?

S.: (pauză) Și eu am fost nedumerit. Mă uit la Joaquin pentru ajutor.

Dr. N: Spune-mi ce se întâmplă mai departe, Emmanuel.

S.: Înțeleptul din mijloc... gândurile lui vin din nou la mine. „Nu îți aduci aminte episodul? Femeia pe care ai ajutat-o în stația de autobuz?”. Am spus: „Nu, nu-mi aduc aminte.” Apoi așteaptă să-mi amintesc și cineva îmi trimite o imagine în minte. Încep să văd... era o femeie... Într-o zi... Mergeam spre birou și aveam o servietă în mână. Mă grăbeam. Apoi am auzit-o plângând încet în stânga mea. Stătea în stația de autobuz, pe bordură. S-a întâmplat în timpul recesiunii și oamenii erau disperați. M-am oprit. Apoi, dintr-un impuls, m-am așezat lângă ea și am cuprins-o cu brațul, încercând să o liniștesc. Era ceva foarte neobișnuit pentru mine să fac așa ceva. (pauză) Doamne, așa ceva îi interesează? Am stat cu femeia aceea câteva minute, înainte să vină autobuzul. Nu am mai revăzut-o niciodată.

Dr. N: Ce crezi despre faptul că înțeleptul a evocat acest episod în timpul înfățișării tale?

S.: E o nebunie! O viață întreagă am dat bani de pomană și ei sunt interesați de asta! Nu i-am dat nici un ban acelei femei, doar am vorbit...

Când am evaluat întâlnirea aceasta cu clientul meu, i-am reamintit de ce cred că femeia zâmbitoare din dreapta purta galben. Ar fi putut fi o recunoaștere a actului său spontan de ajutor pentru o necunoscută, în stația de autobuz. Suflutele mai puțin avansate au deseori probleme de memorie în fața consiliilor lor. În timp ce sunt absorbite de ele însele, pot scăpa ceea ce este important. Lui Emmanuel i-a fost milă de femeia din stația de autobuz. Deși era grăbit să ajungă la birou, s-a așezat lângă ea. Gestul lui de compasiune nu a durat mult. Totuși, în acele momente, am înțeles că Emmanuel a privit-o în ochi și i-a spus că își va depăși problemele, pentru că era convins că ea poate fi tare. Femeia s-a oprit din plâns și când a venit autobuzul s-a ridicat și l-a asigurat că se simte bine. Apoi el s-a grăbit și a uitat definitiv de fapta sa bună.

Episodul din stația de autobuz pare să fie minor, comparat cu o viață întreagă de alte întâmplări. Nu a fost însă un act minor pentru cei din consiliu. În viață sunt multe gesturi care ne ridică. Dar atât de scurte, că nici nu ne dăm seama de importanța lor. În viața spiritelor nici o faptă nu este lipsită de semnificație. Nimic nu rămâne neînregistrat.

Nu există reguli stricte în ce privește însemnătatea culorii robelor pe care Bătrânii aleg să le arate sufletelor care li se înfățișează. de exemplu, robele violete purtate de membrii consiliului din cazul anterior erau legate de nevoia lui Emmanuel de a-și păstra pasiunea pentru viață în condițiile în care, într-o viață trecută, avusese trupul bolnav. Mai departe am să explic semnificația altor simboluri purtate de membrii consiliului. O robă sau o piatră violetă pe un medalion sau inel arătate de un Bătrân pot avea diverse semnificații în funcție de context. Roșul este culoarea pasiunii și a intensității, iar Emmanuel a văzut o robă stacojie după o viață marcată de incapacități fizice. În alt caz, un Bătrân purta un medalion roșu pentru a ilustra nevoia sufletului de a da dovadă de mai multă pasiune pentru adevăr decât arătase în viața anterioară. Variațiile subtile de traducere a culorilor vizualizate în timpul întâlnirilor cu aceste consilii sunt unice, în funcție de percepția fiecărui suflet. Așa cum mărturisea unul dintre subiecții mei:

Felul în care sunt îmbrăcați membrii consiliului meu arată stăpânirea unui anumit domeniu de către fiecare. Culorile pe care le arată în diferite forme se leagă, de asemenea, de subiectul discutat. Acestea reprezintă cadouri pe care membrii consiliului mi le fac. Nici unul dintre înțelepți nu este mai mare în grad decât celălalt, pentru că fiecare reprezintă un aspect al perfecțiunii ultime.

Semne și simboluri

Încă din zorii istoriei umane, rasa noastră a căutat înțelesuri spirituale ascunse prin interpretarea celor văzute în jurul nostru, îmi amintesc cum m-am simțit urcând în sanctuarele datând din paleolitic, aflate în peșterile din valea Dordogne din Franța. Înăuntrul acestor grote ești transportat în epoca de piatră grație artei simbolice înfățișate pe pereți.

Acestea sunt printre primele reprezentări pe care le avem despre conștiința spirituală a oamenilor. De mii de ani culturile primitive din întreaga lume au folosit picturile pe stânci și pictogramele pentru a reprezenta idei legate de mister, fertilitate, hrană, curaj și moarte.

Într-adevăr, de-a lungul multor secole noi am căutat revelații personale în semnele primite de la supranatural. Primele indicii de acest gen au fost luate din lumea animalelor, a pietrelor și chiar din fenomenele naturii. Folosim simboluri de toate felurile ca întruchipare a puterii și ca instrumente ale înțelegerii și ale autodezvoltării. Interconexiunile culturale antice cu simbolismul mistic au fost adesea asociate cu dorința sinelui nostru superior de a se transfigura mai presus de partea primitivă a naturii umane. Ritualurile și simbolurile societăților mistice secrete, cum sunt acelea ale gnosticilor și ale cabaliștilor, pot fi niște reprezentări reușite ale memoriei sufletului pe Pământ, ca și ale memoriei umane în lumea spiritelor.

Probabil că n-ar trebui să fiu surprins de faptul că am descoperit în lumea spiritelor anumite embleme reprezentând simboluri cu o anumită semnificație. Ca și în cazul altor obiecte fizice vizualizate de către subiecți în timpul hipnozei, emblemele purtate de Bătrâni sunt legate de experiențele trecute ale subiecților mei. Atunci de ce n-am lua cu noi pe Pământ și mesaje provenite din timpul consiliului, prin intermediul minții sufletului nostru? Antropologii care au studiat tăblițele de lut, sigiliile, pietrele, scarabeii și amuletele din trecutul nostru cred că influența acestora manifestată atât asupra observatorului, cât și acelora care le poartă transcende viața fizică, intrând în domeniul sufletelor neîncarnate. Acest obicei e continuat și azi prin pandantive gravate, inele și talismane. Mulți oameni care poartă aceste amulete simbolice cred că îi protejează, dar și că reprezintă niște simboluri ale propriilor puteri și șanse. Cazurile care urmează pot arunca o rază de lumină asupra originii sentimentelor noastre referitoare la semnele profetice.

Aproape jumătate dintre subiecții mei văd medalioane la gâtul unuia sau mai multora dintre Bătrânii din consiliul lor. Ceilalți clienți ai mei nu observă nici un fel de obiect. Sincer vorbind, nu am descoperit nici o corelație între aceste două

categorii de clienți, nici în ceea ce privește nivelul lor de dezvoltare, nici în alt sens. Circa 85% dintre cei care văd un astfel de medalion îl vizualizează sub o formă circulară. Mai sunt și dintre aceia care le percep într-o formă pătrată, triunghiulară sau de stea (unele fiind vizualizate chiar tridimensional). Toate aceste configurații ale medalioanelor, asociate cu ceea ce este gravat pe ele, au o semnificație și reprezintă continuitatea spirituală a dezvoltării sufletului, atât din punct de vedere moral, cât și spiritual.

Medalioanele sunt purtate, de regulă, atârinate de un lanț sau, uneori, de un șnur. De obicei, discul metalic este de aur, dar poate fi și din argint sau din bronz. Cei mai mulți dintre clienți se concentrează asupra unui singur medalion, care e întotdeauna cel purtat de Bătrânul care conduce discuția. În general, acest Bătrân este așezat chiar în fața sufletului.

Cazul 40

Dr. N: Câți membri ai consiliului stau în fața ta?

S.: Cinci.

Dr. N: Cum sunt îmbrăcați?

S.: Toți au robe albe.

Dr. N: Aș vrea să te uiți cu atenție - vezi vreuna dintre aceste ființe înțelepte că poartă și altceva deasupra tunicii? Dacă nu observi nimic, nu este nici o problemă, eram doar curios.

S.: (pauză) Ei bine, cel din centru are ceva în jurul gâtului.

Dr. N: Te rog să-mi descrii ceea ce vezi.

S.: Nu știu. E atârnat pe un lanț.

Dr. N: Ce anume?

S.: Ceva rotund, un disc de metal.

Dr. N: (pun întotdeauna această întrebare) E cam de mărimea unui grapefruit, a unei portocale sau a unei nuci?

S.: (răspunsul pe care-l primesc de obicei) A unei portocale.

Dr. N: Ce culoare are acest ornament?

S.: Aurie.

Dr. N: Ce crezi că reprezintă acest medalion auriu?

S.: (de asemenea, răspunsul obișnuit) O, probabil că este un fel de semn distinctiv sau emblema domeniului pe care îl reprezintă acest Bătrân.

Dr. N: Chiar așa. Crezi că e obligatoriu ca membrii consiliului să poarte embleme care să indice poziția fiecăruia sau ce talent anume are fiecare?

S.: (confuz) Bine... nu știu... vreau să spun... cum aş putea ști?

Dr. N: Hai să nu renunțăm atât de ușor la acest punct. Am putea să învățăm amândoi câte ceva.

S.: (nu răspunde)

Dr. N: Descrie-mi, te rog, ceea ce observi pe medalionul de aur.

S.: (răspunsul pe care îl primesc de obicei) Nu pot vedea prea bine.

Dr. N: Aș vrea să te apropii puțin, pentru a putea vedea mai clar emblema.

S.: (împotrivindu-se) Nu știu dacă ar fi indicat.

Dr. N: Hai să o luăm logic. Dacă n-ar fi trebuit să vezi această emblemă, conducătorul discuției nu ți-ar fi permis acest lucru. Gândește-te la logica explicației. Ar fi normal ca aceste ființe foarte evolute să-și expună podoabele pe robele lor dacă n-ar fi trebuit să le remarci? Și de ce ar fi avut, oare, nevoie să și le expună pentru ei înșiși?

S.: Cred că ai dreptate (împotrivindu-se încă). Cred că nu va fi nici o problemă dacă m-aș apropia puțin.

Dr. N: Așa cum știi, faptul că-mi vorbești despre aceasta nu reprezintă o încălcare a confidențialității. Uită-te la expresia feței Bătrânului care poartă emblema. El știe la ce te gândești. Spune-mi, ce anume vezi?

S.: O expresie amabilă... serviabilă.

Dr. N: Atunci sunt sigur că nu vrea să scapi ceva legat de această întâlnire. Apropie-te și spune-mi ce observi pe discul de metal.

S.: (cu mai multă siguranță acum) Nu pot interpreta inscripția, arată ca o dantelă filigranată, dar în mijloc, pe partea ridicată a discului, văd o pisică mare cu gura deschisă.

Dr. N: Dă-mi mai multe detalii despre această pisică. E una domestică?

S.: (cu mai multă forță) Nu, e profilul unui leu de munte, cu o față fioroasă și cu colții mari.

Dr. N: Altceva?

S.: (recunoscând imaginea) Oh, este o mână ce ține un pumnal la gâtul leului, (pauză lungă) Ah... da...

Dr. N: Acum știi despre ce este vorba, nu-i așa?

S.: (încet) Da, cred că da. E din viața mea indiană.

Dr. N: Nu am vorbit despre această viață. Spune-mi, te rog, când și unde a avut loc această viață și care este legătura sa cu leul.

Această clientă, al cărei nume spiritual este Wan, a început prin a-mi explica că în 1740 era o tânără femeie indiană în America de Nord. Într-o zi, se afla afară, în pădure, dezgropând rădăcini împreună cu cei doi copii ai ei. Bărbații din sat erau la vânatoare. Deodată, a văzut o pumă sărind dintr-un copac și îndreptându-se spre copii. Wan și-a scăpat coșul și a fugit direct spre aceasta. Mi-a spus: „Am avut timp numai să-mi scot cuțitul - apoi era deasupra mea. Chiar înainte ca puma să mă ucidă, am reușit să-i înfig cuțitul adânc în gât. Mai târziu, bărbații ne-au găsit moarte, dar copiii erau în siguranță.” Când am întrebat-o pe Wan de ce crede că îi era arătată această emblemă a pisicii, mi-a răspuns: „Pentru a scoate în evidență faptul că în această situație am dat dovadă de curaj, lucru pe care trebuia să îl fac și în alte vieți.”

La sfârșitul ședințelor mele verific întotdeauna, cu ajutorul unei sugestii posthipnotice, desenele încrustate pe medalioane. Îmi pun clienții să îmi deseneze ce au văzut. Imaginea întâmplării vizualizate de Wan este redată în figura 9A.

Desenul mâinii indiencei Wan ucigând leul de munte redat pe medalion avea intenția de a-i transmite clienței mele un mesaj puternic de capacitate și curaj. Clienta mea venise la mine, fiindcă se temea să nu moară la vârsta de treizeci și nouă de ani, fratele ei decedând cu doi ani înainte de împlinirea acestei vârste, în timp ce conducea cu nechibzuință. Ea tocmai împlinise treizeci și nouă de ani și am descoperit împreună că de acest punct se lega o trăsătură subtilă a existenței sale.

În cursul ședinței noastre, clienta mea a aflat că în viața care a urmat vieții indiene, ea și cei doi copii ai săi au fost abandonați de soțul ei, care era vânător, într-o cabană din Wyoming, în timpul unei ierni aspre din secolul al XIX-lea. Acest soț, care fusese în viața actuală fratele ei, era fără astâmpăr și dorea să se elibereze de responsabilitățile

familiale. Astfel, acest caz implica un transfer karmic al rolurilor jucate în viața femeii de un suflet neliniștit din grupul ci, care a trecut de la a fi un soț răătăcitor în secolul al XIX-lea la un frate destul de sălbatic în secolul al XX-lea.

Wan mi-a spus că în viața în care fusese soția abandonată a vânătorului nu luptase destul de mult pentru a se salva pe sine și pe copiii ei - punându-și încălțărilor de iarnă, luând un pachet în spate și încercând să ajungă în zonele locuite cât timp mai avea încă mâncare, îi era teamă, dar și sperase că soțul ei se va întoarce înainte ca ea și copiii să moară de foame. Consiliul i-a arătat indiencei Wan medalionul ce înfățișa leul nu numai pentru a-i oferi o contrapondere a lipsei de hotărâre de care dăduse dovadă în viața din Wyoming, dar și pentru teama ei de azi. Mă bucur că Wan a înțeles în ședința noastră mesajul contemporan al acestui simbol al curajului, pentru că sufletul fratelui ei s-a oferit voluntar pentru această viață scurtă atât pentru a o testa încă o dată pe clienta mea, cât și pentru a lucra asupra propriei sale karme de a-i abandona pe ceilalți.

Știu că pare ciudat ca aceste făpturi eterice din consiliu să fie văzute de suflete ca având corpuri de energie luminoasă sub o formă umană și purtând robe cu ornamente. Când am observat pentru prima dată medalioanele, m-am întrebat dacă nu cumva erau însemne ale unei autorități. Am aflat apoi că aceste pandantive și desenele lor nu au nimic în comun cu statutul Bătrânilor în cadrul consiliului, fiind menite numai să ofere un mesaj inspirator sufletelor ce se înfățișează înaintea acestora. Asemenea multor aspecte ale lumii spiritelor, nici aceste simboluri nu mi s-au dezvăluit ușor.

Când am început să-mi chestionez subiecții despre emblemele în cauză, întrebările mele au primit răspunsuri enigmatice, de genul că reprezentările medalioanelor sunt insondabile sau că Bătrânii stăteau la o distanță prea mare pentru a se putea distinge ce reprezentau. Multă vreme am acceptat aceste explicații. Apoi am schimbat tactica. Așa cum se poate vedea din ultimul caz, acum le spun subiecților că nu are sens ca Bătrânii să poarte o insignă pentru recunoaștere reciprocă. Având în vedere că aceste făpturi înțelepte știu deja totul despre ele însele, aceste medalioane trebuie să fie menite spre folosul sufletului pe care îl interviează. Pot fi schimbate

în timp, dacă o lecție karmică este învățată; totuși, unele scene par să nu se modifice deloc.

Figura 9 (A-D): Desenele de pe medalioanele
purtate de Membri Consiliului

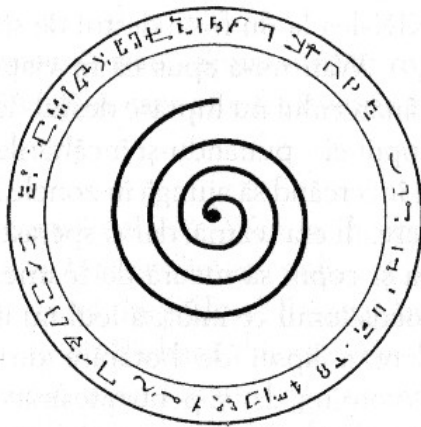
A

B

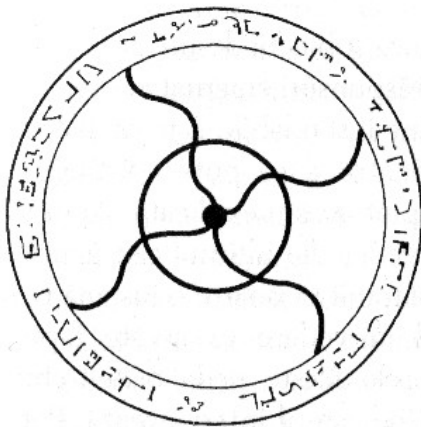
C

D

Figura 9. Aceste desene nu sunt reproduse la scara de 1:1. Sufletele le văd având diferite mărimi și culori, dar aproape întotdeauna sunt rotunde și atârnă la gâtul Bătrânilor. Toate emblemele par că au pe margine două cercuri în care sunt scrise lucruri indescifrabile.

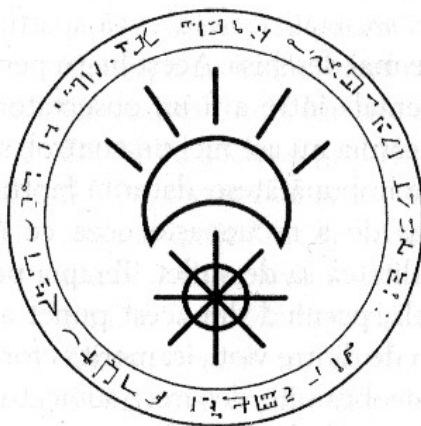
Figura 9 (E-H): continuare

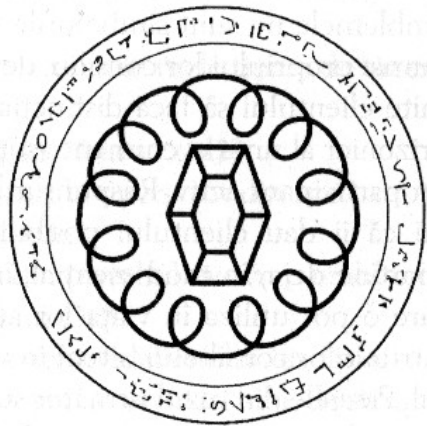
E

F

G

H

O dată ce o persoană aflată sub hipnoză realizează că emblemele nu sunt simbolurile unei societăți secrete, ci că aparțin numai propriului lor consiliu, devine mai deschisă. Acest lucru permite clientului să facă distincția mentală între a

fi un observator, prizonier al unui eveniment asupra căruia nu are nici un control, și un participant activ. Răspunsurile se îmbunătățesc, datorită faptului că îi dau clientului posibilitatea de a recunoaște ceea ce îi aparține deja, în mod esențial, în calitatea sa de suflet. Terapia pe care o pot utiliza în viața lor actuală, pornind din acest punct al întrunirilor consiliului, situat în viața de dintre vieți, își merită efortul. Pasajele din cazul următor sunt neobișnuite, deoarece subiectul cunoaște numele a trei membri ai consiliului său, fiecare dintre aceștia având un medalion. Desenul emblemei președintelui consiliului este redat în figura 9B.

Cazul 41

Dr. N: Privește atent și descrie-mi, te rog, emblema purtată de președintele consiliului tău.

S.: Drit poartă un cap de vultur în relief, așezat pieziș pe discul de aur. Pliscul păsării este larg deschis. Îi pot vedea limba.

Dr. N: Ok, ce înseamnă toate acestea pentru tine?

S.: Drit îmi transmite mesajul de a zbura sus și de a striga în tăcere.

Dr. N: Îmi poți spune mai multe despre asta?

S.: Drit spune că trebuie să lupt cu tăcerea în viață. Nu pot trăi tot timpul numai în lumea mea. Dacă nu izbucnesc și nu mă înalț deasupra împrejurărilor vieții, nu voi progresa.

Dr. N: Și cum răspunzi mesajului lui Drit?

S.: Nu pot accepta - îi zic lui Drit că ceilalți făceau destul zgomot în viața mea anterioară. Nu era nevoie să mai adaug și eu.

Dr. N: Ce răspunde Drit?

S.: Că așa fi putut să fac lumea mai zgomotoasă - dar mai bună - fiind mai comunicativ față de ceea ce știam că este adevărat.

Dr. N: Ești de acord cu aprecierea lui?

S.: (pauză) Cred că... probabil că așa fi putut să mă implic mai mult... atrăgându-i și pe ceilalți... și luptând pentru convingerile mele.

Dr. N: Vezi întotdeauna după viețile tale acest desen cu reprezentarea vulturului?

S.: Nu, doar atunci când revin la vechile mele tipare de tăcere. Câteodată discul lui este gol.

Dr. N: Ai aceleași probleme și în viața actuală?

S.: Da, tocmai de aceea am venit la tine și tot din acest motiv mi-a amintit Drit de această lecție.

Dr. N: Mai poartă și altcineva din consiliul tău vreo emblemă?

S.: Da, Tom. El stă în dreapta lui Drit.

Dr. N: Descrie-mi, te rog, desenul medalionului lui Tom.

S.: Poartă o emblemă pe care e gravat un ciorchine de struguri aurii.

Dr. N: Vrei să spui că strugurii sunt aurii, în loc să apară în culorile lor naturale?

S.: (ridicând din umeri) Da, sunt aurii, pentru că discul are această culoare. Emblemele sunt întotdeauna metalice.

Dr. N: De ce?

S.: Nu sunt foarte sigur. Pentru mine, reprezintă niște obiecte prețioase și durabile.

Dr. N: Ce semnifică pentru tine acest ciorchine de struguri?

S.: (pauză) Tom poartă semnul... fructului vieții... care poate fi atât mâncat... cât și... absorbit... ceea ce înseamnă a crește cu înțelepciune

Dr. N: De ce un ciorchine de struguri și nu, să spunem, un măr?

S.: Ciorchinele de struguri nu reprezintă doar un singur fruct - ci multipli ai aceluiași fruct... absorbirea diferitelor aspecte ale aceluiași întreg.

Dr. N: N-ai vrea să-mi detaliezi acest mesaj al lui Tom?

S.: Prin absorbția acestui simbol - a fiecărui strugure - în mine, voi crește și mă voi dezvolta în urma fiecărei experiențe.

Dr. N: Mai poartă și alți membri ai consiliului tău embleme?

S.: (pauză) Shai, ea poartă emblema unei chei, spre a-mi aminti să deschid ușa înțelepciunii și, făcând asta, să accept faptul că răspunsurile la problemele mele se află în capacitatea mea de a le rezolva.

În cazul 41, desenul vulturului a avut cea mai mare importanță. Reprezentarea păsărilor pe medalioane nu e neobișnuită. Un bărbat mi-a spus că președintele consiliului său purta emblema unor pene de pasăre cu un ciuline în centru, pentru a-

i aminti de o serie de vieți trăite în Scoția. El mi-a relatat: „În cursul acelor vieți, am luptat ca membru al unui clan pentru libertatea poporului meu împotriva opresiunii britanice”.

O clientă a văzut că un Bătrân purta o emblemă în formă de lebădă, ceea ce denotă maturizarea prin schimbare. Ea a declarat: „Mi se amintește că la naștere această creatură frumoasă este stângace și nu poate zbura. Aceasta reprezintă propria-mi metamorfoză din „rățușca cea urâtă” în cineva impozant - o persoană productivă în ultima mea serie de vieți.” Uneori sunt văzute și medalioane reprezentând un pește. Un client mi-a spus că pentru el acest simbol semnifică o creatură care poate înota împotriva curentului, fiind totuși în armonie cu mediul său înconjurător.

Dintr-un motiv sau altul, figurile umane sunt remarcate rar pe emblemele membrilor consiliului. Când aud despre existența lor, consider înțelesurile lor simbolice cel puțin interesante. Pentru a ilustra reprezentarea unei figuri umane pe un medalion, indic cititorului figura 9C. Aceasta reprezintă cazul unei femei de treizeci de ani numită Noreen, care a venit la mine pentru că nu mai dorea să trăiască. Soțul ei se sinucisese cu câteva luni în urmă, iar ea voia să-l urmeze. În timpul ședinței am descoperit că sufletul ei pereche își pierduse viața într-un accident forestier, la vârsta de douăzeci și șase de ani, în timpul vieții lor anterioare petrecute împreună.

Orice cuplu are în viață propriul drum karmic, fapt ce poate implica diferitele probleme ale fiecăruia. Totuși, acestea sunt frecvent împletite, când sufletele din același grup matcă sunt de acord să coopereze, în special într-o căsnicie. Noreen nu s-a descurcat bine în viața ei anterioară ca tânără văduvă, în special în ceea ce privește refuzul ei de a-și deschide inima altcuiva. În acea viață, Noreen nu a putut fi consolată și a murit marcată de amărăciunea rănilor emoționale pe care și le indusese ea însăși.

Pe când se înfățișa înaintea consiliului ei, la sfârșitul acelei vieți, președintele acestuia i-a spus: „Nu ți-ai lăsat spiritul să crească, nu-i așa?”. Aparent, femeii i-a fost prezentată aceeași lecție în viața ei actuală, pentru a vedea cum se va descurca. Vreau să subliniez că nu din acest motiv s-a sinucis soțul ei. Am avut cazuri în care unul dintre soți avea să aleagă intenționat un trup cu o probabilitate mare de a muri tânăr dintr-o mulțime

de cauze naturale, pentru a permite partenerului supraviețuitor să lucreze asupra durerii într-un mod mai natural. Sinuciderea nu face parte dintre aceste opțiuni. Sinuciderea unei persoane tinere, sănătoasă din punct de vedere fizic nu poate fi o opțiune karmică premeditată a nimănui. Din experiența mea, cred că dacă soțul subiectului nu s-ar fi sinucis, ar fi murit, probabil, de tânăr într-un accident.

În momentul întâlnirii noastre, clienta mea credea că îi va fi imposibil să continue fără bărbatul pe care îl iubea. Deznădejdea ei extremă cuprindea și anumite sentimente de vinovăție - că ar putea fi responsabilă, într-un fel, de fapta lui - deși biletul pe care îl lăsase soțul ei dovedea cu totul altceva. Cred că ducând această clientă la ultima ei întrunire cu consiliul și observând încă o dată medalionul pe care l-a văzut, voi schimba, într-un fel, viața sa de astăzi.

Cazul 42

Dr. N: Vreau să îmi precizezi exact ce desen vezi pe medalionul președintelui consiliului tău.

S.: Primul lucru pe care îl văd este un animal... o căprioară. Nu, cred că este o gazelă. E redată în timpul săriturii.

Dr. N: Bine, mai observi și altceva ce poți să-mi spui?

S.: (pauză) Este reliefat un om pe spatele antilopei, chiar în mijloc.

Dr. N: Înțeleg. Seamănă cu un basorelief?

S.: Da, gazela și figura umană sunt întoarse spre mine pieziș, ca și cum i-aș privi în timp ce aleargă pe o câmpie. Omul nu are chip, dar are părul lung și un trup delicat de femeie. Piciorul pe care îl pot vedea este îndoit... călărește. O mână ridicată, ține o torță.

Dr. N: (o întoarcere în prezent, apoi un ordin) în regulă, ceea ce vreau să faci este să redescoperi înțelesul a ceea ce vezi. Nu este o întâmplare că ne aflăm azi aici, discutând despre această emblemă. Reprezintă ceva de care ai nevoie să îți amintești. Ești văduvă la o vârstă destul de tânără, pentru a doua oară în două vieți consecutive. Cere-i ajutor ghidului tău dacă ai nevoie.

S.: (după o lungă pauză, ea răspunde cu ochii scăldați în lacrimi) Știu ce înseamnă. Omul sunt eu și călăresc spre răsărit. Direcția semnifică zorile unei noi zile. În mod normal, acest

animal nu ar fi avut încredere ca un om să se apropie de el, cu atât mai puțin să îl călărească. Gazela are încredere în mine, iar eu trebuie să am la rândul meu încredere în mine să merg încotro mă duce animalul, pentru că trebuie să mergem repede.

Dr. N: Din ce cauză?

S.: (după câteva îndemnuri venite din partea mea și câteva începuturi ratate) Pentru că viața comportă primejdia. O parte a acestei primejdii este în noi, în slăbiciunea noastră - felul în care ne sabotăm - și asta ne împiedică să ajungem la destinație. Este ușor să te afunzi.

Dr. N: Vrei să sugerezi că această gazelă reprezintă o forță eliberatoare?

S.: Da, trebuie să am curajul și puterea de a-mi continua viața cu un simț al finalității mai dezvoltat. Gazela reprezintă, de asemenea, libertatea de a învinge frica și de a avea încredere în mine.

Dr. N: Ce este cu torța pe care o ții în mână în emblemă?

S.: (ușor) Ea reprezintă întotdeauna lumina cunoașterii. Efortul nostru de a căuta înțelepciunea. Flacăra nu este niciodată stinsă sau făcută inefficientă de umbre.

Dr. N: Mai vezi și altceva pe pandantiv?

S.: (încă în stare de reverie) Oh, cred că nu este important pentru mine. Nu pot citi literele grecești gravate pe marginea cercului.

Din păcate, trebuie să afirm că nici unul dintre subiecții mei care văd medalioane nu pot descifra simbolurile ciudate scrise între cele două inele exterioare de lângă muchie. Înscrisul secret rămâne un mister în cercetarea mea și, fără să fi dorit acest lucru, am ajuns la concluzia că aceasta este o caracteristică a emblemelor despre care clienții mei nu trebuie să știe. Ar trebui să adaug, de asemenea, că multe din cele pe care le văd și le aud sufletele la întrunirile consiliului lor nu pot fi reproduse în biroul meu. De-a lungul anilor mei de cercetare am ajuns să mă aștept ca oamenii aflați în stare de hipnoză să nu poată explica în mod adecvat tot ce se întâmplă în viețile lor spirituale, din cauza limitelor comunicării umane și a traducerii pe care trebuie să o proceseze creierul uman. Subiecții mei nu știu de ce nu pot descifra aceste inscripții de pe medalioane. Ei le numesc hieroglife, scriere cuneiformă, rune sau chiar

simboluri matematice. Aceste înscrisuri nu par a fi traductibile. Pot fi ilustrații sau ideograme. Poate este o limbă spirituală nevorbită.

Bănuiesc că aceleași tipuri de simboluri apar și în Cărțile Vieții din bibliotecile spirituale, cum este și simbolul grecesc *pi* din cartea descrisă în cazul 30. În timp ce Cărțile Vieții sunt foarte personale și folosite de către ghizi și consilii ca o cronică a trecutului sufletului, înscrisurile de pe muchiile medalionului unui Bătrân pot să nu aibă nimic în comun cu sufletul. Am ajuns la concluzia că dacă subiecții mei ar trebui să cunoască această scriere în timp ce se află în stare de transă, atunci ghizii lor spirituali i-ar ajuta în acest sens. Nu are importanță dacă aceste semne simbolice văzute de clienții mei reprezintă sunete, idei sau cuvinte de vreun fel, există însă un motiv întemeiat pentru care oamenii nu le pot traduce, care nu are nimic în comun cu respectivul client. Un subiect mi-a spus: „Cred că nu trebuie să înțeleg sensul lor pentru că este un mesaj transmis Bătrânului meu de către o Sursă mai înaltă. Poate că aceasta este propria lui lecție, pe care trebuie să o descifreze pentru atingerea obiectivelor sale.”

Împart reprezentările văzute pe emblemele membrilor consiliului în două categorii generale. Prima implică ființe sau obiecte din natură. Aceste simboluri pot include și minerale, cum ar fi pietrele prețioase. A doua categorie sunt desenele geometrice, cum ar fi cercurile sau desenele bazate pe linii drepte. Pietrele prețioase pot apărea pe amândouă tipurile de medalioane. Emblemele consiliului sunt simboluri ale suferinței și ale scopului, triumfurilor și ale lipsurilor sufletelor ce se înfățișează înaintea lor. Culorile pietrelor prețioase prezentate sufletului au legătură atât cu Bătrânii care le poartă, cât și cu sufletul care le observă. Tema generală a desenelor de pe medalioane cuprinde calitățile, talentele și țelurile sufletului. Asemenea oracolelor din vechime, Bătrânii ne pot prezenta unele semne pentru a ne preveni despre anumite probleme.

Cazurile ce urmează implică niște clienți ce au văzut desene geometrice și pietre prețioase pe emblemele membrilor consiliului lor. Descifrarea desenelor geometrice și a pietrelor prețioase este ceva mai dificilă decât aceea a obiectelor din natură. Există culturi, cea japoneză, în care emblemele personale ce includ desene geometrice au semnificații

heraldice. În Orient, aceste simboluri ale familiei purtate pe haine pot fi atât reprezentări ale obiectelor naturale, cât și desene geometrice menite identificării membrilor unui anumit clan. Contrar tradițiilor japoneze de clan, membrii unui grup de suflete nu văd exact aceeași emblemă reprezentată în consiliile lor.

Consider cel puțin interesant înțelesul desenelor spiralate pe emblemele geometrice. Unele reprezentări au un aspect general, cum este schița reprezentată în figura 9D. Am văzut imagini foarte asemănătoare acestor desene spiralate pe stânci situate în cele mai variate locații, ca Europa, Africa de Nord, Australia și deserturile Americii de Nord. Mulți arheologi le numesc reprezentări ale sursei vieții. Când am întrebat subiectul care a văzut desenul de la figura 9D despre înțelesul său (în cadrul unei întruniri a consiliului), mi-a spus: „Femeia din consiliu care poartă acest desen spiralat îmi reamintește că, pornind din miezul lumii spiritelor, ne învârtim spre exterior în cursul dezvoltării noastre și cândva ne vom întoarce la Sursa originii proprii.” Când o spirală sau un cerc concentric apare pe un medalion, înțelesul său este, de obicei, legat de o anumită existență a sufletului din cadrul continuumului vieții. Acest semn proiectează totodată conotația unei protecții spirituale.

În figura 9E liniile sunt curbate. Redau în cele ce urmează cele declarate de clientul care a văzut această reprezentare la un Bătrân:

Sunt patru linii ondulate ce pornesc din direcții diferite, dinspre marginile exterioare ale medalionului. Ele converg înăuntrul cercului unității, adunându-se în centrul discului. Liniile ondulate reprezintă diferitele drumuri ce duc spre țelul nostru. Nu sunt niște căi drepte, pentru că și noi suntem, la rândul nostru, suflete imperfecte. Liniile fac ca emblema să pară fracturată, așa cum aproape fiecare viață pare a fi uneori. Putem să ne schimbăm drumul de multe ori în călătoriile noastre, dar în final vom ajunge în același loc din centru.

Mi s-a vorbit, de asemenea, despre corpuri cerești, despre simbolurile stelelor, Lunii și ale Soarelui. După o lungă perioadă în care am ținut evidența semnelor reprezentate pe

medalioane, am înțeles că desenul ce ilustra Luna în creștere a fost văzut mai des decât oricare altă schițare a unor corpuri cerești. Figurile 9F și 9G (pe care le voi prezenta în cazul 44) arată diferitele reprezentări ale Lunii în creștere, percepute de mințile a doi clienți:

Soarele ne dă razele aurii ale luminii dătătoare de viață, în vreme ce Luna în creștere este pentru mine un simbol al dezvoltării. Această lumină argintie reprezintă forțele potențialului meu. Pe măsură ce ea crește, crește și sinele meu superior.

Sunt un călător interdimensional între vieți. Luna așezată cu susul în jos reprezintă acoperământul și conținutul lumii spiritelor, care domnește asupra Pământului, Universului nostru și a dimensiunilor din jurul acestuia. Liniile din partea de sus a emblemei sunt punctele pivot ale călătoriei sufletului meu, care rezumă implicarea în propria mea lucrare. La baza acestei embleme este steaua-atom, lumina purificatoare și conectorul universurilor.

În general, când un client spune că a văzut o Lună în creștere pe un medalion, aceasta reprezintă puterea crescândă a sufletului pe Pământ. Subiecții mei afirmă că aceasta este o Lună crescătoare, cu un aspect strălucitor, opusă Lunii cu aspect palid. Semnul ce simbolizează Luna este văzut adesea ca fiind de culoare argintie pe un disc auriu. Liniile drepte ce pot fi înclinate, orizontale sau verticale au nenumărate semnificații. De exemplu, figura 9G are cinci linii drepte, așezate pieziș în partea de sus a medalionului. Un subiect, care a văzut reprezentarea unor astfel de linii pe toată suprafața din jurul unui disc, fără alte însemne, a relatat: „Reprezentarea acestor linii lungi ce converg spre centrul discului, în forma unei stele mari, înseamnă că sunt ajutat în toate privințele de către Bătrânii din consiliul meu”. Consider imposibilă clasificarea mării varietăți de semne și simboluri despre care mi se vorbește, pentru că fiecare dintre acestea este proprie unui anumit suflet.

Voi oferi în figura 9H încă o reprezentare a unui medalion. Acest ultim desen combină un model geometric cu o piatră

prețioasă. Despre această emblemă mi-a relatat o femeie, al cărei nume spiritual este Unz și care trăiește într-o suferință constantă cauzată de fibromyalgie, o boală ce împiedică funcționarea mușchilor.

Cazul 43

Dr. N: Explică-mi ce vezi pe mantia președintelui consiliului tău?

S.: Kars poartă un medalion auriu. Din câte îmi pot aminti, acesta avea cerculețe împletite pe toată suprafața discului.

Dr. N: Spune-mi, Unz, ce înseamnă acest desen pentru tine?

S.: Cerculețele îmi reamintesc că fiecare viață pe care o trăim se potrivește cu toate celelalte vieți ale noastre, într-un continuum menit împlinirii scopului nostru primordial.

Dr. N: Mai vezi și altceva pe discul purtat de Kars?

S.: (cu voioșie) Da, da - am absolvit până la nivelul pietrei de smarald, care se află în centru.

Dr. N: Și ce semnifică piatra asta pentru tine?

S.: (cu mare satisfacție) Este piatra vindecătorului.

Dr. N: Acest lucru are ceva de-a face cu faptul că suferi de fibromyalgie în viața actuală?

S.: Absolut. Am cerut expres ca în această viață să am un corp care să fie supus unei boli incurabile.

Dr. N: (cu o voce uimită) Poți să explici motivul acestei dorințe?

S.: Am ales acest drum cu multă vreme în urmă. Am înțeles că, ori de câte ori sufeream de o boală dureroasă, acest lucru era de ajutor artei mele de vindecător. Când cineva se află în suferință constantă, chiar și una de mică intensitate, acest lucru reprezintă o oportunitate - mai ales pentru un vindecător.

Dr. N: De ce?

S.: Pentru a experimenta nivelurile vibraționale ale durerii prin intermediul trupului. Poți învăța astfel arta delicată a echilibrării energiei, pentru a ușura durerea. Lucrând în acest fel cu propria energie, am învățat să îi ajut pe alții cu mai multă îndemânare.

Dr. N: Ce altceva îmi mai poți preciza despre această experiență?

S.: A fi într-o stare de suferință constantă înseamnă că ești ancorat în experiența umană. Pentru a ușura durerea, trebuie

să fii complet concentrat. Ajută și faptul de a avea încredere că aici e vorba de un scop mai înalt, a învăța să lucrezi prin durere. Am fost foarte atentă și la alte ființe umane ce suferă în viață de infirmități fizice. Pot să-i ajut pe cei ce se arată receptivi la folosirea controlului mental în scopul ușurării durerii.

Dr. N: Mi se pare că te simți chiar mândră de a fi câștigat piatra de smarald, după cum ți-a arătat Kars.

S.: Această piatră înseamnă că purtătorul ei a ajuns la stadiul de vindecător. Este o întruchipare atât a propriului caracter, cât și al aceluia al lui Kars, care a fost desemnat să-mi monitorizeze progresele de-a lungul timpului. Reprezintă atingerea obiectivului meu.

Dr. N: Este corect din partea mea să presupun că un maestru în ale vindecării îți arată această piatră, așteptând de la tine să-ți continui munca pentru a deveni tu însăși un profesor și un specialist?

S.: Da, iar faptul că el are încredere în mine mă obligă să nu-l dezamănesc.

Cazul 43 este ceea ce aș numi un suflet accelerat. Unz s-a încarnat pe Pământ vreo cinci mii de ani, o perioadă foarte scurtă având în vedere nivelul la care a ajuns. Din cauză că nu a ales niciodată vieți ușoare. Nu acceptă trupuri sănătoase, ceea ce m-a uimit, în viața ei de azi, Unz este o preoteasă a științei Minții, domeniu ce încorporează un amestec eclectic al disciplinelor spirituale. Prin intermediul activității sale, ca ajută mulți oameni care au probleme de sănătate, prin meditație și ghidarea imaginației acestora.

Un alt aspect al cazului 43 pe care îl consider interesant este acela că Unz a început să vadă piatra verde de pe acest medalion abia în ultimele patru sau cinci vieți. Înainte, în centrul discului era o piatră de chihlimbar. Unz mi-a spus că aceasta era culoarea creșterii și a protecției pentru cei slabi și bolnavi, nuanță ce precede piatra verde. Ea a numit această podoabă „piatra maturizării mele”, și a adăugat: „Smaraldul verde indică nivelul meu actual.” Acest lucru îmi arată faptul că Unz este un suflet de nivel IV. Întrebările ce au urmat au dezvăluit însă altceva. Unz a explicat că în primele ei vieți pe

Pământ, cerculețele nu aveau nici o piatră în mijlocul emblemei.

Îmi amintesc că un suflet de nivel V mi-a mărturisit: „Sunt cinci nestemate pe emblema supraveghetorului meu, un diamant, un rubin, un chihlimbar, un smarald și un safir, care simbolizează realizările mele pe nivele diferite de dezvoltare.” Astfel, nu piatra prețioasă în sine, ca minereu de valoare, e cea mai semnificativă, ci, mai curând, culoarea acesteia. Metaforele pietrelor prețioase relatate de oameni aflați în transă oferă paralele folositoare cu tradițiile pământești. Vechii locuitori ai Orientului Mijlociu, Indiei și ai Chinei credeau că anumite culori reprezentate în pietrele prețioase și semiprețioase posedă, prin ele însele, o anumită personalitate vie. De exemplu, sumerienii considerau că purtătorii unei pietre albastre de lapis-lazuli îl aveau alături de ei pe propriul lor ghid spiritual „care trebuie ascultat.” Majoritatea clienților mei îi văd pe ghizii lor spirituali ca pe o lumină de un albastru închis. Anticii au simțit, de asemenea, că ametistul purpuriu conferea cunoaștere și înțelepciune transcendentă. Culoarea acestei pietre prețioase reprezintă suflete de nivelul VI sau chiar mai avansate.

Dintre subiecții aflați sub hipnoză care văd aceste medalioane purtate de către membrii consiliului lor, unii observă numai pietre prețioase. Nestematele pot să nu fie reprezentate pe disc. Am avut cazuri în care pietrele - sau sferile de energie colorată - apăreau pe lăntișoare, inele sau, pur și simplu, erau ținute în mână de un Bătrân și arătate sufletelor ce se înfățișau înaintea lor. Etalarea unor anumite culori de energie luminoasă reprezintă, în primul rând, diferite aspecte ale vieții noastre fizice și spirituale. Anumite nuanțe emanate prin aura, mantia sau medalionul unui Bătrân pot indica, de asemenea, domeniul în care acesta este specializat, sector care, la rândul său, poate fi legat în mod direct de ceea ce speră să realizeze sufletul aflat în fața lui.

Hipnotizatorul trebuie să fie precaut cu privire la ideile preconcepuate ale subiecților săi față de interpretarea înțelesului culorilor. Cele vizualizate în timpul întrunirilor consiliului de către subiecții aflați sub hipnoză nu au pentru toți aceeași semnificație, deci și interpretările lor vor fi diferite. Totuși, cred că e drept să spunem că pentru oamenii aflați în

transă semnele și simbolurile ce le sunt prezentate prin intermediul memoriei sufletului au legătură cu efectele forțelor peste care doresc să exercite un anumit control în viețile lor curente. Subiecții mei asociază toate medalioanele văzute în cadrul consiliilor percepției și ale înțelepciunii. Înțelesurile lor sunt absolut personale și sunt reprezentate cu intenția de a instrui și motiva sufletele de pe Pământ spre o conștiință a Sinelui. Impactul vederii acestor semne și simboluri în timpul hipnozei este atât de puternic pentru unii clienți, încât, după sedință, aceștia și-au comandat bijuterii identice cu cele văzute, pentru a le reaminti drumul lor karmic.

Prezența

„Când îi conduci pe oameni în lumea spiritelor, ei îl văd pe Dumnezeu?” Iată o întrebare care mi se pune frecvent în timpul conferințelor și la care nu poate exista un răspuns scurt. Pot spune că subiecții mei simt Sursa originii lor peste tot în lumea spiritelor. Cei mai avansați explică, într-un final, că toate sufletele se vor reuni cu Sursa luminii purpurii. Oricum, există, oare, vreun spațiu în lumea spiritelor unde prezența unei ființe superioare Bătrânilor să fie evidentă pentru sufletul încă încarnat? Răspunsul este da, la întrunirile consiliului.

În timp ce ne întâlnim cu Consiliul Bătrânilor avem sentimentul copleșitor al unei forțe și mai înalte, numită simplu „Prezența”. Mulți subiecți declară: „Acesta este maximul apropierii noastre de Dumnezeu”. Clienții mei mai avansați, care se apropie de sfârșitul încarnărilor lor obișnuite, indică faptul că nu consideră Prezența ca fiind chiar Dumnezeu. Pentru ei, aceasta este o ființă sau mai multe entități divine, cu puteri infinit superioare celor din consiliu. Toată lumea este de acord că Prezența este acolo, pentru a ajuta lucrarea consiliului.

De obicei, oamenii care vin la mine preferă să nu folosească cuvântul Dumnezeu în descrierea acestei Prezențe superioare, pe care aceștia o simt, mai curând decât o văd în lumea spiritelor. Ei preferă să folosească cuvinte cum ar fi Sursa sau Suprasufletul, deoarece cuvântul Dumnezeu a fost prea personalizat pe Pământ. Pe măsură ce multe suflete se apropie de stadiile mai avansate de dezvoltare, Prezența poate deveni

pluralizată în mințile lor, ca o parte a multitudinii de forțe divine din lumea spiritelor înzestrate cu o cunoaștere infinită. Oamenii simt că această forță superioară influențează întrunirile consiliului, dar că este posibil ca aceasta să nu fie Creatorul Primar. Subiecții mei văd cel mai evident Prezența în timpul întrunirilor consiliului. Chiar și așa, Prezența este echivalată cu o forță energetică omnipotentă și omniprezentă a lumii spiritelor.

După ce am revăzut sute de note de caz ce descriau Prezența, m-am decis să ofer câteva într-o serie de citate. În ședințele lor, fiecare dintre subiecți vorbește despre Prezență în doar câteva propoziții. Sper că lista de citate pe care am selectat-o va reda impresia pe care o simte un suflet obișnuit în legătură cu acest aspect al întrunirilor consiliului său:

Nu văd, efectiv, Prezența, dar o simt, ca energie primară. Este acolo pentru consiliu, dar mai ales pentru mine. Bătrânii nu sunt intermediari între mine și această Sursă de putere. Simt o legătură directă cu această lumină divină purpurie.

Când sunt în camera consiliului, Prezența supraveghează Bătrânii cu o lumină violetă ce pulsează. Uneori se transformă într-o nuanță de argintiu luminos, pentru a-mi calma și purifica mintea.

Prezența este deasupra și în spatele consiliului. Numai cu greu mă pot uita la această putere. Îi simt sanctitatea atât de puternic, încât nu cred că ar trebui să încerc să mă uit direct la ea în timpul întrunirilor consiliului. Dacă aș face-o, nu m-aș putea concentra asupra Bătrânilor.

Consiliul pare a recunoaște Prezența, fără a fi însă așa deferent față de ea, încât să încetinească procedurile. Cred că se intenționează ca eu și membrii consiliului meu să fim atenți unii la ceilalți. Totuși, am impresia că magnitudinea tuturor acestor energii inteligente combinate este proiectată în acest moment doar pentru mine. Ghidul meu, Bătrânii și Prezența sunt deținătorii înțelepciunii din spatele experiențelor mele.

Prezența reprezintă o energie pură care asistă consiliul în favoarea mea. Cred că și consiliul are nevoie de ajutorul Prezenței, pentru că a trecut atât de mult de când ei înșiși s-au încarnat într-o formă biologică. Înțelepciunea pură a acestei energii ne permite, atât consiliului, cât și mie să vedem mai clar încotro ar trebui să ne îndreptăm.

Puterea strălucitoare și aspirantă a Prezenței este o chemare... o dorință... direcțională spre toți cei din cameră, pentru ca într-o zi să ne alăturăm ei cu toții. Este ca un părinte care așteaptă să creștem și să ne unim cu el în înțelegere matură.

Când stai în camera consiliului și simți Prezența, este ca o rezonanță penetrantă în mintea ta. Chiar și ghidul meu principal descoperă această senzație de fericire pe care o trăiesc. Știu că acesta este motivul pentru care ei îi place atât de mult să vină împreună cu mine la întrunirile consiliului. Este un izvor al iubirii și al înțelegerii. Când întâlnirea mea cu consiliul a luat sfârșit și părăsesc Prezența... Încerc o dorință foarte mare de a mă întoarce și de a-i mai fi aproape încă o dată.

Am fost întrebat dacă am avut vreodată un client care să poată descrie cum este să fii un membru al Consiliului și să te afli mai aproape de Prezență. Am avut foarte puțini subiecți cu asemenea experiențe, care tocmai au absolvit nivelul V. Oricum, unul dintre ei mi-a rămas în minte.

Chinera a fost unul dintre cei mai avansați clienți pe care i-am avut vreodată. Nimeni nu m-a dus mai aproape de Prezență decât acest suflet. Chinera s-a antrenat în altă dimensiune înaintea venirii pe Pământ cu câteva mii de ani în urmă. Astăzi, acest client este un adept al acupuncturii și practică o varietate de arte ale vindecării. Medalionul purtat de președintele consiliului lui Chinera este reprezentat în figura 9G. Mai multe detalii referitoare la capacitățile de călătorie interdimensională ale sufletului vor fi examinate în capitolul 8, prin intermediul Sufletelor Specializate în Explorări.

Cazul 44

Dr. N: Când munca ta ca ghid personal va lua sfârșit, te aștepti să fii desemnat în cadrul Consiliului Bătrânilor?

S.: Nu, asta nu se va întâmpla încă. Trebuie să devin un profesor maestru, lucrând cu profesorii mai tineri... ajutându-i să intre în legătură cu studenții lor pe mai multe nivele.

Dr. N: Cum de știi asta?

S.: Deoarece sunt încă în instruire aici (încarnat), învățând mai multe despre formele biologice de viață ale Pământului.

Dr. N: Chinera, credința mea este că ne aflăm astăzi aici pentru a ne ajuta reciproc să învățăm anumite lucruri. Hai să începem această parte a discuției noastre întrebându-te despre relația cu Bătrânii din consiliul tău. Începe prin a-mi spune câți vezi.

S.: Am doisprezece membri în consiliu în acest moment. După ultima mea viață, cei patru din centrul mesei m-au întrebat dacă am devenit mai echilibrat pe Pământ. Încă mai am niște blocaje pe care trebuie să le pun la punct. Cei patru din dreapta sunt din dimensiunea mea inițială și se află aici pentru a ajuta la o mai bună utilizare a energiei pe care am adus-o cu mine în universul din care face parte Pământul.

Dr. N: Ce-mi poți spune despre ultimii patru membri ai consiliului tău?

S.: Cei patru din stânga mesei acționează ca stabilizatori ai luminii și ai sunetului universal între toate dimensiunile dimprejur ul universului Pământului. Ei acționează ca un nod pentru a mă ține legat de o lume fizică.

Dr. N: Îmi poți da o idee despre blocajele care îți împiedică progresul pe Pământ?

S.: În primul rând, consiliul vrea să-mi extind influența asupra mai multor persoane. M-am împotrivit ideii de a mă implica. Mă plâng lor că asta îmi va dilua puterea. Ei nu sunt de acord cu argumentele mele referitoare la faptul că m-aș risipi.

Dr. N: Cunosc sentimentul. Accepți această evaluare?

S.: (pauză lungă) Știu că au dreptate, dar tot mă simt uneori ca un străin pe Pământ.

Dr. N: Spune-mi, Chinera, ai apărut vreodată în fața unor membri ai consiliului tău, pentru a discuta despre anumiți studenți cu care lucrezi?

S.: Da, puțin.

Dr. N: Atunci, poate mă poți ajuta să înțeleg progresia cu care avansează sufletul. Unde anume te-ai încadra?

S.: Acum lucrez pentru a deveni profesor maestru.

Dr. N: Următoarea promovare, după acest nivel de ghid, va fi o poziție în consiliu?

S.: Nu neapărat. Există multe alte opțiuni pentru specializare. Cineva poate să nu fie potrivit pentru a fi în consiliu.

Dr. N: Să presupunem că ești apt și ți s-a dat un loc în consiliu și ești efectiv, acolo. Care ar fi următoarea ta destinație ca suflet?

S.: (ezitând să răspundă) în locul unde devenim Unul.

Dr. N: Acesta e reprezentat de Prezență la întrunirile consiliilor?

S.: (vag) în acest sens, da.

Dr. N: Descrie-mi acest loc în care deveniți Unul - este un suprasuflet?

S.: Cred că sunt mulți dintre cei care sunt Unul... e centrul creației după cum îl știu... este locul unde creatorii noilor suflete dau formă energiei luminoase pentru anumite funcții.

Dr. N: Chinera, te rog descrie-mi mai departe acest proces.

S.: Eu... nu pot să-ți spun prea multe... este locul în care energia sufletelor noi se naște din suprasuflet. Unde îi ajutam pe cei tineri să crească, să-și găsească identitatea unică.

Dr. N: Definești, oare, această contopire într-unui singur ceea ce noi numim Dumnezeu?

S.: Este o divinitate.

Dr. N: Pentru că ai spus că această divinitate este compusă din mai mulți ce sunt Unul, sunt ei divinitățile primordiale ale tuturor universurilor și dimensiunilor aferente acestor universuri, incluzând lumea spiritelor?

S.: (pauză lungă) Nu cred.

Dr. N: De unde crezi că vine esența Prezenței?

S.: (slab) de peste tot... (se oprește)

Dr. N: Cum de știi despre lucrurile acestea?

S.: Am un mentor în consiliu... vorbim mult... cu și prietenii mei avem străfulgerări de gânduri... Și punem întrebări despre realitatea ultimă.

Dr. N: Când vorbești cu mentorul și prietenii tăi despre o forță ce ar putea fi chiar deasupra Prezenței, ce simți și ce auzi?

S.: Poate fi aceeași forță a cărei parte e și Prezența, nu știu... este... masivă, dar ușoară... puternică... Și totuși blândă. Este o respirație... o șoptă... a unui sunet... atât de pur...

Dr. N: (punându-mi mâna pe fruntea subiectului) Păstrează aceste fragmente de gânduri, Chinera. Plutește cu ele cât de departe te vor duce înspre sunet (vorbind eu însumi în șoptă). Acest sunet este creat de vreun fel de energie luminoasă?

S.: Nu, sunetul crează totul... inclusiv lumina și energia.

Dr. N: Apropie-te ca și cum ai pluti fără efort - înspre originea sunetului, (un ordin) CE VEZI ȘI CE AUZI ACUM?

S.: Sunt la margine... nu pot...

Dr. N: (tare) CONTINUĂ, CHINERA!

S.: (încet, cu mare greutate) Eu... cu prietenii mei... când ne-am unificat mințile asupra acestui sunet vedem în mințile noastre imagini... sunt... desene geometrice... aliniate pe tipuri... (se oprește)

Dr. N: (convingându-l acum cu blândețe) Puțin mai departe... chiar în spate... ce este acolo?

S.: Eu... simt... că sunetul susține această structură... Și... o face să se miște... deplasând-o și ondulând-o... creând totul. Este un clopot adânc reverberat... apoi un zumzet pur... ca un ecou al... (se oprește)

Dr. N: Încearcă, Chinera, un ultim efort. Un ecou al cui?

S.: (un oftat adânc) O mamă... plină de dragoste... cântând copilului ei.

L-am presat tare pe Chinera pentru aceste informații, deoarece știam că, probabil, nu voi mai avea în toată viața mea un alt client asemenea lui. Această persoană, cât și alți subiecți foarte avansați mi-au indicat că această Autoritate sau Consiliu al Bătrânilor există în cadrul unei realități care are un înțeles mai adânc, aflat deasupra concepțiilor sufletelor care vin încă pe Pământ.

Lanțul influenței divine

Pentru mulți dintre clienții mei, Prezența pare să fie mai degrabă „ceea ce este” decât „cineva” anume. Pentru alții, Prezența este o entitate ce funcționează ca un egalizator, armonizând conștiința mai mare a Bătrânilor cu aceea mai mică a sufletelor care vin înaintea acestora. Acest efect face ca în camera consiliului să fie o energie sincronizată. Câțiva dintre clienții mei aflați la nivelul V au avut șansa de a participa la discuții în calitate de membri ai consiliului, în timpul pregătirii lor pentru a deveni ghizi. Când l-am întrebat pe unul dintre ei cum li s-a părut această experiență, am primit următorul răspuns:

Pe când stăteam în prezidiu era ca și cum aș fi fost înăuntrul sufletului din fața mea. Ceea ce simți este mai mult decât empatia față de cineva care tocmai s-a întors dintr-o viață. Chiar ești cu adevărat în locul său. Prezența îți dă puterea de a simți tot ceea ce simte sufletul respectiv în acel moment. Prisma de lumină radiată de Prezență atinge pe fiecare membru al consiliului în acest fel.

Este, oare, o aceeași Prezență, ce trece de la un consiliu la altul, reprezintă mai mult decât o singură entitate sau e, pur și simplu, Dumnezeu, care se află peste tot? La aceste întrebări nu pot răspunde. În ciuda suprapunerii jurisdicției dintre grupurile de suflete, oare câte consilii ar trebui să existe pentru a fi responsabile măcar de toate sufletele de pe Pământ? Mi-e absolut imposibil să estimez acest lucru, dar numărul lor trebuie să fie imens. Dacă este adevărat că există suflete și în alte lumi din universul nostru și că aceste entități au nevoie de consilii sau că acești maștri spirituali au în grijă și alte universuri, atunci sarcina lor e dincolo de orice închipuire.

Spre deosebire de sufletele foarte avansate, cum este cel care face obiectul cazului 44, cei mai mulți dintre clienții mei nu pot recunoaște că Bătrânii pot fi la rândul lor ființe failibile. În afară de momentele efemere alături de o Prezență mai puternică și mai iubitoare, Consiliul Bătrânilor este autoritatea cea mai înaltă cu care oamenii iau contact în mod direct în timpul viziunilor lor spirituale. Rezultatul celor văzute de subiecții mei în stare de transă este înțelegerea devenirii sufletului în lumea spiritelor, percepută sub forma unui efect

ascendent. Această percepție a cosmosului nu constituie un sistem de credință nou al civilizației umane.

Vechile texte indiene, egiptene, persane și chineze vorbesc despre „mijlocitorii lui Dumnezeu”, personificați ca entități metafizice, unele dintre ele fiind chiar antropomorfe. Sistemul religios greco-iudaic timpuriu a identificat, de asemenea, un concept al situării ascendente a maeștrilor spirituali, fiecare dintre aceștia fiind mai sacru decât precedentul. Multe culturi au avut credința că, în timp ce Dumnezeu este sursa oricărei creații, binele absolut, gestionarea universului nostru a fost delegată unor ființe mai puțin importante, care erau mediatorii rațiunii și furnizorii ai gândirii divine între o ființă perfectă și o lume finită. Aceștia au fost considerați emanații ale Creatorului, dar totuși ființe imperfecte. Probabil că acest lucru a ajutat la explicarea imperfecțiunilor lumii noastre, păstrându-l însă pe Dumnezeu drept Cauza Primă.

Punctul de vedere panteist este acela că Dumnezeu este prezent în toate manifestările ce au loc în univers. După o lungă perioadă de timp, spiritualitatea unor culturi a evoluat într-o concepție potrivit căreia forțele divine care ne guvernează viețile ar fi în esență niște melodii ale înțelepciunii, analoge puterii de a gândi a ființelor umane. În alte societăți aceste forțe au fost gândite ca Prezențe capabile să ne influențeze lumea. Biserica creștină a găsit cu totul inacceptabilă ideea intermediarilor emanați din Sursa supremă. Poziția creștinismului este aceea că o ființă perfectă n-ar delega o ființă mai puțin desăvârșită - care ar putea greși - pentru a ne conduce universul.

Dumnezeul Vechiului Testament vorbea prin profeți. În Noul Testament, cuvântul Domnului vine prin Iisus care, conform concepției creștine, este o reprezentare a lui Dumnezeu. Chiar și profeții tuturor religiilor majore sunt, pentru adepții acestora, reflecții ale lui Dumnezeu. Cred că acceptarea profețiilor în multe dintre religiile lumii are rădăcini în memoria sufletului nostru legată de intermediarii sacri dintre noi și Sursa creatoare - cum sunt ghizii și Bătrânii. În lunga noastră istorie pe această planetă au existat multe culturi în care anumite personaje mitologice care îndeplineau funcții cosmologice erau mediatorii între un Dumnezeu aflat mai presus de cunoașterea noastră și o lume ostilă. Nu cred că ar

trebui să eliminăm miturile, considerându-le modalități de explicare a lumii proprii unei gândiri primitive. Ceea ce cunoaștem astăzi în mod rațional nu ne oferă un răspuns mai complet decât cel din vechime la întrebările referitoare la misterul creației.

Am ajuns la concluzia că atât concepțiile spirituale vechi, cât și cele noi pot fi reconciliate într-un mod semnificativ pe baza concepției despre Cauza Primă. Sufletele pot făuri lucruri însuflețite dintr-o sursă de energie. Astfel, sufletele pot crea ceva din altceva, într-o varietate de moduri. Creația divină este definită din punct de vedere teologic ca fiind plăsmuirea din nimic. Mai sunt și dintre aceia care cred că Dumnezeu nu zămislește materia fizică, ci doar condițiile care să permită unor ființe foarte avansate să creeze această materie.

Este, oare, Pământul un laborator conceput de forme superioare ale energiei pentru a le ajuta pe cele mai puțin dezvoltate să avanseze prin mai multe stadii de evoluție? Dacă este așa, aceste ființe superioare sunt sursa noastră, dar nu *Sursa*. În *Călătoria Sufletelor* scriam despre posibilitatea existenței unui creator căruia îi lipsește perfecțiunea absolută și care are nevoie să-și exprime esența pentru a deveni mai puternic. Cu toate că, și dacă ar fi fost perfect, ar fi avut, probabil, aceeași nevoie. Filosofia unei autorități divine cu diferite stadii ascendente validează credința multor oameni că Pământul și universul nostru sunt de departe prea haotice pentru a fi fost create de către perfecțiunea ultimă. Din punctul meu de vedere, această concepție nu diminuează cu nimic Sursa perfectă, cea care a dat posibilitatea fiecărui suflet de a deveni ideal într-un sfârșit. Transformarea noastră pe drumul de la totala ignoranță la cunoașterea perfectă implică un proces continuu de iluminare, având mereu credința că putem deveni mai buni decât suntem.

Interpretarea întrunirilor consiliului

În timpul ședințelor de hipnoză subiectul îmi poate spune că întrunirea consiliului său a luat sfârșit și că e gata să părăsească acea cameră și să se întoarcă la grupul său de suflete. Este un moment de reflecție intensă, urmând să evaluăm împreună informațiile primite. Apariția în fața

consiliului nostru implică, în primul rând, probleme legate de responsabilitatea pentru viața pe care tocmai am trăit-o și vreau să folosesc părțile relevante ale acestei evaluări în viața actuală a clientului meu.

În cadrul aprecierii oricărui suflet de către consiliul său își face simțită prezența iertarea divină. Bătrânii reprezintă atât un forum al chestionării, cât și unul al compasiunii și își exprimă dorința ca sufletul să dea dovadă de încredere în viitoarele sale încercări. Un suflet care tocmai ieșise de la o întrunire a consiliului mi-a relatat următoarele:

Când Bătrânii au terminat discuția cu mine am simțit că mi-au spus mai mult despre ceea ce am făcut bine decât despre ceea ce am greșit. Consiliul știe că am avut întâlniri cu ghidul meu în care am discutat critic performanțele mele. Ei nu mă încurajează, dar cred că o parte a sarcinii lor este să îmi crească așteptările. Consiliul îmi spune că întrezărește lucruri mari din partea mea. Ultimul lucru pe care mi l-au spus Bătrânii a fost să nu mă mai iau după ceilalți în aprecierile pe care le fac față de propria persoană. Când îi părăsesc, simt că mi-au absorbit toate îndoielile și mau purificat.

Oamenii mă întreabă dacă sufletele au remușcări, atât în timpul, cât și după întrunirile consiliului, în cazul în care au fost implicate în acte de cruzime. Cu siguranță, dar trebuie adesea să le reamintesc celor care îmi pun această întrebare că responsabilitatea greșelilor noastre se reglează în mod frecvent în momentul în care alegem trupul următor pentru a ne plăti datoriile karmice. Sufletele sunt implicate direct în acest proces de alegere pe care îl face consiliul lor, pentru că aceasta este ceea ce vor *ele* să li se întâmple. Deși karma este asociată cu justiția, esența nu este punitivă, ci mai degrabă una de echilibrare a sumei tuturor faptelor din viețile trecute.

Mai există o întrebare care mi se pune cu privire la concluzia acestor întruniri ale consiliului. „E, oare, totul bine și frumos pentru sufletele care n-au fost implicate în acte de cruzime sau există și suflete care ies nefericite în urma desfășurării generale ale acestor întruniri?”. Răspund la aceste întrebări explicând că am avut câțiva clienți care au părăsit

camera consiliului puțin tulburați. E vorba de sufletele care cred că ar fi putut să se prezinte pe ele însele ceva mai bine în fața unui anumit Bătrân. Mai există și unele cazuri neobișnuite, îndeosebi acelea care implică suflete tinere, rebele, care, intuiesc, că se luptă cu ceea ce numesc „un act de constrângere” - faptul că ele stau în picioare înaintea Bătrânilor. Următorul citat este un exemplu în acest sens:

Sunt puțin supărat pe Atotștiutori. Ei te liniștesc împingându-te spre automulțumire, pentru că vor să le spui absolut totul. Sigur, am făcut o mulțime de greșeli, dar e vina lor că m-au trimis pe Pământ într-un trup care mi-a făcut probleme. Când mă plâng de Pământ, ei nu par a fi pe aceeași lungime de undă cu mine. Sunt zgârciți cu informațiile. Le spun că viața te face să-ți asumi riscuri, iar conducătorul consiliului meu îmi vorbește despre moderației li spun: „E foarte bine ca voi să stați aici confortabil, în siguranță, în timp ce eu mă lupt să supraviețuiesc într-o zonă aflată în război.

Aceste suflete imature nu înțeleg că, pentru a ajunge în consiliu, un Bătrân a supraviețuit multor zone aflate în război. Pentru contrast, citatul următor aparține unui suflet bătrân, avansat, aflat aproape de sfârșitul încarnărilor sale pe Pământ:

Pe măsură ce ședința mea cu consiliul se apropie de final, Bătrânii se ridică în picioare și mă înconjoară într-un cerc. O dată aflați în această poziție, își ridică brațele - întinse ca o pasăre gigantică - învelindu-mă cu aripile unificării. Aceasta e ceremonia lor pentru un lucru bine făcut.

Nu cred că am avut vreodată un client care să iasă de la întrunirile consiliului fără o senzație de venerație, căință și nevoie de a se îndrepta. Subiecții duc cu ei aceste sentimente la grupul lor de suflete. Din acest motiv, cele aflate despre Legea Tăcerii m-au luat pe nepregătite.

Voi cita un exemplu referitor la intimitatea minții, care se extinde nu numai asupra grupurilor de suflete, ci și propriilor întrebări pe care le pun clienților cu privire la întrunirile

consiliului lor. Există anumite aspecte ale reuniunilor consiliului care sunt, pentru subiecții mei, în afara sferei realității curente. Dintr-o varietate de motive, atât spirituale, cât și personale, oamenii nu-și pot aminti toate detaliile acestor întruniri. Unele părți ale acestui blocaj se pot datora intenției clientului. În cazul 45, subiectul știe în mod evident ceea ce nu vrea să-mi spună, în timp ce alți subiecți, pur și simplu, nu au idee de ce nu-și mai pot aminti anumite aspecte.

Cazul 45

Dr. N: Vreau acum să mă apropiu de partea cea mai semnificativă a discuției tale cu Bătrânul care stă în dreapta președintelui consiliului tău.

S.: (neliniștit) Nu mă simt prea bine să fac asta.

Dr. N: De ce?

S.: Nu vreau să rup Legea Tăcerii.

Dr. N: Vrei să spui că ai încălca-o dacă ai vorbi cu mine despre asta?

S.: Cu oricine, inclusiv cu membrii grupului meu.

Dr. N: Bine, dar membrii unui grup de suflete nu schimbă informații despre absolut orice?

S.: Nu chiar despre orice, mai ales dacă e vorba de lucruri foarte personale comunicate de către consiliu. Legea Tăcerii e o modalitate de a ne testa dacă putem păstra adevărurile sacre.

Dr. N: Poți fi mai explicit în acest punct?

S.: (râzând de mine) Păi, atunci ți-aș spune!

Dr. N: Nu, nu vreau să încalc nimic din ceea ce consideri prea sacru pentru a-mi spune, dar, la urma urmei, ai avut un motiv pentru a mă vedea.

S.: Da, și am obținut multe. Numai că nu vreau să îți împărtășesc tot ceea ce văd în acest moment în mintea mea.

Dr. N: Îți respect decizia. Cu toate că îți găsesc ciudată dorința de a nu-ți împărtăși această experiență cu colegii din grupul tău de suflete.

S.: Majoritatea au alte consilii, dar nu acesta este motivul. Dacă ne-am împărtăși toată cunoașterea, am putea crea pagube dacă acea persoană nu este pregătită pentru anumite lucruri. Unele lucruri profunde ar putea fi folosite într-un mod impropriu și astfel, încălcând Legea Tăcerii, am genera interferențe cu un alt suflet.

Dr. N: Înțeleg, dar această lege se aplică și conversației noastre, referitoare la creșterea și aspirațiile tale personale?

S.: (zâmbind) Nu renunți, nu-i așa?

Dr. N: Dacă m-aș fi lăsat ușor păgubaș să pun întrebări referitoare la viața din lumea spiritelor, aș fi știut mult mai puține lucruri și aș fi fost mai puțin eficient în a ajuta oamenii.

S.: (suspină) Nu-ți voi spune anumite lucruri sacre, care îmi aparțin.

Implicațiile celor relatate în acest caz cu privire la secretele existente între sufletele aceluiasi grup au fost coroborate cu ceea ce mi-au spus și alții. Mi se pare foarte bizar că sufletele nu vor să-și compare impresiile referitoare la ce li s-a întâmplat în consiliu cu cele ale prietenilor lor. Probabil că acesta este unul dintre motivele pentru care membrii aceluiasi grup de suflete au rareori și același consiliu. Iată un alt exemplu despre această intimitate:

Nu discut cu nimeni ceea ce s-a petrecut în consiliu, cu excepția a doi prieteni. Chiar și noi trei suntem atenți la ce spunem referitor la acest subiect. Vorbim la modul general, ca de exemplu: „știu că trebuie să fac asta sau asta pentru că un Bătrân mi-a spus așa și pe dincolo.

Plecând de la premisa ca viața noastră de dintre vieți se desfășoară într-o lume telepatică, la începutul cercetărilor mele mă miram cum reușesc sufletele să țină secrete unele lucruri unul față de celălalt. Am descoperit că sufletele mai tinere au dificultăți mari în a-și masca gândurile în fața sufletelor mai experimentate și mai cu scamă a ghizilor lor. De la nivelul III, telepatia mentală devine o formă de artă, incluzând în acest stadiu și blocajele menite protejării intimității. Fără restricțiile emoționale ale trupului uman, ca rușinea, vina sau invidia, nu există nici un alt motiv pentru subterfugii. Într-o lume telepatică, dovada cea mai evidentă de stimă dintre suflete este respectul propriei intimități a fiecăruia. Sufletele trăiesc în comunități în care există puternice socializări în cadrul grupului. În aceste colectivități sufletele lucrează atât la propriile lecții, cât și la cele ale colegilor lor. Ele își deschid mințile unele față de celelalte într-o asemenea măsură, încât

pare imposibil de ascuns ceva. Această deschidere puternică și completă față de problemele karmice afectează acele suflete care vor fi desemnate Pământului.

Cum de reușesc sufletele telepatice să recurgă la o selecție mentală sau la blocaje? Acesta este un proces despre care știu destul de puțin, dar am descoperit câteva detalii. Din informațiile pe care am reușit să le strâng, fiecare suflet are un model vibrațional mental distinctiv, ca o amprentă digitală. Acest model este similar unui coș în care sunt țesute fâșii integrate de energie, înconjurând un centru individual al caracterului. Fasciculele în cauză reprezintă filmele gândurilor, iar transferul acestora e la latitudinea sufletului. Vizualizările scenice implică ideile, concepțiile, părerile, simbolurile și distincțiile proprii respectivului suflet. Cu timpul, sufletul capătă abilitatea de a masca orice secvență a imaginii, în orice moment. Astfel, pe când nimic nu este ascuns la modul general, nici o asemenea fâșie nu se deschide spre centru pentru a elibera un gând până când un suflet nu dorește acest lucru.

Acestea fiind spuse, cred că este obișnuit ca ghizii și Bătrânii să sondeze sub o anumită limită mentală a sufletelor mai puțin avansate. Faptul în sine este, de altfel, în avantajul acestora. Știu că acest lucru sună amenințător. Așa ar fi, dacă toate acestea s-ar petrece pe Pământ. Profesorii noștri se angajează și ei în selecții mentale față de sufletele care vor să le sondeze mintea. Acest lucru se petrece deoarece ghizii nu vor să împovăreze sufletele mai tinere cu concepte pentru care acestea nu sunt încă pregătite, mai ales cu cele referitoare la viitor.

Toată lumea respectă sanctitatea și înțelepciunea consiliului. Informațiile primite cu acest prilej sunt considerate autorizate și foarte personale. După terminarea consiliului, sufletele care se întorc la grupurile nu vor ca tovarășii lor să fie ispitiți să reinterpreteze cele comunicate de Bătrâni. Un client mi-a relatat: „Ar fi ca și cum aș copia la un examen oral. Prietenii mei nu s-ar putea abține să-mi spună, pentru a mă ajuta, propriile interpretări despre ce s-a întâmplat în consiliu”. De cealaltă parte a mesei consiliului, Bătrânii încurajează păstrarea tăcerii, pentru că ei știu că, dacă intimitatea este respectată, acest lucru asigură o mai mare franchețe față de sufletele care se înfățișează înaintea lor. Orice amestec ulterior

al colegilor de grup în acest subiect, chiar dacă bine intenționat, poate distorsiona mesajele Bătrânilor. Singura excepție - de la Legea Tăcerii - care cred că se face, implică suflete mai avansate, care se pregătesc în grupuri specializate. Aceștia par să agreeze ideea de a împărtăși colegilor lor cele auzite în timpul consiliului, considerând aceste date „informații de breaslă”.

De vreme ce în lumea spiritelor nu există noțiunea de timp, folosesc întrunirile consiliului ca pe niște trambuline terapeutice menite evaluărilor karmice rapide de-a lungul secolelor. Reținând tot ce se petrece în această cameră, îmi conduc subiectul înapoi spre momentele cheie și opțiunile decisive din viețile sale trecute. Direcționez subiectul aflat sub hipnoză să-și aleagă acele momente ale trecutului care sunt relevante pentru subiectul discutat în consiliu. Multe dintre atitudinile și aspectele egoului nostru provin din viețile noastre trecute și înțelegerea lor într-un context diferit îi poate da clientului o nouă perspectivă a prezentului. În mod frecvent, simt atât ajutorul ghidului meu, cât și pe cel al ghidului clientului.

Prin această formă de intervenție terapeutică eu caut, împreună cu clientul meu, indiciile actualelor modele de comportament. Acest lucru va deschide ușa spre reformulări sănătoase. Terapia reîncarnării este mai mult decât o înțelegere cognitivă. Oamenii au nevoie să vadă că ocolirile și cotiturile vieților lor au un înțeles și un scop. Pot, de asemenea, să îi conduc pe clienți în camera de selecție a vieții, spre a discuta motivele pentru care Bătrânii le-au oferit actualele lor corpuri. Dacă sufletul nu trebuie să afle încă anumite aspecte viitoare ale vieții sale, el se va bloca. Când am terminat, îi scot pe Bătrâni din animație și întrunirea consiliului continuă fără să se piardă nimic.

Nu uit niciodată că nu sunt decât un intermediar temporar în dinamica dintre clientul meu, ghizii acestuia și membrii consiliului. Știu că ei mă ajută, pentru că, altminteri, subiectul meu n-ar putea vizualiza în stare de transă întrunirea consiliului. Prin intermediul folosirii hipnozei adânci, am avantajul de a utiliza, ca regresionist spiritual, atât mintea sufletului, cât și actualul ego uman al clientului meu. Mintea

supraconștientă operează în cadrul unei matrici eterne, pe care gândirea subconștientă o poate procesa în realitatea actuală.

Importanța unei conștiențe a adevăratului nostru sine interior nu poate fi supralicitată pentru o viață productivă. Nu vreau să sugerez că ședința de regresie spirituală de maximum trei ore pe care o pot oferi este un remediu imediat pentru oamenii cu probleme. Totuși, o conștientă reînnoită a adevăratei noastre naturi, faptul de a cunoaște unele lucruri despre viețile noastre trecute și despre viața noastră nemuritoare în lumea spiritelor pot oferi o fundație solidă menită unei terapii ulterioare mai convenționale axate pe problemele specifice ale fiecărui client. Pe de altă parte, o singură ședință de regresie spirituală aplicată unui client sănătos din punct de vedere mental poate face minuni pentru recunoașterea integrității interioare și a scopurilor acestuia.

7

DINAMICELE COMUNITĂȚII

Rude primare de suflet/suflete pereche

Între prima și a doua întrunire a consiliului există o perioadă menită reînnoirii sufletului. Ca ființe eterice, creșterea noastră începe, de fapt, în domeniul mental al lumii spiritelor, împreună cu alte suflete și înainte ca oricare dintre noi să se fi încarnat. Ca atare, în timp ce ființa noastră interioară are exclusiv o trăsătură individuală, o parte vitală a vieții spirituale de dintre încarnări este dedicată relațiilor empatetice cu celelalte suflete. Astfel, dezvoltarea noastră ca suflete devine o evoluție colectivă exprimată parțial prin asocierea pe care o avem cu aceste entități într-o realitate materială, cum ar fi Pământul. În timpul reîncarnării, apropierea pe care sufletele o simt unul față de celălalt într-un plan mental este testată sever de provocările karmice din trupurile noastre gazdă. Această întrerupere a unei existențe mentale fericite constituie un mijloc prin care maestrul nostru spiritual ne înalță conștiința.

Am auzit multe povești de dragoste interesante care s-au petrecut în viețile trecute, implicând suflete pereche care trec peste barierele timpului și ale spațiului, pentru a se întâlni din nou în viață. Iată câteva exemple:

Un caz în care dragostea a fost chinuită: în timpul epocii de piatră, de către un șef de trib desfrânat care îi lua perechea clientului meu în mod regulat, restituindu-i-o după aceea.

Un caz în care dragostea a fost privată (de ceva): o femeie care fusese sclavă în Roma antică, având sarcina de a-i servi pe gladiatori la masă, s-a îndrăgostit de unul dintre aceștia. Acest luptător captiv i-a spus clienței mele în noaptea dinaintea zilei în care a fost omorât în arenă că o va iubi mereu.

Un caz în care dragostea a fost crudă: în Evul Mediu, în închisoarea unui castel, un grăjdar a fost biciuit până la moarte de un nobil care își prinsese fiica și pe clientul meu în locul unde se întâlneau în secret.

Un caz în care dragostea a fost eroică: când un mire polinezian s-a înecat după ce a salvat-o pe cea care îi devenise de câteva ore soție - clienta mea - când barca lor a fost lovită de o furtună puternică, în urmă cu trei secole.

Un caz în care dragostea a provocat moarte: când clientul meu, un soț german din Europa secolului al XVIII-lea, și-a înjunghiat soția într-o criză de gelozie provocată de o pretinsă poveste de dragoste a acesteia. Acuzată pe nedrept din cauza bârfelor din partea locului, ea a murit afirmându-și nevinovăția și spunând că nu l-a iubit decât pe el.

Un caz în care dragostea a fost neiertătoare: un soldat care s-a întors din războiul civil și a cărui soție, rămasă singură, se măritase cu fratele lui la un an după ce veteranul fusese declarat oficial mort.

Toate cuplurile amintite mai sus au astăzi o căsnicie fericită, încercările prin care au trecut în fiecare viață i-au pregătit pentru cele ce aveau să urmeze, întărind legătura lor specială de suflete pereche. Regresia în viața anterioară scoate la iveală informații interesante despre formarea perechilor, dar

o perspectivă mult mai largă asupra acestor relații e oferită clienților mei de plasarea în perioadele dintre viețile lor.

Există multe încercări ascunse în spatele vălului iubirii. Alături de viețile în care am trăit o lungă și fericită poveste de iubire cu perechea noastră, se află acelea în care noi am distrus această relație sau am fost devastați la rândul nostru de faptele perechii noastre. În acele vieți în care traiul nostru comun a fost greu, ceva a stat în drumul acceptării dragostei. A fi împreună cu sufletul nostru pereche ne poate aduce deopotrivă fericire și suferință, dar noi învățăm din amândouă. Întotdeauna, în spatele evenimentelor grave, care implică relațiile din viața noastră se află motive karmice.

Am avut o clientă numită Valerie, care a trăit viața unei femei frumoase din China, cu doua secole în urmă. În acea viață ea și-a respins sufletul pereche, bărbatul pe care îl iubea cel mai mult, din pricină că se certa cu ea și refuza să îi hrănească vanitatea, așa cum făceau alții, „și în afară de asta”, îmi spunea Valerie în stare de transă, „era atât de neîndemânatic și arăta atât de necioplît, încât mi-era și jenă să fiu văzută cu el; mă gândeam la ce vor zice ceilalți. De necaz, din mândrie și din sentimente pe care le-am luat de bune, m-am măritat cu un om chipeș care a știut să-mi facă toate toanele. Am pierdut fericirea de care puteam să am parte”.

În viața următoare, în America secolului al XIX-lea, Valerie a fost fiica unui șef indian Cherokee, care i-a ordonat să se mărite cu fiul altui șef; așa se stabilise între ei printr-un tratat. Valerie s-a supus dorințelor tatălui ei, dar acest soț a respins-o fizic și i-a făcut o viață groaznică. Războinicul din tribul lor, pe care ea îl iubea, era sufletul ei pereche, pe care-l respinsese în viața sa anterioară din China. Când s-a întors în lumea spiritelor, după ce viața ei indiană s-a sfârșit, Valerie mi-a spus:

Eu și iubitul meu am fi putut fugi. Lăsând însă la o parte primejdia implicată de o astfel de faptă, ceva îmi spunea că trebuia să îndur ceea ce tatăl meu plănuise. Acum înțeleg că a fost o încercare. Avem capacitatea de a răni grav atât persoana care ne iubește, cât și pe noi înșine. Viața mea ca femeie indiană Cherokee a fost un memento al mândriei și al vanității mele ca femeie în China.

Faptul că suntem cu persoana „nepotrivită” pentru o perioadă a vieții noastre, nu înseamnă că am irosit timpul. Probabil că relația a fost plănuită dinainte. Ba chiar am putea vedea acest suflet din nou, în lumea spiritelor, într-o lumină diferită. Așa s-a întâmplat cu bărbatul cu care clienta mea a trebuit să se căsătorească în viața ei indiană. Sufletul lui aparținea unui grup învecinat cu cel al Valeriei. Sufletul ambilor bărbați pe care Valerie i-a iubit în cele două vieți trecute este din nou alături de ea, în secolul al XX-lea, fiind soțul ei. Aș mai adăuga că Linda, care astăzi este cea mai bună prietenă a Valeriei și o membră a grupului ei de suflete, a fost ultima pereche a războinicului pe care ea îl iubise în viața ei de indiană Cherokee. După ședința noastră, Valerie a zâmbit când mi-a zis: „Acum știu de ce am fost întotdeauna stingerită văzând-o pe Linda pe lângă soțul meu”.

Înainte de a merge mai departe, ar fi bine să luăm în considerare câteva ramificații implicate de experiența magică a întâlnirii unui suflet pereche. Prima dată când stabilesc un raport cu un client îl întreb despre relațiile sale precedente și actuale, care au avut sau mai au importanță în viața sa. Astfel îmi dau scama cum sunt distribuite personajele care joacă în piesa actualei lor vieți. de vreme ce am intenția să stau în primul rând și să urmăresc desfășurarea piesei în timpul hipnozei, vreau un program al acesteia.

O dată ce clientul meu se află în stare de transă profundă, legăturile multiple dintre suflete devin clare. Oamenii care joacă în piesa vieții clientului meu pot fi iubiți (te), prieteni devotați, rude, mentori sau asociați ai acestuia. Relațiile noastre cu oamenii iau multe forme în viață și, de obicei, implică atât suflete din alte grupuri, cât și din grupul nostru. În general, clienții mei nutresc o dorință puternică de a identifica aceste legături de suflet în viața lor actuală, deși cei mai mulți au deja o idee în acest sens.

Într-o definiție mai amplă, dragostea înseamnă afecțiune, care poate lua multe forme în viață. Întotdeauna realizăm o conexiune mentală, într-un fel sau altul, cu un suflet pereche, indiferent de rolul pe care acesta îl joacă în viața noastră. Intrăm în legătură cu oamenii pe multe niveluri și pentru o mulțime de lecții karmice în fiecare viață. Când o prietenie se înfiripă, se transformă în dragoste, dar în lipsa unei amicitii

durabile, iubirea nu poate să înflorească. E vorba de cu totul altceva decât de infatuarea care există la un nivel superficial, când avem acele îndoieli supărătoare referitoare la întrebarea dacă relația respectivă are sau nu vreo însemnătate. În lipsa încrederii, intimitatea suferă și dragostea nu se poate dezvolta. Iubirea înseamnă acceptarea tuturor imperfecțiunilor partenerului tău. Dragostea adevărată te face mai bun decât ai fi dacă acea persoană n-ar exista în viața ta.

Oamenii pun, de obicei, semnul egal între iubire și fericire, însă aceasta din urmă este o stare de spirit care trebuie să se dezvolte în tine și să nu depindă de altcineva. Cel mai sănătos fel de dragoste este acela în care te simți deja bine cu tine însuși și astfel, extinzându-ți sentimentele și asupra altcuiva, nu dai dovadă de egoism. Dragostea cere multă muncă și întreținere permanentă. Am avut mulți subiecți care au divorțat și care au aflat că primele lor iubiri au fost sufletele lor pereche. Lucrurile ar fi mers bine dacă amândoi s-ar fi străduit mai mult.

Pe de altă parte, pot exista anumite motive pentru care s-ar putea să nu ne întâlnim sufletul pereche decât mai târziu în viață. Sufletele pereche se vor separa din când în când, pentru o viață sau două, nevăzându-se deloc în cursul acestora. „Sufletul meu pereche și cu mine am devenit mult prea dependenți unul de celălalt, aveam nevoie să evoluăm singuri pentru o vreme” - iată o declarație pe care o aud adesea atunci când sufletele pereche sunt despărțite. Fiecare perioadă de pe Pământ este diferită din punct de vedere al atașamentului și al experienței pe care o trăim cu sufletul nostru pereche. Cu toate acestea, fiecare viață alături de ele se clădește pe viețile anterioare.

Învățăm lecții importante din relațiile care s-au rupt. Ceea ce este important e ca în viață să mergi mai departe. Unii clienți îmi spun, înaintea ședințelor, că dragostea adevărată pare să-i ocolească. După ședință ei înțeleg, de obicei, motivele care stau la baza acestei situații. Dacă nu îți iese în cale dragostea adevărată, eliberează-te, înțelegând că e posibil să fii aici pentru a învăța alte lecții. Presupunem în mod greșit că oamenii care au ales să trăiască singuri ar fi singuratici, când, de fapt, au vieți bogate, pline de liniște, reflexie și de realizări. Dacă stabilești o legătură cu cineva pentru care nu ai nici un

sentiment, numai pentru a nu fi singur, ești mai singur decât dacă n-ai avea pe nimeni. Cum spune și cântecul, „a te îndrăgosti de dragoste înseamnă a te prefăce”. Acest fel de iubire este o închipuire, deoarece este indus de ideea de a avea cu orice preț parte de dragoste. Dacă sufletul tău pereche trebuie să apară în viața ta, o va face cel mai adesea atunci când te aștepți mai puțin.

După mulți ani de revelații asupra vieții sufletelor în lumea spiritelor, mi-am format o modalitate de clasificare a sufletelor pereche. Cred că plasarea sufletelor în una dintre aceste trei categorii depinde de relația pe care o au cu noi în drama vieții. Ghizii noștri și ființele care vin din zonele spirituale îndepărtate de a noastră nu apar în aceste trei categorii.

Suflete pereche primare

Un suflet pereche primar sau principal este în mod frecvent în viața noastră un partener apropiat. Acesta poate fi soțul (sau soția), fratele, sora, cel mai bun prieten sau câteodată o rudă a noastră. Nici un alt suflet nu este mai important pentru noi decât acest suflet pereche primar, și când subiecții mei își descriu viețile trăite alături de aceste suflete, cei mai mulți spun că existența le este mult îmbogățită. Una dintre cele mai mari motivații ale sufletelor de a se încarna este ocazia de a se exprima sub o formă fizică. Acest lucru reprezintă, cu siguranță, o mare tentație pentru sufletele pereche primare. Ele își pot schimba genul, de la o viață la alta, dacă sunt suflete avansate. Un suflet obișnuit face acest lucru aproximativ în 75% dintre cazuri.

Un suflet pereche primar nu trebuie confundat când folosim termenul de grup matcă primar, în cadrul căruia mai multe suflete interacționează în calitate de colegi. Oamenii folosesc termenul de „adevăratul suflet pereche primar”, pentru a-și caracteriza sufletul pereche primar, ceea ce este bine, atât timp cât această definiție nu conduce cumva la concluzia că toți ceilalți colegi din grupul lor de suflete ar fi mai puțin adevărați. Neplăcerile pe care cei din domeniul meu le au în legătură cu astfel de termeni sunt adesea mai degrabă simbolice decât literale, dar mi se pare mai importantă o altă problemă referitoare la conceptul sufletelor pereche primare.

Am fost întrebat, în timpul conferințelor mele, cum se leagă descrierile despre sufletele pereche primare și afirmațiile despre dualitatea sufletului de teoria sufletelor gemene. Răspunsul meu este următorul: nu se leagă. Am discutat deja despre modalitatea în care suntem capabili să ne împărțim energia sufletului pentru a trăi vieți paralele, deși cele mai multe dintre suflete nu doresc să își accelereze procesul de învățare în acest mod. De asemenea, am afirmat că această capacitate de a ne împărți ne permite să lăsăm o parte din energia noastră în lumea spiritelor, ca un duplicat perfect, în timp ce ne încarnăm. Aproape toate sufletele uzează de acest procedeu al dualității sufletului. Considerațiile mele referitoare la relațiile dintre sufletele pereche primare și la capacitatea sufletelor de a se diviza nu au nimic de-a face cu teoriile sufletelor și flăcărilor gemene. Sunt numai adevărurile mele, dar ca să fiu sincer, n-am găsit niciodată în cadrul cercetărilor mele nici măcar o singură dovadă în sprijinul conceptului sufletelor gemene.

După cum înțeleg teoria sufletelor gemene, tu și geamănul tău ați fost creați în același moment, din același ou de energie, pentru a fi apoi separați, fără a te mai reuni cu geamănul tău - adevăratul tău suflet pereche primar - până la sfârșitul încarnărilor voastre karmice respective. Îmi amintesc de unii clienți, cum este cel din cazul 26, care mi-au spus că nu există două suflete identice în momentul conceperii. Fiecare particulă de energie este unică și creată ca o entitate singulară. Ceea ce mi se pare illogic în teoria sufletelor gemene este următorul aspect - de ce am mai avea un suflet pereche primar dacă tot n-am putea lucra împreună cu acesta la lecțiile noastre karmice, înainte de a atinge perfecțiunea? Fie că le numim primare sau adevărate, sufletele pereche există pentru a se ajuta unul pe celălalt în atingerea obiectivelor lor; ele nu sunt gemenii noștri.

Suflete pereche tovarăși/colegi

Sufletul nostru pereche primar este partenerul nostru etern, dar mai sunt și alte suflete în grupul nostru matcă pe care le putem numi suflete pereche. În principal, sunt tovarășii noștri de suflet. Caracterul acestor suflete diferă, deoarece au talente distinse și se completează, după cum rezultă din cazurile pe care le-am analizat. În cadrul grupului matcă există,

de obicei, un cerc interior de suflete, care ne sunt cu deosebire apropiate și joacă un rol important de susținere în viețile noastre, după cum și noi la rândul nostru facem același lucru pentru ele. Numărul acestora variază, dar un client obișnuit are între trei și cinci suflete în cercul lui interior.

Deși sufletele tovarăși dintr-un grup matcă au început împreună, ele se dezvoltă în ritmuri diferite. Acest lucru depinde mult de talentul lor de a se conduce și de a se motiva. Fiecare suflet are anumite puncte tari, pe care tovarășii lor le pot folosi în timpul încarnărilor grupului. Pe măsură ce grupul se micșorează, multe capătă diferite specializări, dar nu pierd contactul unul cu celălalt.

Sufletele afiliate

Această clasificare a sufletelor se referă la membrii grupurilor secundare aflate în afara grupului nostru matcă, dar în aceeași vecinătate spirituală. După cum am menționat în capitolul 5, în figura 1, grupurile secundare din jurul grupului nostru primar pot însuma până la o mic de suflete sau mai mult. Multe dintre aceste grupuri lucrează în aceleași săli de clasă cu noi. Există anumite suflete afiliate, din alte grupuri, care sunt alese să lucreze cu noi și pe care ajungem să le cunoaștem de-a lungul mai multor vieți, în timp ce altele se intersectează cu drumul nostru doar pentru puțin timp. Părinții noștri provin adesea din unul dintre aceste grupuri matcă învecinate.

În condițiile interacțiunii sociale din lumea spiritelor și ale contactului din timpul încarnărilor fizice, sufletele unui grup matcă pot să aibă prea puțină sau chiar deloc legătură cu multe dintre sufletele unui grup secundar. Într-un context mai larg, toate sufletele dintr-un grup secundar sunt afiliate într-un fel sau altul, dar nu pot fi considerate suflete pereche de către clienții mei. Deși nu se manifestă cu adevărat drept suflete tovarăși, formează un grup mare de persoane aflate la dispoziția regizorilor vieții noastre viitoare, pentru a interpreta un rol sau altul. Un suflet afiliat poate avea o anumită caracteristică, absolut necesară nouă pentru învățarea unei lecții karmice. Este foarte probabil ca entitățile să se încarneze în persoane care aduc o energie puternică, pozitivă sau negativă, în asocierea cu noi. Aceste decizii depind de înțelegerile făcute în prealabil între toate părțile implicate și

profesorii acestor suflute, cu privire la beneficiile sau dezavantajele pe care le implică un rol sau altul.

Contribuția poate fi foarte scurtă. Cititorul poate că-și amintește de acel episod din stația de autobuz, povestit de subiectul cazului 39. Ajutorul acordat femeii a fost, foarte probabil, un gest spontan și cred că acest subiect nu era un suflet afiliat. Voi cita un exemplu referitor la un scurt contact pozitiv, pe care mi l-a relatat un subiect care s-a întâlnit cu un suflet afiliat clar definit:

Mergeam singur pe o plajă, distrus complet de faptul că-mi pierdusem slujba. A apărut un om și am început o conversație. Nu-l cunoșteam și nici n-aveam să-l mai revăd vreodată în acea viață. Dar în acea după-amiază el a venit nestingherit spre mine și am discutat. Am simțit că-mi descarc problemele asupra celui străin. El m-a liniștit și mi-a dat o perspectivă mai largă situației mele. După vreo oră a plecat. Acum văd că era o cunoștință din lumea spiritelor, dintr-un alt grup. N-am dat din întâmplare unul peste celălalt în acea zi. El mi-a fost trimis.

Totuși, cele mai profunde contacte le avem cu sufletele pereche. În timp ce mă gândeam dacă să scriu sau nu această carte, oamenii mi-au întărit decizia de a o face și mi-au cerut să relatez în detaliu cazul unei povești de dragoste între două suflute pereche. Cum eu însumi sunt un romantic, a fost o cerere la care nu am putut rezista.

Cazul 46

Am distins ceva imperativ în vocea unui subiect, Maureen, când m-a sunat să-mi ceară o întâlnire. Eram mai liber (este vorba de perioada dinaintea aceleia în care ajunsesem să am liste cu programări întinse pe perioade de câte un an). Maureen locuia aproape de biroul meu din California și se întreba dacă să vină la întâlnire și cu un prieten din New York, pe care-l vedea pentru prima dată. Am întrebat-o despre acest prieten pe care nu-l mai întâlnise niciodată și iată ce poveste am auzit:

Cu trei luni înainte, pe un site, un grup de vreo douăzeci și cinci de persoane interesate de viața de după moarte a format

ceea ce se numește în limbajul fanilor un „chat room”. Se pornesc astfel discuții on-line între oameni cu interese similare. A trebuit să mi se explice toate acestea, pentru că nu știu prea multe despre computere. Maureen mi-a spus că ea și un anume Dale au descoperit că sunt atât de apropiați, în discuțiile lor despre sufletele pereche, încât s-au simțit legați într-un fel straniu. Ea a mai adăugat că modul în care Dale reflecta propriile ei gânduri era tulburător. S-au hotărât să își creeze propria convorbire pe chat, pentru a continua discuțiile.

Maureen și Dale au aflat că se născuseră la numai câteva luni unul după altul, în urmă cu cincizeci de ani, într-o zonă de pe lângă San Francisco. Ei au vorbit despre căsătoriile lor nereușite și despre sentimentul inexplicabil de tristețe legal de căutarea a ceva ce n-au găsit niciodată și care le-ar fi putut deschide inimile. Discuțiile lor se concentrau mai ales asupra vieții după moarte și Dale a menționat că îmi citise lucrările. La scurt timp după acesta, cei doi s-au hotărât să se întâlnească în California, pentru a mă vedea. Doreau să facă în același timp o sedință de regresie.

Am fost de acord să îi primesc a doua zi după ce se întâlniseră. Au sosit la biroul meu cu ochii strălucind și am remarcat că erau deja în stare de transă și nici nu mai aveau nevoie de mine. Momentul în care se văzuseră a fost un prilej de recunoaștere instantanee. Maureen mi-a spus: „Felul în care ne-am zâmbit unul celuilalt, expresia din ochii noștri, sunetul râsului nostru, vibrațiile care ne legau când am dat mâna au creat o euforie care a fost atât de puternică, încât nici nu mai știam ce se întâmplă în jurul nostru.”

Voi relata acest caz din punctul de vedere al ei, pentru că eu stabilisem primul contact cu ea. În timpul interviului, am aflat că au fost situații în viața sa când avea un sentiment de deja vu, auzea muzica anilor '20 sau vedea dansatoare de Charleston purtând rochiile largi din acea vreme. Maureen mi-a mai relatat că fusese urmărită încă din copilărie de un coșmar care tot revenea, legat de O moarte bruscă.

De obicei, îi conduc pe subiecți în lumea spiritelor după momentul morții survenite în urma ultimei lor vieți, în așa fel încât să nu rateze surprinderea obișnuită pe care o încearcă un suflet obișnuit la intrarea în lumea spiritelor. Această tehnică de hipnoză are multe avantaje, printre care și acela că aflu

dacă există amprente ale corpului din ultima viață preluate de corpul fizic actual al clientului meu. Dacă se grăbește acest proces, ducând subiecții direct în lumea spiritelor, să spunem din pânțelele mamei lor, există riscul să ajungă acolo dezorientați. Ar fi ca și cum ai lua pe cineva în spatele unei case și i-ai cere să-ți descrie fațada. Această procedură accelerată de intrare în lumea spiritelor i-ar face să piardă multe puncte de reper. Opririle ar putea fi vitale în cazul în care moartea a survenit brusc și într-un mod traumatic. Nemaitrecând peste scenele morții, clientul este, de fapt, mai bine protejat de amintiri fizice dureroase.

La indicația mea de a alege scenele cele mai importante din viața ei trecută, Maureen m-a dus spre evenimentele care i-au provocat moartea. Acesta este adesea un semn că vor urma probleme și cei care înlesnesc aceste pătrunderi în viețile trecute trebuie să fie pregătiți să aibă de-a face cu scene de moarte ce pot fi oribile. Ceea ce urmează reprezintă o versiune prescurtată a poveștii ei.

Dr. N: Ești bărbat sau femeie?

S.: O fată, de fapt.

Dr. N: Cum te numești?

S.: Samantha. Pe scurt Sam.

Dr. N: Unde te afli și ce faci acum?

S.: Sunt la masa de toaletă din dormitorul meu și mă pregătesc să merg la o petrecere.

Dr. N: De ce are loc petrecerea?

S.: (pauză, apoi râde ușor) Este... pentru mine, astăzi împlinesc optsprezece ani și părinții dau o petrecere în cinstea majoratului meu.

Dr. N: La mulți ani, atunci. Ce dată e azi?

S.: (după o ușoară ezitare) 26 iulie 1923.

Dr. N: Dacă tot ești în fața oglinzii, aș vrea să te uiți și să-mi spui ce vezi.

S.: Sunt blondă, cu părul pieptănat în sus în seara aceasta. Port o rochie lungă de mătase albă. Este prima mea rochie de petrecere. Îmi voi pune pantofii noi, albi, cu tocuri înalte.

Dr. N: Sună grozav.

S.: (cu un zâmbet ștrengăresc) Ar fi bine ca și Rick să aibă aceeași părere.

Dr. N: Cine e Rick?

S.: (acum distrasă și roșind) Rick este... prietenul... iubitul meu cu care mă văd astă-seară. Trebuie să-mi termin machiajul, va veni în curând.

Dr. N: Ascultă, Sam, sunt sigur că poți vorbi cu mine în timp ce te fardezi; nu vreau să te fac să întârzie. Spune-mi, e serioasă relația cu Rick?

S.: (iar se înroșește) Îhâm... dar nu vreau să dau aerul că sunt prea dornică. Joc tare, ca să ajung unde vreau. Rick zice că nu e serios, dar știu că mă vrea.

Dr. N: Văd că e o petrecere importantă. Presupun că va claxona în curând, ca să alerge în întâmpinare la mașina lui.

S.: (iritată) A, nu. Deloc. Știu că i-ar plăcea; va suna însă la ușă în mod civilizat și servitoarea îi va deschide și-i va spune să mă aștepte jos.

Dr. N: Deci, petrecerea este la o oarecare distanță de casa ta.

S.: Nu prea departe... este într-o vilă elegantă din centrul orașului San Francisco.

Dr. N: Bine, Sam, acum să mergem mai departe în timp, la petrecerea din centru și să-mi explici ce se întâmplă.

S.: (debordând) Mă distrez grozavi Rick arată nemaipomenit, bineînțeles. Părinții și prietenii îmi spun cât de bine arăt. E muzică, dans... mulți prieteni mă felicită... și (fața clienței mele se întunecă pentru un moment) e multă băutură de care părinții mei nu știu.

Dr. N: Asta te tulbură?

S.: (încercând să respingă un val nou de senzații; își trece o mână prin păr și revine) Oh...băutura face întotdeauna parte din aceste treburi... te face mai vesel și mai lipsit de griji. Și cu beau... Rick și câțiva prieteni au băut pe furiș.

Dr. N: Mergi mai departe acum spre următoarea întâmplare importantă din acea seară și explică-mi ce se petrece.

S.: (expresia clienței mele se schimbă, vocea e ezitantă) Rick și cu mine dansăm... mă ține strâns... suntem înfierbântați... Îmi șoptește la ureche să plecăm puțin de la petrecere ca să fim singuri.

Dr. N: Și cum te simți?

S.: Emoționată... dar parcă ceva mă reține...dar trec peste asta, vreau și eu. Presupun că este dezaprobarea părinților

mei... Și totuși parcă ar mai fi ceva. Dar mă scutur și rămân la exaltarea mea de moment.

Dr. N: Rămâi la sentimentul ăsta. Ce se întâmplă apoi?

S.: Plecăm printr-o ușă laterală ca să nu fim văzuți și ne ducem la mașina lui Rick. Este o mașină roșie, nouă, decapotabilă, superbă. E o noapte minunată, capota mașinii este lăsată.

Dr. N: Apoi ce faceți?

S.: Ne urcăm în mașină, Rick îmi scoate agrafele din păr. Mă sărută cu putere. Vrea apoi să facă pe grozavul și ieșim pe șosea, facem o tură.

Dr. N: Poți descrie locul unde era drumul și în ce direcție ați luat-o?

S.: (devine foarte nervoasă) Mergem în jos, spre sud, spre coasta Pacificului, ieșim din San Francisco.

Dr. N: Cum e plimbarea pentru tine, Sam?

S.: (pentru un moment, subiectul pare a nu mai avea nici o premoniție) Simt că trăiesc. E o noapte caldă și vântul îmi aruncă șuvițele de păr în față. Rick își ține o mână după gâtul meu. Mă strânge și îmi spune că sunt cea mai frumoasă fată din lume. Știm că ne iubim.

Dr. N: (am observat că acum mâinile subiectului meu încep să tremure și corpul îi devine mai rigid; o iau de mână, pentru că bănuiesc ce urmează) Acum, Samantha, vreau să înțelegi că, pe măsură ce vei continua să vorbești cu mine, voi fi cu tine la fiecare pas pe care-l faci și voi putea să te conduc repede prin orice ți s-ar întâmpla. Știi asta, da?

S.: (stins) Da...

Dr. N: Du-te la momentul când lucrurile încep să se schimbe în călătoria cu Rick și descrie ce s-a întâmplat.

S.: (întreg trupul începe să îi tremure) Rick a băut prea mult și drumul devine din ce în ce mai șerpuitor. Curbele sunt din ce în ce mai strânse și Rick n-are decât o mână pe volan. Ne apropiem de o parte în pantă... aproape de ocean... e o stâncă acolo... mașina iese de pe șosea, (acum strigă) RICK, MAI ÎNCET!

Dr. N: Încetinește?

S.: (strigă) O, DOAMNE, NU! NU ÎNCETINEȘTE! RÂDE ȘI SE UITĂ LA MINE ÎN LOC SĂ SE UITE LA DRUM.

Dr. N: Acum repede, Sam... continuă.

S.: (cu un hohot) Nu luăm curba următoare... mașina e în aer... cădem în ocean... mor... apa... atât de rece... nu pot respira... Oh, Rick, Rick...

Ne oprim și încep o desensibilizare rapidă a acestei amintiri traumatiche, scoțând sufletul Samantha din trupul ei fizic. Îi reamintesc că a trecut de mai multe ori prin moartea fizică înainte și că totul va fi în ordine. Samantha îmi explică că a ezitat să meargă, pentru că tânăra ei viață de-abia începuse. Nu a vrut să-I părăsească pe Rick, dar senzația de tragere afară din ocean era „prea insistentă”.

Când mi-am început cercetările asupra sufletului, am presupus că, atunci când două persoane ca Samantha și Rick au murit împreună, vor intra, de asemenea, împreună în lumea spiritelor. Am aflat că acest lucru nu era adevărat în scenele care implicau moartea, cu o singură excepție. Copiii mici care sunt omorâți împreună cu cei care-i iubesc se ridică împreună cu acele persoane. Voi dezvolta această temă în capitolul 9, la secțiunea despre sufletele tinerilor. Chiar sufletele pereche primare ucise în același moment se înalță în mod normal pe rute separate, fiecare pe propria linie vibrațională. Am simțit că pierderea acestei tovarășii era puțin cam tristă până când mi-a devenit clar că sufletele sunt întâmpinate de ghizii și de prietenii lor din lumea spiritelor la momentul și locul oportun. Fiecare suflet are nevoie de propriul ritm de ascensiune, ceea ce include opririle de orientare și de reîntinerire a energiei, chiar dacă se întorc în același grup de suflete. Așa a fost pentru Rick și Samantha.

Dr. N: Îl vezi pe undeva pe Rick?

S.: Nu, încerc să rezist acestei trageri care vrea să mă întoarcă și să mă îndrepte în sus. Vreau să continui să mă orientez spre ocean... să-l ajut pe Rick.

Dr. N: Până la urmă această forță te întoarce în direcția bună, scoțându-te din oceanul Pacific?

S.: (clienta este acum liniștită și resemnată, dar și îndurerată) Da, sunt acum departe, deasupra Pământului.

Dr. N: (o întrebare pe care o pun de obicei) Vrei să îți iei rămas bun de la părinții tăi înainte de a pleca mai departe?

S.: Oh, nu, nu chiar acum... mai târziu... acum nu vreau decât să plec.

Dr. N: Înțeleg. Spune-mi, Samantha, ce vezi acum?

S.: Gura unui tunel... deschizându-se și închizându-se... coordonându-și mișcările cu ale mele. Trec dincolo și mă simt mult mai ușoară. E atât de luminos. Cineva îmbrăcat într-o robă vine spre mine.

În timpul întrevederii cu Dale, am aflat că el era Rick și că amintirile lui se potriveau cu cele ale subiectului Maureen. În timp ce Samantha a mai trăit câteva secunde după prăbușire și s-a ridicat din ocean, sufletul lui Rick s-a eliberat din trup cât timp mașina era încă în aer. Când am relatat această poveste unui public din Dallas, o doamnă a bombănit tare: „Se vede că era un bărbat!”. I-am spus că atunci când mintea știe că nu mai este nici o șansă de supraviețuire a corpului, e posibil ca sufletele să părăsească trupul cu un moment înainte de moartea propriu-zisă. În felul acesta sufletul iese cu energia mai puțin avariata.

După ce s-au terminat ședințele cu Dale și Maureen, m-am întâlnit cu aceste suflete pereche, pentru o trecere în revistă a ceea ce am aflat. Maureen a explicat că de fiecare dată când conducea pe autostrada 1, la sud de San Francisco, devenea în mod inexplicabil nervoasă și i se făcea frică pe o anumită porțiune a drumului din lungul coastei. Acum știa de ce. Am sperat că deprogramarea scenei morții ei din 1923 va rezolva și problema coșmarurilor care îi tot reveneau. O lună mai târziu, Maureen mi-a scris și mi-a confirmat că nu mai avea acest coșmar.

Minunile sincronității au devenit evidente în acest caz, când Dale mi-a spus că unul dintre motivele pentru care a plecat din zona în care se născuse era acela că nu se simțea bine când conducea în jurul orașului San Francisco. Ai crede că timpul pe care îl petrecem în lumea spiritelor între două vieți ar trebui să elimine toate efectele reziduale din experiențele vieților noastre trecute. În majoritatea cazurilor așa se întâmplă, dar, după cum am mai menționat, există oameni care își duc amprente fizice și emoționale ale trupului dintr-o viață în următoarea. Acest lucru este adevărat mai ales dacă aceste

amprente se leagă de o anume lecție karmică din viața următoare.

De ce au fost separate în viețile lor de acum, timp de cincizeci de ani, aceste suflete pereche primare? Pentru a înțelege acest lucru, trebuie să pornim de la dinamica grupului lor matcă. Dale și Maureen vin dintr-un grup de suflete de nivel I. Aceste doisprezece suflete sunt, într-o măsură mai mare sau mai mică, luptători redutabili care-și asumă riscuri. Ghidul lor îi duce regulat în grupurile învecinate, astfel ca ei să poată vedea cum funcționează și alte grupuri, cu mai multă pace și armonie. Dale și Maureen mi-au spus că aceste vizite au fost interesante, dar mi-au mai precizat că sufletele liniștite erau „cam plictisitoare”. Bineînțeles că și în grupul lor sunt și suflete mai liniștite, dar Dale/Rick nu face parte dintre acestea. În viața lui actuală a fost în armată și a servit de trei ori în Vietnam.

„Nu mă așteptam să mă întorc”, mi-a spus „și ar fi fost foarte bine”. Pentru că îi place să trăiască la limita pericolului, a ieșit din armată după terminarea războiului. A fi un soldat pe timp de pace era prea plictisitor pentru el.

După accidentul de mașină din 1923, ghidul principal al grupului lor l-a luat pe Rick, care a petrecut mult mai mult timp cu chestionări, pentru a obține mai multe informații utile și cu orientare decât Samantha. Când s-a întors la grup, Rick era foarte îndurerat. Într-o scenă tandră, plină de mângâieri energetice intense, Rick i-a spus sufletului său pereche cât de mult regretă că i-a întrerupt viața atât de devreme. Nu era clar din ședința noastră cât de mult știau amândoi de posibilitatea unui accident înainte de petrecerea acestuia. Ei fuseseră amanți în numeroase alte vieți trecute, de multe ori cu certuri și scandal. Deși Dale și Maureen s-au încarnat amândoi concomitent și în același loc în această viață, ca și în cea din anii '20, nu le-a fost dat să se cunoască de tineri. Aceeași experiență senzorială și o energie emoțională identică din acest punct geografic erau doar o parte a condițiilor de a se întâlni, mult mai târziu în viețile lor actuale.

Aceste suflete pereche știau când au intrat în această viață că se vor regăsi abia după ce vor fi trecut mulți ani. Dale, mai ales, avea nevoie să simtă frustrarea anilor în care să tânjească după femeia potrivită. Astăzi el nu mai este un bărbat neglijent și iresponsabil. Samantha/Maureen avea și ea nevoie de

maturitatea de care nu dăduse dovadă în relația ei cu Rick din anii '20. Nici Dale, nici Maureen n-au luat viața de-a gata în această etapă a reunirii lor. Amândoi au suferit mult câtă vreme au fost despărțiți unul de celălalt. Când munca mea cu acest cuplu s-a terminat, amândoi au făcut în principal aceeași declarație. Maureen a spus: „Ne desăvârșim vindecarea printr-un respect clar față de sfințenia vieții și de importanța iertării. Acum că știm amândoi ce înseamnă să pierzi ceva, vom prețui timpul care ne-a mai rămas să-l petrecem împreună în viața aceasta”.

Înainte de a încheia această secțiune dedicată sufletelor pereche, aș mai adăuga faptul că multe urmează un curs pregătitor chiar înainte de următoarea lor încarnare. Este vorba de o repetiție cu costume alături de ghizii lor, o ultimă trecere în revistă a problemelor mai importante din următoarea viață. Un aspect al acestui curs pregătitor poate fi și acela că două suflete pereche pot pomi separat, trimițându-și apoi imagini vizuale unul altuia despre cum vor arăta în noile lor corpuri omenеști și în ce împrejurări se vor întâlni.

În *Călătoria Sufletelor* am scris un capitol în care am citat exemple de acest fel de pregătire pentru imbarcare. Sufletele pereche nu sunt întotdeauna împreună înainte de plecare. Apoi, în funcție și de karma implicată, câteodată un suflet știe mai multe decât celălalt despre viitoarea lor întâlnire și cum va arăta acea persoană. Iată un scurt exemplu - un suflet pereche vorbind despre întâlnirea cu viitoarea sa soție:

Mi s-a permis să o văd pe soția mea din viața viitoare în camera ecranelor. Era o instructoare de aerobică atrăgătoare, pe care urma să o întâlnesc într-o sală de gimnastică, l-am studiat atent corpul și trăsăturile feței, pentru că nu voiam să stric întâlnirea noastră, așa cum făcusem în viața anterioară. Mirosul corpului ei transpirat mi s-a întipărit în minte... gesturile... zâmbetul și mai ales ochii săi. În momentul în care am văzut-o în viața aceasta am simțit amândoi o atracție magnetică.

Legăturile dintre familiile spirituale și cele umane

De regulă, membrii aceluiași grup de suflete nu se întorc în încarnările lor următoare ca membri ai aceleiași familii umane genetice. Aceasta înseamnă că, în mod contrar credințelor indienilor americani, sufletul unui bunic nu va reveni, de obicei, în trupul nepotului său. Am subliniat rezistența pe care sufletele o opun reîncarnării genetice în capitolul 4, în secțiunea dedicată diviziunii sufletelor, cât și în capitolul 5, în cea referitoare la ADN. Faptul ca sufletele dornice de a învăța lecții noi să se mai întoarcă în corpuri care au aceeași ereditate, etnicitate, mediu înconjurător și, poate, același loc geografic ca și în viața lor anterioară este atât limitativ, cât și redundant pentru acestea. Încarnându-se în diferite familii de pe glob în fiecare dintre viețile lor, sufletele pot profita de marea diversitate de trupuri omenști. Tocmai această variație conferă profunzime încarnărilor noastre pe Pământ.

Există și cazuri mai speciale, în care ghizii noștri pot fi mai indulgenți cu acele suflete care au sentimente puternice față de o misiune karmică neterminată în cadrul unei anumite familii, manifestându-și dorința de a se întoarce în cadrul acesteia. Aceste suflete pot primi o a doua șansă în ceea ce privește un mare rău care li s-a făcut sau spre a corecta unul pe care l-au produs altui membru al acelei familii. Ele s-ar putea reîntoarce în respectiva familie ca vlăstare ale unei noi generații, dar încă în timpul vieții acelor persoane implicate în întâmplările karmice care stau în atenția lor. Vreau să accentuez faptul că incidența acestor reîncarnări genetice în scopuri karmice este rară. Pare mult mai probabil ca sufletul să vrea să revină într-o altă familie, legată într-un fel sau altul de cea din viața sa anterioară, spre a îndrepta o anumită greșeală. Totuși, o atare decizie ar fi una destul de neobișnuită, mai ales în acele cazuri în care sufletul a fost rănit direct, deoarece ar avea aerul unei răzbunări.

Deși sufletele nu se reîncarnează, de obicei, în aceeași familie creditară pe care au avut-o în viețile trecute, e mai mult ca sigur că membrii aceluiași grup de suflete își aleg noile familii, în așa fel încât să poată fi împreună. Reprezentanții grupului identic de suflete au tendința de a se asocia, în fiecare dintre viețile lor, prin legături de sânge și apropiere geografică. Ce fel de roluri își aleg? Sunt sigur că cititorii acestei lucrări pot trasa o schemă cu membrii cei mai importanți ai familiilor

lor, cu prieteni, iubiți, chiar simple cunoștințe, pentru a vedea care sunt cei mai probabili candidați ai propriei lor familii de suflete.

Figura 10: Genealogia Spirituală și Umană

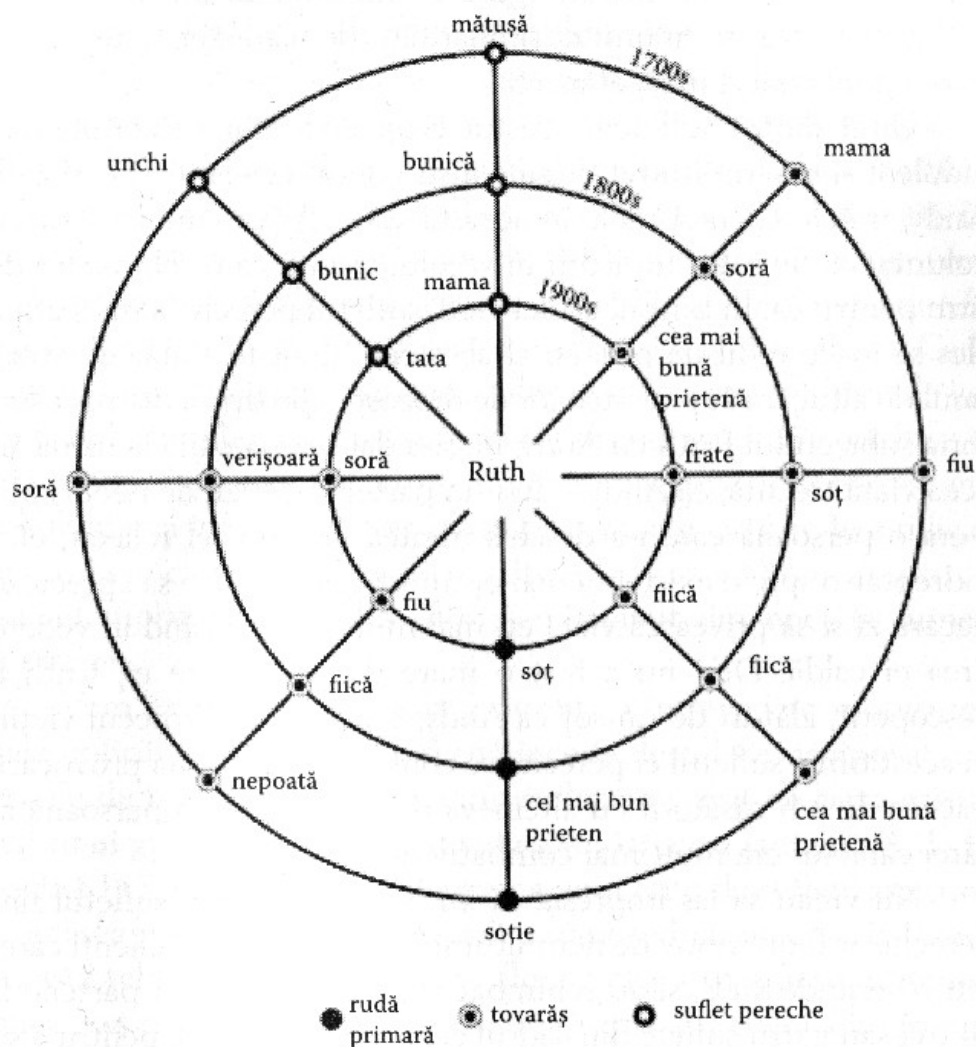

Figura 10. Această diagramă prezintă tovarășii și sufletele pereche primare care s-au încarnat de-a lungul vieților subiectului Ruth, în ultimele trei secole. Fiecare linie generatoare din exterior către mijloc reprezintă același suflet în corpuri diferite.

În capitolul 5, figura 7, am reprezentat culorile aurei unei familii de suflete în viața lor actuală. Figura 10 este o diagramă care arată cum s-au încarnat membrii unui grup de suflete în familii umane, pentru a rămâne în legătură, de-a lungul ultimelor trei secole. Subiectul central al acestei diagrame este Ruth. Vă rog să observați că, de la un secol la altul, ereditatea familiei este complet diferită, în ciuda armoniei genealogice din harta mea. Figura 10 reprezintă o versiune prescurtată a prietenilor spirituali ai subiectului Ruth, încarnați în trupuri umane. Această diagramă conține, pentru fiecare secol, șase suflete din propriul ei grup matcă și două dintr-un grup afiliat.

Ruth apare în centrul diagramei și fiecare dintre liniile care leagă centrul cercului de marginea acestuia reprezintă același suflet, asumându-și diferite roluri în familia clienței mele, Ruth, din secolul al XVIII-lea până în secolul al XX-lea. Putem observa că sufletul pereche primar al subiectului este soțul său în această viață. În viața ei anterioară, acest suflet i-a fost cel mai bun prieten, iar în viața de dinainte, soția sa, pe când Ruth, în secolul al XVIII-lea se încarnase în trupul unui bărbat. Sufletul pereche primar al ei are o aură colorată cu un galben protector, în vreme ce aceea a perechii sale este un amestec de nuanțe de alb și albastru, indicând claritate și dorința de a învăța. Aceste suflete pereche primare sunt alături unul de celălalt de vreo șapte mii de ani, de la prima lor viață împreună.

În afară de tovarășii de suflet din grupul de suflete al clienței Ruth, am mai reprezentat și două suflete afiliate dintr-un grup învecinat. Aceste suflete sunt în această viață tatăl și mama clienței mele. Rolurile pe care ei le-au jucat în secolul al XIX-lea au fost de bunică, respectiv bunic. În secolul al XVIII-lea, aceleași două suflete au fost mătușa și unchiul subiectului Ruth. Diagrama ei reprezintă cazul unui client tipic. Fiecare grup de suflete cunoaște propriile variații în ceea ce privește preferințele dintr-o anumită familie umană. Am avut o clientă, în aceeași săptămână în care am văzut-o pe Ruth, care era extrem de apropiată de mama ei. Sufletul mamei sale făcea parte din grupul de suflete al clienței mele și fusese sora acesteia în viața anterioară.

Bunicii au adesea o mare influență în primii noștri ani de viață, fiind cei mai indulgenți confidenți ai noștri. De multe ori am descoperit că un bunic favorit în această viață fusese într-o viață anterioară un frate ori o soră sau cel mai bun prieten. Dinamica socială a contactelor umane intime este atât de puternică, încât, în majoritatea cazurilor mele, atât rolurile pe care sufletele le joacă în viețile noastre, cât și cele pe care le punem în scenă în viețile lor sunt legate de lecțiile karmice ale unui grup. Când cineva apropiat nouă ne rănește, sau noi înșine rănim o persoană apropiată, cauzându-i prin aceasta sentimente de înstrăinare și de separare, acest lucru se întâmplă pentru că acești oameni din viața noastră s-au oferit voluntar să ne învețe o anumită lecție, învățând ei înșiși cu acest prilej. Aceste lecții pregătesc ambele părți pentru relațiile viitoare, după cum se va vedea din cazul 47.

Voi mai arăta că rolurile periferice, pe care le joacă în viețile noastre sute de suflete afiliate din grupurile alăturate, pot continua de-a lungul mai multor generații. Din cauza lipsei de spațiu, nu am înșirat în figura 10 toate aceste suflete care au făcut parte din viața anterioară a subiectului Ruth. Un exemplu al unui astfel de suflet afiliat important, care nu este inclus, este unul numit Zenda, care a fost profesoara favorită a ei în clasa a șasea. Am descoperit că în secolul trecut Zenda a fost vecină cu Ruth, cu care aceasta s-a ajutat mult. În secolul al XVIII-lea, Zenda avea o mică afacere, unde clienta mea era angajată. Diagrama din figura 10 este potrivită dacă vom lua în considerare toate relațiile existente între noi și persoanele care se intersectează cu drumul nostru.

Profilele psihologice ale sufletelor pereche primare, tovarășilor și ale sufletelor afiliate sunt foarte instructive atunci când pot fi detaliate într-o diagramă de tipul arborelui genealogic. Am descoperit că în viețile subiectului Ruth din fiecare dintre aceste trei ultime secole a existat un personaj principal, care aparținea unui grup de suflete afiliat. Nu am avut spațiu suficient în figura 10 nici măcar pentru acesta. Acest suflet, cunoscut sub numele de Ortier, și-a asumat rolurile unor persoane geloase, lipsite de sensibilitate și care îi manipulau pe ceilalți. Ea a fost trimisă ca să pună la încercare natura încrezătoare a clientei Ruth, pentru ca ea să învețe astfel să-și revină mai repede după ce a fost rănită și să facă

față suferinței într-un mod sănătos. Temperamentul acestei persoane putea implica și unele calități pozitive, dar latura sa negativă era una constantă. În actuala viață, Ortier este soacra sa. În viața anterioară, acest suflet a jucat rolul unui prieten apropiat care a trădat-o. Există însă anumite dovezi conform cărora ciclurile karmice care o implică pe Ortier în roluri importante ale vieții subiectului Ruth se vor sfârși în curând.

Ruth este o persoană caldă, pasionată și tandră. Sufletul ei pereche primar are, la rândul său, unele aspecte ale acestor calități, dar este în același timp și tenace, brutal de sincer și hotărât. Multe din sufletele reprezentate în figura 10 sunt mai degrabă rezervate și liniștite. Au și anumite similarități de caracter, cum ar fi perfecționismul și încăpățânarea.

Unul dintre sufletele acestui grup este mai neîngrijit, mai indolent și mai mulțumit de sine însuși decât celelalte. E vorba de Andy, fratele clienței mele în această viață. Acest suflet s-a oferit voluntar să fie soțul lui Ruth în secolul trecut, ca o schimbare de ritm pentru ea. În timpul acelei vieți, sufletul pereche a lui Ruth a ales să joace rolul de prieten al acesteia. Ei au fost atât de atrași unul de altul, încât povestea lor de dragoste aproape a distrus căsătoria subiectului Ruth cu Andy. Ea și-a dat scama până la urmă, în acea viață trecută, că Andy - deși un partener destul de neobișnuit - era o persoană care i-a deschis mintea. Într-un fel relaxat, el a îndreptat-o spre o existență mai optimistă, învățând-o să aprecieze fiecare zi și să privească viața cu mai mult umor, având în vedere firea ei caldă. Deși nu a fost o mare dragoste între ei, Ruth a descoperit, alături de un soț ca Andy, toleranța și farmecul vieții, în acest timp, sufletul ei pereche se confrunta cu o nouă provocare - aceea de a fi căsătorit cu altcineva decât cu Ruth, o persoană al cărei caracter era mult mai combativ decât al acesteia.

Nu vreau să las impresia că a nu fi căsătorit cu sufletul tău pereche ar fi un motiv de nemulțumire. Am avut chiar clienți care, într-o scrie de viați, și-au schimbat intenționat între ei partenerii cu trei sau patru suflete din cadrul cercului lor interior, pentru a se confrunta cu anumite provocări. Deși sufletele cuplului, Ruth-Andy, au încercat acest lucru pentru prima dată în secolul al XIX-lea, rezultatele au fost cu precădere pozitive.

Reunirea cu sufletele care ne-au rănit

Acum că avem o idee despre diferitele roluri pe care le pot juca în viața noastră diferite rude primare de suflet, vreau să pun în discuție un aspect specific al acestor asociații, ipostază care se dovedește a fi de mare interes pentru oameni. Sunt adesea întrebat ce sentimente ne pot încerca atunci când vedem în grupul nostru de suflete anumite persoane care ne-au rănit într-un fel sau altul în cursul vieții pe care tocmai am încheiat-o. Filosoful Heidegger a spus: „Nimeni altcineva nu poate iubi pentru tine sau simți durerea ta”. Această afirmație poate fi adevărată pe Pământ, dar nu și în lumea spiritelor. Sufletele sunt capabile să intre în mințile prietenilor lor și să simtă exact ceea ce trăiri au aceștia. Ei procedează astfel din empatie, din dorința de a înțelege și de a evalua comportamentul lor, de a înțelege ce i-a făcut să se dezbine în viața trecută.

În cazul 47, am ales un bărbat care a avut un început aspru în viața sa anterioară, cu un tată abuziv, tiranic, pe care nimic din ceea ce făcea el nu îl mulțumea. Pentru a simplifica, voi folosi numele pământene ale acestora - subiectul meu este Ray și tatăl său, Carl. Ray a fost un copil cu o copilărie tulbure, care a crescut lipsit de încredere în forțele proprii și care, în tot timpul vieții sale adulte, s-a străduit să depășească aceste sentimente negative. Ray și-a ascuns sensibilitatea în spatele unor ziduri protectoare, pe care le-a ridicat în jurul său ca să se izoleze de ceilalți. Acest caz vorbește despre ce s-a întâmplat când tatăl și fiul s-au întâlnit din nou, în lumea spiritelor.

Vom analiza ceea ce Ray a numit „o întrevedere motivațională critică” cu Carl. Prima scenă începe destul de nevinovat, cu urările de bun venit adresate unui suflet nou sosit de către membrii unui grup matcă. Ne poate ajuta întoarcerea la figura 3, unde am trasat diagrama unui grup de suflete așa cum ar apărea pe jumătatea superioară a unui cadran de ceas. Folosesc această tehnică a „ceasului” cu sufletele proaspăt ajunse în lumea spiritelor, pentru a putea determina poziția sufletelor din grupul matcă, pe măsură ce subiecții pe care îi hipnotizez le identifică.

Cazul 47

Dr. N: Când te apropii de aceste suflete, cum sunt aranjate în fața ta?

S.: Mmm... un fel de semicerc, eu fiind în mijloc.

Dr. N: Vreau să-ți imaginezi pozițiile lor ca și când ar fi așezate pe cadranul unui ceas. Tu ești în centru, în punctul de unde pornesc limbile ceasului. Persoana așezată chiar în fața ta trebuie, așadar, să fie la ora 12. Cea de la stânga la ora 9, iar cea de la dreapta la ora 3. Înțelegeți?

S.: Da, dar ghidul meu Ix-Ax este chiar acum în spatele meu.

Dr. N: E ceva obișnuit la prima reîntâlnire, Ray. Vom presupune că el este între orele 5 și 7. Acum, spune-mi din ce direcție a cadranului vine prima persoană să te salute?

S.: Din stânga mea, de la ora 9.

Notă: Prima persoană care ne iese în întâmpinare și ne salută după ce ne-am întors dintr-o viață este întotdeauna un suflet important pentru noi.

Dr. N: E bine. Sufletul ăsta îți apare ca fiind o femeie sau un bărbat, sau este un suflet fără gen?

S.: (cu tandrețe) Este soția mea, Marian.

Dr. N: Și ce face acum?

S.: Îmi cuprinde capul în mâinile ei... mă sărută ușor și apoi mă îmbrățișează.

Fiecare spirit are propriul stil de a saluta un nou venit. După Marian, vine bunica lui Ray, care îl înfășoară complet cu energia ei, cu dragoste, ca într-o mantie. Apoi vine spre el fiica lui, Ann. O parte din energia sa este încă pe Pământ, deoarece încarnarea ei actuală nu s-a încheiat încă. În ciuda masei sale reduse de energie, Ann îl strânge în brațe pe Ray cu o mișcare exuberantă, legănată, râzând de atitudinea lui nehotărâtă.

Pe măsură ce înaintam pe cadranul ceasului, am observat că subiectul meu devenea tot mai stânjenit. Am bănuț că un membru important al grupului nu se găsea încă în raza vederii lui Ray. Cu cât ne apropiam de sfârșitul cercului de suflete, cu atât atmosfera a început să se schimbe în momentul în care Ray

a întâmpinat ceea ce numesc „sindromul ghemuirii”, produs de un suflet care se ascunde după altul. Câteodată, acest act conține o anumită voioșie, ca un joc de-a v-ați ascunselea, dar nu era cazul de data aceasta.

Dr. N: Este cineva acolo?

S.: (răsucindu-se inconfortabil pe scaunul din biroul meu) Nu... văd o umbră în spatele mătușii Bess.

Dr. N: (după ce îl liniștesc pe subiectul meu) Ray, spune-mi exact ce se întâmplă mai departe.

S.: Văd o lumină fulgerătoare (recunoscând ceva) Oh... este tatăl meu, Carl. Se ascunde în spatele celorlalți. Vrea să fie ultimul. Mă evită. Este stânjenit de luminozitatea acestui moment... toate îmbrățișările astea, râsete, emoții. Tatăl meu nu simte nevoia să participe chiar acum la așa ceva, cu mine. (sumbru) Nici eu.

Notă: Puțin mai târziu, în aceeași ședință, fac tranziția spre sufletul care a fost încarnat în Carl.

Dr. N: Vreau ca acum să înaintezi la momentul în care ai vorbit cu Carl. Încearcă să-mi dai detalii despre cum s-a desfășurat conversația ta cu el.

S.: Ajungem repede la... criticarea a ceea ce s-a petrecut și de ce... vorbim despre atitudinile noastre, despre cum am judecat anumite situații. Marian și Ann sunt și ele acolo, Carl este încă îndurerat. Începe prin a spune: „Am fost prea sever cu tine, ca tată. Ceea ce plănuisem, știu, mi-a scăpat din mână. Viața asta... pur și simplu, mi-a scăpat de sub control...”

Dr. N: Ce înseamnă acesta recunoaștere pentru tine, Ray?

S.: (cu o senzație de revelație) Sufletul lui Carl nu este asemenea celui bărbat alcoolic, abuziv care a fost tatăl meu... ah, văd niște asemănări... dar bunătatea lui înăscută a fost redusă la tăcere. N-a putut să stăpânească obsesiile acestui corp.

Dr. N: Iartă-mă, Ray dar nu cumva încerci să-i găsești scuze pentru ceea ce a făcut? Vreau să spun că și Carl avea de învățat niște lecții, nu-i așa?

S.: Da, bine, s-a oferit să intre într-un trup înclinat spre ieșiri emoționale. În afară de faptul că, dinadins, făcea ca

lucrurile să meargă greu pentru mine, a vrut să vadă dacă își poate pondera mai bine acest trup înclinat spre violență. Viața anterioară a lui Carl a fost o viață de excese. De altfel, recunoaște că lucrurile n-au mers prea bine în această viață trecută a noastră. Carl n-a făcut ceea ce trebuia.

Dr. N: (forțând) Nu crezi totuși că sufletul lui Carl se scuză pentru ce ți-a făcut, invocând ca motiv corpul său?

S.: Nu, aici nu merge așa. Carl explică faptul că n-a reușit cu mine în multe rânduri și în multe feluri, dar a învățat din viață. Mă întreabă dacă am învățat și eu (pauză).

Dr. N: Continuă, te rog, despre acest lucru, Ray.

S.: (oftează adânc) Văd că nu mai e furios și mi se pare ciudat, pentru că nu sunt obișnuit cu el astfel, cu adevăratul lui sine... dar nu va dura prea mult să mă obișnuiesc.

Dr. N: Luând în considerare toate acestea, Ray, care sunt înclinațiile negative ale sufletului lui Carl, pe care le ia cu sine în încarnările sale?

S.: Știe că are dorința de a controla întâmplările și oamenii din jurul lui. Viața lui anterioară, cea în care mi-a fost tată, i-a alimentat aceste tendințe. Amândoi avem probleme în viață cu natura noastră combativă. De aceea lucrăm atât de bine cu Ann și cu Marian. Ele par să împrăstie frustrările vieții mult mai ușor decât o facem noi.

Dr. N: Să ne întoarcem la împrejurările care te-au făcut să simți nevoia de a fi controlat de un tată atât de sever, care trebuia să facă lucrurile dinadins dificile pentru tine. Chiar dacă nu a depășit măsura în îndeplinirea sarcinii sale, tot nu înțeleg de ce te-ai oferit să-i fii fiu.

S.: (râde) Ar trebui să îl cunoști pe ghidul nostru, Ix-Ax. El mai degrabă se folosește de umor decât să fie prea moralist. Nu ne forțează într-un mod autoritar, pentru că nici eu, nici Carl nu reacționăm prea bine la așa ceva. Ix-Ax ne îmboldește, lăsându-ne să credem că toate ideile pe care le avem vin din propriile percepții, (pauză) Ix-Ax mă lasă să cred că mă descurc și apoi îmi răsucesce conștiința. Nu e un regizor, e un antrenor.

Dr. N: Îmi pare bine să aud asta despre Ix-Ax, dar cum se leagă toate astea de tine și de Carl și de viața voastră trecută, în care ați avut o relație atât de precară?

S.: (cu răbdare) În viața anterioară vieții mele cu Carl, am fost un orfan care avea niște năravuri urâte. Mi-am pierdut

adevărata mea identitate în acel trup. A fost ca un apel de trezire.

Dr. N: În ce fel?

S.: Ca puști, n-aveam pe nimeni care să mă îndrume. Mama mea murise. Dacă rămâi orfan când ești atât de mic, ori ajungi cineva, ori te distrugi. Problema a fost... că atunci când am devenit mai puternic și mai încrezător în mine, nu prea îmi păsa de ceilalți. Îmi făurisem o viață în care primeam, dar dădeam înapoi prea puțin. Aveam senzația că oamenii îmi sunt datori.

Dr. N: Ascultă, Ray, de ce trebuie să mergi de la o extremă la alta? Nu era mai bine ca în viața ta cu Carl să fi avut un tată iubitor, spre a-ți compensa viața anterioară de orfan?

S.: (ridicând din umeri) Prea ușor. După viața mea de orfan, Ix-Ax m-a întrebat: „Cred că ești gata acum pentru o viață în care să fii răsfățat de părinți indulgenți, nu-i așa?”. I-am răspuns: „Ia ascultă, asta nu sună rău deloc”. Apoi el a adăugat: „Să aranjăm pentru tine să fii unicul copil al unor părinți bogați?”. Ne-am distrat puțin cu acest scenariu, Carl aducând în discuție niște glume despre cum voi dori mulți bani de la tatăl meu cel bogat, ca să pariez la cursele de cai. Ii plac caii.

Dr. N: Și-atunci, cum ați ajuns, tu și Carl, la hotărârea de a avea o viață chinuitoare împreună?

S.: Ix-Ax ne cunoaște foarte bine. Nu-mi place deloc să abordez viața ușor. I-am cerut, până la urmă, să ne repartizeze împreună într-un mediu dificil.

Dr. N: Lucrurile au mers din rău în mai rău pentru tine. de la însingurare la înstrăinare, în ultimele tale două vieți, nu crezi? Mă întreb dacă tu și Carl ați învățat ceva din relația precară pe care ați avut-o ca tată și fiu.

S.: (pauză, frecându-și mâinile, adâncit în gânduri) Da și nu. Este adevărat că am lăsat ca înstrăinarea să-mi servească drept scuză pentru lipsa unui progres real în aceste două vieți, dar cel puțin în a doua viață am avut un tată care n-a plecat. A fost mai bine cu un Carl abuziv decât cu abandonul total din viața anterioară, când am fost orfan.

Dr. N: Nu prea e o aprobare. Tot sufletul lui Carl a fost tatăl tău și în viața ta de orfan?

S.: Nu.

Dr. N: Care a fost lecția ta principală în aceste două vieți?

S.: Să îmi păstrez identitatea, indiferent de greutate. Asta mă va face un suflet mai puternic.

Dr. N: Sunt sigur că așa va fi, Ray. Nu crezi totuși că, din când în când, ar trebui să o iei mai încet, acceptând și vieți mai ușoare, măcar și pentru o schimbare de ritm? Ar fi chiar așa de rău să îți tragi răsuflarea și să îți construiești o temelie mai solidă, pentru ca trupurile tale viitoare să-și păstreze identitatea?

S.: (vădit nemulțumit de această sugestie) Nu! Ți-am spus că o pot face și Ix-Ax o știe și el. Puterea mea constă în perseverența de a lupta cu greutățile. Viața mea avându-l tată pe Carl a fost testul că mi-am revenit din viața anterioară de orfan, test pe care l-am trecut, (cu glas puternic) Am învățat multe pentru viața următoare, și îi repet și lui Carl, ca să îl fac să se simtă mai bine.

Dr. N: Cum rezolvați toate acestea în lumea spiritelor?

S.: (cu un ton mai contemplativ) Când suntem singuri, ne place să ne schimbăm energia gândurilor și ale amintirilor din viața pe care am trăit-o împreună.

Dr. N: E vorba de acel schimb mental și complet de care am mai auzit?

S.: Da, fiecare particulă a identității mele ca fiu al lui Carl în acea viață i se transferă în timp ce el își proiectează asupra mea toate amintirile ca tată al meu. Este foarte subiectiv... Și e bine. În grupul meu, noi numim asta trecerea de la unul la celălalt a cupei durerilor.

Dr. N: Și toate perspectivele sunt complet cinstite?

S.: Nu încap înșelătorie aici.

Dr. N: Durează mult schimbul?

S.: Nu, transferul este scurt, dar complet. După aceea, cunoaștem toate încercările, greutățile, durerile și furiile... impulsurile... din perspectiva celuilalt, pentru că, de fapt, este ca și cum ai fi în vechile lor trupuri. Devenim cealaltă persoană.

Dr. N: Aduce iertare acest schimb mental?

S.: Este mult mai mult decât asta. Este un amestec, greu de descris, a două minți. Putem experimenta ce împrejurări l-au condus pe celălalt să facă anumite alegeri. Simt lipsa de împlinire a lui Carl, și el pe a mea. O dată schimbul făcut, el pătrunde atât de adânc, încât iertarea celuilalt nu mai este necesară. Te ierți pe tine însuși și apoi ne vindecăm unul pe

celălalt. Înțelegerea este absolută. Vom încerca din nou, într-o altă viață, până când vom reuși.

După ultimele lor vieți trăite împreună, Ray și Carl se simt puțin stingheriți la început, în lumea spiritelor, dar apoi se relaxează și sunt din nou fericiți în grupul lor de suflete. Aceasta nu înseamnă că purtarea lui Carl a fost repede iertată în lumea spiritelor. În timp ce viața sa a fost revăzută și evaluată, înainte de a-l vedea pe Ray, Carl era extrem de conștient de durerea și răul pe care i le pricinuisese acestuia. În acest caz acționează două forțe. Prima este subversiunea potențială a deplinătății caracterului sufletului, exercitată de atributele biofizice ale trupului său gazdă și de efectele specifice ale mediului. Al doilea factor implică rolul care a fost atribuit fiecăruia dintre ei, în contextul cauzalității karmice.

Fiecare viață este o bucată de pânză și toate laolaltă ne alcătuiesc întreaga tapiserie a existenței. Dacă un membru al familiei sau un prieten este aspru și intransigent cu noi, sau dimpotrivă, dă dovadă de slăbiciune și de neimplicare emoțională față de noi în viață, vedem numai o porțiune exterioară a întregului caracter al acelui suflet. Toate rolurile ce sunt atribuite în viață au un scop. Dacă ai crescut cu un părinte foarte dificil, așa cum a pățit Ray cu Carl, pune-ți această întrebare: Ce-am învățat din această situație? Aș mai fi câștigat aceeași înțelepciune dacă acea persoană n-ar fi făcut parte din viața mea?

Ray a avut greutățile lui în viața actuală, cu dependența de droguri și medicamente, plus cu o purtare obsesivă. Și totuși, la patruzeci și cinci de ani, își adună resursele interioare și face ca lucrurile să se schimbe total. Din ceea ce mi-a spus Ray, faptul că a luat contact cu adevărata identitate a sufletului său, în timpul întrevederii noastre, i-a fost de mare folos. Sufletul lui Carl este acum fratele mai mare al clientului meu; ei doi nu s-au avut prea bine când erau mai mici. Multe dintre aceleași modele relaționale din trecut se desfășoară între cei doi frați și azi. Chiar și așa, aceste două suflete au fost mult mai legate unul de celălalt în calitate de frați, decât ca tată și fiu.

Datorită faptului că nu și-a transpus amintirile neplăcute în această viață, sufletul lui Ray trăiește într-un trup mai sănătos din punct de vedere mental. În acest timp, sufletul subiectului

Ann, un personaj principal, este mama lui Ray. Ea îi aduce în viața actuală dimensiunea unei generații diferite. Gershen Kaufman a scris că „a te rușina este un fel de a-ți ucide sufletul”. Una dintre problemele cu care se confruntă Ray este tocmai aceasta - rușinea. Jena ne paralizează mințile, deoarece induce sentimente de neacceptare, de inutilitate și de lipsă a valorii proprii. Poate fi atât de copleșitoare, încât să împiedice orice progres al sufletului. Cu toate acestea, Ray este un suflet neobișnuit de hotărât care, după cum am văzut, nu va renunța la aceste vieți dificile pentru puțină odihnă. Cu fiecare viață grea devine mai puternic.

Cazul 47 ilustrează că există suflete care cer mereu tipuri de trupuri menite să le pună la încercare slăbiciunea de caracter. Atât Ray, cât și Carl, sunt suflete ce devin repede dependente de trupurile lor. De ce continuă totuși să ceară astfel de corpuri? O fac pentru a exersa. Orice comportare obsesivă care schimbă dispoziția sufletească este o împrejurare dificilă și Ray are hotărârea să învingă acest lucru înainte de a merge mai departe. Știu că acest suflet face progrese. După două căsătorii nereușite, Ray mi-a spus că a întâlnit femeia visurilor lui, dar că trebuia să se elibereze de droguri și de alcool ca s-o aprecieze. Am descoperit că cea care va fi soția lui este sufletul subiectului Marian.

Un ultim cuvânt despre sindromul „ghemuirii”, prin care un suflet care se întoarce e posibil să nu vadă de la început clar un membru al grupului. Când acest lucru i se întâmplă cuiva care se află în biroul meu, e posibil ca sufletul care se ascunde de conștiința unui client să aibă un puternic impact în viitor asupra acestuia. Îmi amintesc de o tânără văduvă care a venit să mă vadă pe când purta încă doliu după moartea soțului său. I-am revăzut împreună pe toți membrii grupului ei de suflete, printre care se afla și sufletul soțului ei mort. El a îmbrățișat-o, într-o scenă emoționantă, sfătuind-o să fie tare, că lucrurile se vor îndrepta. Apoi, ea a spus: „Ah, mai e ceva. O figură întunecată, ascunzându-se în spatele celorlalți. Oh... este sufletul viitorului meu soț. Sunt sigură... dar încă nu ne-am întâlnit în viața aceasta. Nu trebuie să știu de pe acum cine anume este, pentru că ar dispărea spontaneitatea întâlnirii noastre.”

Interacțiunea dintre grupurile de suflete

Am menționat că aproape toate grupurile de suflete mai tinere rămân în zonele lor de studiu. La nivelurile I și II în special, spațiile care le sunt desemnate sunt sacrosancte, având limite autoimpuse între clase. Baza acestor convenții este faptul că toate sufletele respectă intimitatea muncii care se desfășoară în alte zone de studiu. Clasele spirituale nu sunt ca acelea de pe Pământ, unde avem nevoie de scutiri pentru absențe. Sufletele au libertatea de a refuza oricând să studieze alături de colegii lor. Dacă un suflet vrea să fie singur sau să studieze în particular un anumit domeniu pe care îl consideră benefic, are libertatea de a face acest lucru, atât timp cât această activitate nu influențează lucrul unui alt grup.

Cred că sufletele nu sunt forțate să studieze, unele dintre ele luându-și chiar lungi perioade de odihnă. Chiar așa fiind, majoritatea sufletelor cu care vorbesc se simt lăsate deoparte dacă nu sunt implicate în vreun proiect alături de colegii lor. Ceea ce le determină să își dorească să se implice este plăcerea de a stăpâni diverse abilități. Astfel, majoritatea sufletelor nu doresc să fie implicate în proiectele aflate deja în curs în alte grupuri. Cred că niciodată două grupuri învecinate nu se află exact la același nivel în toate disciplinele de studiu. Așa că, indiferent de nivelul de dezvoltare la care ne aflăm, nu este ușor să vizităm o altă clasă și să învățăm ceva dintr-o lecție în desfășurare.

Vizitele între membrii grupurilor de suflete sunt selective, fiind destinate unor motive precise. De vreme ce aceste întreveneri se fac la invitațiile ghizilor profesori, întâlnirile în speță reprezintă în lumea spiritelor mai degrabă excepția decât regula. Există grupuri care se asociază cu cei care stau un timp acolo, în timp ce altele par să nu vadă deloc suflete din alte grupuri, decât când sunt departe de zonele lor de studiu. Când sufletele ajung aproape de sfârșitul nivelului II de pregătire, încep să depună eforturi susținute. Subiecții mei vorbesc cel mai des despre oportunitatea vizitării altor grupuri matcă tocmai atunci când se află în acest moment al instruirii lor. Clientul din următorul meu caz vorbește despre una dintre aceste vizite.

Cazul 48

Dr. N: De ce ai vrut să vizitezi grupul alăturat?

S.: Provin dintr-un grup mai puțin serios decât multe altele îmi place să vizitez acest grup matcă, pentru că ei sunt ceva mai înaintați decât cei din grupul meu. Cei mai mulți dintre ei sunt aproape gata să acceadă la studiul independent și, de asemenea, par foarte hotărâți. Le spun câteva glume despre grupul meu, ca să îi mai destind, iar ei îmi dau idei practice.

Dr. N: Îi vizitezi des?

S.: Nu, cu toții știm cât de ocupat e fiecare și respect asta. Nu îmi place să îi întrerup prea mult.

Dr. N: Povestește-mi despre ultima ta vizită și ce ți s-a întâmplat atunci.

S.: (pauză) Erau în mijlocul unei discuții aprinse. Unul dintre membrii lor, Orick, vorbea despre o secvență dintr-un vis pe care îl avusese în timpul unei încarnări recente. Orick s-a gândit că le-ar plăcea să afle despre acest incident.

Dr. N: E vorba de un eveniment implicând un vis al lui Orick din ultima încarnare a acestuia?

S.: Exact. Cineva din grupul lui, care nu era încarnat, îi trimisese lui Orick informația cât timp era adormit și mintea lui omenească nu a interpretat-o cum trebuie.

Dr. N: A fost greșeala celui care a trimis acel vis sau a lui Orick?

S.: Trebuie să înțelegi că grupul pe care îl vizitez este profesionist cu lucrurile acestea. Nu le plac greșelile. Este un grup foarte serios.

Dr. N: Continuă, te rog. Ce ai aflat din cele povestite de Orick despre visul lui?

S.: A doua zi dimineată, după acest vis, Orick a spus că s-a cufundat într-o meditație adâncă, pentru a încerca să-și clarifice mesajul pe care îl primise în timpul nopții. Bănuiesc că era prea tulburat în mintea lui umană, ca să înțeleagă prea mult. Orick l-a dojenit puțin pe prietenul lui - acela care îi trimisese mesajul - în sensul că ar trebui să se mai perfecționeze în ceea ce privește trimiterea de mesaje prin intermediul viselor.

Dr. N: Ce i-a zis lui Orick cel care i-a trimis visul?

S.: A spus cu dezinvoltură: „Nu, tu ai tradus într-un fel imperfect informația trimisă de mine și apoi ai acționat greșit, pe baza propriei dezinformări”.

Dr. N: Și ce a dedus grupul pe care îl vizitai în urma acestei discuții dintre Orick și prietenul lui?

S.: Cred că au ajuns cu toții la concluzia că, deși două suflete sunt foarte apropiate, aspectele imperfecte care țin de capacitatea de recepție a creierului uman pot compromite orice transmisie. Lucrul cel mai sigur pe care îl poate face un suflet din lumea spiritelor e să trimită mesajul de mai multe ori și să nu se bazeze pe un singur mediu de transmisie, cum ar fi starea de visare. Deci, mesajele trebuie să fie scurte și foarte clare.

Dr. N: Așadar, a fost o vizită productivă pentru tine? Ai învățat ceva?

S.: Întotdeauna aflu câte ceva. De cele mai multe ori, când sunt în acest grup, tac și ascult. Discuția despre transmiterea mesajelor spirituale mi-a fost folositoare și tot ce am învățat am dus cu mine la grupul meu de studiu.

Acele grupuri care nu se simt prea confortabil cu vizitatorii obișnuiți pot să întâmpine cu totul altfel un specialist avansat sau un suflet de profil înalt care este unic pentru experiența lor. Am prezentat exemplul unei astfel de vizite în capitolul 5, prin intermediul culorilor vizitatorilor. Și totuși, chiar și grupurile de tip clan par să se bucure de compania altora în afara ariilor lor de studiu. Am trecut deja în revistă zonele în care multe grupuri primare se întâlnesc și discută. Pentru multe suflete, această practică este considerată recreație.

Deoarece multe suflete devin neliniștite uneori în ceea ce privește munca lor, sufletele instructori aranjează adesea unele adunări în centrele comunității menite audierii unor invitați. Conferențiarilor invitați oferă sufletelor o pauză din a-i audia numai pe profesorii lor, lucru care permite grupului de suflete câștigarea unor noi perspective față de anumite subiecte de interes general. Aceste mesaje se pot referi la cum să îi apreciem pe ceilalți, la beneficiul pe care ni-l aduc faptele bune, la loialitate, integritate și la modalitățile de a fi generoși cu talentele pe care le avem. Știu că exprimarea tuturor acestor sentimente morale nu prea seamănă cu o recreație, dar vorbitorii își condimentează adesea discursurile cu anecdote și cu multe alegorii prin care fac paralele cu experiențele lor pământești. Există totodată și niște conversații subtile purtate de maestrul unui anumit domeniu și membrii unei audiențe for-

mate din suflete, pe care clienții mei nu mi le pot traduce. Citez în cele ce urmează o declarație referitoare la farmecul unei astfel de adunări:

Instruirea noastră este ajutată și de anumiți conferențieri invitați. Ei sunt diferiți în ceea ce privește înfățișarea și caracterul ghidului meu personal și asta e bine. Printre ei e și o femeie pe nume Shalakin, pe care o ador. Ea vine câteodată în centrul nostru și am grijă să nu ratez niciodată ocazia de a o vedea. Abilitatea ei constă în capacitatea de a atinge miezul oricărei probleme care i se ridică. Femeia poate lua o problemă complexă și în scurt timp să mi-o explice atât de clar și de cuprinzător, încât știu că a doua oară când voi fi confruntat cu acea întâmplare în viață mă voi descurca mult mai bine. Shalakin ne spune să îi ascultăm pe oamenii de pe Pământ care nu ne plac în mod deosebit, pentru că putem învăța câte ceva de la oricine.

Activități de recreere în lumea spiritelor

Timpul liber

Această secțiune este dedicată tuturor acelor care se tem că viața de dintre vieți implică numai muncă și nici un fel de distracție. Sintagma R&R (odihnă și distracție, ***rest and recreation*** în limba engleză) este chiar potrivită în lumea spiritelor și am ascultat afirmațiile a sute de clienți despre ceea ce fac ei în afara locurilor în care se pregătesc. După moartea fizică, spiritul nostru continuă să păstreze toate amintirile esențiale din viața pământească. Senzația de a gusta mâncarea și băutura, de a atinge trupurile umane, mirosul, imaginile și sunetele plimbărilor prin pustietate, escaladatul munților și băile în mările de pe Pământ rămân alături de suflet. Memoria eternă își poate aminti de mișcările motrice și de plăcerile senzoriale ale trupului omenesc, cât și de toate sentimentele generate de acestea. Astfel, este normal ca sufletele să dorească să păstreze aceste amintiri terestre, prin recrearea în lumea spiritelor a trupurilor lor de dinainte. La urma urmei, aici (în lumea spiritelor) începe proiectarea conceptuală și se desăvârșesc modelele finale ale energiei organismelor fizice.

În această secțiune, voi discuta și despre călătoriile făcute de către suflete pe Pământ, în timpul vieții de dintre vieți, privite ca o parte a R & R (odihnei și distracției, **rest and recreation**). În capitolul 8 voi vorbi despre sufletele care călătoresc în alte lumi decât Pământul. Aceste excursii ale sufletelor pot fi interpretate și ca „vacanțe de lucru”, menite explorărilor și studiului, sau pot fi dedicate în exclusivitate petrecerii timpului liber. În cadrul acestor voiaj e în universuri fizice și imaginare, timpul pentru studiu, cât și timpul liber sunt alocate într-un mod flexibil, în funcție de scopul principal al călătoriei și de dispoziția în care se găsește sufletul. De vreme ce am dedicat acesta secțiune activităților de recreere ale sufletelor, cazurile mele referitoare la călătoriile pe Pământ, ca și la alte activități din lumea spiritelor, vor fi privite din punctul de vedere al divertismentului sufletelor.

Pauzele pentru repaos

Subiecții mei fac o diferență între pauzele scurte din timpul studiului și cele care implică o perioadă mai mare de timp menită recreerii. În cele ce urmează, redau cele ce mi-au fost relatate de un client de sex masculin, ca pe un exemplu tipic al pauzelor din timpul studiului:

În grupa mea suntem zece persoane și în timpul acestor pauze scurte ne despărțim. Îmi place să hoinăresc, departe de gardul nostru. Mă pot duce pe culoar sau afară, în aer liber, unde stau de vorbă oameni din multe alte grupuri. Ce îmi place la aceste pauze obișnuite menite odihnei este spontaneitatea. Putem întâlni cu ușurință pe cineva cu care, cândva, într-o viață viitoare, ne-ar plăcea să avem o relație. Nu e vorba numai de faptul că discutăm în aceste pauze, mai interesant este că avem posibilitatea de a întâlni și de a cunoaște alte feluri de suflete. Bineînțeles că există întotdeauna și plăcerea de a te lovi de câte ceva pe care l-ai cunoscut într-o viață anterioară și pe care nu l-ai mai văzut de mult timp, prilej cu care mai schimbăm câte o impresie.

O altă clientă, vorbindu-mi despre pauzele din timpul studiului petrecute alături de membrii grupului ei (care preferă să se încarneze în trupuri femeiești), mi-a spus următoarele:

Mergem într-un loc înconjurat de o grădină luxuriantă. Aici este o piscină frumoasă, plină cu energie lichidă vibrațională, ce are calități regenerative. Nu este adâncă, așa încât mai curând putem să ne bălăcim decât să înotăm. Plutim de jur împrejur asemenea nimfelor din ape și ne spunem unele altora povești distractive despre viețile noastre.

În acele grupuri în care sufletele nu sunt încă în totalitate androgine, am auzit despre anumite activități de recreere orientate în funcție de genul căruia îi aparțin sufletele respective. Acest lucru nu mă surprinde. Așa cum am arătat mai înainte, sufletele mai tinere înclină spre un gen sau altul când se încarnează pe Pământ. Un subiect mi-a zis: „în timpul picnicului pe care l-am organizat în pauză, eu și prietenele mele am cochetat cu niște suflete masculine din alte grupuri apropiate. I-am amenințat că vom deveni soțiile lor în următoarea viață dacă nu se poartă frumos.”

Singurătatea și liniștea ca R&R (odihnă și distracție)

Din cauză că activitățile din grupurile de suflete sunt solici-tante, există suflete care preferă să-și petreacă timpul liber în singurătate. Cu toții cunoaștem persoane care preferă să fie singure decât în societate. Mulți dintre noi suntem atât de ocupați cu rolurile agitate pe care le jucăm în viață, încât ne este greu să vedem cine suntem cu adevărat. În cazul 22 din capitolul 4, fac referire la sufletele singuratice care necesită o lungă perioadă de adaptare în singurătate, în special după ce au dus o viață grea. Aceste suflete nu sunt, de obicei, ființe orientate spre monahism, care au nevoie de perioade regulate de singurătate de-a lungul existenței lor. Cu siguranță, multe suflete reîntineresc datorită singurătății. Totuși, am întâlnit anumite suflete ce par să aibă nevoie în mod regulat de perioade de izolare, pe parcursul instruirii lor. pe multe dintre acestea le consider suflete ascetice. Cred că atracția resimțită de aceste suflete pentru perioadele de liniște reprezintă o

formă de contemplație mentală asemănătoare aceleia din mănăstirile de pe Pământ, în cadrul cărora ne concentrăm asupra unor principii spirituale. Un client a făcut următoarea declarație:

Colegii din grupul meu îmi spun Țesătorul-de-cununi. Îmi place să fiu singur, pentru a mă putea cerceta și înțelege pe mine însumi, în acest timp îmi creez benzi circulare de energie pe care le împletesc ca pe o tapiserie a vieților mele și a altor șase prieteni apropiați. Etalez diversitatea experiențelor vieților noastre împletind diferite materiale - atribute ale energiei - ceea ce reprezintă ornamentele oamenilor și ale evenimentelor. Pentru a putea face acest lucru în mod adecvat, îmi trebuie o concentrare maximă.

Subiecții mei spun că dorința de singurătate în lumea spiritelor vine dintr-o nevoie intensă de a trăi în cadrul comuniunii sacre a gândurilor pure, de a încerca să atingă Sursa din care ei înșiși au provenit. Mulți afirmă că au unele momente de profund succes, dar acest lucru presupune o muncă intensă. Am descoperit că unele dintre aceste suflete ascetice întâmpină dificultăți în ceea ce privește participarea la activitățile colective și că evită perioadele de recreere, pentru că preferă contemplația. În ciuda detașării lor din timpul pregătirii, aceste suflete au capacitatea de a-și aduce importante contribuții în domeniile de activitate.

Călătoria pe Pământ în scopuri de odihnă și distracție

Există suflete care coboară pe Pământ între vieți ca ființe invizibile, astfel încât pot reexperimenta mediile fizice din trecut. Singura problemă pe care o ridică această călătorie este că aceste suflete trebuie să se întoarcă la timpul cronologic, ceea ce înseamnă că vor fi derutate de schimbările petrecute față de ultima oară când au mai fost aici. În capitolul 3, sufletul din cazul 17 descria că s-a întors pe Pământ într-o excursie, întâlnind cu acest prilej alte suflete dezîncarnate, dintre care unele erau dislocate. Acest factor, împreună cu dorința de a nu altera amintirile vechi și originale, poate determina sufletele să nu revină pe Pământ între vieți. Există suflete care consideră că

aceste călătorii nostalgice sunt nesatisfăcătoare și chiar frustrante, având în vedere că presupun întoarcerea într-un mediu fizic în lipsa unui trup. Această situație nu se aplică sufletelor care se întorc pentru a alina și a ajuta ființe iubite, nefiind motivate de dorințe de recreație.

Din câte am observat, există unele schimbări care par să aibă cel mai mare impact asupra sufletului aflat în vacanță. Multe nu se vor întoarce pe Pământ între vieți pentru a se recrea, din cauza modernizării de zi cu zi a comunității căreia odată i-au aparținut, în dimensiunile îndepărtate de punctul 0 de pe Pământ, imaginile locurilor și ale oamenilor care au trăit cândva acolo sunt înghețate într-un vid etern care nu dispare niciodată din existență. Modelele particulelor de energie reprezentând anumite momente ale istoriei omenirii pot fi refăcute ori de câte ori sufletele aflate în afara timpului fizic absolut o doresc.

Nu în ultimul rând, există suflete care tot mai vor să revină în vizite terestre, în ciuda tuturor neajunsurilor. Următorul meu caz este unul dintre aceste suflete, căruia îi face plăcere să hoinărească în jurul vechilor sale locuri de pe Pământ. Am ales acest exemplu din motive subiective. Locurile descrise sunt cele în care am copilărit și eu. Subiectul cazului 49 și cu mine am avut aceleași activități, care chiar s-au suprapus cu timpul, în decursul ultimilor cinci ani ai vieții sale, sfârșite în 1948. Așa cum înțeleg acest caz, mă întreb dacă nu cumva voi imita eu însumi, în secolul al XXI-lea, modalitatea de recreere spirituală a acestui suflet.

Cazul 49

Dr. N: Care anume activitate de recreație între vieți consideri că ar fi cea mai plăcută?

S.: Îmi place să vin pe Pământ.

Dr. N: Unde anume te duci?

S.: În ultima mea viață am iubit plajele din sudul Californiei. Așa că mă întorc să mă întind pe nisip la soare, să mă plimb pe plajă alături de pescăruși și să fac surfing. Pasiunea mea sunt valurile - senzația de mișcare și spuma pe care o fac când se sparg.

Dr. N: Cum poți experimenta în întregime toate acestea pe plajă dacă nu ai trup omenesc?

S.: Iau cu mine suficientă energie pentru acest lucru, dar nu destulă pentru a fi văzut.

Dr. N: Mi s-a spus că în multe astfel de plimbări sufletul poate lua 100 % din energia sa. Tu cum procedezi?

S.: Pe Pământ nu facem astfel, pentru că nu ar fi cinstit să speriem oamenii. Nu iau mai mult de 5 %, de obicei chiar mai puțin.

Dr. N: Poți să tai valurile?

S.: (râzând) Bineînțeles, de ce crezi că vin? de asemenea, zbor cu păsările și mă joc cu delfinii.

Dr. N: Dacă ai fi un spirit care stă pe plajă bucurându-se de soare și aș trece peste tine, ce aș vedea?

S.: Nimic, sunt transparent.

Dr. N: Înseamnă că dacă hoinăresc de-a lungul plajei și trec pur și simplu prin tine, prin spațiul tău, o fac fără să îți simt prezența?

S.: Bine... unii oameni pot simți ceva, dar, probabil, îl vor interpreta drept un rod al imaginației lor.

Dr. N: Poți merge să experimentezi tot ce mi-ai descris și în alte lumi fizice?

S.: Da, însă iubesc această zonă și am fost pe aici în mai multe vieți. De aceea mă întorc. Pentru mine, marea face parte din sufletul meu. Aș putea să mă duc în alte lumi acvatice sau să creez toate acestea în lumea spiritelor, dar nu ar mai fi același lucru pentru mine.

Dr. N: Unde sunt celelalte locuri favorite de joacă ale tale - ținând seama numai de acelea de pe Pământ?

S.: În jurul mărilor Mediterană și Egee.

Crearea așezărilor pământești

Apășii cred că „înțelepciunea se află în locurile unde locuim”. De vreme ce e posibil să creăm orice realitate în lumea spiritelor, nu este un lucru neobișnuit că unele suflete doresc să-și petreacă perioadele de vacanță în casele unde au locuit pe Pământ. De multe ori aceste suflete preferă să suspende curgerea timpului în care au trăit într-o viață anterioară, spre a nu se expune creșterii populației și schimbărilor care au afectat vechea lor așezare. Este ca și când ar îngheța toate aceste clipe în trecut, lucru pe care sufletele care vor să-și petreacă timpul liber în lumea spiritelor îl pot face.

Aceste suflete pot dori să-și construiască mental o copie exactă a locurilor familiare în jurul cărora au trăit, cum ar fi zonele de la țară, parcurile, străzile și orice alte edificii care le amintesc de vechile lor așezări. Trebuie doar să evoce aceste locuri aflate în memorie și să folosească raze orientate de energie pentru ca imaginile să apară. Pentru a executa în întregime aceste proiecte create din energie pură, poate fi necesar și ajutorul altora. Odată instalate, vizualizările se vor dezintegra numai atunci când sufletul își va pierde interesul față de acestea. Trupurile pe care sufletele le-au avut în timp ce trăiau în anumite locuri pot fi, de asemenea, recreate ori de câte ori aceste entități sunt prin preajmă. Sufletele pot dori să își aducă și vechile lor animale de casă în acest scenariu, lucru pe care îl voi explica mai pe larg în capitolul despre animale. Trebuie să spun că multe dintre sufletele care apreciază acest tip de recreere sunt iubitoare de distracții și au simțul umorului. Își pot ruga prietenii lor din trecut să vină să le stea alături în locațiile geografice de interes comun ce au fost recreate. Sufletele pereche au prioritate aici, după cum se vede și din următorul citat:

„Eu și soția mea, Erika, am îndrăgit căsuța pe care am construit-o în Alpii bavarezi. Neam dorit să o avem și după moarte și astfel am înălțat-o cu ajutorul profesorului nostru care ne ajută să ne folosim energia. A considerat că acesta este un exercițiu bun pentru noi. Modelul era în mintea mea și el l-a văzut perfect, înainte ca noi să începem transmisiile de energie. Pentru exterioare, ajutorul a venit de la prietenii noștri Hans și Elfie, care au locuit aproape de casa noastră în Germania și acum sunt cu noi. Aranjamentul interiorului l-am făcut eu și Erika, fără ajutorul nimănui. Eu am creat vechea mea bibliotecă, iar soția mea a aranjat bucătăria exact cum era înainte. Este minunat să fiu iarăși singur cu ea în felul acesta.”

Oamenii se întreabă dacă sufletele pot avea relații fizice intime cu trupurile lor recreate. Dacă un contact sexual reușit își are originea în minte, atunci sufletul pur are parte de toate beneficiile și de nici una dintre inhibițiile fizice. În lumea spiritelor nu este posibil să te prefaci. Din câte pot să-mi dau

seama, are loc o pierdere totală a senzațiilor tactile prin faptul că nu mai suntem într-un corp fizic dens și dotat cu sistem nervos. În orice caz, în recrearea spirituală a trupului omenesc, lipsa totală a simțurilor senzoriale este un lucru care nu știrbește prea mult puterea erotică a două minți complet împreunate.

Dragostea înseamnă dorința de a ne uni în totalitate cu obiectul iubit. Spiritele au capacitatea de a-și exprima dragostea mult mai intim între vieți decât pe Pământ. Chiar și așa, unele suflete sunt încă motivate de dorința de a crea acele scene din viața anterioară în care a înflorit dragostea lor. Recrearea acestor scene este semnificativă pentru parteneri. La urma urmei, un stimulent major al multor suflete pentru a se reîncarna e reprezentat tocmai de plăcerile exprimării fizice într-o formă biologică.

Sufletele animalelor

Îmi amintesc că am ținut un discurs în New York, și în timpul alocat întrebărilor asistenței, o femeie care stătea în rândul întâi mi-a pus următoarea problemă: „Credeți că pisicile au suflete?”. I-am răspuns: „Aveți cumva o pisică?”. În timp ce femeia a ezitat un moment, un prieten care stătea lângă ea a zâmbit și a ridicat patru degete. Dintre toți iubitorii de animale din lume care sunt interesați de această întrebare, trebuie să fie cel mai atent cu cei care au pisici. I-am spus femeii din Manhattan că, din moment ce nu am hipnotizat niciodată o pisică, nu pot să afirm că pisicile au suflet. Acest lucru n-a făcut-o cu nimic mai fericită. Am adăugat apoi că unii dintre clienții mei mi-au spus că au întâlnit animale în lumea spiritelor, în perioada de dintre viețile lor.

Religiile lumii s-au întrebat mult timp dacă animalele au suflet. Religiile orientale afirmă că sufletele animalelor sunt egale cu cele ale oamenilor. Iudaismul distinge mai multe nivele ale sufletelor, cel mai jos dintre acestea fiind cel al animalelor, iar cel mai înalt, cel al omului. Musulmanii consideră că animalele au spirit, dar că sufletele acestora nu sunt nemuritoare, pentru că animalele nu pot alege în mod conștient între Rai și Iad. Religia creștină rezervă sufletul nemuritor numai oamenilor drepți, fără păcat.

Deținătorii de animale, care interacționează cu acestea, își proiectează o bună parte din energia spirituală către aceste creaturi, care reacționează în diferite moduri, în funcție de tipul și personalitatea animalului respectiv. Reprezintă, oare, aceste trăsături un suflet? Știm că animalele gândesc, dar nu suntem siguri de nivelul gândirii lor. Câinii sunt protectori, pisicile, pline de viață, iar delfinii au modele complexe de comunicare. Poate, oare, existența unei gândiri raționale, sau lipsa acesteia, să se instituie într-un criteriu de a stabili dacă animalele au sau nu suflet?

Toți cei care au animale de casă vor spune că acestea sunt înzestrate cu o personalitate proprie și, mai mult, cu capacitatea de a simți nevoile stăpânilor. Este un fapt cunoscut că animalele ne pot aduce alinare în timpul doliului și când suntem bolnavi. Animalele au capacitatea de a ne îmbunătăți dispoziția și a ne ajuta vindecarea, prin faptul că ne oferă dragoste și se află alături de noi în mod necondiționat. Acelor persoane care cred că animalele sunt ființe ceva mai simțitoare, dar care au numai instincte, le-aș putea spune că, dacă animalele au capacitatea de a percepe gândurile, atunci au și energie individualizată la un anumit nivel.

Subiecții mei susțin că fiecare animal are propria sa clasă de energie inteligentă și sufletele oamenilor nu pot urca sau coborî pe această scară de la o formă la alta. Aceste particule de energie se întind de la forme complexe de viață, cum este cazul cimpanzeilor, la structuri mai simple. În ciuda refuzului transmigrației observat la subiecții mei, probabil că toată materia, atât cea organică, cât și cea anorganică, proiectează o energie vibrațională asupra Pământului și, probabil, au o anumită legătură într-un mod intenționat.

Mi s-a spus de către clienții care au avut legătură cu o varietate de animale în lumea spiritelor că, într-adevăr, toate au un fel de energie a sufletului. Nu sunt asemenea sufletelor umane și diferă, de asemenea, și între ele. După moarte, energia din aceste animale „există în sfere diferite de cele ale sufletului uman”. Pentru o persoană aflată în transă, *sferele* reprezintă spații care au fiecare propriile modele și funcții specifice. Am avut o serie de rapoarte ce cuprindeau informații despre sufletele animalelor din lumea spiritelor. Cazul următor,

relatat de un subiect pe nume Kimoye, este un bun exemplu în acest sens:

Cazul 50

Dr. N: Kimoye, cum îți place să te recreezi?

S.: Sincer, sunt un suflet liniștit, nesociabil și îmi place să fac două lucruri: mă ocup cu grădinăritul și mă joc cu animalele, în timpul în care nu sunt împreună cu grupul meu.

Dr. N: Chiar cultivi niște plante în lumea spiritelor?

S.: A crea din energie lucruri însuflețite este unul din exercițiile noastre importante.

Dr. N: Spune-mi câte ceva despre cum te joci cu animalele.

S.: Am un câine, o pisică și un cal. Sunt animalele mele din viața anterioară.

Dr. N: Apar, pur și simplu, atunci când îți dorești?

S.: Nu, trebuie să le chem, din moment ce în mod normal, nu trăiesc în spațiul nostru. Nu mă pot duce în lumea lor. Mi le aduce *un suflet ce se îngrijește de animale*. Noi le spunem copoi.

Dr. N: Înseamnă că acest copoi trebuie să îți găsească animalul tău și nu unul făurit din energie, cum sunt plantele pe care le creezi în grădină.

S.: Cu siguranță.

Dr. N: Kimoye, crezi că animalele au suflet?

S.: Da, bineînțeles că au, dar sunt de mai multe feluri.

Dr. N: Care e diferența între sufletele animalelor și cele ale oamenilor?

S.: Sufletele tuturor ființelor vii au diferite... caracteristici. Sufletele animalelor au particule de energie mai mici... un volum mai mic și nu sunt atât de complexe și de multifuncționale ca sufletele oamenilor.

Dr. N: Ce alte diferențe mai cunoști între sufletele oamenilor și cele ale animalelor?

S.: Principala diferență, în afara mărimii și a capacității, este aceea că sufletele animalelor nu sunt centrate asupra eului. Nu sunt atât de preocupate de problemele identității, ca noi. De asemenea, își acceptă mediul, amestecându-se cu acesta, nu luptă să îl controleze, cum fac ființele umane, (se oprește, apoi adaugă) Putem învăța de la ele.

Dr. N: Ai spus că sufletele animalelor au propria zonă în lumea spiritelor. Cum poți atunci să te asociezi cu ele, chiar și ajutat de un suflet care are grijă de animale?

S.: (perplex) Au energie senzorială pe Pământ exact ca și noi... ne împărțim cu ele existența fizică... așa că, de ce nu și pe cea mentală?

Dr. N: Bine, Kimoye, ai zis că au o alcătuire diferită a proprietăților față de energia noastră inteligentă.

S.: La fel e și cu plantele mele, dar pot sta în compania lor ori de câte ori o doresc.

Dr. N: Ai spus că te joci cu câinele tău. Poate energia plantelor să devină energia unui câine?

S.: Nu, pentru că fiecare formă de viață are propria combinație de energie și această energie nu trece într-o altă formă fizică pe aceeași planetă.

Dr N: Vrei să spui că o pisică nu va trece într-o formă superioară de viață și o ființă umană nu va deveni o formă inferioară, spre exemplu trupul unei pisici, într-o viață viitoare?

S.: Da, este adevărat. Energia este creată și destinată pentru anumite forme fizice și mentale.

Dr. N: De ce crezi că este așa?

S.: (îmi zâmbește) Nu am idee despre rațiunea acestor lucruri, știu doar că amestecul tipurilor de suflete nu este de dorit.

Dr. N: Spune-mi, Kimoye, vezi cumva că sufletele animalelor tale stau în grupuri asemănătoare cu grupul tău de suflete?

S.: Așa cum am mai spus, nu mă duc în lumea lor. Ele nu simt nevoia să ne cheme. Nu pot să îți spun despre lumea lor decât ce am auzit și cu de la sufletul care are grijă de animale, și anume că există o împărțire generală a acestei lumi, care cuprinde grupurile pământului, aerului și ale apei.

Dr. N: Sunt ele, oare, legate în lumea spiritelor?

S.: Din câte am înțeles, balenele, delfinii și focile sunt împreună - ciorile și șoimii - caii și zebrele - cam așa ceva. Animalele au propriile legături cu comunitatea, bazate pe speciile generale pe care nu trebuie să le înțelegem, cel puțin eu nu o fac.

Dr N: Ei bine...?

S.: (mă întrerupe) Bănuiesc că dacă trebuia să știm, ni s-ar fi spus.

Dr. N: Bine, hai să ne întoarcem la prima ta afirmație - că te joci cu animalele în timpul liber. Ai putea avea un animal sălbatic, un lup de exemplu?

S.: Numai dacă ar fi domesticit.

Dr. N: Poți să îmi explici și mic, Kimoye?

S.: (subiectul se încruntă, concentrându-se) Asocierea cu animalele trebuie să fie productivă în anumite forme pentru noi, pentru a putea să fim motivați să lucrăm cu anumite forme de viață. Câinele meu îmi poate fi alături în cadrul proprietății mele spirituale, în care mi-am construit casa și grădina, pentru că e normal să fie aici. Îmi aparține, pentru că suntem colegi apropiați de joacă. Iubirea noastră reciprocă și respectul unuia față de celălalt pe care le-am avut pe Pământ este reînnoită, deoarece este un lucru bun. Există frumusețe de ambele părți, acesta trebuie să fie motivul pentru care sunt permise.

Dr. N: Poli face o diferență între sufletul unui animal domestic de pe Pământ și cel al unuia sălbatic?

S.: Cred că da. Așa cum am mai spus, sufletele animalelor sunt mult mai puțin complicate decât cele ale oamenilor. Cele domestice își exprimă dragostea și afecțiunea pentru oameni, lucru de care avem nevoie. Sufletele animalelor sălbatice nu sunt atât de dezvoltate în acest domeniu și nu ne înțeleg deloc. Cele mai multe dintre ele nu pot fi constrânse - și nici nu cred că ar trebui să fie doar pentru faptul că împărțim același mediu.

Dr N: Crezi că animalele sălbatice au o mai mare nevoie de libertate?

S.: Poate, dar sufletele tuturor ființelor vii - în special ale noastre - au nevoie de libertate de exprimare. În ceea ce privește sufletele animalelor domestice, acestea sunt mult mai dornice să renunțe la libertatea lor pentru a crea o legătură cu oamenii, primind în schimb dragostea, afecțiunea și protecția acestora. Există o reciprocitate în a avea animale de casă.

Dr N: Kimoye, ceea ce spui tu sună ca și cum animalele domestice există pe Pământ pentru a-i sluji pe oameni.

S.: Este, după cum ți-am mai spus, un schimb reciproc echitabil. Aceia dintre noi care iubesc animalele pe Pământ credem că putem comunica, măcar într-o mică măsură, cu ele.

Când ne întoarcem în lumea spiritelor și ne revedem animalele - fiecare dintre noi fiind în stare de suflet pur - acest lucru devine și mai evident.

Dr. N: Toți din lumea spiritelor gândesc ca și tine despre sufletele animalelor?

S.: Mulți nu simt față de animale aceeași iubire pe care o simt eu. Am aici prieteni care nu-și doresc să intre în contact cu energia animalelor, chiar dacă pe Pământ au avut animale. Au alte activități în timpul liber (se oprește și apoi adaugă) Ei pierd!

Sufletele care au grijă de animale par a fi specialiști în lumea spiritelor. Nu este o îndeletnicire prea populară între clienții mei, dar munca lor este foarte apreciată de către iubitorii de animale. Aceste suflete nu sunt considerate a fi îngrijitori de grădină zoologică. Odată l-am întrebat pe un subiect de-al meu, care avea cunoștință referitoare la cerințele acestei îndeletniciri, despre Socrate, vechiul meu cățel de rasă basset, un animal de casă iubit de familie timp de cincisprezece ani. Întrebarea mea era următoarea - dacă mintea sufletului meu putea crea o casă și un trup omenesc în perioada de dintre vieți, aveam, oare, să evoc câinele meu? Mi s-au răspuns următoarele:

Poți face asta dacă ești destul de avansat în ceea ce privește crearea energiei. Dar chiar și dacă ai avea această capacitate, câinele tău nu ar fi chiar atât de real cum ar fi dacă ar fi creat de un profesionist. Un suflet care îngrijește animalele are abilitatea de a urmări și de a găsi crâmpeii de energie al sufletului care nu a murit o dată cu Socrate, reconstruindu-ți câinele exact cum îl știai pe Pământ. Animalul tău te va cunoaște și se va putea juca cu tine oricând vei dori, după care va pleca.

În aparență, sufletele specializate în domeniul animalelor de pe Pământ se ocupă cu precădere de găsirea și reconstruirea unor forme inferioare de viață. Eu le văd mai curând ca pe niște suflete creatoare, implicate cu acest domeniu în lumea spiritelor, pentru că au iubit animalele în existențele lor pământene.

Pot exista de asemenea, în asocierile noastre cu animalele pe Pământ, anumite aspecte karmice din viețile trecute, acesta fiind, probabil, unul dintre motivele pentru care există *suflete care au grijă de animale*. Am o clientă care în viața actuală e o militantă înfocată pentru drepturile animalelor. Ea s-a dedicat ușurării suferințelor acestora în toate viețile sale ce au urmat unei existențe din Austria secolului al XVI-lea. În timpul acestei vieți, subiectul meu făcuse parte dintr-o familie care se ocupa cu sacrificarea animalelor într-un abator. Acest lucru a traumatizat-o. Astăzi, ca vorbește despre animale numindu-le „copiii mei”. Atât în timpul vieții, cât și în viața dintre vieți, această clientă a mea își petrece timpul liber alături de animale. De asemenea, într-un loc numit Spațiul Transformărilor, ea se încarcă cu energia lor. Acest spațiu al transformărilor este folosit pentru a-i spori capacitatea de percepție a caracterului lor. În esență, același lucru mi l-a spus și Kimoye: „Intru în această cameră, cu un câmp de energie animală programat care îmi permite să simt asemenea lor. Acest lucru mă ajută să înțeleg mai bine animalele de pe Pământ.” Pentru acești doi clienți ai mei, asemenea activități reprezintă atât un aspect al instruirii lor, cât și un mod de a se relaxa.

Spațiul transformării

Pe durata lungii lor ucenicii, sufletele pot studia și chiar practica multe tehnici. Unul dintre locurile menite instruirii, despre care am scris și în *Călătoria Sufletelor*, este sfera transformării sufletului. Sufletele, fie ele tinere sau bătrâne, pot învăța multe dacă încearcă această experiență în viața de dintre vieți. Tinerii sunt inițiați aici în anumite tehnici care i-ar putea interesa, în timp ce sufletele mai bătrâne pot să își îmbunătățească abilitățile pe care le au deja. Când descriu oamenilor acest spațiu, folosesc o comparație cu puntea navei spațiale din filmul *Star Trek*. Deși există unele asemănări între aceste concepte, totuși spațiul de transformare este mult mai mult decât o cameră a simulărilor.

Spațiul de transformare nu se limitează la a permite sufletelor să se încarce cu energie animală. În cadrul acestuia, sufletul poate deveni orice obiect, însuflețit sau neînsuflețit, cunoscut lui. Pentru a dobândi esența tuturor lucrurilor

însuflețite sau chiar neînsuflețite de pe Pământ, sufletele se pot îmbiba cu multe substanțe, incluzând focul și materii în stare gazoasă sau lichidă. Ele pot de asemenea deveni total amorfe, pentru a se contopi cu o senzație sau cu o emoție pe care o presupune această stare.

Am inclus spațiul transformărilor în secțiunea dedicată divertismentului pentru că sufletele obișnuite încep prin a folosi acest spațiu pentru pura plăcere de a-și schimba forma energiei. Cu toate acestea, multe dintre sufletele cu care am lucrat preferă să se angajeze în acest exercițiu în așezările fizice din alte lumi. Aceste aspecte vor fi dezbătute în capitolul următor. Așa cum am mai menționat, toate aceste activități au potențialul de a trece dincolo de recreere pentru cele mai multe suflete. Scurtul caz care urmează arată felul în care spațiul transformărilor călește și întărește mintea sufletului printr-un proces de regenerare mentală.

Cazul 51

Dr. N: De ce ai venit în Spațiul de Transformare?

S.: Există perioade când sunt departe de grupul meu de suflete și doresc să văd și eu ce are de oferit camera aceasta. Intru în ecranele de energie de aici pentru a absorbi energia în stratul de compasiune. Sunt dus de acest curent de energie... face parte din sufletul meu.

Dr. N: Te rog, explică-mi ce este cu acest curent de energie.

S.: Există anumite centuri de energie purificată. Mă amestec cu cea a compasiunii.

Dr N: Cine îți crează aceste centuri aici?

S.: Nu știu. Mă concentrez la ceea ce doresc și mi se dă. Cu cât exersez, cu atât energia devine mai puternică și beneficiile primite sunt tot mai mari.

Dr. N: Nu văd de ce trebuie să vii în acest loc pentru a experimenta sentimentul compasiunii, când poți să o faci și mergând pe Pământ.

S.: Da, dar trebuie să înțelegi că atunci când mă duc pe Pământ și îmi folosesc energia vindecându-i pe ceilalți, aceasta își pierde mult din intensitate spre sfârșitul vieții mele. Acest lucru se întâmplă, pentru că sunt încă un vindecător neexperimentat.

Dr. N: Bine, dacă ești aici pentru acest gen de reîntinerire, de ce nu îmi dai un exemplu concret despre ce anume faci în spațiul de transformare?

S.: (respiră adânc) Pot identifica durerea, dar pentru a o disipa în corpul omenesc, o asimilez. Acest lucru mă poate face ineficient, mai degrabă devin un burete decât o oglindă a luminii. Aici îmi pot exersa tehnica.

Dr. N: În ce fel?

S.: Învăț mai repede să-mi controlez energia decât să absorb durerea. Centura energiei compasiunii este ca o piscină unde pot să înot și să devin parte a unei emoții, într-o experiență atât de subiectivă, încât nu v-o pot descrie. Mă ajută să lucrez asupra calmului într-o mare de adversitate. Este magnific... este... viu.

Ascultând ce mi se povestește despre Spațiul de Transformare, ajung la credința că această experiență este una euforică. Dacă aceste piscine imaginare de energie concentrată, care par să transforme sufletul pentru un timp, sunt reale sau simulate, nu pot să afirm cu certitudine din perspectiva sistemului meu de referință. Din cauză că, în timp ce clienții mei văd lumea spiritelor ca pe o realitate ultimă, eu numesc acest spațiu unul al realităților schimbate. Există un criteriu constant care mă ajută să diferențiez mental aceste concepte. Acele modele funcționale ale realității, care sunt temporare și, în cele din urmă, se vor stinge, devin iluzorii. Lumea veșnică a sufletului, care analizează și evaluează acest proces, apare subiecților mei ca o permanentă stare de conștiință. Spațiul transformărilor este o creație menită dezvoltării spirituale.

Dansul, muzica și jocurile

Încă mai există în lume oameni care trăiesc în așezări îndepărtate și participă la dansuri și cântece importante pentru viața lor culturală. Cu mulți ani în urmă, am avut privilegiul de a privi și de a participa, într-o noapte, la cântecele și dansurile unui trib de băștinași din Lahu. Aceștia trăiesc în inima munților Birmaniei, de-a lungul graniței dintre acest stat și Thailanda. Am fost cu un grup mic de occidentali, care erau primii străini conduși să vadă acest trib izolat. Drumul a fost

dificil, purtându-ne prin jungle și peste lanțuri muntoase. Experiența a fost mistică.

Când subiecții mei descriu felul în care își exprimă ființa interioară în lumea spiritelor, prin muzică și mișcări de dans, mă gândesc la oamenii din Lahu. Locuitorii din această așezare sunt animiști, având credința că toate fenomenele naturii au suflet și exprimă o forță spirituală personală. În timpuri străvechi, cu mult timp înaintea apariției principalelor religii, multe societăți împărtășeau această credință. Clienții mei spun că atunci când grupurile de suflete practică această formă de recreere, există elemente de ritualism și de celebrare a unei Surse sacre. Sufletele găsesc această formă de exprimare ca fiind o modalitate de a crește intensitatea. Aceeași credință au avut-o, sau încă o mai au, culturile străvechi sau moderne ale umanității.

Sincronizarea dansului și a muzicii dă senzația că toate gândurile devin unul. Când subiecții mei îmi descriu efectele acestei forme de recreere a sufletului e ca și când s-ar simți suspendați în amintirile acestei fericiri spirituale. Ei vorbesc despre modul în care sunetul și ritmurile harpei, lirei și al clopotelor sunt expresii ale naturii lor ca suflete. Relatările unora dintre clienții mei referitoare la tobe, fluiere și dansuri în jurul focului îmi amintesc de vizita pe care am făcut-o la tribul din Lahu. Unul din acești subiecți mi-a spus următoarele:

Am început să dansăm în jurul luminii flăcărilor, mișcându-ne într-o armonie plină de grație, acompaniați de sunetul ritmat al melodiilor. Energia noastră se împletea într-o cadență circulară, schimbătoare. Pentru noi, aceasta este o expresie a legăturilor intense care există între noi, născute din miile de vieți trăite împreună. Participăm la dansuri și cântece spre a confirma legăturile dintre noi și a rezona cu o înțelepciune colectivă.

Alt subiect a relatat despre dansul în lumea spiritelor următoarele:

La început esența acestuia era viteza, apoi dansul s-a transformat în altceva: începem să ne mișcăm în cerc, apoi ritmul se accelerează tot mai mult și mai mult. Ne adunăm

toate forțele și le împingem în față, până când arătăm ca un vârtej, fără nici un spațiu între noi. Acum nu mai e vorba de dans - a fost înlocuit de o cascadă de vârtejuri, ceea ce reprezintă o unire a sufletelor noastre. Cu cât încetinim ritmul, efectele energiei deșirate, sunt folositoare pentru a observa despărțirea noastră. La sfârșitul acestui dans am experimentat diferențele complexe dintre modelele energiei noastre vibraționale.

Unele suflete au descris scena de mai sus ca fiind un fel de joc de-a rostogolul. Aceasta îmi arată că există numai o linie subțire de demarcație între dansurile spirituale și jocuri, toate având interpretări personale. Iată un alt exemplu:

Când dansăm ne schimbăm forma obișnuită a energiei (în formă de pară, alungită) într-o curbă ascendentă asemănătoare cu primul pătrar al Lunii. Ne mișcăm unul către celălalt din trei sau mai multe direcții, în funcție de numărul de participanți. Schimbându-ne formele de la concav la convex, înainte și înapoi pentru a ține pasul cu sufletul din fața noastră, ne putem amesteca și despărți cu foarte mare viteză. Ne alungim și ne împletim energia legănându-ne înainte și înapoi, ca într-un dans al împerecherii.

Dansul sufletelor poate deveni, de asemenea, și o formă de acrobație, după cum reiese și din următoarea declarație a unui client de-al meu:

Grupul meu iubește în mod special acrobația. Nu practicăm gimnastica în formă umană, cum fac alții. Ne păstrăm formele ovale sau alungite ale energiei pure. Construim un câmp de energie asemănător cu un fel de trambulină, pentru a-l folosi la exercițiile noastre. E vorba despre un dans a cărui formă este prea greu de descris, dar care implică multă plăcere și distracție, apropiindu-ne și mai mult.

Am observat că aceste activități pot fi asociate cu satira și comedia. Sufletelor ce se angajează în aceste forme de

divertisment le place să facă haz pe seama lor. Totuși, nu prea aud despre suflete care să joace în piese complete în scopuri pur recreaționale. Aceasta pentru că jocurile de rol au și un aspect mai serios, nelipsit, la rândul său, de umor și anume acela al reconstituirilor vieților trecute.

Alte activități de recreere, ca arta și compoziția, se desfășoară în liniște și individual. Practicarea muzicii și a sculpturii poate fi făcută individual sau în colectivitate. Sculptarea energiei în scopul creării unor obiecte sau a unor mici forme de viață nu este considerată, propriu-zis, un mod de recreere. Acest lucru reprezintă o parte integrantă a predării anumitor aptitudini, deși, după cum am văzut, aceste activități pot fi subsumate și domeniului timpului liber. Muzica intră într-o categorie specială. Spre deosebire de Pământ, unde mulți dintre noi nu suntem în stare să învățăm să cântăm la un instrument sau chiar din voce, ca suflete ne vom putea angaja în aceste activități fără nici un efort. Acordurile melodice sunt de multe ori auzite de către subiecții mei în lumea spiritelor în spații care nu au drept scop recreația. În cadrul R&R (odihnei și recreației - *rest and recreation*), sufletele se pot bucura de muzică în mod direct sau întrețesută în granițele subtile ale teatrului, dansului și chiar jocurilor.

Din cercetările mele, am ajuns la concluzia că muzica, mai mult decât oricare alt mijloc, înalță sufletul cu game de note mult peste ceea ce cunoaștem pe Pământ. În lumea spiritelor pare să nu existe limite pentru sunetele folosite în creațiile muzicale. Oamenii aflați în stare de hipnoză adâncă susțin că muzica reprezintă limbajul sufletelor. Compunerea și transmiterea rezonanțelor armonice pare să aibă legătură cu formarea și prezentarea limbajului spiritual. Cu mult mai presus de comunicarea prin muzică, mi s-a spus că acordurile spirituale sunt temelia creării energiei și a unificării sufletelor.

Multor suflete le place să cânte în lumea spiritelor, dar mi-au trebuit mulți ani pentru a găsi un suflet care să fie dirijor. Următorul meu caz este un subiect care a trecut prin multe vieți în care a fost legat într-o formă sau alta de muzică. În ultima lui viață a fost un cântăreț de operă italian din anii '30.

Cazul 52

Dr. N: Care este principala ta activitate de recreație în lumea spiritelor?

S.: Să compun muzică.

Dr. N: Vrei să spui cu instrumente muzicale?

S.: Da, poți lua orice instrument, pur și simplu, din aer pentru a cânta cu el. Dar mie nimic nu-mi dă satisfacții mai mari decât să creez un cor. Cel mai frumos instrument muzical este vocea.

Dr. N: Dar nu mai ai corzile vocale ale unei vedete de operă, așa că...?

S.: (râde de mine) A trecut chiar așa de mult de când ai fost un spirit? Nu e nevoie de nici un corp omenesc. De fapt, sunetele pe care le creăm sunt mai delicate și într-o gamă mult mai mare decât cea folosită pe Pământ.

Dr. N: Poate oricine să cânte atât notele înalte, cât și pe cele joase?

S.: (cu entuziasm) Bineînțeles că da. Noi toți putem fi și soprane, și baritoni în același timp. Oamenii mei pot lua notele mai înalte, cât și pe cele joase, iar toată lumea este mereu pregătită - le trebuie numai un dirijor.

Dr. N: Poți să-mi descrii ceea ce faci?

S.: (calm, fără să se laude) Sunt dirijorul sufletelor. Acest lucru reprezintă pasiunea mea - talentul meu - , este o plăcere să o împărtășesc și altora.

Dr. N: Ești mai bun, în acest domeniu, decât celelalte suflete grație talentului muzical pe care l-ai avut în viața trecută ca solist de operă?

S.: O, presupun că una o precede pe cealaltă, dar nu toată lumea este interesată de muzică cum sunt eu. Unele suflete din grupurile muzicale pot să nu acorde atenție întregii partituri (zâmbește). Având în vedere gama muzicală pe care o posedă sufletele, ele au nevoie un dirijor, pentru a le călăuzi această virtuozitate. La urma urmei, acest lucru reprezintă pentru ele un mod de divertisment. Vor să se distreze, dar să și creeze muzică frumoasă.

Dr. N: Deci, preferi să lucrezi mai curând cu un cor decât cu o orchestră?

S.: Da, dar le și combinăm pentru a cânta împreună. Când spiritele se dedică atât muzicii instrumentale, cât și celei vocale este minunat. Ele nu cântă fals. Îmbinarea armonioasă a

energiilor muzicale reverberează sunete incredibile în lumea spiritelor.

Dr. N: Așadar, toate acestea sunt foarte diferite de lucrul cu un cor de pe Pământ?

S.: Există similitudini, dar aici avem atât de mult talent, pentru că orice suflet are capacitatea de a reda perfect sunetele muzicale. Există motivații importante. Sufletele iubesc acest mod de recreere, mai ales dacă pe Pământ își doreau să poată cânta, dar nu aveau calități vocale.

Dr. N: Aduci și suflete din alte grupuri decât al tău să cânte în acest cor ceresc?

S.: Da, dar multe grupuri preferă să cânte separat, spre a vedea care este mai inspirat.

Dr. N: Dacă ar fi să te uiți la cele mai profunde motivații ale sufletelor, poți să mă ajuți să înțeleg de ce este muzica atât de importantă pentru ele în lumea spiritelor?

S.: Acest lucru te poartă spre noi niveluri mentale...mișcând energia... te ajută să comunici la unison cu multe alte suflete.

Dr. N: Cât de mare este corul pe care îl conduci?

S.: Prefer grupurile mici, de câte douăzeci, deși există sute de suflete, din multe grupuri, care îmi stau la dispoziție pentru a le dirija.

Dr. N: Grupurile mai mari trebuie să fie o mare provocare pentru tine.

S.: (trăgând adânc aer în piept) Gama lor e decalată. Vibrații ce se revarsă din multe direcții... fiecare luând note incredibil de înalte sau de joase fără a mă preveni, în timp ce mă lupt să le îndrum... Și cu toate acestea e totuși extaz pur.

Voi încheia această secțiune dedicată recreerii cu o clasificare a celor mai populare jocuri practicate de suflete în lumea spiritelor. Unul dintre motivele pentru care am prezentat partea mai ușoară a socializării sufletelor este acela de a exemplifica diferențele dintre perioadele afectate studiului și cele de recreație. Am discutat mai devreme despre atitudinea de clan, cât și despre atitudinea izolată a unor grupuri de suflete. Nu vreau ca, în fond, cititorii mei să creadă că aceasta este o reprezentare a mentalității de „**membru - nemembru**” pe care o vedem atât de des în grupurile culturale de pe Pământ. Nu există gelozie, neîncredere sau prejudecăți între

grupurile de suflete. Dacă sufletele mai tinere trebuie să se concentreze asupra propriilor grupuri de instruire, aceasta nu înseamnă că se percep pe ele însele ca fiind foarte diferite față de sufletele din alte grupuri. În lumea spiritelor nu există xenofobie. Informațiile pe care le am despre modul în care spiritele din diferite grupuri se joacă împreună este doar una dintre modalitățile prin care pot să demonstrez natura comportamentală a sufletului.

Totuși, în cadrul conferințelor mele simt nevoia de a fi precaut în a oferi prea multe detalii despre jocurile spirituale. Există persoane care cred că modelele vieții de după moarte sunt mult prea serioase pentru atare frivolități. Unii chiar au comentat că expunerile mele despre recreere diferă de restul lucrurilor pe care le-am spus despre viața sufletelor. În ciuda acestor critici, consider că este mai important ca publicul să știe că viața de după moarte nu este chiar atât de serioasă, încât sufletele să nu mai aibă parte de nici un fel de distracții.

Jocurile spirituale pe care le-am găsit nu sunt niciodată impuse de monitori, nici conduse de căpitani de echipă. de fapt, regulile sunt interpretate destul de liber. Există unele elemente de competiție sportivă, dar fără agresiunea emoțională pe care o vedem în sporturile de pe Pământ. Jocurile spirituale nu sunt practicate pentru ca să câștige cineva, în timp ce altcineva pierde. Jocurile sunt viguroase și imprudente în același timp. Ghizii noștri încurajează participarea la întreceri, ca pe un mijloc de a exersa mișcarea energiei, dexteritatea și transmisia gândurilor în cadrul grupului. Pe de altă parte, am avut subiecți ale căror grupuri nu iau parte la jocuri în lumea spiritelor. Separarea lor este respectată întotdeauna. Acest lucru se aplică, în special, sufletelor mai avansate, care sunt atât de implicate în alte forme de lucru cu energia, încât participarea la distracții le-ar distrage de la acestea din urmă.

Subiecții mei aflați sub hipnoză dovedesc o coerență remarcabilă în descrierea jocurilor. Deși putem să luăm cu noi în lumea spiritelor amintirea unui joc, cred că anumite jocuri, care își au originea în viața de după moarte, sunt aduse pe Pământ și modificate de memoria inconștientă pentru a putea fi practicate în condițiile trupului fizic. Cititorul poate fi cel care hotărăște originea jocurilor expuse în următoarele citate. Voi

începe enumerarea câtorva jocuri populare cu ceea ce pare a fi o formă a jocului de-a prinselea.

Ne fugărim de jur împrejur, încercând să ne prindem unii pe alții, zburând repede în linii drepte și păstrând această viteză și când cotim brusc. Spiritele cele mai agile pot să se întoarcă, să se oprească și să reînceapă, fără a fi prinse.

Interpretări simple ale jocului de-a prinselea și a altor jocuri pot fi asociate cu muzica și dansul. În aceste versiuni, în special sufletele tinere se vor alerga unele pe altele în niște zone ce au fost numite locuri personale de joacă:

Îmi plac pajiștile cu pomi și iarbă înaltă, unde ne putem învărti și alerga unul după celălalt, jucând leapșa. Putem, de asemenea, să luăm forma unor obiecte, spre a ne face jocul mai interesant.

Am auzit câte ceva despre un joc care îmi amintește într-un fel de rațele și vânătorii, în cadrul căruia un număr mare de suflete se aliniază față în față și aruncă săgeți de energie. De asemenea, putem întâlni elemente din „ferește” și volei în descrierea jocului numit „bate cuiul”, joc ce reclamă în special schimbări rapide ale poziției și dexteritate:

În jocul nostru, ne așezăm în două rânduri lungi față în față. Creăm mingi de energie și le aruncăm spre echipa adversă în toate direcțiile, peste o linie imaginară de foc. Trebuie să stăm într-o zonă delimitată pentru a arunca și primi aceste mingi de energie, fără a încetini ritmul. La început este ușor să te ferești și să-ți faci și propriile-ți mingi în același timp. Apoi ritmul crește și terenul de joacă arată de parcă ar fi lovit de grindină. Când mingile noastre zboară de jur împrejur, pot fi deviate sau prinse și aruncate înapoi. Scopul jocului este să nu fi atins de o minge.

Un jucător lovit nu este scos din joc - el va încerca doar să fie mai agil. În fiecare minge de energie care ne-a atins, simțim complexitatea fiecărui suflet din care acesta provine.

Un alt joc care se practică în mare viteză este unul înrudit cu cel numit „țară, țară, vrem ostași” în care sufletele se aliniază față în față într-un pătrat. În loc să trimită din când în când câte un jucător să treacă printr-un lanț de brațe, cum se întâmplă în jocul „țară, țară, vrem ostași”, aceste suflete se reped în masă unele la altele. Un subiect a spus: „Acesta este un joc al coliziunilor, în care ne ciocnim într-o reacție în lanț a energiei împletite”. Scopul jocului pare a fi crearea unui volum mare de energie concentrată. Alt client care practica acest joc mi-a spus:

Energia fiecăruia dintre noi este acumulată, așa că fiecare jucător primește o mai mare conștiență de la toate celelalte suflete. Este un joc incitant, o amplificare a tuturor energiilor noastre unite. În cele din urmă, când schimbul de energie scade, ne oprim și începem să dansăm un fel de dans popular.

Există multe jocuri subtile, în descrierea cărora subiecții mei întâlnesc dificultăți. Cu toate acestea, o astfel de întrecere, pe care mi-au descris-o mai multe persoane, se numește „piatra prețioasă”. Jocul seamănă puțin cu jocul de bile și cu popicele, combinat cu simbolismul pietrelor prețioase despre care am menționat în capitolul 6. Din cazul 53 se poate vedea că reprezentarea unor obiecte de energie colorată, ca întruchipare a caracterului personal, nu trebuie limitată la aparițiile noastre înaintea Consiliului Bătrânilor.

Cazul 53

Dr. N: Toate grupurile sunt interesate de jocuri?

S.: Nu chiar. Grupul meu iubește distracția și nu ne place să fim reținuți în clasă prea mult. Unii ne consideră cam sălbatici și indisciplinați. Există în grupul nostru patru suflete cărora nu le place să se joace, așa că alegem suflete din alte grupuri, pentru a ne face echipa.

Dr. N: Este adevărat că sufletele pot aduce în lumea spiritelor toate jocurile care le-au plăcut pe Pământ?

S.: (ezită) Bine, da... dar nu le poți vedea pe toate...

Dr. N: De ce nu? Dă-mi câteva exemple de jocuri pe care nu le poți vedea.

S.: Nu prea văd golful, pentru că este un joc prea individual, în mare măsură joci cu tine însuși. Tenisul este puțin mai bun, dar nu-l văd nici pe acesta, deoarece este un joc numai pentru două persoane, fiind astfel limitativ.

Dr. N: Înseamnă că fotbalul american este popular în lumea spiritelor?

S.: Mmm... nu chiar. Nu jucăm jocuri ce implică vedete, cum sunt cei de pe linia de trei sferturi sau căpitanii de echipă. Fotbalul american este un joc prea instabil, cu prea multe poziții. Fotbalul ar fi mai bun. Este greu de explicat. Ne plac jocurile de grup, cu multe suflete, în care toate sunt egale și au același scop... în mișcările lor.

Dr. N: Mic îmi place să înot, dar presupun că nu vezi prea des nici asta?

S.: (râzând) Atunci te înșeli. Dacă nu vrei să mergi pe Pământ ca spirit pentru a înota, poți crea aici o imitație a apei - sau a curenților din golf -, orice îți poate trezi amintiri plăcute. Dar dacă vrei să participe cu tine la jocurile sportive și alte suflete, atunci devine deja o problemă colectivă.

Dr. N: Deci, vezi o diferență între activitățile de recreere individuale și cele de grup?

S.: Da, văd.

Dr. N: Bine, atunci spune-mi despre un joc care nu este asemenea jocurilor sportive despre care am vorbit, poate unul care nu este atât de robust și de imprudent, deși poate fi totuși considerat un mod de recreere.

S.: (visător) O... este simplu, e jocul „piatra prețioasă”. Multe suflete vin într-un loc unde ne așezăm în cerc mare. Apoi fiecare dintre noi face o minge de energie de mărimea celei de tenis, care arată ca o piatră prețioasă cristalină.

Dr. N: Au vreo semnificație anume mingile? S: Bineînțeles, culorile energiei reprezintă expresii ale individualității.

Dr. N: Bine, ce se mai întâmplă mai departe în joc?

S.: Fiecare persoană își păstrează mingile până când cineva spune: „Porniți”. Apoi, împingem încet mingile spre mijlocul cercului.

Dr. N: Și se lovesc toate mingile, ca la jocul de bile?

S.: Cred... Într-un fel. E mai degrabă un soi de carambol, mingile împrăștiind radiații colorate în toate direcțiile... dar nu se opresc... continuă să se miște.

Dr. N: Nu cred că înțeleg...(subiectul mă întrerupe și continuă)

S.: În final, una dintre mingi vine la tine. În timpul fiecărei runde a jocului un jucător corespondent va primi mingea mea, atât timp cât există o atracție magnetică.

Dr. N: Dar dacă nu primești o minge de la alt jucător?

S.: Se întâmplă foarte des. Jucăm runde cu grupuri mari de jucători diferiți - în cele din urmă o minge se va rostogoli în poala mea.

Dr. N: Trebuie ca doi jucători să primească mingea unul de la altul?

S.: Nu, nu este un joc programat. Orice se poate întâmpla.

Dr. N: Ce înseamnă să primești o minge de la altcineva?

S.: Acest lucru te anunță că poți fi legat într-un fel sau altul de proprietarul acesteia. Acesta este un joc intim al așteptărilor și al încrederii, pentru că niciodată nu știi unde se va duce mingea ta sau ce vei primi în schimb.

Dr. N: Ce faci după ce ai primit o minge?

S.: (râde) Prinzi mingea care se îndreaptă spre tine în palme. Acest joc îți oferă posibilitatea de a afla unele aspecte personale despre un suflet care poate fi legat de tine într-un fel sau altul. Am luat multe decizii referitoare la a fi împreună cu anumiți oameni în viețile viitoare în urma acestui joc.

În timpul primelor mele cercetări nu aveam idei despre multiplele ramificații ale jocurilor spirituale. Toate au propriile caracteristici care îți oferă plăcere. Pe măsură ce domeniul recreerii spirituale mi-a devenit familiar, subiecților mei le-a fost mai confortabil să-mi împărtășească detalii despre perioadele lor anterioare preferate. Am aflat că anumite jocuri fac la caracteristicile personale ale sufletelor care participă. În cele din urmă, am înțeles că unele jocuri pot deveni exerciții de antrenament și că în jurul acestor activități gravitează suflete care provin din multe grupuri. Îmi vine în minte în acest sens un anumit joc.

Consider că cel de-a v-ați-ascunselea are implicații semnificative pentru viitoarele suflete călătoare, despre care voi dis-

cuta în capitolul următor. Practicarea acestui joc oferă o varietate de nivele de îndemânare. Acest lucru e de mare ajutor pentru sufletele interesate de însușirea limitelor spațiale de referință. Am început să fiu atent la particularitățile acestui joc după ce am auzit despre apariția antrenorilor când jocul devenea mai complex. Clienții mei îi numesc Păstrătorii Jocului. Ei sunt antrenorii specializați despre care vor vorbi cei ce călătoresc în dimensiuni diferite. Iată un citat al unui suflet foarte avansat care dorește să se specializeze ca să devină explorator:

Jocul de-a v-ați-ascunselea în lumea spiritelor începe ca un exercițiu între lumină și întuneric. Când avem de-a face cu sufletele mai tinere ne încărcăm energia de la distanță și apoi scânteiem când acestea vin în direcția noastră. Ne blocăm și ne deschidem energia telepatică în același timp, pentru a combina semnalele mentale și vizuale. La început creăm portaluri de lumină în cadrul unor coloane de energie, folosite ca panouri de umbră care pot fi aranjate în linii paralele sau orizontale. Mai târziu le transformăm în felurite modele geometrice. Celor mai mulți dintre tineri le ia o groază de timp până învață să ne găsească pe când ne mișcăm repede între aceste portaluri, dar se distrează, deoarece consideră aceasta încă o joacă. Unii devin atât de buni, încât nu îi mai putem păcăli, în timp, aceste suflete - cele care vor să continue - devin ucenici și sunt gata să fie incluși în terenurile noastre de joacă inter dimensionale, despărțite prin bariere de energie și o viteză diferită a pulsului vibrațional. Aceasta este un lucru dificil, deoarece ucenicii trebuie să se învețe să se adapteze la diferitele genuri de configurații care există în cadrul fiecărei dimensiuni și să-și acordeze energiile repede pentru a intra în acestea. Pierdem multe suflete în acest punct, când nu mai doresc să continue. Munca noastră este ca și când am fi într-un hol plin de oglinzi. Sufletele ca mine, care refuză să renunțe, deoarece iubesc această muncă, trebuie să stăpânească dimensiunile mentale lipsite de structură sau formă. Acestea există ca un vid între dimensiunile fizice. O parte din mine consideră încă acest antrenament ca fiind un mod de recreere. Este atât de captivant, încât de abia aștept să

mă întorc acasă și să reîncep acest exercițiu cu prietenii mei.

Patru tipuri generale de suflete

Înainte de a continua în capitolul următor despre sufletele mai avansate, cred că ar fi bine să enumăr principalele categorii de suflete din lumea spiritelor. Probabil că sunt, de fapt, mai multe decât patru categorii, însă această clasificare a mea e tributară amintirilor clienților mei cu privire la alte tipuri posibile de suflete în lumea spiritelor.

1. Suflete care, fie că nu pot, fie că nu vor să funcționeze individual. Aceste suflete lucrează, de regulă, în cadrul colectivităților și se pare că nu părăsesc niciodată lumea spiritelor. Chiar și așa, mi s-a spus că tuturor sufletelor le este dată oportunitatea de a experimenta existența atât în universuri mentale, cât și fizice.

2. Suflete care nu doresc să se încarneze în forme fizice. De asemenea, aceste suflete e posibil să nu posede caracteristicile energetice cerute de această activitate. Ele par să lucreze numai în lumi mentale și să se deplaseze cu ușurință între diferite dimensiuni. Multe dintre talentele lor sunt mai presus de înțelegerea clienților mei.

3. Suflete care se încarnează numai în lumi fizice. Cred că unele dintre acestea au capacitatea de a se antrena în sferele mentale în perioada dintre viețile lor, dar nu simt dorința de a face acest lucru. Ele nu sunt atrase de călătoriile interdimensionale, nici măcar ca divertisment. Câțiva dintre clienții mei fac parte din această categorie.

4. Sufletele care au atât abilitatea, cât și dorința de a funcționa în toate tipurile de medii fizice și mentale. Acest lucru nu le dă în mod obligatoriu mai multă instruire decât celorlalte tipuri de suflete. Totuși, gama bogată a experiențelor practice a acestor suflete le face pregătite pentru multe dintre specializările ce reclamă responsabilitate și atribuții variate.

TRECEREA SUFLETULUI ÎNTR-UN NIVEL SUPERIOR

Absolvirea

Vine un moment în existența unui suflet când acesta este pregătit să se desprindă de grupul său primar. Următorul meu caz este un suflet care a atins de curând nivelul III, după mii de ani de încarnări pe Pământ. Acest subiect a fost foarte tulburat de vizualizarea mentală a imaginilor acestui eveniment ce s-a petrecut recent în lumea spiritelor. Descrierile simbolice ce implică analogii cu mediul educațional sunt deja familiare cititorului. În viața ei actuală clienta mea este profesoară și predă la o școală pentru copii cu dificultăți în procesul de învățare.

Cazul 54

Dr. N: Pari foarte fericită de apariția ta în fața consiliului tău.

S.: Da, mi-am dat jos și ultima bucată din armura corpului.

Dr. N: Armura?

S.: Da, armura mea protectoare... care mă ferea să fiu rănită. Mi-a luat secole să învăț să am încredere și să fiu deschisă cu oamenii înclinați să mă rănească din prea multă mânie. Acesta a fost ultimul meu mare obstacol.

Dr. N: De ce a fost atât de greu pentru tine?

S.: Mă identificam mult prea mult cu emoțiile, mai mult decât cu puterea mea spirituală. Asta crea o îndoială față de propria mea persoană, în relațiile cu ceilalți, pe care îi percepeam mai puternici și mai învățați decât mine. Și nu era așa, de fapt.

Dr. N: Dacă acest lucru a fost ultimul tău obstacol, mă refer la propria ta identitate, cum te vezi acum?

S.: Până la urmă, am aruncat o punte de flori peste abisul de durere și răni. Nu-mi mai risipesc energia pe nimic dacă nu este cazul (pauză). Suferința fizică și mentală este legată de felul în care ne privim pe noi înșine. În ultimii o mie de ani, cu fiecare viață mi-am îmbunătățit păstrarea propriei identități în

împrejurări potrivnice și am învățat să mă respect ca ființă umană care nu poate fi înlăturată de alții. Nu mai am nevoie de armură pentru a realiza acest lucru.

Dr. N: Ce spune consiliul tău despre acțiunile tale pozitive legate de modul în care te definești pe tine însăși?

S.: Sunt mulțumiți că am trecut testul ăsta greu.... că nu am lăsat împrejurările potrivnice ale acestor vieți să-mi dicteze viziunea despre mine însămi... despre cine sunt în realitate. Sunt bucuroasă că am atins cel mai înalt nivel prin răbdare și stăruință.

Dr. N: De ce crezi că a trebuit să treci prin atât de multe în viețile tale de pe Pământ?

S.: Cum crezi că îi pot învăța pe alții, dacă cu însămi nu am trecut prin foc pentru a deveni puternică?

Dr. N: Bine... (subiectul mă întrerupe, deoarece i-a apărut în minte ceva provocat de întrebarea mea)

S.: Oh.... au o surpriză pentru mine. Oh, sunt atât de FERICITĂ!

Notă: În acest moment, clienta mea izbucnește în lacrimi de fericire la presimțirea scenei care i se va desfășura în minte. Îmi pun la îndemână cutia mea de nădejde cu batiste și continuăm.

Dr. N: Continuă și spune-mi despre ce surpriză e vorba.

S.: (cu efervescență) Este momentul absolvirii! Ne strângem în templu. Aru, ghidul meu, este aici cu președintele consiliului. De peste tot se strâng profesorii seniori și studenții.

Dr. N: Poți să te oprești puțin și să-mi spui câți profesori și câți studenți vezi?

S.: (în grabă) Ah... cam doisprezece profesori și... poate vreo patruzeci de studenți.

Dr. N: Printre studenți sunt și cei din propriul tău grup primar?

S.: (pauză) Suntem numai trei. Au fost aduși studenți din alte grupuri, cei care sunt pregătiți. Pe cei mai mulți dintre ei nu-i cunosc.

Dr. N: Observ o ezitare din partea ta. Unde se află ceilalți din grupul tău?

S.: (cu regret) Nu sunt încă pregătiți.

Dr. N: Care este culoarea esențială a acestor studenți din jurul tău?

S.: Un galben strălucitor, consistent. Oh, n-ai idee cât timp ne-a trebuit ca să ajungem aici.

Dr. N: Poate că știu. De ce nu-mi descrii cum se desfășoară lucrurile?

S.: (respiră adânc) Toți sunt ca la o sărbătoare, ca la o petrecere inaugurală. Toți ne strângem și plutim...Voi sta în față. Aru îmi zâmbeste cu mândrie. Maeștrii ne adresează câteva cuvinte de confirmare a eforturilor depuse de noi. Apoi suntem chemați pe nume.

Dr. N: Fiecare în parte?

S.: Da... Îmi aud numele, „Iri”.... Înaintez plutind și primesc un sul de hârtie cu numele meu tipărit pe copertă.

Dr. N: Ce altceva mai este pe aceste suluri?

S.: (cu modestie) E ceva personal... ceva despre acele realizări care mi-au luat atât de mult timp... și despre cum le-am depășit.

Dr. N: Deci, într-un fel, e mai mult decât o diplomă. O atestare a muncii tale.

S.: (încet) Da.

Dr. N: Purtați toți tocă și robă?

S.: (repede) Nu! (zâmbind apoi) Oh... Văd că mă ironizezi.

Dr. N: Ei, puțin. Spune-mi, Iri, ce se mai întâmplă după ceremonie?

S.: Ne strângem să discutăm despre noile noastre sarcini și am ocazia să mă văd cu unele suflete care sunt din domeniul specialității mele. Ne vom întâlni din nou la cursurile ce vor începe, unde vom învăța să ne folosim cât mai bine calitățile.

Dr. N: Care va fi prima ta îndatorire aici, Iri?

S.: Voi educa sufletele cele mai tinere. E ca și cum aş crește flori din răsaduri. Le hrănești cu tandrețe și înțelegere.

Dr. N: Și de unde crezi că vor veni aceste suflete noi?

S.: (pauză) Din oul divin - sânul creației - tors apoi ca firul de mătase... dus la doici și apoi la noi. Este extraordinar. Este o responsabilitate care ne va pune la grea încercare.

Trecerea în nivelurile intermediare

Când lucrez cu un subiect care trece la un grup de nivelul III, la început poate apărea o confuzie: de ce se văd ei în mod regulat plecând și apoi întorcându-se în grupul lor matcă? În timpul hipnozei, nu toți subiecții mei sunt capabili să-și vizualizeze o scenă în minte și apoi să includă repede acest cadru în întregul film al vieții lor spirituale. Sarcina hipnotizatorului este de a proceda cu grijă și a lăsa ca scena să se desfășoare natural. Un client, care nu absolvise încă, dar începuse deja procesul de desprindere de grupul său, mi-a spus: „încep să mă simt puțin rupt de familia mea. În jurul meu sunt suflete noi cu care n-am mai lucrat înainte”.

Integritatea unui grup matcă original de suflete rămâne intactă într-un mod atemporal. Indiferent cine este cel care a absolvit, sufletele nu-și pierd niciodată legătura cu vechii tovarăși. Grupurile matcă primare și-au început existența împreună și rămân strâns unite de-a lungul a sute de încarnări. Am avut suflete care au fost cu grupurile lor primare și cincizeci de mii de ani înainte de a fi pregătiți să treacă pe nivelele intermediare, în timp ce un procent mult mai mic a atins această stare a dezvoltării în cinci mii de ani. Cred că o dată ajunse la nivelul III, sufletele încep să se ridice mult mai rapid la nivelurile mai avansate. Sufletele evoluează în ritmuri distincte, etalând o multitudine de talente diferite de-a lungul drumului lor. Am observat că, atunci când sufletele încep să petreacă mai puțin timp cu divertismentul și alături de celelalte, depun eforturi mai susținute. Ele se concentrează mai mult asupra perfecționării anumitor aptitudini ce vor contribui la forțele conștiinței cosmice.

O dată cu atingerea nivelului III, are loc o schimbare în comportamentul sufletului. Aceste suflete au început acum să-și lărgască perspectivele mai departe de grupurile lor primare. Sufletele care avansează nu disprețuiesc tot ce au cunoscut înainte, numai că acum sunt atât de absorbite de pregătirea lor, că acest lucru a devenit un țel care le consumă toate disponibilitățile. Aceste suflete sunt fascinate de ceea ce pot face și vor să devină și mai competente. Când s-au apropiat de gradul de dezvoltare al nivelului IV, tranziția este încheiată.

În cursul tranziției lor, sufletele care au ajuns de curând la nivelul III observă că nu mai sunt limitate la o singură sală de clasă. Vechii lor prieteni sunt conștienți de ceea ce se întâmplă,

dar se pare că este un fapt mutual acceptat să nu se pună prea multe întrebări în legătură cu aceste absențe. Rog cititorii să se întoarcă puțin la experiența sufletului Lavani, în cazul 32. Tranziția este lentă, în concordanță cu practica grijii infinite care este atât de evidentă în toate pregătirile spirituale. Sufletele sunt repartizate noilor grupuri de specialitate, ținându-se seama ca membrii acestora să se afle la un nivel mental apropiat. Aceste desemnări se fac pe baza unor motive. Cele trei elemente principale de care sunt sigur că se ține seama la selecția specialității sufletelor sunt: talentul, performanțele obținute până atunci și dorința personală. M-aș fi așteptat ca și nevoile lumii spiritelor să fie un alt element important, dar această ipoteză mi-a fost infirmată.

Presupun că s-ar putea spune că, atunci când un suflet accede la nivelurile intermediare de pregătire, el e inițiat în tainele unei bresle. N-aș afirma totuși că este o breaslă ca acelea cunoscute în istorie, din Evul Mediu, care erau denumite școli de inițiere în mistere. Acestea erau organizații exclusiviste și chiar secrete, accesibile numai membrilor lor. Cu toate că și în cazul sufletelor există unele elemente secrete ce sunt împărtășite acestora în vederea unei pregătiri specializate, în nici un caz nu este vorba de elitism. Aspiranții nou sosiți sunt totdeauna bine primiți de grupurile de specialiști.

La început, asocierile acestor suflete mai specializate sunt mai degrabă dezlânate. Le-am definit ca grupuri independente de studiu. Pregătirea începe încet, periodic, cu diferiți profesori de specialitate. E un sistem care permite o evaluare periodică a sufletelor de către instructorii lor. Sufletele care vor doar să vadă despre ce e vorba pot părăsi aceste grupuri de specialitate, în timp ce sunt admiși alți candidați promițători. Această practică este în opoziție cu cea pe termen lung din grupurile primare de suflete. Instruirea devine mai intensă pe măsură ce aceste noi grupuri dovedesc că se pot descurca cu sarcinile lor. În aceste stadii incipiente, deși sufletele sunt desprinse de grupurile lor inițiale, ele își mențin totuși ghizii lor obișnuiți și iau parte la activitățile grupurilor lor primare. Studiul independent pune un accent mai mare pe auto-îndrumarea sufletelor în îndatoririle lor, accent care devine și mai pronunțat pe măsură ce ele se dezvoltă la nivelele de competență IV și V

În capitolele precedente au fost enumerate un număr de specializări ale sufletelor. În ordinea prezentării, sufletele au fost descrise ca: Maeștrii Viselor, Mântuitorii Sufletelor Pierdute, Păstrătorii Neutralității, Maeștrii Refacerii, Mamele de Incubator, Sufletele Arhivari, Sufletele care au Grijă de Animale, Regizorii Muzicali și Păstrătorii Jocurilor. Se pare că unele specializări se suprapun într-o anumită măsură. De exemplu, Păstrătorii Jocurilor, cei care îi pregătesc pe alții pentru călătorie, pot fi și Suflete Exploratoare ale unor locuri noi (folositoare atât pentru divertisment, cât și în aspectele mai serioase ale instruirii în folosirea energiei). În acest capitol, voi cita și alte exemple de specializări ale sufletelor. Sunt sigur că cititorii vor identifica ușor ce domeniu de specialitate s-ar putea potrivi propriilor înclinații.

Nu pare să existe un drum sigur prin care sufletele, pe măsură ce avansează, să ajungă să ocupe un loc în Consiliul Bătrânilor. Bătrânii par să provină dintr-un mediu cu multe specializări. Cred că cei mai mulți oameni simt că ghizii lor profesori au o înclinație interioară pentru astfel de poziții. Desigur, este normal ca ghizii să apară clientului obișnuit ca fiind reprezentanții profesiei de prim rang din lumea spiritelor. Știu totuși că această percepție este denaturată de faptul că, în timp ce toți subiecții mei au ghizi, mulți au un contact prea mic cu sufletele avansate din alte specialități, îmi pot numai imagina ce alte specializări le sunt oferite sufletelor, pe care nici un subiect nu le poate descrie.

Când discut despre aceste domenii de specialitate în conferințele mele, mulți oameni spun că ei au crezut că toate sufletele se străduiau să devină ghizi-profesori. Am avut și eu aceeași idee în primele faze ale cercetărilor mele. În cele din urmă am aflat că, deși predarea este o specializare de frunte în lumea spiritelor, aceasta nu înseamnă că majoritatea sufletelor devin mari profesori. Cum predarea este atât de vitală pentru suflete, voi începe cu o categorie din acest domeniu pe care nu l-am acoperit încă.

Specializările

Profesorii-doici

În *Călătoria Sufletelor* am discutat despre activitățile profesorilor ghizi juniori și seniori și tot în această carte subiecții mei au depus mărturie despre activitățile ghizilor lor. Totuși, nu au fost furnizate prea multe informații despre sufletele avansate care se ocupă de sufletele foarte tinere și care se află încă în perioada de pregătire. se numesc Profesori-doici sau cei care au grijă de copii, deoarece sufletele tinere cu care ei lucrează nu și-au început încă încarnările.

Imediat după cazul 26 din capitolul 5, am citat amintirile proaspete ale unui suflet foarte tânăr de pe Pământ, care a explicat că o dată ce un suflet nou este creat, el nu este imediat transferat într-o încarnare fizică. Pământul este o școală atât de grea pentru pregătire, încât este mai bine ca multor suflete noi să li se permită un interval de timp în care să se adapteze la viața terestră, în formă descarnată. Acest lucru este ilustrat de următoarea relatare a unui subiect:

Îmi amintesc de vremea când eram un suflet foarte tânăr și am venit pentru prima oară pe Pământ cu câțiva prieteni. Pluteam încoace și încolo, ca spirite, ca să ne verificăm capacitatea și adaptabilitatea la acest loc, acompaniați de profesorii noștri. Ni se arăta cum să adunăm vibrațiile magnetice ale acestei planete și cum să le îmbinăm cu ale noastre. Era nevoie să simțim ce ar fi însemnat pentru noi să fim aici în formă fizică.

Cred că marea majoritate a clienților mei sunt înclinați să se pregătească pentru a deveni ghizi. Acest lucru se petrece, pentru că ei își venerează proprii ghizi, care au o influență foarte mare asupra dezvoltării lor actuale și vor să-i urmeze. Sigur că aspirațiile actuale ale unui suflet și specializarea sa finală pot să nu coincidă. Profesorii trebuie să știe foarte bine să comunice. Și totuși, cineva care comunică foarte bine, care e capabil să ofere o motivație, poate să nu aibă abilitatea de a lucra cu mintea unui suflet care încearcă să se integreze în mai multe ego-uri umane din trupurile sale gazdă. S-ar putea ca profesorii doici, care lucrează cu suflete foarte tinere, să nu aleagă să devină ghizi pentru populația obișnuită de suflete, din nenumărate motive. Lucrul cu un suflet copil este dificil, deoarece multe suflete tinere nu par să fie capabile să continue

cu reîncarnările lor, necesitând în acest sens studii de remediere. Cazul 28 ne-a spus câte ceva despre așezările spirituale ale profesorilor și ale sufletelor elementare, lucru pe care îl voi extinde și în cazul 55.

Trebuie să mă port cu delicatețe cu clienții mei avansați, întrebările referitoare la culorile sufletului pe care le adresez acestora fiind de mare ajutor. Bărbatul din cazul 55 trece la nivelul IV de competență și tocmai a terminat să-mi relateze despre varietatea de lumini galben-albastre din grupul lui de specializare, compus din trei suflete. Eram gata să trec la altceva când m-am gândit la încă o întrebare, care avea să-mi deschidă o nouă perspectivă.

Cazul 55

Dr. N: Astea sunt toate culorile pe care le vezi în preajmă?

S.: Nu, mai sunt unsprezece copii - lumini albe - adunați la un loc, deoparte, în stânga noastră. Energia lor e mai mică, cu un model energetic mai mic și mai degrabă dispersat. Tinerii sunt foarte exuberanți.

Notă: În acest punct subiectul meu s-a tulburat foarte mult când a recunoscut pe unul dintre acele suflete ca fiind copilul său de astăzi. L-am lăsat să se bucure de acest moment și apoi am continuat.

Dr. N: Vezi vreo diferență în ceea ce privește intensitatea luminii din aceste unsprezece suflete?

S.: Nu prea mare. Copiii foarte inocenți și timizi au lumini slabe, neclare. Nu avem nici unul dintre aceia acum.

Dr. N: Ce relație ai cu aceste unsprezece suflete?

S.: Predau o lecție acestor suflete. Doi colegi, pe care nu-i cunosc de foarte mult timp, pentru că provin din alte grupuri, mă ajută la predarea acesteia.

Dr. N: Voi trei aveți un trecut comun pe Pământ pentru a vă pregăti să deveniți profesori?

S.: Da, am fost profesori, oameni ai bisericii, vindecători... cam așa ceva, în viețile noastre trecute. În general, trebuie să ai multă sensibilitate și o mare răbdare pentru genul ăsta de muncă (se oprește și mai adaugă). Știi, profesorii pot învăța uneori de la studenți.

Dr. N: Sunt convins că așa este. De ce nu-mi dai o idee despre unde anume în lumea spiritelor sunteți tu și acești copii în acest moment?

S.: Suntem în zonele neutre de pregătire, pentru că pe copii i-ar inhiba prea tare să se găsească lângă clasele de predare obișnuite.

Dr. N: Ce se întâmplă în acest moment?

S.: (râde) Vâjâie toți în toate direcțiile, mai interesați în a-și juca feste unul altuia decât să învețe ceva. Se vor schimba când vor începe să se încarneze.

Citez în continuare pe scurt din cazul unei femei care lucrează cu sufletele care tocmai au început să se încarneze:

Chiar acum sunt ocupată cu șapte neghiobi. Le place să fie afemeiați sau femei fatale când se încarnează. Vor, pur și simplu, să rămână copii și să nu ia viața în serios. Sunt îndrăgostiți până peste cap de plăcerile pământești și nu vor să aibă de-a face cu lucrurile mai dificile. Interesul lor cel mai mare este să arate bine în viața următoare. Ulant, ghidul meu senior, i-a lăsat cu mine și nu-l mai văd prea des. Recunosc că stilul meu este extrem de indulgent. Față de ei mă arăt foarte amabilă și drăgăstoasă. Unii dintre profesori spun că îi stric, răsfățându-i astfel. Cunosc profesori care au dat frâu liber frustrărilor devenind foarte severi cu tinerii lor studenți, mai ales cu cei ce au potențial. Consiliul este interesat de metodele mele de predare. Vor mai degrabă să testeze teoriile mele despre indulgență decât să administreze acestei clase o admonestare mentală. Concepția mea de predare este că o dată ce aceste suflete-copii încep să se dezvolte, saltul pe care îl vor face spre maturizare va fi mai rapid, pentru că încrederea lor nu va fi fost zdruncinată de prea multe lecții grele și întreruperi.

Specialiștii în etică

Mult timp am considerat predarea eticii ca fiind mai degrabă o parte constitutivă a predării în general decât o specializare de sine stătătoare. Cazul următor este al unui bărbat de douăzeci și șase de ani din Detroit, aflat la nivelul V, al cărui nume spiritual este Andarado. La început am încercat

să-l conving să nu vină la mine, pentru că, de obicei, nu iau clienți sub treizeci de ani. Din cauză că nu cred că unui tânăr obișnuit viața i-a oferit prea multe răspândii cruciale. Blocările lor amnezice ar putea fi încă prea pronunțate. Există, de asemenea, și o probabilitate semnificativă de obstrucționare a hipnozei, exercitată de ghizii lor spirituali; s-ar putea ca aceștia să aibă sentimentali că este prea devreme pentru ca studentul lor să vadă anumite drumuri karmice. Dar Andarado era o excepție și îmi pare bine că nu mi-a confirmat îngrijorările.

Acest client îmi trimisese o scrisoare care începea așa: „Sunt nerăbdător să-mi experimentez identitatea nemuritoare, deoarece simt de mult timp că unele dintre aceste lucruri îmi sunt cunoscute și că abilitățile îmi depășesc vârsta”. Aud de la mulți tineri declarații de acest gen și, de cele mai multe ori, etapa dezvoltării lor, pe care o identificam în cursul ședinței, nu este chiar ceea ce și-au imaginat ei. Acest lucru nu s-a întâmplat și cu acest client. Când l-am întâlnit pe Andarado am fost frapat de intensitatea, vigilența și independența lui; erau neobișnuite pentru cineva de vârsta sa.

Pe măsură ce înaintam în ședința noastră, am descoperit că Andarado a venit prima dată pe Pământ în timpul ridicării Babilonului, ceea ce credeam că este destul de târziu în timpul pământesc pentru o lumină albastră. Mi-a spus că încarnările lui au început într-o lume întunecată, calmă, cu forme de viață inteligente, dar lipsite de afectivitate, care se stingeau ca rasă. Era o lume închinată rațiunii și logicii. Până la urmă, Andarado a cerut un transfer într-o lume mai luminoasă, unde s-ar fi putut încarna într-o ființă mai sensibilă. I-a fost oferit Pământul.

În timp ce treceam în revistă experiențele sale trecute dintr-o clasa spirituală, am aflat de interesul lui Andarado pentru modul în care energia magnetică planetară influențează comportarea inteligentă în unele lumi. Ultima sa sarcină a fost să creeze țesut cerebral unei mici creaturi feline. Andarado mi-a explicat: „Am montat o rețea de energie, pentru a urmări și studia modelele de comportament cu care această creatură răspunde. Trebuie să am grijă să nu montez o baterie de 12 volți într-un sistem de 6 volți”. Am presupus că studia și se pregătea să devină un Maestru al Proiectării. Mă aștepta o surpriză.

Cazul 56

Dr. N: Andarado, am discutat despre munca ta cu studenții în lumea spiritelor. Mi-ai explicat puțin și despre studiile tale de creare a energiei asupra proceselor cognitive ale unor forme inferioare de viață. Concluzionez că te pregătești să devii fie profesor, fie un specialist al proiectării.

S.: (râde) Nu, nici una dintre presupuneri nu este corectă. Mă pregătesc să devin un Specialist în etică.

Dr. N: A, da? Atunci cum rămâne cu cele două domenii de început ale studiilor tale despre care tocmai am vorbit?

S.: Mi-au fost oferite ca premize pentru a fi mai eficient ca specialist în etică. Asta este pasiunea mea, să lucrez cu codurile morale ale. ființelor inteligente.

Dr. N: Dar acest domeniu al moralității, valorilor și al comportamentului nu este unul fundamental pentru munca tuturor ghizilor profesori?

S.: Ba da, dar principiile morale, pentru că se leagă de valorile obiective, sunt atât de esențiale pentru dezvoltarea umană, încât te poți specializa în acest domeniu. De obicei, există câte un specialist în etică în fiecare consiliu.

Dr. N: De ce ai petrecut atât de mult timp în altă lume înainte de a veni pe Pământ?

S.: Cunoașterea sistemelor etice ale altor societăți inteligente reprezintă o bună pregătire pentru orice Specialist în etică.

Dr. N: Foarte bine, Andarado, spune-mi acum câte suflete-studenți de pe Pământ ți-au fost date când ai început să lucrezi în viața dintre vieți în acest domeniu al vocației tale reale?

S.: La început numai câteva.

Dr. N: Presupun că erau suflete foarte tinere.

S.: Da, dar apoi situația s-a schimbat și acum am optsprezece suflete de nivel mediu.

Dr. N: Cum de ți se dă voie să lucrezi cu cele de nivel III când tu însuși nu ți-ai terminat încarnările pe Pământ?

S.: Exact asta este rațiunea sarcinii mele actuale. Nu am destulă experiență ca să pot ajuta sufletele foarte tulburate și mai puțin dezvoltate. Cum nu sunt încă destul de deprins cu acest domeniu, nu mi se dau cazurile cu adevărat dificile. Pot

da însă sfaturi sufletelor ceva mai mature, pentru că am fost și eu în situația lor nu cu mult timp în urmă.

Dr. N: Lucrezi cu studenții tăi atât în lumea spiritelor, cât și în timp ce ei sunt pe Pământ?

S.: (ferm) Nu, nu și în perioadele când se încarnează pe Pământ. Asta este prerogativa ghizilor lor profesori. Eu lucrez cu ei numai în lumea spiritelor.

Dr. N: De ce crezi că etica e un test al societății umane?

S.: În principal, pentru că este atât de ușor pentru ființele omenesti să se îndepărteze de la comportarea morală și să explice rațional acțiunile lor.

Dr. N: Spui cumva asta pentru că majoritatea oamenilor obișnuiți sunt pragmatici, considerând că scopul - de a fi perceput ca un individ de succes - scuză mijloacele?

S.: Da, și asta apare oamenilor ca fiind în opoziție cu universalitatea.

Dr. N: Vezi vreo soluție în acest conflict dintre universalitate și individualismul pronunțat manifestat în atitudinea oamenilor?

S.: Munca de îmbunătățire a lumii va duce, în cele din urmă, la îndepărtarea intoleranței manifestate față de cei care sunt altfel decât noi. Conflictul rezidă tocmai în această nevoie de statut personal și de elitism - pentru că acestea sunt subsumate fericirii.

Dr. N: Deci, consideri dilema umanității ca fiind conflictul dintre a pune dorința de fericire personală și scopurile individuale mai presus de atenuarea suferințelor populației umane?

S.: Pentru mulți de pe planeta Pământ, această dilemă este aceea a egoismului.

Dr. N: Poți continua puțin în acest sens? Vrei să spui că oamenii, prin natura lor, nu sunt o rasă de persoane egalitariste și generoase?

S.: Oamenii obișnuiți au această dilemă, deși mulți nu cred că egoismul lor reprezintă o problemă pentru ei. Asta este marea încercare la venirea pe Pământ și de aceea munca mea este atât de grea aici. Lecția Pământului, în ceea ce privește moralitatea și etica, este ca sufletul să fie închis în trupul unei ființe ale cărei instincte - propria ei natură - să reclame, în primul rând, supraviețuirea ei personală. Situația celorlalți este pe planul doi.

Dr. N: Nu descoperi în oameni o latură bună în mod natural, care să fie legată de conștiința unui suflet?

S.: Bineînțeles, asta este partea cea mai importantă a specialității mele, să dezvolt acest element de bunătate astfel încât, în cele din urmă, să reprezinte o reacție naturală la împrejurările grele de pe Pământ.

Dr.N: Trebuie, oare, ca pe această planetă nevoia de încredere în sine să fie în opoziție cu grija față de ceilalți?

S.: Idealurile și valorile personale pot duce, în final, la o fericire generală, a întregii societăți, dacă ne lăsăm total angrenați în corectitudinea minții sufletului - ca esență a puterii Sinelui. Dr.N: Care este cel mai folositor sfat pe care-l dai studenților, înainte să se întoarcă pe Pământ?

S.: (zâmbeste) Ei sunt precum caii de curse, așa că îi sfătuiesc să aibă răbdare și să-și regleze ritmul. Energia care se cheltuiește cu controlarea corpului omenesc trebuie bine drămuțată. Ei sunt în faza în care învață echilibrul fin al comportării etice. Când trăiesc într-o lume fizică atât de densă cum este cea de pe Pământ, trebuie să se ferească să fie absorbiți de aceasta dacă vor să fie eficienți.

După ce am terminat cu acest client, am reflectat la cât de mulți fiziologi cred că sistemul senzorial uman este suprad dezvoltat, ca o depășire a originilor noastre primitive. Comportamentul agresiv și de evitare au fost un mijloc de supraviețuire al oamenilor încă din epoca de piatră. În procesul nostru de evoluție, avem la dispoziție un creier care nu ar, deocamdată, un control total asupra reacțiilor trupului. În condiții de stres emoțional ridicat, avem tendința de a ne pierde rațiunea. Jung ne-a spus: „Raționalul și iraționalul există unul lângă celălalt și oamenii sănătoși recunosc acțiunile ambelor forțe ce lucrează în ei. Ar trebui să ne privim nevrozele mentale și suferințele fizice ca modele valorice inconștiente”.

Cei mai mulți dintre noi începem prin a face o mulțime de greșeli prostesti, devenind mai deștepți spre sfârșitul vieții. Ideea de a reveni în încarnări repetate este aceea că, în cele din urmă, vom porni cum trebuie încă de la început, ducând astfel o viață productivă. În căutarea aceasta suntem adesea conduși de ego-ul nostru și uităm că ceea ce este bun pentru noi e, în general, bun și pentru ceilalți. Din păcate, filosoful

Kant avea dreptate când afirma: „Dacă noi credem în nemurirea sufletului creat de o sursă divină, asta presupune un liber arbitru care s-ar putea să nu includă și o comportare morală”.

Există o mare nevoie de suflete specializate în etică. Se poate spune că sunt motive pentru care acțiunile unor oameni iau o întorsătură proastă, din cauza unui suflet care se dezvoltă în aceștia, coexistând cu un creier omenesc tulburat. Datorită acestor condiții, voința noastră liberă de a face alegeri corecte ar putea fi inhibată. Am încercat să arăt că, în lumea spiritelor, sufletele nu se folosesc de acest argument ca să se scuze pentru lipsa de control asupra emoțiilor unui trup gazdă.

Soluția valabilă pentru noi toți, spre a ne perfecționa, este să continuăm procesul de evoluție pentru a deveni mai buni decât suntem. Și ghizii noștri spirituali au fost cândva asemenea nouă, înainte de a atinge acest statut. Ni se dau multe corpuri gazdă și toate sunt imperfecte. Decât să devenim obsedați de un trup care durează numai cât o viață, ar fi mai bine să ne concentrăm asupra evoluției Sinelui nostru sufletesc și să ne sprijinim pe puterile noastre spirituale. Dacă facem astfel, capacitatea noastră de a intra în legătură cu ceilalți va evolua și, în cele din urmă, va rezolva dilema distincțiilor morale de care vorbea mai devreme sufletul Andarado.

Sufletele armonizatoare

Această specializare reprezintă o clasificare largă a sufletelor, care are, la rândul său, multe subgrupe. Totuși, având acces la mințile atâtor oameni, am observat că există o interdependență și o legătură în spatele tuturor specializărilor sufletelor. Sufletele din categoria generală a Armonizatorilor se reîncarnează adesea în cei însărcinați cu comunicarea, lucrând într-o multitudine de competențe. Când sunt ființe dezîncarnate, mi se spune că acestea lucrează ca restauratori ai energiei dislocate de pe fața Pământului. Sufletele armonizatoare se mai pot încarna în oameni de stat, profeți, persoane inspirate, negociatori, artiști, muzicieni și scriitori. De obicei, acestea sunt sufletele care echilibrează energia evenimentelor terestre ce implică relațiile umane. Ele pot fi figuri publice sau oameni particulari care acționează în spatele scenei pe care au loc evenimentele lumii. Aceste suflete nu sunt

vindecători în sensul tradițional al termenului, pentru că încercarea lor de a împrăști energia negativă este aplicată pe scară mare și nu doar asupra unui singur individ.

În prima mea carte am scris despre înțelepți, acele suflete foarte avansate care încă se încarnează pe Pământ, chiar dacă acest lucru nu mai este necesar pentru propria lor dezvoltare. Mi s-a spus că aceștia sunt lingviști deosebit de competenți, având abilitatea de a pronunța cuvintele pe niște tonuri vibraționale care-i ating profund pe oameni. Aceste ființe înțelepte se află aici, pentru că misiunea lor e de a ajuta umanitatea într-un mod fizic direct. Ei nu supără pe nimeni și nu cer neapărat atenția publică. Din informațiile pe care le-am adunat, numărul lor nu e mare. Aceste suflete bătrâne și foarte evaluate care se află printre noi sunt considerate a fi niște observatori activi ai evenimentelor. Ele prezintă tendințele omenesii pe care le consideră că ar necesita o atenție specială. Din acest motiv, le-am inclus în categoria Sufletelor Armonizatoare.

Subiecților mei le este evident că înțelepții sunt cumva în legătură cu un alt grup de specialiști în armonizare din lumea spiritelor, pe care ei îi numesc Supraveghetori. Aceste ființe nu se încarnează, dar primesc informații din multe surse despre condițiile de pe Pământ și din alte lumi. Am foarte puține date despre ei. Cele pe care le am provin de la câțiva clienți care știu de existența acestor suflete numai din propria lor pregătire de a deveni Suflete Armonizatoare. După cât se pare, un Supraveghetor furnizează informații celorlalți Armonizatori, care vor acționa spre a pondera influențele forțelor sociale și fizice ce produc pagube pe Pământ. Cel ce face obiectul cazului următor este un reprezentant al nivelului V, îl cheamă Larian și se pregătește să devină Armonizator.

Cazul 57

Dr. N: Larian, ai putea să-mi explici câte ceva despre specializarea de Armonizator și ce faci în această calitate?

S.: Sunt doar un novice, dar voi încerca. Învăț despre armonizarea energiei discordante a Pământului, pentru a-i ajuta pe oameni.

Dr. N: Vorbești despre elementele geofizice ale Pământului, cum ar fi vânturile, focul, cutremurele de pământ... genul ăsta de elemente?

S.: Am prieteni în această îndeletnicire, dar nu este domeniul meu de studiu.

Dr. N: Bine, atunci, înainte de a ajunge la însărcinările tale, spune-mi ce învață prietenii tăi?

S.: Sunt restauratori ai planetei, care atenuează consecințele distructive ale forțelor fizice naturale, ce produc cantități mari de energie negativă.

Dr. N: De ce forțele care există în lumea spiritelor nu ar putea, pur și simplu, preveni aceste dezastre naturale, salvând astfel oamenii de multă suferință?

S.: (își scutură capul) Atunci n-ar mai fi catastrofe naturale, care au scopul de a fi o parte din viața noastră pe Pământ. Un armonizator planetar nu s-ar interfera în aceste forțe, chiar dacă ar putea - ceea ce nu cred.

Dr. N: Care este, atunci, rolul lor?

S.: Să împrăstie semințele energiei coerente în energia tulburată, să neutralizeze marile concentrații de energie negativă. Ele lucrează cu polaritatea și cu forța magnetică, pentru a ajuta oamenii să se însănătoșească, să-și revină (zâmbește). Le numim aspiratoare.

Dr. N: Bine, Larian, unde anume intră munca ta în această schemă?

S.: Sper să aduc o contribuție în ceea ce privește îndreptarea evenimentelor catastrofale create de oameni în mod direct.

Dr. N: Câți ucenici mai sunt în secția ta?

S.: Patru.

Dr. N: Plănuiești, tu și cu asociații tăi, să opriți războaiele?

S.: (tulburat) Nu cred că m-ai înțeles. Pregătirea noastră nu urmărește să influențeze mințile oamenilor care produc suferință umanității.

Dr. N: De ce nu? Vrei să spui că un suflet Armonizator n-ar vrea să intervină cumva în cazul unui psihopat - de genul lui Hitler - înclinat spre distrugere?

S.: Mintea unui psihopat nu permite accesul rațiunii, e închisă. Eu învăț să mențin energia pozitivă în jurul minților mai calme, care pot schimba evenimentele ce se petrec în lume.

Dr. N: Nu e cumva o deturnare a voinței libere, cauzei și efectului și a întregii probleme a influențelor karmice naturale?

S.:(pauză) Condițiile sunt deja îndeplinite pentru desfășurarea cauzei și efectului. Vrem să instaurăm o gândire mai rațională, trimițând unde de energie pozitivă către oamenii potriviți pentru aceasta. Nu orchestrăm hotărâri. Oferim o atmosferă calmă pentru dialog.

Dr. N: Știi, Larian, am impresia că ești tentat atât de a influența lucrurile, cât și de a nu o face.

S.: Atunci nu m-am făcut înțeles de tine. Poate, dacă îți explic mai pe larg ceea ce fac acum, vei vedea diferența. Învăț să-mi ajustez raza energiei pentru a împrăști și rearanja forțele negative ce sunt generate zilnic pe Pământ. Este ca deschiderea unui baraj, pentru a fertiliza valea de sub el, dându-i acesteia apa de care are nevoie.

Dr. N: Nu știu încă dacă m-ai convins, dar continuă.

S.: (cu răbdare) Mă duc la o cupolă enormă, pentru a exersa cu micul meu grup. E acolo Arlett, instructora noastră - este foarte pricepută -, ne descoperă greșelile imediat. Aici exersăm arta echilibrării dizarmoniei vibraționale. Sperăm ca, până la urmă, să atenuăm mase mai mari de modele de energie distructivă de pe Pământ.

Dr. N: Ce se întâmplă în cupolă?

S.: Aceasta ne dă o bază geometrică pentru anumite oscilații și intervale, pentru a simula undele dezordonate ale gândirii umane din grupurile mari. Este amestecată și agitată special pentru noi. Trebuie doar să o netezim.

Dr. N: Mmm... pentru a stimula exprimarea gândirii armonice?

S.: Da, gândire și comunicare. Mai studiem și tonurile vocale și le analizăm înțelesurile - tot ceea ce influențează gândirea negativă. Vrem să-i ajutăm pe oamenii care doresc să se ajute singuri. Acest lucru nu e o interferență directă.

Dr. N: Bine, Larian, dar când veți ajunge competenți ca Suflete Armonizatoare, ce puteri veți avea?

S.: Vom deveni transmițătorii energiei de reînsănătoșire, pentru a lupta cu deziluziile în masă. Melodia unui Armonizator șoptește prin coridoarele Pământului despre lucrurile mai bune care vor urma. Suntem mesagerii speranței.

După ce am ascultat explicațiile mai multor Suflete Armonizatoare, am ajuns la concluzia că maștrii spirituali care au proiectat acest laborator al haosului, pe care îl numim Pământ, nu au pus lucrurile în mișcare și apoi, pur și simplu, au plecat. Există ființe superioare ce se preocupă destul de mult de supraviețuirea noastră, pentru a ne supraveghea. Sincer să fiu, mult timp nu am crezut că acest lucru ar putea fi adevărat. Există o temă care revine mereu în relațiile Sufletelor Armonizatoare. Acestea doresc să le dea oamenilor mijloacele de a se ajuta ei înșiși acolo unde pot, dar ele nu sunt conștiința ființelor umane și nu intervin în voința noastră liberă. Am fost creați și trimiși pe Pământ ca să ne rezolvăm problemele în cadrul matricei unei forme de viață inteligente, trăind într-un mediu dificil, care implică și suferința, dar și multă frumusețe și speranță. Trebuie să recunoaștem acest echilibru în realitatea noastră cotidiană. Un vechi proverb chinezesc spune: „Ne numărăm nenorocirile cu multă grijă, dar ne acceptăm binecuvântările fără să ne gândim prea mult”.

Maștrii proiectării

Deși această specializare arc, de asemeni, mai multe fațete, reprezintă pentru mine două subdiviziuni majore ale sufletelor, într-un mediu geofizic, există specialiști pur de structură și aceia care crează lucruri însuflețite în cadrul acestor așezări. Din câte reiese din experiența mea limitată în acest domeniu, sufletele ce se specializează în domeniul proiectării sunt trimise să lucreze în universuri fizice, deseori pe planete nelocuite și aflate în cursul procesului de răcire după ce s-au format din stele. Aceste suflete se ocupă cu crearea formelor de viață în lumile în care se dezvoltă o nouă viață.

Voi începe prin a trece în revistă activitățile sufletelor ce se ocupă cu structura care învață să-și folosească energia la proiectarea geologici planetare. Mă gândesc la ele ca la niște arhitecți-constructori ai topografici ce lucrează cu părțile componente care caracterizează suprafața planetară. Aceasta ar include munții, apele, atmosfera și clima. Deși specialiștii în structură sunt asociați sufletelor dedicate amenajării peisajelor cu plante, copaci și ființe vii, această muncă este considerată a fi o categorie distinctă a proiectării. Sufletele orientate spre

domeniul structurii își încep lucrul construind, în lumea spiritelor, obiectele pe care le-au cunoscut în viață.

Cazul 58

Dr. N: Câte suflete erau în grupul tău matcă inițial?

S.: Erau douăzeci și unu... cei mai mulți ne-am despărțit acum.

Dr. N: Asta înseamnă, oare, că nu-i mai vezi prea des pe cei din grupul original?

S.: (pe gânduri) Nu... ne-am împrăștiat, atât. Cei mai mulți dintre noi nu mai lucrează împreună, (luminându-se) îmi văd vechii prieteni de altă dată.

Dr. N: Au venit cu tine și membri din vechiul grup?

S.: Trei... și au rămas doi.

Dr. N: Câte suflete au fost repartizate noului vostru grup?

S.: Opt în acest moment și am auzit că mai vine unul.

Dr. N: Sunt curios cum va schimba asta aspirațiile voastre. Poți să-mi explici cum a fost pentru tine tranziția din grupul inițial?

S.: (pauză lungă) La început, am observat că un alt ghid a început să vină la întrevederile noastre de studiu. Am aflat că numele lui era Baatak. Fusesse invitat de ghidul nostru, Eirow, să ne observe un timp.

Dr. N: Baatak venea la întâmplare, în timpul oricărei faze a activităților voastre, pe vremea aceea?

S.: Nu, venea numai în timpul perioadelor în care studiam structura.

Dr. N: Și care era natura muncii tale referitoare la structură pe atunci?

S.: Oh, știi, folosirea energiei în compozițiile structurii. Îmi place să sculptez materia și să-i dau forme utile.

Dr. N: Înțeleg... bun, ne vom mai întoarce la asta. Spune-mi, Baatak participa la activitățile grupului vostru când vă vizita în vechiul grup matcă?

S.: Nu, era doar un observator care ne privea pe fiecare cu atenție în timpul lecțiilor dedicate structurii. Din când în când ne mai punea anumite întrebări, despre munca pe care o făceam, dacă ne împăcăm cu ea și dacă simțeam o... afinitate pentru aceasta.

Dr. N: Dă-mi o idee despre ce simțeai față de Baatak pe vremea aceea și ce atitudine avea el față de tine.

S.: M-am atașat de el de la bun început. Cred că a văzut și el că îmi făcea cu adevărat plăcere ceea ce lucram noi.

Dr. N: Ce s-a întâmplat apoi cu tine și Baatak?

S.: După un timp (timp de trei vieți), câțiva dintre noi (nu mulți) am fost invitați să mergem cu el pentru perioade scurte de timp la un nou grup care se forma. Mi-amintesc că-mi doream ca și Hyanth să vină... am fi putut fi astfel împreună.

Dr. N: Hyanth e cineva important pentru tine?

S.: Da, este sufletul meu pereche.

Dr. N: Și a venit cu tine la noul grup?

S.: Nu, Hyanth nu se atașase atât de mult de domeniul structurii... așa că ea s-a dus la un alt grup care se forma.

Dr. N: Ce obiecții avea Hyanth referitor la noul tău grup?

S.: Să spun mai bine așa. Mie îmi place să sculptez, să dau formă energiei, să experimentez relațiile dintre planuri și corpurile geometrice, cum ar fi construirea de blocuri de materie.

Dr. N: Și Hyanth?

S.: (mândru) Hyanth este atrasă de proiectarea aspectelor frumoase din mediul înconjurător ce sunt potrivite pentru viață. E minunată la decoruri. În timp ce eu aș construi un lanț muntos reușit, ea ar fi mai interesată de plantele și de copacii care cresc pe munte.

Dr. N: Dă-mi voie să înțeleg ceva. Mergi, pur și simplu, într-o lume fizică și construiești un munte, iar cineva ca Hyanth se concentrează asupra formelor de viață, cum sunt, de exemplu, copacii?

S.: Nu, lucrăm cu lumile fizice care se formează și punem în mișcare forțele geologice care vor construi muntele. Proiectele structurilor mele nu trebuie să aibă viață. Iar Hyanth nu crează o pădure de copaci în lumi potrivite pentru viață. Oamenii ei proiectează celulele din care ar crește, în cele din urmă, acești copaci.

Dr. N: Înseamnă că grupul tău și al lui Hyanth sunt separate?

S.: (oftează adânc) Nu, ca lucrează în apropiere.

Dr. N: Cum e să fii într-un grup nou format?

S.: Nu cred că voi fi vreodată total separat de vechii mei prieteni. Ne completăm în atât de multe feluri. Mii de ani ne-am

ajutat în toate viețile noastre. Acum... ei bine, amestecul unor oameni noi e ciudat. Toți simțim aceleași lucruri pentru vechile noastre grupuri. Avem formații și experiențe diferite, ne ia ceva timp să ne obișnuim.

Dr. N: Ai afirma chiar că se ajunge până la rivalitate între membrii noului grup de suflete?

S.: (zâmbește) Nuuu... nu chiar... toți avem aceleași motive să ne ajutăm spre a aduce o contribuție. S-a cam terminat cu glumitul din grupurile noastre inițiale. Toți suntem serioși. Fiecare are talentul său, ideile lui, propriul mod de a lucra. Ne dăm seama că Baatak încearcă să ne unească și învățăm să dăm multă atenție abilităților fiecăruia. Este o onoare să fii aici, dar avem și slăbiciuni, încă.

Dr. N: Care e punctul tău slab?

S.: Mi-e frică să experimentez cu puterea mea. Îmi place să lucrez în situații comode, unde știu că pot proiecta ceva perfect. Unul dintre noii mei prieteni este exact opusul meu. Produce unele lucruri planetare bune și apoi se repede și apare cu ceva tăcănit, cum ar fi răsucirea atmosferei, astfel încât nici o formă de viață nu poate respira. Intră în tot felul de încurcături cu planurile complexe care îi întrec posibilitățile.

Dr. N: Poți să-mi explici cum începi, în clasă, cu un proiect de structură?

S.: Vizualizând la început ceea ce vreau. Le asamblez cu grijă în minte pentru a obține o schiță clară. În noul nostru grup învățăm cum să folosim energia de calitate potrivită în compozițiile pe scară mare. Cu Eirow lucrăm pe părți; Baatak vrea ca totul să fie un întreg în care părțile se leagă.

Dr. N: Deci, relația între elementele de energie este importantă atât pentru formă, cât și pentru echilibrul lucrului vostru?

S.: Bineînțeles. Energia ușoară începe procesul, dar e nevoie să existe o armonie a proiectului și acesta trebuie să aibă aplicații practice (izbucnește în râs).

Dr. N: De ce râzi?

S.: Mă gândeam la un proiect de construcție cu Hyanth. Era în timpul nostru liber. Hyanth și cu mine glumeam, spunând, fiecare, că el este cel mai important. M-a provocat să construiesc o versiune miniaturală a bisericii elegante unde ne-am

căsătorit într-una dintre viețile noastre. În acea viață (în Franța medievală) eram un cioplitor în piatră.

Dr. N: Ai acceptat provocarea?

S.: (râzând încă) Da, cu condiția să mă ajute.

Dr. N: Era, oare, corect astfel? Pentru că ea nu e un specialist în structură.

S.: Da, nu este. Hyanth a fost de acord să încerce să reproducă vitraliile și sculpturile care îi plăcuseră. Ea voia frumusețea, eu utilul. Ce aiureală a ieșit! Eu am început să folosesc raze plate de energie pentru pereți și ca se descurca binișor cu arcadele care-i uneau, dar boitele și cupola au fost un dezastru. L-am chemat pe Baatak și a refăcut totul.

Dr. N: (o întrebare frecventă) Dar asta nu e cu totul o iluzie?

S.: (râzând) Ești sigur? Această clădire va exista atât timp cât vrem noi să fie acolo.

Dr. N: Și apoi?

S.: Va dispărea.

Dr. N: Unde anume ai ajuns în studiile tale planetare?

S.: Sunt implicat în crearea de particule de energie pentru forme de stâncă, la o scară de 1 la 1.

Dr. N: Atenția ta este îndreptată în acest moment cu precădere asupra acestui lucru?

S.: Nu, trebuie să mai experimentez singur cu mici modele de topografic pentru a învăța cum să integrez toate elementele materiei. Apar multe greșeli, dar îmi pare bine că învăț. Numai că e prea lent.

Cine le dă sufletelor puterea să modeleze materia? Subiecții mei spun că au capacități nedezvoltate, care sunt educate de profesori, ei fiind sursele lor imediate. Clienții mei cred că acești maeștri primesc puterea pe care o au de la ceva și mai înalt. Și totuși, chiar sufletele obișnuite demonstrează aspecte mai slabe ale acestei forțe semnificative. Am petrecut ani meditănd asupra problemei creației, încercând să încorporez fragmentele de informații despre cosmos primite de la sufletele proiectante. Am ajuns la concluzia că undele de energie inteligentă crează particule subatomice de materie și că frecvența vibrațională a acestor unde e cea care face ca materia să reacționeze în felul dorit.

Astronomii sunt induși în eroare de faptul că există o formă necunoscută de energie ce contribuie la densitatea totală a universului nostru și acționează împotriva gravitației, pentru a mări vidul. Am arătat că o rezonanță muzicală a undelor de energie inteligentă pare să joace un rol în cosmologie. Mulți oameni explică în cazurile mele că armonia este asociată cu „valorile ritmice ale notelor de energie care au rații și proporții”. Subiecții mei care fac parte dintre Sufletele Structurale susțin că aceste proiecte au legătură cu formarea „formelor geometrice care plutesc ca modele elastice”, contribuind la construirea blocurilor unui univers însuflețit. Geometria spațiului a fost exemplificată de citatul unui client în cazul 44.

Maestrii Proiectării au o influență enormă asupra creației. Mi s-a spus că ei sunt în stare să întindă punți între universuri care par a nu avea început sau sfârșit, scopurile lor declarate fiind legate de mediul înconjurător. Concluzia logică ar fi că acești maestri ar fi capabili să creeze norii de gaz spiralați din materia galactică, de unde a pornit procesul apariției stelelor, planetelor și, în cele din urmă, a vieții din universul nostru.

Sunt convins că în spatele formării tuturor obiectelor, atât însuflețite, cât și neînsuflețite, se află o gândire inteligentă. Această observație îmi parvine de la sufletele care își folosesc energia luminoasă, pentru a concepe, proiecta și mânui moleculele și structura celulară a materiei vii, care urmează să dețină în forma lor finală proprietățile fizice pe care aceste suflete le doresc. În ultimul meu caz, am aflat că sufletul pereche Hyanth a proiectat și a produs în lumea spiritelor copaci maturi, pentru a vedea dacă produsul finit este sau nu potrivit cu ceea ce intenționa să facă. Abia după aceea a început să lucreze asupra semințelor și a celulelor acelui arbore. Acesta este un proces de creare a materiei în scopuri funcționale. Am prezentat, de asemenea, un exemplu al acestui fel de instruire în mărirea energiei în cazul 35, când am vorbit despre crearea șoriceilor.

Următorul caz este încă un exemplu al muncii acestor suflete, ce lucrează cu organismele vii. Aceste suflete specializate în proiectare sunt botaniștii și biologii lumii spiritelor și ei susțin că există viață extraterestră pe miliarde de planete. Am, de altfel, un dosar destul de mare referitor la

aceste suflete care s-au încarnat în alte lumi sau au călătorit printr-o multitudine de lumi ciudate între încarnările lor pământești, atât din rațiuni ce țin de pregătirea lor, cât și din motive de relaxare.

Cazul 59

Acesta este un caz distinctiv ce implică un suflet specializat în proiectare, numit Kala. Pe măsură ce ședința noastră progresa, subiectul meu îmi vorbea despre una dintre misiunile sale planetare recente. Era vorba despre rezolvarea unei probleme a ecosistemului acelei planete ce nu se putea corecta prin adaptarea evoluționistă. Înaintea acestui caz, nu mă așteptam ca sufletele să se întoarcă într-un șantier planetar, pentru a aduce modificări unui mediu înconjurător deja existent, deoarece acest lucru însemna că proiectele lor puteau să dea greș. A fost revelator pentru mine să aflu că experiența subiectului Kala a implicat schimbarea chimiei moleculare a unei creaturi existente, în cadrul unui experiment controlat.

Atunci când clienții îmi descriu experiențele sufletului lor cu viața din alte lumi, încerc să aflu unele informații despre localizarea galactică, mărimea planetei, orbita, distanța până la steaua sa, compoziția atmosferică, gravitația și topografia respectivei planete. Presupunând că eu însumi sunt un astronom amator, este un stimulente suplimentar pentru a afla aceste detalii. Cu toate acestea, numeroși clienți găsesc enervant să încerce să răspundă la aceste întrebări de astronomie, pe care le consideră irelevante și că îi abat de la subiectul discuției. În universul nostru fizic se cunosc o sută de miliarde de galaxii. Fiecare dintre aceste insule argintii, despărțite de distanțe măsurabile în ani-lumină, se mișcă în marea neagră a spațiului și conțin nenumărate miliarde de sori, cu probabilitatea aferentă a existenței planetelor purtătoare de viață. Pentru că interesul meu față de astronomie nu e împărtășit de majoritatea subiecților pe care-i hipnotizez, iar lumile despre care ei vorbesc sunt atât de îndepărtate de cvadrantul Pământului, cel mai adesea prefer să trec peste aceste aspecte, pentru a nu prejudicia ședința.

Kala a încercat să-mi explice că acest curs de instruire în domeniul proiectării, pe care ea l-a urmat, s-a ținut pe o planetă „undeva pe lângă Pământ”. Ea a numit această lume

Jaspear și mi-a mai spus că planeta în cauză avea un sistem solar dublu (binar) orbitând „o stea galbenă aprinsă din apropiere, cu o stea mai mare, de un roșu întunecat, aflată mult mai departe.” de asemenea, mi s-a relatat că Jaspear era un pic mai mare decât Pământul, dar avea oceane mai mici. Clienta mea mi-a mai zis că această lume era una semi-tropicală, având patru sateliți. După puțină încurajare, Kala a fost de acord să discute despre munca ei cu o creatură misterioasă, prezentând similarități ciudate cu animalele de pe Pământ.

Un client obișnuit care experimentează pe o planetă străină ezită să-mi dea unele informații pe care le consideră secrete. Am menționat acest lucru și mai înainte, în alte secțiuni ale cercetării mele spirituale. Subiecții se închid în ei când simt că nu ar trebui să-mi dezvăluie unele informații ce le-au fost încredințate sau că nu ar trebui să descopere anumite aspecte în viețile lor actuale. Acest lucru este adevărat, în special, în ceea ce privește informațiile, referitoare la civilizațiile extraterestre. Este frustrant pentru mine să aud astfel de declarații: „Nici tu, nici cu nu ar trebui să știm despre astfel de locuri.” I-am explicat subiectului Kala că era important pentru amândoi să cunoaștem aptitudinile și potențialul ei ca suflet, poate chiar mai important pentru ea. O altă metodă eficientă pe care o pot folosi în timpul hipnozei, dacă se întâmplă ca vreun client să se blocheze când vine vorba despre alte lumi, este să întreb: „Ai cunoscut vreo formă de viață extraterestră de care să te fi atașat în mod special?”. Acest mod de apropiere este irezistibil pentru multe suflete care călătoresc atât pentru a munci, cât și din plăcere.

Dr. N: Kala, aș vrea să aflu mai multe despre misiunea ta pe Jaspaer. Cred că mă va ajuta să-ți înțeleg specialitatea. De ce nu începi prin a-mi vorbi despre cursul tău de instruire și felul în care a fost prezentat proiectul de pe Jaspaer.

S.: Noi șase am fost desemnați să lucrăm cu câțiva seniori (Maeștri ai Proiectării), pentru a ne ocupa de această lume în care un tip de vegetație scăpat de sub control pune în pericol existența hranei pentru animalele mici.

Dr. N: Deci, în esență, problema de pe Jaspear implica ecosistemul?

S.: Da, vițele groase... un soi vorace de plantă parazitară. Crește așa de Rapid, încât ucide acele plante necesare pentru hrana acestor animale mici. A mai rămas puțin spațiu în care creaturile mici de pe Jaspear să poată paște.

Dr. N: Și nu pot mânca vițele?

S.: Nu, de aceea am mers pe Jaspear în această misiune.

Dr. N: (reacționând prea repede) A, pentru a scăpa planeta de aceste vițe?

S.: Nu, sunt proprii acestei planete și solului ei.

Dr. N: Bine, atunci care era misiunea?

S.: Să creăm un animal care să mănânce aceste vițe - să controlăm răspândirea acestui tufiș care sufocă celelalte tipuri de vegetație.

Dr. N: Ce animal?

S.: (râzând) E vorba de Rinucula.

Dr. N: Cum o să faceți asta cu un animal care nu este originar de pe Jaspear?

S.: Creând o mutație de la un mic patruped ce trăiește deja acolo și accelerându-i creșterea.

Dr. N: Kala, poți schimba codurile genetice ADN ale unui animal pentru a crea altul?

S.: Nu aș putea face asta singură. Mi-am combinat energia cu cea a colegilor mei de curs și, în plus, beneficiem de îndrumarea competentă a celor doi seniori care ne-au însoțit în această excursie.

Dr. N: Îți folosești energia pentru a modifica chimia moleculară a unui organism cu scopul de a condiționa selecția naturală?

S.: Da, pentru a radia celulele unui grup de animale mici. Modificăm speciile existente, făcându-le mai mari, ca să poată supraviețui. Pentru că nu avem suficient timp pentru a aștepta selecția naturală, accelerăm, de asemenea, creșterea acestor patrupede.

Dr. N: Accelerați creșterea mutanților, astfel încât Rinucula să apară imediat, sau accelerați mărirea creaturii în sine?

S.: Amândouă - vrem ca Rinucula să fie mare și ca această schimbare evoluționistă să se petreacă într-o generație.

Dr. N: Câți ani pământești ar dura asta?

S.: (pauză) Oh... cincizeci de ani sau cam așa ceva... pentru noi e ca o zi.

Dr. N: Ce schimbări ai adus acestui animal mic ce va deveni Rinucula?

S.: Îi păstrăm picioarele și torsul păros - dar totul va fi mai mare.

Dr. N: Vorbește-mi despre cum va arăta Rinucula când va fi gata.

S.: (râzând) Un... nas mare, curbat împrejurul gurii... buze mari... fălci imense... frunte proeminentă... merge pe patru picioare cu copite. Cam de mărimea unui cal.

Dr. N: Spui că ai păstrat părul animalului original?

S.: Da, este peste tot pe Rinucula - un păr lung, maroniu-roșcat.

Dr. N: Ce-mi poți zice despre creierul acestui animal - este mai mare sau mai mic decât cel al unui cal?

S.: Rinucula este mai deștept decât un cal.

Dr. N: Din ce-mi spui, pare desprins din cartea pentru copii a doctorului Seuss.

S.: (zâmbește) De aceea e amuzant să mă gândesc la el.

Dr. N: A schimbat ceva Rinucula pe Jaspear?

S.: Da, pentru că este de câteva ori mai mare decât animalul original, și mai are și alte schimbări - cum ar fi fălcile uriașe și corpul puternic - chiar mănâncă vițele. Rinucula este o creatură docilă, fără prădători naturali și un mare mâncăcios, asemeni animalului original. de fapt, ceea ce au dorit seniorii.

Dr. N: Cum este cu reproducerea pe această planetă? Rinucula se înmulțește repede?

S.: Nu, ei se reproduc încet - de aceea a trebuit să creăm un anumit număr de astfel de animale, după ce am programat trăsăturile genetice dorite.

Dr. N: Știi cum s-a terminat acest experiment?

S.: Jaspear este acum o lume mai echilibrată pentru consumatorii de plante. Am dorit ca și celelalte animale să prospere. Vițele sunt sub control.

Dr. N: Plănuiești ca, în final, să ai creaturi foarte inteligente pe Jaspear - despre asta este vorba?

S.: (vag) Poate că seniorii plănuiesc... N- am cum să știu.

Exploratorii

Consider că majoritatea persoanelor care își îmbogățesc experiența în perioada de dintre vieți, călătorind în diferite

medii din afara lumii spiritelor, sunt un fel de Suflete Exploratoare. Pot exista suflete a căror dezvoltare personală reclamă parcurgerea unor astfel de experiențe în diferite lumi, după cum există și suflete care călătoresc, pur și simplu, din rațiuni de divertisment. Am, de asemenea, și clienți care se implică în perioada de dintre vieți în misiuni temporare care presupun efectuarea unor călătorii. Sufletele care se pregătesc să devină Exploratori călătoresc în lumi fizice și mentale din cadrul universului nostru și chiar și în alte dimensiuni. Din declarațiile pe care le-am auzit, îmi imaginez un Suflet Explorator ca pe o ființă înalt specializată, neîncarnată, ce caută așezări potrivite instruirii sufletelor mai puțin experimentate pe care apoi le conduce în aceste regiuni. Munca lor este una de cercetași.

Când sufletele care încă se încarnează pe Pământ pornesc din lumea spiritelor spre alte locații, călătoriile lor par a nu avea opriri pe parcurs. Clienții mei spun că, atunci când se îndreaptă spre alte locuri, nu percep respectivele călătorii ca fiind lungi sau scurte. Acest aspect este ilustrat de următoarele două citate:

Călătoria din lumea spiritelor spre o lume fizică e ca o ușă ce se deschide, cel care călătorește putând vedea pereții a ceea ce pare a fi un hol, un tub, ce se învârteste. Apoi se deschide o altă ușă în formă de portal și ai ajuns.

Când trec în altă dimensiune dintr-o lume mentală sunt ca o bucată statică, plutind printr-un un ecran TV în zone magnetice formate din gândire pură. Abisurile sunt compuse din câmpuri mari de energie, ce pulsează. Simt puterea acestei energii mai mult decât atunci când merg într-un univers material, deoarece trebuie să ne adaptăm rezonanța undelor proprii la condițiile existente, pentru a trece cu ușurință prin ele. Vreau să-mi păstrez energia compactă, ca să nu mă pierd. Aceste călătorii nu sunt chiar instantanee, ci aproape instantanee.

Majoritatea sufletelor exploratoare cu care am lucrat sunt conduse de instructori. de asemeni, cred că subiecții care călătoresc interdimensional nu sunt numai suflete aflate într-o stare

avansată de dezvoltare. Am văzut acest lucru când am vorbit despre jocul de-a v-ați-ascunselea. Ele par a fi mai degrabă suflete aventuriere, care gustă călătoriile, provocările diferitelor medii și experimentarea unor forme noi de a se exprima pe sine. Mi s-a vorbit de unele existențe în care ființele inteligente locuiesc în blocuri de materie atât de dense, încât sunt asemănate cu compoziția argintului, și plumbului. Alții îmi spun despre unele sfere ce apar ca niște suprafețe strălucitoare de sticlă în mijlocul unor turnuri de cristal. Există lumi fizice ce se compun din foc, apă, gheață sau gaz și în care toate tipurile de forme inteligente de viață se dezvoltă. Aceste sfere în care se mișcă Sufletele Exploratoare au medii luminoase, colorate sau întunecate. Oricum, habitatele întunecate nu comportă conotațiile sinistre pe care oamenii le asociază cu regiunile prevestitoare de rău.

Sufletele Exploratoare nu accentuează în călătoriile lor o polaritate de lumină și de întuneric la fel de mult ca alte elemente. Acestea pot include un mediu agitat sau liniștit, o densitate mai mică sau mai mare, lumi fizice sau mentale și condiții ce se apropie de ceea ce a fost descris ca fiind „inteligentă purificată sau brută.” Sufletele călătorești ce se mișcă în diferite domenii ale conștiinței cosmice trebuie să învețe să-și alinieze energia în simetric cu condițiile locale din cadrul acestor demarcații. Ghizii exploratori pot duce sufletele pentru vizite scurte într-un nivel dimensional mai înalt, pentru a crește gradul de conștiință al acestora. În mințile multor subiecți, aceste excursii nu durează mult, probabil pentru a evita copleșirea sufletelor mai tinere.

În capitolul precedent, referitor la activitățile de recreere din lumea spiritelor, am spus că unele călătorii ale sufletului sunt deseori niște vacanțe de lucru. Aceste vizite au, de obicei, ca țintă lumi fizice, în cazul sufletelor de pe Pământ, și pot dura de la câteva zile până la câteva sute de ani pământești. Am primit numeroase informații despre alte lumi din discuțiile purtate cu clienții mei despre perioadele lor de odihnă și recreere dintre vieți. Subiecții pe care-i hipnotizez sunt, în general, mai relaxați atunci când îmi vorbesc despre călătoriile pe care le-au efectuat în alte lumi, pentru a se relaxa. Cazul următor demonstrează o dată în plus acest lucru.

Cazul 60

Dr. N: În ce activitate ești implicat cel mai mult în timpul dintre vieți, când nu revezi împreună cu grupul tău de suflete anumite lecții karmice?

S.: Păi... călătoresc... ah... dar aceste lucruri sunt mai degrabă personale. Nu cred că ar trebui să vorbesc despre așa ceva.

Dr. N: Nu vreau să te fac să te simți stânjenit spunându-mi lucruri pe care crezi că nu ar trebui să mi le spui (pauză). Dă-mi voie numai să te întreb dacă există vreun loc exotic în care mergi între vieți și despre care ai amintiri dragi?

S.: (reacționează rapid, zâmbind larg) Ah, da - în Brooel.

Dr. N: (coborându-mi vocea) Este o lume în care te încarnezi?

S.: Nu, rămân ca suflet, pentru că merg în Brooel numai pentru a-mi întineri spiritul... și este distractiv să fac excursii aici, pentru că este un loc asemănător Pământului, numai că fără oameni.

Dr. N: (pe un ton încurajator) Înțeleg. Deci, te duci mai mult pentru odihnă și recreere. De ce nu-mi vorbești despre aspectele fizice de pe Brooel, în comparație cu cele de pe Pământ?

S.: Este mai mic decât Pământul și mai rece, pentru că soarele este mai departe. Are munți, copaci, flori și apă proaspătă, dar nu și oceane.

Dr. N: Cine te duce pe Brooel?

S.: Uf... un Maestru Navigator pe nume Jhumu.

Dr. N: Acesta este același tip de suflet cu un Explorator specializat în călătorii sau cineva asemănător propriului tău ghid?

S.: Jhumu este un Explorator într-adevăr, noi îi numim Navigatori, (pauză) Dar și ghizii noștri pot veni cu noi dacă doresc.

Dr. N: Înțeleg. Spune-mi, te duci, de obicei, singur sau cu alți membri ai grupului tău de suflete?

S.: Putem merge singuri, dar Navigatorii aduc, în general, câțiva membri din grupuri diferite.

Dr. N: Ce crezi despre Jhumu?

S.: (mai relaxat) Lui Jhumu îi place să fie responsabil de călătoriile acelor dintre noi care iau pauze în activitățile obișnuite. Spune că acest lucru ne dă perspectivă.

Dr. N: Sună interesant. Știu că ești nerăbdător să-mi explici de ce e atât de distractiv pe Brooel, așa că ar fi bine să începem prin a-mi povesti câte ceva despre viața animală de pe această planetă.

S.: Ah... nu există pești, broaște, șerpi - nici un amfibian.

Dr. N: Da? De ce crezi că e așa?

S.: (puțin confuz) Nu știu, poate pentru că aceia care vin aici vor să vadă un anumit animal...care e..(se oprește)

Dr. N: (insinuant) Îți amintești de acest animal?

S.: (râde) E preferatul nostru... Arderul. Sunt asemeni unor urși mici, dar au trăsături de pisică. Arderul este un animal minunat, blănos și liniștit, care, de fapt, nici nu e un animal în înțelesul tradițional al cuvântului.

Dr. N: Ce înseamnă asta?

S.: Arderul este foarte inteligent și afectuos.

Dr. N: Cum e inteligența lor comparativ cu cea umană?

S.: Este greu de spus. Nu este mai mare sau mai mică decât a oamenilor e doar diferită.

Dr. N: Care ar fi principala diferență?

S.: Nu au absolut nici o nevoie de competiție sau de conflicte între ei. De aceea suntem aduși în această așezare liniștită - ne dă speranță pentru un viitor mai bun pe Pământ - cam așa ar putea deveni Pământul dacă ne-am mobiliza cu toții.

Dr. N: Ce faceți voi - tu și prietenii tăi - pe Brooel?

S.: Venim și ne jucăm cu aceste creaturi sensibile, care par a avea o legătură cu sufletele de pe Pământ ce au nevoie de odihnă. Ne materializăm energia într-un mod minor pentru a interacționa cu Arderii.

Dr. N: Poți fi mai explicit cu privire la acest proces?

S.: Păi... ne luăm forme umane transparente pentru a-i îmbrățișa. Plutim în mintea lor... atât de nepământesc și de subtil. După o viață petrecută într-o lume fizică atât de grea cum este Pământul, ei ne vindecă în această așezare. Arderul este o creatură care ne motivează să vedem ce putem face din corpul uman.

Atât locurile în care sufletele călătoresc în scopuri de odihnă și relaxare, cât și formele de viață pe care le descoperă aici reprezintă factorii constitutivi ai acestor excursii. În timpul transei, subiecții mei dovedesc o mare empatie pentru

planetele asemănătoare Pământului, dar pe care nu există oameni. Ei privesc aceste locuri ca pe locurile lor speciale de joacă. Nu am de-a face cu tot atât de mulți oameni care să aibă amintiri din excursii în lumi mentale. Acesta este un lucru normal. Suntem ființe obișnuite cu lumina și cu dimensiunile fizice. Citatul următor este încă un exemplu de interacțiune cu o formă de viață, realizată din rațiuni de pură recreere.

Suntem duși de Navigatori în așezarea Quigleyșilor. Sunt de mărimea unor șoareci moscați, grași și zburliți, cu o frunte asemănătoare cu a unui delfin. Quigleyul are urechi mari, rotunjite și mustăți drepte. Au un coeficient de inteligență apropiat de acela al unui câine deștept. Sunt animale loiale și vesele care ne iubesc. Planeta lor este un loc străvechi și misterios, cu dealuri și văi tapetate cu flori și pomișori delicați. Este foarte multă lumină aici și există un loc în care este apă proaspătă. Ne relaxăm și ne jucăm în această lume pașnică și netulburată.

Dacă avem vise în care suntem uriași înalți, ființe scunde cu înfățișarea unor spiriduși sau cu trupuri ca ale creaturilor acvatice ori aeriene, aceste vise ar putea reflecta unele amintiri inconștiente ale unei încarnări anterioare în altă lume. Cu toate acestea, poate fi tot atât de probabil să fi cunoscut aceste entități în vizitele de relaxare dintr-o lume exotică. O mare parte a mitologiei noastre referitoare la atare creaturi ciudate poate să provină, de asemenea, din aceste amintiri. Ar trebui să adaug că majoritatea oamenilor au vise în care pot zbura. Acest lucru se leagă, probabil, mai mult de amintirile noastre de suflete discarnate ce plutesc de jur împrejur decât de vreo încarnare anterioară într-o ființă zburătoare.

Pentru a putea înțelege relația simbiotică ce are loc într-un suflet pământean care a avut legături cu alte forme de viață, să examinăm următorul fragment din unul dintre cazurile mele în care e vorba despre un suflet hibrid. Îndrum, în același timp, cititorul către aserțiunile mele referitoare la aceste suflete hibride. Vorbindu-mi despre amintirile sale dragi, clientul meu a devenit foarte nostalgic. Uneori, un suflet hibrid îmi spune că a fost dus de către un Suflet Explorator, în timpul dintre vieți, într-o lume similară cu aceea a primei sale încarnări fizice.

Între viețile mele pământești am vizitat o lume acvatică numită Anturium, care este foarte odihnitoare după o viață dificilă într-un mediu terestru. Anturium are o singură masă de pământ, de mărimea Islandei. Am venit cu câțiva dintre prietenii mei care au, de asemenea, afinități pentru apă. Am fost aduși de un ghid Explorator care cunoaște bine această regiune. Aici ne-am alăturat Kratenilor, care seamănă puțin cu balenele. Aceștia sunt o rasă telepatică și longevivă, care nu se supără dacă venim aici și intrăm în legătură mentală cu ei pentru o vreme. Uneori, ei se adună în anumite locuri pentru a comunica telepatic cu formele de viață acvatice inteligente care există pe alte două planete din jurul stelelor din vecinătatea galactică a planetei Anturium. Ce îmi place la acest loc este unitatea și armonia gândurilor la care ajung împreună cu Kratenii, exercițiu care-mi întinerește mintea și îmi amintește de planeta de pe care provin.

După câte se pare, Kratenii posedă abilitatea de a-și proiecta mințile asemenea unui far al gândurilor lor reunite, departe de Anturium, în alte lumi, cunoscând punctele de confluență ale centurii de energie magnetică din jurul planetei lor. Aceste zone de vârtej, similare liniilor energetice ale Pământului (linii de forță ce conectează locuri, clădiri etc și care există din timpuri străvechi) despre care am discutat în capitolul 4, par a sprijini puterea telepatică a Kratenilor, servind drept conductori ai comunicării interstelare. Reflectând la acest caz și la multe altele asemănătoare, am ajuns la concluzia că tot ce există pe Pământ și în Univers se află în legătură virtuală, prin unde ale gândurilor către și dinspre lumea spiritelor. Acest lucru se poate aplica, de asemenea, și altor dimensiuni apropiate de a noastră. Progresia multiplă a inteligenței cu toate elementele materiei reprezintă o simfonie a ordinii și direcționării, pe baza unui plan al conștiinței universale.

În capitolul precedent am explicat cum unele jocuri sunt folosite ca elemente ajutătoare pentru sufletele atrase de explorări. Cele mai specializate se angajează în călătoriile interdimensionale. Unul dintre clienții mei, care se pregătea să

devină Explorator, mi-a relatat: „Mi s-a spus că, pentru a deveni Explorator, va trebui să experimentez numeroase realități, începându-mi călătoriile în lumi fizice, experimentând apoi existențele mentale și călătoriile interdimensionale.” Pentru a familiariza cititorul cu viața interdimensională, am ales cazul ciudat a unui client din Japonia, care, pe când se afla în stare de hipnoză adâncă, mi-a spus că sufletul său își are originea în altă dimensiune. Numele lui spiritual este Kanno.

Cazul 61

Kanno este un om de știință japonez care a venit în Statele Unite cu ani în urmă, pentru a-și perfecționa pregătirea. Astăzi, el preferă să trăiască relativ izolat, cufundat în munca sa de laborator. El are un sistem imunitar scăzut, fapt care reprezintă o problemă obișnuită a clienților cu suflet hibrid. Acești oameni sunt influențați negativ de faptul că au prea puțină experiență cu corpul uman, acumulând din existențele lor extraterestre anterioare prea multe amprente incompatibile cu acesta. Așa cum am mai menționat, unui suflet hibrid îi pot fi necesare multe generații de încarnări în trupuri umane până ce memoria lor se va curăța complet de tiparele energiei din corpul lor anterior.

Am început ședința noastră în modul meu obișnuit, regresându-l pe Kanno până în timpul în care se afla în pântecul mamei sale. Acesta este un loc potrivit pentru un regresionist spiritual de a începe să ia contact cu sufletul clientului. În timp ce se afla în mama sa, subiectul meu a declarat că era agitat în legătură cu viitoarea naștere, din cauza unei vieți anterioare petrecute pe Pământ, cu trei sute de ani în urmă, în India. Am continuat regresia până la moartea lui Kanno din viața petrecută în India și am trecut în lumea spiritelor. Voi reda dialogul cu Kanno din momentul în care acesta se întâlnește cu ghida sa, Phinus.

Dr. N: Ce îți spune Phinus?

S.: Ea îmi zice: „Bine ai venit înapoi, ți-a plăcut aventura?”.

Dr. N: Și care este răspunsul tău?

S.: Chiar trebuia să fie atât de groaznică?

Dr. N: Este de acord cu aprecierea ta despre viața din India?

S.: Phinus îmi amintește că m-am oferit voluntar să am o viață dificilă încă de la început pe Pământ, pentru că am vrut să primesc impactul maxim al unei planete tulburate. Eram cel mai sărac dintre săraci în India și locuiam în mizerie.

Dr. N: Chiar ai vrut să suferi atât de mult în prima ta viață?

S.: Această viață a fost groaznică și nu m-am descurcat bine. Când o familie fără copii mi-a luat fata, împotriva voinței mele, pentru a-l plăti pe proprietarul colibeii în care trăiam, am devenit atât de înnebunit că nu am mai știut de mine (Kanno se smucește pe scaunul său și re trăiește cu emoție acele momente). CE FEL DE PLANETĂ ESTE ASTA? OAMENI VÂNZÂND COPII!

Dr. N: (până în acest moment nu știam încă despre originile hibride ale lui Kanno și am făcut o presupunere greșită) Se pare că a fost o primă încarnare foarte dificilă pe Pământ, pentru un suflet nou.

S.: Cine a spus că eram un suflet nou?

Dr. N: Scuză-mă, Kanno. Am presupus că acum ești doar la a doua reîncarnare a ta pe Pământ.

S.: Este adevărat, dar sunt din altă dimensiune.

Dr. N: (surprins) A, atunci ce poți să-mi mai spui despre această dimensiune?

S.: Nu aveam lumi fizice așa cum aveți voi în această dimensiune. Încarnările mele se petreceau într-o lume mentală.

Dr. N: Cum arătai în acea lume?

S.: Aveam un trup alungit, plutitor, ca un burete, fără structură scheletică. Eram mai degrabă o formă transparentă de lumină argintie.

Dr. N: Preferai un anumit gen?

S.: Toți eram hermafrodiți.

Dr. N: Kanno, te rog, explică-mi care e diferența dintre a călători din lumea spiritelor către dimensiunea ta originală, în comparație cu a veni în universul nostru.

S.: În dimensiunea mea, mișcarea este ca o trecere printre filamente de lumină ușoare și translucide. Venirea în universul vostru este o înaintare dificilă printr-o ceață groasă și grea.

Dr. N: Și cum a fost, comparativ cu viața din lumea din care provii, prima ta venire pe Pământ?

S.: Ca și când aș fi avut beton în picioare. Primul lucru pe care îl observi este greutatea energiei dense de aici în

comparație cu energia dintr-o lume mentală, (pauză) Nu este numai grea - este aspră... severă... Am fost foarte zdruncinat în acea viață din India.

Dr. N: Te-ai aclimatizat acum?

S.: (fără încredere) într-o oarecare măsură. Este încă destul de dificil...

Dr. N: Văd. Kanno, care este cel mai supărător aspect al creierului uman pentru tine?

S.: (brusc) A - comportamentul impulsiv - reacția fizică spre lucruri - fără gândire analitică. Există un pericol în asocierea cu un soi rău de oameni, prea... înșelător... Nu mă pot descurca cu aceste lucruri.

Dr. N: (Kanno transpiră abundent și îl liniștesc puțin înainte de a continua) Vorbește-mi despre lumea ta mentală. are o denumire?

S.: (pauză) Este un sunet pe care nu-l pot reproduce cu vocea mea (începe să-și amintească). Plutim într-o mare de curenți mentali blânzi..ușori... jucăuși...atât de diferit față de Pământ.

Dr. N: Atunci, de ce ai venit aici?

S.: (cu un oftat adânc) Mă pregătesc să devin un profesor - Explorator. Majoritatea colegilor mei se mulțumesc să-și limiteze eforturile la o singură dimensiune. În cele din urmă, i-am spus ghidei mele, Phinus, că doresc o experiență mai largă, cu o lume grea, într-o zonă de existență complet diferită. Ea mi-a spus că a avut cândva un coleg senior, care i-a recomandat o altă dimensiune, cu o lume fizică intensă, ce avea reputația de a produce suflete pătrunzătoare, viguroase (râzând) - dacă reușești să supraviețuiești lecțiilor. Era Pământul.

Dr. N: Ai avut impresia că aveai și alte oportunități?

S.: (ridicând din umeri) Ghizii nu-ți dau prea multe variante în astfel de situații. Phinus mi-a spus că, atunci când îmi voi fi îndeplinit treaba pe Pământ, voi fi întărit într-un fel în care prietenii mei, care au refuzat asemenea misiuni, nu vor fi. Mi-a spus că Pământul va fi totuși destul de interesant și astfel am acceptat.

Dr. N: Te-a însoțit vreunul dintre prietenii tăi în această dimensiune?

S.: Nu, am fost singurul care s-a încumetat să vină și aproape că am refuzat să mă reîntorc în acesta viață. Colegii

mei cred că sunt foarte curajos. Ei știu că, dacă reușesc, voi fi cu adevărat un călător.

Dr. N: Hai să vorbim despre călătorii, Kanno. În calitatea ta de călător interdimensional, știi, probabil, dacă există un număr finit de dimensiuni în jurul universului nostru fizic.

S.: (sec) Nu știu.

Dr. N: (cu precauție) Păi, dimensiunea ta este lângă a noastră?

S.: Nu, trebuie să mai trec prin alte trei dimensiuni pentru a ajunge aici.

Dr. N: Kanno, ne-ar fi de ajutor dacă ai încerca să-mi descrii ce vezi în timp ce treci prin aceste dimensiuni în călătoriile tale.

S.: Prima dimensiune este o sferă plină de culori și explozii violente de lumină, sunet și energie... Cred că este încă în curs de formare. Următoarea este neagră și goală - noi îi spunem sfera nefolosită. Apoi este o dimensiune frumoasă care are atât o lume fizică, cât și una mentală, ambele fiind compuse din emoții blânde, elemente tandre și gânduri pătrunzătoare. Această dimensiune este superioară dimensiunii mele originare, ca și universului vostru.

Dr. N: Acum este și universul tău, Kanno. Spune-mi, călătoria prin toate cele patru dimensiuni durează mult?

S.: Nu, ajungem repede - ca particulele de aer care trec printr-un filtru.

Dr. N: Îmi poți da o idee despre cum sunt aceste dimensiuni proiectate din punct de vedere al structurii comparativ cu lumea spiritelor? Ai descris aceste dimensiuni ca pe niște sfere. Hai să începem cu asta.

S.: (pauză lungă) Nu-ți pot spune prea multe. Totul este., într-un cerc, în jurul centrului care este lumea spiritelor. Fiecare din aceste universuri îmi pare ca o sferă de legătură cu următoarea, ca verigile unui lanț.

Dr. N: (după ce am eșuat în a obține mai multe informații) Cum te descurci acum în universul nostru, Kanno?

S.: (frecându-și fruntea) Mai bine. Învăț să-mi eliberez energia în șuvoaie pozitive, regulate, fără a-mi seca rezerva. Îmi e de ajutor să stau departe de oameni în anumite perioade. Estimez că o îmbunătățire vizibilă se va face simțită abia după

câteva vieți, dar aștept cu nerăbdare să-mi desăvârșesc încarnările pe Pământ.

Înainte de a părăsi domeniul Sufletului Explorator, ar trebui să adaug că acest gen de instruire implică unele informații despre textura energiei inteligente. Sunt frustrat de neputința de a descoperi mai multe despre proprietățile acestei energii în mișcare din lumile mentale. Unele informații îmi parvin de la acele suflete care au avut experiențe în lumile fizice care sunt, de asemenea, considerate mentale, după cum demonstrează următorul citat:

Am vizitat lumea gazoasă și vulcanică a Crionului, pentru a învăța prin asimilare. Este o lume mentală, dar care are caracteristici fizice în exterior. Grupul nostru de Exploratori plutește ca niște picături de energie fluidă într-o mare de substanțe gazoase. Suntem metamorfici și ne putem schimba forma în cea a micilor ființe a căror viață este centrată în jurul gândirii pure. Aici există o uniformitate vibrațională absolută, spre deosebire de Pământ.

Călătorii interdimensionali spun că mișcările lor par a fi atât înăuntrul, cât și în afara sferelor legate de zone care sunt deschise și închise de acordurile vibraționale convergente. Sufletele care se pregătesc să devină Exploratori trebuie să-și însușească această îndemânare. Din declarațiile pe care le-am auzit, călătorii interdimensionali trebuie, de asemenea, să învețe limitele de suprafață ale zonelor care leagă universurile, precum excursioniștii care localizează potecile dintre șirurile de munți. Sufletele vorbesc despre puncte, linii și suprafețe în multispățiu care indică structuri solide mai mari, cel puțin în cazul universurilor fizice. Aș fi crezut că dimensiunile cu un design geometric au nevoie de un hiperspațiu spre a le susține. Totuși, Sufletele Exploratoare călătoresc atât de repede într-un fel de hiperspațiu, încât îmi pare că esența vitezei, a timpului și direcția călătoriei nu prea sunt definitive. Instruirea pentru a deveni un Explorator trebuie să fie cu adevărat formidabilă, așa cum indică acest citat al unei cliente care călătorește prin cinci dimensiuni între viețile ei:

Aceste dimensiuni sunt legate una de cealaltă, astfel încât nu simt nici un fel de granițe, exceptând două elemente, sunetul și culoarea. În ceea ce privește sunetul, trebuie să învăț să-mi acordez energia cu frecvența vibrațională a fiecărei dimensiuni, iar unele sunt atât de complexe, încât nu pot încă să merg acolo, în ceea ce privește culorile, cele purpurii, albastre, galbene, roșii și albe sunt expresii ale luminii și ale densități particulelor de energie din dimensiunile prin care călătoresc.

9

INELUL DESTINULUI

Camera Ecranelor în care vizualizăm viețile viitoare

Locul menit alegerii vieților viitoare este văzut ca o sferă ce conține câmpuri de forțe foarte concentrate ale unor ecrane incandescente de energie. După cum am menționat în secțiunea dedicată bibliotecilor spirituale, locul menit alegerii vieții este caracterizat drept inelul destinului, unde ne vedem pentru prima dată viitorul trup. Mulți subiecți percep acest inel al destinului ca pe un teatru circular, în formă de cupolă, prevăzut cu niște ecrane panoramice, ce se întind de la tavan până la pardoseală, și care îi înconjoară complet pe cei aflați într-o zonă umbrită. Unii oameni văd aceste ecrane ca fiind dispuse în două sau trei părți, în timp ce ei sunt așezați sau stau în picioare pe o platformă înălțată. De pe această platformă de observație, sufletele se pot uita în sus, în față sau în jos la aceste ecrane, care sunt uriașe în comparație cu cele văzute în alte centre de instruire din lumea spiritelor. Inelul afișează scene cu evenimentele viitoare ale oamenilor cu care sufletul se va întâlni în viitoarea viață. Unii clienți au afirmat că fiecare ecran reflectă scene din copilăria, adolescența, maturitatea și bătrânețea trupurilor pe care ei le trec în

revistă, în vreme ce alții spun că toate ecranele arată aceeași scenă în același timp.

Întreaga structură spirituală a camerei ecranelor este menită să dea privitorului posibilitatea de a observa sau de a participa la acțiune, așa cum se întâmplă și în biblioteci. Am impresia că mai mulți oameni aleg să intre în ecraneleinelului în timpul alegerii vieții, decât în cele din celelalte centre de instruire. Ei vor, de fapt, să experimenteze frânturi ale evenimentelor viitoare din anumite trupuri înainte de a lua o decizie definitivă. Preferința de a intra într-o scenă sau de a o observa doar este lăsată întotdeauna la latitudinea respectivului suflet. Ca și consolele mai mici, inelul are ceva ce se aseamănă cu un tablou de comandă pentru monitorizarea acțiunii. Oamenii numesc această procedură scanarea axelor timpului și cei mai avansați îmi spun că pot controla ordinea evenimentelor reprezentate în fața lor prin puterea minții. Secvențele evenimentelor pot fi oprite asupra acelor părți ale viitoarei vieți pe care sufletele doresc să le aprofundeze.

Nu pot insista prea mult asupra faptului că toți subiecții mei au senzația că ceea ce văd ei a fost prezentat în folosul lor și că au mai puțin control asupra a ceea ce li se înfățișează decât, să zicem, în bibliotecă. Mai mult decât atât, am impresia că în timp ce își urmăresc viitorul, ei văd mai degrabă părțile de început ale vieții. Acest lucru se întâmplă, probabil din cauză că relațiile clienților mei sunt influențate de faptul că respectivii ani au fost parcurși deja de aceștia până la întâlnirea mea cu ei. Poate că cel mai adesea fragmentele dintr-o viață nouă care sunt văzute în Inel sunt situate între vârsta de opt și douăzeci de ani, când deja încep să se contureze deciziile majore ale vieții. Mulți oameni îmi relatează că anumiți ani le sunt arătați în detaliu, în vreme ce alte părți ale vieții lor viitoare sunt lăsate cu totul la o parte. Tablourile de comandă par să nu fie de nici un folos aici, însă acest aspect nu îi deranjează niciodată pe subiecții mei. Cred că actuala lor amnezie joacă, la rândul său, un rol în această situație. Iată ce mi-a explicat un client în vârstă de patruzeci și nouă de ani: „Mi s-a arătat trupul meu actual, la vârstele de patru, șaisprezece și douăzeci și opt de ani, dar cred că acum nu pot vedea ce mi s-a mai arătat după aceea, pentru că am un blocaj”.

În timpul vizionării, ecranele capătă o mișcare de flux și reflux, asemeni unui film lichid. O femeie a folosit o metaforă potrivită pentru a-și reprezenta sentimentele referitoare la această experiență spunând:

Când ecranul se activează, el se aseamănă cu un acvariu tridimensional subacvatic. Atunci când privesc o viață, e ca și cum aș respira adânc și m-aș scufunda. Oamenii, locurile, evenimentele - totul plutește în fața ochilor tăi într-o secundă, ca și cum te-ai îneca. Apoi te întorci la suprafață. Atunci când selectezi o scenă din viața care ți-a fost arătată, totul durează doar atât cât o persoană poate rezista sub apă.

În mai multe feluri, descoperirea amintirilor subiecților mei despre ultimele lor experiențe trăite în camera de selecție a vieții și interpretările pe care le dau aceștia unei posibilități sau alteia de alegere a unui trup reprezintă unul dintre cele mai terapeutice și mai informative aspecte ale ședințelor mele de hipnoză. Activitatea mea clinică este mult sporită atunci când un client se reîntoarce la Inel, datorită vieții sale actuale. Oferind cititorului o imagine mai completă asupra acestui proces, sper să aduc mai multă apreciere pentru importanța fiecărei vieți pe care o alegem din ciclul existenței noastre.

Acest capitol continuă cu o ultimă specializare pe care o pot îmbrățișa sufletele - e vorba de maeștrii timpului, coordonatorii angajați în axele timpului - trecute, prezente și viitoare ale oamenilor și ale evenimentelor. Maeștrii timpului sunt experții înalt specializați ce dau impresia că, de fapt, conduc reprezentația noastră teatrală. Aceste suflete înalt specializate fac parte din categoria planificatorilor, ce include ghizii, arhivarii și membrii consiliului, ai căror reprezentanți sunt implicați în planificarea viitorului nostru.

Un procent ridicat al subiecților mei nu văd niciodată acești maeștri ai timpului în camera ecranelor. Unii dintre clienți simt că sunt singuri în Inel, cu excepția unui proiecționist. Alții vor intra în Inel însoțiți de un ghid personal sau, probabil, de un Bătrân, care sunt singurii sfătuitori în măsură să-i ajute în timpul alegerii vieții. Multe suflete și-au organizat deja gândurile cu privire la următoarea reîncarnare în funcție de

actuala lor condiție. Ghizii noștri și membrii consiliului ne-au ajutat să ne aprofundăm aceste gânduri, prin întrebări referitoare la cum credem că ar trebui să se desfășoare viitoarea noastră viață și despre tipul de ființă umană care ni s-ar potrivi cel mai bine. Cu toate acestea, nu suntem cu adevărat pregătiți pentru alegerile ce urmează a ne fi oferite imediat ce intrăm în camera selecțiilor. Aici e vorba de un soi de miracol și chiar de o formă de aprehensiune, în ceea ce privește situația unui suflet obișnuit.

Maeștrii timpului din Inel par să fie figurile din umbră pe care le pot consulta ghizii care ne însoțesc în zonele menite vizionării. Chiar dacă îi zăresc, clienții mei nu par a fi înclinați să discute cu ei în timpul observațiilor. Iată de ce următorul meu caz este unul atipic.

Cazul 62

Dr. N: Dă-mi, te rog, o idee despre ce se petrece când intri în sfera selecției vieții.

S.: Aici sunt două ființe ce vin pentru a lucra cu ghidul meu, Fyum. El pare să le cunoască bine.

Dr. N: Le vezi întotdeauna aici, înaintea unei vieți noi?

S.: Nu, numai când următoarea viață va fi una deosebit de dificilă... ceea ce înseamnă că îmi sunt oferite o serie de trupuri dificile.

Dr. N: Vrei să spui că vei avea de-a face cu niște corpuri dificile sau că-ți sunt prezentate spre alegere multe trupuri?

S.: Mmm...de obicei mi se prezintă spre alegere numai câte-va trupuri și în acest fel îmi este mai ușor.

Dr. N: Cunoști numele acestor doi specialiști care vorbesc cu Fyum?

S.: (sare de pe scaun) Niciodată! Asta chiar nu e un lucru pe care ar trebui să-l știu. Nu există... vreo familiaritate între mine și acești maeștri ai timpului..de aceea Fyum e alături de mine.

Dr. N: Înțeleg. Spune-mi, te rog, cât mai multe despre cum arată.

S.: (mai relaxat) Bine. Primul are o înfățișare masculină și e riguros în ținută și comportament. Știu că dorește să aleg un anumit trup - acela ce se va dovedi cel mai folositor. Acest corp

îmi va da posibilitatea de a câștiga maximum de experiență în viața mea viitoare.

Dr. N: Oh..din câte am auzit, conducătorii Inelului sunt, mai curând, ființe tăcute, modeste.

S.: Da...c adevărat, dar în timpul alegerii există întotdeauna un trup pe care planificatorii îl preferă. Acest corp are parte de o prezentare deosebită, (pauză) Cu toții știu că este pentru prima dată că văd aceste posibilități de alegere - și ei vor ca alegerea mea să fie fructuoasă.

Dr. N: Așa am auzit și eu. Ce poți să-mi zici despre al dodea specialist?

S.: (zâmbind) Ea este feminină și maleabilă. Mai flexibilă. Ea vrea ca eu să aleg trupul în care îmi va fi cel mai bine. Ea înclină spre moderație și, întorcându-se spre primul specialist, îi spune că am destul timp la dispoziție pentru a-mi însuși lecțiile. Am sentimentul că existența acestor două poziții diferite nu este întâmplătoare, fiind gândită a fi spre folosul meu.

Dr. N: Adică ceva asemănător practicilor de interogatoriu ale poliției, alternarea unui polițist amabil cu unul mai dur?

S.: (râde) Mda, poate că da, așa că am un avocat în ambele tabere, Fyum fiind adeptul căii de mijloc.

Dr. N: Așadar, Fyum e un fel de arbitru?

S.: Mmm...nu chiar. Fyum nu e nici indulgent, nici sever când deliberez pe marginea alegerii mele. Mi s-a spus foarte clar că decizia de a opta pentru un trup sau altul este în totalitate a mea, pentru că eu va trebui să trăiesc cu acel trup (izbucnește în râs). Hei, am făcut un calambur!

Dr. N: Da, așa e. Noi chiar trebuie să trăim cu trupurile pe care ni le-am ales. De ce nu-mi explici, înainte de a continua, cum a mers cu alegerea corpului pe care l-ai avut în viața trecută?

S.: În ultima mea viață am ales un drum dificil, optând pentru trupul unei femei care a murit după numai doi ani de căsnicie. Soțul meu din acea viață avea nevoie să simtă ce înseamnă pierderea cuiva foarte drag, din cauza unor datorii karmice din viața sa anterioară.

Dr. N: Așadar, exista o probabilitate semnificativă ca acest trup să moară de tânăr. Întrebarea centrală era dacă vei fi ales sau nu.

S.: Da, despre asta era vorba.

Dr. N: Bine, continuă, te rog, și povestește-mi împrejurările morții tale din acea viață.

S.: În camera ecranelor am văzut că aveam trei posibilități de alegere a morții. Toate se petreceau în limitele unei perioade a vieții mele petrecute la o fermă de lângă Amarillo, Texas. Puteam muri repede, fiind împușcată din greșeală în urma unei încăierări dintre doi bețivi. Puteam, de asemenea, să optez pentru o moarte mai lentă, provocată de o căzătură de pe cal. Și, în fine, puteam alege să mor înecându-mă într-un râu.

Dr. N: Exista și vreo șansă să rămâi în viață?

S.: (pauză) Una foarte mică, dar care ar fi compromis scopul pentru care alesesem acel trup.

Dr. N: Care era acela?

S.: Sufletul meu pereche și cu mine am ales să fim soț și soție în acea viață, pentru că el avea nevoie de o lecție. Am refuzat celelalte oferte de corpuri, pentru că doream să-l ajut.

Dr. N: Spune-mi la ce te-ai gândit când ai văzut în camera ecranelor aceste trei posibilități în care puteai muri?

S.: Am ales, în mod firesc, să mor împușcată. Modalitatea în care muream era mai puțin importantă, ceea ce avea cu adevărat importanță era că aveam să mor tânără.

Cititorul poate fi mirat de legăturile existente între legile karmice și posibilitățile și probabilitățile vieții viitoare. Karma nu se referă numai la actele noastre, e și interioară, reflectându-ne gândurile, sentimentele și impulsurile - toate legate de cauze și efecte. Karma nu înseamnă numai ce anume facem efectiv celorlalți, ci și ceea ce avem de gând să facem. În timp ce axa timpului pentru femeia din Amarillo conținea o mare probabilitate de a fi una scurtă, moartea ei timpurie nu era bătută în cuie. Una dintre variabilele din acest caz era tipul sufletului ce avea să ocupe respectivul trup. Chiar și în ceea ce privește sufletul ce a ales să se încarneze în acel corp există anumite elemente ale liberului arbitru ce trebuie luate în seamă. Am aflat că nu era stabilit într-un procent de 100% ca această tânără femeie să moară împușcată în Amarillo. Când am întrebat-o dacă exista posibilitatea de a nu merge în Amarillo în acea zi, ea mi-a răspuns: „Da, dar ceva m-a împins să mă duc în oraș chiar în acel moment, deși în mod normal nu

m-aș fi dus dacă nu aveam treabă acolo”. Un alt suflet n-ar fi plecat în ultimul moment dacă n-ar fi știut de ce anume o face.

Axele de timp și alegerea trupurilor

Deși timpul nu are mare relevanță în afara universului nostru fizic, ne vedem pe noi înșine, precum și tot ce ne înconjoară, îmbătrânind zilnic. Trăim pe o planetă ce gravitează în jurul unei stele, care, de asemenea, îmbătrânește constant, în timp cronologic.

Ciclul vieții implică trecerea timpului și axele de timp ale realității noastre dimensionale par să fie influențate de ființele avansate ce permit sufletelor ce se reîncarnează să studieze trecutul și să vadă în viitor. În bibliotecile spirituale, ca și în celelalte centre de învățare, avem posibilitatea de a urmări alte acțiuni posibile pentru care am fi putut opta în viețile noastre anterioare, pentru a vedea „ce ar fi fost dacă” am fi ales altfel. Potrivit doctrinei liberului arbitru, evenimentele din trecut nu au fost inevitabile, cel puțin din punct de vedere al acțiunilor noastre din cadrul acelor evenimente. Destinul nu hotărăște că o anumită situație trebuie să se petreacă într-un anume fel. Nu suntem marionete. În universul nostru, când trecutul s-a încheiat, aceste evenimente și oamenii implicați devin eterni și sunt păstrați pentru totdeauna în bibliotecile spirituale. Cum trecutul, prezentul și viitorul în timp cronologic reprezintă timpul *acum* în lumea spiritelor, cum este, oare, perceput timpul viitor în Inelul merit alegerii vieții?

În capitolul 5, după cazul 30, am admis că există numeroase posibilități ca același eveniment să se producă în universuri paralele. Aplicarea acestei ipoteze universurilor fizice înseamnă că e posibil să fie duplicate și planetele, cum ar fi de exemplu Pământul, în cadrele aceluiași timp, acestea existând simultan, ca unde mobile de energie luminoasă. Universurile pot fi paralele, realitățile pot coexista în aceeași dimensiune sau alt mod, dincolo de înțelegerea noastră. Însă cei care studiază Pământul urmăresc, opresc sau deplasează înainte și înapoi timpul și evenimentele din realitatea adevărată a lumii spiritelor, indiferent de dispunerea spațială. Liniile principale, pe care le numesc linii de bază, sunt probabilitățile evenimentelor viitoare din anumite trupuri, ce ne sunt

prezentate ca posibilități în timp ce vizualizăm Inelul destinului.

Undele evenimentelor trecute dăinuie pentru totdeauna, ca de exemplu în bibliotecile spirituale, dar dacă prezentul și viitorul coexistă, de asemenea, în timpul de acum, cum ar putea fi schimbat viitorul când nu există trecut? Să fie, oare, acesta un paradox indisolubil? În sfera mecanicii cuantice, particulele de lumină par să dispară într-un anumit punct și să reapară instantaneu în alt loc. Dacă fiecare eveniment temporal există de-a lungul unor unde de probabilități și posibilități, e oare posibil ca unui eveniment trecut să i se dea anumite proprietăți eterne, în timp ce evenimentele viitoare să fie încă fluide și deschise pentru schimbări? Am un sentiment puternic că răspunsul e da.

Și totuși, după ani în care am ascultat oameni care mi-au vorbit despre alegerile lor de viață, nu cred că alternativele viitoare ar fi în număr nelimitat. Nu e nevoie ca alegerile noastre din viață să fie infinite. Trebuie numai ca aceste posibilități să fie suficient de variate, pentru ca să învățăm din lecțiile lor. De exemplu, în cazul 29, Amy mi-a arătat că, din câte observase în timpul revederii vieții ei trecute în bibliotecă, alegerile sale alternative la sinucidere începuseră după un timp să dispară din gama sa de posibilități.

Cei care se ocupă cu problema ipotezelor de tipul lui „ce-ar fi fost dacă” din viețile noastre sunt planificatorii. Evenimentele care nu au avut încă loc în marea schemă a lucrurilor sunt cunoscute de către Maeștrii Timpului și de alții pentru potențialul lor mai mare sau mai mic de a se întâmpla. Când ne aflăm în Inel, nu ne limităm doar la a studia axele alternative de timp ale evenimentelor viitoare. Mai curând examinăm trupurile alternative care ne sunt oferite și care vor lua parte la evenimentele respective. Aceste corpuri se vor naște în aceleași cadre de timp. A urmări cea mai probabilă serie de evenimente legate de acele trupuri pe care le studiem este ca și cum am vedea câteva scene promoționale dintr-un film ce va fi lansat în curând.

Unele suflete se simt ca și când ar juca o partidă de șah și n-ar ști încă toate mutările posibile pe care le pot face ca să ajungă la un final dorit, căci ele nu văd decât scenele pe care Maeștrii Timpului vor să li le prezinte. de obicei, sufletele văd

numai părți dintr-o viață viitoare, care se găsesc pe o linie de bază, sau Linia Inelului, cum o numesc unii clienți. Linia Inelului reprezintă cursul cu cea mai mare probabilitate al unei vieți, pentru fiecare corp examinat. Sufletul care se pregătește pentru încarnare știe doar acea unică mutare de șah, orice infimă schimbare a jocului putând schimba rezultatul. Mă intrigă faptul că în majoritatea cazurilor, sufletelor nu li se arată în profunzime viitoarele rezultate probabile. Ele știu că sunt multe alte mutări posibile pe tabla de șah a vieții, ce se poate schimba în orice moment al jocului. Sincer să fiu, tocmai acest lucru face jocul mai interesant pentru cele mai multe suflete. Schimbările din viață depind de liberul nostru arbitru ce înclină spre o anumită acțiune. Această cauzalitate este o parte a legilor karmice. Karma este o oportunitate, dar cerc tărie de caracter și rezistență, pentru că jocul va cunoaște, pe lângă victoriile personale, atât reculuri, cât și pierderi.

Subiecții mei mi-au prezentat întotdeauna cu consecvență ceea ce se petrece în camera ecranelor. Relatările lor despre ce văd acolo te pun în încurcătură. Și totuși, cât timp sunt încă în Inel, oamenii nu pot vedea evenimentele din viitor, care s-ar petrece dincolo de viața imediat următoare a trupurilor care le sunt prezentate. Sigur că acest lucru ar putea umbri cumva modul în care sufletele își văd prezentate viețile. Luându-mă și eu după această practică din lumea spiritelor, prefer să nu lucrez cu tehnici de progresie în hipnoză, exceptând cazul camerelor ecranelor din lumea spiritelor.

Uneori, în legătură cu alt subiect discutat în afara Inelului, câte un client are scurte imagini ale scenelor în care participă într-un eveniment viitor, cum ar fi existența pe o navă spațială. De obicei, nu forțez în acest punct pentru a afla mai multe. De altfel, aceste memorări fulgerătoare ale existențelor viitoare sunt schimbătoare și inconstante, de vreme ce oamenii pot urmări numai o posibilitate care s-ar putea schimba, când va veni, efectiv, timpul, ca urmare a unei serii întregi de împrejurări noi și de hotărâri bazate pe axele temporale ale istoriei ce conduc la respectivele evenimente.

Camerele ecranelor sunt folositoare pentru acele suflete care au rezerve în a accepta un contract pentru viața viitoare. În cazul multora, dacă pot observa anumite aspecte ale viitorului, devin mai încrezătoare. Totuși, unele suflete mai

temătoare au spus că au refuzat să intre prin ecrane direct în trupurile de probă, de teamă că ar putea să-și piardă firea și n-ar mai accepta un contract de viață dificil. Sufletele mai întreprinzătoare cred că aceste camere ale ecranelor sunt proiectate tocmai ca să le stimuleze reacțiile opuse, pentru că acolo există posibilitatea de a încerca apa înainte de a sări.

Un exemplu elocvent al unui suflet care se pregătește pentru o grea încercare este alegerea unui trup de homosexual. Cum predispoziția de a fi homosexual sau lesbiană este esențialmente biologică și nu rezultatul unei acumulări sociale sau a mediului, sufletele aleg aceste corpuri din două motive principale. Cum am spus și mai înainte, multe suflete aflate la nivelele I și II aleg cam în 75% din cazuri trupuri de un anumit gen, pentru că se simt mai bine să fie numai bărbat sau doar femeie. Cred că subiecții mei homosexuali și lesbiene au început procesul de a-și schimba genul în viețile lor și asta reflectă un suflet mai dezvoltat. Alegerea de a fi homosexual sau lesbiană este un mijloc de a trăi această tranziție într-o anumită viață. Astfel, actualul lor gen s-ar putea să nu le fie atât de familiar ca genul celălalt, cum unii bărbați de orientare homosexuală au sentimentul că, de fapt, trăiesc într-un trup de femeie. Al doilea, și de departe cel mai important factor, este următorul: sufletele care aleg o orientare homosexuală sau lesbiană înaintea vieții pe care o trăiesc acum aleg în mod deliberat să trăiască într-o societate care are prejudecăți vis-a-vis de modul lor de viață. Clienții mei homosexuali și lesbiene nu sunt, de obicei, suflete tinere și neexperimentate. Dacă orientarea lor este declarată deschis, înseamnă că acești oameni au decis să trăiască o viață în care vor înota împotriva curentului, într-o civilizație cu stereotipuri rigide în ceea ce privește orientarea sexuală. Ei trebuie să încerce să se ridice deasupra injuriilor publice, pentru a-și dobândi stima de sine și propria identitate. Este un lucru care cerc îndrăzneală și hotărâre, pe care pot să-l observ când îi conduc pe clienții mei înapoi la momentul în care au luat această decizie în camera de alegere a vieții.

Voi oferi un exemplu în acest sens: am avut cândva un client homosexual care fusese într-o viață anterioară împărăteasă în China. După o lungă așteptare, iată-l la prima încarnare după acea viață de lux și putere. Acest suflet,

cunoscut sub numele de Jamona, povestea că viața în care fusese încarnat în acea împărăteasă a fost una de lux și de mărire. Împărăteasa era de o frumusețe răpitoare, purta bijuterii prețioase și era așteptată de supuși în patru labe, după cum se cuvenea rangului ei. Trăia o viață în care nu-și refuza nici o plăcere, dar nici nu avea încredere în nimeni din jurul ei, din cauza intrigilor de la curte și a supușilor săi lingușitori. Chiar înaintea vieții actuale, în camera de alegere a vieții se aflau trei trupuri. Iată ce mi-a spus clientul meu în legătură cu decizia sa:

Dintre cele trei trupuri, două erau de femei și unul al unui bărbat frumos care, după câte mi s-a zis: „era feminin pe dinăuntru”. Una dintre femei era foarte slabă, cu un aspect aproape fragil, care urma să trăiască viața liniștită a unei soții și mame devotate. Cealaltă femeie arăta șic, oarecum ostentativă, destinată să fie o femeie poate prea prezentă în societate, dar care, din punct de vedere emoțional, era rece. Am ales bărbatul, pentru că urma să mă confrunt cu o viață de homosexual. Știam că dacă voi depăși oprobriul societății, această încercare mă va ajuta să-mi răscumpăr viața de împărăteasă adulată.

Aceste alegeri erau legate de dispunerea obișnuită a alegerilor de viață ale clientului meu. Doamna de societate ar fi fost doar o prelungire a vieții anterioare a clientului meu, ca o figură publică, invidiată și preocupată numai de ea însăși. Gospodina nu s-ar fi dovedit o variantă rea. Era o cale de mijloc, prin care Jamona ar fi putut învăța umilința și acceptarea încercărilor vieții în condiții din cele mai grele. Chiar și așa însă, Jamona ar fi fost tot femeie, ori ea vroia o pauză în acest lung lanț de existențe în trupuri femeiești.

Alegerea vieții unui bărbat homosexual era, după părerea ei, cea mai dificilă posibilitate, deși din punct de vedere financiar ar fi dus-o mult mai bine decât o ca gospodină strâmtorată. Nu suntem sfătuiți în timpul acestor alegeri, dar sufletele mai bătrâne cunosc că de multe ori există câte o alegere tentantă, care nu ne-ar pune prea mult la încercare. Jamona știa că aceasta ar fi fost femeia de societate. Clientul meu nu a făcut alegerea sa întrucât ar fi fost împins de cineva,

ci pentru că încercarea unei vieți de orientare homosexuală era în mod evident cea mai dificilă. Mi-a spus: „Au fost mulți oameni în viața mea care m-au tratat cu dezgust și chiar cu silă. Aveam nevoie să experimentez această discriminare - să mă simt sigur și vulnerabil.”

Am observat un lucru și anume că, la alegerea trupurilor, sufletele mai avansate pot face comparații de mare profunzime între corpurile care le sunt oferite, în perioadele de timp prezentate, în același timp însă, sufletele mai puțin avansate acceptă trupul pe care știu că ar trebui să-l aleagă, pentru ca acțiunea să se desfășoare cel mai bine. Ei au mai multă încredere în procesul de selecție decât în ei înșiși. Unul dintre clienți mi-a spus: „Pentru mine, primirea unui nou trup este ca și cum aș proba un costum nou de haine de pe raft; vrei să-l cumperi, dar speri că nu va trebui să-i faci modificări.”

Maestrii Timpului

O dată la câțiva ani îmi este dat să întâlnesc un suflet ce se pregătește să devină Maestru al Timpului. Când recunosc unul, știu că am găsit o resursă ce merită a fi prețuită. Cum mai există și alte specializări asociate cu axele timpului, trebuie să mă feresc să fac presupuneri pripite în timpul ședințelor de hipnoză. De exemplu, sufletele arhivari ajută sufletele în căutările pe care acestea din urmă le fac cu privire la evenimentele lor trecute și la axele de timp alternative ale acestor evenimente. Astfel, ele funcționează mai mult ca niște istorici și niște cronicari decât ca maștri ai timpului care urmăresc axele de timp ale viitorului imediat pentru corpurile în studiu în camera de selecție a vieții. Ca și la celelalte specializări ale sufletelor, sunt sigur că avem de-a face și în acest caz cu o suprapunere, mulți maștri lucrând pe axele de timp ale sufletelor care au nevoie de serviciile lor. Iată de ce clienții mei îi îngrădădesc adesea pe toți în mințile lor sub eticheta de planificatori.

Sunt multe lucruri pe care cei ce se pregătesc să devină maștri ai timpului nu le știu încă sau cel puțin așa afirmă ei. Deoarece examinez îndeaproape aspectele ezoterice ale tuturor specializărilor sufletelor, apare necesitatea discernerii între blocajele obișnuite ale detaliilor pe care nu trebuie să le știu și

ceea ce subiecții mei avansați, într-adevăr, nu cunosc. Cititorii se pot întreba de ce nu am pus și alte întrebări relevante în cazurile prezentate în această carte. Am făcut-o, dar nu am primit răspuns la acestea. Câteodată, atât elevul dintr-o specializare, cât și eu, descoperim informații care la început par inadvertențe, și apoi, pe măsură ce avansăm în ședința noastră, se dovedesc a fi esențiale. Așa a fost și în cazul unui suflet numit Obidom, care este un inginer în viața lui actuală. Voi începe dialogul de la un punct memorabil al ședinței noastre.

Cazul 63

Dr. N: Obidom, ai putea să-mi spui ce anume reprezintă pentru tine cea mai grea încercare ca suflet, în perioada dintre vieți?

S.: Studiez timpul pe planeta Pământ.

Dr. N: În ce scop?

S.: Vreau să devin un specialist în acest domeniu...să străbat axele timpului... să înțeleg succesiunile în care trăiesc oamenii dintr-o lume fizică și să-i ajut pe planificatori asistând sufletele atunci când își aleg trupurile.

Dr. N: Cum merge pregătirea ta?

S.: (oftează) Merge foarte încet. Sunt începător și am nevoie de mulți mentori.

Dr. N: De ce ai fost ales tu pentru această pregătire?

S.: Mi-e greu să-ți spun, pentru că nici eu nu cred că sunt prea bun pentru acest domeniu. Bănuiesc că totul a început datorită faptului că îmi place să manipulez energia și devenisem destul de bun la asta în timpul cursurilor.

Dr. N: Bine, dar nu se întâmplă acest lucru cu multe suflete, care crează lucruri prin manipularea energiei în orele de creație?

S.: (întrebarea mea începe să-l antreneze în discuție) Asta e altceva. Nu creăm... În același fel.

Dr. N: Cu ce este diferită munca ta?

S.: Ca să lucrezi cu timpul trebuie să înveți să manipulezi spațiul. Începi cu modelarea și apoi treci la lucrurile reale.

Dr. N: Ce fel de modele?

S.: (visător) Oh..un bazin enorm de vapori..cu un vârtej de energie lichidă...subțiindu-se în acele deschizături unde scenele sunt simulate pentru noi în îmbucături mititele...breșa se deschide... se văd tuburi de neon cu lumină fluctuantă...gata pentru intrare (se oprește). E, într-adevăr, greu să-ți explic.

Dr. N: Bine, Obidom. Aș vrea să discutăm despre locul unde lucrezi acum. Cine anume te instruiește și câte ceva despre ceea ce faci, practic, pentru a deveni un Maestru al timpului.

S.: (liniștit) Pregătirea în domeniul timpului are loc la un templu, (zâmbeste) Noi îl numim Templul Timpului - unde profesorii ne instruiesc cum să aplicăm evenimentelor secvențele de energie.

Dr. N: Ce sunt secvențele de energie?

S.: Axele temporale există ca succesiuni energetice ale evenimentelor care se mișcă.

Dr. N: Vorbește-mi despre cum modelați energia în axele timpului.

S.: Timpul se manipulează prin comprimări și dilatări ale particulelor de energie într-un câmp unificat, pentru a i se regla curgerea.... E ca și cum te-ai juca cu o bandă de cauciuc.

Dr. N: Poți schimba evenimentele din trecut, prezent și viitor? Asta înțelegi prin manipulare?

S.: (pauză lungă) Nu, pot numai să monitorizez secvențele de energie. Operăm cumva ca niște... persoane obișnuite aflate pe o autostradă și care intră și ies din succesiuni - pe care le considerăm drumuri - accelerând sau încetinind. Condensarea energiei noastre ne accelerează, iar dilatarea acesteia ne încetinește. Același lucru se întâmplă și cu evenimentele, și cu oamenii, care apar în succesiuni ca bornele de pe drumuri. Nu creăm nimic. Ne intersectăm în calitate de observatori.

Dr. N: Cine crează, atunci, secvențele?

S.: (exasperat) De unde vrei să știi? În etapa în care mă aflu încerc numai să funcționez în cadrul sistemului.

Dr. N: Întrebam doar, Obidom. Mi-ai fost, oricum, de mare folos. Spune-mi, ce anume implică pregătirea ta de a deveni un Maestru al timpului?

S.: Ni se desemnează un eveniment...Toate alegerile umane din jurul aceluși eveniment au un sens. Aplicațiile practice ale activității noastre implică o serie de curenți umani de gândire și de acțiuni care se unesc într-un râu al timpului.

Dr. N: Aș numi aceste întâmplări ca fiind fragmente de acțiune și de amintiri ale acelei acțiuni.

S.: Sunt de acord. Particulele de energie implică, într-adevăr, amintirea.

Dr. N: În ce fel?

S.: Energia este calea de transmitere a gândirii și a memoriei din secvențe și acestea nu sunt niciodată uitate. Canalul prin care poate fi perceput timpul începe cu gândirea - se conturează o idee - urmează evenimentul și la sfârșit amintirea evenimentului.

Dr. N: Cum se înregistrează toate astea în secvențe?

S.: Prin tonul vibrațional al fiecărei particule de energie înregistrate. Asta este ceea ce restabilim noi.

Dr. N: Secvențele pot exista în orice fel de realități alternative?

S.: (pauză) Da... suprapunându-se și împletindu-se... asta e, de altfel, și ceea ce face cercetările interesante, dacă ai îndemânarea să le găsești. Toate lucrurile pot fi observate și reconstituite pentru studiu.

Dr. N: Obidom, am nevoie de mai multe indicații aici.

S.: Sunt multe lucruri pe care nu ți le pot spune. Particulele de energie care sunt o parte a cauzalității necesare pentru inițierea evenimentelor în timp implică modele vibraționale cu multe alternative. Noi considerăm folositoare toată această istoric umană pentru viitoarele încarnări ale oamenilor.

Dr. N: Spune-mi ce crezi în legătură cu posibilitățile alternative ale evenimentelor?

S.: (pauză lungă) Studiem ceea ce este productiv. Evenimentele - mai slabe, mai bune sau foarte bune - se desfășoară până când încetează a mai fi productive (oftează adânc). Oricum, sunt un novice în aceste probleme. Eu studiez scenele trecute - ceea ce a avut loc.

Dr. N: Deci, spui că nu tot ceea ce poate fi în timp există neapărat, dacă ființa umană nu are nimic de învățat din aceasta?

S.: (pauză) Ah...da, este o situație similară aceleia când trebuie să iei o decizie față de soluții diferite, iar după un timp diferențele sunt atât de mici, încât ar deveni neproductive ca lecții de viață.

Dr. N: Din tot ceea ce mi-ai spus tu până acum, Obidom, am sentimentul că deocamdată nu ești prea implicat în viitor. Cum te vezi pe tine însuși?

S.: Mă văd mai mult ca pe un arheolog al timpului. Misiunile mele sunt să studiez oamenii și evenimentele trecutului și prezentului. Viitorul este întunecat... secvențele neclare... nu, acum sunt doar un arheolog al timpului.

Dr. N: Unde au început, efectiv, studiile tale în acest domeniu?

S.: Când clasa mea era adunată pentru instruire la templu.

Dr. N: Câte suflete sunt în clasa ta?

S.: Suntem șase... (pauză și apoi adaugă) N-am cunoscut pe nimeni înainte de a ajunge aici.

Dr. N: Obidom, vorbește-mi despre pregătirea ta inițială. În mod sigur acest lucru ți-e lămurit.

S.: Am fost trimis pe planeta Galath. Este o lume fizică, asemănătoare din punct de vedere geografic cu Pământul, care a avut odată o civilizație dezvoltată din punct de vedere tehnic. Galathienii puteau călători spre alte planete. Asta i-a și dus la distrugere. Astăzi nu mai există forme de viață cu inteligență superioară pe Galath.

Dr. N: Nu înțeleg de ce ai fost trimis într-o lume moartă.

S.: Nu e atât moartă, cât golită. Când am ajuns acolo pentru pregătire ne-am luat o formă transparentă care semăna cu aspectul umanoid al vechilor Galathieni (râde).

Dr. N: Povestește-mi despre ei.

S.: Chiar acum mă gândeam... erau niște ființe verzi-gălbui, foarte înalte și zvelte, păreau că nu aveau încheieturi... aveau ochi mari, cu multe fațete, ca ai insectelor...

Dr. N: Cum erau ca oameni?

S.: Galathienii erau deștepți, dar nesăbuiți - ca și noi ceilalți. Ajunseseră să se creadă invincibili.

Dr. N: Dar de ce trebuia să mergeți acolo? Nu pierise totul?

S.: Nu înțelegi? Axele lor de timp există încă. Noi suntem aici pentru a exersa intersectarea cu vechea istorie a acestui loc. Este un fel de lume exotică, cu platforme spațiale care înconjoară încă planeta. Pe sol sunt sfere imense de locuit care sunt goale acum și se dărmă.... În vechile lor săli de curs cresc plante, ruinele vestigiilor acestei civilizații dezvoltate cândva se risipesc acum...

Dr. N: Ce faceți voi, tu și cei cinci colegi ai tăi, Obidom?

S.: Radiem energie și plutim prin coridoarele trecutului lor. Unul dintre profesori ne ajută să ne adaptăm vibrațiile, pentru a ne intersecta cu anumite perioade ale istoriei Galathienilor. Totul se face pe fragmente, din cauza lipsei noastre de pricepere, dar unele scene ale puterii lor sunt pline de viață.

Dr. N: Deci, nimic din trecut nu se pierde cu adevărat.

S.: Nu, deși Galathienii nu mai există, într-un sens tot ceea ce au făcut ei există încă, victoriile... declinul lor... le putem studia greșelile. Putem reconstitui oameni care la un moment dat stau de vorbă... ce gândeau înainte de a fi cucerți de o altă rasă și asimilați de civilizația acesteia. Galathienii aveau o limbă muzicală, care plutește în jurul navelor lor distruse și de-a lungul străzilor pustii.

Dr. N: Care este țelul tău final, Obidom?

S.: Când voi deveni cu adevărat pregătit voi fi consilierul planificatorilor care doresc să proiecteze anumite situații pentru oameni... Îi voi ajuta pe cercetătorii din bibliotecă... voi ajuta la coordonarea alegerilor din sfera vieții (de exemplu, Inelul) - acest gen de lucruri.

Dr. N: Obidom, am o întrebare personală pentru tine. Dacă aș fi un suflet și aș avea ceva timp în perioada dintre vieți, m-aș putea întoarce în scene din trecut, pentru a trăi în orașul meu ca băiat, să mă văd cu familia și cu prietenii? Nu mă refer la recrearea tuturor acestor lucruri în lumea spiritelor, ci la revenirea, efectivă, înapoi pe Pământ într-o stare fără trup, așa cum ai făcut tu pe Galath?

S.: (zâmbește) Sigur... Deși ai avea nevoie de ajutorul unui profesor talentat înainte de a putea face tu însuși asta. Nu te aștepta să dregi ceva și să schimbi originalul, (sardonic) Nu uita că ai fi doar o fantomă.

Liberul arbitru

La una dintre conferințele mele din Vancouver, B.C, o femeie distrusă de durere s-a ridicat și a strigat tare: „Voi, guru ai *New Age*, ne spuneți pe de o parte că avem libertate de voință în a alege noi înșine în viață și, pe de altă parte, că suntem predestinați să urmăm un anumit plan al karmei vieții trecute. Care e adevărul? Nu am libertate de voință, pentru că

sunt la discreția unor forțe asupra cărora n-am nici un control; viața mea e plină de durere”. După ce am terminat conferința, m-am așezat lângă ea câteva minute și am aflat că băiatul ei de nouăsprezece ani murise de curând într-un accident de motocicletă.

Oamenii cred că ideea de liber arbitru se opune aceleia de destin. Ei nu-și dau scama că soarta reprezintă suma faptelor noastre de-a lungul a mii de ani, dintr-o mulțime de încarnări. În toate aceste vieți ne-am bucurat de libertate de alegere. Viața noastră actuală însumează toate experiențele noastre trecute, plăcute sau neplăcute, așa că suntem produsul alegerilor noastre anterioare. Adăugați asta la faptul că e posibil ca noi să ne fi pus deliberat în anumite situații, pentru a verifica în ce fel vom reacționa la evenimentele din viața actuală, lucru care nu e perceput de mintea conștientă. Acest lucru implică, de asemenea, alegeri personale. Trăim într-un anumit trup din multe motive. Tânărul motociclist, cu acceptul mamei sale, iubea viteza și trăia pentru adrenalina pe care i-o dădea o viață periculoasă.

Cum ultima secțiune dedicată timpului a deschis discuția despre probabilitățile și posibilitățile viitoare, este oportun să examinăm mai îndeaproape ramificațiile conceptului de liber arbitru.

Reîncarnarea n-ar însemna nimic dacă toată viața ar fi predestinată, în afirmațiile mele despre axele timpului am sugerat ideea că viitorul poate exista în multe realități. Oamenii care au premoniții despre viitor se pot înșela sau nu. Dacă cineva se vede ca fiind ucis într-un anumit moment și într-un anumit loc și asta nu se întâmplă, cauzalitatea potențială ar putea însemna că premoniția sa a fost numai cea mai cumplită dintre alternativele posibile.

Un argument în favoarea ideii că determinismul este opus liberului arbitru este acela că Sursa, sau un grup de divinități secundare, sunt responsabile de faptul că Pământul e populat cu oameni care suferă de boli, durere, foame și de frică. Trăim într-o lume în care se produc cutremure, uragane, inundații, incendii și alte dezastre naturale asupra cărora nu avem nici un control. Am spus adesea că Pământul este considerat de către suflete drept o școală foarte grea. Marea lecție a Pământului constă în aceea de a înfrânge forțele distructive, atât planetare,

cât și individuale, din viață, de a ieși întărit din acest efort și de a merge mai departe.

În mare măsură, venim echipați cu ceea ce ne trebuie pentru a avea grijă de noi. Uneori karma poate părea punitivă, dar există dreptate și echilibru, pe care, în durerea noastră, s-ar putea să nu le recunoaștem. Frica apare atunci când ne separăm de puterea noastră spirituală. Am știut de multe dintre încercările acestei vieți dinainte și le-am ales din motive întemeiate. Accidentele în care sunt implicate trupurile noastre nu sunt considerate întâmplătoare de către suflete, după cum am încercat să vă arăt în multe exemple, cum ar fi și cazul 62 cu femeia din Amarillo care a fost împușcată. Simpla voință a adevăratului nostru Sine are puterea de a se opune slăbiciunii caracterului propriu, mai ales în împrejurări potrivnice. Avem libertatea de ne reface viețile după orice catastrofă, dacă dorim să ne asumăm această răspundere.

Mai importantă decât evenimentele care ne încearcă în viață este reacția noastră la acestea și cum procedăm în fața consecințelor lor. Acesta este motivul primordial al amnezicii conștiente. Am arătat că sufletului nu i se prezintă, de obicei, toate alternativele evenimentelor probabile din viața viitoare. Există motive întemeiate pentru această practică, în ciuda reamintirii spirituale spontane pe care o au unii oameni. Amnezia dă libertate voinței noastre și auto-determinării, fără constrângerile generate de frânturile inconștiente ale amintirilor referitoare la ceea ce am văzut în camera ecranelor. Scenele din viața noastră viitoare care ne sunt prezentate sunt selective, în schimb, după ce viața se va fi încheiat, vom avea posibilitatea să revedem toate alternativele importante, după cum au arătat cazurile mele. Am un exemplu scurt, dar foarte sugestiv referitor la liberul arbitru, care arată că sufletele, chiar și cele discarnate, pot fi surprinse de o decizie neașteptată putând schimba rezultatul probabil din viață.

Am avut un client care a fost ucis în bătălia de la Gettysburg, din 1863, pe când era un proaspăt soldat al Uniunii. Numele lui era John și trăia într-o mică așezare de lângă Gettysburg. Deși avea doar șaisprezece ani, John și iubita lui, Rose, începuseră să-și facă planuri de căsătorie. S-a lăsat seara de dinaintea acelei bătălii ce a durat trei zile; un ofițer unionist a sosit prin părțile în care locuia John, căutând un

tânăr neînrolat, care știa să călărească bine, pentru a livra niște pachete și mesaje. John nu avea de gând să se înroleze, din cauză că era prea tânăr, iar mama sa avea nevoie de el la fermă. Ofițerul unionist l-a găsit însă pe John și i-a explicat în grabă situația presantă, promițându-i că se va putea întoarce la viața civilă imediat după bătălie. John știa să călărească bine și a acceptat fără să se gândească prea mult, pentru că: „Nu vroiam să pierd ocazia unei mari aventuri”. A trebuit să plece imediat, fără sași ia rămas bun de la nimeni. În următoarea zi a fost omorât.

Deși plutea deasupra trupului său, lui John nu îi venea să creadă că se vedea pe el însuși zăcând mort pe pământ. Când s-a întors în grupul său de suflete, John s-a întâlnit cu Rose - acea parte din esența ei pe care aceasta nu o luase pe Pământ. În momentul în care ca l-a văzut pe John, a strigat: „De ce te-ai întors așa de repede? Trebuia să ne căsătorim!”. Aceste suflete din grupul său și-au dat seama imediat că John alesese brusc un drum care se abătea de la viața lui probabilă. Chiar și așa însă, fiecare drum are avantajele sale karmice, după cum a fost cazul scurtei experiențe a lui John din armată.

L-am întrebat pe acest client dacă în camera ecranelor i se arătasera secvențe din ceea ce avea să se întâmple la Gettysburg. Mi-a răspuns: „Nu, am acceptat ceea ce mi-au prezentat, strict evenimentele de până la vârsta de șaisprezece ani, deoarece știam că aveau motive întemeiate pentru a-mi revela numai ceea ce trebuia să știu înaintea acelei vieți. Am încredere în decizia ghizilor mei.” Așadar, lui John, tânărul soldat, nu i se arătase posibilitatea morții la Gettysburg și acest lucru este tipic în astfel de cazuri. Și totuși, ce ar fi de spus despre acele cazuri în care o moarte prematură are o probabilitate atât de mare în viață, încât planificatorii sunt nevoiți să ne dea ocazia de a ne oferi voluntari să ne reîncarnăm în acele corpuri, ca o chestiune de avantaj personal al acestei experiențe?

Cunosc specialiști în regresie ce au avut numeroase cazuri de suflete eroice care s-au oferit să participe voluntar la holocaustul nazist. Și eu am avut. Poate din această cauză atât de multe suflete din lagărele morții trăiesc acum noi vieți în America. Există opțiuni pentru orice tip de dezastru. Pentru cele foarte rele, sufletele se pregătesc câteodată pentru ceea ce

îi așteaptă, asistând la niște repetiții înainte de viață, după cum reiese din afirmațiile acestui client:

Îmi amintesc că treceam pe lângă un grup mare de suflete dintr-o clasă de pregătire; erau adunate într-un loc asemănător unui amfiteatru. Ascultau un vorbitor care le vorbea despre valoarea vieții, chiar dacă ei urmau să meargă pe Pământ pentru puțin timp. Se oferiseră voluntari să participe la un dezastru în care urma să fie omorâți. Li s-a spus să fie pregătiți din punct de vedere mental și să profite cât mai mult de timpul pe care îl aveau dacă doreau ca viețile lor următoare să fie mai lungi.

Cazul 64

Acesta este un caz de eutanasiere, ce implică un subiect pe nume Sandy. Ea mi-a dat încă un exemplu al unei situații în care scena morții fusese arătată protagoniștilor unei vieți viitoare. Cum se întâmplă adesea cu sufletele care trebuie să asiste la moartea lor înainte de a-și începe viața, faptul că se oferă voluntar face parte din contract. În timpul interviului preliminar am aflat că Sandy fusese foarte strâns legată de fratele ei, Keith, și că făceau parte dintr-o familie numeroasă. Ca și sora sa mai mare, ea avusese grijă de el ca o mamă, până ce au crescut mari. Keith era un exaltat și în adolescență dusese o existență plină de riscuri, conducând mașini rapide și intrând în tot felul de conflicte cu legea. Așa cum mi-a relatat subiectul meu, Keith trăia ca și cum și-ar fi dorit să moară. Mi-a mai spus că fratele ei făcuse mult rău unora, de-a lungul anilor, cu felul său de a trăi nestatornic, dar că avea o inimă bună și pofta lui de a trăi intens fiecare zi era contagioasă.

Sandy a avut mereu premoniția că fratele ei avea să moară tânăr. La vârsta de douăzeci și șapte de ani, Keith a fost diagnosticat cu scleroză amiotrofică laterală (ALS) și a murit doi ani mai târziu. ALS este o boală degenerativă a mișcărilor motorii care duce în câțiva ani la atrofia mușchilor. Spre sfârșit, mulți pacienți trebuie conectați la aparate de respirație artificială și li se fac doze mari de morfină pentru a le atenua durerile agoniei.

Când Sandy a ajuns la grupul ei de suflete în timpul ședinței noastre, am descoperit că fratele și sora erau suflete tovarăși.

Keith era aventurierul grupului lor și cu multe secole înainte fusese destul de nepăsător față de sentimentele celorlalți. Consultându-se cu ghidul lui și cu membrii din grup, Keith a recunoscut că era esențial să învețe umilința, pentru a putea progresa. Fiind un suflet curajos, Keith a cerut o singură viață unde să i se dea o încercare grea, spre a dobândi umilința și nu ca această lecție să se desfășoare pe durata mai multor vieți. A fost avertizat că viețile accelerate pot fi foarte dure. Keith a spus că era pregătit. A fost multă tristețe în Inel când s-a descoperit că el trebuia să se ofere voluntar pentru un trup athletic ce urma să fie imobilizat de ASL. Sandy a spus că a existat un punct în camera de alegere a vieții unde fratele ei aproape că a dat înapoi. Voi prelua povestirea ei din acest moment al întrevederii noastre.

Dr. N: Spune-mi, te rog, cât mai multe despre reacția lui Keith la trupul care i se oferea.

S.: (cu gravitate) I s-a arătat ce era mai rău - corpul său înainte și după atacul bolii. Cum îi va fi luată independența și va ajunge dependent de noi. Nu i s-a ascuns nimic. Keith a văzut că la începutul bolii îi va fi milă de el, va avea remușcări, iar apoi va simți o teribilă furie, dar că dacă va lupta, va învăța din această încercare.

Dr. N: (deplasându-mă din timpul actual spre lumea spiritelor, cu Sandy) Și a învățat?

S.: O, da. Spre sfârșit, Keith a devenit calm, a acceptat și a apreciat ceea ce am făcut noi pentru el.

Dr. N: Ar fi ceva ce ai vrea să explici despre cum s-a pregătit Keith pentru această viață cu tine?

S.: (după o lungă pauză, fața clienței mele ia o expresie de încuviințare) Îți voi spune. Va fi bine să vorbesc despre aceasta... Nu am mai spus nimănui până acum (începe să plângă, dar eu continuu, fără să-mi abat atenția de la ea).

Dr. N: Nu trebuie să facem asta dacă e prea dureros.

S.: Ba nu, vreau (respiră adânc). Pe când ne pregăteam să venim în această viață, urma să fiu copilul cel mai mare din familia noastră, așa că am sosit prima. Am avut o lungă discuție chiar înainte să plec pe Pământ. Keith a spus că era pregătit să sufere, dar când ajungea la punctul unde el era total incapabil -

când nu mai putea suporta - eu urma să închid sistemul care îl mai ținea în viață și să-l eliberez.

Dr. N: Urma să faceți acest lucru într-un spital?

S.: Așa am aranjat în lumea spiritelor, dar atunci când a venit momentul, slavă Domnului, a fost trimis acasă în ultimele șapte săptămâni și asta ne-a ușurat planul.

Dr. N: Din cauza durerii? Trebuie să fi avut calmante.

S.: Numai morfina mai e de folos în cazul acesta. Oricum, ultimele șapte săptămâni au fost îngrozitoare, cu tot sistemul de respirat și cu toate calmantele. Plămânii lui erau atât de afectați, încât spre sfârșit nici nu mai putea să se miște sau să vorbească.

Dr. N: Înțeleg. Vorbește-mi despre planul pe care l-ați făcut, tu și Keith, în lumea spiritelor, înainte ca viețile voastre să înceapă.

S.: (oftează) Am început să repetăm creând un pat și sistemul de întreținere a vieții pe care Keith îl văzuse în camera ecranelor. Avea în minte fiecare detaliu. Apoi am exersat puțin, pentru că am crezut că va trebui să-i păcălesc pe doctori și pe asistente. Am lucrat cu acel sistem și am studiat simptomele bolii lui. Ne opream la semnalele pe care el urma să mi le dea, ca să-mi arate că era pregătit să fie eliberat de suferință. La sfârșit mi-a cerut să-i promit că mă voi ține tare și că nu voi lăsa nimic să mă împiedice în ultimele momente. I-am promis din toată inima.

După ce Sandy și-a recăpătat cu totul cunoștința, am discutat despre rolul pe care l-a avut în moartea fratelui ei. Mi-a spus că simțea un miros specific, „mirosul morții” din zona gâtului lui Keith, după care ca a știut că se apropie momentul. Aș adăuga că acest semn material al trupului nu însemna neapărat că fratele ei urma să moară imediat. Aproape fără să se gândească, Sandy a șoptit în urechea acestuia; „Keith, ești gata să pleci?”. Apoi a venit semnalul prestabilit. În acest moment Keith a deschis și a închis ochii de trei ori în semn de „da”. Calmă, ea a decuplat aparatele ce-l țineau în viață pe fratele ei. Mai târziu a venit doctorul, a găsit sistemul reatașat și a declarat moartea lui Keith.

Nu s-a simțit vinovată în tot restul zilei. Noaptea, pe când stătea în pat, s-a strecurat o îndoială în sufletul ei față de ceea

ce făcuse, întrebându-se dacă procedase bine sau nu. După ce s-a zvârcolit mult în pat, a căzut, în cele din urmă, într-un somn chinuit. La puțin timp i-a apărut în vis Keith. Zâmbea cu recunoștință și o convingea pe Sandy că ceea ce făcuse a fost foarte bine și că o iubește. Câteva săptămâni mai târziu, când Sandy stătea pe gânduri, a avut o viziune a fratelui ei stând pe o bancă și vorbind cu „doi călugări îmbrăcați în rasele lor”. Keith s-a întors zâmbind spre ea și a spus: „ține-te tare acolo, surioară”.

Pentru un credincios devotat, viața acestui om nu-i aparținea lui însuși, ci lui Dumnezeu. Este adevărat că ni se dau trupurile printr-un act de creație divină, dar în ultimă instanță viața fiecăruia depinde de el însuși. Astăzi, dreptul de a muri este dezbătut pe larg și cu aprindere în mediile juridice, mai ales în aspectele referitoare la sinuciderea asistată medical a bolnavilor în fază terminală. S-a spus că dacă moartea este actul final din piesa vieții, și noi vrem ca acesta să reflecte propriile convingeri din timpul vieții, ar trebui să avem acest drept, indiferent de convingerile religioase sau morale ale unei majorități. Punctul de vedere opus arată că, dacă viața este un dar ce ne-a fost încredințat, avem anumite îndatoriri morale, indiferent de sentimentele noastre. Știind cum aleg sufletele noastre viața, având libertate de voință pentru a face schimbări în timpul acesteia, cred cu tărie că avem dreptul de a ne alege moartea când nu ne-a mai rămas nici o calitate proprie vieții și când posibilitatea însănătoșirii nu mai există. Nu e intenționată prelungirea degradării umanității noastre. Următorul caz ne dă o reprezentare mai convențională a liberului arbitru în condițiile unei vieți în plinătate sa.

Cazul 65

Emily era o femeie ce se apropia de cincizeci de ani care a venit să mă vadă, pentru că era confuză în privința scopului ei în viață. De-a lungul anilor în care și-a crescut copiii a lucrat ca secretară cu jumătate de normă. Nemulțumită de slujbă, ea s-a întors la școală și s-a calificat ca asistentă medicală în geriatrie, în timpul pregătirii, a descoperit că îi plăcea să aibă grijă de bătrâni, pentru că erau mai înclinați să vorbească despre credința lor. Emily fusese atrasă toată viața de aspectele spirituale. Mi-a spus că faptul că a fost educată de către un tată

sever, chiar crud și din cale afară de credincios, o orientase spre căile mai puțin structurate ale spiritualității.

Deși dobândise dreptul de a lucra ca asistentă cu vreo doi ani înainte de întâlnirea noastră, Emily nu-și practicasese noua profesie, pentru că se îndoia cu privire la competența ei. Avea o căsnicie reușită, cu un soț care o putea întreține, așa că a ajuns să lucreze voluntar, fără să fie plătită, dar și fără vreo constrângere sau responsabilitate.

În primele faze ale întrevederii noastre, pe măsură ce treceam rapid cu Emily prin ultima viață, am descoperit că în cursul acesteia numele ei fusese Sora Grace, o călugăriță din ordinul Surorilor îndurării din New England. Organizația monahală dorea ca ea să accepte poziția de Maică Superioară, dar Emily refuza, pentru că avea îndoieli în ceea ce privește competența ei de a ocupa o funcție de conducere. Într-adevăr, o trecere în revistă ulterioară în lumea spiritelor a vieților ei anterioare a adeverit existența unui model de viață care fuseseră trăite în medii mănăstirești, ca persoană consacrată. Clienta mea a remarcat: „Puteam să-l slujesc pe Dumnezeu, fără să mă implic prea mult în problemele societății din afară.”

Sunt întrebat adesea dacă planificatorii ne forțează să acceptăm unele vieți, din anumite motive. Ei bine, acest caz este un bun exemplu de a arăta cât de indulgenți sunt ghizii noștri, așteptându-ne până când suntem pregătiți pentru marile încercări. În ultimii cinci sute de ani, viețile subiectului Emily se desfășuraseră, într-o formă sau alta, în cadrul unor ordine religioase. Se simțea bine cu aceste vieți și n-ar fi dorit să facă schimbări majore. Această comportare din trecut reprezenta un element definitoriu pentru confuzia din viața ei actuală.

Dialogul începe în acest caz cu a doua întrunire a consiliului, după viața clientei Emily ca sora Grace, ceea ce înseamnă că se pregătea pentru viața ei actuală. Dacă descopăr că urmează să aibă loc o a doua întrunire a consiliului în perioada de dintre vieți, aceasta se desfășoară, de obicei, chiar înainte ca noi să mergem la Inel și știu că viața ce va urma va aduce, probabil, și ocazia unei schimbări semnificative. Atât tipul, cât și numărul Bătrânilor care apar în cadrul celei de-a doua întruniri a consiliului depind de felurile de vieți și de trupuri care vor fi prezentate.

Dr. N: Când te afli la această a doua întrunire a consiliului, te întâlnești cu aceiași Bătrâni ca și prima dată?

S.: Nu, apar numai doi - președintele consiliului meu și un membru ce pare să aibă un interes special față de ceea ce mi se va oferi în viața mea viitoare.

Dr. N: Bun, de vreme ce am discutat deja despre prima ta înfățișare înaintea consiliului care a urmat vieții tale ca Sora Grace, explică-mi acum doar ce se petrece înainte să te duci la locul menit alegerii vieții.

S.: Vor să știe dacă am reflectat în ultimii 500 de ani asupra a ceea ce înseamnă să mergi pe acest drum și dacă sunt gata să trăiesc în vâltoarea societății.

Dr. N: S-ar fi supărat dacă te-ai fi întors din nou la o viață religioasă?

S.: Nu, sunt prea înțelepți. Ar fi înțeles că, pur și simplu, nu sunt încă pregătită pentru altceva. Sunt foarte buni cu mine. Mi se reamintește că auto-disciplina și credința mea sunt de admirat și că am învățat multe, dar că prea multă repetare a aceluiași vieți mă poate ține pe loc.

Dr. N: Înaintea acestor cinci sute de ani - deci, înainte de toate aceste vieți religioase, ți-ai asumat multe riscuri?

S.: (râde) Am fost pe o cale total diferită, multă vreme. Am făcut excese... să spunem că celibatul nu era una dintre prioritățile mele.

Dr. N: Deci, după ce ai fost Sora Grace, era timpul să vină următoarea serie de alegeri de viață, cumva o cale de mijloc, spre a-ți echilibra existența pe Pământ?

S.: Da, și le spun că sunt gata pentru schimbare.

Notă: Felul în care fac tranziția la întrunirile consiliului a fost discutat în capitolul 6. În acest caz, înaintez spre scenele petrecute în camera de alegere a vieții, pentru a obține un cadru terapeutic mai bun pentru a o ajuta pe Emily. Ceea ce urmează reprezintă o parte din reîncadrarea cognitivă pe care am folosit-o, începând cu deschiderea și identificarea conflictelor personale. Intenția mea este ca subiectul pe care-l hipnotizez în acest caz să recunoască ocazia pe care planificatorii ei spirituali i-au oferit-o, aceea de a înainta spre noi experiențe cu o conștiință de sine mai mare.

Dr. N: Acum suntem în locul în care vezi trupul lui Emily - corpul tău actual - pentru prima dată. Ești singură sau cu cineva?

S.: Este cu mine acel al doilea membru al consiliului și mai simt prezența cuiva... pe care nu îl pot vedea (probabil un Maestru al timpului coordonator).

Dr. N: (după ce discutăm puțin despre alte posibilități de alegere) De ce ești atrasă de trupul lui Emily?

S.: Intru într-un ecran, pentru a simți lungimile de undă ale acestui creier... și cum se împletesc vibrațiile noastre reciproce. Este o împletire bună... Între noi... talentele și sensibilitatea ei sunt foarte compatibile cu mine.

Dr. N: (revenind) Așadar, ai înțeles că planificatorii îți doresc numai binele.

S.: O, da.

Dr. N: Ce anume îți apare ca fiind aspectul cel mai semnificativ al vieții tale viitoare ca Emily?

S.: (pauză lungă) Îmi este greu să răspund. Văd ce conflicte are ea - sunt și ale mele; e sfâșiată între a face un lucru și a dori un alt fel de carieră. Nu prea mă văd ca asistentă.

Dr. N: De vreme ce acum ești asistentă, poate că ți s-a arătat mai mult, dar în acest moment amintirea spirituală a acestor detalii nu-ți este revelată pentru că planificatorii nu vor ca ea să interfereze cu liberul tău arbitru, în sensul de a-ți influența hotărârea la o răscruce atât de importantă.

S.: Poate, nu sunt sigură, (pauză) Ah,... nu trebuie să ni se arate ocupațiile... se pot vedea... stările sufletești... atitudinile și sentimentele în diferite momente din sfera vieții cu un anumit trup.

Dr. N: Bine, vreau ca acum să trăiești sentimentele trupului pe care-l ocupi și să-mi spui cum poți să te dezvolti ca persoană.

S.: (o altă pauză lungă) Educând oamenii.

Dr. N: Și ce-ți spune acest lucru?

S.: (se gândește, dar nu răspunde)

Dr. N: Și în sfera alegerii vieții, crezi că modul în care o cunoști acum pe Emily ți-e suficient pentru a accepta această persoană și a continua aducându-ți contribuția la viață?

S.: Da.

În acest punct al ședinței noastre, Emily a conștientizat că au existat anumite elemente de sincronicitate în trecerea în revistă a acestor evenimente trecute din Inel și că decizia de a-și schimba viața era la latitudinea ei. Unele incursiuni în Inel ne dau mai multe detalii despre o viață viitoare decât altele. Emily a văzut că nu din întâmplare a fost desemnată să crească într-un mediu peste măsură de strict și de religios; astfel, s-a îndepărtat de modelele vechi și serioase de comportament, orientându-se spre noi moduri de gândire. Ea a văzut că libertatea de a face noi alegeri și de a se bizui pe sentimentele ei de curaj i-au permis să-și asume aceste căutări.

Nesiguranța în viață este adesea o prelungire a modelelor și obsesiilor din viața anterioară. Vechea teamă interioară a subiectului Emily de a nu accepta poziții de răspundere din cadrul bisericii, pentru că nu se simțea destul de bună, a ieșit iar la suprafață în viața ei profesională de azi. Deși i se deschidea larg ușa spre domeniul medicinei, Emily rămânea confuză. De ce i se părea atât o decizie corectă, cât și una greșită în același timp? Emily se împotmolise în planurile ei de a avea o viață al cărei curs să urmeze calea de mijloc, ca o îndreptare a celor anterioare, încercând să treacă peste îndoielile sale inconștiente despre ea însăși, ce atinseseră punctul culminant în ultima sa viață ca Sora Grace.

Ea mai puțin de șase luni de la întâlnirea noastră, am primit o scrisoare de la Emily, în care îmi relata că se angajase la un azil și că îi plăcea ceea ce făcea. Era un azil în care se dorea ca asistentele să nu se dea înapoi de la a oferi și ajutor spiritual pacienților ce se simțeau neajutorați, singuri și lăsați pradă depresiei. Emily scria că se simțea împlinită din punct de vedere spiritual. Nu merit prea multe laude pentru lumina aruncată asupra acestei situații deoarece Emily își începuse deja căutările, înainte de întrevvederea noastră. Avea doar nevoie de un imbold de a merge mai departe. Astăzi, apropiindu-se de cincizeci de ani, s-a eliberat.

Acest caz nu este prezentat pentru a se denigra în vreun fel religia tradițională sau ordinele religioase, insinuându-se că sufletul subiectului Emily și-ar fi irosit cumva cinci sute de ani de încarnări în roluri de preoți și de călugărițe. Au fost ani folositori, care au acționat asupra vocației ei spirituale. Azi, aceleași țeluri sunt împlinite pe un alt drum. Schimbarea este

un semn distinctiv al karmei, prin folosirea liberului arbitru în croirea unui drum de îndreptare prin situații nefamiliare. Căutarea a ceea ce suntem cu adevărat înseamnă să intrăm în contact cu propriul sine (eul nostru interior) și să aducem pasiune și sens în ceea ce facem în viață.

Sufletele tinerilor

Pierderea unui copil

Inelul reprezintă un ciclu al vieții, morții și al renașterii. Copiii joacă un rol vital pentru regenerarea vieților sufletelor. Care sunt implicațiile spirituale când acest organism care funcționează pe deplin moare înainte să fi început să trăiască? Am primit scrisori de la părinți îndurerați care m-au întrebat despre sensul morții premature a copiilor lor; e greu de răspuns la asemenea scrisori. Aceia dintre noi care n-au trecut prin agonia pierderii unui copil nu pot decât să-și imagineze durerea suferită de acești părinți. Unii dintre cei care au pierdut un copil îmbrățișează concluzia eronată că groaznica lor pierdere este cauzată de o datorie karmică pe care trebuie s-o plătească pentru a răscumpăra vreun abuz împotriva copiilor săvârșit într-o viață trecută.

Dacă respectivul copil care a trecut în neființă era cel puțin la vârsta adolescenței, moartea sa are mai puțin de-a face cu părintele, fiind mai degrabă legată de propria sa persoană. Mai mult, chiar dacă moartea copilului are legătură cu karma părintelui său, aceasta nu înseamnă neapărat că respectivul părinte s-a purtat rău cu copiii într-o viață anterioară. Această lecție ar putea fi foarte bine rezultatul altor elemente sau acțiuni indirecte. Unul dintre clienții care a venit să mă vadă la vreun an după ce murise fiica sa în vârstă de opt ani mi-a relatat în timpul ședinței noastre următoarea istorie:

Eram o femeie bogată în Londra secolului nouăsprezece. Nu dădeam prea multă atenție suferințelor copiilor străzii din jurul reședinței mele din oraș. Pur și simplu, nu mă interesa soarta lor, pentru că nu erau copii mei, iar din punctul meu de vedere, soarta lor cădea exclusiv în responsabilitatea părinților lor și nu avea nimic

de-a face cu mine. Deși aveam destui bani pentru a finanța un orfelinat și o casă pentru tinerele mame, amândouă aflate în vecinătate, și știam că aceste instituții se zbăteau la limita suportabilului, n-am făcut-o. În perioada de dintre vieți am hotărât să-mi corectez acest mod superficial de a vedea lucrurile. Am fost de acord să trăiesc pierderea propriului meu copil. Doamne, e o durere imensă, dar am învățat ce înseamnă compasiunea.

Informațiile referitoare la mortalitatea infantilă mi-au parvenit în cursul anilor de la mai multe mame care aveau remușcări cu privire la copiii lor nenăscuți pe care-i pierduseră, atât prin avorturile pe care le făcuseră, cât și prin neglijență. Vă rog să rețineți că motivele karmice din spatele fiecărei relații părinte - copil sunt proprii respectivelor raporturi. Intenția mea e aceea de a oferi cititorului unele interpretări generale referitoare la copii, informații care mi-au parvenit din relatările multor subiecți.

Voi începe afirmând că nu am avut niciodată vreun caz în care sufletul să se fi alăturat fătului în primul trimestru al sarcinii. Motivul pentru care sufletele nu își încep fuziunea complexă cu fătul în primele trei luni este acela că fătul nu are suficient țesut cerebral în această fază, pentru ca sufletele să poată lucra. Am o prietenă apropiată care este asistentă la secția de ginecologie a unui spital important din Oregon. Când m-a auzit făcând afirmația de mai sus la un post de radio mi-a dat un telefon și mi-a spus: „Michael, de ce nu-i lași pe acești micuți să aibă suflet?”. Era în mod evident supărată pe mine, pentru că încercasem să explic care dintre copiii nenăscuți aveau un suflet și care nu. Am început să-i spun câte ceva despre faptul că nu eu sunt cel care stabilește regulile și că nu am nici o vină, fiind doar un mesager al acestor gânduri. Am impresia că această persoană care lucrează cu bebelușii și care a văzut mulți care n-au supraviețuit credea că, încă din momentul conceperii, fătul are un suflet.

I-am precizat prietenei mele că există o conștiință universală ce înconjoară cu dragoste toți copiii nenăscuți. Forța creativă a existenței nu e niciodată separată de nici o formă a energiei însuflețite. Un fătus poate fi viu, în calitate de entitate individuală, fără să aibă încă o identitate sufletească

nemuritoare. Dacă o mamă își avortează copilul în primul trimestru al sarcinii, există, cu siguranță, niște forțe spirituale iubitoare prin preajmă, care o consolează pe mamă și îi supraveghează copilul. Mi s-a relatat că și în cazurile în care e vorba de neglijențe și avorturi provocate între lunile a patra și a noua ale sarcinii sufletele sunt acolo pentru a ajuta atât mama, cât și copilul într-un mod direct, prin energia lor. Sufletele cunosc dinainte ce probabilități există ca un copil să ajungă să se nască.

De exemplu, dacă o femeie însărcinată pierde copilul, din cauză că a căzut pe scări, să zicem în luna a șaptea, acest fapt nu a fost predeterminat în mod absolut. Există și posibilitatea ca exact în acea zi și în acel moment ea să decidă să nu mai coboare acea scară. Cu toate că, dacă o fată tânără, nemăritată, rămâne însărcinată și decide să facă avort, pentru că nu-și dorește copilul, există șanse mari ca acest eveniment să fi fost cotate cu o probabilitate semnificativă de alegere. Aceste două moduri de interpretare a cauzalității sunt, fără îndoială, ipotetice. Totuși, cunoaștem dinainte multe scenarii ale evenimentelor majore din viața noastră atunci când alegem anumite trupuri în Inelul Destinului. Toate au implicații karmice și un scop pentru noi.

Sufletele nu se alătură în mod aleatoriu anumitor copii. Atunci când o mamă își pierde copilul, indiferent din ce motiv, am descoperit că sorții sunt destul de mari ca sufletul acestuia să se întoarcă mai târziu, într-un alt copil al aceleiași mame. Dacă acea mamă nu poartă deja un alt copil în pânțe, sufletul se poate întoarce la un alt membru apropiat al familiei, pentru că, de fapt, asta a și fost intenția inițială. Când o viață este scurtă, sufletele le numesc „intermezzo” și aceste vieți au și pentru părinte un scop. Iată un exemplu în acest sens:

M-am alăturat unui fetus aflat în luna a patra, pentru o viață de numai trei luni. În acest timp, mama mea avea nevoie să simtă energia sufletului meu, pentru a înțelege că a da și a pierde o viață este ceva foarte profund. Nu am vrut să las ca tristețea cauzată de pierderea mea să o descurajeze să încerce din nou. Noi am știut că acest fetus nu va ajunge să se nască, dar era foarte probabil ca după mine să urmeze un al doilea copil și îmi doream această

colaborare cu ea. Nu și-a dat seama că fusesem cândva băiatul ei și că acum sunt fiica sa. M-am gândit că-i puteam îndulci amărăciunea și durerea trimitându-i gânduri de consolare în liniștea nopților dintre cele două sarcini ale sale.

După cum am menționat și în secțiunea dedicată sufletelor pereche din capitolul 7, atunci când nou-născuții și copiii mici mor, sufletele lor, de obicei, nu se ridică singure în lumea spiritelor. Ghizii personali, sufletele care au grijă de tineri, sau un membru al grupului de suflete al copilului sunt implicați în întâmpinarea acestor suflete chiar de la nivelul Pământului. Dacă un părinte este omorât în același timp cu copilul său mic, ei rămân împreună, după cum se poate vedea din următorul caz:

După ce fiul meu și cu mine am fost omorâți de bandit (în Suedia anului 1842), îl consolam în timp ce ne ridicam împreună. La început, el fiind foarte tânăr, era dezorientat și confuz. Îl țineam strâns și-i spuneam cât de mult îl iubeam și că urma să ne ducem acasă. Ne ridicam împreună și-i spuneam că în curând vom fi întâmpinați de prietenii noștri, apoi ne vom despărți pentru un timp, înainte de a ne reuni din nou.

Colaborarea sufletelor cu noile trupuri

Cred că e potrivit să închei șirul cazurilor pe care le-am oferit cititorului în această carte cu un caz ce prezintă procesul prin care un suflet se alătură unui copil nenăscut. Sufletul este gata acum să se angajeze în aventura unei noi reîncarnări, cu speranțele și așteptările unui alt rol în viață. Colaborarea dintre mentalul fizic și cel eteric care însoțesc întreaga ființă umană în lume poate fi ușoară sau dificilă în primele etape de adaptare, ale copilăriei. Chiar și astfel, ceea ce contează cel mai mult este rezultatul final și felul în care ne-am terminat călătoria.

În timpul vieții noastre, sufletul și trupul sunt atât de strâns îmbinate, încât dualitatea expresiei acestora ne poate încurca până la a nu mai ști cine suntem cu adevărat. Complexitatea acestei uniuni dintre corp și suflet reprezintă o alianță de dezvoltare evolutivă îndelungată, care începe probabil chiar din

Pleistocenul târziu, când umanoizii de pe această planetă au fost pentru prima dată considerați potriviți pentru colonizarea cu suflete. Cele mai vechi diviziuni ale creierului nostru modern rămân încă valabile, ca mecanisme de supraviețuire. Unii oameni, cum ar fi și sufletul Kliday din cazul 36, admit că au atins zonele primitive ale creierului când au intrat într-un fetus. Acestea sunt zonele care ne controlează reacțiile organice, fizice, care sunt mai curând instinctuale și emoționale decât intelectuale. Unii dintre clienții mei au spus că unele creiere cu care s-au unit păreau mai primitive decât altele.

Ego-ul a fost definit ca Sinele, conceput ca substanță spirituală peste care este suprapusă experiența. Această viață psihică ar defini sufletul, dar constituie un fel de ego remis creierului care experimentează lumea exterioară prin simțurile care guvernează acțiunea și reacțiunea. Acest organism funcțional - creat înainte ca sufletul să sosească - este cel cu care sufletul trebuie să se unească în pântecul mamei. Într-un sens există două ego-uri ce funcționează aici și acest lucru îmi este cel mai evident în timpul regresiei hipnotice, când îmi duc subiecții la Inel și mai târziu, când se unesc cu un fetus. În fetus începe, de fapt, colaborarea dintre suflet și trup.

Sufletul și creierul unui nou-născut par a-și începe colaborarea ca două entități separate, distincte pentru a deveni o singură minte. Unii oameni se simt deranjați atunci când le spun că această idee a unei entități duble sau dualitatea trup-suflet înseamnă că, deși caracterul nemuritor al sufletului continuă să trăiască, personalitatea vremelnică a corpului moare. Și totuși sufletul a fost cel care, în acord cu mintea unui trup, a creat o personalitate unică a unui singur Sine. Deși organismul fizic al corpului va muri, sufletul care a ocupat acel trup nu va uita niciodată gazda care i-a permis să trăiască o experiență pe Pământ într-un anume timp și într-un anumit loc. Am văzut cum sufletele își pot aminti și recrea cine anume au fost ele, în anumite axe de timp.

Fiecare corp fizic are forma sa unică, iar conceptele, ideile și judecățile oricărei minți omenești sunt în legătură directă cu sufletul care ocupă acel trup. M-am străduit să arăt în capitolele 3 și 4 cum unele combinații trup-suflet funcționează mai eficient decât altele. Fiziologii nu știu de ce emoțiile intense pot duce la comportamente iraționale la o persoană și

la acțiuni concertate logic la o alta. Pentru mine, răspunsul se găsește în suflet. Când colaborarea dintre suflet și trup este încă incipientă, în fetusul corpului actual al unui client, aud multe afirmații despre cum sistemul de circuite cerebrale al nou-născutului este bine acordat sau, dimpotrivă, puțin încurcat. Sunt instructive în acest sens remarcile făcute de un suflet de nivel V despre intrarea într-un trup:

Niciodată două creiere nu sunt construite exact în același fel. Când am intrat inițial în pântecul mamei mele, am atins creierul ușor. Plutesc în el... caut...sondez. Este ca o osmoză. Imediat știu dacă voi avea o comunicare ușoară sau dificilă cu acest creier. Voi primi mai mult senzațiile și trăirile mamei mele din timpul sarcinii decât gândurile ei distincte. Așa ajung să știu dacă acest copil este dorit sau nu și acest lucru este cel care crează diferența: dacă acest copil va avea un start bun sau nu. Când intru în fetusul unui copil nedorit, pot aduce o schimbare pozitivă, printr-o legătură de energie cu copilul. Pe când eram un suflet tânăr, eram cuprins de înstrăinare față de un părinte și, atât eu, cât și copilul, simțeam o separare. Am lucrat cu nou-născuți timp de mii de ani și am ajuns acum să mă descurc cu orice fel de copil mi s-ar da, astfel încât să fim amândoi mulțumiți de alăturarea noastră. Am prea multă treabă de făcut în viață ca să mă întârzie o potrivire imperfectă cu un trup.

Cele mai multe suflete ce au atins nivelul III pot face adaptări rapide o dată intrate într-un fetus. Unul dintre subiecți mi-a spus deschis: „Când un suflet complex, foarte avansat se combină cu un creier care de-abia se târăște, este ca și cum ai înhăma un cal de curse alături de unul care a tras la plug”. De obicei, însă, clienții mei își exprimă acest sentiment referitor la trupuri într-un fel mai deferent. Există motive karmice pentru toate alăturările dintre trupuri și suflete. Un coeficient de inteligență ridicat nu este un indiciu că sufletul ar fi avansat. Pentru un suflet cu mai puțină experiență, nu ridică probleme atât un coeficient de inteligență scăzut, cât o minte disonantă și irațională.

Cât despre potrivirile dintre corp și suflet, opțiunile ne sunt oferite cu bună credință, pentru o varietate de aspecte de viață. Niciodată nu ni se oferă spre alegere în Inel trupuri care să ne implice în ceva nepotrivit dezvoltării noastre. Sfera de alegere a vieții nu este un magazin general cu solduri. Planificatorii n-au nici un interes să constrângă un suflet, care nu bănuiește nimic, să intre într-un corp de „slabă calitate”. Există câte un scop pentru amândouă ego-urile din spatele fiecărei perechi trup-suflet. Trupul desfată sufletul ca mijloc de exprimare, atât fizică, cât și mentală, dar în același timp îi poate aduce acestuia și multă durere. Lecția acestei fuziuni este de a conduce la o unire armonioasă a trupului și a sufletului, astfel încât ele să funcționeze ca un tot unitar. Ofer în cele ce urmează două perspective spre a ilustra această colaborare:

Sunt un suflet nestatornic, cam pripit, și prefer trupurile agresive, cu temperamente care să-mi întrească propriile înclinații. Numim acest fel de combinații în oglindă combinații duble. Nu pot să reduc niciodată ritmul. Trebuie să recunosc că trupurile liniștite, cu minți necombative mă calmează, dar acest lucru mă face să lenevesc și să mă complac”.

„Mă simt bine cu gazdele reci din punct de vedere emoțional. Îmi plac, de asemenea, mințile analitice, astfel încât să ne gândim un timp înainte de a începe ceva. În trupul lui Jane e ca și cum aș face un raid pe o navă de coastă. Este atât de îndrăzneță, repezindu-se să intre în tot felul de situații - vreau să spun că încerc s-o trag înapoi -, dar ea scapă de sub control și ne aduce multă durere. Și totuși, este și bucurie - este copleșitor, o cursă sălbatică]

Unele potriviri de trupuri duc la vieți de frustrare și de încercări foarte dificile. Totuși, în întreaga mea carieră am avut numai de două ori de-a face cu suflete care au recunoscut că au cerut să fie înlocuite într-un fetus la care n-au reușit cu nici un chip să se adapteze. În ambele cazuri, un alt suflet le-a luat locul înainte de luna a opta. se întâmplă extrem de rar să aibă loc un astfel de schimb prenatal, din cauza incompatibilității, pentru evitarea acestor situații existând, de altfel, camera de alegere a vieții.

În capitolul 3, unde am discutat despre oamenii care au făcut rău altora, am explicat că sinele interior al sufletului nostru ar putea să nu se armonizeze cu trupul nostru. Am mai menționat, de asemenea, că nici un suflet nu este rău în sine, atunci când se unește cu un fetus. Și totuși, sufletul nu se alătură trupului nostru fără a avea în prealabil niște caracteristici inițiale. Caracterul nemuritor al sufletului este influențat de toate caracteristicile și temperamentul creierului corpului gazdă, fapt ce pune la încercare maturitatea sufletului. Am arătat că există suflete care sunt mai susceptibile decât altele în a cădea pradă influențelor negative din viață. Majoritatea cazurilor prezentate în această carte reflectă suflete care s-au luptat cu aceste influențe ori s-au armonizat cu trupurile lor. Sufletele care au înclinația de a controla desfășurarea evenimentelor s-ar putea să nu se împace prea bine cu ego-ul unui corp înclinat, la rândul său, spre poziția de conducător. Pe de altă parte, un suflet prudent, dotat cu energie scăzută, ar putea alege mai degrabă un trup cu un temperament pasiv și introvertit, pentru a institui îndrăzneala împreună cu acesta.

Când un suflet se unește cu un nou născut, pot fi aproape sigur că această colaborare se adresează atât defectelor sufletului, cât și minții trupului ce are nevoie de exact acest suflet. Planificatorii aleg pentru noi în așa fel corpurile, încât să poată combina defectele caracterului nostru cu anumite temperamente ale trupului gazdă, cu scopul de a crea un tip de personalitate sau altul. de la clienții mei medici sau fiziologi am obținut niște scurte imagini anatomice ale sufletelor care intrau în creierul în formare al unui fetus. Un exemplu în acest sens este cazul 66. Sugestiile posthipnotice au făcut ca subiecții cu aceste profesii să poată trasa niște schițe simple ale acestor legături, pe care încercaseră să mi le explice în timpul hipnozei. Acest lucru m-a ajutat să înțeleg mai bine acest aspect.

Cazul 66

Dr. N: Aș vrea să știu dacă tranziția inițială în fetus este întotdeauna la fel pentru tine.

S.: Nu, nu este. Chiar dacă aș putea vedea mintea copilului în detaliu, cu raze X, în timpul în care se face alegerea vieții, tot n-aș avea garanția că intrarea mea ar fi lipsită de asperități.

Dr. N: Dă-mi cel mai recent exemplu în care ai avut o intrare dificilă.

S.: Cu trei vieți în urmă am intrat într-un creier foarte rigid, nereceptiv. Am simțit că prezența mea era percepută de acesta ca o invadare. Era ceva neobișnuit, deoarece cele mai multe trupuri gazdă îmi acceptă prezența. În mod normal, sunt considerat ca un nou coleg de cameră.

Dr. N: Vrei să spui că acest corp te simțea ca pe o prezență străină, care trebuia respinsă?

S.: Nu, era vorba, în această situație, de o minte înceată, cu punji dense de energie. Sosirea mea era o intruziune în lipsa lui de activitate mentală... avea o separare între compartimentele creierului.... care producea o rezistență la...comunicare, Mințile letargice necesită adesea mai mult efort din partea mea, pentru că opun rezistență la schimbare.

Dr. N: Ce schimbare?

S.: A prezenței mele în spațiul lor, ceea ce cerc o reacție de răspuns din partea creierului. Prezența mea a silit această minte să gândească și nu era cazul unei minți prea curioase. Am început să apăs pe butoane și am văzut că nu voia să răspundă la apel.

Dr. N: La ce te așteptai?

S.: Ceea ce văzusem eu în Inel era rezultatul final, o minte de adult, dar nu văzusem și toate greutățile ce mă așteptau cu mintea copilului....

Dr. N: Înțeleg. Și spui că această minte considera prezența ta ca o amenințare?

S.: Nu, numai ca pe o neplăcere. Am fost acceptat, în cele din urmă, și atât eu, cât și copilul ne-am adaptat unul la celălalt.

Dr. N: Să mergem puțin înapoi la afirmația ta referitoare la apăsatul pe butoane. Explică-mi, te rog, ce înseamnă acest lucru pentru tine în cazul unei intrări obișnuite într-un fetus pe care ți l-ai ales.

S.: Intru, de regulă, într-un creier care se dezvoltă cam prin luna a patra - ghizii noștri ne dau o oarecare libertate în această privință - dar niciodată după luna a șasea. Când intru în pântecul mamei, creez o lumină roșie de energie compactă și o îndrept în sus și în jos de-a lungul coloanei vertebrale a copilului - urmărind o rețea de neuroni, până la creier.

Dr. N: De ce procedezi așa?

S.: Acest lucru îmi arată cât de eficientă este transmiterea gândurilor - relele senzoriale...

Dr. N: Și apoi, ce faci?

S.: Îmi îndrept lumina roșie în jurul zonei dura mater - stratul exterior al creierului... ușor...

Dr. N: De ce lumină roșie?

S.: Aceasta îmi permite să fiu...sensibil față de senzațiile fizice ale noii persoane. Îmi amestec căldura energiei cu nuanțele albastre-cenușii ale creierului. Înainte de a ajunge aici, creierul e, pur și simplu, gri. Ceea ce fac este, de fapt, să aprind lumina într-o cameră întunecată care are un copac în mijloc.

Dr. N: Nu cred că înțeleg. Explică-mi ce este cu acest copac.

S.: (pătimaș) Copacul este trunchiul cerebral. Mă plasez între cele două emisfere cerebrale, pentru a obține un loc în care să pot observa cum va funcționa sistemul. Apoi mă deplasez de-a lungul ramurilor copacului pentru a investiga circuitele. Vreau să știu cât de densă este energia în aceste fibre dimprejurul cortexului cerebral care se înfășoară în jurul talamusului... Vreau să aflu cum anume gândește și simte lucrurile acest creier.

Dr. N: Cât de importantă e densitatea energiei sau nivelul insuficient al acesteia în funcționarea creierului?

S.: Un creier ce are o densitate excesivă a energiei în anumite zone înseamnă că aici există blocaje ce inhibă legăturile necesare unei funcționări eficiente a neuronilor. Vreau, dacă voi putea, să fac câteva adaptări în aceste piedici de pe trasee cu ajutorul energiei mele - știi - încă în timp ce creierul se formează.

Dr. N: Poți schimba ceva în dezvoltarea creierului?

S.: (râde de mine) Siguri Crezi că sufletele sunt doar niște pasageri ai unui tren? Stimulez ușor aceste zone.

Dr. N: (prefăcându-mă că nu înțeleg) Bine, credeam că tu și copilul... sunteți amândoi la început, pe când tu dai dovadă de inteligență încă de pe acum.

S.: (râde) Nu și înainte de naștere!

Dr. N: Vrei să spui că poți îmbunătăți funcționarea undelor cerebrale prin toate aceste activități pe care le-ai descris?

S.: Aceasta este ceea ce așteptăm să se întâmple. Toată treaba e să-ți amesteci nivelurile vibraționale și capacitățile cu ritmul natural al undelor cerebrale ale copilului - flux electric, (exuberant) Cred că trupurile mele gazdă îmi sunt recunoscătoare pentru ajutorul acordat la îmbunătățirea vitezei cu care sunt transmise gândurile, (se oprește și apoi adaugă) Poate că acesta e un mod de gândire optimist.

Dr. N: Ce prevezi pentru viitorul acestei minți, având în vedere continua evoluție și influența stimulativă a sufletelor?

S.: Telepatia mentală.

Fără îndoială, am avut și cazurile unor suflete mai tinere ce par a fi mult mai inactive după ce intră într-un trup decât sufletul din cazul 66. Acesta este un mod mult mai bun decât a agita copilul prin stângăciile și excesul de zel al sufletelor neexperimentate. Sufletele obișnuite își probează noile gazde pentru a se informa, dar într-un fel ce a fost descris ca „a gâdila copilul pentru a-l bucura”, în esență, acesta este un moment important pentru integrarea sufletului și a trupului, mama intrând și ca din punct de vedere mental în acest proces de cunoaștere. În nici un caz locul sufletului nu se limitează la creier. Energia sufletului radiază în tot trupul copilului.

Subiectul cazului 66 este medic. Subiectul cazului următor nu are pregătire medicală. El vorbește despre uniunea a două entități în scopul de a forma una singură atunci când începe o nouă viață. Fiecare suflet are propriile preferințe referitoare la momentul anume și modul în care va intra în fetus. Cazul următor ne dă câteva indicații asupra procedurilor folosite de un suflet foarte evoluat și atent.

Cazul 67

Dr. N: Spune-mi cum este să intri în mintea unui copil și când anume obișnuiești să o faci?

S.: La început, mă gândesc la asta ca la o logodnă. Am intrat în actualul meu trup în luna a opta. Prefer să intru mai târziu, pentru că atunci creierul este mai mare și am mai mult de lucru în timpul alăturării mele.

Dr. N: Nu există și dezavantaje dacă intri mai târziu? Mă refer la faptul că ai de-a face cu o personalitate mai independentă.

S.: Unii dintre prietenii mei au simțit, într-adevăr, asta, eu însă nu. Prefer să comunic cu un copil mai conștient.

Dr. N: (prefăcându-mă că nu înțeleg, pentru a-i provoca un răspuns) Să-i vorbești unui fetus - ce vrei să spui?

S.: (râde de mine) Bineînțeles că interacționăm cu copilul.

Dr. N: Ia-mă ușor aici. Cine deschide discuția?

S.: E posibil să spună copilul: „Cine ești tu?”, iar eu să îi răspund: „Un prieten, care a venit să se joace și să fie o parte din tine”.

Dr. N: (provocându-l intenționat) Nu e cumva o înșelătorie? Tu n-ai venit să te joci. Tu ai venit să-i ocupi mintea.

S.: O, te rog! Cu cine crezi că vorbești? Această minte și sufletul meu au fost create să fie laolaltă. Crezi că sunt un soi de intrus pe Pământ? M-am alăturat unor copii care m-au întâmpinat ca și cum m-ar fi așteptat.

Dr. N: Există și suflete care au avut experiențe ceva mai diferite.

S.: Uite, și eu cunosc suflete care sunt neîndemânaticе. Ele intră ca niște tauri într-un magazin de porțelanuri, cu prea multă dorință de a începe ceea ce și-au propus. Prea multă energie frontală dintr-o dată crează o reacție de rezistență.

Dr. N: În viața ta actuală, a fost cumva copilul temător față de intrarea ta?

S.: Nu, ei nu știu încă suficiente lucruri pentru a le fi frică. Încep prin a mângâia creierul. Pot proiecta imediat gânduri calde de dragoste și de colegialitate. Majoritatea copiilor, pur și simplu, mă acceptă ca fiind o parte din ei. Câțiva se retrag - după cum s-a întâmplat și cu actualul meu trup.

Dr. N: Chiar așa? Ce era în neregulă cu respectivul fetus?

S.: Nu era mare lucru. Erau gânduri de genul: „Acum, că ești și tu aici, ce se va întâmpla cu mine?”

Dr. N: Cred că e un lucru foarte important. În esență, copilul recunoaște faptul că identitatea sa depinde de tine.

S.: (răbdător) Copilul a început să-și pună întrebări de genul: „Cine sunt eu?”. Unii copii sunt mai conștienți de acest lucru decât alții. Câțiva sunt reticenți, pentru că prezența noastră le irită puțin ființa interioară - ca o perlă în stridie.

Dr. N: Așadar, nu crezi că respectivul copil se simte forțat să renunțe la o parte a individualității sale?

S.: Nu, am venit ca suflete ca să îi dăm copilului... o personalitate mai adâncă. Ființa sa este înălțată de prezența noastră, în lipsa noastră, ei ar funcționa ca un fruct încă verde.

Dr. N: Dar, oare, copilul înțelege ceva din aceasta înainte de a se naște?

S.: El știe numai că vreau să fim prieteni, pentru a putea lucra împreună. Începem să comunicăm discutând despre lucruri simple, cum ar fi poziția inconfortabilă din pânțele mamei. Am avut cazuri în care cordonul ombilical era înfășurat în jurul gâtului copilului și l-am calmat, pentru că altfel s-ar fi putut zbate înrăutățind lucrurile.

Dr. N: Te rog, continuă să-mi spui cum îl ajuți pe copil.

S.: Pregătesc copilul pentru naștere, eveniment care atunci când se va produce va fi un șoc pentru acesta. Imaginează-ți numai, să fii forțat să părăsești pânțele calde, confortabil și sigur, pentru a ajunge în lumina puternică a unei camere de spital...zgomotul...să trebuiască să respiri...să fii manevrat. Copilul apreciază ajutorul pe care i-l dau, pentru că scopul meu principal în acest moment este de a-i alunga teama, asigurându-l că totul va fi bine.

Dr. N: Mă întreb cum se desfășurau toate acestea pentru copii înainte de a veni sufletele să îi ajute?

S.: Creierul era prea primitiv pe atunci pentru a realiza trauma nașterii, gradul de conștiență, prea scăzut (râde). Sigur, în zilele acelea nu eram pe aici.

Dr. N: Poți să calmezi și mamele?

S.: Trebuie să fim foarte pricepuți pentru a face acest lucru, în timpul multor existențe am avut puțin sau nu am avut deloc efect asupra mamelor mele, dacă acestea erau înfricoșate, triste sau mânioase în timpul sarcinii. Trebuie să poți să-ți aliniezi vibratile energetice atât cu ritmul natural al trupului copilului, cât și cu cel al mamei. Trebuie să armonizezi trei seturi de nivele de unde - incluzându-le și pe ale tale -, pentru a le liniști pe mame. Uneori chiar l-am pus pe copil să-i dea un ghiont mamei pentru ca aceasta să știe că suntem bine.

Dr. N: Așadar, o dată cu nașterea, presupun că s-a terminat partea cea mai grea a muncii pe care o presupune fuziunea.

S.: Ca să fiu sincer, fuziunea nu este completă încă pentru mine. Am vorbit cu corpul meu, ca o a doua entitate, până la vârsta de șase ani. E mai bine să nu forțezi o contopire com-

pletă imediat. Ne jucăm pentru o vreme ca două persoane diferite.

Dr. N: Am observat că mulți copii vorbesc cu ei înșiși, ca și când ar fi alături de un tovarăș de joacă imaginar. Să fie vorba de suflet?

S.: (zâmbind) Așa este, deși și ghizilor noștri le place să se joace cu noi când suntem copii. Poate ai observat că și bătrânii vorbesc adesea singuri. Ei se pregătesc pentru despărțire, la celălalt capăt al drumului, în felul propriu.

Dr. N: În general, cum vezi aceste întoarceri pe Pământ, viață după viață?

S.: Ca pe un dar. Este o planetă atât de multilaterală. Sigur, uneori acest loc ne produce suferințe, dar e în același timp și atât de frumos și de încântător. Trupul omenesc e o minune de formă și de structură. Nu încetez niciodată să mă minunez de fiecare nou trup, de modurile atât de diferite în care mă pot exprima în acestea și mai ales de cea mai importantă modalitate de expresie - dragostea.

10

DRUMUL NOSTRU SPIRITUAL

Încă din antichitate oamenii au îmbrățișat conceptul apartenenței lor la o împărăție veșnică. De la începutul istoriei noastre am avut credința că, atât viața pământească, cât și cea de după moarte sunt susținute într-un singur întreg de către inteligența divină. Aceste sentimente provin din amintirile multor oameni pe care i-am transpus prin intermediul regresiei hipnotice până în epoca de piatră. Timp de milenii, am perceput lumea sufletului mai curând ca o stare diferită a conștientei decât ca un lucru abstract. Viața de după moarte era considerată a fi numai o continuare a vieții noastre fizice. Cred că omenirea se întoarce la aceste concepte pe care le-a exprimat atât de sugestiv Spinoza când spunea: „întregul univers reprezintă o substanță unică, noi fiind o parte a acesteia. Dumnezeu nu este o manifestare exterioară, El este tot ceea ce există”.

Consider că legendele asemănătoare cu cea a Atlantidei și Shangri-La își au originea în năzuința noastră eternă de a regăsi Utopia care a existat cândva, dar pe care astăzi am pierdut-o. În mintea supraconștientă a fiecărei persoane pe care am scufundat-o în stare de hipnoză adâncă există amintirea unui cămin ideal. La început, conceptul Utopiei era menit să ilustreze idei și nu o societate sau alta. Subiecții mei percep lumea spiritelor ca pe o comunitate a ideilor. În acest sens, viața de după moarte implică o purificare de sine a gândirii. Ființele încă încarnate sunt departe de a fi perfecte, după cum au demonstrat cazurile pe care le-am prezentat. Totuși, putem să ne gândim în mod justificat la existența noastră în lumea spiritelor ca la una utopică, pentru că acolo există o armonie universală a spiritului. Principalele fundamente ale vieții noastre de după moarte sunt dreptatea, cinstea, umorul și dragostea.

Știu că după citirea informațiilor cuprinse în această carte poate părea crud că utopia viselor noastre există înăuntrul fiecăruia dintre noi, dar este blocată de amnezia memoriei noastre conștiente. Când aceste blocaje sunt depășite, prin intermediul hipnozei, meditației, practicilor yoga, rugăciunii, imaginației și a viselor sau printr-o stare mentală atinsă prin efort fizic, trăim o senzație de împlinire personală. Cu vreo două mii patru sute de ani în urmă, Platon scria despre reîncarnare, afirmând că sufletele trebuie să călătorească pe Lethe, râul uitării, ale cărui ape produc o pierdere a memoriei adevăratei noastre naturi.

Adevărurile sacre ale istoriei noastre ca spirite pot fi recuperate astăzi, pentru că putem învinge blocaj ele minții conștiente și aj unge la cea inconștientă, care nu s-a scaldat în apele râului uitării. sinele nostru mai înalt își amintește de victoriile și greșelile noastre trecute într-un mod selectiv, șoptindu-ne despre acestea peste spațiu și timp. Propriul spirit ne conduce în efortul de a da ce e mai bun în aceste două lumi, cea eterică și cea materială. Fiecărui nou-născut îi este oferit un început proaspăt și un viitor deschis oricărei evoluții. Maeștrii noștri spirituali doresc să ne ofere șanse karmice, fără constrângerile pe care le-ar genera faptul că noi am cunoaște capcanele pe care le-am experimentat în viețile noastre trecute. Ei devin mai indulgenți într-un mod selectiv față de amnezie, pe

măsură ce noi înșine ne angajăm în descoperirea propriului sine. Aceasta este calea cea mai bună spre înțelepciune.

O întrebare justificată e următoarea: de ce ar fi fost slăbite blocajele amnezice ale vieții noastre spirituale, pentru a permite cercetarea lumii spiritelor? M-am gândit îndelung la această problemă, pentru că acum, în secolul al XXI-lea, am convingerea că mai tinerii hipnoterapeuți vor ajunge mai departe pe drumul deblocării minții spirituale decât a reușit să o facă generația mea. Am totodată convingerea că motivele abilității noastre de a descoperi multe din misterele vieții de după moarte sunt o consecință directă a condițiilor de viață din secolul al XX-lea.

Progresul tehnicilor inovative de hipnoză ar trebui menționat ca o cauză. Cu toate acestea, cred că există mai multe motive grație cărora amnezia noastră a devenit mai puțin constrângătoare în ultimii treizeci de ani. Nicidecum până astăzi nu au fost atât de răspândite în rândul populației umane atâtea medicamente. Aceste medicamente capabile să modifice mintea închid sufletul într-un trup omenesc împovărat de ceață mentală. Esența sufletului nu se poate exprima printr-o minte îmbibată de medicamente. Cred că maeștrii și planificatorii din cealaltă lume și-au cam pierdut răbdarea față de acest aspect al societății omenesti. Trăim astăzi într-o lume frenetică, suprapopulată, plină de furie și degradată din punctul de vedere al mediului înconjurător. Distrugerea masivă suferită sub toate aspectele de planeta noastră în ultima sută de ani e una fără precedent în istoria umanității.

În ciuda considerațiilor mele, nu am o viziune sumbră asupra viitorului. Poate că e adevărat că oamenilor ce trăiesc într-un anumit moment contemporaneitatea li se pare a fi în regres față de perioadele trecute. Cu toate acestea, în ultimii o sută de ani am făcut mari progrese culturale, politice și economice. Din multe puncte de vedere, lumea de astăzi este mai sigură decât cea din 1950. Pe plan internațional, națiunile dau dovadă de o conștiință socială sporită și își manifestă disponibilitatea de a conlucra în vederea obținerii și menținerii păcii. Acest mod de a gândi politica internațională este unul fără precedent în lunga istorie a monarhiilor și a dictaturilor, foarte prezente încă și la începutul secolului al XX-lea. Provocarea secolului al XXI-lea constă în depășirea indi-

vidualismului și redescoperirea spiritualității umane, în condițiile unei societăți dominate de materialism. Globalizarea, expansiunea urbană și supradimensionarea reprezintă premisele singurătății și ale desocializării. Mulți oameni nu mai cred decât în supraviețuire.

Sunt încredințat că ușa spirituală spre caracterul nostru nemuritor ne-a fost deschisă, pentru că menținerea noastră în afara cunoașterii acestuia s-a dovedit a fi contraproductivă. Din câte am aflat, în situația în care ceva nu merge bine pe Pământ, poate fi remediat în lumea spiritelor. Blocajele amnezice au fost înglobate ființelor umane, pentru a preveni eventualele răspunsuri preconditionate la anumite evenimente karmice. Totuși, beneficiile amneziei ar putea să nu se mai poată manifesta în condițiile vidului și ale apatiei pe care le induc medicamentele. Există prea mulți oameni care încearcă să evadeze din realitate, deoarece nu consideră că identitatea lor ar avea un scop sau un înțeles. Pe de o parte drogurile și alcoolul, pe de altă parte societățile suprasaturate de tehnologic din toate colțurile lumii, astfel că oamenii experimentează un gol al spiritului, întrucât sunt conduși de senzațiile trupesti. Ei au în mică măsură sau deloc legătura cu adevăratul lor Sine.

Având în vedere că fiecare dintre noi este o ființă unică, diferită de toate celelalte, este absolut necesar ca aceia care își doresc liniștea interioară să-și descopere propria spiritualitate. Cred că, atunci când îmbrățișăm total sistemele de credință bazate pe experiența altor persoane, ne pierdem ceva din individualitate. Drumul ce duce la descoperirea de sine și la formarea unei filosofii proprii este dificil și implică multe eforturi, dar și recompensa poate fi semnificativă. Există multe posibilități de a atinge acest obiectiv, dar toate încep prin a avea încredere în propria persoană. Camus ne-a spus: „Atât calea rațiunii, cât și cea irațională ne conduc la aceeași înțelegere. Drumul pe care alegem să mergem nu este important, e suficient să avem dorința de a ajunge”.

Imaginile vieții de după moarte zac în fiecare dintre noi, ca un sanctuar, în timp ce călătorim prin labirintul cărărilor de pe Pământ. Dificultatea de a descoperi fragmente ale căminului nostru etern se datorează în mare măsură faptului că suntem distrași de ritmul vieții. Nu e un lucru rău să acceptăm viața așa cum este, fără să punem întrebări și acceptând faptul că

ceea ce trebuie să se întâmple se va întâmpla până la urmă. Totuși, pentru aceia ce sunt înclinați să știe mai multe, simpla acceptare a vieții este cu totul nesatisfăcătoare. Pentru unii călători, misterele vieții reclamă atenție, dacă faptul de a fi viu trebuie să aibă o însemnătate.

Căutându-ne propriul drum spiritual, este înțelept să ne punem întrebarea: „în ce fel de conduită comportamentală cred?”. Unii teologi sugerează că oamenii nereligioși sunt înclinați să minimalizeze responsabilitatea morală și etica pe care ne-o dictează prin scripturi o autoritate superioară. Cu toate acestea, după moarte nu suntem evaluați în funcție de apartenența religioasă, ci mai degrabă după comportamentul pe care l-am avut și valorile pe care le-am îmbrățișat în viață. Știu că în lumea spiritelor principalul criteriu după care suntem evaluați este ce am făcut și cum ne-am comportat față de ceilalți. Dacă activitățile religioase tradiționale sunt potrivite scopurilor pe care ni le-am propus și ne oferă un ajutor spiritual, vom fi, probabil, motivați să credem în scripturi și să avem dorința apartenenței la o comunitate religioasă. Aceleași motive le au și cei ce se alătură grupurilor metafizice, care își găsesc împlinirea în urmarea ideilor prescrise de textele spirituale, alături de oamenii cu aceeași credință. Dacă aceste practici pot fi o sursă de alinare și de creștere spirituală pentru anumiți oameni, trebuie să admitem că nu sunt potrivite tuturor.

Dacă nu găsim liniștea interioară, nici nu mai contează ce religie sau credință spirituală am îmbrățișat. Dezinteresul față de viață apare atunci când ne-am îndepărtat de puterea noastră interioară, considerând că suntem singuri, lipsiți de îndrumare spirituală, întrucât nu există nimeni acolo sus care să ne asculte. Am un mare respect pentru acei oameni care cred în ceva, deoarece o lungă perioadă din viața mea nu am avut o bază solidă care să mă susțină din punct de vedere spiritual, în ciuda căutărilor mele. Există atei și agnostici care consideră că, din moment ce cunoașterea religioasă și spirituală nu pot fi dovedite, sunt inacceptabile. Simplul fapt de a avea credință nu reprezintă o cunoaștere revelată pentru sceptici. Mă identific cu acești oameni, pentru că eu însumi am fost unul dintre ei. Credința mea în viața de după a apărut încet, ca o consecință a implicării mele în relatările subiecților pe care îi hipnotizam.

Acesta este un domeniu în care am crezut din punct de vedere profesional încă înainte de a-mi începe căutările și de a descoperi toate aceste lucruri. În același timp, propria conștiință spirituală a fost și rezultatul anilor de meditație și introspecție personală asupra acestor cercetări.

Percepția spirituală trebuie să fie o căutare personală, altfel nu are nici o însemnătate. Suntem foarte influențați de propria realitate imediată, putând acționa asupra acesteia, să spunem, cu un singur pas, fără ca acest lucru să ne oblige să mergem prea mult în respectiva direcție. Chiar și pașii făcuți într-o direcție greșită ne pot oferi o înțelegere a multor căi menite învățării noastre. Pentru a aduce sinele sufletului în armonie cu mediul nostru fizic, ni se dă libertatea de a alege și de a ne exercita voința în mod liber în căutările motivelor pentru care suntem aici. Pe drumul vieții trebuie să ne asumăm responsabilitatea în cazul tuturor deciziilor noastre, fără a da vina pe alți oameni pentru neajunsurile și greutățile vieții care ne fac nefericiți.

După cum am menționat deja, pentru a fi eficienți în misiunea noastră, trebuie să-i ajutăm pe ceilalți în drumul lor, ori de câte ori avem această posibilitate. Ajutându-i pe ceilalți, ne ajutăm și pe noi înșine. Nu putem ajunge la ceilalți atât timp cât ne hrănim numai propria unicitate, într-o astfel de măsură, încât devenim total absorbiți de noi înșine. Cu toate că a nu ne cunoaște pe noi înșine și a nu fi interesați să o facem ne poate transforma în niște persoane ineficiente. Trupul pe care-l avem nu ne-a fost dat printr-un hazard al naturii. A fost selectat pentru noi de către consilierii noștri spirituali și noi înșine am acceptat alegerea lor după ce ne-au fost prezentate și alte oferte de corpuri gazdă. Astfel, nu suntem victimele unei conjuncturi. Trupul ne este încredințat în scopul de a fi niște participanți activi la viață și nu pentru a o privi din afară. Nu trebuie să scăpăm din vedere ideea că am acceptat acest contract sacru al vieții și că acest lucru înseamnă că rolurile pe care le jucăm în viață sunt mai importante decât noi înșine.

Energia sufletului nostru a fost creată de o autoritate mai înaltă decât putem să ne imaginăm în starea actuală de dezvoltare. În acest sens, trebuie să ne concentrăm asupra a ceea ce suntem ca persoane, pentru a descoperi scânteile de divinitate care se află în noi. Singurele limite ce pot exista în

ceea ce privește cunoașterea noastră de sine sunt autoimpuse. Dacă drumurile celorlalți ni se par irelevante, aceasta nu înseamnă că nu există un parcurs care ne e destinat. Motivul pentru care suntem ceea ce suntem este unul dintre adevărurile majore ale vieții. Cineva poate descoperi că aceste adevăruri se manifestă într-un anumit loc sau situație, dar acestea nu se aplică și celorlalți.

În esență, suntem singuri cu sufletul nostru, oamenii care se simt însingurați nu s-au descoperit îndeajuns pe ei înșiși. Autodescoperirea sufletului se leagă de cât de stăpâni suntem pe noi înșine. Captarea propriei esențe se aseamănă cu actul de a ne îndrăgosti. Ceva adormit înăuntrul nostru este trezit de un stimul, într-un moment al vieții noastre. Sufletul flirtează la început cu noi, ispitindu-ne să mergem mai departe cu deliciile pe care le putem vedea doar de la distanță. Atracția inițială a descoperirii de sine începe cu o atingere ca din joacă a conștientului de către partea inconștientă a minții. Pe măsură ce intensitatea cu care dorim să posedăm în întregime propriul sine crește, suntem atrași irezistibil de o comuniune mult mai intimă. Cunoașterea sufletului nostru devine un aspect al fidelității față de propriul sine. Aspectul fascinant al descoperirii de sine este acela că, atunci când ne auzim vocea interioară, o recunoaștem imediat. Sunt convins, bazându-mă pe experiența acumulată, că oricine de pe această planetă are un ghid spiritual propriu. Ghizii noștri vorbesc minții noastre interioare - dacă suntem receptivi. În timp ce la unii ghizi putem ajunge mai ușor decât la alții, fiecare dintre noi are capacitatea de a-i chema și de a fi auzit de aceștia.

Nu există accidente în viață, deși oamenii devin confuzi în fața a ceea ce ei consideră a fi o expresie a hazardului. Această filosofic funcționează împotriva gândirii ordinii spirituale. Un al doilea pas ușor de făcut, în logica acestei filosofii, ar fi acela că nu avem nici un control asupra vieților noastre și că a încerca să ne descoperim pe noi înșine este un lucru lipsit de substanță, având în vedere că, oricum, nimic din ceea ce facem nu are vreo importanță. Credința în hazardul ce guvernează evenimentele influențează în mod negativ reacția noastră în fața unor situații și ne permite să evităm să ne punem problema explicării acestora. A avea o abordare fatalistă a vieții, spunând: „E voia lui Dumnezeu” sau „Aceasta e karma mea”,

contribuie la inacțiunea și la lipsa noastră de scop în viață, pentru că ceea ce are importanță în viață poate veni cu încetul sau dintr-o dată.

Conștiința de sine ne poate duce dincolo de ceea ce am crezut că reprezintă destinația noastră inițială. Karma semnifică punerea în mișcare a acelor condiții ale drumului nostru care ne stimulează învățarea și dezvoltarea. Conceptul conform căruia există o sursă ce orchestrează totul nu trebuie să fie considerat prea pretențios. Înțelegerea naturii noastre spirituale vine în momente liniștite, introspective și subtile, manifestate de puterea unei singure gândiri.

Viața presupune schimbări constante în drumul spre împlinire. Locul pe care-l ocupăm în lume astăzi poate fi mâine altul. Trebuie să învățăm să ne adaptăm acestor perspective diferite, întrucât acestea reprezintă o parte a planului dezvoltării noastre. Făcând astfel, există o transcendență a sinelui, de la procesul mascării în spatele unei carcase exterioare temporare la ceea ce se găsește adânc în cadrul minții permanente a sufletului nostru. Pentru a înălța mintea umană din sentimentele de deziluzie, trebuie să ne extindem conștiința, iertându-ne pe noi înșine de greșeli. Cred că e vital pentru sănătatea noastră mentală să putem râde de noi înșine și de situațiile prostești în care intrăm în cadrul drumului nostru. Viața e plină de conflicte, iar lupta, suferința și fericirea pe care le trăim reprezintă motivele pentru care suntem aici. Fiecare zi e un nou început.

Am un citat final, ce aparține unui subiect ce se pregătea pentru o nouă călătorie, din lumea spiritelor către o nouă încarnare pe Pământ. Cred că declarația acestuia oferă o concluzie potrivită acestei cărți:

Venirea pe Pământ este ca o călătorie într-o țară străină, departe de casa noastră. Unele lucruri par familiare, dar majoritatea sunt ciudate, măcar până când ne obișnuim cu acestea, în special condițiile necruțătoare. Adevărata noastră casă e un loc de pace absolută, acceptare completă și dragoste desăvârșită. Ca suflete despărțite de casa noastră, nu putem considera că aceste trăsături frumoase vor mai fi prezente în jurul nostru. Pe Pământ urmează să ne confruntăm cu intoleranța, tristețea

și mânia, în timp ce căutăm bucuria și dragostea. Va trebui să nu ne pierdem integritatea pe drum, sacrificându-ne bunătatea pentru a supraviețui și manifestând atitudini de superioritate sau de inferioritate față de cei din jurul nostru. Știm că traiul într-o lume imperfectă ne va ajuta să înțelegem adevărata însemnătate a perfecțiunii. Cerem curaj și umilință înaintea călătoriei noastre în altă viață. Pe măsură ce creștem în conștiință, va spori și calitatea existenței noastre. În acest fel suntem testați. Trecerea acestui test reprezintă destinul nostru.